

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

เชียงใหม่ วัลเลย์ รีสอร์ท

CHIANGMAI VALLEY RESORT

T120807

นายอานนท์ ระฆังสมบุรณ์

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน.....**120807**
วัน,เดือน,ปี.....**27** อ.ค. 2555

b.....
i.....

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
สถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต (สาขาสถาปัตยกรรม)
สาขาสถาปัตยกรรมและการวางแผน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2553-2554

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตร์
บัณฑิต

.....

(รศ.บุญสนอง รัตนสุนทรากุล)

คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์

รศ.อนุสรณ์

จ้วงพานิช

ประธานคณะกรรมการ

รศ.พรพรรณ

ชินณพงษ์

กรรมการ

อ.รุ่งโรจน์

วงศ์มหาศิริ

กรรมการ

อ.พรพุดิ

ศุภเอน

กรรมการและเลขานุการ

อ.พิสิฐ

พินิจจันทร์

กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

.....
(ผศ. พิเชฐ โสวิทยสกุล)

อาจารย์ที่ปรึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์

เชียงใหม่ วัลเลย์ รีสอร์ท

CHIANGMAI VALLEY RESORT

ชื่อนักศึกษา

นายอานนท์ ระฆังสมบูรณ์

สาขาวิชา

สถาปัตยกรรมและการวางแผน

คณะ

สถาปัตยกรรมศาสตร์

ปีการศึกษา

2553-2554

บทคัดย่อ

การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่ทำรายได้ให้กับประเทศเป็นอันมาก เนื่องจากประเทศไทย มีความสวยงามทางทัศนียภาพ แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติต่างๆ และความหลากหลายทาง วัฒนธรรม จึงทำให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่ติดอันดับต้นๆ ของการท่องเที่ยวระดับโลก จำนวน นักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาในประเทศไทยจึงมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น รวมถึงกระแสการท่องเที่ยวเชิง นิเวศที่มีจำนวนเพิ่มมากขึ้นด้วยเช่นกัน

เนื่องจากจังหวัดเชียงใหม่ มีความงดงามของภูมิประเทศ มีสภาพภูมิอากาศที่น่าสบาย และมี สถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สวยงาม เพื่อเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยว และ พัฒนาปัจจัยพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่ให้สอดคล้องกับกระแสการพัฒนาการ ท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ซึ่งสัมพันธ์กับชุมชนท้องถิ่นและแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติป่าเขาอุดม สมบูรณ์ที่มีอยู่มากมาย และเป็นทางเลือกใหม่สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และอนุรักษ์ วัฒนธรรมท้องถิ่น ให้เห็นถึงความสำคัญของการท่องเที่ยวในลักษณะนี้ จึงเห็นควรจัดทำโครงการ “เชียงใหม่ วัลเลย์ รีสอร์ท” ซึ่งเป็น รีสอร์ทธรรมชาติเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และอนุรักษ์ วัฒนธรรมท้องถิ่น ซึ่งจะมีส่วนช่วยในการพัฒนาด้านเศรษฐกิจภายในท้องถิ่น ขกระดับของการ ท่องเที่ยว สามารถเผยแพร่ และอนุรักษ์วิถีชีวิตของท้องถิ่นในภูมิภาคนี้ได้อีกด้วย

ในการออกแบบให้มีประสิทธิภาพและตรงตามวัตถุประสงค์ของ โครงการนั้นจำเป็น จะต้องมีการศึกษาข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบรีสอร์ท โดยมีการลงสำรวจพื้นที่ที่ตั้งของ โครงการศักยภาพที่เหมาะสม กฎหมายและข้อบัญญัติที่เกี่ยวข้อง พฤติกรรมและความต้องการของ ผู้ใช้โครงการ ความสัมพันธ์และขนาดพื้นที่ขององค์ประกอบต่างๆ ในโครงการ รวมถึง สภาพแวดล้อม วิธีการดำรงชีพในท้องถิ่น สถาปัตยกรรมในท้องถิ่น ตลอดจนการศึกษาด้านงาน ระบบต่างๆ ของอาคาร โดยได้น้อมนำพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่เกี่ยวเนื่องกับ หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง รวมไปถึงหลักคิด หลักทฤษฎี และหลักปฏิบัติ มาใช้เป็นแนวคิด หลักในการจัดการภาพรวมของโครงการ โดยสามารถนำไปประยุกต์ใช้ร่วมกับการออกแบบ โครงการได้ ข้อมูลเหล่านี้จะช่วยเป็นแนวทางให้การออกแบบโครงการได้เป็นอย่างดี อีกทั้งยังเป็น ประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจและศึกษาโครงการในรูปแบบนี้ต่อไป

กิตติกรรมประกาศ

งานวิทยานิพนธ์ โครงการ “เชียงใหม่ วัลเลย์ รีสอร์ท” รีสอร์ทธรรมชาติเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น สามารถสำเร็จลุล่วงได้ โดยได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือทั้งทางด้านการคำแนะนำ ข้อมูล กำลังใจ และกำลังกาย จากบุคคล และหน่วยงานหลายฝ่าย จึงขอแสดงความขอบคุณมา ณ ที่นี้

- ขอขอบพระคุณพ่อผดุงรงค์ - คุณแม่วัฒนา ระฆังสมบูรณ์ ที่ให้กำเนิด เลี้ยงดู ให้การสนับสนุนทั้งทางด้านการบิ่จยต่างๆ กำลังกาย กำลังใจ และเลี้ยงช้างเข้าเจ้าเสมอมา

- ขอขอบคุณอาจารย์ คณะกรรมการทุกท่านที่คอยให้ความรู้ ประสบการณ์และแนวคิดต่างๆ ทั้งในด้านการเรียนและ การใช้ชีวิตแก่ข้าพเจ้าตลอดมา

- ขอขอบคุณ ผศ. พิเชฐ โสวิทยสกุล (จก. โก๋) อาจารย์ที่ปรึกษาที่คำปรึกษา ความรู้ แนวคิดต่างๆ รวมถึงให้กำลังใจ และการสนับสนุนในทุกๆ ด้านตลอดมา

- ขอขอบคุณ คุณกฤษณะ เพชรวรภา (พี่น้ำ) เจ้าของบ้านอนัตตารีสอร์ท สำหรับอาหาร และที่พัก ระหว่างการสำรวจเพื่อเก็บข้อมูลที่ตั้ง โครงการและสภาพแวดล้อมโดยรอบ ขอขอบคุณลุงคำ ที่ช่วยนำทางในการเดินสำรวจที่ตั้ง โครงการแต่ละพื้นที่ และขอบคุณพนักงานของรีสอร์ทแห่งนี้ทุกๆ ท่านที่ให้การบริการ และช่วยเหลือในด้านต่างๆ ที่คิดตลอดมา

- ขอขอบคุณพี่ๆ น้องๆ รหัส 15,56,72 และทุกๆ คนตั้งแต่ นายฉัฐพล เพิ่มพูน (พี่นัท ปี8), นายสาริศ คุณากรพิสุทธิ์ (พี่อู๋ ปี8), นางสาวอัมพิกา อัมลอบ (พี่อัม ปี7), นายอภิรักษ์ ประดิษฐ์ (พี่อาม), นายศักดา บุญพา (น้องท็อป ปี4), นางสาวชนาทิพย์ สุนย์ตะคุ (น้องผัดบั้ง ปี4), นางสาวศุภรา เสาวัง (น้องซุบ ปี 4), นางสาวเบญจา บรรพสุวรรณ (น้องใหม่ ปี4), นางสาวสุภธิดา ทรัพย์สิน (น้องไปป์ ปี3), นายวรกัณฑ์ แสนสุข (น้องกิ้น ปี2), นางสาวฉัฐยานี ศิริอุดมรัตน์ (น้องโน้ต ปี2), นางสาวลลิตา สิริพันธ์ (น้องอ้ง ปี1) สำหรับคำปรึกษา และความช่วยเหลือด้านต่างๆ ที่ทำให้วิทยานิพนธ์นี้ผ่านพ้นไปได้ด้วยดี

- ขอขอบคุณเพื่อนๆ ทุกคนสำหรับทุกๆ เรื่องราวดีๆ ที่เกิดขึ้นตั้งแต่ข้าพเจ้าเกิดมา

รวมทั้งผู้ที่ให้ความช่วยเหลือแต่ไม่ได้เอ่ยมา ณ ที่นี้ด้วย ทางผู้จัดทำวิทยานิพนธ์ ขอกราบ
ขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

นาย อานนท์ ระฆังสมบูรณ์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	I
กิตติกรรมประกาศ	II
สารบัญ	III
สารบัญรูปภาพ	IV
สารบัญตาราง	V
บทที่ 1 บทนำ	1-1
1.1 ความเป็นมาของ โครงการ	1-1
1.2 วัตถุประสงค์ของ โครงการ	1-5
1.3 ประโยชน์ของ โครงการ	1-6
1.4 ขอบเขตของการศึกษาโครงการ	1-7
1.5 วิธีการศึกษาโครงการ	1-9
บทที่ 2 การศึกษาข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับโครงการและการลงทุน	2-1
2.1 การศึกษาประเภทของโครงการ	2-1
2.2 การศึกษาด้านการลงทุนและความเป็นไปได้ทางเศรษฐกิจ (Feasibility Determination)	2-4
2.3 ชนเผ่าในพื้นที่ใกล้เคียงที่ตั้งโครงการ : อีโก้ หรือ อาข่า (Akha)	2-13
บทที่ 3 การศึกษาอาคารตัวอย่าง	3-1
3.1 การศึกษาอาคารตัวอย่างภายในประเทศ	
3.1.1 ชุมพร คาบาน่า รีสอร์ท และศูนย์กีฬาดำน้ำ (Chumphon Cabana Resort & Diving Center)	3-1
3.1.2 รวี วารี รีสอร์ท แอนด์ สปา (Rawee-Waree Resort & Spa)	3-19
3.2 การศึกษาอาคารตัวอย่างต่างประเทศ	
3.2.1 Saranam Eco Resort (formerly Pacung Asri)	3-32
3.2.2 Misool Eco Dive Resort	3-40

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 การศึกษาและวิเคราะห์ผู้ใช้โครงการ	4-1
4.1 การศึกษาวิเคราะห์พฤติกรรมผู้ใช้โครงการ	4-1
4.2 การศึกษาอัตรากำลังของบุคลากรในโครงการ	4-5
บทที่ 5 การศึกษาองค์ประกอบและรายละเอียดพื้นที่ใช้สอยของโครงการ	5-1
5.1 การศึกษาองค์ประกอบโครงการ	5-1
5.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบโครงการ	5-36
5.3 การวิเคราะห์พื้นที่การใช้สอยอาคาร	5-46
5.4 การสรุปพื้นที่องค์ประกอบของโครงการ	5-69
บทที่ 6 การศึกษาและเลือกที่ตั้งโครงการ	6-1
6.1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับทำเลที่ตั้งโครงการในจังหวัดเชียงใหม่	6-1
6.2 เกณฑ์การเลือกที่ตั้งโครงการ	6-14
6.3 ข้อมูลทั่วไปที่ตั้งโครงการ	6-20
6.3.1 ข้อมูลระดับอำเภอ : อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่	6-20
6.3.2 ข้อมูลระดับตำบล : ตำบลก๊อช้าง อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่	6-23
6.4 การพิจารณาที่ตั้งโครงการระดับพื้นที่	6-32
6.5 สรุปการพิจารณาเลือกที่ตั้งโครงการ	6-47
6.6 การวิเคราะห์สภาพที่ตั้งโครงการ	6-48
บทที่ 7 ระบบวิศวกรรมอาคารและงานระบบที่เกี่ยวข้อง	7-1
7.1 ระบบโครงสร้างอาคาร	7-1
7.2 งานระบบที่เกี่ยวข้อง	7-5
7.2.1 ระบบไฟฟ้า	7-5
7.2.2 ระบบปรับอากาศ และระบบอากาศ	7-9
7.2.3 ระบบดับเพลิงและการป้องกันอัคคีภัย	7-10
7.2.4 ระบบติดต่อสื่อสารในโครงการ	7-11
7.2.5 ระบบสุขาภิบาล	7-14

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์การใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
 ไม่ว่าการตีพิมพ์ครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
7.2.6 ระบบป้องกันอันตรายจากฟ้าผ่า	7-16
7.2.7 ระบบน้ำร้อน	7-17
7.2.8 ระบบการเก็บและกำจัดขยะ	7-19
7.2.9 ระบบสระว่ายน้ำและสระวารีบำบัด (Swimming pool and Hydrotherapy pool)	7-20
7.2.10 ระบบห้องซาวน่าและสตรีม (Sauna & Stream)	7-23
7.2.11 ระบบรักษาความปลอดภัย	7-26
7.2.12 ระบบนิรภัยในโครงการ	7-26
7.2.13 ระบบขนส่งในโครงการ	7-27
บทที่ 8 แนวคิดและผลงานการออกแบบ	
8.1 แนวคิดในการออกแบบโครงการ	
8.1.1 แนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษาและการออกแบบโครงการ	8-1
8.1.2 แนวคิดการออกแบบอาคาร และงานสถาปัตยกรรม	8-3
8.1.3 แนวคิดการใช้โครงสร้างและวัสดุของอาคาร	8-3
8.1.4 รูปแบบอาคารที่นำมาประยุกต์ใช้กับอาคารภายในโครงการ	8-4
8.2 ผลงานการออกแบบ	8-7

ภาคผนวก

บรรณานุกรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 แสดงสถิติประเภทที่พักในจังหวัดเชียงใหม่ ปี พ.ศ. 2548-2550	2-7
2.2 การสำรวจความต้องการห้องพักเพิ่มในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ ของปี พ.ศ.2548-2552	2-8
2.3 แสดงรายชื่อโรงแรมและรีสอร์ทในจังหวัดเชียงใหม่ที่ได้รับมาตรฐานจากสมาคม โรงแรมไทยในปี พ.ศ. 2552	2- 9
2.4 แสดงค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ (คน/บาท/วัน) ปี พ.ศ. 2550	2-10
2.5 แสดงกลุ่มอาชีพของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมายังจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2550	2-10
2.6 แสดงรายได้นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ ปี พ.ศ. 2550	2-11
2.7 แสดงรายได้นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่เดินทางมาจังหวัดเชียงใหม่ ปี พ.ศ. 2550	2-11
4.1 แสดงหน้าที่และพฤติกรรมของบุคลากรในฝ่ายบริหาร	4-2
4.2 แสดงการเปรียบเทียบพนักงานใน โรงแรมต่อจำนวนห้องพัก	4-5
4.3 แสดงอัตราส่วนพนักงานในระดับต่างๆ ของรีสอร์ท	4-6
4.4 แสดงอัตราส่วนจำนวนพนักงานในฝ่ายต่างๆ	4-6
4.5 แสดงจำนวนพนักงานแผนก ฝ่ายต่างๆ และช่วงเวลากการทำงาน	4-7
5.1 แสดงรายชื่อตัวอย่าง โรงแรมและรีสอร์ท (ระดับ 4 ดาว) ในจังหวัดเชียงใหม่ที่ได้รับมาตรฐาน จากสมาคมโรงแรมไทยในปี พ.ศ. 2552	5-2
5.2 ขนาด (Side) ของเตียงแบบยุโรป	5-8
5.3 ขนาด (Side) ของเตียงแบบอเมริกา	5-8
5.4 ความสูงของเตียง	5-9
5.5 HANGING, SHELF AND DRAWER SPACE	5-9
5.6 ตำแหน่งติดตั้งปลั๊กสวิทช์ (SWITCH AND OUTLET POSITION)	5-11
5.7 ขนาดพื้นที่ห้องพักโดยเฉลี่ย	5-13
5.8 ขนาดพื้นที่ห้องพักต่ำสุด (ไม่คิดห้องน้ำ - ส้วม)	5-13
5.9 การกำหนดพื้นที่ของห้องน้ำ – ห้องส้วมของห้องรับแขก	5-13
5.10 วัสดุพื้นที่ใช้สอยสำหรับในส่วนห้องพักแขก	5-14
5.11 กำหนดความสูงของเพดาน	5-14
5.12 รายละเอียดอุปกรณ์ที่ใช้ในส่วนลงทะเบียน	5-16
5.13 พื้นที่ใช้สอยต่ำสุดบริเวณเคาน์เตอร์เช็คอินเพื่อกรงคิณคทพนั้น ไม่นอนุยกให้ม่ไปใช้ปรณ 5-17	5-17
5.14 อุปกรณ์ต่างๆ บริเวณ CASHIER จัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที 5-17	5-17

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
5.15 การกำหนดจำนวนสุขภัณฑ์แต่ละชนิด (มาตรฐานต่ำสุด)	5-19
5.16 ระดับอุณหภูมิสำหรับเก็บอาหาร – เครื่องดื่มประเภทต่างๆ	5-27
5.17 แสดงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบโครงการ	5-36
5.18 แสดงความสัมพันธ์ของส่วนบริการสาธารณะ	5-37
5.19 แสดงความสัมพันธ์ของส่วนสำนักงาน	5-38
5.20 แสดงความสัมพันธ์ของส่วนบริการเพื่อสุขภาพ	5-39
5.21 แสดงความสัมพันธ์ของส่วนจัดประชุม / สัมมนา	5-40
5.22 แสดงความสัมพันธ์ของส่วนบริการ	5-41
5.23 แสดงความสัมพันธ์ของส่วนซ่อมบำรุง	5-43
5.24 แสดงความสัมพันธ์ของส่วนบริการเพื่อกิจกรรมสันทนาการ	5-44
5.25 แสดงความสัมพันธ์ของส่วนส่งเสริมภูมิปัญญาและวิถีชีวิตท้องถิ่น	5-45
5.26 การกำหนดพื้นที่ของห้องน้ำของห้องรับแขก	5-47
5.27 สรุปลักษณะที่ใส่สอยสำหรับในส่วนของห้องพักผ่อน	5-47
5.28 โถงทางเข้า (main entrance)	5-48
5.29 โถงต้อนรับ (main lobby)	5-48
5.30 ส่วนติดต่อสอบถาม (front office / front desk)	5-48
5.31 ส่วนบริการเครื่องดื่ม (lounge)	5-48
5.32 ห้องเก็บกระเป๋า (baggage handing storage)	5-49
5.33 ร้านอาหาร (restaurant)	5-49
5.34 ส่วนบริการเครื่องดื่ม (cocktail lounge)	5-49
5.35 ขนาดพื้นที่ส่วนทำงานเลขานุการ (Secretary)	5-53
5.36 ขนาดพื้นที่ส่วนทำงานพนักงาน (Working area)	5-54
5.37 ขนาดพื้นที่ห้องประชุม (Conference room)	5-54
5.38 ขนาดพื้นที่โถงพักคอย (Waiting area)	5-56
5.39 ขนาดพื้นที่ห้องซาวน่า (Sauna room)	5-59
5.40 ขนาดพื้นที่ห้องอบไอน้ำ (Steam room)	5-59
5.41 ขนาดพื้นที่สระว่ายน้ำ (Swimming Pool)	5-59

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
5.42 ขนาดพื้นที่โถงพักคอย (Hall)	5-60
5.43 ขนาดพื้นที่ส่วนพักคอย (Waiting area)	5-60
5.44 ขนาดพื้นที่ห้องประชุม / สัมมนา	5-60
5.45 ขนาดพื้นที่ห้องเก็บอาหารและเครื่องดื่ม (Food and beverage storage)	5-62
5.46 ขนาดพื้นที่ห้องครัว (kitchen)	5-62
5.47 ขนาดพื้นที่ห้องรับประทานอาหารพนักงาน (Employee cafeteria)	5-63
5.48 ขนาดพื้นที่ห้องเก็บอุปกรณ์สำหรับครัว (Equipment storage)	5-63
5.49 ขนาดพื้นที่ห้องเก็บขยะ (Garbage holding room)	5-63
5.50 ขนาดพื้นที่ห้องซักกรีด(Laundry)	5-63
5.51 ขนาดพื้นที่ห้องเก็บผ้าไหม้ (Linen storage)	5-64
5.52 ขนาดพื้นที่ห้องเก็บอุปกรณ์ซักกรีด (Storage)	5-64
5.53 ขนาดพื้นที่ห้องเก็บผ้าซักแล้ว	5-64
5.54 ขนาดพื้นที่ห้องควบคุมน้ำร้อน	5-64
5.55 ขนาดพื้นที่ห้องตรวจสอบคุณภาพผ้า	5-64
5.56 ขนาดพื้นที่พื้นที่รับส่งของ (Loading area)	5-65
5.57 ขนาดพื้นที่บริเวณตรวจรับของ (Receiving area)	5-65
5.58 ขนาดพื้นที่คลังพัสดุ (Storage)	5-65
5.59 ขนาดพื้นที่ห้องพักพนักงาน (Staff rest room)	5-65
5.60 ขนาดพื้นที่ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้าพนักงาน (Staff locker room) และห้องน้ำ	5-66
5.61 ขนาดพื้นที่ห้องทำงานพนักงานแม่บ้าน (Housekeeping)	5-66
5.62 ขนาดพื้นที่ห้องอุปกรณ์โทรศัพท์และการสื่อสาร	5-67
5.63 ขนาดพื้นที่โถงพักคอยส่วนบริการเพื่อกิจกรรมสันตนาการ	5-67
5.64 ขนาดพื้นที่ส่วนติดต่อสอบถาม (Information area)	5-68
5.65 สรุปพื้นที่องค์ประกอบของโครงการ	5-69
6.1 แสดงระยะทางจากอำเภอเมืองไปยังอำเภอต่างๆ ของจังหวัดเชียงใหม่	6-8
6.2 สรุปประโยชน์ใช้สอยที่ดินในอำเภอต่างๆ ของจังหวัดเชียงใหม่	6-17
6.3 สรุปการเลือกที่ตั้งโครงการระดับอำเภอ ในจังหวัดเชียงใหม่ นั้นไม่เหมาะสมหรือไม่ใช่ประโยชน์สาธารณะ 6-19	ด้านการค้า
6.4 จำนวนประชากรในเขตหมู่บ้านต่างๆ ในตำบลกุดช้าง ตำบลข้างถึงถึงแล้วของเอกสารทุกครั้งที่จะนำไปใช้	6-25

6.5 แสดงการพิจารณาการเลือกที่ตั้งโครงการต่างๆ	6-47
7.1 แสดงลักษณะความชันของพื้นที่	7-4
7.2 แสดงระบบทางลาดสำหรับงานก่อสร้าง	7-5
7.3 แสดงปริมาณความสว่างที่ต้องการในส่วนต่างๆ ของโรงแรม	7-7

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
7.4 แสดงระบบโทรศัพท์ภายใน	7-11
7.5 แสดงการใช้งานของโทรศัพท์ภายในโครงการ	7-12
7.6 แสดงพื้นที่ที่ต้องการของโทรศัพท์สาธารณะ	7-12
7.7 แสดงตำแหน่งที่ตั้งตู้ลำโพงกระจายเสียง	7-13
7.8 แสดงปริมาณการใช้น้ำ	7-15
7.9 ข้อมูลการใช้น้ำร้อนในอาคารแต่ละประเภท	7-18
7.10 ขนาดความจุถังเก็บน้ำร้อนสำหรับจำนวนผู้ใช้น้ำร้อน	7-18

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญรูปรภาพ

รูปที่	หน้า
2.1 แสดงแผนที่ภาคเหนือ	2-5
2.2 การตั้งถิ่นฐานบนที่สูงของชาวอาข่า	2-13
2.3 การแต่งกายของชาวอาข่า	2-14
2.4 การทำไร่เลื่อนลอยเหมือนชาวเขาเผ่าอื่นในอดีต	2-15
2.5 การปลูกข้าวไร่เป็นอาชีพหลักในปัจจุบัน	2-16
2.6 การวางผังเรือนของชาวอาข่า	2-17
2.7 ผังเรือนชาวอาข่า	2-18
2.8 ผ่าเรือนด้านข้างผายออก ชายคายื่นยาวจนอ่อน ต้องมีเสาอีกแนวหนึ่งเพื่อรับชายคา	2-18
2.9 โครงสร้างหลังคาของบ้านเรือนชาวอาข่า	2-19
2.10 รูปด้านเรือนอีโก้ที่แทบมองไม่เห็นผ่าเรือนเพราะชายคาคกลมุดำ	2-19
2.11 โครงสร้างหลักของเรือนอาข่า	2-20
2.12 ลักษณะการตั้งหมู่บ้านของชาวอาข่า	2-20
2.13 อีโก้ตั้งหมู่บ้านตั้งหมู่บ้านบนพื้นที่ลาดชัน	2-21
2.14 สภาพทั่วไปในหมู่บ้านอีโก้ มีรั้วบ้านกั้นอาณาเขตต่างจากม้งและเย้าที่ไม่นิยมทำรั้วบ้าน	2-21
2.15 โครงสร้างหลัก และ โครงสร้างรอง	2-21
2.16 ผนังส่วนต่างๆ ของเรือนอาข่า	2-22
2.17 การเตรียมอุปกรณ์ และวัสดุซ่อมแซมเรือน	2-22
2.18 โครงหลังคาเรือนอีโก้ ไม้ไผ่เป็นสื่ค้ำด้วยเขม่าควันจากเตาไฟ	2-22
2.19 หลบหลังคา	2-23
2.20 เทคนิคการยึด ไม้ข้างควายอีกแบบที่ใช้ไม้ สลักแทนการใช้ไม้ที่มีกิ่งเล็ก	2-23
2.21 เทคนิคการยึด ไม้ข้างควายด้วยการมัดด้วยหญ้าคา	2-23
2.22 เรือนอีโก้มีประตูทั้งหน้าและหลังเรือน	2-24
2.23 มีชานในร่มหรือเดิน มีขนาดใหญ่สำหรับแขกมาเยือน	2-25
2.24 ชานกลางแจ้ง มีไว้สำหรับซักล้างทำความสะอาด	2-25
2.25 ประตูตกข้อ	2-26
2.26 ลานสาวกอด หรือแฉะข้อ	2-26
2.27 ชิงช้า หรือ โละซ่า	2-27

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญรูปรภาพ (ต่อ)

รูปที่	หน้า
2.28 บ้านห้อยมะ หรือผู้นำพิธีกรรม ชาวบ้านสร้างให้ก่อนและทำเลดีที่สุดกลางหมู่บ้าน	2-27
2.29 ประเพณีโล้ชิงช้าของชาวอาข่า	2-29
3.1 ผังบริเวณของโครงการ ชุมพร คายาน่า รีสอร์ท และศูนย์กีฬาค้ำน้ำ	3-2
3.2 ทักษณียภาพมุมมองสูงของโครงการ ชุมพร คายาน่า รีสอร์ท และศูนย์กีฬาค้ำน้ำ	3-2
3.3 แสดงการวางผังของ โครงการ ชุมพร คายาน่า รีสอร์ท และศูนย์กีฬาค้ำน้ำ	3-3
3.4 ภาพแสดง ส่วนต้อนรับของ โครงการ	3-5
3.5 Superior Bungalow	3-5
3.6 Superior Bungalow Wheelchair Accessible	3-6
3.7 Standard Room	3-6
3.8 ส่วนนวดแผนไทยและนวดประคบ	3-7
3.9 ภาพแสดง สระน้ำในส่วน โรงเรียนสอนค้ำน้ำ	3-7
3.10 ร้านอาหารภายในโครงการ	3-8
3.11 ทักษณียภาพภายนอกส่วนห้องประชุม	3-8
3.12 บรรยากาศบริเวณส่วนรับประทานอาหารว่างภายนอกห้องประชุม	3-8
3.13 ภาพแสดงกิจกรรมของ โครงการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง	3-12
3.14 ภาพแสดงโครงการฝึกอบรม ของศูนย์พเพลิน	3-12
3.15 ภาพแสดงกิจกรรมของกลุ่มปลูกกาแฟ อ.ท่าแซะ จ.ชุมพร	3-12
3.16 ภาพแสดง กลุ่มเกษตรกรฝึกอินทรีย์บ้านรับร้อ อ.ท่าแซะ จ.ชุมพร	3-13
3.17 ภาพแสดงกลุ่มผู้ปลูกข้าว บ้านบางสน อ.ปะทิว จ.ชุมพร	3-14
3.18 ภาพแสดง กิจกรรมการชวนลูกค้า "ย้ายที่กินข้าวกลางวัน" ลงไปในทุ่งนา	3-14
3.19 ภาพแสดงกิจกรรมต่างในโครงการ	3-16
3.20 ภาพแสดง กิจกรรมใน โครงการศูนย์พเพลิน	3-17
3.21 ภาพแสดง กิจกรรมค้ำน้ำ	3-17
3.22 ผังบริเวณของโครงการ รวี วารี รีสอร์ท แอนด์ สปา	3-19
3.23 ทักษณียภาพมุมมองสูงของโครงการ รวี วารี รีสอร์ท แอนด์ สปา	3-20
3.24 ทักษณียภาพภายในห้องพัก แบบ Superior Villa	3-21
3.25 ทักษณียภาพภายในห้องน้ำในส่วนห้องพัก แบบ Superior Villa	3-22

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญรูปภาพ (ต่อ)

รูปที่	หน้า
3.26	ทัศนียภาพภายในห้องพัก แบบ Deluxe Villa 3-22
3.27	ทัศนียภาพภายในส่วนต่อเนื่องระหว่างส่วนนั่งเล่นและส่วนห้องนอนแบบ Deluxe Villa 3-22
3.28	ทัศนียภาพภายในห้องน้ำในส่วนของห้องพัก แบบ Deluxe Villa 3-23
3.29	ทัศนียภาพภายในห้องพัก แบบ Executive Villa 3-23
3.30	ทัศนียภาพภายในห้องนั่งเล่นของห้องพัก แบบ Executive Villa 3-23
3.31	ทัศนียภาพภายในห้องน้ำในส่วนของห้องพัก แบบ Executive Villa 3-24
3.32	ทัศนียภาพภายใน โถงทางเข้าของโครงการ 3-25
3.33	ทัศนียภาพภายใน โถงพักคอยของโครงการ 3-25
3.34	ทัศนียภาพภายใน ส่วนต้อนรับและประชาสัมพันธ์ของโครงการ 3-26
3.35	ทัศนียภาพภายนอก ส่วน Pool Side Bar 3-26
3.36	ทัศนียภาพภายนอก ส่วนสระว่ายน้ำ 3-26
3.37	ทัศนียภาพภายใน ส่วนร้านอาหาร 3-27
3.38	ทัศนียภาพ ส่วนสปา ห้องนวดไทย และนวดน้ำมัน 3-27
3.39	ทัศนียภาพภายใน ส่วนฟิตเนส เซนเตอร์ 3-27
3.40	แสดงกิจกรรมนั่งช้าง 3-28
3.41	แสดงกิจกรรมการแสดง ต่างๆ ของช้าง 3-29
3.42	แสดงกิจกรรมการนั่งเกวียนชมหมู่บ้าน 3-29
3.43	แสดงกิจกรรมรถวิบาก (ATV) 3-29
3.44	แสดงกิจกรรมการล่องแพไม้ไผ่ 3-30
3.45	แสดงกิจกรรมขี่จักรยาน 3-31
3.46	ทัศนียภาพบรรยากาศ ภาพรวมของโครงการ 3-32
3.47	ทัศนียภาพภายใน ห้องพักแบบ STANDARD ROOM 3-34
3.48	ทัศนียภาพภายใน ห้องพักแบบ DELUXE ROOM 3-34
3.49	ทัศนียภาพภายใน ห้องพักแบบ BUNGALOW ROOM 3-34
3.50	ทัศนียภาพภายนอก ห้องพักแบบ BUNGALOW ROOM 3-35
3.51	ห้องประชุมและสัมมนา 3-36
3.52	ห้องรับประทานอาหารส่วนตัว 3-36

เอกสารนี้เป็นทรัพย์สินทางปัญญาของบริษัทฯ ใช้เพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญรูปภาพ (ต่อ)

รูปที่	หน้า
3.53 ห้องรับประทานอาหาร Beratan Bamboo Restaurant	3-37
3.54 สระว่ายน้ำของ Saranam Eco Resort	3-37
3.55 ทักษณียภาพบรรยากาศ นาขั้นบันได หุบเขา และป่าเขาตามธรรมชาติ	3-38
3.56 ทักษณียภาพมุมมองของโครงการ Misool Eco Resort	3-39
3.57 ทักษณียภาพจากกลางทะเลมองเข้าสู่โครงการ Misool Eco Resort	3-40
3.58 ทักษณียภาพบริเวณทางเดินเท้าภายในโครงการ	3-42
3.59 ทักษณียภาพได้น้ำบริเวณที่พักแบบ WATER COTTAGES	3-43
3.60 ทักษณียภาพภายในส่วนที่นอนของที่พักแบบ WATER COTTAGES	3-43
3.61 ทักษณียภาพภายในห้องน้ำของที่พักแบบ WATER COTTAGES	3-43
3.62 ทักษณียภาพภายนอกบริเวณระเบียง ของที่พักแบบ WATER COTTAGES	3-44
3.63 ทักษณียภาพได้น้ำบริเวณที่พักแบบ VILLA TABISASU	3-44
3.64 ทักษณียภาพภายในส่วนพักผ่อนของที่พักแบบ VILLA TABISASU	3-44
3.65 ทักษณียภาพภายในส่วนที่นอนของที่พักแบบ VILLA TABISASU	3-45
3.66 ทักษณียภาพภายในห้องน้ำของที่พักแบบ VILLA TABISASU	3-45
3.67 ทักษณียภาพภายนอกบริเวณระเบียง ของที่พักแบบ VILLA TABISASU	3-45
3.68 ทักษณียภาพภายในของร้านอาหาร	3-46
3.69 ทักษณียภาพบริเวณแนวปะการังใต้ท้องทะเล	3-47
3.70 การอนุรักษ์เต่าทะเลที่ใกล้สูญพันธุ์	3-48
3.71 การมีส่วนร่วมของชุมชนในกิจกรรมต่างๆ	3-48
4.1 แสดงแผนภูมิองค์กรฝ่ายบริหาร	4-2
5.1 แผนผังแสดงระบบทางสัญจรขององค์ประกอบ โครงการ	5-36
5.2 แผนผังแสดงระบบทางสัญจรของส่วนบริการสาธารณะ	5-37
5.3 แผนผังแสดงระบบทางสัญจรของส่วนสำนักงาน	5-38
5.4 แผนผังแสดงระบบทางสัญจรของส่วนบริการเพื่อสุขภาพ	5-39
5.5 แผนผังแสดงระบบทางสัญจรของส่วนจัดประชุม / สัมมนา	5-40
5.6 แผนผังแสดงระบบทางสัญจรส่วนบริการ	5-42
5.7 แผนผังแสดงระบบทางสัญจรของส่วนซ่อมบำรุง	5-43

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญรูปรูปภาพ (ต่อ)

รูปที่	หน้า
5.8 แผนผังแสดงระบบทางสัญจรของส่วนบริการเพื่อกิจกรรมสันตนาการ	5-44
5.9 แผนผังแสดงระบบทางสัญจรของส่วนส่งเสริมภูมิปัญญาและวิถีชีวิตท้องถิ่น	5-46
5.10 แสดงลักษณะการจัดวางโต๊ะ(ส่วนร้านอาหาร)	5-50
5.11 แสดงลักษณะการจัดวางโต๊ะห้องประชุม	5-54
5.12 แสดงลักษณะการจัดวางแพนทรี	5-55
5.13 แสดงลักษณะการจัดวางผังส่วนติดต่อสอบถาม	5-56
5.14 แสดงลักษณะการจัดวางอุปกรณ์ประกอบห้องน้ำ	5-57
5.15 แสดงลักษณะการจัดวางตู้ล็อกเกอร์	5-58
5.16 แสดงลักษณะการจัดห้องประชุมสัมมนา	5-61
5.17 แสดงระยะการใช้งานของอุปกรณ์ประกอบห้องครัว	5-62
6.1 แผนที่แสดงตำแหน่งที่ตั้งประเทศไทย	6-2
6.2 แผนที่แสดงตำแหน่งที่ตั้งจังหวัดเชียงใหม่	6-3
6.3 แสดงการแบ่งพื้นที่การปกครองจังหวัดเชียงใหม่	6-6
6.4 แผนที่ท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่	6-10
6.5 ทักษณียภาพของหน่วยจัดการต้นน้ำขุนแม่ยะ	6-11
6.6 ทักษณียภาพของน้ำตกแม่สา	6-11
6.7 ทักษณียภาพของอุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์	6-12
6.8 ทักษณียภาพของอุทยานแห่งชาติห้วยน้ำดัง	6-12
6.9 ทักษณียภาพของเมืองเชียงใหม่มุมมองจากดอยสุเทพ	6-13
6.10 แสดงตำแหน่งที่อกเขาและระดับความสูงของพื้นที่ในจังหวัดเชียงใหม่	6-15
6.11 แสดงทิศทางของแม่น้ำและทางน้ำในจังหวัดเชียงใหม่	6-16
6.12 แผนผังการใช้ประโยชน์ที่ดิน จังหวัดเชียงใหม่	6-17
6.13 ภาพแสดงอำเภอต่างๆ ที่อยู่ในระยะ 60 กิโลเมตร	6-18
6.14 แสดงตำแหน่งที่ตั้ง อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่	6-20
6.15 แสดงตำแหน่งที่ตั้ง อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่	6-20
6.16 แสดงตำแหน่งที่ตั้งในแต่ละตำบลในอำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่	6-23
6.17 แสดงเส้นทางรถยนต์จากอำเภอเมือง มายังบริเวณพื้นที่ที่ตั้งโครงการ อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่	6-32

สารบัญรูปภาพ (ต่อ)

รูปที่	หน้า
6.18 แสดงเส้นทางรถยนต์จากถนนสาย 107 เชียงใหม่-ฝาง เข้ามายังที่ตั้งโครงการ	6-33
6.19 แสดงที่ตั้งโครงการที่ 1 (Site 1) บริเวณ บ้านสบก้าย ต.ก๊ิดช้าง อ.แม่แตง	6-33
6.20 ถนนทางเข้าถึงที่ตั้งโครงการที่ 1 (Site 1) บริเวณสะพานข้ามแม่น้ำแม่แตง	6-34
6.21 มุมมองบริเวณสะพานข้ามแม่น้ำแม่แตง ซึ่งเป็นจุดเชื่อมต่อการต่อแอมไฟไม่ไฟ	6-34
6.22 ทางเข้าถึงที่ตั้งโครงการที่ 1 (Site 1) บริเวณสะพานข้ามแม่น้ำแม่แตง จากฝั่งตรงข้าม	6-35
6.23 ที่ดินบางส่วนอยู่ในช่วงพัฒนา ตัดถนนเข้าสู่บริเวณที่ตั้งโครงการที่ 1 (Site 1)	6-35
6.24 ทักษณียภาพในส่วนของ ไร่ชา ภายในที่ตั้งโครงการที่ 1 (Site 1)	6-35
6.25 ทักษณียภาพที่ดิน (ป่า) ฝั่งตรงข้าม และแม่น้ำแม่แตง	6-36
6.26 ทักษณียภาพรวมของที่ตั้งโครงการที่ 1 (Site 1) จากฝั่งตรงข้าม	6-36
6.27 ทักษณียภาพมุมสูงของที่ตั้งโครงการที่ 1 (Site 1) จากถนนฝั่งตรงข้าม	6-36
6.28 แสดงที่ตั้งโครงการที่ 2 (Site 2) บริเวณ บ้านสบก้าย ต.ก๊ิดช้าง อ.แม่แตง	6-38
6.29 ลักษณะถนนทางเข้าสู่ที่ตั้งโครงการที่ 2 (Site 2)	6-39
6.30 ถนนทางเข้าถึงของที่ตั้งโครงการที่ 2 (Site 2) บริเวณสะพานข้ามแม่น้ำแม่แตง	6-39
6.31 มุมมองบริเวณสะพานข้ามแม่น้ำแม่แตง ซึ่งเป็นจุดเชื่อมต่อการต่อแอมไฟไม่ไฟ	6-40
6.32 บริเวณที่ราบริมแม่น้ำ ด้านหน้าทางเข้าของที่ตั้งโครงการที่ 2 (Site 2)	6-40
6.34 ทักษณียภาพในส่วนของ ไร่ชา และป่าไผ่ ภายในที่ตั้งโครงการที่ 2 (Site 2)	6-40
6.35 ทักษณียภาพที่ดิน (ป่า) ฝั่งตรงข้าม และแม่น้ำแม่แตง	6-41
6.36 ทักษณียภาพมุมสูงของที่ตั้งโครงการที่ 2 (Site 2) จากฝั่งตรงข้าม	6-41
6.37 แสดงที่ตั้งโครงการที่ 3 (Site 3) บริเวณ บ้านก๊ิดช้าง ต.ก๊ิดช้าง อ.แม่แตง	6-43
6.38 ลักษณะถนนทางเข้าสู่ที่ตั้งโครงการที่ 3 (Site 3)	6-44
6.39 ทักษณียภาพรวม ภายในที่ตั้งโครงการที่ 3 (Site 3) (1)	6-44
6.40 ทักษณียภาพรวม ภายในที่ตั้งโครงการที่ 3 (Site 3) (2)	6-45
6.41 ทักษณียภาพรวม ภายในที่ตั้งโครงการที่ 3 (Site 3) (3)	6-45
6.42 ทักษณียภาพที่ดิน (ป่า) ฝั่งตรงข้ามที่ตั้งโครงการที่ 3 (Site 3)	6-45
6.43 ระยะ และระดับความสูงของที่ตั้งโครงการ รวมถึงแม่น้ำ และถนนโดยรอบ	6-48
6.44 ฝั่งแสดงการเข้าถึงที่ตั้งโครงการ	6-49
6.45 ฝั่งแสดงลักษณะมุมมองของทัศนียภาพรอบๆ ที่ตั้งโครงการ	6-49

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญรูปลูกภาพ (ต่อ)

รูปที่	หน้า
6.46 ผังแสดงลักษณะทิศทางแดด และลม รอบๆ ที่ตั้งโครงการ	6-50
6.47 ระยะทางระหว่าง ที่จอดรถภายนอกและตลาดของโครงการ ถึงที่ตั้งโครงการหลัก	6-50
6.48 ผังแสดงที่จอดรถภายนอกและตลาดของโครงการ รวมถึงแม่น้ำ และถนนโดยรอบ	6-51
6.49 ทิศนียภาพแสดงที่ตั้งที่จอดรถภายนอกและตลาดของโครงการ	6-51
7.1 แสดงลักษณะเสาและคามที่มีประสิทธิภาพในการรับแรงแผ่นดินไหว	7-3
7.2 ลักษณะตู้ปรับอากาศที่ใช้ในโรงแรม	7-26
7.3 ลักษณะรดไฟฟ้าที่ใช้ในโครงการ	7-27
7.4 แสดงลักษณะรถขึ้นประเภทต่างๆที่ใช้ในโครงการ	7-27
8.1 ผังแสดงหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	8-1
8.2 ผังแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อม	8-1
8.3 ผังแสดงทฤษฎีการพัฒนาที่ยั่งยืนตามแนวพระราชดำริ	8-2
8.4 ผังแสดงแนวทางการพัฒนาภูมิสังคมที่เหมาะสม	8-2
8.5 ผังแนวคิดในการออกแบบอาคารและงานสถาปัตยกรรม	8-3
8.6 วัสดุที่ใช้ร่วมกับอาคารในโครงการ	8-4
8.7 ลักษณะบ้านในพื้นที่ข้างเคียงรอบๆ ที่ตั้งโครงการ	8-4
8.8 การนำรูปแบบผังบ้านอำมาประยุกต์จนได้รูปแบบบ้านพักภายในโครงการ	8-5
8.9 การนำเอารูปแบบและโครงสร้างบ้านอำมาพสมผสานกับลักษณะของข้อฟ้าและกาแล จนได้ออกมาเป็นรูปแบบหลังคาของอาคารในโครงการ	8-5
8.10 การใช้วัสดุร่วมกับส่วนต่างๆ ของบ้านพักในโครงการ	8-5
8.11 แนวคิดการจัดการระบบน้ำของบ้านพักในโครงการ	8-6
8.12 แนวพระราชดำริรูปแบบการพัฒนา ที่ดิน ป่า และแหล่งน้ำ	8-7
8.13 ข้อมูลความเป็นมา องค์กรประกอบ ผู้ใช้งาน และการเลือกที่ตั้งโครงการ	8-7
8.14 แนวคิดการต่างๆ ในการออกแบบโครงการ	8-7
8.15 ผังบริเวณรวมของโครงการ	8-8
8.16 ผังพื้นรวมพร้อมแสดงตำแหน่งส่วนต่างๆ ของโครงการ	8-8
8.17 รูปตัดของโครงการ	8-9
8.18 รูปด้านของโครงการ	8-9

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญรูปภาพ (ต่อ)

รูปที่	หน้า
8.19 ผังพื้นที่ขยายส่วนร้านอาหาร และส่วนโถงต้อนรับของโครงการ	8-10
8.20 ผังพื้นที่ขยายส่วนสปา สระว่ายน้ำ และส่วนออกกำลังกายของโครงการ	8-10
8.21 ผังพื้นที่ขยายส่วนบริการ และพื้นที่สำหรับพนักงานของโครงการ	8-11
8.22 รูปตัดขยายส่วนโถงต้อนรับ ร้านอาหาร และสระว่ายน้ำของโครงการ	8-11
8.23 ผังพื้นที่ และรูปตัดขยายส่วนบ้านพักของโครงการ	8-12
8.24 ทศนียภาพรวมของโครงการ	8-12
8.25 ทศนียภาพภายนอก และภายในพื้นที่ส่วนต่างๆ ของโครงการ	8-13
8.26 ทศนียภาพภายนอก และภายในพื้นที่ส่วนบ้านพักของโครงการ	8-13

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาของโครงการ

จังหวัดเชียงใหม่ เป็นจังหวัดหนึ่งใน 76 จังหวัดของประเทศไทย และตั้งอยู่ทางภาคเหนือของประเทศไทย เป็นจังหวัดที่มีการพัฒนาในระดับสูง จนถือว่าเป็นหัวเมืองของภาคเหนือเป็นศูนย์กลางทางการค้า การท่องเที่ยว การคมนาคม และยังมีทรัพยากรธรรมชาติที่สวยงามมากมาย รวมถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรม และสถานที่ท่องเที่ยวที่สวยงามจำนวนมาก มีศักยภาพในด้านการท่องเที่ยว เศรษฐกิจ และการลงทุน มีการพัฒนาเติบโตอย่างรวดเร็ว จนเป็นเมืองเศรษฐกิจใหญ่อันดับ 2 ของประเทศไทยรองจากกรุงเทพมหานคร มีแหล่งท่องเที่ยวทั้งทางธรรมชาติและวัฒนธรรมมากมาย มีประวัติศาสตร์อันยาวนาน ซึ่งเป็นที่ตั้งของอาณาจักรล้านนาในสมัยโบราณ มีภาษาล้านนา (คำเมือง) ซึ่งเป็นภาษาท้องถิ่น จังหวัดเชียงใหม่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่แตกต่างไปจากจังหวัดอื่นๆ ทั้งด้านประเพณีและวัฒนธรรมอันดีงาม ซึ่งในปัจจุบัน จังหวัดเชียงใหม่มีแนวโน้มการเพิ่มของอัตราการท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ สูงกว่าจังหวัดอื่นในภูมิภาคเดียวกัน

ตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดเชียงใหม่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2554-2557 กำหนดวิสัยทัศน์การพัฒนาจังหวัดเชียงใหม่ คือ “นครแห่งชีวิตและความมั่งคั่ง (City of Life and Prosperity)” เป็นเมืองที่ให้ความสุขและชีวิตที่มีคุณค่าแก่ผู้อยู่อาศัยและผู้มาเยือนในฐานะเมืองที่น่าอยู่และน่าท่องเที่ยวในระดับโลก พร้อมกับเป็นประตูการค้าการลงทุนสู่สากล และล่าสุดรัฐบาลได้สนับสนุนการพัฒนาเมืองเชียงใหม่ให้ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางการบินของอนุภูมิภาค (HUB)

จากประเด็นยุทธศาสตร์ สร้างความมั่งคั่งยั่งยืนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ที่ส่งเสริมให้เชียงใหม่เป็นเมืองท่องเที่ยวระดับโลก สินค้าบริการมีคุณภาพ ประชาชนมีงานทำมีรายได้ที่เป็นธรรม เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง มีกลยุทธ์แบ่งออกเป็น

1. ส่งเสริมและพัฒนาเชียงใหม่เป็นนครแห่งวัฒนธรรมล้านนา นำอยู่ นำเที่ยว
2. ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนท้องถิ่นเพื่อการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม
3. ส่งเสริมและพัฒนาเชียงใหม่เป็นผู้นำด้านความหลากหลายในการผลิตด้านการเกษตร

และอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป

เอกสารนี้เป็น 4. ส่งเสริมการค้าการลงทุนภายในและระหว่างประเทศ ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากกลยุทธ์ข้อที่ 1. ที่ว่าด้วยเรื่องของการส่งเสริมและพัฒนาเชียงใหม่เป็นนครแห่งวัฒนธรรมล้านนา นำอยู่ นำเที่ยว ตลอดจนข้อมูลรองรับการเติบโต จึงได้มีการสรุปข้อมูลสถิติการท่องเที่ยวและสถิติประเภทที่พักของจังหวัดเชียงใหม่ขึ้น ในการศึกษาความเป็นไปได้ของจังหวัดเชียงใหม่ในการเป็นเมืองนำท่องเที่ยวยอดนิยมของประเทศ

จากกระแสการพัฒนาย่างยั่งยืนของโลก เมื่อครั้งมีการประชุมสุดยอดสิ่งแวดล้อมโลก หรือ “Earth Summit” เมื่อปี 2535 ที่เมืองริโอ เดอ จาเนโร ประเทศบราซิล มีส่วนผลักดันให้เกิดกระแสการพัฒนาการท่องเที่ยว 3 ประการ ประกอบด้วย

1. คุณภาพและความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อม
2. คุณภาพของประสบการณ์การท่องเที่ยว
3. การมีส่วนร่วมและคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น

จากกระแส การพัฒนาทั้ง 3 ประการดังกล่าว ได้ส่งผลต่อการปรับตัวของระบบการท่องเที่ยวและระบบการจัดการท่องเที่ยวในการแสวงหาการท่องเที่ยวทางเลือกใหม่ (Alternative Tourism) เพื่อตอบสนองต่อความต้องการและทดแทนการท่องเที่ยวตามประเพณีนิยม (Conventional Tourism) แบบเดิมๆ ที่เคยปฏิบัติกันมา ส่วนใหญ่เป็นการท่องเที่ยวแบบมวล (mass or conventional tourism) ซึ่งมักเน้นการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกและความสนุกสนานเพลิดเพลินด้านวัตถุ เพื่อรองรับปริมาณนักท่องเที่ยวซึ่งมักกระจุกตัวอยู่ตามแหล่งท่องเที่ยวอย่างหนาแน่น แต่เมื่อไม่นานมานี้ รูปแบบของการท่องเที่ยวเริ่มมีความหลากหลายสูงขึ้น เพราะนักท่องเที่ยวและคนทั่วไปมีความรอบรู้ ประสบการณ์และรสนิยมเปลี่ยนแปลงไป จึงมีความคาดหวังต่อการเดินทางท่องเที่ยวต่างไปจากแต่ก่อน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแสวงหาประสบการณ์ที่มีความหมายและมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมมากขึ้น ดังนั้นรูปแบบเฉพาะของการท่องเที่ยว หรือเรียกว่า ประเภทของผลิตภัณฑ์และบริการทางการท่องเที่ยวแบบพิเศษ (special tourism products and services) จึงเกิดขึ้นตามภาวะแรงกดดันและการแข่งขันด้านตลาด ซึ่งสามารถแบ่งรูปแบบการท่องเที่ยว ได้ดังนี้

1. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ หรือการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ 2. การท่องเที่ยวเชิงผจญภัย

3. การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
4. การท่องเที่ยวชนบท
5. การท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพ
6. การท่องเที่ยวแบบแสวงหาความหมายของชีวิต
7. การท่องเที่ยวเพื่อการศึกษา
8. การเดินทางเชิงธุรกิจ

ซึ่งการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ หรือการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (Ecotourism) เป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่มีสิ่งสำคัญหลักๆ ประกอบด้วย

- เป็นการท่องเที่ยวที่เน้นแหล่งธรรมชาติ (Nature-Based Destination)
- เป็นการท่องเที่ยวที่เปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวได้รับประสบการณ์ที่มีคุณค่าจากแหล่งท่องเที่ยวโดยตรง (First-Hand Active Experience)
- มีบริการให้การศึกษารเรียนรู้ เพื่อสร้างความเข้าใจ และความประทับใจแก่ผู้มาเยือนเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว เพื่อส่งเสริมให้มีพฤติกรรมที่เหมาะสมและจรรยาบรรณด้านการอนุรักษ์ (Educational Experience)
- เป็นการท่องเที่ยวที่รับผิดชอบต่อและก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด (Least Impact)
- เปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วม และได้ประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ (Local Participation)

อย่างไรก็ตาม องค์การการท่องเที่ยวโลก (World Tourism Organization) ได้ชี้ให้เห็นว่า รูปแบบการท่องเที่ยวของโลกในศตวรรษที่ 21 กำลังเริ่มเปลี่ยนเป็นการท่องเที่ยวแบบไร้พรมแดนที่ขยายอย่างรวดเร็ว กว้างและส่งผลกระทบแรง ตามความเร็วของการเคลื่อนที่ของนักท่องเที่ยว ซึ่งการวางแผนในการจัดการท่องเที่ยวนั้นนอกจากจะต้องคำนึงถึงความคุ้มค่าในเชิงเศรษฐกิจและ

สังคมแล้ว ยังจะต้องคำนึงถึงการรักษาสังแวดล้อมด้วย โดยใช้หลักการของแผนปฏิบัติการที่ 21 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(UN Agenda 21) มาเป็นกรอบในการจัดการ พัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน (Sustainable tourism development) ด้วยการคำนึงถึงหลักการในการพัฒนาและบริหารจัดการการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนไว้ 7 ประการ ดังนี้ (WTO,1997)

1. การพัฒนาและบริหารจัดการต้องอยู่ภายใต้ขีดความสามารถรองรับได้ (carrying capacity) ทั้งทางกายภาพ ชีวภาพ และสังคม/วัฒนธรรม ซึ่งเป็นทรัพยากรพื้นฐาน และถ้าจำเป็นก็จะต้องมีการฟื้นฟูหรือทดแทนรวมทั้งควบคุมระบบของทางธรรมชาติ ให้สามารถผลิตและให้บริการต่างๆ ได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

2. ต้องตระหนักถึงความต้องการของชุมชนท้องถิ่น เปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมและกระจายประโยชน์สู่ท้องถิ่นอย่างเป็นธรรม (local needs/participation/benefit)

3. กิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว หรือนันทนาการที่จัดขึ้น ต้องเน้นการให้ประสบการณ์ที่มีคุณค่าต่อผู้มาเยือน (quality experience)

4. ให้ผู้มาเยือน หรือนักท่องเที่ยวได้เรียนรู้และเข้าใจเกี่ยวกับพื้นที่ ทรัพยากร และวิถีชีวิตของคนในท้องถิ่น (learning and understanding)

5. เป็นการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกที่สะท้อน กลมกลืนกับธรรมชาติ หรือสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น และพยายามใช้วัสดุที่หาได้ในท้องถิ่น (nature and local architecture)

6. ผสมผสานการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน สู่แผนพัฒนาระดับท้องถิ่น ภูมิภาค และระดับประเทศ (integrated development)

7. พัฒนาข้อมูลเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการติดตามตรวจสอบและตัดสินใจ (data-base)

สำหรับประเทศไทยได้เริ่มส่งเสริมและพัฒนการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมาไม่ต่ำกว่า 10 ปี ปัจจุบันได้มีการกำหนดนโยบายและแผนปฏิบัติการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเรียบร้อยแล้ว แต่ยังไม่มียางานบ่งบอกอย่างเด่นชัดว่า การดำเนินการท่องเที่ยวรูปแบบนี้มีความก้าวหน้าอย่างไร มีผลต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศมากน้อยเพียงใด มาตรฐานและการบริการอยู่ในระดับ

ไหน สามารถแข่งขันกับประเทศอื่นๆ นอกเหนือจากประเทศเพื่อนบ้านหรือไม่เพียงใด อย่างไรก็ตาม เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า การส่งเสริมและพัฒนการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของประเทศไทย ยังเป็นที่เข้าใจกันว่า สามารถกระทำไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่ลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มาไปใช้

ได้ในแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ นอกเหนือไปจากแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติดังกล่าวข้างต้น ซึ่งอาจเป็นอุปสรรคต่อการกำหนดคุณภาพมาตรฐานด้านบริการและผลิตภัณฑ์รวมทั้งการแข่งขันกับประเทศอื่นๆ เจริญการค้า

เพื่อเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยว และพัฒนาปัจจัยพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่ให้สอดคล้องกับกระแสการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ซึ่งสัมพันธ์กับชุมชนท้องถิ่นและแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติป่าเขาอุดมสมบูรณ์ที่มีอยู่มากมาย และเป็นทางเลือกใหม่สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น ให้เห็นถึงความสำคัญของการท่องเที่ยวในลักษณะนี้ จึงเห็นควรจัดทำโครงการ “เชียงใหม่ วัลเลย์ รีสอร์ท” ซึ่งเป็น รีสอร์ทธรรมชาติเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น และมีส่วนช่วยในการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ ยกระดับของการท่องเที่ยว สามารถเผยแพร่และอนุรักษ์วิถีชีวิตของท้องถิ่นในภูมิภาคนี้ได้อีกด้วย

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1.2.1 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1.2.1.1 เพื่อเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยว และพัฒนาปัจจัยพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่ให้สอดคล้องกับกระแสการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ซึ่งสัมพันธ์กับชุมชนท้องถิ่นและแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติป่าเขาอุดมสมบูรณ์ที่มีอยู่มากมาย

1.2.1.2 เพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวในพื้นที่ธรรมชาติเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น ให้มีความสะดวกสบายพอเพียง และได้รับบริการที่มีเอกลักษณ์ของวัฒนธรรมความเป็นไทย ทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศซึ่งมีแนวโน้มที่สูงขึ้นเรื่อยๆ

1.2.1.3 เพื่อรองรับกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ ที่มีความสนใจในการเรียนรู้ธรรมชาติและวิถีชีวิตชาวไทยภูเขาในท้องถิ่นอีกด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2.1.4 เพื่อเป็นการพัฒนาที่ดินอย่างมีส่วนร่วมกับชุมชนในท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์สูงสุดโดยไม่ทำลายธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

1.2.1.5 เพื่อยกระดับมาตรฐานของที่พักระเบรทีรสรอ์ธรรมชาติเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น สำหรับนักท่องเที่ยวในประเทศไทย

1.2.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษาโครงการ

1.2.2.1 เพื่อศึกษาริบทและสภาพภูมิสังคมโดยรอบที่ตั้งโครงการ กฎหมายท้องถิ่น รูปแบบงานสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น รวมไปถึงรูปแบบวิถีชีวิตของชุมชนท้องถิ่น เพื่อนำเอาข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูล ออกมาใช้ในการออกแบบ

1.2.2.2 เพื่อศึกษาหลักการออกแบบ ข้อมูลองค์ประกอบเบื้องต้น ขั้นตอนการทำงานออกแบบ งาน โครงสร้างอาคาร รวมถึงงานระบบของการออกแบบ โครงการประเภทรีสอร์ต

1.2.2.3 เพื่อทำการออกแบบ โครงการประเภทรีสอร์ตให้ตอบสนองตามวัตถุประสงค์ทั้งหมดของโครงการ ฯลฯ

1.3 ประโยชน์ของโครงการ

1.3.1 ประโยชน์ของโครงการ

1.3.1.1 สามารถนำรายได้เข้าสู่ประเทศจากการท่องเที่ยวและธุรกิจการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และเป็นการเสริมสร้างรายได้ให้กับชุมชนในท้องถิ่นอีกด้วย

1.3.1.2 มีการขยายตัวของเศรษฐกิจทางการลงทุน ปัจจัยที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวทำให้มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) มีค่าสูงขึ้น

1.3.1.3 มีเม็ดเงินหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจของภูมิภาคและประเทศเพิ่มขึ้น

1.3.1.4 ยกระดับมาตรฐานธุรกิจโรงแรมให้ดีขึ้นในระดับสากล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
1.3.1.5 มีการกระจายรายได้สู่ท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3.1.6 สร้างเสริมให้นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติและชาวไทยที่เข้ามาใช้โครงการ ได้เรียนรู้กิจกรรมการท่องเที่ยวที่จะมีผลกระทบต่อชุมชน ขนบธรรมเนียม วัฒนธรรมประเพณีและ วิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชนอันเป็นเอกลักษณ์และอัตลักษณ์ของชุมชนท้องถิ่น

1.3.1.7 สามารถสนองตอบความต้องการของนักท่องเที่ยวได้อย่างสูงสุด

1.3.2 ประโยชน์ของการศึกษาโครงการ

1.3.2.1 เรียนรู้ขั้นตอนการทำงาน ตั้งแต่การค้นหาข้อมูล การวิเคราะห์ถึงข้อมูล เบื้องต้น สรุปข้อมูล ความเป็นไปได้ของโครงการ และการออกแบบ โดยอาศัยความรู้ที่ได้เรียนมา ทั้งหมดในการจัดทำโครงการ

1.3.2.2 เรียนรู้การศึกษาการเลือกที่ตั้งของโครงการ ความเป็นไปได้เชิงเศรษฐกิจ และวิเคราะห์รายละเอียดข้อมูลทางกายภาพของสถานที่ตั้งและพื้นที่โดยรอบ

1.3.1.3 เรียนรู้โครงสร้างทางด้านวิศวกรรมและงานระบบที่เกี่ยวข้อง

1.3.1.4 เรียนรู้จากการศึกษาอาคารประเภทใกล้เคียง วิเคราะห์ถึงแนวคิดลักษณะ การจัดการ อีกทั้งสรุปเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการออกแบบ เพื่อให้ได้รูปแบบอาคารที่ตอบสนองต่อ ภาพรวมของโครงการ

1.3.1.5 เรียนรู้เกี่ยวกับการจัดการองค์ประกอบภายในโครงการ หลักการออกแบบ มาตรฐานต่างๆ ที่พัก-โรงแรม การจัดระบบสัญญาณภายใน การจัดระบบการรักษาความปลอดภัย

1.3.1.6 เรียนรู้กฎหมายและเทศบัญญัติที่เกี่ยวข้องในการออกแบบ

1.4 ขอบเขตการศึกษาโครงการ

ในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ มีจุดมุ่งหมายในการศึกษาปัญหา แก่ปัญหา และการออกแบบ สถาปัตยกรรม โดยกำหนดขอบเขตการศึกษาไว้ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารส่วนประกอบโครงการ ผู้ใช้และกำหนดรายละเอียดโครงการ ใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4.1.1 ศึกษาประเภทและชนิดของรีสอร์ท จำนวนห้องพัก ประเภทการให้บริการ รวมถึงรูปแบบกิจกรรมที่ส่งเสริมและตอบสนองภาพรวมของโครงการ

1.4.1.2 ศึกษากระบวนการบริหารงาน และหน้าที่รับผิดชอบของผู้ใช้โครงการ

1.4.1.3 ศึกษารายละเอียด องค์ประกอบ และความสัมพันธ์ของโครงการ

1.4.2 ศึกษา วิเคราะห์ และกำหนดที่ตั้งโครงการ

1.4.2.1 ศึกษาระบบสาธารณูปโภคที่ผ่านบริเวณโครงการ

1.4.2.2 ศึกษาด้านความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมข้างเคียงในด้านต่างๆ

1.4.2.3 ศึกษาเกี่ยวกับข้อบังคับการใช้ที่ดิน เทศบัญญัติต่างๆ ที่มีผลต่อโครงการ

1.4.2.4 ศึกษาสภาพและทิศทางการจราจรบริเวณรอบโครงการ

1.4.3 ศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ และการลงทุน

1.4.3.1 ศึกษาสภาพการท่องเที่ยว และกิจกรรมการโรงแรมในประเทศไทย

1.4.3.2 ศึกษาแนวโน้มและความต้องการห้องพักโรงแรมสำหรับนักท่องเที่ยว และความเป็นไปได้ทางเศรษฐกิจ

1.4.4 ศึกษาเกี่ยวกับระบบต่างๆด้านวิศวกรรม

1.4.4.1 ศึกษาระบบโครงสร้าง

1.4.4.2 ศึกษาระบบไฟฟ้า

1.4.4.3 ศึกษาระบบเครื่องกล

1.4.4.4 ศึกษาระบบปรับอากาศ

1.4.4.5 ศึกษาระบบสุขาภิบาล และอื่นๆ

1.4.5 ศึกษาอาคารตัวอย่างของสถาปัตยกรรมภายในประเทศและต่างประเทศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์ การใช้งานเพื่อการศึกษานับว่าไม่ผิดกติกาแต่ให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4.6 ศึกษาสภาพที่ตั้งและภูมิอากาศ ตลอดจนภูมิสถาปัตยกรรมที่เหมาะสมในการจัดวางผังบริเวณ

1.4.7 ศึกษารูปแบบของงานสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ที่มีผลต่อวิถีชีวิต ประเพณีและวัฒนธรรม

1.5 วิธีการศึกษาโครงการ

1.5.1 เก็บข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลด้านต่างๆ เพื่อใช้พิจารณาในการกำหนดรายละเอียดของโครงการ

1.5.2 ดำรงพื้นที่ เก็บข้อมูล วิเคราะห์และเปรียบเทียบเพื่อหาข้อดี-ข้อเสียของทำเลที่ตั้ง แล้วนำมากำหนดที่ตั้งเพื่อใช้ในการออกแบบ

1.5.3 หาข้อมูลอ้างอิงและวิเคราะห์ความเป็นไปได้ของโครงการ และการลงทุน

1.5.4 ทำการวิเคราะห์ประเภทและรูปแบบอาคาร เพื่อหารูปแบบของงานระบบที่เหมาะสมสำหรับการนำมาใช้ในโครงการ

1.5.5 ทำการวิเคราะห์และสังเคราะห์ เปรียบเทียบ เพื่อหาข้อดี-ข้อเสียของอาคารตัวอย่าง แล้วนำมาใช้ในการออกแบบ

1.5.6 ทำการวิเคราะห์สภาพภูมิประเทศ ภูมิอากาศ ภูมิสังคม เพื่อใช้ในการจัดวางผังบริเวณให้มีความเหมาะสมต่อภาพรวมของโครงการ

1.5.7 ทำการสำรวจชุมชนในพื้นที่ เก็บรวบรวมข้อมูล ด้านภูมิปัญญา วิถีชีวิตท้องถิ่น เศรษฐกิจชุมชน ตลอดจนสถาปัตยกรรมท้องถิ่น เพื่อนำมาใช้ในการออกแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การศึกษาข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับโครงการและการลงทุน

2.1 การศึกษาประเภทของโครงการ

2.1.1 ความหมายของโรงแรม โรงแรม คือ สถานที่ประกอบการเชิงการค้าที่นักลงทุนจัดตั้งขึ้นเพื่อบริการผู้เดินทางในเรื่องที่พักอาศัย อาหาร และบริการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพักอาศัยและเดินทาง หรืออาจหมายถึง อาคารที่มีห้องนอนหลายห้องติดต่อกันไปในอาคารหนึ่งหลัง หรือหลายหลังและมีบริการหลายอย่างเพื่อความสะดวกของผู้มาพักซึ่งนิยมเรียกว่า “แขก” (Guest)

2.1.2 ลักษณะสำคัญของโรงแรม

- 2.1.2.1 โรงแรมเป็นสถานที่เคลื่อนไหวจากแหล่งที่ตั้งไม่ได้ (อาคารถาวร)
- 2.1.2.2 ใครๆ ก็มีสิทธิเข้าพักได้ ยกเว้นผู้เยาว์ที่ไม่มีผู้ดูแลมาพักอาศัย
- 2.1.2.3 เป็นวิสาหกิจที่ขายสินค้าบริการแบบมีกำไร ซึ่งขึ้นกับข้อปฏิบัติสากลการเงินของโรงแรมมีภาวะเป็น “อัตรากำไร” คือ ไม่มีผู้ใดสั่งในเรื่องการเงินเหนือเจ้าของ ผู้จัดการ บางประเทศอาจกู้เงินจากรัฐบาล ซึ่งเป็น การช่วยส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของรัฐ
- 2.1.2.4 โรงแรมควรจัดให้บริการทั้งแบบเที่ยว และแบบกลุ่ม
- 2.1.2.5 โรงแรมจะต้องจัดให้มีการบริการเอกรูปครบถ้วน สำหรับสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว โดยอย่างน้อยจะต้องมีทั้งห้องนอนและห้องน้ำ ส่วนบริการอื่นที่โรงแรมควรมีคือ อาหาร บริการซักรีด เครื่องดื่ม ไปรษณีย์ ที่ระลึก ที่ประชุมหรืออื่นๆ

2.1.3 การศึกษาประเภทของโรงแรม

สามารถแบ่งได้หลายวิธีดังนี้

- 2.1.3.1 การแบ่งตามลักษณะที่ตั้ง
- 2.1.3.2 การแบ่งตามมาตรฐานโรงแรม
- 2.1.3.3 การแบ่งตามขนาดโรงแรม
- 2.1.3.4 การแบ่งตามการดำเนินการของโรงแรม
- 2.1.3.5 การแบ่งตามระยะเวลาที่เข้าพัก
- 2.1.3.6 การแบ่งตามลักษณะการเข้าพัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.3.1 การแบ่งตามลักษณะที่ตั้ง สามารถจำแนกได้ 4 ชนิด

1. โรงแรมในเมือง (CITY HOTEL, CONVENTION HOTEL) คือ โรงแรมตามเมืองใหญ่ที่มีความสำคัญทางการค้า, ธุรกิจ, การทูต, การท่องเที่ยวหรืออื่นๆ
2. โรงแรมในเมืองเล็ก (SMALLER CITY HOTEL) คือ โรงแรมที่อยู่ในเมืองขนาดเล็ก ห่างไกลจากชุมชนของเมืองใหญ่
3. โรงแรมตากอากาศ (RESORT HOTEL) คือ โรงแรมที่อยู่ตามสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เช่น ชายหาด ริมทะเล ภูเขา เป็นต้น

2.1.3.2 การแบ่งตามมาตรฐานโรงแรม แบ่งได้เป็น 5 ชนิด

1. โรงแรมชั้นพิเศษ (LUXURY HOTEL) มีส่วนที่ให้บริการและการบริการพิเศษต่าง ๆ ครบถ้วน
2. โรงแรมชั้นหนึ่ง (FIRST CLASS HOTEL) มีส่วนที่ให้บริการและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ครบถ้วน
3. โรงแรมชั้นสอง (SECOND CLASS HOTEL) ลักษณะการบริการและองค์ประกอบต่างๆ ต่ำกว่าโรงแรมชั้นหนึ่ง
4. โรงแรมชั้นสาม (THIRD CLASS HOTEL) การบริการและส่วนประกอบที่อำนวยความสะดวกต่างๆ มีน้อยและบางส่วนไม่มี
5. โรงแรมราคาถูก (CHEAP HOTEL) ให้บริการด้านที่พักค้างคืน หรือห้องนอนเท่านั้น

มาตรฐานของ ททท. ได้แก่ ชนิดโรงแรมเป็น 5 ระดับ (ดาว) เพื่อเป็นแนวทางให้คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนพิจารณา

1. โรงแรมระดับพิเศษ 5 ดาว (DELUXE)
2. โรงแรมชั้นหนึ่ง 4 ดาว (FIRST CLASS)
3. โรงแรมนักท่องเที่ยว 3 ดาว (TOURIST CLASS)
4. โรงแรมระดับประหยัด 2 ดาว (ECONOMY CLASS)
5. โรงแรมระดับประหยัด 1 ดาว (ECONOMY CLASS)

2.1.3.3 การแบ่งตาม ขนาดของโรงแรม

1. โรงแรมขนาดใหญ่ มีจำนวนห้องพัก > 300 ห้อง
2. โรงแรมขนาดกลาง " 25 - 299 ห้อง
3. โรงแรมขนาดเล็ก " < 25 ห้อง

2.1.3.4 การแบ่งตามการดำเนินการของโรงแรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่ต่อแหล่งอื่นและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งหากนำไปใช้

1. ลักษณะอเมริกัน (AMERICAN PLAN HOTEL) คือ อัตราห้องพักรวมค่าอาหารด้วย ซึ่งอาจจะเป็น 2 - 3 มื้อ

2. ลักษณะยุโรป (EUROPE PLAN HOTEL) คือ คิเฉพาะอัตราห้องพักเท่านั้น ไม่รวมค่าอาหาร
3. ลักษณะผสม (DUAL PLAN HOTEL) คือ มีทั้ง 2 แบบ ให้แขกเลือกในการรับบริการได้ตามความต้องการ

2.1.3.5 การแบ่งตามระยะเวลาห้องพัก

1. ทรานซิเอนซ์ โฮเต็ล (TRANSIENT HOTEL) มีระยะเวลาเข้าพักสั้นเพียงวันเดียวหรือมากกว่านั้น ไม่มีการจองห้องพักล่วงหน้า
2. เรสซิเดนซ์ โฮเต็ล (RESIDENT HOTEL) มีระยะเวลาเข้าพักนานหลายวัน
3. รีสอร์ท โฮเต็ล (RESORT HOTEL) เป็นแบบที่พักผ่อนหรือพักผ่อน อาจมีระยะเวลาการเข้าพักตั้งแต่ 3 - 20 วัน ตามความต้องการของผู้เข้าพัก

2.1.3.6 การแบ่งตามลักษณะการเข้าพัก

1. โรงแรมสำหรับนักธุรกิจ (BUSINESS) ซึ่งอาจมีส่วนประชุมหรือจัดงานเลี้ยงเพิ่มเข้าด้วย
2. โรงแรมสำหรับพักผ่อนและท่องเที่ยว (LEISURE OR TOURIST) อาจมีส่วนบริการต่างๆสำหรับการพักผ่อนรอบ ๆ โรงแรม
3. โรงแรมสำหรับกีฬา (SPORT) โดยอาจจะมีส่วนเล่นกีฬาประกอบภายในตัวโรงแรมด้วย

สรุปประเภทของโครงการ

จากจุดประสงค์ของโครงการที่ต้องการดึงดูดลูกค้าในกลุ่มเป้าหมาย คือ ชาวต่างชาติที่มีรายได้ค่อนข้างสูง ดังนั้น จากศึกษาข้อมูลเบื้องต้นจึงสรุปโครงการ “เชียงใหม่ วิลเลจ รีสอร์ท” ให้อยู่ในประเภทของโรงแรมตากอากาศชั้นหนึ่ง 4 ดาว (FIRST CLASS RESORT HOTEL) ซึ่งเป็นรีสอร์ทท่ามกลางธรรมชาติและหุบเขา มีส่วนที่ให้บริการและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ครบถ้วน เป็น รีสอร์ทขนาดกลางซึ่งมีจำนวนห้องพัก ประมาณ 40 - 60 ห้อง ซึ่งมีระยะเวลาการพักแบบ RESORT HOTEL คือ มีระยะเวลาการเข้าพักตั้งแต่ 3 - 20 วัน สำหรับพักผ่อนและท่องเที่ยว (LEISURE OR TOURIST)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 การศึกษาด้านการลงทุนและความเป็นไปได้ทางเศรษฐกิจ (Feasibility Determination)

ขั้นตอนการศึกษาสำรวจและวิเคราะห์ ประกอบไปด้วย 3 หัวข้อใหญ่ คือ

2.2.1 การศึกษาความเป็นไปได้ขั้นต้น (Feasibility Study)

2.2.2 ค่าใช้จ่ายโครงการ (Cost Elements Project)

2.2.3 แหล่งเงินทุน (Sources of Financing)

2.2.1 การศึกษาความเป็นไปได้ขั้นต้น (Feasibility Study)

เพื่อหาข้อมูลประกอบการตัดสินใจก่อนการลงทุนสร้างโรงแรม ทำการสำรวจด้วยเหตุผล 2 ประการ คือ

ประการที่หนึ่ง เพื่อหาความมั่นใจในความสำเร็จของโครงการจากทางราชการ และธุรกิจเอกชนที่เกี่ยวข้อง

ประการที่สอง เพื่อเป็นหลักประกันในการขอกู้เงินจากแหล่งเงินทุนต่างๆ การศึกษาสำรวจและวิเคราะห์แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนดังต่อไปนี้ คือ

- การสำรวจทำเลที่ตั้ง (The Site or Location)
- การสำรวจการตลาด (The Market)
- การวางแผนทางการเงิน (Financial Projections)

2.2.1.1 การสำรวจทำเลที่ตั้ง (The Site or Location)

ประเทศไทยมีสภาพทางภูมิศาสตร์ที่หลากหลายโดยแบ่งตามภูมิภาคออกเป็น ภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออก ภาคใต้ แต่ละภูมิภาคมีความโดดเด่นทางลักษณะทางกายภาพทางภูมิศาสตร์ที่แตกต่างกันไป ซึ่งลักษณะจุดเด่นของแต่ละภูมิภาคก็มีจุดขายที่ต่างกัน ไป เช่น ภาคเหนือมีลักษณะโดดเด่นทางวัฒนธรรม และภูมิประเทศที่มีภูเขาสลับซับซ้อน ภูมิอากาศที่หนาวเย็น ภาคกลางมีความโดดเด่นคือเป็นแหล่งอยู่อาศัยน้ำ วัฒนธรรมและศูนย์กลางความเจริญของประเทศ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีแหล่งท่องเที่ยวซึ่งเป็นอารยธรรม โบราณ และวัฒนธรรมลุ่มแม่น้ำโขง ภาคตะวันออกมีแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลและภาคอุตสาหกรรมการเกษตรที่อยู่ไม่ไกลจากศูนย์กลางของประเทศ ภาคใต้มีลักษณะทางกายภาพที่เป็นพื้นที่ติดทะเล มีอุตสาหกรรมทางการประมง และมีเกาะน้อยใหญ่มากมาย ประเทศไทยจึงเป็นประเทศที่ติดอันดับน่าท่องเที่ยวระดับโลก

ริสอร์ทธรรมชาติเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น เป็น
เอกสารนี้เป็นโครงการที่ต้องกรทำได้ที่ตั้งที่มีลักษณะมีความเป็นส่วนตัวของพื้นที่สูง มีภูมิทัศน์ที่
ไม่ว่ากรณีใดก็ตาม ยังมี การค้ำหน้าคมิสะควกสบาย เป็นพื้นที่ที่มีสนามบิน มีแพทยพยาบาลและผู้เชี่ยวชาญใช้

รองรับโครงการ และมีสถานที่ท่องเที่ยวที่เป็นสนใจของกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย และต่างประเทศ รวมถึงตั้งอยู่ในพื้นที่ที่มีกลุ่มเป้าหมายของโครงการ คือ นักท่องเที่ยวกลุ่มวัยกลางคน และเป็นผู้มีรายได้สูง ภาคเหนือจึงเป็นภูมิภาคที่สำคัญที่มีบทบาทในการพิจารณาในครั้งนี้ เนื่องจากสภาพภูมิประเทศ สภาพภูมิอากาศและปัจจัยอื่นๆ ที่เอื้ออำนวย

ภาคเหนือเป็นภูมิภาคที่มีลักษณะเป็นภูเขา สลับซับซ้อน สลับกับที่ราบเชิงเขา มีแม่น้ำหลายสายไหลผ่าน และเป็นพื้นที่ต้นน้ำที่สำคัญของประเทศ สภาพภูมิอากาศโดยรวมของภูมิภาคค่อนข้างต่ำกว่าภูมิภาคอื่นเนื่องจากมีพื้นที่ป่าไม้ และอยู่เหนือสุดของประเทศไทย โดยมีพรมแดนติดกับประเทศเพื่อนบ้าน คือ ประเทศพม่า และประเทศลาว มีลักษณะวัฒนธรรมที่โดดเด่น ทั้งด้านความเป็นอยู่ของประชากร ซึ่งประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ จึงมีศาสนสถานที่สำคัญกระจายไปทั่วทั้งภูมิภาค มีชาวเขาหลายชนเผ่า เช่น ม้ง ลีซอ มูเซอ อีเก้อ เป็นต้น กระจายตัวอยู่ตามเขตพื้นที่สูง ประชากรส่วนใหญ่ในภูมิภาคมีอาชีพทางการเกษตรทั้งการปลูกข้าว การปลูกพืชสวน อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และการทำเหมือง โดยแบ่งเป็น 9 จังหวัด เชียงใหม่ เชียงราย แม่ฮ่องสอน พะเยา น่าน แพร่ ลำปาง ลำพูน อุตรดิตถ์

รูปที่ 2.1 แสดงแผนที่ภาคเหนือ

ที่มา : www.tat.or.th

เมื่อพิจารณาปัจจัยในการเลือกทำเลที่ตั้งของโครงการ จังหวัดเชียงใหม่เป็นจังหวัดที่มีศักยภาพเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับจังหวัดในภาคเหนือจังหวัดอื่นๆ คือ ด้านความหลากหลายของสภาพภูมิประเทศ และสถานที่ท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมมีจำนวนมากเมื่อเทียบกับจังหวัดอื่นๆ ในภูมิภาคนี้ ในเรื่องการเดินทาง มีความหลากหลายสะดวกสบาย

และมีสนามบินนานาชาติ ที่มีเที่ยวบินของสายการบินหลายสายการบินที่ให้บริการ เช่น สายการบินไทย สายการบินแอร์เอเชีย สายการบินนกแอร์ สายการบินบางกอกแอร์เวย์ และสาย

การบินต่างประเทศ เช่น สายการบินลาวเอเวียชั่น (Lao Aviation) สายการบินซิลค์แอร์ (Silk Air) สายการบินแอร์มันดาลาย (Air Mandalay Airlines) เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีบุคลากรทางการแพทย์ที่สามารถสนับสนุนโครงการได้ โดยจังหวัดเชียงใหม่มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

จังหวัดเชียงใหม่เป็นจังหวัดที่มีประสิทธิภาพทางด้านบริหารจัดการโครงการการลงทุนทางการโรงแรม หรือ รีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ รวมถึงการเรียนรู้ธรรมชาติและวิถีชีวิตภายในท้องถิ่น เนื่องจากจังหวัดเชียงใหม่เป็นหัวเมืองสำคัญของภาคเหนือ มีจำนวนนักท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศเดินทางท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก รวมถึงมีการส่งเสริมการลงทุนจากภาครัฐทั้งทางด้านสถานที่ท่องเที่ยว การลงทุนภาครัฐ

เนื่องด้วยจังหวัดเชียงใหม่ตั้งอยู่ภาคเหนือของประเทศไทย เส้นรุ้งที่ 16 องศาเหนือ สูงจากระดับน้ำทะเลสูงสุด 1,027 ฟุต (310 เมตร) และห่างจากกรุงเทพมหานครประมาณ 720 กิโลเมตร โดยมีสภาพอากาศค่อนข้างเย็นตลอดทั้งปี มีอุณหภูมิเฉลี่ย 25 องศาเซลเซียส โดยอุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย 31 องศาเซลเซียส และอุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ย 20 องศาเซลเซียส โดยสภาพพื้นที่เป็นภูเขาและป่าละเมาะ ที่มีที่ราบอยู่ตอนกลางของภาคฝั่งแม่น้ำปิง ซึ่งมีภูเขาที่สูงที่สุดของประเทศไทย คือ ดอยอินทนนท์ ซึ่งเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญของภาคเหนือ และจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งมีทัศนียภาพที่สวยงาม โดยพื้นที่ภูเขาส่วนใหญ่อยู่ทางทิศเหนือ และทิศตะวันตกของจังหวัด คิดเป็นพื้นที่ประมาณ 80 เปอร์เซ็นต์ ของพื้นที่จังหวัด ซึ่งเป็นพื้นที่ต้นน้ำธารน้ำไม่เหมาะต่อการเพาะปลูก พื้นที่ส่วนที่เหลือเป็นพื้นที่ราบลุ่มแม่น้ำและที่ราบเชิงเขา กระจายอยู่ทั่วไประหว่างหุบเขาทอดตัวในแนวเหนือ-ใต้ ได้แก่ ที่ราบลุ่มน้ำปิง ลุ่มน้ำฝาง และลุ่มน้ำแม่งัด ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีความอุดมสมบูรณ์เหมาะแก่การทำเกษตร

การเดินทางมายังจังหวัดเชียงใหม่มีความสะดวกสบาย สามารถเดินทางมาได้หลายวิธี เช่น ทางอากาศยานมายังสนามบินนานาชาติจังหวัดเชียงใหม่ การเดินทางด้วยรถโดยสารประจำทาง การเดินทางโดยรถยนต์ และการเดินทางโดยทางรถไฟ จึงเป็นทางเลือกในการเดินทางให้แก่นักท่องเที่ยวตามความสะดวกสบาย

นอกจากนี้จังหวัดเชียงใหม่ยังมีความหลากหลายทางด้านวัฒนธรรมและความเป็นมาอันยาวนานทางด้านประวัติศาสตร์จึงเป็นจุดเด่นที่สำคัญที่เป็นที่สนใจของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยเท่านั้น ไม่สามารถนำข้อมูลไปใช้

สงกรานต์ คำหัว ประเพณีสืบชะตาเมือง บวชลูกแก้วและพิธีสู่ขวัญ ในเดือนพฤศจิกายน (เดือนขึ้นตามคติชาวล้านนา) คือ ประเพณีเดือนขึ้นเพ็ง (ลอยกระทง)

ปัจจัยในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของจังหวัดเชียงใหม่ เนื่องจาก จังหวัดเชียงใหม่มีภูมิประเทศที่ค่อนข้างอุดมสมบูรณ์กว่าภาคอื่น มีป่าไม้ที่ผลิตอากาศบริสุทธิ์ มีแหล่งน้ำที่เป็นต้นสายของแม่น้ำสำคัญมากมาย อีกทั้งยังมีวิถีชีวิตความเป็นอยู่ตามวิถีท้องถิ่นอยู่ จึงเหมาะสำหรับผู้ที่ต้องการพักผ่อน ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ รวมถึงการเรียนรู้ธรรมชาติและวิถีชีวิตภายในท้องถิ่น โดยยังคงมีความเป็นส่วนตัว สะดวกสบาย ภายใต้วถีชีวิตของท้องถิ่นอยู่

ซึ่งปัจจัยดังกล่าวมาเป็นปัจจัยในการส่งเสริมโครงการในด้านการลงทุนในการก่อสร้างโรงแรม ที่จะสามารถรองรับนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศที่จะเข้าใช้โครงการ

2.2.1.2 การสำรวจการตลาด (The Market)

(1) การสำรวจความต้องการห้องพักเพิ่มในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่

ตารางที่ 2.1 แสดงสถิติประเภทที่พักในจังหวัดเชียงใหม่ ปี พ.ศ. 2548-2550

ประเภทที่พัก	พ.ศ. 2548		พ.ศ. 2549		พ.ศ.2550	
	จำนวนห้อง	ร้อยละ	จำนวนห้อง	ร้อยละ	จำนวนห้อง	ร้อยละ
โรงแรม	2,478,915	67%	2,759,773	63%	2,601,969	62%
เกสต์เฮาส์	269,064	7%	325,332	7%	132,128	3%
บังกะโล/รีสอร์ท	236,194	6%	322,761	7%	340,309	8%
บ้านญาติ/บ้านเพื่อน	676,264	18%	895,963	20%	978,328	24%
ที่พักอุทยานแห่งชาติ	29,494	1%	37,165	1.3%	29,713	1.2%
บ้านพักรับรองราชการ	9,553	0.5%	17,213	0.7%	19,047	0.8%
อื่นๆ	9,311	0.5%	47,513	1%	80,384	1%
รวม	3,708,795	100	4,405,720	100	4,181,878	100

ที่มา : สำนักพัฒนาการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

(Available on : www.Tourism.go.th,2009)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 2.1 แสดงให้เห็นจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศที่เข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ โดยแนวโน้มจำนวนนักท่องเที่ยวเติบโตขึ้นอย่างคงที่ โดยปริมาณเพิ่มขึ้นไม่มากนัก โดยมีจุดประสงค์ในการเดินทางมาท่องเที่ยวเป็นส่วนใหญ่ และเดินทางมายังจังหวัดเชียงใหม่ด้วยรถยนต์ส่วนตัว และเครื่องบินตามลำดับ ค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่ใช้กับค่าที่พัก และค่าซื้อสินค้าและของที่ระลึก โดยใช้บริการที่พักที่เป็นโรงแรมเป็นหลัก และใช้บริการในส่วนบังกะโลและรีสอร์ทที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

ตารางที่ 2.2 การสำรวจความต้องการห้องพักเพิ่มในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ ของปี พ.ศ.2548-2552

รายการ	พ.ศ. 2548	พ.ศ. 2549	พ.ศ. 2550	พ.ศ. 2551
จำนวนนักท่องเที่ยว				
- นักท่องเที่ยวชาวไทย	1,922,042	2,529,420	2,598,041	2,662,354
- นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ	1,786,753	1,876,300	1,583,837	1,107,520
วันพักเฉลี่ย				
- ชาวไทย	1.94	2.21	3.31	2.72
- ชาวต่างประเทศ	1.84	1.98	2.32	3.42
อัตราการเข้าพักในแต่ละปี	อย่างต่ำ 60	อย่างต่ำ 60	อย่างต่ำ 60	อย่างต่ำ 60
อัตราจำนวนผู้เข้าพักเฉลี่ย	2	2	2	2
จำนวนห้องพักที่มีอยู่	16,673	16,430	20,208	22,493
จำนวนห้องพักที่คาดว่าจะเพิ่ม				
- นักท่องเที่ยวชาวไทย	8,513	12,762	19,633	16,533
- นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ	4,081	8,481	8,389	8,647

ที่มา : แหล่งข้อมูลดิบ (Raw Data) สำนักพัฒนาการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

(Available on : www.Tourism.go.th, 2009)

(การคำนวณจำนวนห้องพักที่ต้องการเพิ่ม คู่วิธีการคำนวณจากภาคผนวก)

จากตารางข้างต้นสรุปได้ว่า จังหวัดเชียงใหม่มีความต้องการห้องพักเพิ่มในระดับพื้นที่ในปี พ.ศ. 2551 เพิ่มอีก 2,687 ห้อง คิดเป็นร้อยละ 11 ดังนั้น โครงการริสอร์ทธรรมชาติเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น จังหวัดเชียงใหม่ จึงมีความเป็นไปได้ทางการตลาดในการจัดตั้งโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(2) มาตรฐานและจำนวนห้องพักของโรงแรมรีสอร์ทในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2552

ตารางที่ 2.3 แสดงรายชื่อโรงแรมและรีสอร์ทในจังหวัดเชียงใหม่ที่ได้รับมาตรฐานจากสมาคมโรงแรมไทยในปี พ.ศ. 2552

ชื่อโรงแรมและรีสอร์ท	ระดับ	ที่ตั้ง	จำนวน ห้อง	อัตราค่าห้องพัก	
				ต่ำสุด (US\$)	สูงสุด (US\$)
D2 Hotel	5	อ.เมือง	130	89	185
Four Season Resort	5	อ.แมริม	64	375	2,000
Mandarin Oriental Dhara Dhevi	5	อ.สันกำแพง	123	615	1,893
Ayatana Hamlet and Spa Hotel	5	อ.เมือง	36	53	277
Yaang Come Village Hotel	4	อ.เมือง	42	143	300
Butterfly Resort Chiang Mai	4	อ.เมือง	19	85	187
Tamarind Village Hotel	4	อ.เมือง	45	133	534
The Imperial Mae-Ping Hotel	4	อ.เมือง	371	93	1,250
Angkhang Nature Resort	3	อ.เมือง	75	31	125
Suan Bua Resort & Spa	3	อ.เมือง	205	40	175

ที่มา : สมาคมโรงแรมไทย (2552)

จากตารางข้างต้นสรุปได้ว่า โครงการรีสอร์ทที่มีอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ที่ได้รับมาตรฐานของสมาคมโรงแรมไทย ในระดับ 4-5 ดาว มีจำนวนอยู่น้อย ดังนั้นการจัดทำโครงการรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นโรงแรมตากอากาศชั้นหนึ่งระดับ 4 ดาว จึงมีความเป็นไปได้ด้านโอกาสในการลงทุน

(3) การกำหนดปริมาณห้องพักและสถานที่อำนวยความสะดวก (Supply of Rooms and Facilities)

ในการศึกษาระดับประสิทธิภาพการดำเนินงานธุรกิจ โรงแรมและเกสต์เฮาส์ในภาคเหนือตอนบน แสดงให้เห็นว่า โรงแรมที่มีการจัดตั้งแบบห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคลหรือห้างหุ้นส่วนจำกัด และที่มีขนาดห้องพัก 60-149 ห้อง จะมีประสิทธิภาพในการดำเนินงานโครงการ โดยมีประสิทธิภาพในการดำเนินงานเฉลี่ยร้อยละ 69.39 (จาก หนังสืออุตสาหกรรม โรงแรมของประเทศ, 2548) นอกจากนี้การกำหนดจำนวนห้องพักและสถานที่อำนวยความสะดวก จะต้องพิจารณาจากเอกสารที่เป็นเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการเช่างานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นับถาดหน้าไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า รายจ่ายของนักท่องเที่ยว และความสนใจของนักท่องเที่ยวอีกด้วย รวมถึงการเปรียบเทียบกับจุดแข็งไม่วากรณ์ใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งหากนำไปใช้ และจุดอ่อนของรีสอร์ทที่มีอยู่เดิม

ตารางที่ 2.4 แสดงค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ (คน/บาท/วัน) ปี พ.ศ. 2550

หมวดค่าใช้จ่าย	นักท่องเที่ยว					
	ไทย	ร้อยละ	ต่างประเทศ	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ
1. ค่าที่พัก	594.70	24.06	843.40	25.70	697.80	24.85
2. ค่าอาหารและเครื่องดื่ม	381.91	15.44	537.08	16.35	446.24	15.89
3. ค่าซื้อสินค้าและของที่ระลึก	680.55	27.53	792.25	24.14	726.86	25.89
4. ค่าใช้จ่ายเพื่อความบันเทิง	276.14	11.17	390.24	11.89	323.44	11.52
5. ค่าบริการท่องเที่ยวภายในจังหวัด	146.23	5.92	277.44	8.45	200.63	7.14
6. ค่าพาหนะเดินทางในจังหวัด	255.82	10.35	294.30	8.97	271.77	9.68
7. ค่าใช้จ่ายอื่นๆ	136.75	5.53	147.57	4.50	141.24	5.03
รวมทุกหมวดค่าใช้จ่าย	2,472.10	100.00	3,282.28	100.00	2,807.98	100.00

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (Available On : www.tat.or.th)

ตารางที่ 2.5 แสดงกลุ่มอาชีพของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมายังจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2550

อาชีพ	นักท่องเที่ยว					
	ไทย	ร้อยละ	ต่างประเทศ	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ
1. ประกอบธุรกิจส่วนตัว	447,353	17.23	481,020	30.36	928,373	22.19
2. ข้าราชการ-วิสาหกิจ	446,605	17.19	131,314	8.29	577,919	13.82
3. พนักงานบริษัท	605,788	23.32	262,606	16.58	868,394	20.77
4. แม่บ้าน-ว่างงาน	120,934	4.65	39,614	2.50	160,548	3.84
5. นักเรียน-นักศึกษา	629,078	24.21	372,148	23.50	1,001,226	23.94
6. เกษียณ	26,426	1.02	39,064	2.47	65,490	1.57
7. เกษตรกร	105,063	4.04	9,454	0.60	114,517	2.74
8. ลูกจ้าง-คนงาน-พนักงาน	187,967	7.23	63,927	4.04	251,894	6.02
9. อื่นๆ	28,827	1.11	184,690	11.66	213,517	5.11
รวมทั้งหมด	2,598,041	100.00	1,583,837	100.00	4,181,878	100.00

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (Available On : www.tat.or.th)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.6 แสดงรายได้แก่นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ ปี พ.ศ. 2550

ระดับของรายได้ (หน่วย:บาท)	ชาวไทย					
	นักท่องเที่ยว	ร้อยละ	นักท่องเที่ยว	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ
1. ไม่มีรายได้	502,473	19.36	176,665	17.62	679,138	18.86
2. ต่ำกว่า 10,000 บาท	741,583	28.54	217,225	21.64	958,808	26.62
3. 10,001-15,000 บาท	648,041	24.94	263,498	26.25	911,539	25.31
4. 15,001-30,000 บาท	395,284	15.21	192,605	19.19	587,889	16.32
5. 30,001-45,000 บาท	182,421	7.02	88,952	8.86	271,373	7.53
6. 45,001-60,000 บาท	89,044	3.43	39,490	3.93	128,534	3.57
7. 60,001-75,000 บาท	2,416	0.09	9,865	0.98	12,281	0.34
8. 75,001-90,000 บาท	18,520	0.71	4,427	0.44	22,947	0.64
9.มากกว่า90,000 บาท	18,259	0.70	10,959	1.09	29,218	0.81
รวมทั้งหมด	2,598,041	100.00	1,003,686	100.00	3,601,727	100.00

ตารางที่ 2.7 แสดงรายได้แก่นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่เดินทางมาจังหวัดเชียงใหม่ ปี พ.ศ. 2550

ระดับของรายได้ (หน่วย : USD)	ชาวต่างประเทศ					
	นักท่องเที่ยว	ร้อยละ	นักท่องเที่ยว	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ
1.Under 20,000 USD/ Year	322,843	20.38	38,866	22.68	361,709	20.61
2. 20,001-40,000 USD/ Year	364,103	22.99	39,430	23.02	403,533	22.99
3. 40,001-60,000 USD/ Year	442,363	27.93	43,240	25.24	485,603	27.67
4. 60,001-80,000 USD/ Year	320,818	20.26	25,861	15.10	346,679	19.75
5. 80,001-100,000 USD/ Year	121,155	7.65	12,257	7.16	133,412	7.60
6. Over 100,000 USD/ Year	12,555	0.79	11,649	6.80	24,204	1.38
รวมทั้งหมด	1,583,837	100.00	171,303	100.00	1,755,140	100.00

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (Available On : www.tat.or.th)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางข้างต้นสรุปได้ว่าโครงการในลักษณะเดียวกันกับโครงการคือ โครงการ ขางคำ วิลเลจ โฮเต็ล และ แทมมารีน วิลเลจ โฮเต็ล เป็นโครงการระดับเดียวกัน (รีสอร์ท 4 ดาว) และเป็นคู่แข่งทางธุรกิจของโครงการดังนั้นจึงต้องมีการศึกษาเปรียบเทียบเรื่องขนาดห้องพัก และราคาห้องพักเพื่อส่วนแบ่งทางการตลาด โดยมีค่าห้องพักตั้งแต่ราคา 70 - 600 ดอลลาร์สหรัฐ ดังนั้นจึงใช้เพื่อพิจารณาในการออกแบบโครงการครั้งนี้ และต้องมีการกำหนดให้มีกิจกรรมเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวด้วย

สรุปจำนวนห้องพักในโครงการ

จากตารางข้างต้นสรุปได้ว่า นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ย 3,282 บาทต่อวัน โดยเป็นค่าที่พักร้อยละ 27.70 และนักท่องเที่ยวชาวไทยมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ย 2,472 บาทต่อวัน เป็นค่าที่พักร้อยละ 24.06 และนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่เดินทางมายังจังหวัดเชียงใหม่เป็นกลุ่มนักเรียนนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 23.94 และรองลงมาคือกลุ่มนักธุรกิจคิดเป็นร้อยละ 22.19 ที่เป็นกลุ่มเป้าหมายของโครงการ เพราะนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้มีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวค่อนข้างสูง ซึ่งเป็นกลุ่มลูกค้าระดับบน ซึ่งต้องการห้องพักและบริการที่มีคุณภาพสูง รวมถึงความเป็นส่วนตัวของที่พักรู้สึกเช่นกัน โรงแรมและรีสอร์ทที่มีจำนวนห้องมากกว่า 60 ห้องขึ้นไป ในพื้นที่ภาคเหนือจะมีถึงอำนวยความสะดวกภายในโครงการ เช่น ศูนย์สุขภาพ สระว่ายน้ำ การให้บริการทางด้านการสื่อสาร นอกจากนี้การกำหนดห้องพักของโครงการจะต้องเปรียบเทียบกับโครงการลักษณะเดียวกัน และโครงการในพื้นที่เดียวกัน รวมถึงถึงอำนวยความสะดวกอีกด้วย โดยในการเปรียบเทียบครั้งนี้จะเปรียบเทียบกับรีสอร์ทในระดับ 4-5 ดาวเท่านั้น

ดังนั้นในการศึกษาวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ จึงเลือกจัดตั้งโครงการในกลุ่มโรงแรมตากอากาศชั้นหนึ่ง 4 ดาว (FIRST CLASS RESORT HOTEL) และมีจำนวนห้อง 40 - 60 ห้อง เพื่อประสิทธิภาพในการดำเนินโครงการ และการดูแลผู้ใช้โครงการอย่างทั่วถึง ซึ่งมุ่งเน้นความเป็นส่วนตัวและประสิทธิภาพในการดำเนินงานโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 คนเผ่าในพื้นที่ใกล้เคียงที่ตั้งโครงการ : อีโก้ หรือ อาข่า (Akha)

รูปที่ 2.2 การตั้งถิ่นฐานบนที่สูงของชาวอาข่า

2.3.1 ความเป็นมา

อาข่า เป็นกลุ่มชนที่จัดอยู่ในเชื้อชาติทิเบต - พม่า เรียกตนเองว่า “อาข่า” แต่คนไทยและลาวมักเรียกชนเผ่านี้ว่า “อีโก้” หรือ “ก้อ” หรือ “ข่าก้อ” ในขณะที่ชาวจีนและเวียดนามเรียกชนเผ่านี้ว่า “ฮานี” อาข่ามีต้นกำเนิดในมณฑลยูนนานของจีน (ซึ่งปัจจุบันก็ยังคงตั้งถิ่นฐานกันอยู่) และค่อยๆ ทายอดกันอพยพลงใต้มาในระยะหลายศตวรรษ โดยในราวกลางคริสต์ศตวรรษที่ 19 มีอาข่าจำนวนมากเข้าไปอาศัยอยู่ในแคว้นแกงตุง ซึ่งเป็นชายแดนตะวันออกของภูมณฑลของพม่า ปัจจุบันนี้มีอยู่กว่า 180,000 คน บางส่วนอพยพเข้าไปอยู่ในประเทศลาว และเวียดนาม ส่วนชาวอาข่าที่อยู่ในไทยเป็นกลุ่มที่อพยพมาจากประเทศพม่า โดยหมู่บ้านอาข่าแห่งแรกในประเทศไทยตั้งขึ้นในราวปี พ.ศ. 2446 บริเวณหินแตกใกล้ชายแดนพม่า และได้เริ่มมีชาวอาข่าอพยพเข้ามาในไทยเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ จากราว 2,500 คนหลังสิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่ 2 ในปี 2507 เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จนล่าสุดในปี 2545 สำรวจพบว่ามีจำนวนประชากรอาข่าในประเทศไทยทั้งสิ้น 68,653 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 7.43 จากจำนวนประชากรชาวเขาของประเทศไทย แบ่งเป็นชาย 20,948 คน เป็นหญิง 21,876 คน และเด็กอีก 25,829 คน โดยจะกระจายตัวอยู่ในบริเวณ 7 จังหวัด คือ เชียงราย เชียงใหม่ ตาก เพชรบูรณ์ แพร่ ลำปาง และพะเยา พบมากที่สุดในจังหวัดเชียงราย (59,782 คน)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.2 ภาษาพูด

ภาษาของอาข่าจัดอยู่ในสาขา “อี” หรือ โด-โล ที่แยกกลุ่มมาจากตระกูลพม่า - ทิเบต โดย “จือ โกอ” คือ สำเนียงที่คนอาข่าในไทยใช้ซึ่งเป็นสำเนียงเดียวกับที่ใช้กันอยู่ส่วนใหญ่ใน หมู่อาข่า ที่ตั้งรกรากอยู่ในแคว้นแกตุงพม่า แถบตะวันตกเฉียงใต้ของยูนนาน จีน และตะวันออกเฉียงเหนือของลาว เป็นภาษาที่คล้ายกับภาษาลาหู่และลือซอ ซึ่งเป็นเพียงภาษาพูด ไม่มีตัวอักษรที่ใช้เขียน จึงเขียนเป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาไทยแทนในการสะกดตัวอักษร

2.3.3 การแต่งกาย

ผู้ชายอาข่า ทั้งเด็กและผู้ใหญ่ สวมกางเกงสองหน้าขาสั้นสีดำ สวมเสื้อแขนยาว ทรงกระบอกผ่าอกปล่อยชายແ່เอว ผู้ชายที่ยังไม่แต่งงานจะติดกระดุมเงินตามเสื้อ สวม กำไลคอ และข้อมือ ส่วนผู้ชายที่แต่งงานแล้วจะไม่ได้เครื่องประดับ ทรงผมทุกคนจะ โกนผมรอบศีรษะทำเป็นจุกปล่อยยาว ไม่ถักเปียและใช้ผ้าดำพันรอบ ศีรษะ

ผู้หญิงอาข่า เปลี่ยนไปตามวัยเมื่ออายุมากเครื่องประดับก็มากขึ้น ผู้หญิงจะนุ่งกระโปรงสั้น สีดำมีจีบรอบตัวรอบเอว สวมเสื้อแขนยาวสีดำ มีกระดุมเงิน หญิงสาวจะมีผ้า คาดเอวปล่อยชายลงสองข้าง ใช้ผ้ารัดหน้าอกแทนยกทรง ที่แข่งใส่ปลอกผ้าสลับสีสวมหมวกทรงดำตลอดเวลา ส่วนผู้หญิงที่แต่งงานแล้วจะสวมหมวกทรงสูงกว่า

รูปที่ 2.3 การแต่งกายของชาวอาข่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.4 อาชีพ

แต่เดิมเศรษฐกิจของชาวอาข่าขึ้นอยู่กับการทำไร่เลื่อนลอย ปลูกข้าวไร่ ข้าวโพด เป็นพืชหลักใช้ในการบริโภค การเลี้ยงหมู ไก่ เพื่อบริโภคและทำพิธีกรรม ปลูกฝิ่น งาม ข้าวฟ่าง และเลี้ยงสัตว์ เช่น ม้า ควาย แพะ แกะ เพื่อขาย ในปัจจุบันอาข่าส่วนใหญ่ได้เปลี่ยนระบบการปลูกพืชไร่เป็นอาชีพหลักมาเป็นการปลูกไม้ผลยืนต้นแทน เช่น ไม้ผลเมืองหนาว ชา หรือกาแฟ ซึ่งเป็นการช่วยอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมของประเทศ

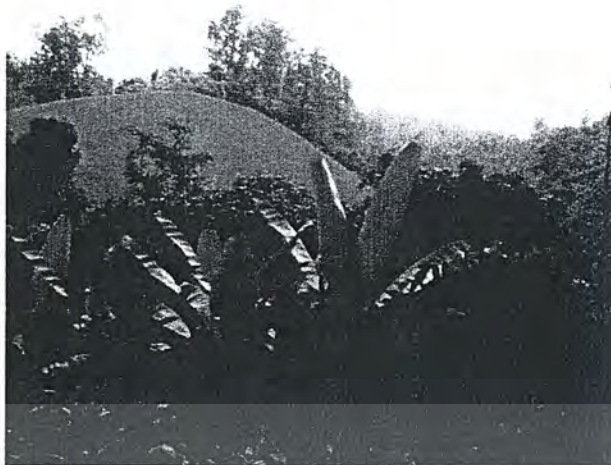
การปรับตัวในสังคมปัจจุบัน และความสัมพันธ์ทางสังคม อาข่าจะได้รับการยอมรับให้มีความเคารพนับถือเชื่อฟังตลอดเวลา จะยินดีรับคนแปลกหน้า ที่ตั้งใจจะมาพักพิง และอยู่ร่วมกัน อาข่าเป็นผู้ระมัดระวัง และหลีกเลี่ยงเหตุการณ์รุนแรงที่จะทำให้ลายวัฒนธรรมและแบบฉบับของเขา ปัจจุบันมีองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนเข้ามาควบคุมดูแลคุณภาพชีวิตของชาวอาข่า จึงทำให้การจัดตั้งกลุ่มในชุมชนอาข่า แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. กลุ่มในชุมชนตามประเพณี ได้แก่ กลุ่มผู้อาวุโส และกลุ่มเครือญาติ
 - กลุ่มผู้อาวุโส เป็นกลุ่มที่มีความสำคัญในการปกครองชุมชน
 - กลุ่มเครือญาติ เป็นกลุ่มบุคคลที่สืบสายสกุลเดียวกัน ในหมู่บ้านอาข่าส่วนใหญ่ประกอบไปด้วยกลุ่มเครือญาติตั้งแต่ 5-10 สกุล ในกลุ่มเครือญาตินี้ ในกลุ่มเครือญาตินี้ จะมีการช่วยเหลือกันทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคมในชุมชนบางกลุ่ม กลุ่มเครือญาติจะมีความสำคัญในการบริหารชุมชนของ อาข่าด้วย
2. กลุ่มองค์กรที่จัดตั้งขึ้นใหม่จากหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน เช่น คณะกรรมการหมู่บ้าน กลุ่มสตรี กลุ่มหนุ่มสาว กลุ่มเกษตรกร กลุ่มชุมชน เป็นต้น

รูปที่ 2.4 การทำไร่เลื่อนลอยเหมือนชาวเขาเผ่าอื่นในอดีต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.5 การปลูกข้าวไร่เป็นอาชีพหลักในปัจจุบัน

2.3.5 ระบบครอบครัว

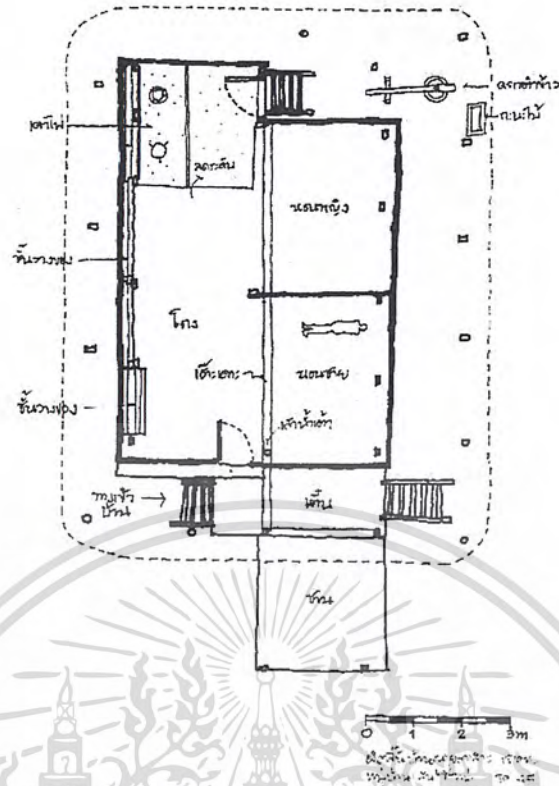
อาข่ามีลักษณะครอบครัวแบบขยายทางฝ่ายชาย คือเมื่อบุตรชายแต่งงานจะนำภรรยาเข้ามาอยู่ในหมู่บ้านด้วย แต่การหลับนอนกับภรณานั้นจะหลับนอนกันในบ้านหลังเล็ก ซึ่งสร้างไว้ด้านหลังบ้านของบ้านหลังใหญ่ หากมีลูกชายหลายคนก็จะมีบ้านเล็กหลายหลัง โดยทั่วไปผู้ชายอาข่ามีอำนาจเหนือภรรยา จะแยกกันกินข้าว โดยผู้ชายจะกินข้าวหน้าบ้าน ส่วน ผู้หญิงกินข้าวหลังบ้าน รวมถึงการแยกที่นอนระหว่างสามีกับภรรยา ซึ่งสามีอาจจะไปนอนกับภรรยาได้แต่ภรรยาไม่มีสิทธิ์มานอนกับสามี

อาข่ามีสถานที่สำหรับนั่งคุยพลอดรักกันในเวลากลางคืนเรียกว่า "ลานสาวกอด" เป็นลานกว้าง มีขอนไม้ใหญ่วางอยู่ 3-4 ท่อน ใช้เป็นที่นั่ง หญิงสาวจะนั่งบนฝ้ายเป็นเส้นด้าย คอยชายหนุ่มอยู่บนขอนไม้เมื่อชายหนุ่มรักใคร่พอใจหญิงใดก็จะเข้าไปกอดหญิงนั้น ถ้าผู้หญิงไม่พอใจก็จะลุกหนีไป การได้เสียกันต้องแล้วแต่ความพอใจของฝ่ายหญิง ถ้าทั้งคู่พอใจ จะเป็นสามีภรรยากันจริงๆ หญิงสาวจะเป็นฝ่ายขอกำไล่มือเงินหรือห้วงคอเงินของฝ่ายชายเป็นหลักฐาน ไปบอกแก่ผู้ปกครองว่าได้เป็นสามีภรรยากันจากนั้นพ่อแม่ของฝ่ายชายก็มา ทำการคู่ชอกกันตามประเพณี

2.3.6 การตั้งถิ่นฐาน

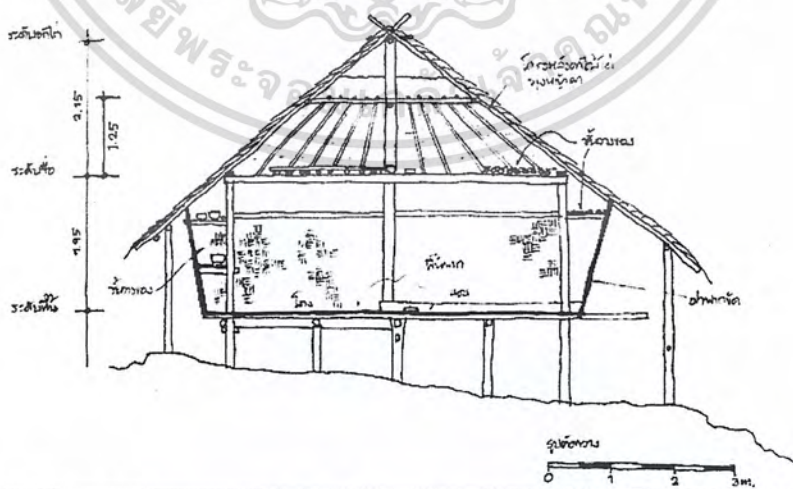
อาข่าตั้งถิ่นฐานในระดับความสูงประมาณ 1,000 ม.จากระดับน้ำทะเล มีการย้ายถิ่นฐาน แต่ไม่บ่อยเท่ามูเซอ และย้ายไม่ไกลจากถิ่นเดิมเหมือนมั่วหรือเฮ่า อยู่ใกล้แหล่งน้ำเพื่อไปดักมาใช้ ไม่นิยมต่อรางนำน้ำเข้าหมู่บ้านเพราะกลัวผีน้ำจะเข้ามาทำอันตรายให้หมู่บ้าน (ปัจจุบันความเชื่อนี้ลดน้อยลง หลายหมู่บ้านก็ต่อน้ำเข้าหมู่บ้านแล้ว) และเป็นพื้นที่ซึ่งมีทางเข้าถึงได้หลายทาง การสร้าง

หมู่บ้านของอาข่ามักไม่ใหญ่โต มีลักษณะการอยู่รวมกันประมาณ 10 - 30 หลังคาเรือน สูงสุดไม่เกิน 50 หลังคาเรือน ไม่นิยมอยู่รวมกันเป็นหมู่บ้านใหญ่ จะแยกไปตั้งบ้านเรือนอยู่เป็นกลุ่มๆ แต่ละไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุด่าเบียดและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ หมู่บ้านจะตั้งอยู่ห่างกันประมาณ 3-4 กิโลเมตร

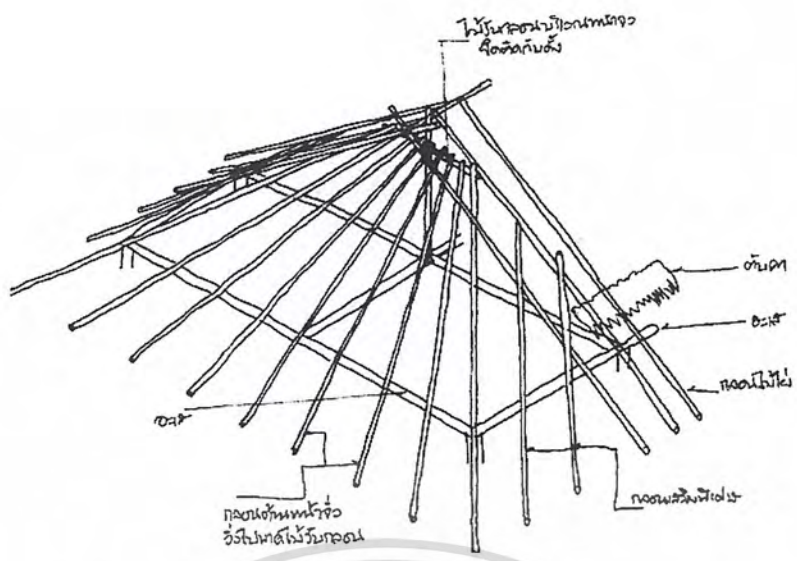
รูปที่ 2.7 ผังเรือนชาวอ่า

แสดงให้เห็นการแบ่งพื้นที่ใช้สอยของชายและหญิงอย่างชัดเจน มีผนังกั้นส่วนนอน ส่วนของฝ่ายชายอยู่ติดทางเข้าบ้านด้านหน้า มีเตาไฟสำหรับต้มน้ำชา ส่วนของฝ่ายหญิงอยู่ด้านใน มีเตาไฟสำหรับหุงหาอาหารและประตูหลังบ้านซึ่งใช้สำหรับฝ่ายหญิง

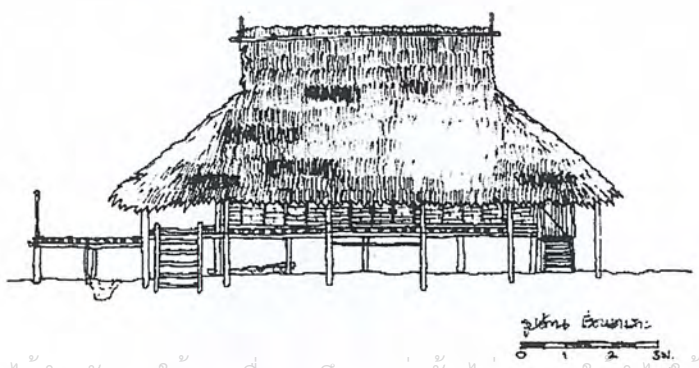
รูปที่ 2.8 ผาเรือนค้ำข้างผายออก ชายค้ายื่นยาวจนอ่อน ต้องมีเสาอีกแนวหนึ่งเพื่อรับชายคา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.9 โครงสร้างหลังคาของบ้านเรือนชาวอาข่า

โครงหลังคาเป็นไม้จริงในส่วนของ โครงสร้างหลัก นอกนั้นเป็นไม้ไผ่ โครงหลังคาจั่วใช้
ข้อพาดหัวเสาเป็นตัวรับน้ำหนักหลังคาผ่านคั้ง แต่ไม่ใช่ตะเข้ส้น ใช้กลอนพาดจากอะเสไปยังไม่รับ
กลอนบริเวณจั่ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ **รูปที่ 2.10** รูปด้านเรือนอีกที่ที่แทบมองไม่เห็นฝาเรือนเพราะชายคาคลุมต่ำที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.13 อาบ่าตั้งหมู่บ้านตั้งหมู่บ้านบนพื้นที่ลาดชัน

รูปที่ 2.14 สภาพทั่วไปในหมู่บ้านอาบ่า มีรั้วบ้านกั้นอาณาเขตต่างจากม้งและเฮ่าที่ไม่นิยมทำรั้วบ้าน

รูปที่ 2.15 โครงสร้างหลัก และ โครงสร้างรอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 โครงสร้างไม้จริงกับโครงสร้างหลักเช่นคาน พื้น และใช้ไม้ไผ่กับ โครงสร้างรองเช่น ตง
 ไม้วกรณีใดๆ ทงสน ออกทงหามมีเห็ดดแปลงเนือหาและตองจางองถงเงาของเอกสารทุกคร้งทมิการนำไปใช้
 โครงหลังคา เคร่าฝา และส่วนประกอบอื่นๆ เช่น ประตู ชั้นวางของ

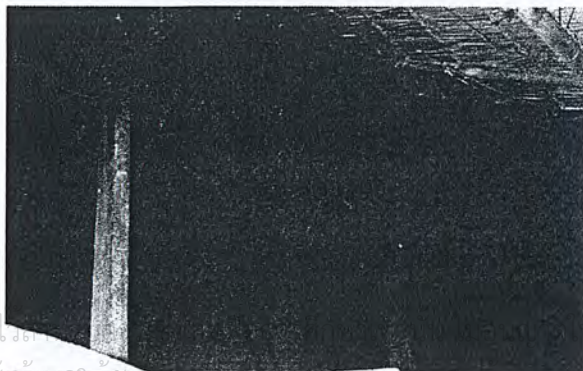
รูปที่ 2.16 ผนังส่วนต่างๆ ของเรือนอาข่า

ผนังส่วนมากเป็นฟากไม้ไผ่ และไม้กระดาน ตีตั้ง ดินอน หรือขัด ไม้พบการเจาะช่อง หน้าต่าง ใช้การระบายอากาศบริเวณหน้าจั่วบ้านซึ่งเปิดโล่งไว้

รูปที่ 2.17 การเตรียมอุปกรณ์ และวัดคู่อ้อมแฉมเรือน

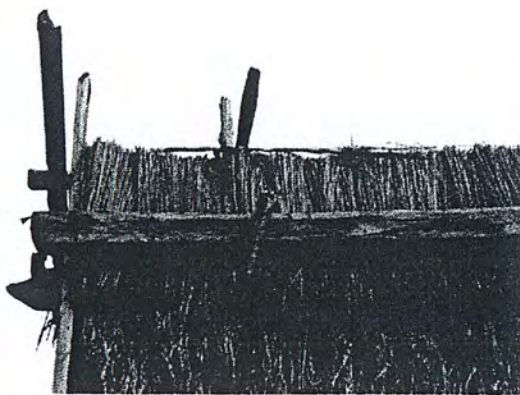
ในการเตรียมสร้างหรือซ่อมแซมเรือน ผู้ชายจะมีหน้าที่ตัดไม้ ผู้หญิงจะเตรียมเย็บตบคาไว้ โดยใช้เวลาว่างจากงานทำตบคาไว้เรื่อยๆเมื่อถึงเวลาสร้างหรือซ่อมเรือนก็ สามารถใช้ได้ทันที

รูปที่ 2.18 โครงหลังคาเรือนอาข่า ไม้ไผ่เป็นเสาค้ำด้วยเขม่าควันจากเตาไฟ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้นนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น ลิขสิทธิ์นี้สงวนไว้โดยเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.19 หลบหลังคา

หลบหลังคา เป็นหล้าคาใช้ไม้ข้างควายเป็นตัวยึด แต่เทคนิคการยึดไม้ข้างควายซึ่งเป็นไม้จริงนั้นต่างออกไปจากเรือนเครื่องผูกของไทย ชาวอาข่าจะเลือกตัด ไม้ที่มีกิ่งเล็กใช้เป็นตัวยึดไม้ข้างควาย

รูปที่ 2.20 เทคนิคการยึด ไม้ข้างควายอีกแบบที่ใช้ไม้ สลักแทนการใช้ไม้ที่มีกิ่งเล็ก

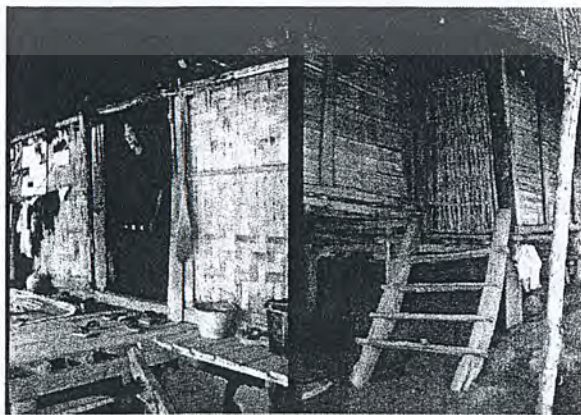

รูปที่ 2.21 เทคนิคการยึดไม้ข้างควายด้วยการมัดด้วยหล้าคา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.8 ลักษณะหมู่บ้าน

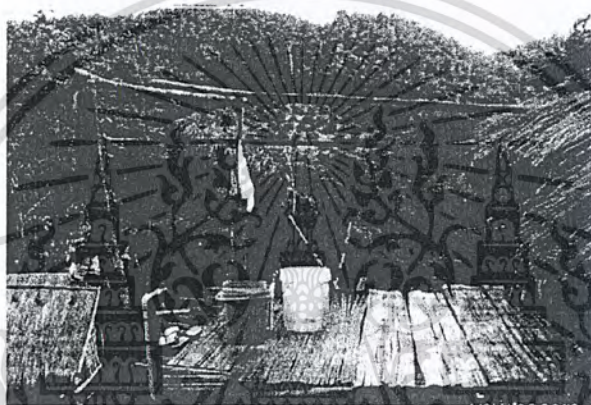
- ตั้งชื่อหมู่บ้านตามชื่อผู้นำในการตั้งหมู่บ้าน
- หันหน้าหมู่บ้านไปทางหมู่บ้านเดิมที่ย้ายมา
- มีทางเดินกลางหมู่บ้าน เชื่อมประตูหัว-ท้ายหมู่บ้าน
- เมื่อตั้งหมู่บ้าน ชาวบ้านจะช่วยกันสร้างบ้านห่ออมะ (ผู้นำหมู่บ้าน) ก่อน โดยเลือกทำเลที่ดี มักอยู่กลางและสูงกว่าบ้านอื่นๆ
- ชาวบ้านเลือกที่ตั้งบ้านตัวเองโดยคำนึงถึงฐานะ ผู้มีศักยภาพในการรับรองแขก จากต่างถิ่นจะสร้างติดทางเดินกลางหมู่บ้าน ผู้ไม่มีฐานะหรือผู้ที่เริ่มสร้างฐานะจะสร้างบ้านอยู่ด้านหลังตัวเรือน
- บ้านอาข่าจะยกพื้นไม่สูงนัก (ประมาณ 1 เมตร) มีบันไดหน้าบ้านหลังบ้าน ส่วนมากฝาเป็นฟากตั้งหรือนอน พื้นเป็นพื้นฟากวางบนตงไม้ไผ่
- ฝั่งบ้านของอาข่ามี 2 ฐานคือฐานในร่ม และฐานกลางแจ้ง ถัดจากฐานเป็นห้องผู้ชาย ต่อไปเป็นห้องผู้หญิงซึ่งติดกับประตูหลัง โดยที่ส่วนนอนของแต่ละห้องจะยกพื้นขึ้นเล็กน้อย บ้านที่มีลูกสาวก็จะมีห้องนอนลูกสาวอยู่ภายในห้องผู้หญิงอีกด้วย ผู้หญิงจะใช้ประตูหลังเข้าออกบ้าน และไม่จำเป็นก็จะไม่ใช่ประตูหน้า ห้องผู้หญิงนี้ถือเป็นส่วนหวงห้ามของบ้านที่ห้ามบุคคลภายนอกเข้า
- อาข่า แยกเตาไฟชาย-หญิง อยู่ในห้องนอน เตาผู้ชายใช้ต้มน้ำชา และให้ความอบอุ่น ซึ่งมักจะมีไฟคลุกกรุ่นอยู่ตลอดเวลา ไม่เคยดับ เตาผู้หญิงใช้ทำอาหาร บางบ้านมีเตาสำหรับต้มข้าวเลี้ยงหมูอีกหนึ่งเตา เหนือเตาไฟใช้เก็บของเหมือนกับบ้านของชาวเขาเผ่าต่างๆ
- หิ้ง บรรพบุรุษเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ของทุกบ้าน ผู้กติดกับเสาเอกเหนือห้องนอนผู้หญิง ได้หิ้งบรรพบุรุษเป็นหีบบรรจุของเช่นไผ่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยเท่านั้น ไม่ควรนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 รูปที่ 2.22 เรือนอาข่ามีประตูทั้งหน้าและหลังเรือน
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.23 มีฆานในร่มหรือเต็นท์ มีขนาดใหญ่สำหรับแขกมาเยือน

รูปที่ 2.24 ชานกลางแจ้ง มีไว้สำหรับซักล้างทำความสะอาด

2.3.9 บริเวณรอบบ้าน

- บริเวณ บ้านอาบจะ ไม่มีพืชผักสวนครัว ใต้ถุนหรือใต้ชายคาเป็นครกกระเดื่อง สำหรับตำข้าว มีการทำรั้วบ้านด้วยฟาก หรือไม้ไผ่เป็นกำแพงพาดขวาง
- ชู้ง ข้าวและศาลขวัญข้าวอยู่ใกล้ๆ ชู้ง คอกสัตว์อยู่โดยรอบบ้านและใต้ถุนชู้งข้าว

2.3.10 สิ่งศักดิ์สิทธิ์ภายในบ้าน

1. ศาลขวัญข้าว สร้างไว้เพื่อเก็บพันธุ์ข้าว
2. หิ้งผีบรรพบุรุษ เป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่สุดในบ้าน ซึ่งเปรียบเสมือนหิ้งพระของคนไทย จะอยู่เหนือต้นเสาระหว่างห้องผู้หญิง และห้องผู้ชาย สร้างไว้เพื่อเป็นที่อยู่ของผีบรรพบุรุษ
3. ห้องนอนฝ่ายหญิง เป็นห้องที่หวงห้ามภายในบ้านแขกจะเข้าไปก่อนได้รับ

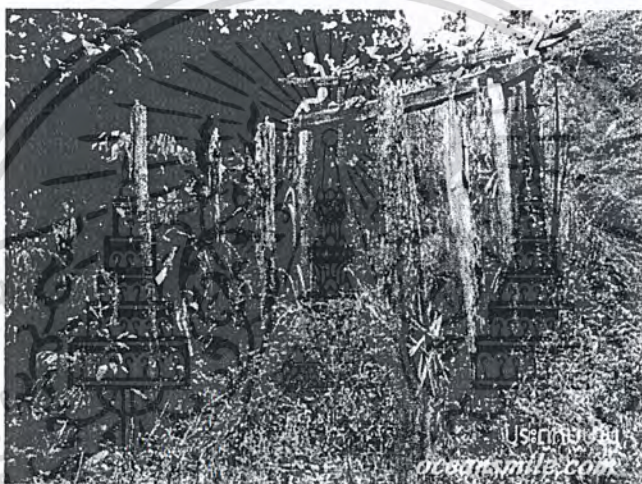
อนุญาตไม่ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.11 องค์ประกอบสำคัญของหมู่บ้านอาข่า

ชาวอาข่าจัดตั้งหมู่บ้านตามไหล่เขา ไม่มีรั้วหมู่บ้าน แต่มีฝัังหมู่บ้านที่มีองค์ประกอบชัดเจน ประกอบด้วยสิ่งสำคัญ คือ

- ประตูหมู่บ้าน (ลกข่อ) เป็นประตูศักดิ์สิทธิ์ อาข่าจะเดินลอดประตูนี้เข้าออกหมู่บ้าน โดยมีสองประตู หัวและท้ายหมู่บ้าน ส่วนมากเป็นทิศตะวันออกและตะวันตก สร้างด้วยท่อนไม้ใหญ่ทำเป็นเสา 2 ข้างพาดบนอีกหนึ่งท่อน ทำเป็นรูปดาบข้าง ลูกศรข้าง โดยมีความเชื่อว่าผีหมู่บ้านของตนจะใช้ดาบ หรือลูกศรนี้ต่อสู้กับบรรดาผีร้ายนอกหมู่บ้าน ประตูนี้จะสร้างเพิ่มทุกปีในวันขึ้นปีใหม่ ซึ่งสามารถรู้อายุหมู่บ้านได้จากจำนวนประตู

รูปที่ 2.25 ประตูลกข่อ

- ลานสาวกอด (แตะข่อ) ลานโล่งหน้าหมู่บ้าน มีขอนไม้หรือม้านั่งโดยรอบ เพื่อใช้ทำกิจกรรม พิธีกรรมต่างๆ และที่ได้ชื่อว่าลานสาวกอดเพราะหนุ่มสาวอาข่าจะใช้สำหรับพบปะพูดคุยกันในเวลากลางคืนเพื่อหาคู่

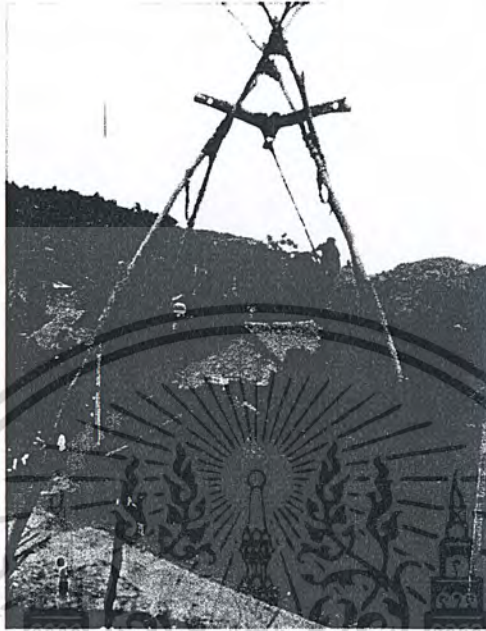
รูปที่ 2.26 ลานสาวกอด หรือแตะข่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวน

ไว้ใช้ประโยชน์ด้านการค้า

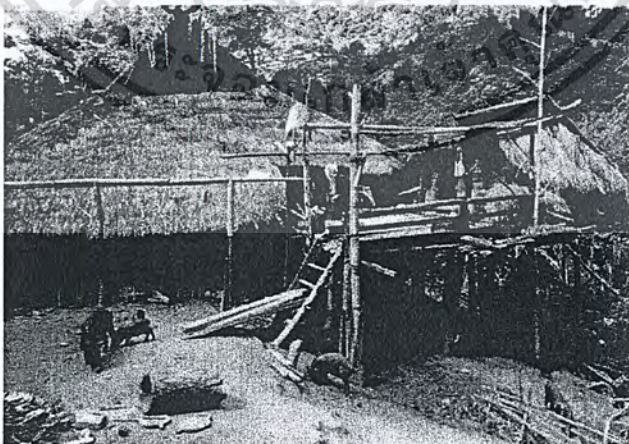
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้นำไปเผยแพร่และดัดแปลงเนื้อหาของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- จิงช้า (โละช้า) อาข่าถือว่าเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์อย่างหนึ่งใช้สำหรับพิธีรำลึกถึง
เทพธิดาผู้ประทาน ความอุดมสมบูรณ์ซึ่งมีปีละครั้ง

รูปที่ 2.27 จิงช้า หรือ โละช้า

- บ้านของผู้นำหมู่บ้าน หรือหัวหน้าพิธีกรรม (หย่อมะ) จะอยู่สูงกว่าบ้านอื่นและ
อยู่กลางหมู่บ้าน เมื่อเริ่มตั้งหมู่บ้าน ชาวบ้านจะช่วยกันสร้างบ้านหลังนี้ก่อนจึงจะสร้าง
บ้านตัวเอง ผู้นำหมู่บ้านจะเป็นผู้อาวุโส เป็นผู้นำทำพิธีต่างๆ ถือเป็นผู้ติดต่อกับผี

รูปที่ 2.28 บ้านหย่อมะ หรือผู้นำพิธีกรรม ชาวบ้านสร้างให้ก่อนและทำเลดีที่สุดกลางหมู่บ้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.12 ความเชื่อ

- อาข่า มีความเชื่อเรื่องผีที่เข้มงวดที่สุดในบรรดาชาวเขาเผ่าต่างๆ นับถืออย่างเคร่งครัด

- ชาวเขาอาข่ามีภรรยาได้หลายคน และสังคมอาข่านั้นไม่ถือเรื่องการได้เสียกันก่อนแต่งงาน สาวอาข่าจะไปรอให้ชายหนุ่มมาเกี่ยวพาราตีที่ลานสาวกอด หากพอใจก็ไปนอนด้วยกันได้ ถือเป็นเรื่องปกติ หากท้องโดยไม่มีชายได้รับก็ต้องออกจากหมู่บ้านไปคลอดในป่าหรือหมู่บ้านอื่น แต่เมื่อคลอดแล้วก็สามารถกลับมาได้ แต่ลูกที่เกิดมาไม่สามารถนำกลับมาด้วย ต้องยกให้หมู่บ้านอื่นไป

- แม้สังคมอาข่าจะไม่ถือเรื่องการได้เสียกันก่อนแต่งงาน แต่หญิงอาข่าที่แต่งงานแล้วก็จะไม่นอกใจสามี และชายอาข่าก็จะไม่ยุ่งเกี่ยวกับหญิงที่แต่งงานแล้ว โดยหญิงอาข่าจะมีน้ำเต้าเตี้ยๆ เขว่นที่เอวเพื่อแสดงสถานะของการแต่งงานแล้ว

2.3.13 ความเชื่อทางศาสนา

อาข่านับถือผีเหมือนชาวเขาเผ่าอื่นๆ ในรอบปีหนึ่งๆ จะมีพิธีกรรมของหมู่บ้านเกี่ยวกับการบูชาผีเถียงผี ไถ่ผีตลอดปี เช่นมีพิธี "ยะอุผี" ซึ่งจัดขึ้นเพื่อเอาใจผีใหญ่ซึ่งปกปักรักษาหมู่บ้าน พิธี "ชะแฮยะ แฮยะ" เป็นพิธีส่งผีออกนอกหมู่บ้าน ตอนปลายฤดูฝนเพื่อให้ผีร้ายซึ่งแฝงตัวมากับสายฝนออกจากหมู่บ้าน พิธีกรรมเหล่านี้จะมี "หย่อมะ" เป็นผู้นำในการประกอบพิธี

บุคคลสำคัญในหมู่บ้านอาข่า มีผู้นำด้านศาสนา กลุ่มอาวุโสของหมู่บ้าน ช่างตีเหล็ก และหมอผี ส่วนสิ่งศักดิ์สิทธิ์อื่นๆ ที่ให้ทั้งคุณและโทษแก่ชาวอาข่าที่สำคัญ ดังนี้

- ผีไฟ - ผีฟ้าผ่า - ผีน้ำ
- ผีน้ำตก - ผีดิน - ผีภูเขา - ผีจอมปลวก

2.3.14 ข้อห้ามตามประเพณี

1. ศาลผีบ้าน ลักษณะความเชื่อคล้ายกับศาลพระภูมิ
2. ประตูปหมู่บ้าน มีทั้งด้านหน้า และหลังหมู่บ้าน ที่ประตูปหมู่บ้านก็จะมีตุ๊กตาไม้
3. บ่อน้ำศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งน้ำในบ่อเขาจะใช้ประกอบพิธีกรรมต่างๆ
4. ตะกร้าในห้องนอนผู้หญิง

ข้อห้ามทั้ง 4 ข้อ ถ้าใครไปจับไปสัมผัส ก็ต้องมีการ “เถียงผี” จะถูกจะแพง แล้วแต่หมู่บ้าน

จะกำหนด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.15 ประเพณีโล้ชิงช้า หรือ วันปีใหม่ของอำเภอ

ประเพณีโล้ชิงช้า หรืออำเภอเรียกว่า “ แหย่ช่อแผ่ว ” ซึ่งจะมีการจัดขึ้นทุกๆ ปี ประมาณปลายเดือนสิงหาคม ถึงต้นเดือนกันยายน

รูปที่ 2.29 ประเพณีโล้ชิงช้าของชาวอำเภอ

ชิงช้าหรือ โละซ่า ใช้ไม้ยาวก่อดั้งเป็นที่เส้า ใช้เถาวัลย์กับ ไม้รองนั่ง ตั้งอยู่ถัดจากประตู หมู่บ้าน ทำขึ้นเพื่อใช้ในพิธีบูชาเทพธิดาผู้ประทานความอุดมสมบูรณ์และมีความหมายสำหรับสาว อีโก้ที่แสดงความเป็นสาวเมื่อ ได้ขึ้น โล้ชิงช้า

ประวัติความเป็นมา

ประเพณีโล้ชิงช้ามีต้นกำเนิดที่ประเทศจีนในปัจจุบัน ประเพณีโล้ชิงช้าถือเป็น ประเพณีที่ให้ความสำคัญกับผู้หญิง ฉะนั้นผู้หญิงอำเภอจะมีการแต่งกาย ด้วยเครื่องทรงต่างๆ อย่างสวยงามได้เต็มที่ ในการจัดประเพณีโล้ชิงช้าแต่ละปีของอำเภอ จะต้องมีฝนตกลงมา ถ้า ปีไหนเกิดฝนไม่ตก อำเภอถือว่าไม่ดี ผลผลิตที่ออกมาจะไม่งอกงาม ประเพณีโล้ชิงช้า มี ระยะเวลาในการจัดรวม 4 วันด้วยกัน

วันแรก ผู้หญิงอำเภอที่เป็นแม่บ้าน หรือลูกสาว จะแต่งตัวด้วยชุดประจำเผ่าเต็มยศ แล้วออกไปตักน้ำที่บ่อน้ำศักดิ์สิทธิ์ เพื่อนำมาใช้ในการประกอบพิธีกรรม ซึ่งในวันนี้ก็มีการตำข้าวปึก ข้าวปึกคือข้าวเหนียว ที่แช่ไว้ประมาณ 1 คืน จากนั้นก็นำมานึ่ง แล้วก็มาตำ

อย่างละเอียด มีการตำงาตำผสมเกลือด้วย ข้าวปึกต้องใช้ในการทำพิธีกรรมครบ โยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น วันที่สอง ผู้นำศาสนา (หรือหมอผีของหมู่บ้าน) ก็จัดการสร้างชิงช้า ชาวบ้านก็จะไปใช้ มารวมตัวช่วยงานกันอย่างเต็มที่ ในวันที่จะไม่มีการฆ่าสัตว์ หลังจากที่ทำสร้างชิงช้าเสร็จ ก็จะ

มีพิธีเปิดโล้ชิงช้าโดย ผู้นำศาสนาจะเป็นผู้เปิดโล้ก่อน จากนั้นทุกคนก็สามารถโล้ได้ หลังจากที่เราสร้างชิงช้าใหญ่ของชุมชนเสร็จก็ต้องมาสร้างชิงช้าเล็กไว้ที่หน้า บ้านเพื่อให้ลูกหลานของทุกคนเล่น ทุกคนวัยเรียนจะต้องสร้างเพราะถือว่าเป็นพิธี

วันที่สาม วันนี้ถือเป็นวันพิธีใหญ่ มีการเลี้ยงฉลองกันทุกคนวัยเรียนมีการเชิญผู้อาวุโส หรือแขกต่างหมู่บ้านมาร่วมรับประทานอาหารในบ้านของคุณ ผู้อาวุโสก็จะมีการอวยพรให้กับเจ้าบ้านประสบความสำเร็จในวันข้างหน้า

วันที่สี่ วันสุดท้ายของพิธีกรรม วันนี้จะไม่มีการประกอบพิธีกรรมอะไรทั้งสิ้น นอกจากพากันมาโล้ชิงช้า เพราะเป็นวันสุดท้ายที่จะได้โล้ในปีนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

การศึกษาอาคารตัวอย่าง

การศึกษาอาคารกรณีศึกษาของโครงการ“เชียงใหม่ วัลเลย์ รีสอร์ท” ซึ่งเป็น รีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาโครงการที่มีลักษณะการทำงานคล้ายคลึงกัน หรือ โครงการที่มีส่วนใดส่วนหนึ่งของโครงการที่มีลักษณะในการดำเนินงานเหมือนกัน รวมถึงศึกษาแนวคิดทางสถาปัตยกรรม การวางผังโครงการ และการจัดการโครงการ ลักษณะการดำเนินธุรกิจ และการบริหารโครงการ ในการศึกษาอาคารกรณีศึกษามีเกณฑ์ในการเลือกศึกษาโครงการดังต่อไปนี้

1. โครงการที่มีการดำเนินโครงการคล้ายคลึงและเป็น โครงการประเภทเดียวกันกับโครงการรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น
2. เป็นโครงการที่ตั้งอยู่ในพื้นที่อาจดำเนินงานแบบเดียวกันหรือไม่ก็ได้ โดยจะศึกษาลักษณะการดำเนินงานทางธุรกิจ คู่แข่งทางการค้า และข้อดีข้อด้อย
3. เป็นโครงการที่มีแนวคิดทางด้านสถาปัตยกรรม และการวางผังที่น่าสนใจ โดยเป็นรูปแบบที่สามารถแก้ปัญหาในพื้นที่ หรือการดำเนินงานของโครงการได้ ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาโครงการจะ ใช้เพื่อเป็นข้อมูลในการกำหนดพื้นที่ใช้สอย แนวทางการดำเนินงาน และแนวทางการแก้ปัญหาในการวางผังและรูปแบบสถาปัตยกรรม

3.1 การศึกษาอาคารตัวอย่างภายในประเทศ

3.1.1 ชุมพร คาบาน่า รีสอร์ท และศูนย์กีฬาดำน้ำ (Chumphon Cabana Resort & Diving

Center)

ข้อมูลทั่วไปของโครงการ

ชื่อโครงการ : ชุมพร คาบาน่า รีสอร์ท และศูนย์กีฬาดำน้ำ (Chumphon Cabana Resort & Diving Center)

เจ้าของโครงการ : คุณสุชุม สดากกร และคุณอัจฉรา รัชย์พันธุ์

ที่ตั้งโครงการ : หาดทุ่งวัวแล่น ต.สะพลี อ.ปะทิว จ.ชุมพร

ประเภทโครงการ : สถานพักตากอากาศ

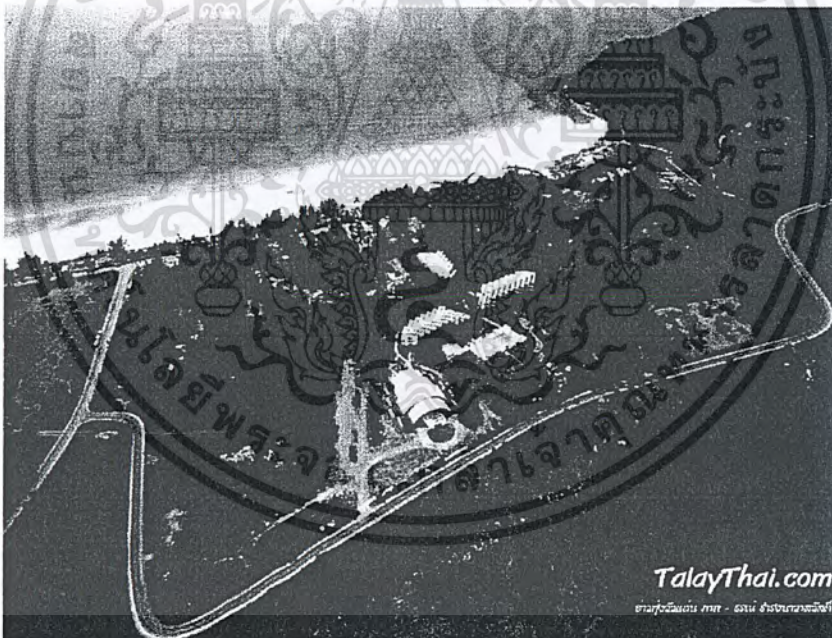
สถาปนิก

จำนวนห้องพัก : 1-19 Units

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่ต่อแหล่งอื่นหรือต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

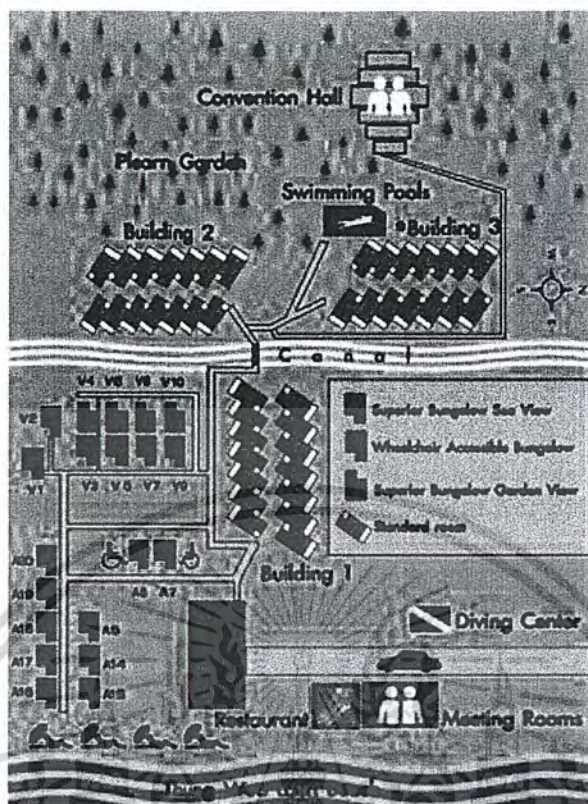

รูปที่ 3.1 ผังบริเวณของโครงการ ชุมพร คาบาน่า รีสอร์ท และศูนย์กีฬาค้ำน้ำ
ที่มา : www.pointasia.com

รูปที่ 3.2 ทัศนียภาพมุมสูงของโครงการ ชุมพร คาบาน่า รีสอร์ท และศูนย์กีฬาค้ำน้ำ
ที่มา : www.talaythai.com

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.3 แสดงการวางผังของโครงการ ชุมพร คานาน่า รีสอร์ท และศูนย์กีฬาดำน้ำ

แนวคิดในการวางผังของโครงการ

การจัดวางผังบริเวณเป็นไปอย่างเรียบง่ายตรงไปตรงมาตามลักษณะของพื้นที่ โดยการจัดวางผังจะถูกเพิ่มความรู้ในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติท้องถิ่นเข้าไปด้วย เริ่มตั้งแต่การวางผังถึงปลูกสร้างตามแนวความคิดของห้องนอน คือชายหาด ทะเล ต้องมีกฎ ไม่รุกรัด้า ไม่ทำลาย ปัจจุบันหาดทุ่งวัวแล่น ดำเนินการตามกฎหมายร.จังหวัด ปี พ.ศ. 2534 ห้ามเครื่องเล่นทางน้ำที่มีเครื่องยนต์ทุกชนิดบริเวณชายหาดทั้งหมด พนักงานร่วมเก็บขยะชายหาดทุกเช้า ไม่รุกรัด้าชายหาดด้วยร่มและเตียงรักษาผักบุงทะเลเพื่อคุ้มครองระบบนิเวศน์ชายหาด ไม่ปล่อยให้ระบบน้ำเสียซึมลงโดยตรง ฯลฯ ชาวบ้าน เปรียบเสมือนส่วนที่อยู่ถัดเข้ามา ยังคงมีความสงบ รักษากฎอยู่บ้าง มีการใช้ประโยชน์แบบเคารพซึ่งกันและกัน จัดเป็นพื้นที่ห้องพัก สนามหน้าบ้าน ไร่เสียง มีความรื่นเริงได้ตามสมควร เช่น ร้านอาหาร สนามกิจกรรม สระว่ายน้ำและถนน ควรเป็นส่วนที่อยู่ไกลจากส่วนอื่นๆทั้งหมด มีการกำหนดความสูงของตัวอาคารให้สูงไม่เกินยอดไม้เพื่อไม่ให้กลมกลืนกับธรรมชาติโดยรอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวคิดในการออกแบบอาคาร และรูปแบบทางสถาปัตยกรรม

แนวคิดในการออกแบบ โครงการนี้ ส่วนใหญ่จะเป็นการออกแบบเพื่อตอบสนองการใช้งานของแขกผู้พักอาศัย โดยคำนึงถึงธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยรอบอีกด้วย

ในช่วงแรกเริ่มนั้นเป็นการออกแบบรีสอร์ทที่พักตากอากาศเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเพียงอย่างเดียวเท่านั้น ตัวอาคารที่เห็น โดยส่วนใหญ่จะเป็นอาคารที่พักอาศัยสำหรับแขกผู้เข้าพัก และอาคารสำนักงานส่วนต้อนรับและร้านอาหารเป็นหลัก ตัวอาคารที่พักจะแบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ ส่วนที่เป็นอาคารพักอาศัยรวม (Standard Room) เป็นอาคาร คสล. 1-3 ชั้น และส่วนบ้านพัก บังกะโลแยกหลัง โดยที่ทุกหลังมีการคำนึงถึงเรื่องของทิศทางแดด ลม เป็นหลัก แต่ในเรื่องของมุมมองนั้นหากต้องการสัมผัสบรรยากาศทะเลและธรรมชาติจริงๆ แล้ว ก็ต้องออกมาสัมผัสที่บริเวณหน้าชายหาดเอง ตามแนวคิดในการวางผัง โครงการ คือ การวางผังถึงปลูกสร้างตามแนวความคิดของห้องนอน คือ “ ชายหาด ทะเล ต้องมีกฎ ไม่รบกวน ไม่ทำลาย ” และมีการสอดแทรกความรู้ทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไว้ในระหว่างพื้นที่รอบๆ อาคารบ้านพักโดยรอบโครงการอีกด้วย เพื่อให้ผู้เข้าพักที่นอกจากจะได้พักผ่อนในบรรยากาศทะเลเป็นธรรมชาติแล้ว ยังสามารถเพลิดเพลินและได้รับความรู้ติดตัวกลับไปอีกด้วย

ในส่วนของร้านอาหารนั้นออกแบบให้มีความกลมกลืนเข้ากับธรรมชาติ โดยการใช้วัสดุธรรมชาติในการก่อสร้าง ทำให้อาคารดูโปร่ง โล่ง อากาศถ่ายเทได้สะดวก

ในส่วน of โรงเรียนสอนดำน้ำลึกนั้น เริ่มก่อตั้งขึ้นหลังจากปี พ.ศ. 2540 มีการกำเนิดจากการรักษาธรรมชาติ ร่วมกันรักษาชายหาดให้ปลอดภัย และการก่อสร้างไปบนชายหาดนอกจากนี้ ยังมีกิจกรรมต่าง ๆ ในทะเล ไม่ว่าจะเป็นการดำน้ำเก็บสิ่งที่ไม่พึงประสงค์เช่น การเก็บอวนที่ติดตามกองหิน-ชายเกาะ การร่วมกันนำหอยมือเสือมาปล่อยจนเป็นอุทยานหอยมือเสือของประเทศ ไทย ซึ่งเป็นการร่วมมือกันในระหว่างนักดำน้ำ ศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ กรมประมงเจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพร

องค์ประกอบภายในโครงการ

แบ่งออกเป็น 3 ส่วนใหญ่ ๆ โดยเน้นในส่วน of องค์ประกอบที่เป็นส่วนสำคัญและเป็นจุดขายหลัก ของโครงการดังนี้

1. ส่วนรีสอร์ท คือ องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องในส่วน of การให้บริการที่พักอาศัย ซึ่งรวมตั้งแต่ส่วน of สำนักงาน ส่วน of ห้องพักและส่วน of บริการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับห้องพัก ดังรายละเอียดต่อไปนี้

- ส่วนสำนักงาน จะเป็นพื้นที่ส่วนกลางที่ถูกแยกออกมาจากตัวที่พักอาศัยสร้าง
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่
ความเป็นส่วนตัวให้กับส่วน of ที่พักอาศัยและเป็นศูนย์กลาง of การบริหารต่าง ๆ ใน
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่ลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งหากนำไปใช้
โครงการ

- ส่วนโถงต้อนรับ เป็นพื้นที่ ๆ อยู่ส่วนหน้าของส่วนที่พักอาศัยเพื่อสะดวกในการติดต่อของผู้มาของห้องพักในโครงการ

- ส่วนบริการ สำหรับในส่วนบริการนั้นได้แก่ส่วนของ Back of the house ต่าง ๆ รวมถึงห้องงานระบบ ส่วนห้องพักรักษาตัว รวมถึงส่วนรักษาความปลอดภัยในโครงการด้วย

- ส่วนห้องพัก ห้องพักในโครงการปัจจุบันมีทั้งหมด 119 ห้อง ถูกแบ่งออกเป็น 4 แบบดังนี้

1. Superior Bungalow จำนวน 8 หลัง
2. Superior Bungalow Garden View จำนวน 10 หลัง
3. Superior Bungalow Wheelchair Accessible จำนวน 2 หลัง
4. Standard Room จำนวน 99 หลัง

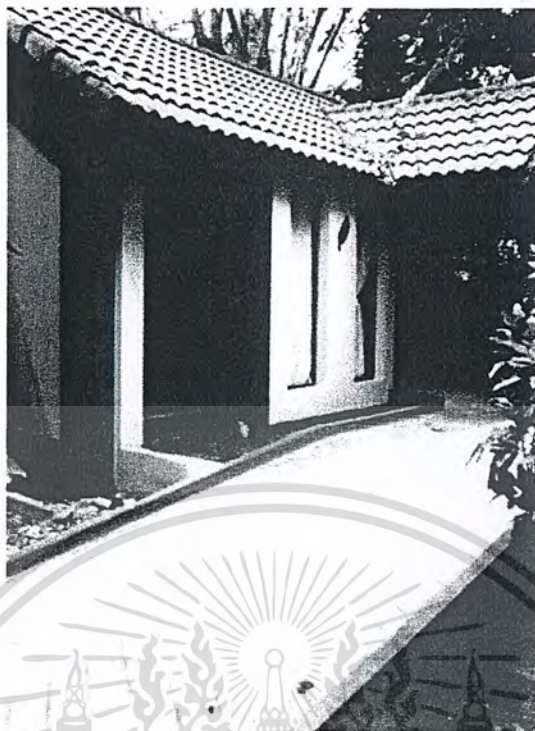

รูปที่ 3.4 ภาพแสดง ส่วนต้อนรับของโครงการ

รูปที่ 3.5 Superior Bungalow

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.6 Superior Bungalow Wheelchair Accessible

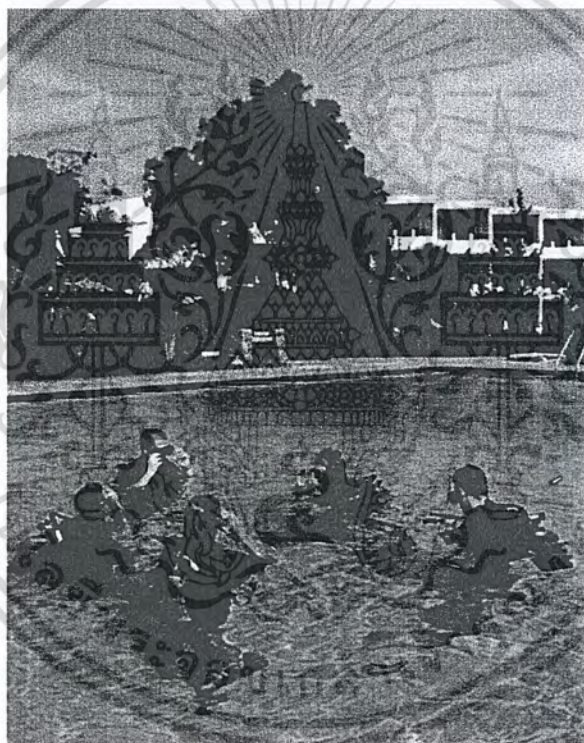

รูปที่ 3.7 Standard Room

2. ส่วนองค์ประกอบสันดานการ คือ องค์ประกอบที่มีการบริการเสริมให้กับลูกค้าซึ่งในโครงการนี้จะเน้นในส่วนของ โรงเรียนสอนดำน้ำลึก (SCUBA Diving) หลักสูตรจากสมาคม PADI และส่วนนวดแผนไทยและนวดน้ำมัน เป็นหลัก เนื่องจากส่วนสันดานการอื่นๆ จะมีลักษณะเป็นการกระจายผู้เข้าพักตามโครงการ อุ่มชู ซึ่งเน้นสร้าง ปฏิสัมพันธ์กับชุมชนโดยรอบ เช่น โครงการ ให้กำลังใจชาวนาโดยการชวนลูกค้า "ย้ายที่กินข้าวกลางวัน" ไปร่วมอาหารกลางวันกันในนา ฟังเพลงลูกทุ่ง กินข้าวในกะลา ให้ชาวบ้านทำน้ำพริก ผักพื้นบ้าน ไก่อบฟาง แกงท้องถิ่น ใช้เวลา **ประมาณ 1-2 ชั่วโมง** นอกเหนือจากการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.8 ส่วนนวดแผนไทยและนวดประคบ

รูปที่ 3.9 ภาพแสดง สระน้ำในส่วนโรงเรียนสอนดำน้ำ

3. ส่วนบริการร้านอาหารและห้องประชุม คือ เนื่องจาก ชุมพรคาบาน่า นั้นเป็นรีสอร์ทเชิงนิเวศ ที่มีกิจกรรมที่เกิดขึ้นจากโครงการต่างๆ ของรีสอร์ทมากมาย ความจำเป็นขององค์ประกอบนี้อาจจะมีสัดส่วนที่น้อย แต่ส่วนบริการเพิ่ม เติมนี้ก็ได้ถูกออกแบบมาให้มีความน่าสนใจและดึงดูดผู้ใช้บริการเข้ามาอย่างมากมายโดยเฉพาะส่วนห้องประชุมซึ่งมีการออกแบบให้สามารถมองเห็นวิวทะเลในขณะที่พักรับประทานอาหารว่าง ซึ่งเป็นบรรยากาศที่น่าประทับใจเป็นอย่างมาก และช่วยส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริการให้ครอบคลุมกลุ่มลูกค้ามากขึ้น อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.10 ร้านอาหารภายในโครงการ

รูปที่ 3.11 ทัศนียภาพภายนอกส่วนห้องประชุม

รูปที่ 3.12 บรรยากาศบริเวณส่วนรับประทานอาหารว่างภายนอกห้องประชุม

สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการ

1. ห้องพักแบบบังกะโล (Superior Bungalow) พร้อมเครื่องปรับอากาศ ห้องน้ำในตัว พร้อมเครื่องทำน้ำอุ่น และตู้เย็น จำนวน 18 หลัง

2. ห้องพักแบบโรงแรม (Standard room) พร้อมเครื่องปรับอากาศ ห้องน้ำในตัวพร้อมเครื่องทำน้ำอุ่น และตู้เย็น จำนวน 110 ห้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการประชาสัมพันธ์โครงการเท่านั้น ไม่สามารถนำเอกสารนี้ไปเผยแพร่หรือทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. โทรทัศน์ระบบเคเบิล ในห้องพัก
4. โทรศัพท์ภายในและภายนอกประเทศ
5. ห้องอาหารระเบียงทะเล
6. บริการ ชัก อป รีค
7. นวดแผนไทย และนวดน้ำมัน
8. ร้านขายของที่ระลึก
9. สระว่ายน้ำ ขนาด 30 เมตร x 15 เมตร พร้อมสระเด็ก และบาร์สระว่ายน้ำ
10. โรงเรียนสอนดำน้ำลึก (SCUBA Diving) หลักสูตรจากสมาคม PADI
11. ตู้เรือไปเกาะเต่า
12. วอลเลย์บอลชายหาด
13. บริการ อินเทอร์เน็ต
14. รับแลกเปลี่ยนเงินสกุลต่างชาติ
15. บริการรถรับส่ง
16. บริการนำเที่ยวชมปะการัง ตกหมึก ชมหิ่งห้อย เจ็ทสกีสถานที่สำคัญในจังหวัดชุมพร ล่องแพ และล่องแก่งอำเภอพะโต๊ะ
17. ห้องประชุมสัมมนาจำนวน 4 ห้อง ความจุตั้งแต่ 40 ถึง 400 ท่านพร้อมอุปกรณ์การสัมมนาครบครัน
18. บริการคอมพิวเตอร์คาราโอเกะ อีเลคโทน วงดนตรีพร้อมนักร้อง
19. บริการให้ความรู้เรื่องเศรษฐกิจแบบพอเพียง และการทำปุ๋ยหมักชีวภาพ

โครงสร้างและวัสดุของอาคารภายในโครงการ

โครงสร้างอาคารส่วนสำนักงาน ส่วนบริการ และส่วนห้องพักเป็นโครงสร้าง คสล. ระบบเสาและคาน คสล. ทั่วไป ผนังก่ออิฐฉาบปูนทาสี หลังคาอาคารที่พักอาศัยรวมหลักเป็นโครงสร้าง คสล. หล่อในที่พื้นเรียบ ส่วนอาคารที่พักแยกหลังเป็น โครงสร้างเหล็กวางเป็น โครงทรงจั่วหรือปั้นหยา ปูทับด้วยกระเบื้องซีเมนต์ ส่วนโรงเรียนสอนดำน้ำลึก และส่วนนวดแผนไทยและนวดน้ำมันนั้น ตัวอาคารมีโครงสร้างลักษณะเช่นเดียวกับส่วนอื่นๆ ทั่วไป คือเป็น โครงสร้าง คสล. หล่อในที่พื้นเรียบ หลังคาอาคารเป็นโครงสร้างเหล็กวางเป็น โครงทรงจั่วหรือปั้นหยา ปูทับด้วยกระเบื้องซีเมนต์ ในส่วนบริการร้านอาหารเป็นโครงสร้างเสาและคาน คสล. และโครงสร้างเสาและคานไม้ ในบางส่วนที่ต้องการความอ่อนคลายและเป็นธรรมชาติ หลังคาใช้เป็น โครงสร้าง ไม้มุงด้วยหญ้าคา หรือแฝกผสมกับกระเบื้องซีเมนต์ในบางส่วน และในส่วนของห้องประชุมนั้นเป็น โครงสร้างเหล็ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
 ไม้วากรีนเดี่ยว พังสน ออกทงห้ามมีเหตุดแบล่งเนอห่าและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งหมการนำไปใช้

รูปแบบกิจกรรมที่มีภายในและรอบๆ โครงการ

- ว่ายน้ำในสระว่ายน้ำ ขนาด 30 เมตร x 15 เมตร พร้อมสระเด็ก และบาร์สระว่ายน้ำ
- โรงเรียนสอนดำน้ำลึก (SCUBA Diving) หลักสูตรจากสมาคม PADI
- วอลเลย์บอลชายหาด
- บริการซื้อตั๋วเรือไปเกาะเต่า
- บริการนำเที่ยวชมปะการัง ตกหมึก ชมหิ่งห้อย เทียวสถานที่สำคัญในจังหวัดชุมพร ล่องแพ และล่องแก่งอำเภอพะโต๊ะ
- บริการให้ความรู้เรื่องเศรษฐกิจแบบพอเพียง และการทำปุ๋ยหมักชีวภาพ

แนวคิดการบริหารองค์กรและการจัดการทรัพยากร

จากทำเลที่ตั้งที่มีความสมบูรณ์ของสภาพแวดล้อม มีผู้คนอาศัยอยู่ในท้องถิ่น มีชีวิตที่มีความสุข จัดอยู่ในระดับต้นๆ ของประเทศ รูปแบบการท่องเที่ยว จึงเน้นความมีอัตลักษณ์ ไปเสริมชุมชนให้มีการดำรงอยู่ของทั้งธรรมชาติและผู้คน มิใช่ไปเปลี่ยนแปลงจนเกิดความเสื่อมเสียและเสื่อมถอย ดังเกิดขึ้นในหลายแหล่งของเมืองไทย

ซึ่งแนวคิดในการบริหาร คุณสุขุม สดากกร และคุณอัจฉรา รักรักษ์พันธุ์ ผู้ก่อตั้ง ชุมพร คาบาน่า รีสอร์ท ได้วางแนวคิดในการบริหารและการจัดการทรัพยากร โดยสรุปได้ดังนี้

- หากพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ และก้าวเดินตามแนวทางที่ถูกต้องแล้ว ชุมพร อาจจะเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ยังคงความอุดมสมบูรณ์ มีระบบการจัดการที่จะเป็นตัวอย่างให้กับเมืองอื่นๆ ได้ และส่งผลดีต่อการท่องเที่ยวในภาพรวม
- แนวคิดที่ได้จากนักคิดนักเขียนในยุคแรกเริ่มก่อตั้งจากคุณปราโมทย์ ทักษนาสุวรรณ คุณภราเดช พยัฒวิเชียร และ ดร.สุรพล สุดารา ทำให้สิ่งหนึ่งที่ฝังติดและเป็นสิ่งกำหนดทิศทางการพัฒนามาตลอดเวลานั้นคือ การเคารวต่อสรรพสิ่ง ทั้งธรรมชาติและผู้คนในชุมชน
- ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เมื่อปี พ.ศ. 2540 ชุมพร คาบาน่า จึงได้น้อมนำมาประยุกต์ใช้กับองค์กร และในปี พ.ศ. 2543 จึงได้ประกาศให้พนักงานและผู้เข้าใช้บริการได้รับทราบ ว่า องค์กรได้ดำเนินธุรกิจตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงเต็มรูปแบบ จึงใช้วิถีแห่งการให้ มาเป็นหลักชัยในการพัฒนาองค์กร ตามคำที่พระเจ้าอยู่หัวพระราชทานแนวคิด ว่า ขาดทุนคือกำไร หรือ "Our Loss is our gain" การพัฒนาตามแนวทางนี้ เรียกว่าโครงการ "อุ้มชู" พัฒนาคน ประเด็นสำคัญจึงอยู่ที่การเปลี่ยนความคิดจากการเป็นผู้ได้รับ มาเป็นผู้ที่รู้จัก "ให้" ด้วยใจที่สะอาด โดยไม่หวังสิ่งใดตอบแทน และทำนุบำรุงให้คนเหล่านี้มีความสุข สามารถประกอบสัมมาอาชีพได้อย่างมีความสุขมั่นคง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากแนวพระราชดำริเรื่อง "เศรษฐกิจพอเพียง" ทำให้ทุกภาคส่วนของสังคมต่างน้อมรับมาปฏิบัติกันอย่างทั่วหน้า หวังใช้เป็นแบบอย่างในการดำรงอยู่อย่างมั่นคง หากแต่ "ชุมพร คานาน่า ริสอร์ท" คือตัวอย่างความสำเร็จในการฝ่าวิกฤติเศรษฐกิจยุคฟองสบู่แตกมาได้ด้วยแนวคิดนี้ ใช้ชื่อว่า "ยิ่งทำยิ่งได้ ยิ่งให้ยิ่งมี"

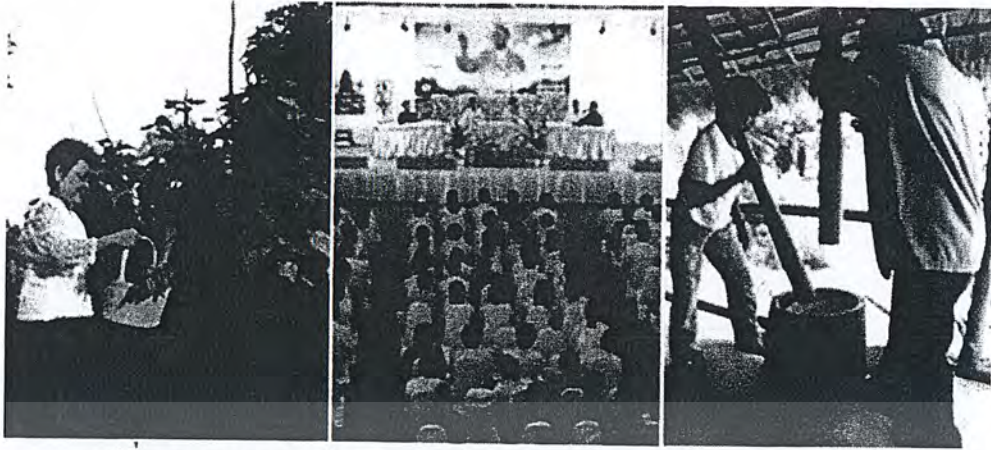
บนเนื้อที่กว่า 30 ไร่ ริมหาดทุ่งวัวแล่น อ.ปะทิว จ.ชุมพร เป็นที่ตั้งของโรงแรมระดับ 5 ดาว มีชื่อว่า "ชุมพร คานาน่า ริสอร์ท" โดยการคุมบังเหียนของ "วิริสร รัชย์พันธุ์" เกษตรกรผู้จัดการผู้บริหารเจนรัลที่ 2 ที่สืบทอดกิจการของครอบครัว ในฐานะผู้ริเริ่มนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการ โรงแรมจนประสบความสำเร็จในทุกวันนี้

"เมื่อครั้งเมืองไทยเกิดวิกฤติเศรษฐกิจฟองสบู่แตก 10 กว่าปีก่อน โรงแรมเราก็เหมือนกัน จึงไม่เป็นท่า ตอนแรกคิดจะขายทิ้ง พอดี อ.วิวัฒน์ (ศัลย์กำธร) มาพักที่โรงแรมเจอกับคุณวิริสร เจ้าของโรงแรม จึงมีโอกาสได้พูดคุยกัน ท่านก็แนะนำว่าถ้าจะให้ธุรกิจดำเนินการต่อไปได้ ต้องหันมาใช้แนวทางพระราชดำริทฤษฎีเศรษฐกิจพอเพียง โดยยินดีรับเป็นที่ปรึกษาให้" สารสิน สดากกร ผู้จัดการทั่วไปโรงแรมชุมพร คานาน่า ริสอร์ท ย้อนอดีตความเป็นมา ก่อนที่จะนำแนวคิดนี้มาใช้ อย่างจริงจังในเวลาต่อมา

- แนวคิดพระราชทาน "ระเบิดจากข้างใน" กล่าวคือให้ทุกคนมีความสุข ความพอใจที่จะทำ โดยใช้การรณรงค์ในพื้นที่การเกษตรของพนักงานและเครือญาติจำนวนประมาณ 900 กว่าไร่ พร้อมทั้งรับซื้อผลิตผลทั้งหมดกลับเข้าสู่ภาคการผลิตแปรรูปอาหาร รวมไปถึงเชื่อมโยงกับกลุ่มเครือข่ายต่างๆ ภายใต้ชื่อโครงการ "เศรษฐกิจพอเรา" ทำให้ปัจจุบันพนักงานที่มีส่วนได้ส่วน สามารถควบคุมและลดค่าใช้จ่ายลงได้ และสามารถขายผลิตผลได้ราคาสูงกว่าท้องตลาดมาก ทำให้พนักงานมีความสำเร็จและชื่นชม ชื่นใจในอาชีพเดิมที่มีอยู่ และเมื่อนำเวลาว่างมาทำงานให้กับงานบริการ ซึ่งสามารถสร้างรายได้ประจำเดือนได้ องค์กรจะมีคนที่มีความสุขและมีจิตวิญญาณ (Service Mind) ที่ดีตามขึ้นไปด้วย

- ตั้งศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง และกสิกรรมธรรมชาติ"เพลิน" จึงได้ถือกำเนิดขึ้น โดยให้การศึกษาระบบเพลิน (Play + Learn = Plearn) ตามพระบรมราโชบายของรัชกาลที่ 6 ที่ไม่ทรงอยากเห็นการศึกษาเป็นสิ่งที่เพิดเพลินของผู้เรียน ปัจจุบัน ศูนย์เพลินได้ให้การฝึกอบรมข้าราชการกระทรวงเกษตรฯ ระดับซี 5-8 เป็นจำนวน 3 รุ่น 350 คน และเกษตรกร ผู้นำชุมชน ผู้บริหารท้องถิ่นจำนวน 10 รุ่น 1,100 คน และปัจจุบันยังคงมีหน่วยงานต่างๆ ส่งเข้ามาฝึกอบรมอย่างต่อเนื่อง โดยได้รับงบประมาณจากภาครัฐ รัฐวิสาหกิจและองค์กรเอกชนต่างๆ เข้ามาฝึกอบรมอย่างสม่ำเสมอทุกเดือน ทำให้ปัจจุบัน โครงการอุมชูได้ขยายเครือข่ายไปสู่ผู้ปฏิบัติเกษตรอินทรีย์ไร้สารเคมี ในชุมชนต่างๆมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.13 ภาพแสดงกิจกรรมของโครงการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง

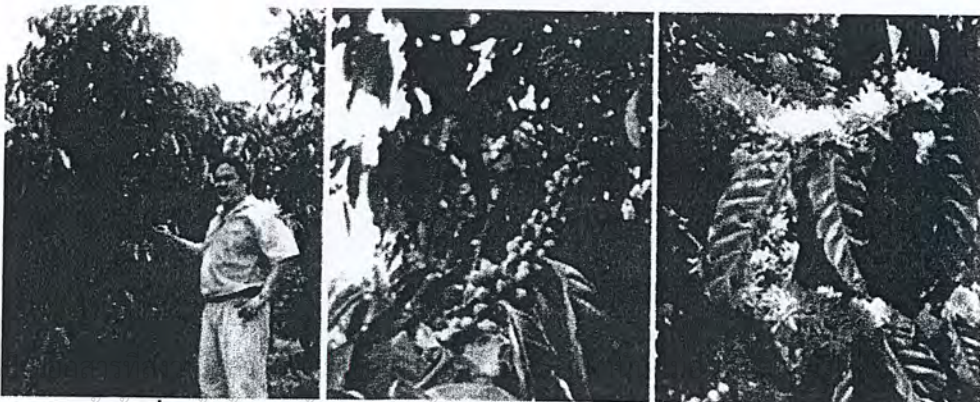

รูปที่ 3.14 ภาพแสดงโครงการฝึกอบรม ของศูนย์พัฒนา

รูปแบบของกิจกรรมที่ส่งเสริมการบริหารองค์กรและจัดการทรัพยากร (โครงการอู่ชุมชน)

1. กลุ่มเกษตรกรบ้านทุ่งหงษ์ อ.เมือง จ.ชุมพร ซึ่งผลิตกล้วยหอมทอง ตังออกญี่ปุ่น กล้วยเล็บมือนาง ลองกอง มังคุด

2. กลุ่มผู้ปลูกกาแฟ อ.ท่าแซะ จ.ชุมพร เช่น กลุ่มลุงเจ็ด ผลผลิตรวม 10 ตัน สวน สารสิน (พนักงาน จัดเป็นอู่ชุมชนหมายเลข 4) ผลผลิต 4 ตัน

เอกสารนี้

นี้ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งรูปที่ 3.15 ภาพแสดงกิจกรรมของกลุ่มปลูกกาแฟ อ.ท่าแซะ จ.ชุมพร

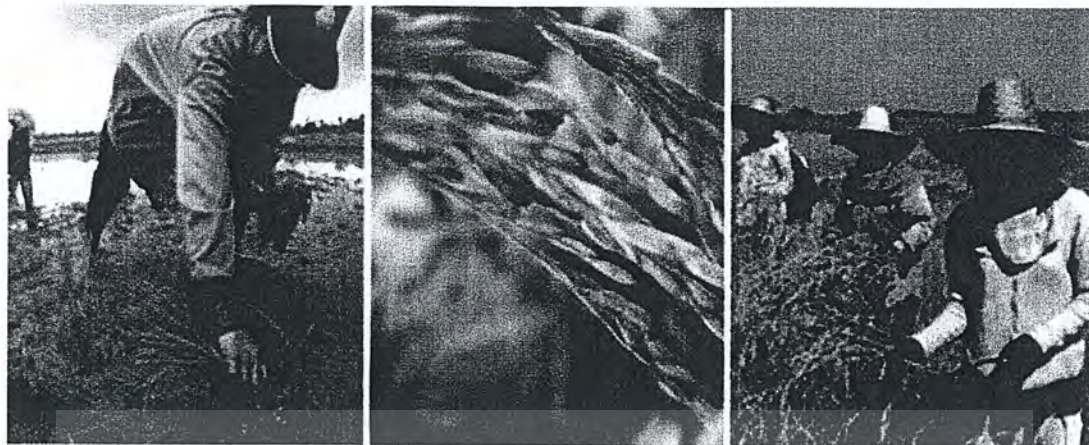
3. กลุ่มเกษตรกร ฝักอินทรีที่บ้านรับร้อ อ.ท่าชะงะ ปัจจุบันกำลังเชื่อมโยงเครือข่ายการจัดจำหน่ายร่วมกับญาติพนักงาน ที่มีแผงขายผักในตลาด ให้เปิดมุมผักไร้สารเคมี เพื่อให้เกิดการกระตุ้นให้ผู้ซื้อในท้องถิ่น ได้เกิดความรู้ความเข้าใจในการเลือกซื้อผักที่ปลอดภัย ไม่แพงกว่าผักเคมี เกษตรกรได้ราคาดีกว่า โดยใช้กลวิธีของการ แบ่งกำไรที่เป็นธรรม โดยการเคลื่อนไหวกายใต้ศูนย์ กติกรรมธรรมชาติ "เฟลลิน"

รูปที่ 3.16 ภาพแสดง กลุ่มเกษตรกรฝักอินทรีที่บ้านรับร้อ อ.ท่าชะงะ จ.ชุมพร

4. กลุ่มเครือข่ายข้าวคั่วโฮม อีสานตอนบน 7 จังหวัด โดยการประสานงานของนายปัญญา ปลูกเวทินทร์ ผู้จัดการ โครงการ ศูนย์ภูมิรักษ์ธรรมชาติ โดยมูลนิธิชัยพัฒนา และสมาคมนักเรียนเก่า วชิราวุธวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ปัจจุบันได้ดำเนินการรับซื้อข้าวอินทรีย์ในราคาที่เกษตรกร มีความสุขความพอใจ มาบริโภคในโรงแรม และจำหน่ายให้ลูกค้าที่มาใช้บริการและหมู่สมาชิก เกษตรอินทรีย์ โดยศูนย์เฟลลิน ได้ทำการสี และบรรจุ ปัจจุบันกำลังจะเพิ่มขนาดเครื่องสีข้าวให้มี ขนาดเหมาะสมยิ่งขึ้น รวมไปถึงขยายโรงหมักปุ๋ย เนื่องจากผลพลอยได้จากการสีข้าวคือแกลบและ รำ มีปริมาณมากขึ้น ศูนย์จึงทำการผลิตปุ๋ยและอาหารปลาอินทรีย์เพื่อจำหน่ายให้แก่สมาชิก ในราคา เป็นธรรม ปัจจุบันกำลังดำเนินการในทฤษฎีใหม่ขั้นที่ 3 คือเป็นต้นแบบในการรวมกลุ่มและจัดหา ทุนเข้ามาสนับสนุน ซึ่งปัจจุบันกำลังดำเนินการเจรจากับธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ (ธ. ก.ส.) เพื่อนำไปสู่การเป็นต้นแบบให้ผู้เข้ามาเรียนรู้ ได้เห็นเป็นตัวอย่างที่ชัดเจนและเข้าใจง่าย ยิ่งขึ้น

5. กลุ่มผู้ปลูกข้าว บ้านบางสน อ.ปะทิว จ.ชุมพร ทุ่มทุนแหล่งกำเนิดของข้าวพันธุ์เหลืองปะ ทิวอันเลื่องชื่อ กำลังจะหมดไปจากวัฒนธรรมข้าวที่อ่อนแอลง ผลตอบ แทนที่ไม่คุ้มค่า และจากการ ส่งเสริมทางการเกษตรที่ไม่คำนึงถึงมิติทางสังคม การปลูกพืชวิถีโลก เจริญเดี่ยว กำลังคืบคลานขยาย พื้นที่รุกราน จนเหลือพื้นที่นาอยู่เพียง 500 ไร่ จึงได้วางยุทธศาสตร์การรักษาดินนาแห่งนี้ ด้วยการ ไม่ใช้การเกษตรธรรมชาติ และการท่องเที่ยวเสริมชุมชน ที่ผ่านมาได้ดำเนินการตั้งขึ้นตอนต่อไป

รูปที่ 3.17 ภาพแสดงกลุ่มผู้ปลูกข้าว บ้านบางสน อ.ปะทิว จ.ชุมพร

5.1 ให้กำลังใจชาวนา โดยการชวนลูกค้า "ย้ายที่กินข้าวกลางวัน" ไปร่วมอาหารกลางวันกันในนา ฟังเพลงลูกทุ่ง กินข้าวในกะลา ให้ชาวบ้านทำน้ำพริก ผักพื้นบ้าน ใ้ก๋อบฟาง แยกท้องถื่น ใช้เวลาประมาณ 1-2 ชั่วโมง

รูปที่ 3.18 ภาพแสดง กิจกรรมการชวนลูกค้า"ย้ายที่กินข้าวกลางวัน"ลงไปในทุกนา

5.2. ทำการประชาสัมพันธ์ หลังจากนั้น เริ่มมีลูกค้าตามมาเพิ่มขึ้น และได้ไปชักชวนคุณอภิรักษ์ บัวหัทธิตี แห่งวารสาร อสท. มาเยี่ยมชมและนำเรื่องไปตีพิมพ์ในฉบับเดือนเมษายน พ.ศ. 2548 ในเดือนเดียวกัน ม.ร.ว.ถนัดศรี สวัสดิวัตน์ ได้ให้เกียรติมาเข้าร่วมให้กำลังใจ ทำให้ชาวนากลุ่มนี้ตกลงใจที่ไม่เปลี่ยนไปปลูกพืชชนิดอื่น องค์กรภาครัฐและองค์กรบริหารส่วนท้องถิ่นเช่น กระทรวงเกษตร และอบต. เมื่อได้เข้าร่วมกิจกรรมเกิดความเข้าใจ และเห็นถึงการสนับสนุนทำข่าวประชาสัมพันธ์จากสื่อต่างๆ ทำให้ปีนี้ ได้ถูกบรรจุลงในแผนพัฒนาประจำตำบล อำเภอ และจังหวัด เกิดการตื่นตัวที่จะรักษาพื้นที่ดั้งเดิม ต้นกำเนิดเกลือปะทิวมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.3. ประสานแนวร่วม ศูนย์ภูมิรักษ์ธรรมชาติ จ.นครนายก ได้เชื่อมโยงชาวนาของชุมชนและอีสานให้มีโอกาสได้พบกัน มาทำพิธีทำขวัญข้าวร่วมกัน และนายทองเหมาะ แจ่มแจ้ง ปรากฏเรื่องข้าวแห่งศรีประจันต์ สุพรรณบุรี ได้มอบพันธุ์ข้าวเหลืองประทิว พันธุ์ดั้งเดิม แข็งแรง ให้ผลผลิตดี ให้แก่ชาวนาชุมชน ในโครงการ "ข้าวเหลืองประทิว คืนถิ่น" ทำให้ในปีนี้ พื้นที่ทั้งหมดจะกลับมาเป็นข้าวเหลืองประทิวอีกครั้ง และเมื่อผลผลิตออก ศูนย์ผลิตและชุมชน คานาน่า ได้ร่วมกับกลุ่มเกษตรกร ทำการแปรรูปและจัดจำหน่าย เพื่อเป็นการเพิ่มมูลค่าและคุณค่า ปัจจุบันเป็นที่น่ายินดีว่า ยังไม่ทันจะได้ผลผลิต ข้าวทั้งหมดได้ถูกคุกคามไว้วางใจทั้งหมดแล้ว ปัจจุบันสถาบันการศึกษาและองค์กรหลายแห่งได้ช่วยทำโครงการวิจัยเศรษฐศาสตร์แบบอ้อมขึ้น เพื่อเป็นข้อมูลทางวิชาการเพื่อการศึกษาและขยายผลต่อไป หลังจากที่คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ โดยคณะบดี อ. วิชัย รูปขำดี ได้ดำเนินการศึกษาวิจัย พร้อมทั้งนำผู้เรียนในระดับปริญญาโทและเอก มาเรียนในสถานที่จริงเมื่อปี พ.ศ. 2548 ที่ผ่านมานอกจากนี้ยังมีการ เข้ามาศึกษาและดูงานอย่างต่อเนื่อง ทำให้ปัจจุบันเรามีความมั่นใจว่า วัฒนธรรมข้าวและเหลืองประทิว จะสามารถทานกระแสพืชเชิงเดี่ยวและวิถีโลกของระบบทุนนิยมได้อย่างแน่นอน และหากมีการทำงานและประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องดังเช่นที่ผ่านมา ความสำเร็จ เช่นนี้จะกระจายวงกว้างยิ่งขึ้น ไปให้คนส่วนใหญ่ได้เห็นตัวอย่างแห่งความสำเร็จเป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น

6. เชื่อมโยงกลุ่มต้นน้ำ ตามแนวทางการพัฒนาของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่ทรงมองภาพรวมของการพัฒนาแบบองค์รวม โดยเริ่มตั้งแต่การบริหารและจัดการน้ำหยดแรก จนถึงทะเล โครงการการพัฒนาพร้อม "จากภูผา สู่มหานที" จึงได้เริ่มประสานแนวร่วมกับหน่วยอนุรักษ์และจัดการต้นน้ำ พระโตะ โดยนายพงศา ชูแถม หัวหน้าหน่วยฯ จัดการการศึกษาเรียนรู้ ตั้งแต่การจัดการน้ำด้วยวิธีการทำงานร่วมของป่า ฝ่าย และแฝก ระบบประปาภูเขา การให้คนเห็นประโยชน์และรู้จักใช้ประโยชน์จากป่า ในโครงการ "คนอยู่ ป่ายัง" ศึกษาดูการศึกษาของโรงเรียนในป่า มุ่งให้ความรู้แก่เด็ก ได้อยู่กับครอบครัวและรู้จักรักษาป่า รวมไปถึงการประกอบกิจกรรมเพื่อให้เกิดรายได้เสริม เช่นการล่องแก่งเรือยาง การล่องแพ กินอาหารธรรมชาติ เช่นข้าวกระบองไม้ไผ่ ไข่เจียวใบตอง แกงส้มหยวกกล้วยป่า ฯลฯ การพักผ่อน ในป่า บนยอดเขา การดูนก การลำดับเรียนรู้ของ 4 ดังนี้

1. ปลูกต้นไม้ในใจคน
2. จัดการเรื่องน้ำ
3. การพัฒนาดินด้วยวิธีเกษตรอินทรีย์
4. การปลูกและการใช้ประโยชน์จากป่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อรู้และเข้าใจในภูมิศาสตร์แล้ว จึงเรียนรู้ถึงภูมิสังคม จากนั้นเมื่อเกิดความรู้ความเข้าใจในทั้ง "2 ภูมิ" แล้ว จึงเริ่มเรียนศาสตร์ที่ตนเองถนัดต่อไป ปัจจุบัน สถาบันการศึกษาหลายแห่ง เริ่มสนใจที่จะนำแนวความคิดนี้ไปปรับใช้ในการออกแบบหลักสูตรการเรียนการสอนบ้างแล้ว เราหวังเป็นอย่างยิ่งว่า หากนักเรียน นักศึกษา และบุคคลทั่วไป ได้เข้าใจ ได้รู้เรา รู้จักรรรมชาติที่ตนเองมีอยู่ ปัญหาต่างๆ จะน้อยลงและเป็นการแก้ปัญหาที่นำมาสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน ดียิ่งๆ ขึ้นไปได้

รูปที่ 3.19 ภาพแสดงกิจกรรมต่างในโครงการ

7. คำว่าผู้นำ หมายถึงพื้นที่ๆน้ำไหลผ่าน ในที่นี้จึงหมายถึงบริเวณระหว่างต้น น้ำและทะเล คือสวนไร่นา และชุมชนเมืองที่เราอาศัยอยู่ ปัจจุบันศูนย์เพลิน ได้ดำเนินการทั้งทางเกษตรกรรมชาติ และการจัดการสิ่งแวดล้อมดังรายละเอียดที่กล่าวมาแล้ว เรื่องการจัดการสิ่งแวดล้อม ขยะ น้ำเสีย และผังเมือง เราได้ใช้การจัดการในโรงแรม เป็นต้นแบบของการศึกษา พัฒนา และการเรียนรู้ เพื่อเป็นตัวอย่างของการไปประยุกต์ใช้ในชุมชนอื่นๆ ต่อไป ซึ่งการแก้ปัญหาในเมืองใหญ่ อาจต้องใช้ตัวอย่างเล็กๆ เป็นตัวอย่างในการแก้ไข ดังเช่นเทศบาล อบต. อบจ. และสำนักรักษาความสะอาด กทม. ได้นำผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ มาศึกษาดูงาน เพื่อสรุปเป็นอีกแนวทางหนึ่งในการประยุกต์ใช้ กับเมืองใหญ่เช่นกรุงเทพมหานคร เราจึงมีกำลังใจที่จะร่วมกันพัฒนาสถานที่ตัวอย่างเล็กๆแห่งนี้ ให้เกิดนวัตกรรม ท่าง่ายๆ คลายปัญหาได้จริง เป็นการนำความคิดด้วยตัวอย่างแห่งความสำเร็จ (Leading by Example) ให้มีประสิทธิภาพและคุณภาพมากยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.20 ภาพแสดง กิจกรรมในโครงการศูนย์เพลิน

8. ผู้มหานที ส่วนกิจกรรมทางทะเล กิจกรรมดำน้ำเริ่มตั้งแต่การดำเนินการภายใต้มาตรฐาน และความปลอดภัยสากล ของ Professional Association of Diving Instructors (PADI) สหรัฐอเมริกา การออกแบบและสร้างเรือเพื่อใช้ในกิจกรรมดำน้ำโดยตรง การกำหนดอัตราส่วนนักดำน้ำกับคนควบคุมให้มีความพอดี การจัดแบ่งบริเวณดำน้ำตาม

รูปที่ 3.21 ภาพแสดง กิจกรรมดำน้ำ

ความสามารถของนักดำน้ำ เพื่อให้ไม่ให้เกิดกระทบกับระบบนิเวศน์ใต้น้ำ การช่วยอนุรักษ์พันธุ์สัตว์น้ำร่วมกับกรมประมง และนักดำน้ำอาสาสมัครทั่วประเทศ เช่นการปล่อยหอยมือเสือ กุ้ง ปลา และการตัดอวนที่ขาดคลุมแนวปะการัง ตลอดจนร่วมมือสร้างสัมพันธ์ที่ดีกับคนเฝ้ารังนกที่อยู่บนเกาะ เจ้าหน้าที่อุทยานฯ ชาวประมง เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจและความร่วมมือที่จะร่วมกันใช้ทรัพยากร ให้เกิดผลกระทบน้อยที่สุด เพื่อให้เกิดประโยชน์ร่วมให้ยั่งยืนสืบไป เมื่อได้ปรับการ

จัดการทุกอย่างตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแล้ว จะเห็นได้ว่าเป็นการพัฒนาที่นำไปสู่ความสุข
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานานาชาติโดยไม่คิดค่าตอบแทนไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ร่วมกันของทุกฝ่าย โดยระดมศาสตร์ทุกศาสตร์มาประยุกต์ปรับใช้ได้ โดยไม่แยกส่วนของการ
ไม่วางกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
พัฒนา ก่อให้เกิดประโยชน์สุขร่วมกัน สร้างความมั่นคงและยั่งยืนได้อย่างแท้จริง

การวิเคราะห์ภาพรวมโครงการ

1. การเข้าถึงและการคมนาคม เมื่อพิจารณาจากตำแหน่งที่ตั้งของโครงการ จะพบว่าการเข้าถึงโครงการนั้นค่อนข้างไกลจากตัวเมืองและสาธารณูปโภค ต่างๆ แต่จุดเด่นที่สำคัญคือถนนที่ตัดผ่านโครงการเป็นถนนค่อนข้างใหญ่ การสัญจรไปมาสะดวก อีกทั้งการที่อยู่ห่างจากตัวเมืองหลัก แต่อยู่ติดกับสวนชุมชนหมู่บ้านทำให้สามารถตอบสนองหลักการคิดที่ดีของตัวโครงการในด้านของการอยู่ร่วมกันของคนในชุมชน หลักเศรษฐกิจพอเพียง ได้เป็นอย่างดี ซึ่งเป็นจุดเด่นในโครงการ

2. บรรยากาศและสภาพแวดล้อม จากภูมิศาสตร์ที่ตั้งอยู่ระหว่าง 2 ทะเล คืออ่าวไทยและอันดามัน ทำให้ชุมชน มีอากาศที่ดี บริสุทธิ์ มีดิน น้ำและป่าที่อุดมสมบูรณ์ ผู้คนที่อาศัยอยู่ในท้องถิ่นนี้ มีชีวิตที่มีความสุข จึงส่งผลต่อโครงการที่อยู่ในจังหวัดชุมพร ซึ่งมีความสมบูรณ์ของระบบนิเวศที่ดีอยู่แล้ว อีกทั้งทางโครงการยังมีระบบการจัดการทรัพยากรที่ดีทำให้สามารถรักษาระบบนิเวศชายฝั่งไม่ให้เสียหายไป

3. ลักษณะการจัดกิจกรรม กิจกรรมในโครงการส่วนมากเป็นกิจกรรมที่เกิดจากโครงการ อันเนื่องมาจากการต่อยอด จากพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง ที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ได้ให้ไว้ โดยทางรีสอร์ท ได้นำมาประยุกต์ใช้ กับการจัดกิจกรรมส่งเสริมการบริการให้เกิดความประทับใจกับลูกค้า อีกทั้งยังไม่ทิ้งความเป็นมาตรฐานของรีสอร์ทที่ต้องมีส่วนกิจกรรมหลัก สระว่ายน้ำ นวดแผนไทย นวดประคบ โรงเรียนสอนดำน้ำลึก (SCUBA Diving) ห้องประชุม และอื่นๆ ซึ่งมีส่วนช่วยส่งเสริมให้เกิดความน่าประทับใจในตัวโครงการอีกด้วย

4. การจัดองค์ประกอบของโครงการ รูปแบบขององค์ประกอบดูเหมือนจะไม่แตกต่างจากรูปแบบการทำรีสอร์ททั่วไป แต่โครงการนี้ได้เสริมในส่วนของ บ้านพักสำหรับคนพิการเข้าไป Superior Bungalow Wheelchair Accessible ทำให้เกิดความไม่เหลื่อมล้ำของแขกที่มาพักสร้างความเท่าเทียม ในเรื่องของการบริการ และการจัดองค์ประกอบส่วนอื่นก็สามารถ แยกส่วนที่ไม่เกี่ยวข้องกับการพักผ่อนของลูกค้าออกอย่างชัดเจน รวมถึงส่วนที่ต้องมีการใช้เสียงและต้นทนาการอื่นๆ ก็ได้ถูกแยกออกไปทำให้เกิดความเป็นส่วนตัวเกิดขึ้นในส่วนของห้องพัก อีกทั้งยังสามารถ จัดวางตัวอาคารให้มีระยะห่างที่เหมาะสมกับสวนชายหาด ทำให้เกิดการรักษาระบบนิเวศชายฝั่งได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. รูปแบบทางสถาปัตยกรรม ในโครงการนี้ยังไม่ได้เน้นในเรื่องของตัวสถาปัตยกรรมมากนักโดยดูจากส่วนของ การใช้วัสดุ ยังเป็นวัสดุที่ดูไม่ค่อยเข้ากับธรรมชาติรวมถึงรูปฟอร์มตามลักษณะของแนวคิโดอาคารที่เน้นในเรื่องนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.2 รวี วารี รีสอร์ท แอนด์ สปา (Rawee-Waree Resort & Spa)

ข้อมูลทั่วไปของโครงการ

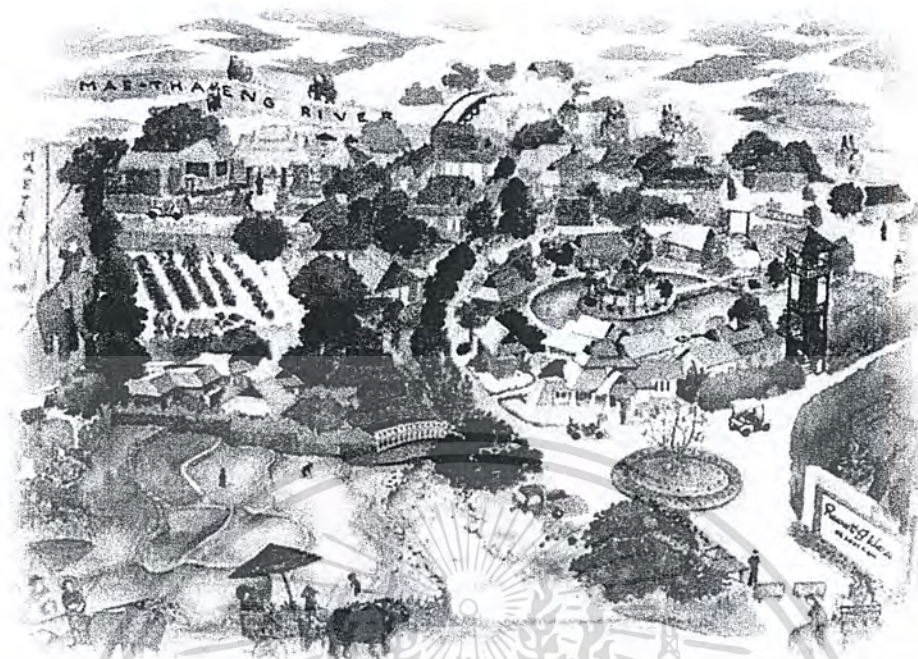
ชื่อโครงการ : รวี วารี รีสอร์ท แอนด์ สปา (Rawee-Waree Resort & Spa)
 เจ้าของโครงการ :
 ที่ตั้งโครงการ : 168 ม.2 ต.กุดช้าง อ.แม่แตง จ.เชียงใหม่ 50150 ประเทศไทย
 ประเภทโครงการ : สถานพักตากอากาศ / Villas
 สถาปนิก : -
 จำนวนห้องพัก : 49 Units

รูปที่ 3.22 ผังบริเวณของโครงการ รวี วารี รีสอร์ท แอนด์ สปา

ที่มา : www.pointasia.com

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.23 ทักษณียภาพมุมมองสูงของโครงการ รวี วารี รีสอร์ท แอนด์ สปา

รวี วารี รีสอร์ท แอนด์ สปา ห่างจากสนามบินนานาชาติเชียงใหม่ประมาณ 45 กิโลเมตร และอยู่สูงเหนือระดับน้ำทะเลประมาณ 310 เมตร ในเทือกเขากว้างที่คั่นด้วยแม่น้ำแม่แตง

ด้วยทำเลที่ตั้งที่อยู่ใจกลางเมือง รวี วารี รีสอร์ท แอนด์ สปา จึงเป็นโรงแรมที่ผู้มาพัก สามารถเดินทางไปยังย่านธุรกิจและสถานที่ท่องเที่ยว หลายแห่งของ เชียงใหม่ ได้โดยง่าย

แนวคิดในการวางผังของโครงการ

การจัดวางผังภายในโครงการ จะมีการคำนึงถึงสภาพของที่ตั้งโครงการเป็นหลัก คือมี ลักษณะทางกายภาพเป็นหุบเขาล้อมรอบ มีแม่น้ำแม่แตงไหลผ่านด้านหลังของที่ตั้งของโครงการ มี ถนนคอนกรีตตัดผ่านด้านหน้าของโครงการ ในส่วนของพื้นที่สาธารณะ เช่น สำนักงาน ร้านอาหาร จะอยู่ในบริเวณด้านหน้าทางเข้าของโครงการ สามารถสังเกตเห็นและเข้าถึงได้ง่าย ในส่วนของ พื้นที่ส่วนบุคคล เช่น ที่พัก จะอยู่ในบริเวณที่มีความเป็นส่วนตัว มีทัศนียภาพที่สวยงาม เช่น ริม แม่น้ำ พุงนา ภูเขา เป็นต้น และส่วนพื้นที่ทำงาน หรือห้องงานระบบ ก็ควรอยู่ในบริเวณที่มีการ เข้าถึงได้ยาก มีการตรวจสอบเข้มงวด เช่นเดียวกับส่วนของห้องพักแขก เช่นกัน เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวคิดในการออกแบบอาคาร และรูปแบบทางสถาปัตยกรรม

รี-วารี่ รีสอร์ท แอนด์ สปา ตั้งอยู่ในบรรยากาศที่ล้อมรอบด้วยธรรมชาติ ขุนเขาและสายน้ำ ด้วยแม่น้ำแม่แตงที่ไหลผ่าน ทำให้ยังได้สัมผัสกับความร่มรื่นมากขึ้น ถูกจัดและตกแต่งให้เป็นแบบสไตล์ล้านนา ผสมผสานกับโมเดิร์น ซึ่งเป็นการสร้างการผสมผสานที่กลมกลืน และเข้ากับบรรยากาศที่เป็นธรรมชาติ ด้วยความสงบและอากาศที่เย็นสบาย จึงเหมาะเป็นสถานที่พักผ่อนอย่างลงตัว และเต็มอิ่มกับคำว่า “พักผ่อน”

องค์ประกอบภายในโครงการ

ส่วนที่พักของโครงการ

รี-วารี่ รีสอร์ท แอนด์ สปา ให้บริการที่พักประเภทวิลล่าระดับหรู สวยงามสไตล์ล้านนา จำนวน 49 หลัง ภายในห้องพัก ประกอบด้วย เตียงนุ่มสบายขนาดใหญ่ ห้องน้ำขนาดกว้างขวาง

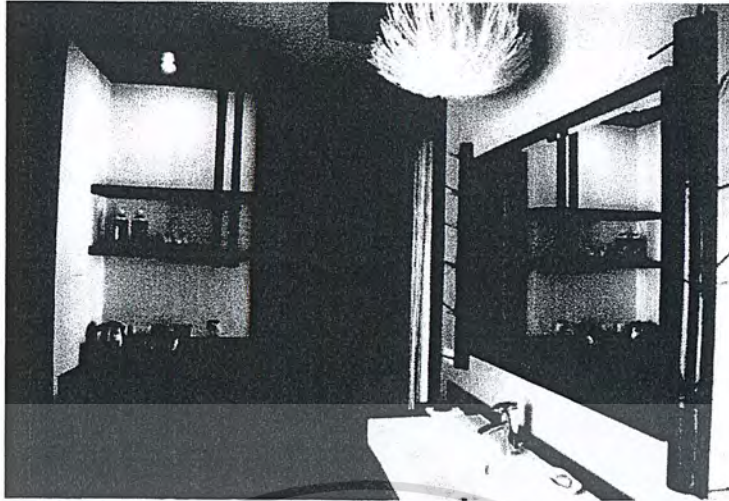
ห้องพักแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. Superior Villa ขนาด 53 ตร.ม. จำนวน 19 หลัง พร้อมเตียง Hollywood Bed
2. Deluxe Villa ขนาด 63 ตร.ม. จำนวน 18 หลัง พร้อมเตียง Double Bed
3. Executive Villa ขนาด 83 ตร.ม. จำนวน 12 หลัง พร้อมเตียง Double Bed

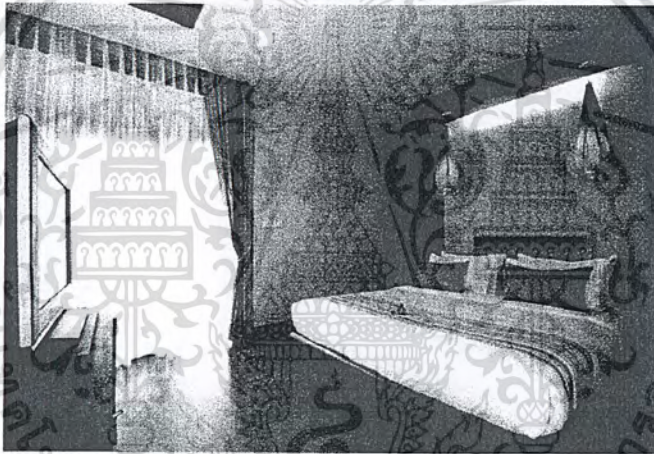

รูปที่ 3.24 ทัศนียภาพภายในห้องพัก แบบ Superior Villa

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

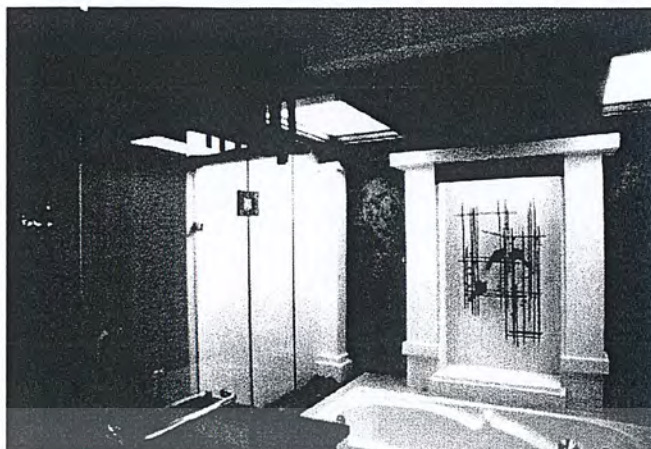
รูปที่ 3.25 ทักษิณภาพภายในห้องน้ำในส่วนของโรงแรมแบบ Superior Villa

รูปที่ 3.26 ทักษิณภาพภายในห้องพักแบบ Deluxe Villa

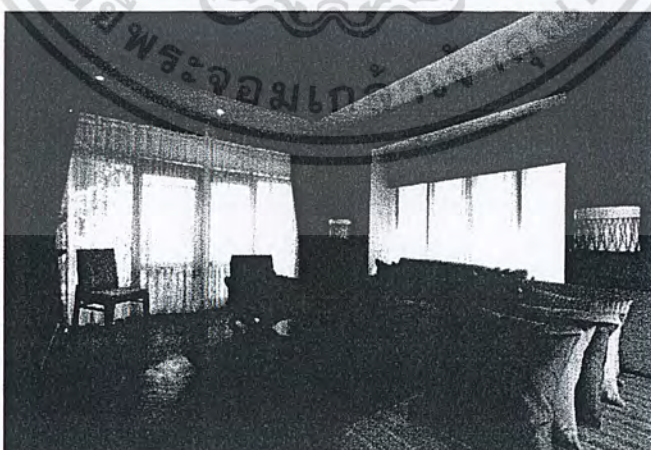
รูปที่ 3.27 ทักษิณภาพภายในส่วนต่อเนื่องระหว่างส่วนนั่งเล่นและส่วนห้องนอนแบบ Deluxe Villa
 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนเวลาสำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษารายงานนี้ เมื่ออยู่ดูเห็นไปเซประเซอชมนาดการค้ำ
 ไม่ว่ากรณิดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.28 ทศนียภาพภายนอกห้องน้ำในส่วนของห้องพัก แบบ Deluxe Villa

รูปที่ 3.29 ทศนียภาพภายในห้องพัก แบบ Executive Villa

รูปที่ 3.30 ทศนียภาพภายในห้องนั่งเล่นของห้องพัก แบบ Executive Villa

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.31 ทักษะภาพภายในห้องน้ำในส่วนของโรงแรมพัก แบบ Executive Villa

สิ่งอำนวยความสะดวกภายในห้องพัก

สิ่งอำนวยความสะดวก ภายในห้องน้ำแบบ Aromatherapy ผักบัวอาบน้ำร้อนและเย็น อ่างอาบน้ำ เครื่องปรับอากาศ โทรทัศน์ มินิบาร์ ชุดชาและกาแฟ ระบบอินเทอร์เน็ต โทรทัศน์พร้อมเคเบิล เครื่องเล่น DVD เสื้อคลุมอาบน้ำและระเบียบส่วนตัว ห้องพักอยู่ใกล้ชิดกับสระน้ำใหญ่ถึง 2 สระ และน้ำตกจำลองที่จัดไว้ให้ลงตัวกับบรรยากาศของสวนที่ถูกจัดอย่างสวยงาม ห้องพักบางห้องยังมีสระว่ายน้ำส่วนตัวที่สามารถใช้ได้อย่างอิสระและได้ บรรยากาศ ห้องพักบางจุดยังสามารถมาพักผ่อนแบบครอบครัวได้ โดยพักอยู่ในบริเวณเดียวกัน

สิ่งอำนวยความสะดวกภายในโครงการ

ห้องอาหาร

- ห้องอาหาร บริการอาหารไทย, จีน และนานาชาติ เปิดบริการตั้งแต่ 07.00 - 22.00 น.
- Pool Side Bar ให้บริการเครื่องดื่มนานาชนิด เปิดบริการตั้งแต่ 10.00 - 19.00 น.
- Coffee Shop ให้บริการชาและกาแฟ พร้อมเบเกอรี่ นานาชนิด เปิดบริการตั้งแต่ 10.00 - 19.00 น.

ห้องประชุม/สัมมนา

- ห้องประชุมขนาดเล็ก สามารถจัดประชุมได้ไม่เกิน 30 ท่าน พร้อมโสตอุปกรณ์

และการตกแต่ง

พื้นที่พักผ่อนและนันทนาการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการโฆษณาเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ฟิตเนส เซ็นเตอร์ พร้อมเจ้าหน้าที่ดูแล

- บริการสปา ห้องนวดไทย นวดน้ำมัน
- บริการจักรยาน
- บริการ อินเทอร์เน็ต

กิจกรรม และบริการอื่นๆ

- ร้านอาหาร
- บริการรถรับส่งจาก/ถึงสนามบิน
- จุดบริการทัวร์และข้อมูลท่องเที่ยว
- จักรยานให้เช่า
- พนักงานต้อนรับ
- รুমเซอร์วิส
- ที่จอดรถ

รูปที่ 3.32 ทรรศนียภาพภายใน โถงทางเข้าของโครงการ

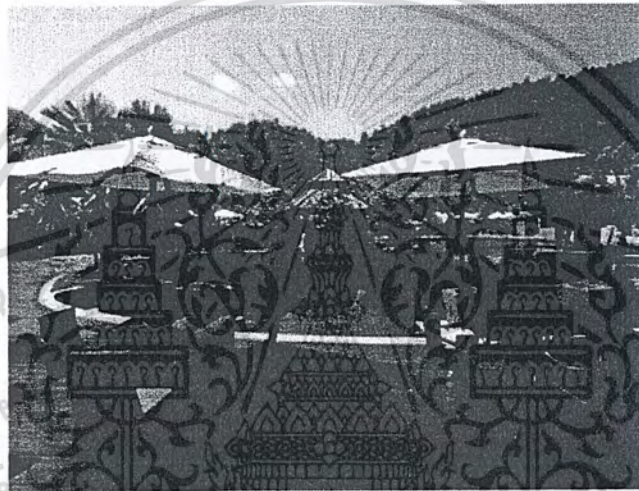
รูปที่ 3.33 ทรรศนียภาพภายใน โถงพักคอยของโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์หรือเครื่องหมายการค้าของมหาวิทยาลัยพะเยา และอยู่ภายใต้เงื่อนไขการใช้ประโยชน์ด้านการค้า

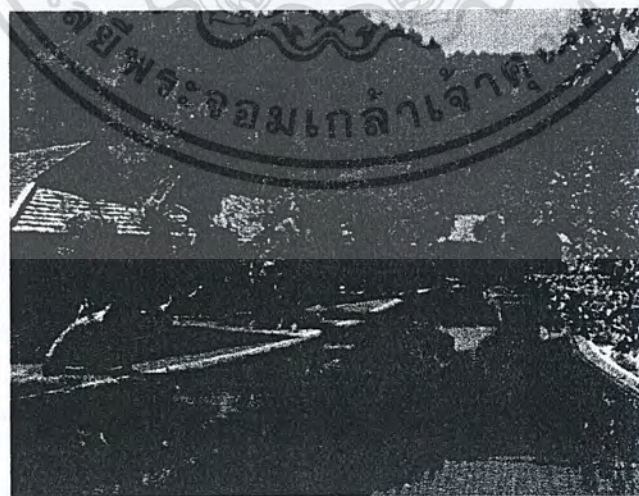
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังเป็ที่ต้นฉบับของเนื้อหาและข้อมูลข้างต้นจึงถึงมือของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.34 ทศนียภาพภายใน ส่วนต้อนรับและประชาสัมพันธ์ของโครงการ

รูปที่ 3.35 ทศนียภาพภายนอก ส่วน Pool Side Bar

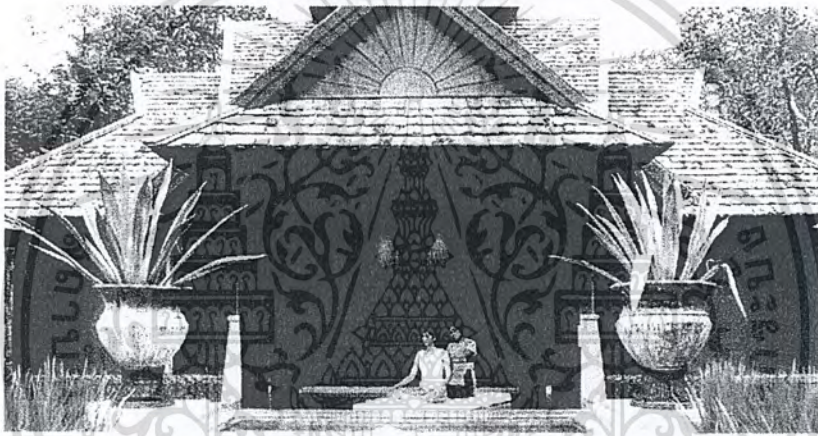

รูปที่ 3.36 ทศนียภาพภายนอก ส่วนสระว่ายน้ำ

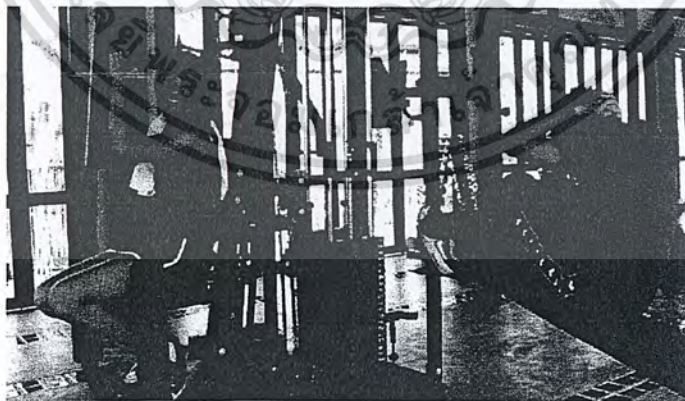
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.37 ทรรศนียภาพภายใน ส่วนร้านอาหาร

รูปที่ 3.38 ทรรศนียภาพ ส่วนสปา ห้องนวดไทย และนวดน้ำมัน

รูปที่ 3.39 ทรรศนียภาพภายใน ส่วนฟิตเนส เซนเตอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โครงสร้างและวัสดุของอาคารภายในโครงการ

ในส่วนของห้องพัก ห้องอาหาร ห้องประชุม/สัมมนา พื้นที่พักผ่อนและนันทนาการ โครงสร้างหลักของอาคารจะเป็น โครงสร้าง คสล. เสาและคานไม้ ร่วมกับ คสล. ผนังก่ออิฐฉาบปูน ทาสี พื้นโครงสร้างคอนกรีตผสมกับ โครงสร้าง ไม้ในบางส่วน หลังคาโครงสร้าง ไม้มุงวัสดุปิดทับ ด้วยกระเบื้องลายเปลือกไม้ พื้นที่กิจกรรม และบริการอื่นๆ ก็มีการใช้วัสดุเช่นเดียวกัน แต่มีการปรับเปลี่ยนรายละเอียดวัสดุในบางชนิดเท่านั้นเพื่อให้เหมาะสมต่อการใช้งานในแต่ละประเภท

รูปแบบกิจกรรมที่มีภายในและรอบๆ โครงการ

นอกจากนี้แล้วในสถานที่แห่งนี้ยังมีสปา ที่ให้บริการท่าน ให้ได้รับความผ่อนคลายอย่าง เหนือระดับ รวมถึงกิจกรรมที่มากมายโดยรอบรีสอร์ท อาทิ นั่งช้าง คุ้โฮ่วช้าง นั่งเกวียน ล่องแพไม้ไผ่ ปั่นจักรยานชมทิวทัศน์ และ รถวิบาก (ATV) เป็นต้น ด้วยระยะทางที่ไม่ไกลจากตัวเมือง เชียงใหม่มากนัก จึงสะดวกสบายสำหรับการเดินทาง การบริการอย่างเป็นกันเอง และมีมาตรฐาน จะสร้างความพึงพอใจและความประทับใจให้กับท่านตลอดการพักผ่อน

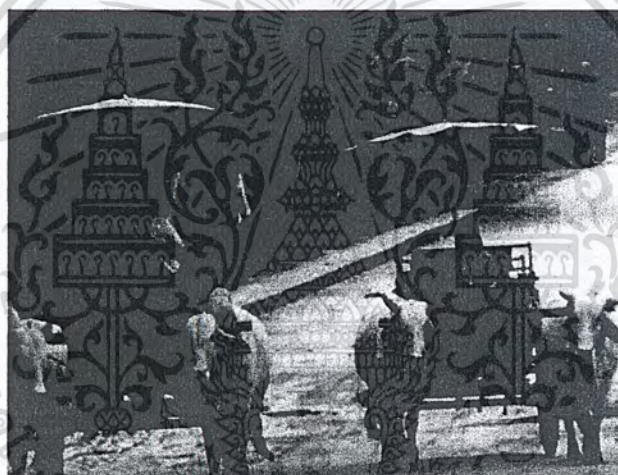

รูปที่ 3.40 แสดงกิจกรรมนั่งช้าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

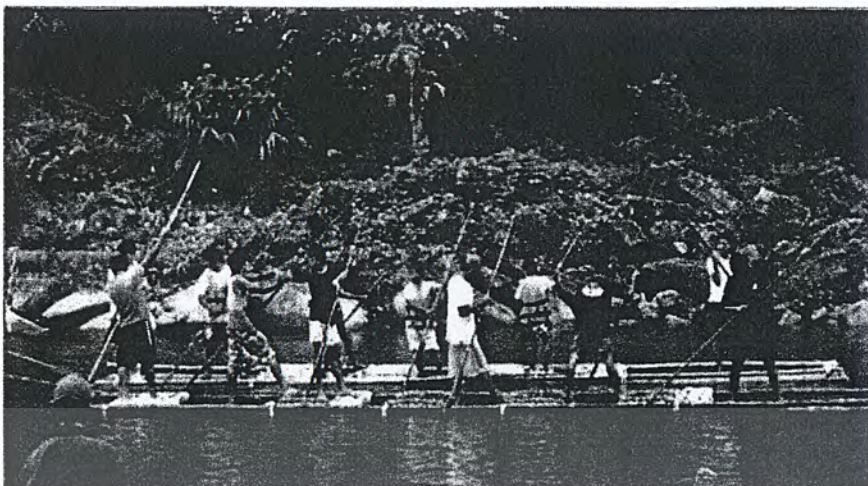
รูปที่ 3.41 แสดงกิจกรรมการแสดงต่างๆ ของช้าง

รูปที่ 3.42 แสดงกิจกรรมการนั่งเกวียนชมหมู่บ้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนเวลาหรือการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามรูปที่ 3.43 แสดงกิจกรรมรถวิบาก (ATV) ในช่องทางเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.44 แสดงกิจกรรมการต่องแพไม้ไผ่

รูปที่ 3.45 แสดงกิจกรรมขี่จักรยาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวิเคราะห์ภาพรวมของโครงการ

1. การเข้าถึงและการคมนาคม เนื่องจากบริเวณที่ตั้งโครงการอยู่ในบริเวณที่ติดกับธรรมชาติ ซึ่งอยู่ห่างจากเส้นทางถนนหลัก การเข้าถึงจึงอาจไม่ค่อยสะดวกสบายเท่าที่ควร เมื่อเข้ามายังถนนที่ตัดผ่านเข้าสู่ตัวโครงการและสถานที่ทำกิจกรรมต่างๆ ซึ่งเป็นถนนคอนกรีตสลับกับถนนลูกรัง จึงทำให้การเดินทางเข้าถึงโครงการนั้นไม่ค่อยมีสะดวกสบายเท่าที่ควร

2. บรรยากาศและสภาพแวดล้อม จากภูมิศาสตร์ที่ตั้งอยู่ จุดเด่นของรีสอร์ทแห่งนี้ คือ เมื่อไปถึงแล้วจะพบกับบรรยากาศอันสวยงาม เป็นรีสอร์ทท่ามกลางหุบเขา และอยู่ติดบริเวณลำธาร ความสวยงาม ร่มรื่นของต้นไม้ ดอกไม้นานาพันธุ์ ตามทางเดิน หรือล้อมรอบตัวรีสอร์ท และทุกๆ ห้องพักสามารถเปิดรับมุมมองของธรรมชาติได้อย่างเต็มที่อีกด้วย

3. ลักษณะการจัดกิจกรรม เนื่องจากที่ตั้งโครงการเป็นที่ราบเนินเขา มีภูเขาโอบล้อมและแม่น้ำแม่แตงไหลผ่าน กิจกรรมส่วนใหญ่จึงเน้นไปที่กิจกรรมโดยรอบโครงการเป็นหลัก อาทิ นั่งช้าง ดูโชว์ช้าง นั่งเกวียน ล่องแพไม้ไผ่ ปั่นจักรยานชมทิวทัศน์ และ รถวิบาก (ATV) เป็นต้น ซึ่งมีความสัมพันธ์กับธรรมชาติโดยรอบและสถานที่ตั้งของกิจกรรมต่างๆ เป็นการดึงดูดชุมชนให้เข้ามามีส่วนร่วมกับการกิจกรรมที่ตอบสนองกับโครงการได้เป็นอย่างดี

4. การจัดวางองค์ประกอบของโครงการ

- ในส่วนของที่พัก มีรูปแบบการจัดแบบวิลล่าทั้งหมด คือ เป็นแบบบ้านแยกหลัง ทำให้สามารถวางอาคารในแนวราบได้ ถูกกลมกลืนกับสภาพแวดล้อม และยังเกิดความเป็นส่วนตัวในการพักผ่อนมากขึ้น พร้อมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกที่ครบครัน ความต่อเนื่องของที่ว่างทางสถาปัตยกรรมระหว่างภายในและภายนอกทำให้สัมพันธ์กันดี

- ในส่วนของสิ่งอำนวยความสะดวกภายในโครงการ ได้แก่ ห้องอาหาร, ห้องประชุม/สัมมนา, พื้นที่พักผ่อนและนันทนาการ, กิจกรรม และบริการอื่นๆ มีการจัดวางอยู่ในพื้นที่ที่เหมาะสม แยกทางสัญจรระหว่างแขกผู้มาพักและเจ้าหน้าที่ได้อย่างชัดเจน

5. รูปแบบทางสถาปัตยกรรม รูปแบบที่พักระดับหรู สวยงามตามสไตล์ล้านนา มีการประยุกต์แนวคิดแบบล้านนาที่นำมาประยุกต์ใช้กับโครงการ และเลือกใช้วัสดุที่กลมกลืนกับพื้นที่ เช่น การใช้ไม้ในการตกแต่งพื้นที่ส่วนใหญ่ทำให้มีสีที่กลมกลืนกับพื้นที่ การเลือกใช้หลังคาปีกไม้ทำให้เกิดความกลมกลืนกับธรรมชาติที่โอบล้อมโครงการ และเข้ากับพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ได้เป็นอย่างดี

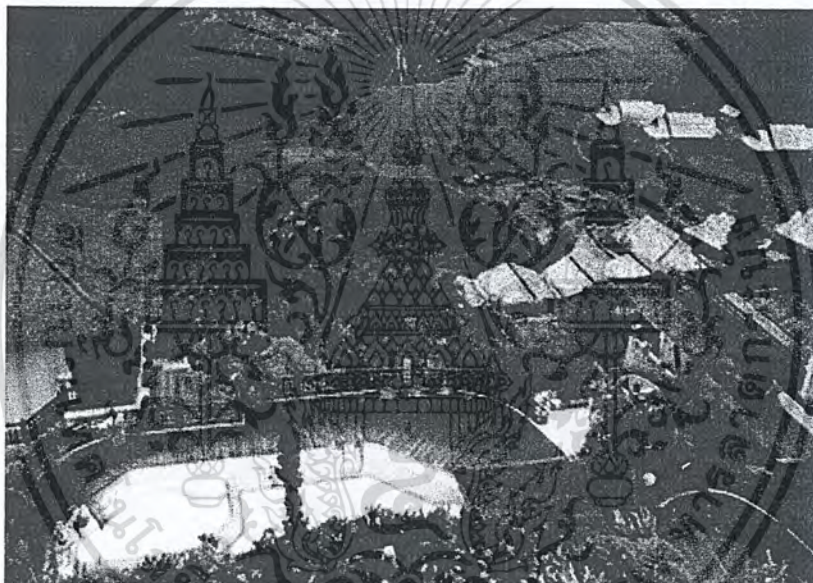
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 การศึกษาอาคารตัวอย่างต่างประเทศ

3.2.1 Saranam Eco Resort (formerly Pacung Asri)

ข้อมูลทั่วไปของโครงการ

ชื่อโครงการ	: Saranam Eco Resort (formerly Pacung Asri)
ที่ตั้งโครงการ	: Jalan Raya Baturiti Bedugul, Tabanan 82191, Bali, Indonesia
ประเภทโครงการ	: สถานพักตากอากาศ / บังกะโล
สถาปนิก	: -
จำนวนห้องพัก	: 35 Units

รูปที่ 3.46 ทศนียภาพบรรยากาศ ภาพรวมของโครงการ

Saranam Eco Resort คือหนึ่งในโรงแรมอันแสนงดงามใน บาหลี ที่มีเป้าหมายในการบริการลูกค้าทุกระดับ ด้วยจำนวนห้องและประเภทที่หลากหลาย รวมไปถึงมีราคาที่แตกต่างกันออกไป เพื่อให้เหมาะกับนักท่องเที่ยวทุกระดับ เนื่องด้วยราคาห้องพักของที่นี่ มีให้เลือกเพื่อให้เหมาะสมกับนักท่องเที่ยวทุกระดับ รีสอร์ทแห่งนี้ยังเป็นที่รู้จัก และให้การยอมรับกันในหมู่นักท่องเที่ยวในเรื่องความสะอาด สะดวกสบาย และปลอดภัย

Saranam Eco Resort มีสถานที่ตั้งอยู่ในใจกลางเมืองบาหลีที่สวยงาม ถูกล้อมรอบไปด้วยสถานที่ท่องเที่ยว ร้านค้า ร้านอาหาร ภัตตาคาร และร้านขายของที่ระลึกที่พร้อมไว้บริการนักท่องเที่ยว ระยะทางจากสนามบินถึงรีสอร์ทแห่งนี้ซึ่งมีระยะทางห่างกันไม่มากนัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวคิดในการวางผังของโครงการ

การจัดวางผังของโครงการนี้ จะเป็นไปตามลักษณะของที่ตั้งโครงการ คือ ที่ลาดชันต่ำสลับกับที่ลาดชันสูง เป็นการลำดับความเป็นส่วนตัวของพื้นที่ตั้งแต่พื้นที่สาธารณะไปยังพื้นที่ส่วนบุคคล โดยคำนึงถึงมุมมองและบรรยากาศธรรมชาติโดยรอบเป็นสำคัญในการออกแบบ ในส่วนของสำนักงานและส่วนต้อนรับจะอยู่ติดกับบริเวณถนนซึ่งอยู่ด้านบน ต่อเนื่องมาจนถึงบริเวณร้านอาหาร และที่พักแบบ Standard Room ซึ่งเป็นที่พักที่เป็นอาคารคอนกรีตหลายชั้น และในส่วนที่พักบังกะโลแยกหลัง จะอยู่บริเวณที่ลาดชันต่ำด้านล่างติดกับทุ่งนาชั้นบันได ซึ่งเป็นจุดเด่นของโครงการนี้

แนวคิดในการออกแบบอาคาร และรูปแบบทางสถาปัตยกรรม

แนวคิดในการออกแบบอาคารของ Saranam Eco Resort คือ การพักผ่อนร่วมกับธรรมชาติ สัมผัสบรรยากาศอันบริสุทธิ์ของสายลม ชุนเขา และทุ่งนาชั้นบันไดอันเขียวชอุ่ม ดังนั้นรูปแบบทางสถาปัตยกรรมจึงมีการสอดประสานร่วมกับธรรมชาติโดยการใช้วัสดุธรรมชาติในการออกแบบอาคารที่พักอาศัยเป็นหลัก ร่วมกับวัสดุสมัยใหม่เช่น โครงสร้างคสล.เพื่อตอบสนองการใช้งานในบางส่วน โดยที่รูปแบบตัวอาคาร เป็นรูปแบบท้องถิ่น (บาหฺล) ประยุกต์ ทั้งในงานสถาปัตยกรรมภายนอกและการจัดพื้นที่ภายใน

องค์ประกอบภายในโครงการ

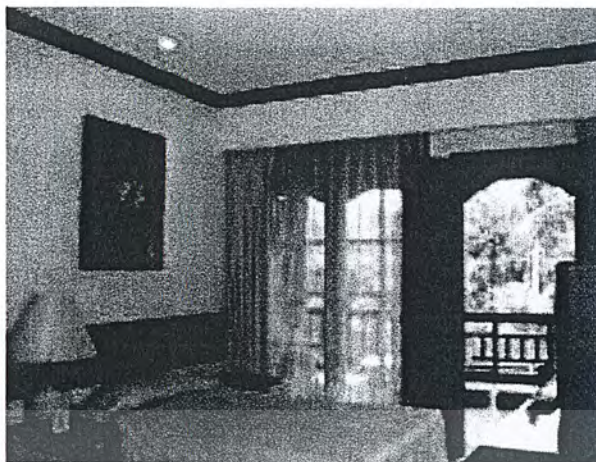
ส่วนที่พักของโครงการ

Saranam Eco Resort (formerly Pacung Asri) ให้บริการที่พักประเภทห้องพักรู สวดยงาม สไตล์บาหฺล จำนวน 35 หลัง ห้องพักแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. STANDARD ROOM จำนวน 12 หลัง พร้อมเตียงคู่
2. DELUXE ROOM จำนวน 13 หลัง พร้อมเตียงคู่
3. BUNGALOW ROOM จำนวน 10 หลัง พร้อมเตียงคู่

ทุกห้อง มีระเบียงส่วนตัวหรือระเบียงมีมุมมองที่สวยงามมองเห็นหุบเขาในภูเขาสูง ด้านหลัง บังกะโลตั้งอยู่ในหุบเขามิมุมที่มองออกไปเห็น สวนสวย นาข้าว และแม่น้ำขนาดเล็กที่ไหลผ่านผ่านซึ่งเป็นบรรยากาศที่เงียบสงบ เหมาะแก่การพักผ่อนเป็นอย่างยิ่ง

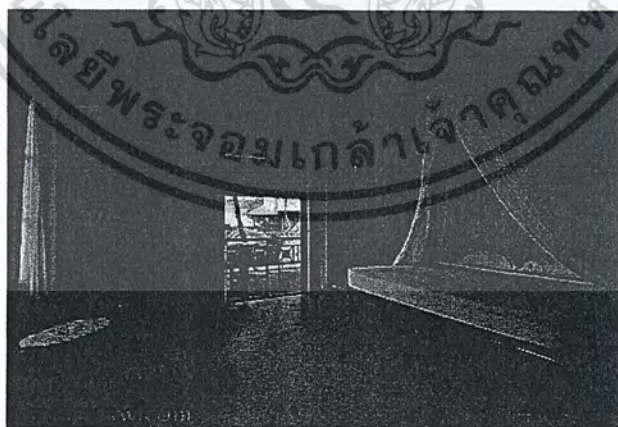
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.47 ทศนียภาพภายใน ห้องพักแบบ STANDARD ROOM

รูปที่ 3.48 ทศนียภาพภายใน ห้องพักแบบ DELUXE ROOM

รูปที่ 3.49 ทศนียภาพภายใน ห้องพักแบบ BUNGALOW ROOM

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.50 ทศนียภาพภายนอก ห้องพักแบบ BUNGALOW ROOM

สิ่งอำนวยความสะดวกภายในห้องพัก

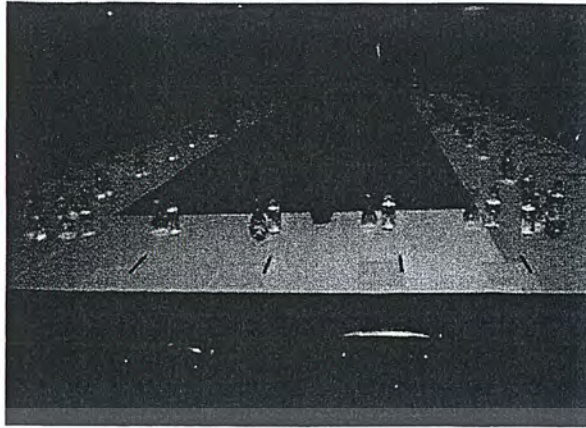
สิ่งอำนวยความสะดวก ภายในห้องพักทุกห้องและบังกะโล ได้แก่ ฝักบัวอาบน้ำร้อนและเย็น ,อ่างอาบน้ำ ,เครื่องปรับอากาศ, โทรศัพท, มินิบาร์ , โทรทัศน์ , ไฟฟ้า 220 V และระเบียบส่วนตัวมองผ่านหุบเขา

สิ่งอำนวยความสะดวกภายในโครงการ

Saranam Eco Resort น่าจะเป็นอีกหนึ่ง โรงแรมในอุดมคติของนักท่องเที่ยวทั้งนักธุรกิจ และนักท่องเที่ยวที่ต้องการ ไปพักผ่อนหย่อนใจในบาหลี เพราะการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกที่ Saranam Eco Resort ได้ถูกจัดหามาบริการเพื่อให้เกิดความพอใจและประทับใจอย่างสูงสุดของลูกค้าที่ มาใช้บริการ สิ่งอำนวยความสะดวกมากมายหลายอย่างที่นำมาตกแต่งและบริการในโรงแรม ก็เพื่อเติมเต็มความงามของโรงแรม ด้วยสิ่งอำนวยความสะดวก อาทิ Meeting Room, Restaurant, Bar and Lounge, Coffee Shop, Natural Swimming Pool Water, Laundry Service, Car Rental, Limousine, Postal Service, Car Parking, Room Service เพื่อที่จะให้ลูกค้าเกิดความพอใจ และจดจำการมาใช้บริการของ Saranam Eco Resort

ห้องประชุมก็เป็นอีกหนึ่งสิ่งอำนวยความสะดวกที่สำคัญของ Saranam Eco Resort ที่ภูมิใจอย่างยิ่งที่จะบริการลูกค้าประเภทธุรกิจ อาทิ Meeting room โดยภายในห้องประชุมหรือห้องจัดเลี้ยง ประกอบไปด้วยอุปกรณ์ที่จำเป็นต่อการ ประชุม สัมมนา หรืองานเลี้ยงสังสรรค์ สำหรับสิ่งอำนวยความสะดวกที่ไว้ใช้สร้างความบันเทิงแก่ลูกค้า ซึ่งสามารถรองรับได้ถึง 100 ที่นั่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.51 ห้องประชุมและสัมมนา

นอกจากนี้ยังมีบริการห้องอาหารและภัตตาคารที่บริการทั้งอาหารท้องถิ่นและอาหารนานาชาติ รวมถึงไปถึงส่วน Bar and Lounge ที่ตั้งตระหง่านอยู่ในโรงแรมที่พร้อมบริการเครื่องดื่มชั้นดี เพื่อให้ลูกค้าได้รับประสบการณ์ที่ไม่รู้ลืม

Bali Warung สถานที่รับประทานอาหารส่วนตัว สำหรับการทำงานพิเศษกับเพื่อนร่วมงานหรือครอบครัวที่สามารถรองรับได้ถึง 70 ที่นั่ง อยู่ที่ด้านล่างของหุบเขาที่มีมุมมองในนาข้าว

รูปที่ 3.52 ห้องรับประทานอาหารส่วนตัว

Beratan Bamboo Restaurant ร้านอาหารพิเศษที่สามารถอาศัยได้ 200 ที่นั่ง สำหรับกิจกรรมพิเศษหรืออาหารง่ายๆเพียงตลอดทั้งวัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.53 ห้องรับประทานอาหาร Beratan Bamboo Restaurant

Baturiti Lobby Lounge จุดนัดพบ เหมาะสำหรับการจิบเครื่องดื่มร้อนและเย็น รวมถึงมีอาหารว่างให้เลือกหลากหลาย พื้นที่รองรับจำนวนคนได้ 25 ที่นั่ง เป็นสถานที่สำหรับดื่มชาและกาแฟ ในช่วงเช้าบ่ายหรือเย็น ซึ่งบริเวณนี้สามารถมองเห็นวิวหุบเขา Baturiti และนาข้าวเขียวขจีเหมือนเป็นห้องนั่งเล่นที่ผ่อนคลาย

รูปที่ 3.54 สระว่ายน้ำของ Saranam Eco Resort

โครงสร้างและวัสดุของอาคารภายในโครงการ

ห้องพักแบบ STANDARD ROOM และ DELUXE ROOM นั้น จะเป็นอาคารพักอาศัยรวม ตัวอาคารเกาะอยู่ตามไหล่เขาชั้น โครงสร้างอาคารหลักเป็นโครงสร้าง คสล. เสาและคาน คสล. พื้น คสล. ผนังก่ออิฐฉาบปูนทาสี หลังคาโครงสร้าง คสล.ร่วมกับไม้มุงวัสดุปิดด้วยหญ้าคาหรือแฝก ห้องพักแบบ BUNGALOW ROOM จะเป็นอาคารหลังเดี่ยวสร้างบนพื้นดิน โครงสร้างอาคารหลักเป็นไม้ เสาและคาน พื้น ผนัง หลังคา เป็นโครงสร้างและวัสดุไม้ทั้งหมด มุงหลังคาด้วยกระเบื้องดินเผา ในส่วนของร้านอาหาร ส่วนใหญ่เป็น โครงสร้าง คสล. และมีโครงสร้างไม้ไผ่เสริมในบางจุด และในส่วนของห้องประชุม จะเป็นโครงสร้าง คสล. เช่นเดียวกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปแบบกิจกรรมที่มีภายในและรอบๆ โครงการ

- บริการทัวร์เที่ยวชมบรรยากาศธรรมชาติในเมือง Bedugul
- ชี้อปิ้งที่ตลาด Art Candikuning
- ตีกอล์ฟที่ Bali Couse Golf Handara
- เที่ยวชมสวนพฤกษศาสตร์กับ Tree Top
- วิปัสสนากรรมฐานใน Meditation Hall

Rice Terrace • on the way to Jalluwih

รูปที่ 3.55 ทัศนียภาพบรรยากาศ นาขั้นบันได หุบเขา และป่าเขาตามธรรมชาติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวิเคราะห์ภาพรวมของโครงการ

1. การเข้าถึงและการคมนาคม เนื่องจากมีถนนตัดผ่านทำให้สามารถเดินทางมายังโครงการได้อย่างสะดวกสบาย

2. บรรยากาศและสภาพแวดล้อม

- ทัศนียภาพเกี่ยวกับการบดบังทัศนียภาพของอาคารภายในโครงการเนื่องจากระดับอาคารส่วนกลางสูงกว่าส่วนบ้านพักมาก ซึ่งถือว่าเป็นจุดเด่นของโครงการ

- ระดับที่ต่างกันมากของอาคารส่วนกลางและส่วนบ้านพักทำให้อาคารดูแล้วแบ่งแยกและกิจกรรมถูกตัดขาด ซึ่งถือว่าเป็นจุดด้อยของโครงการเช่นกัน

- ไม่สิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายในการจัดภูมิทัศน์ เพราะมีป่าและพืชพันธุ์ตามธรรมชาติที่สมบูรณ์

3. ลักษณะการจัดกิจกรรม เนื่องจากที่ตั้งโครงการเป็นที่ราบเนินเขา มีภูเขาโอบล้อมกิจกรรมส่วนใหญ่จึงเน้นไปที่กิจกรรมโดยรอบโครงการเป็นหลัก อาทิ เที่ยวชมบรรยากาศธรรมชาติในเมือง Bedugul เป็นต้น ซึ่งมีความสัมพันธ์กับธรรมชาติโดยรอบและสถานที่ตั้งของกิจกรรมต่างๆ เป็นการดึงดูดชวนให้เข้ามามีส่วนร่วมกิจกรรมที่ตอบสนองกับโครงการได้เป็นอย่างดี

4. การจัดวางองค์ประกอบของโครงการ

- ส่วนของที่พัก แบบ STANDARD ROOM และ DELUXE ROOM นั้น จะเป็นห้องพักแบบโฮเต็ลวิลเลจ (Hotel Village) เป็นห้องพักที่เป็นหน่วย (Unit) อยู่ติดกันภายในอาคารเดียวกัน จะได้รับบรรยากาศธรรมชาติที่สวยงามและไม่มีการบดบังมุมมองของห้องพักอีกด้วย ในส่วนของ BUNGALOW ROOM นั้นจะเป็นบ้านพักหลังเดี่ยว แยกกัน อยู่ตามบริเวณที่ราบภูเขาใกล้กับบริเวณที่ทำนาขั้นบันได ซึ่งห้องพักส่วนนี้จะได้รับบรรยากาศธรรมชาติที่สวยงาม ปราศจากสิ่งรบกวน และมีความเป็นส่วนตัวสูงกว่าห้องพักแบบ STANDARD ROOM และ DELUXE ROOM อีกด้วย

- ในส่วนของสิ่งอำนวยความสะดวกภายในโครงการ อาทิ Meeting Room, Restaurant, Bar and Lounge, Coffee Shop, Natural Swimming Pool, Laundry Service, Car Rental, Limousine, Postal Service, Car Parking, Room Service เป็นต้น มีการให้บริการที่รองรับกลุ่มคนทุกระดับ มีการจัดให้มีลักษณะเป็นส่วนกลางอย่างชัดเจน และสามารถรองรับความต้องการของผู้ใช้งานได้ทุกโอกาส

5. รูปแบบทางสถาปัตยกรรม มีรูปแบบที่ผสมผสานกันระหว่างบาฮีและความทันสมัย อีกทั้งยังมีการใช้วัสดุสมัยใหม่ร่วมกับวัสดุธรรมชาติอย่างเหมาะสมอีกด้วย เช่น คอนกรีต เหล็ก และไม้ไผ่ เป็นต้น ทำให้เกิดความกลมกลืนเข้ากับบรรยากาศของธรรมชาติได้เป็นอย่างดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.2 Misool Eco Dive Resort

ข้อมูลทั่วไปของโครงการ

- ชื่อโครงการ : Misool Eco Dive Resort Indonesia
 เจ้าของโครงการ :
 ที่ตั้งโครงการ : No 1 Bukit Baru | Komplek Pertamina, Papua 98415, Indonesia
 ประเภทโครงการ : สถานพักตากอากาศ / บังกะโล
 สถาปนิก : -
 จำนวนห้องพัก : 8 Units

รูปที่ 3.56 ทักษิณภาพมุมสูงของโครงการ Misool Eco Resort

แนวคิดในการวางผังของโครงการ

Misool Eco Dive Resort เป็นรีสอร์ทเพื่อการดำน้ำส่วนตัวและศูนย์อนุรักษ์อยู่ในส่วนใต้ของเมือง Raja Ampat ประเทศอินโดนีเซีย รีสอร์ทแห่งนี้ตั้งอยู่บนเกาะส่วนตัว Batbitim ในหมู่เกาะที่ส่วนใหญ่ไม่มีผู้คนอาศัยอยู่ เป็นพื้นที่ที่มีความหลากหลายทางชีวภาพทางทะเล เกาะและสถานที่ดำน้ำแห่งนี้มีอาณาบริเวณ โดยรอบประมาณ 425 ตร.กม. ซึ่งเป็นพื้นที่อนุรักษ์และป้องกันสภาพสิ่งแวดล้อมทางทะเลอีกด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.57 ทักษิณภาพจากกลางทะเลมองเข้าสู่โครงการ Misool Eco Resort

แนวคิดในการออกแบบอาคาร และรูปแบบทางสถาปัตยกรรม

อาคาร : ภายในโครงการ มีวิศวกรที่ออกแบบโครงสร้างโดยคำนึงถึงผลกระทบต่อพื้นที่ธรรมชาติและสังคมให้มีน้อยที่สุดทั้งในส่วนของอาคารและการดำเนินงาน

- ใช้วัสดุที่หาได้ในท้องถิ่นมากที่สุด นอกจากเฟอร์นิเจอร์และของตกแต่งอื่นๆ
- มีการใช้ช่างไม้ที่มีฝีมือดี ในการผลิตและติดตั้งประตูหน้าต่าง รวมถึงเฟอร์นิเจอร์
- ส่วนของท่าเรือสร้างด้วยวัสดุโลหะเพื่อให้มีความแข็งแรง และมีอายุการใช้งาน

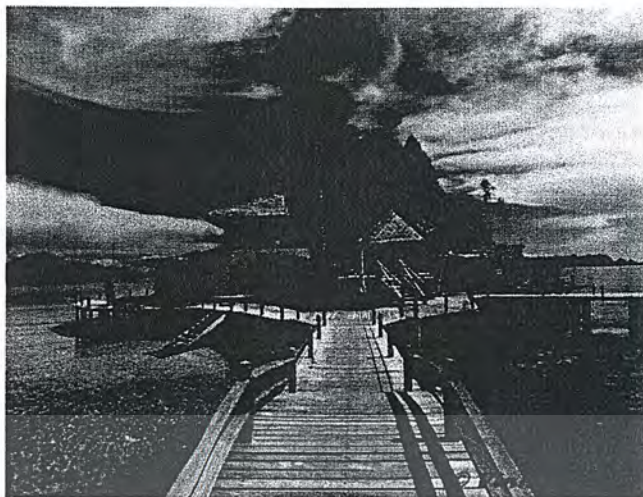
ได้นาน

- มีการออกแบบโครงสร้างให้เกิดสมดุลระหว่างการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ และธรรมชาติวัสดุที่เหมาะสมกับสิ่งแวดล้อม
- ส่วนของบ้านพักมีการใช้หลังคาทรงจั่วจากธรรมชาติ ซึ่งเป็นวัสดุที่หาได้พื้นที่และเป็นฉนวนอย่างดี
- ในส่วนของที่พักมี軒ระเบียงกว้างและลดหลังคาต่ำลงเพื่อป้องกันความร้อนจากแสงอาทิตย์ที่เข้าสู่อาคาร
- หลังคาแหลมสูงและชายคากว้าง เปิดโล่ง ทำให้เกิดการระบายอากาศทางธรรมชาติที่ดี

บรรยากาศภายในห้องพัก

ภายในรีสอร์ทแห่งนี้ สามารถรองรับจำนวนที่พักรวมทั้งหมด 10 หลัง บ้านพักแต่ละหลังกว้างขวาง มีระเบียงส่วนตัวที่สามารถนอนอาบแดดตากลม และสัมผัสธรรมชาติในมุมมองที่

แตกต่าง มีเปลญวนสไลด์บาห์ลืออยู่ที่บริเวณระเบียง อีกทั้งยังมีชั้นบันไดที่ลงมาจากระเบียงของบ้านพักเพียงไม่กี่ก้าวลง ไปสัมผัสน้ำทะเลและโขดหินได้อีกด้วย

รูปที่ 3.58 ทรรศนียภาพบริเวณทางเดินเท้าภายในโครงการ

องค์ประกอบภายในโครงการ

ส่วนที่พักของโครงการ

Misool Eco Dive Resort ให้บริการที่พักประเภทห้องพักรู สวยงามสไตล์บาฮี จำนวน 8 หลัง ห้องพักแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

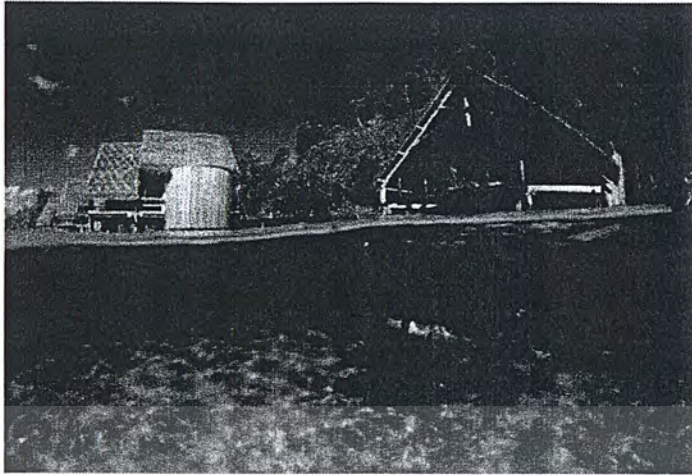
1. WATER COTTAGES จำนวน 8 หลัง พื้นที่รวมประมาณ 80 ตารางเมตร มีขนาด 4.5 เมตร x 9 เมตร
2. VILLA TABISASU จำนวน 2 หลัง พื้นที่รวมประมาณ 120 ตารางเมตร มีขนาด 4.5 เมตร x 9 เมตร

สิ่งอำนวยความสะดวกภายในห้องพัก

สิ่งอำนวยความสะดวกภายในห้องพักแต่ละหลังได้แก่ เตียงคู่, เครื่องปรับอากาศ, มินิบาร์ และห้องน้ำขนาด 2 เมตร x 4 เมตร Outdoors สไตล์บาฮี พร้อมเครื่องทำน้ำอุ่น และสุขภัณฑ์ที่ได้มาตรฐานจากยุโรป

นอกเหนือจาก ประโยชน์ที่ชัดเจนของการใช้งานแล้ว เฟอร์นิเจอร์และอุปกรณ์ รวมถึงตู้เสื้อผ้า, เก้าอี้, ตู้เสื้อผ้า, เตียง, ประตู หรือราวจับประตู เป็นต้น ล้วนเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพราะผลิตจากไม้รีไซเคิล โดยทีมงานของช่างฝีมือชาวซาวาและช่างฝึกหัดในพื้นที่

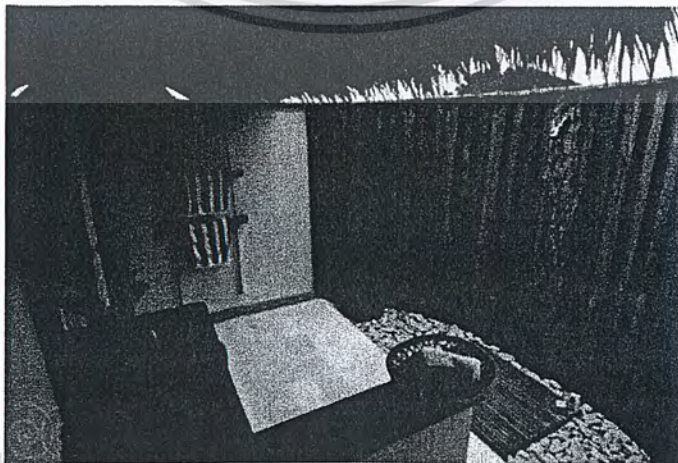
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

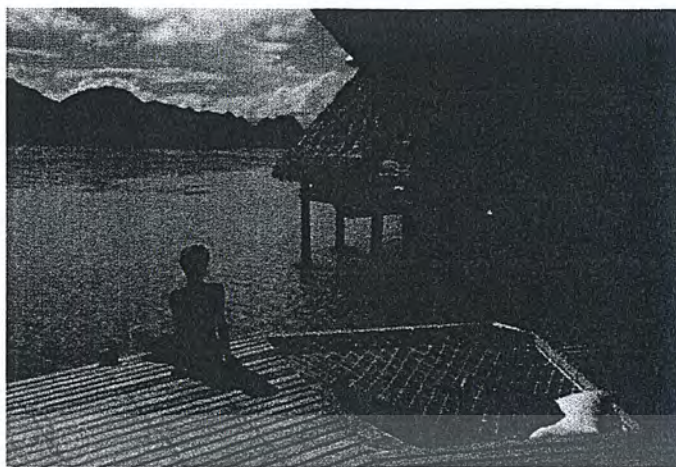
รูปที่ 3.59 ทศนียภาพได้น้ำบริเวณที่พักแบบ WATER COTTAGES

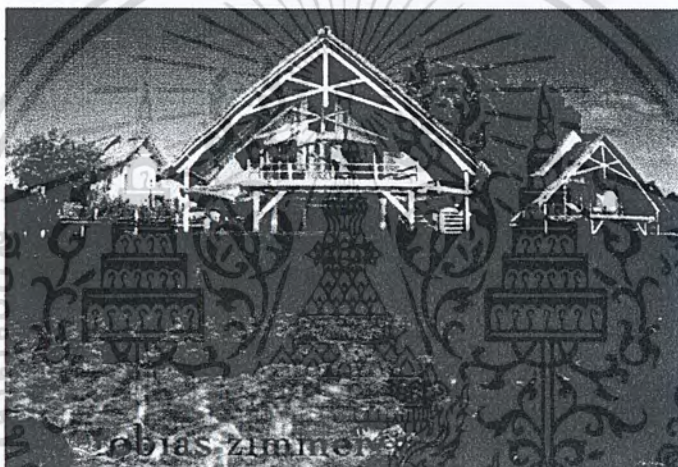
รูปที่ 3.60 ทศนียภาพภายในส่วนที่นอนของที่พักแบบ WATER COTTAGES

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อประโยชน์ด้านการค้า
 รูปที่ 3.61 ทศนียภาพภายในห้องน้ำของที่พักแบบ WATER COTTAGES
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่ต่อสาธารณะโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์

รูปที่ 3.62 ทักษณียภาพภายนอกบริเวณระเบียง ของที่พักแบบ WATER COTTAGES

รูปที่ 3.63 ทักษณียภาพใต้น้ำบริเวณที่พักแบบ VILLA TABISASU

รูปที่ 3.64 ทักษณียภาพภายในส่วนพักผ่อนของที่พักแบบ VILLA TABISASU

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.65 ทศนียภาพภายในส่วนที่นอนของที่พักแบบ VILLA TABISASU

รูปที่ 3.66 ทศนียภาพภายในห้องน้ำของที่พักแบบ VILLA TABISASU

รูปที่ 3.67 ทศนียภาพภายนอกบริเวณระเบียง ของที่พักแบบ VILLA TABISASU

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ถึงอำนวยความสะดวกภายในโครงการ

ร้านอาหารริมชายหาด

ตั้งอยู่ที่บริเวณ North Beach มองออกไปทะเลสาบสีเขียวขุ่นตื้น อาคารก่อสร้างให้
ดูมีความโปร่งโล่ง เบาสบาย เป็นสถานที่ที่สมบูรณ์แบบสำหรับการดื่มด่ำความสนุกใน
ขณะที่ชมพระอาทิตย์ตก สามารถมองเห็นปลากลามออกกล้าสัตว์บริเวณแนวปะการังอีก
ด้วย

รูปที่ 3.68 ทรรศนียภาพภายในของร้านอาหาร

Dive Centre

มีพื้นที่แยกกันระหว่างพื้นที่เปียกและแห้ง แยกกันอยู่แล้วแต่ ในส่วนของ
สถานีโทรทัศน์ และอุปกรณ์ต่างๆ ในการดำน้ำ
ศูนย์อนุรักษ์ธรรมชาติทางท้องทะเล

จัดตั้งอยู่บนชายหาดเล็ก ๆ ทางด้านเหนือของ Batbitim โดยไม่มีการแสวงหาผล
กำไร ที่ศูนย์อนุรักษ์แห่งนี้ เพียบพร้อมเครื่องมือและอุปกรณ์สำหรับ การวิจัยทาง
วิทยาศาสตร์และ โครงการอนุรักษ์ และเป็นที่พักสำหรับการเยี่ยมชมนัก วิจัยและ
นักวิทยาศาสตร์ ในการศึกษาระบบนิเวศที่ซับซ้อนและสำคัญของที่บริเวณรอบๆ แห่งนี้

โครงสร้างและวัสดุของอาคารภายในโครงการ

พื้นที่ห้องพักทั้งหมดเป็น โครงสร้างและวัสดุที่ได้จากธรรมชาติ โครงสร้างหลักเป็น ไม้
และไม้ไผ่ที่หาได้ในท้องที่ เสาและคานใช้วัสดุเป็น ไม้และ ไม้ไผ่เช่นกัน พื้นใช้วัสดุหินที่ได้จาก
ธรรมชาติ ผนังโครงคร่าไม้ปิดผิวเรียบ หลังคาโครงสร้างไม้ไผ่มุงวัสดุปิดด้วยหญ้าคาหรือแฝก ซึ่ง
เป็นวัสดุในท้องถิ่น พร้อมด้วยอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ในรูปแบบที่กลมกลืนกับธรรมชาติ ประตุ
กระจกด้านหน้าเพื่อมิให้มีการบดบังทัศนียภาพ เช่นเดียวกับในส่วนของสำนักงาน ร้านอาหาร และ
Dive Centre ก็มีการใช้โครงสร้างและวัสดุในลักษณะเดียวกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้ในแบบเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น ถ้อยแถลงนี้ให้ตัดแปลงหรือซ้ำและตลงจนถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปแบบกิจกรรมที่มีภายในและรอบๆ โครงการ

กิจกรรมหลักรอบๆ โครงการ คือ การค้ำน้ำดูสัตว์น้ำตามธรรมชาติและดูปะการังน้ำตื้น ซึ่งเป็นการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติอีกวิธีหนึ่ง และกิจกรรมรองลงมา คือ การเรียนรู้วิถีชีวิตของชาวบ้าน ชาวประมงในท้องที่ ความเป็นอยู่ ประเพณี และวัฒนธรรมที่มีอยู่ เพื่อสืบสานให้วิถีชุมชนยังคงอยู่ร่วมกับวิถีเมืองที่เปลี่ยนแปลงไปได้ต่อไป

รูปที่ 3.69 ทักษิณภาพบริเวณแนวปะการังใต้ท้องทะเล

แนวคิดการบริหารองค์กรและการจัดการทรัพยากร

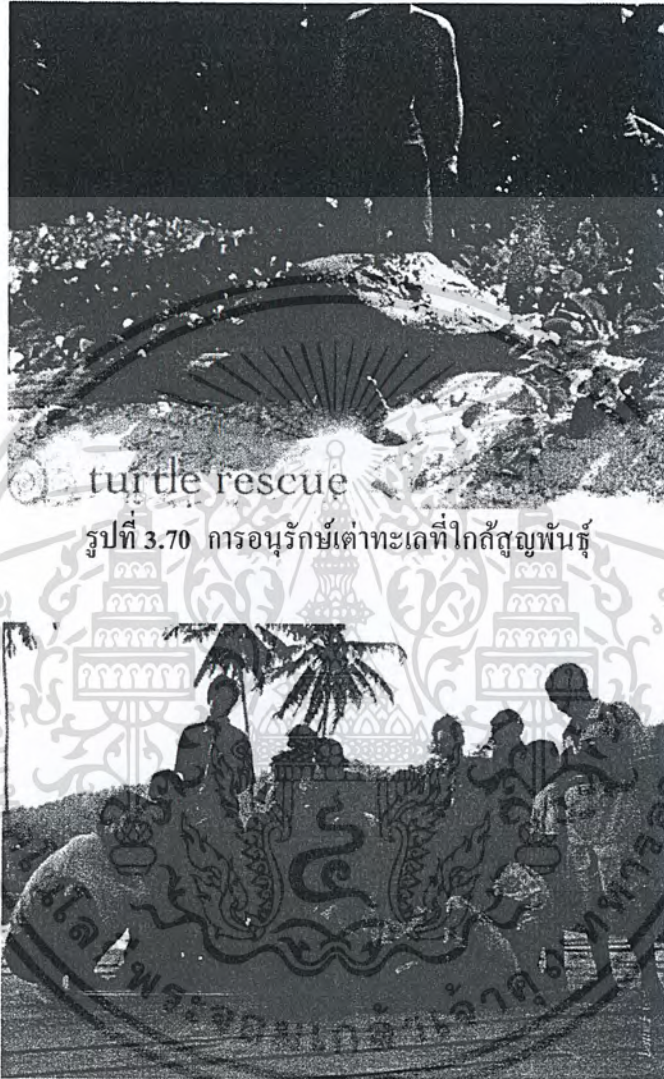
มุ่งมั่นพัฒนาอย่างยั่งยืนของ + No - Take Zone

Misool Eco Resort มุ่งมั่นกับนโยบายความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งโครงการนี้ได้บรรลุข้อตกลงกับครอบครัวในท้องถิ่นของเราเพื่อสร้าง No - Take Zone โดยรอบ Misool Eco Resort และพื้นที่โดยรอบประมาณ 425 ตารางกิโลเมตร เพื่อให้เป็นพื้นที่ที่ดีที่สุดในการค้ำน้ำ รวมถึงมีส่วน Manta Cleaning Station, Boo, Fiabacet, Gorgonian Passage และ Yillet ในพื้นที่นี้ทั้งหมด ห้ามทำการประมงล่าปลาฉลาม หรือไข่เต่า และหอยเป็นเด็ดขาด

สิ่งที่สำคัญที่สุด คือการอนุรักษ์วิถีชุมชนท้องถิ่น ดังชาวบ้านส่วนใหญ่จาก หมู่บ้าน Yellu ซึ่งเป็นหมู่บ้านใกล้เคียงให้เข้ามามีส่วนร่วมในโครงการ มีการฝึกอบรมงานในด้านสุขภาพ การค้ำน้ำ การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ รวมทั้งการอนุรักษ์ธรรมชาติท้องทะเล ซึ่งเป็นนโยบายที่มีความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม เพื่อรักษาสภาพแวดล้อมให้ยั่งยืน มุ่งมั่นในการป้องกันและฟื้นฟูธรรมชาติทั้ง ภายในโครงการและชุมชนซึ่งมีการดำเนินการร่วมกัน และมุ่งมั่นให้ภาครัฐบาลและท้องถิ่นสามารถมองเห็นคุณค่า จากการท่องเที่ยวในรูปแบบนี้ อีกทั้งยังเป็นการสนับสนุน

เอกสารเศรษฐกิจในท้องถิ่นมีวิถีชีวิตที่คึกคักขึ้น มีการลาดตระเวนประจำพื้นที่เพื่อป้องกันการประมงที่ผิดกฎหมายและการค้าสัตว์ป่าให้มีให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดังนั้น Misool Eco Resort จึงเป็นศูนย์อนุรักษ์ ที่จดทะเบียนเป็นองค์กรการกุศลที่ สหราชอาณาจักร ซึ่งมีความพร้อมพื้นฐานในการทำงานสำหรับการวิจัยทางวิทยาศาสตร์และ โครงการอนุรักษ์ทั้งสังคม และสิ่งแวดล้อม

รูปที่ 3.71 การมีส่วนร่วมของชุมชนในกิจกรรมต่างๆ

แนวคิดในการใช้ทรัพยากรด้านพลังงานและมนุษย์

พลังงาน :

- มีการลดการบริโภคของเชื้อเพลิงฟอสซิล
- มีการผลิตไฟฟ้าจากกังหันลม
- มีการใช้พลังงานจากแผงเซลล์แสงอาทิตย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ การนำมานั้นมีเพื่อใช้ในการผลิตไบโอดีเซล มาให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

น้ำ : เป็นสิ่งที่หาได้ยากมากที่ Misool Eco Resort จึงถือเป็นนโยบายในการร่วมอนุรักษ์ และใช้ทรัพยากรน้ำให้เกิดประโยชน์สูงสุด

- มีเครื่องทำน้ำจืดจากน้ำทะเลเพื่อนำมาใช้ภายในโครงการ
- นำน้ำที่ใช้ในการชำระล้างแล้วไปใช้รดน้ำต้นไม้ต่อไป

ขยะ :

- มีการนำเศษอาหารที่ทานแล้วมาทำปุ๋ยหมัก และนำไปใช้กับพืชผักต่อไป
- หลีกเลี่ยงการใช้ยาฆ่าแมลงและสารกำจัดวัชพืช แต่จะใช้วิธีการพ่นน้ำหมัก EM ที่ได้จากการหมักทางธรรมชาติแทน
- ขยะส่วนใหญ่จะถูกนำกลับไปรีไซเคิลก่อนเพื่อใช้ใหม่ เป็นการกำจัดขยะที่มีประสิทธิภาพสูงและไม่ทำลายสิ่งแวดล้อมอีกด้วย
- เกาะแห่งนี้ไม่มีกรทิ้งขวดน้ำพลาสติก ขวดน้ำที่ใช้แล้วจะถูกนำไปทำความสะอาดและฆ่าเชื้อ เพื่อนำกลับมาใช้ใหม่อีกครั้ง

มโนชัย : การอนุรักษ์ระบบนิเวศที่ละเอียดอ่อนนี้เป็นสิ่งสำคัญสำหรับหลากหลายเหตุผล รวมถึงความอยู่รอดและคุณภาพชีวิตของพลเมืองของมนุษย์ ชุมชน ท้องถิ่น เป็นพื้นที่หาเลี้ยงชีวิตของชุมชน และเชื่อว่าการอนุรักษ์พื้นที่นี้จะเป็นแบบอย่างสำคัญต่อการอยู่รอดทางเศรษฐกิจและวัฒนธรรมของคนพื้นเมือง Raja Ampat

- แรงงานส่วนใหญ่ในโครงการมาจากเกาะ Yellu
- มีความเป็นธรรมในการจ้างงาน ได้รับอนุมัติจากกรมท้องถิ่น
- พนักงานทุกคนของโครงการมีสวัสดิการบริการประกันสุขภาพสำหรับตัวเอง

และครอบครัว

- มีโอกาสดำเนินงาน มีการฝึกอบรมค่าน้ำ และเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
- ปลุกฝังเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นของโครงการให้เห็นถึงความสำคัญของการอนุรักษ์

ทรัพยากรธรรมชาติ, สัตว์ป่าและสัตว์น้ำที่หายาก, ภาษาอินโดนีเซียและพื้นฟูประเพณีท้องถิ่น ฯลฯ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวิเคราะห์ภาพรวมของโครงการ

1. การเข้าถึงและการคมนาคม เนื่องจากบริเวณที่ตั้งโครงการอยู่ในบริเวณที่เป็นเกาะกลางทะเล บนเกาะมีความเป็นป่าและมีธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ การเข้าถึงจึงต้องใช้เรือส่วนตัวหรือของโครงการ เป็นพาหนะในการเดินทางทางน้ำเพียงอย่างเดียวเท่านั้น ซึ่งยากแก่การเข้าถึงและการขนส่งวัสดุและเครื่องมีเครื่องใช้ต่างๆ

2. บรรยากาศและสภาพแวดล้อม จากภูมิศาสตร์ที่ตั้งอยู่ จุดเด่นของรีสอร์ทแห่งนี้ คือ เมื่อไปถึงแล้วจะพบกับบรรยากาศอันสวยงามของท้องทะเล และอยู่ใกล้กับบริเวณเกาะต่างๆ ซึ่งสะดวกในการดำน้ำดูสัตว์น้ำและปะการัง บรรยากาศโดยรอบมีความสวยงาม และทุกๆห้องพักสามารถเปิดรับมุมมองของท้องทะเล ได้อย่างเต็มที่อีกด้วย

3. ลักษณะการจัดกิจกรรม เนื่องจากที่ตั้งโครงการอยู่ในบริเวณอ่าวเว้าโค้งริมเกาะ ด้านหลังติดกับป่าและต้นไม้ภายในเกาะ ด้านหน้าติดกับทะเลน้ำตื้น กิจกรรมหลักๆ โครงการ คือ การดำน้ำดูสัตว์น้ำตามธรรมชาติและดูปะการังน้ำตื้น ซึ่งเป็นการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติ อีกวิธีหนึ่ง และกิจกรรมรองลงมา คือ การเรียนรู้วิถีชีวิตของชาวบ้าน ชาวประมงในท้องที่ อีกทั้งยังเป็นการส่งเสริมให้ชุมชนได้มีส่วนร่วมในการท่องเที่ยวและร่วมกันอนุรักษ์วิถีชีวิตความเป็นอยู่ ประเพณี และวัฒนธรรม เพื่อสืบสานให้วิถีชุมชนยังคงอยู่ร่วมกับวิถีเมืองที่เปลี่ยนแปลงไปได้ต่อไป

4. การจัดวางองค์ประกอบของโครงการ

- ในส่วนของที่พัก มีรูปแบบการจัด 2 แบบ คือ WATER COTTAGES และ VILLA TABISASU มีการจัดวางให้ดูกลมกลืนกับสภาพแวดล้อม พร้อมทั้งตั้งอำนวยความสะดวกที่ครบครัน ความต่อเนื่องของที่ว่างทางสถาปัตยกรรมระหว่างภายในและภายนอกทำได้สัมพันธ์กันดี

- ในส่วนของสิ่งอำนวยความสะดวกภายในโครงการ ได้แก่ ห้องอาหาร และศูนย์การดำน้ำเชิงอนุรักษ์ มีการจัดวางอยู่ในพื้นที่ที่เหมาะสม ทางสัญจรส่วนใหญ่จะเป็นทางยกสูงขึ้นจากระดับน้ำทะเล เพื่อเป็นการไม่ทำลายธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมทางทะเล เป็นการใช้ทางสัญจรทางยาวร่วมกัน ระหว่างแขกผู้มาพักและเจ้าหน้าที่ แต่แยกพื้นที่ห้องพักและส่วนกลางออกจากกันอย่างชัดเจน ทำให้เกิดความเป็นส่วนตัวระหว่างส่วนที่พักและส่วนกลางอีกด้วย

5. รูปแบบทางสถาปัตยกรรม ในส่วนของที่พักเป็นวิลล่าระดับหรู สไตล์บาห์ลีผสมผสานกับความทันสมัย มีการยกตัวอาคารและทางเดินให้ลอยอยู่เหนือน้ำ เพื่อเป็นการรักษาความเป็นธรรมชาติอย่างเดิมไว้ให้มากที่สุด มีการใช้วัสดุสมัยใหม่ ร่วมกับวัสดุท้องถิ่น เช่น ไม้ไผ่ และ ไม้ในท้องที่ เป็นต้น ทำให้อาคารกลมกลืนกับธรรมชาติและท้องที่ได้เป็นอย่างดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

การศึกษาและวิเคราะห์ผู้ใช้โครงการ

4.1 การศึกษาวิเคราะห์พฤติกรรมผู้ใช้โครงการ

การศึกษาพฤติกรรมของผู้ใช้โครงการนั้น จะต้องมีการแบ่งประเภทและหน้าที่ของผู้ใช้โครงการออกเป็นส่วนๆ และศึกษาลักษณะของการดำเนินการและบริหารงานในส่วนต่างๆ ดังต่อไปนี้

4.1.1 ประเภทและจำนวนผู้ใช้โครงการ โครงการ “เชียงใหม่ วัลเลย์ รีสอร์ท” ซึ่งเป็น รีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น มีจุดประสงค์ในการเป็นสถานพักตากอากาศ ที่ให้บริการระดับ 4 ดาว (ตามมาตรฐาน สถานพักตากอากาศ ปี พ.ศ. 2552 ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา) ดังนั้นผู้ใช้งานโครงการจึงแบ่งออกเป็นประเภทต่างๆ ดังต่อไปนี้

4.1.1.1 ผู้รับบริการโครงการ คือ ผู้ที่เข้าใช้โครงการเพื่อเป็นสถานที่พักผ่อนและทำกิจกรรมต่างๆ ภายในโครงการ โดยเป็นผู้ใช้โครงการแบบเดี่ยวหรือแบบกลุ่มก็ได้ ผู้รับบริการโครงการแบ่งออกเป็นประเภทต่างๆ ดังต่อไปนี้

ก. สมาชิกทั่วของโครงการ คือ ผู้ใช้โครงการในส่วนของโรงแรมพักและส่วนอื่นๆ เพื่อการพักผ่อนและทำกิจกรรมที่ทางโครงการกำหนดขึ้น โดยทำการจอง และลงทะเบียนในการเข้าพักล่วงหน้า หรือทำการลงทะเบียนกับทางโครงการก่อนเข้าพัก โดยยกเว้นผู้เยาว์ที่ไม่มีผู้ดูแลมาพักอาศัย (เยาวชนอายุต่ำกว่า 15 ปี) โดยเป็นผู้ใช้โครงการแบบเดี่ยวหรือหมู่คณะก็ได้ จากจำนวนห้องพักในโครงการคือ 40 ห้อง ดังนั้นสามารถรองรับผู้ใช้โครงการได้ดังต่อไปนี้

จำนวนห้องพัก 40 ห้อง

รองรับได้ห้องละ 2 ท่าน จำนวน 34 ห้อง

รองรับได้ห้องละ 4 ท่าน จำนวน 6 ห้อง

รองรับได้ห้องละ 20 ท่าน จำนวน 1 ห้อง

รวมเป็นผู้รับบริการโครงการ 112 ท่าน

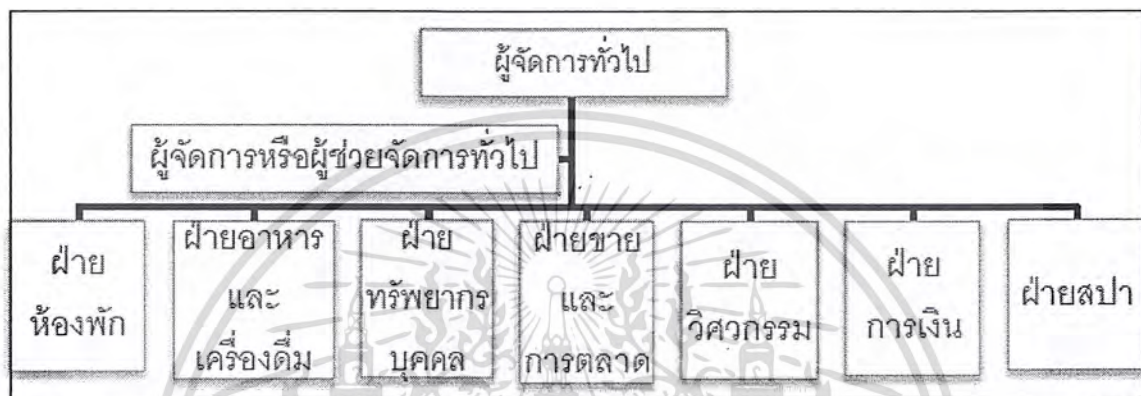
เนื่องจากอัตราการเข้าพัก รีสอร์ททั่วไป อัตราการเข้าพักคือ 80% ของห้องพัก เพื่อส่วนที่เหลือจะใช้ในการสำรองห้องพักเพื่อเหตุฉุกเฉินเท่านั้น ดังนั้น

ผู้รับบริการโครงการ $120 \times 80\% = 96$ ท่าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.1.2 ผู้ให้บริการโครงการ คือ บุคลากรในโครงการทั้งหมด ที่ให้บริการแก่ผู้ใช้โครงการ ซึ่งมีภาระงานที่ออกเป็นแผนกต่างๆ เพื่อให้บริการกับผู้ใช้โครงการ ใก้อย่างเต็มที่ โดยแบ่งตามหน้าที่เป็นแผนกต่างๆดังต่อไปนี้

ก. ฝ่ายบริหาร คือ แผนกในการบริหารงาน โครงการในด้านต่างๆ ทั้งทางด้าน การเงิน การดำเนินงาน การบริหารงานบุคคลและเป็นผู้ดูแลทั่วไปในโครงการ เพื่อให้การ ดำเนินโครงการเป็นไปอย่างราบรื่น ดังต่อไปนี้

รูปที่ 4.1 แสดงแผนภูมิองค์กรฝ่ายบริหาร

ที่มา : การบริหารและจัดการและปฏิบัติงานโรงแรม ศตวรรษที่ 21:ปริษา แดงโรจน์

ตารางที่ 4.1 แสดงหน้าที่และพฤติกรรมของบุคลากรในฝ่ายบริหาร

บุคลากร	หน้าที่	ความสัมพันธ์กับแผนกอื่น
1. ผู้จัดการทั่วไป (General Manager)	ควบคุมดูแลการดำเนินงานให้ เป็นไปตามนโยบายของ โครงการ และดูแลแผนกต่างๆ การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงาน ทุกคน	- หัวหน้าแผนกทุกแผนก - พนักงานทุกคน
2. ผู้ช่วยจัดการทั่วไป (Executive Assistant Manager)	แบ่งเบาภาระหน้าที่ของ ผู้จัดการทั่วไป	- หัวหน้าแผนกทุกแผนก - พนักงานทั่วไป
3. เลขานุการฝ่ายบริหาร	เป็นผู้ช่วยผู้ทั่วไปของผู้จัดการ ด้านงานเอกสาร ศึกษาเท่านั้น	- แผนกทุกแผนก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับบุคลากรในโครงการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข. ฝ่ายห้องพัก (Rooms Division) ให้บริการลูกค้าผู้ที่มาพักให้ได้รับความ สะดวกสบายตลอดเวลาที่พักอยู่ในรีสอร์ท ซึ่งแบ่งเป็น 3 แผนกใหญ่ คือ แผนกบริการส่วน หน้าที่ (Front Office Department), แผนกแม่บ้าน (Housekeeping Department) และแผนก รักษาความปลอดภัย (Security Department)

ค. ฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม (Food and Beverage Division) เป็นฝ่ายดูแลอาหาร และเครื่องดื่ม ที่ให้บริการใน โครงการ ซึ่งส่วนนี้สามารถทำรายได้แก่โครงการได้เป็น จำนวนมากใกล้เคียงกับส่วนห้องพักของโครงการ หรือมากกว่า โดยในโครงการนี้แบ่งเป็น 2 แผนกคือ แผนกภัตตาคารและแผนกครัว โดยแต่ละแผนกรับผิดชอบงาน ดังต่อไปนี้

1. แผนกภัตตาคาร (Restaurant Department) รับผิดชอบหน่วยงาน ดังต่อไปนี้

- ภัตตาคารและห้องอาหารต่างๆ เช่น อาหารไทยทั่วไป อาหารพื้นเมือง อาหารพื้นถิ่น เป็นต้น
- คอฟฟี่ชอป (Coffee Shop) บริการ 24 ชั่วโมง อาหารปรุงง่าย และเสิร์ฟ ได้อย่างรวดเร็ว
- บริการห้องพัก (Room Service) ผู้ใช้โครงการสั่งอาหารและเครื่องดื่ม จากรายการ (Room service menu) ซึ่งจัดไว้ในห้องพัก

- บริการส่วนอื่นๆ เช่น ลอบบี้บาร์ (Lobby bar) เล้าจ์ (Lounge)

2. แผนกครัว (Kitchen Department) เป็นแผนกสำคัญเพราะต้องจัดเตรียมอาหาร นานาชนิด เพื่อบริการผู้ใช้โครงการสำหรับส่วนภัตตาคาร และห้องอาหารต่างๆ และ จัดเตรียมอาหารสำหรับพนักงาน โดยแบ่งเป็นแผนกย่อยๆ ดังต่อไปนี้

- แผนกเครื่องดื่ม (Beverage Department) รับผิดชอบจัดเตรียม เครื่องดื่มเพื่อบริการผู้ใช้โครงการ สำหรับทุกหน่วยงาน

- แผนกสจ๊วต (Steward Department) หน้าที่รับผิดชอบควบคุมดูแล รักษาและทำความสะอาดอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ของฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม ทั้งหมด รวมถึงอุปกรณ์การครัว และบริเวณครัวทุกแห่งในโครงการ

- คลังพัสดุสจ๊วต (Steward Storeroom) เก็บรักษาเครื่องมือเครื่องใช้ อุปกรณ์การบริการอาหารและเครื่องดื่มทุกชนิด การเบิก การยืม รายงานของแตก และสูญหาย การจัดซื้อและสินค้าคลัง โดยมีหน้าที่หลักๆ คือ

- 1) ควบคุมดูแลความสะอาดครัวทุกแห่ง
- 2) ควบคุมดูแลเครื่องล้างพานะเครื่องมือเครื่องใช้อุปกรณ์การ

บริการอาหาร และเครื่องดื่มทุกชนิด

3) เครื่องทำน้ำแข็ง ควบคุมเครื่องและการจ่ายน้ำแข็งก้อน

4) ควบคุมการจ่ายน้ำดื่ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่ควรนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและข้อมูลอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5) ห้องเก็บขยะ คู่มือการเก็บรวบรวมขยะ และขวดเปล่า

ง. ฝ่ายทรัพยากรบุคคล (Human Resource Division) เป็นฝ่ายที่บริหารบุคลากร ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการดำเนินงาน โครงการ ซึ่งถ้าบุคลากรได้รับการอบรมฝึกฝนเป็นอย่างดี และเป็นส่วนสร้างความพึงพอใจแก่ผู้ใช้โครงการ โดยแบ่งเป็น 2 แผนก คือ

1. แผนกบุคคล มีหน้าที่รับผิดชอบในการคัดเลือกพนักงาน รวบรวมประวัติ การบริหารเงินเดือน สวัสดิการสังคม การเลื่อนตำแหน่ง การจูงใจ รางวัล การลาออก รวมทั้งจัดการให้พนักงานชาวบ้านในท้องถิ่นมีใบอนุญาตทำงาน การเสียภาษี และการขออนุญาต ด้านต่างๆ

2. แผนกฝึกอบรม มีหน้าที่รับผิดชอบในการให้ความรู้เกี่ยวกับกฎเกณฑ์ต่างๆ ของโรงแรมปทุมนิเทศพนักงาใหม่ จัดทำหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อให้พนักงานทราบถึงมาตรฐานของการบริการลูกค้าที่โครงการกำหนด โดยอาจมีหลักสูตรในการส่งพนักงานไปอบรม หรือศึกษาต่อเพื่อเพิ่มพูนความรู้

จ. ฝ่ายขาย และการตลาด (Sale & marketing Division) มีหน้าที่รับผิดชอบการขายห้องพัก และบริการอื่นๆ ของโครงการ การดำเนินงานจึงต้องมีการวิจัยตลาดอย่างรอบครอบ วางแผน และทำงานประมาณที่ถูกต้อง รวมทั้งการติดต่อสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ

ฉ. ฝ่ายวิศวกรรม (Engineering Division) รับผิดชอบในระบบปฏิบัติการทั้งหมดของโครงการ ให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ถูกอนามัย และมีความปลอดภัย ครอบคลุมการสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซมบำรุงรักษา (Repair and Maintenance) คู่มือพื้นที่ภายใน และภายนอกโครงการ

ช. ฝ่ายการเงิน และการบัญชี รับผิดชอบในการทำบัญชีให้เป็นระบบ เพื่อควบคุมการเงินทรัพย์สิน และหนี้สินทั้งหลายทั้งปวงของโครงการ ตามนโยบายของบริษัท และกฎหมายที่ใช้บังคับ โดยแบ่งเป็น แผนกจัดซื้อ แผนกเทคโนโลยีสารสนเทศ และแผนกประชาสัมพันธ์

ฅ. ฝ่ายสปา (Spa Division) คือ ฝ่ายที่ให้บริการด้านรีสอร์ตสปา (Resort Spa) เป็นสปาที่อยู่ในสถานที่ท่องเที่ยวพักผ่อน โดยเฉพาะ รับผิดชอบดูแลการให้บริการ กำหนดโปรแกรม เลือกสรรวัตถุดิบที่ใช้ในโครงการ เลือกสรรพนักงานที่ให้บริการ และพัฒนาปรับเปลี่ยนรูปแบบการให้บริการให้เข้ากับยุคสมัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 การศึกษาอัตรากำลังของบุคลากรในโครงการ

โครงการ “เชียงใหม่ วัลเลย์ รีสอร์ท” ซึ่งเป็น รีสอร์ทธรรมชาติเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น เป็นโครงการที่ให้บริการด้านสถานพักตากอากาศ ซึ่งมีการศึกษาอัตราบุคลากรต่อการให้บริการซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นอัตราที่ใกล้เคียงกัน เพื่อประสิทธิภาพในการดำเนินโครงการ โดยมีเกณฑ์ในการกำหนดอัตรากำลังของบุคลากรในโครงการดังต่อไปนี้

1. ศึกษาอัตราพนักงานต่อจำนวนห้องพักโดยการศึกษาจากหลักการในการบริหาร โรงแรมทั่วไป

ตารางที่ 4.2 แสดงการเปรียบเทียบพนักงานในโรงแรมต่อจำนวนห้องพัก

ลักษณะการบริการ	พนักงาน : ห้องพัก
โรงแรมแบบรีสอร์ท	3:1
โรงแรมสำหรับการประชุมสัมมนา	1:1
โรงแรมในเมืองขนาดใหญ่	0.8:1
รีสอร์ทขนาดกลาง	0.6:1
โรงแรมขนาดเล็ก	0.25:1

ที่มา : การโรงแรมเบื้องต้น : นงคณัฐ ศรีธนาอนันต์

จากตารางในการเปรียบเทียบอัตราบุคลากรต่อจำนวนห้องพัก ในลักษณะโครงการที่เป็นโครงการ รีสอร์ท จะมีอัตราส่วนของพนักงานต่อห้องพัก 0.6:1 แต่เนื่องจากที่ตั้งของโครงการอยู่ในบริเวณที่เป็นทางลาดชัน และมีอาณาเขตกว้างขวาง เพื่อเป็นการตอบสนองต่อความต้องการของผู้เข้าพักได้อย่างเต็มที่ จึงเห็นสมควรในการเพิ่มอัตราส่วนของพนักงานต่อห้องพักเป็น 2:1 ดังนั้นในโครงการนี้จำนวนมีบุคลากร ดังต่อไปนี้

อัตราส่วนพนักงาน : ห้องพัก 2 : 1

จำนวนห้องพักในโครงการ 40 ห้อง

ดังนั้น จึงมีจำนวนพนักงานในโครงการ $2 \times 40 = 80$ คน

4.2.1 การกำหนดกลุ่มและระดับของผู้บริหาร และพนักงานในโครงการ

พนักงานในโครงการทั้งหมดยังมีการแบ่งกลุ่ม และระดับ เพื่อใช้ในการบริหารงานโครงการ โดยแบ่งเป็น 4 กลุ่มดังต่อไปนี้

4.2.1.1 ผู้บริหารระดับสูง (Top management) คือระดับ ผู้จัดการ รองผู้จัดการทั่วไป ผู้ช่วยผู้จัดการทั่วไป และหัวหน้าฝ่าย

4.2.1.2 ผู้บริหารระดับกลาง (Middle Management) คือ ผู้ช่วยหัวหน้าฝ่าย หัวหน้าแผนก และผู้ช่วยหัวหน้าแผนก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการเรียนการสอนด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดก็ตาม ห้ามทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.1.3 ผู้ควบคุมหรือผู้ตรวจตรา (Supervisory Management) หัวหน้า
หน่วยงานและผู้ควบคุมตรวจตรา

4.2.1.4 พนักงานทั่วไป (General Staff) พนักงานทั่วไป ทุกแผนก ทุกฝ่าย

ตารางที่ 4.3 แสดงอัตราส่วนพนักงานในระดับต่างๆ ของรีสอร์ท

ระดับพนักงาน	อัตราส่วน(%)	จำนวนพนักงาน
ผู้บริหารระดับสูง	3	3
ผู้บริหารระดับกลาง	6	5
ผู้ควบคุม หรือผู้ตรวจตรา	16	12
พนักงานทั่วไป	75	60
รวม	100	80

ที่มา : การโรงแรมเบื้องต้น : นงลักษณ์ ศรีธนาอนันต์

จากตารางข้างต้นแสดงพนักงานในระดับต่างๆ เพื่อใช้แยกตำแหน่ง และระดับที่ต่างกัน นอกจากนี้ยังมีการจำแนกจำนวนพนักงานออกเป็นฝ่าย เพื่อแบ่งหน้าที่การปฏิบัติงานให้เหมาะสมกับอัตราค่าจ้างของบุคลากรในโครงการ ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.4 แสดงอัตราส่วนจำนวนพนักงานในฝ่ายต่างๆ

ฝ่าย	อัตราส่วน(%)	จำนวนพนักงาน
1. ฝ่ายบริหาร	4	3
2. ฝ่ายห้องพัก	30	24
3. ฝ่ายสปา	7	5
4. ฝ่ายอาหาร และเครื่องดื่ม	35	28
5. ฝ่ายทรัพยากรบุคคล	3	3
6. ฝ่ายการขายและการตลาด	3	3
7. ฝ่ายการเงิน และบัญชี	5	4
8. ฝ่ายวิศวกรรม	8	6
9. ฝ่ายสถานที่ และจัดสวน	5	4
รวม	100	80

เอกสารนี้เป็นเอกสารงานวิจัยสำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไป 80 ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่มีการบริหารจัดการและปฏิบัติงานโรงแรม ศตวรรษที่ 21 ฉบับ ผู้บริหาร: ปรีชา แฉงโรจน์ นำไปใช้

ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวนพนักงานแผนก ฝ้ายต่างๆ และช่วงเวลาการทำงาน

บุคลากร	จำนวน พนักงาน	ช่วงเวลาในการทำงาน		
		9.00 - 18.00 น.	18.00 – 3.00 น.	3.00 – 9.00 น.
1. ฝ้ายบริหาร				
1. ผู้จัดการทั่วไป	1	*		
2. ผู้ช่วยจัดการทั่วไป	1	*		
3. เลขานุการฝ้ายบริหาร	1	*		
รวม (ฝ้ายบริหาร)	3			
2. ฝ้ายห้องพัก				
1. ผู้จัดการฝ้ายห้องพัก	1	*		
แผนกบริการส่วนหน้า				
2. ผู้จัดการแผนกบริการส่วนหน้า	1	*		
3. ผู้ช่วยผู้จัดการ	1	*		
4. พนักงานต้อนรับและรับจองห้องพัก	3	*		*
5. พนักงานขนสัมภาระและบริการลูกค้า	3	*	*	*
แผนกรักษาความปลอดภัย				
6. หัวหน้าแผนกรักษาความปลอดภัย	1	*		
7. ยามรักษาความปลอดภัย	3	*	*	*
แผนกแม่บ้าน				
8. หัวหน้าแผนกแม่บ้าน	1	*		
9. พนักงานทำความสะอาดห้องพัก	6	*	*	
10. พนักงาน คัดเลือกผ้า - แยกผ้า ซัก - รีดผ้า	4	*		
รวม (ฝ้ายห้องพัก)	24			
3. ฝ้ายสปา				
1. ผู้จัดการฝ้ายสปา	1	*		
2. พนักงานสปาและนวด	3	*		
3. ผู้นำการออกกำลังกายฟิตเนส ฟีก โยคะ	1	*		
รวม (ฝ้ายสปา)	5			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.5 (ต่อ) แสดงจำนวนพนักงานแผนก ฝ่ายต่างๆ และช่วงเวลาการทำงาน

บุคลากร	จำนวน พนักงาน	ช่วงเวลาในการทำงาน		
		9.00 - 18.00 น.	18.00 - 3.00 น.	3.00 - 9.00 น.
4. ฝ่ายอาหาร และเครื่องดื่ม				
1. ผู้จัดการฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม	1	*		
<u>แผนกภัตตาคาร</u>				
2. ผู้จัดการแผนกภัตตาคาร	1	*		*
<u>แผนกคอฟฟี่ชอป</u>				
3. ผู้จัดการคอฟฟี่ชอป	1	*		*
4. พนักงานบริการชาย/หญิง	3	*	*	
<u>แผนกบริการห้องพัก</u>				
5. ผู้จัดการบริการห้องพัก	1	*		
6. พนักงานรับคำสั่ง	1	*		
7. พนักงานบริการห้องพัก	4	*	*	
<u>แผนกเครื่องดื่ม</u>				
8. ผู้จัดการแผนกเครื่องดื่ม	1	*		
9. บาร์เทนเดอร์	1	*	*	
10. บาร์บอย	2	*	*	
<u>แผนกสต็อก</u>				
11. หัวหน้าสต็อก	1	*		
12. พนักงานสต็อก	2	*		
<u>แผนกศิลป์</u>				
13. ช่างศิลป์	2	*		
<u>แผนกครัว</u>				
14. หัวหน้าพ่อครัว ครัวร้อน	1	*		*
15. หัวหน้าพ่อครัว ครัวเย็น	1	*		*
16. หัวหน้าพ่อครัว ขนมอบ เล็ก ของหวาน	1	*		*
17. ผู้ช่วยหัวหน้าพ่อครัว	2	*		*
18. ผู้ช่วยพ่อครัว	2	*		*
รวม (ฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม)	28			

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังห้ามนำไปตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.5 (ต่อ) แสดงจำนวนพนักงานแผนก ฝ่ายต่างๆ และช่วงเวลาการทำงาน

บุคลากร	จำนวน พนักงาน	ช่วงเวลาในการทำงาน		
		9.00 - 18.00 น.	18.00 - 3.00 น.	3.00 - 9.00 น.
5. ฝ่ายทรัพยากรบุคคล				
1. ผู้จัดการแผนกบุคคล	1	*		
2. เจ้าหน้าที่ฝึกอบรม	2	*		
รวม (ฝ่ายทรัพยากรบุคคล)	3			
6. ฝ่ายการขายและการตลาด				
1. ผู้จัดการฝ่ายขาย และการตลาด	1	*		
2. ผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายขายและการตลาด	2	*		
รวม(ฝ่ายขายและการตลาด)	3			
7. ฝ่ายการเงินและการบัญชี				
1. ผู้จัดการฝ่ายการบัญชี และการเงิน	1	*		
2. สมุหบัญชี	1	*		
3. ผู้จัดการแผนกจัดซื้อ	1	*		
4. ผู้จัดการแผนกประชาสัมพันธ์	1	*		
รวม(ฝ่ายการเงินและบัญชี)	4			
8. ฝ่ายวิศวกรรม				
1. ช่างเครื่องไฟฟ้าและเครื่องเสียง	2	*		
2. ช่างเครื่องจักรเครื่องกลทั่วไป	2	*		
3. ช่างประปาและเครื่องสุขภัณฑ์	1	*		
4. ช่างไม้/ช่างสี	1	*		
รวม (ฝ่ายวิศวกรรม)	6			
9. ฝ่ายสถานที่ และจัดสวน				
1. หัวหน้าฝ่ายสถานที่ และจัดสวน	1	*		*
2. คนสวน	3	*		*
รวม (ฝ่ายสถานที่ และจัดสวน)	4			
รวมพนักงานทั้งหมด	80			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุป

จากการศึกษาด้านอัตรากำลังของบุคลากรในโครงการสรุปได้ว่า มีจำนวนบุคลากรทั้งสิ้น 80 คน โดยการทำงานจะแบ่งเป็น 3 กะ ใหญ่ คือ

เวลา 09.00-18.00 น.

เวลา 18.00-03.00 น.

เวลา 03.00-09.00 น.

ซึ่งจะให้บริการครอบคลุมทั้งโครงการ ตลอด 24 ชั่วโมง เพื่อความสะดวกสบายของผู้ใช้งานโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การศึกษาองค์ประกอบและรายละเอียดพื้นที่ใช้สอยของโครงการ

5.1 การศึกษาองค์ประกอบโครงการ

5.1.1 การกำหนดองค์ประกอบและรายละเอียดโครงการ

โครงการ “เชียงใหม่ วัลเลย์ รีสอร์ท” เป็นโครงการรีสอร์ทธรรมชาติเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น ที่มุ่งเน้นให้ผู้ใช่โครงการได้รับการพักผ่อน ควบคู่กับการเรียนรู้วิถีชีวิตและวัฒนธรรมท้องถิ่นในบรรยากาศที่ผ่อนคลาย ใกล้ชิดธรรมชาติและมีความเป็นส่วนตัวสูง โดยกิจกรรมที่ดำเนินงานในโครงการเน้นการส่งเสริมสุขภาพ ร่างกาย และจิตใจ รวมถึงการบริการที่ได้รับมาตรฐานระดับ 4 (4 ดาว) ตามมาตรฐานของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยองค์ประกอบของโครงการในแต่ละส่วน มุ่งเน้นให้ผู้ใช่โครงการสามารถใช้งานได้อย่างสะดวกสบายและครบครัน

การกำหนดองค์ประกอบของโครงการ “เชียงใหม่ วัลเลย์ รีสอร์ท” ได้กำหนดองค์ประกอบต่างๆ โดยวิธีดังต่อไปนี้

- มาตรฐานที่พักเพื่อการท่องเที่ยว ประเภทสถานพักตากอากาศ (Resort) ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

- ตามกรณีศึกษาของอาคารทั้งภายในและต่างประเทศที่ได้รับมาตรฐาน

- ตามมาตรฐาน Neufert's Architect Data

- จากการวิเคราะห์

โดยแบ่งเป็นองค์ประกอบต่างๆของ โครงการดังต่อไปนี้

5.1.1.1 องค์ประกอบหลัก

1. ส่วนห้องพัก

เนื่องจากเป็นโครงการที่ต้องการความเป็นส่วนตัวที่สูง ดังนั้นการกำหนดจำนวนห้องพักจึงเป็นส่วนที่ต้องนำมาคำนึงถึงเป็นพิเศษ โดยการกำหนดในขั้นต้นจะศึกษาจาก ระดับโครงการ ตัวอย่างที่มีความใกล้เคียงกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5.1 แสดงรายชื่อตัวอย่างโรงแรมและรีสอร์ท (ระดับ 4 ดาว) ในจังหวัดเชียงใหม่ที่ได้รับมาตรฐานจากสมาคมโรงแรมไทยในปี พ.ศ. 2552

ชื่อโรงแรมและรีสอร์ท	ระดับ	ที่ตั้ง	จำนวน ห้อง	อัตราค่าห้องพัก	
				ต่ำสุด (US\$)	สูงสุด (US\$)
Yaang Come Village Hotel	4	อ.เมือง	42	143	300
Butterfly Resort Chiang Mai	4	อ.เมือง	19	85	187
Tamarind Village Hotel	4	อ.เมือง	45	133	534
The Imperial Mae-Ping Hotel	4	อ.เมือง	371	93	1,250

ที่มา : สมาคมโรงแรมไทย (2552)

จะเห็นได้ว่าโครงการส่วนใหญ่จะมีจำนวนห้องพักไม่เกิน 100 ห้อง แต่ทั้งนี้เนื่องจาก มองในแง่ทางเศรษฐศาสตร์ประกอบด้วยแล้ว การกำหนดจำนวนห้องพักควรมีจำนวนที่ เหมาะสมกับขนาดที่ตั้งของโครงการประกอบกัน ไปด้วย

นอกจากนี้แล้ว โรงแรมขนาด 40 – 80 ห้องเป็น โครงการขนาดเล็ก ที่สามารถมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ทางด้านการบริการแก่ผู้เข้าพัก ได้รับมาตรฐาน กล่าวคือสิ่งอำนวยความสะดวกที่จัดให้มีขึ้น สามารถบริการ ได้คุ้มและเป็นประโยชน์ต่อนักท่องเที่ยว

ดังนั้นการกำหนดจำนวนห้องพักของโครงการ จึงกำหนดจำนวนห้องพักแบบ วิลล่าไว้ที่ 40 หลัง (ห้อง) คิดเป็นจำนวนผู้เข้าพักสูงสุด 112 คน

สรุป จำนวนห้องพักมีทั้งหมด 40 ห้อง แบ่งได้เป็น

- ห้องพักแบบวิลล่า หลังละ 2 คน จำนวน 30 หลัง
- ห้องพักแบบวิลล่า หลังละ 4 คน สำหรับครอบครัว จำนวน 6 หลัง
- ห้องพักแบบ Honeymoon Suite หลังละ 2 คน จำนวน 4 หลัง
- ห้องพักรวมขนาดใหญ่ หลังละ 20 คน จำนวน 1 หลัง กรณีที่พักไม่

เพียงพอต่อการรองรับผู้เข้าพักที่มาเป็นกลุ่มจำนวนมาก จะใช้พื้นที่นี้ร่วมกับพื้นที่ห้องประชุมขนาดเล็ก โดยสามารถปรับเปลี่ยนการใช้งานของพื้นที่ตามความเหมาะสม

2. ส่วนบริการสาธารณะ

2.1 โถงทางเข้า

2.2 โถงต้อนรับ

2.3 ส่วนติดต่อสอบถาม

2.4 ส่วนบริการเครื่องดื่ม

2.5 ห้องเก็บกระเป๋า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับครูอาจารย์ที่ปรึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเปิดเผยข้อมูลนี้แก่บุคคลอื่นและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 2.6 ห้องน้ำ
- 2.7 ร้านอาหาร
- 2.8 ตลาด
- 2.9 ส่วนที่จอดรถ

3. ส่วนสำนักงาน

- 3.1 ส่วนต้อนรับ
- 3.2 ส่วนพัสดุ
- 3.3 ส่วนงานผู้จัดการ
- 3.4 ส่วนงานเลขานุการ
- 3.5 ส่วนงานหัวหน้าฝ่ายบริการ
- 3.6 ส่วนงานหัวหน้าฝ่ายบุคคล
- 3.7 ส่วนงานหัวหน้าฝ่ายบัญชี
- 3.8 ส่วนงานพนักงาน
- 3.9 ห้องประชุม
- 3.10 ห้องเก็บเอกสาร
- 3.11 ส่วนจัดเตรียมอาหารว่างและเครื่องดื่ม
- 3.12 ห้องน้ำ

5.1.1.2 องค์ประกอบรอง

1. ส่วนบริการเพื่อสุขภาพ

- 1.1 โถงพัสดุ
- 1.2 ส่วนติดต่อสอบถาม
- 1.3 ส่วนงานและพักผ่อนพนักงาน
- 1.4 ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้าและห้องน้ำเจ้าหน้าที่
- 1.5 ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้าและห้องน้ำผู้ใช้บริการ
- 1.6 ห้องนวด
- 1.7 ห้องซาวน้ำ
- 1.8 ห้องอบไอน้ำ
- 1.9 ห้องออกกำลังกายและแอโรบิค
- 1.10 สระว่ายน้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ภายในโครงการค้าปลีกและบริการเครื่องดื่ม บริเวณริมสระว่ายน้ำ (Pool Side Bar) เท่านั้น ไม่สามารถนำออกนอกโครงการได้ หากมีข้อสงสัยหรือต้องการข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อเจ้าหน้าที่โครงการค้าปลีกและบริการเครื่องดื่ม บริเวณริมสระว่ายน้ำ (Pool Side Bar) เท่านั้น

2. ส่วนประชุมสัมมนา

- 2.1 โถงพักคอย
- 2.2 ส่วนพักคอย
- 2.3 ห้องประชุม / สัมมนา ขนาด 50 คน
- 2.4 ห้องควบคุมอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์
- 2.5 ห้องน้ำ
- 2.6 ห้องเก็บของ

3. ส่วนบริการ

- 3.1 ห้องเก็บอาหารและเครื่องคั้ม
- 3.2 ห้องครัว
- 3.3 ห้องพักพ่อครัว
- 3.4 ห้องรับประทานอาหารพนักงาน
- 3.5 ห้องเก็บอุปกรณ์สำหรับครัว
- 3.6 ห้องเก็บขยะ
- 3.7 ห้องซักรีด
- 3.8 ห้องเก็บผ้าใหม่
- 3.9 ห้องเก็บอุปกรณ์ซักรีด
- 3.10 ห้องเก็บผ้าซักแล้ว
- 3.11 ห้องควบคุมน้ำร้อน
- 3.12 ห้องตรวจสอบคุณภาพผ้า
- 3.13 พื้นที่รับส่งของ
- 3.14 บริเวณตรวจรับของ
- 3.15 คลังพัสดุ
- 3.16 ห้องพักพนักงาน
- 3.17 ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้าและห้องน้ำพนักงาน
- 3.18 ห้องทำงานพนักงานแม่บ้าน

4. ส่วนซ่อมบำรุง

- 4.1 ห้องปฏิบัติงานซ่อมบำรุง
- 4.2 ห้องเก็บอุปกรณ์ซ่อมบำรุง
- 4.3 ห้องเครื่องไฟฟ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ภายในเท่านั้น ไม่ควรเผยแพร่ไปยังบุคคลอื่นโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
 4.4 ห้องปั่นกระแสไฟฟ้าสำรอง (Generator Room)
 4.5 ห้องเก็บสำรอง เชื้อเพลิงและน้ำมัน

- 4.6 ห้องอุปกรณ์โทรศัพท์และการสื่อสาร
- 4.7 ห้องปั๊มน้ำ
- 4.8 ห้องจัดเก็บ รีไซเคิล และกำจัดขยะ
- 4.9 ห้องควบคุมระบบโทรศัพท์สำรองและพนักงานรักษาความปลอดภัย

ปลอดภัย

- 4.10 ห้องพักพนักงานซ่อมบำรุง
- 4.11 ห้องน้ำและห้องเปลี่ยนเสื้อผ้าพนักงาน

5.1.1.3 องค์ประกอบเสริม

1. ส่วนบริการเพื่อกิจกรรมสันตนาการ

- 1.1 โถงพักผ่อน
- 1.2 ส่วนติดต่อสอบถาม
- 1.3 ห้องเก็บอุปกรณ์เผชญภัยเกี่ยวกับน้ำ
- 1.4 ห้องเก็บอุปกรณ์เกี่ยวกับจักรยาน
- 1.5 ห้องน้ำและห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า
- 1.6 ลานกิจกรรมกลางแจ้ง

2. ส่วนส่งเสริมภูมิปัญญาและวิถีชีวิตท้องถิ่น

- 2.1 โรงผลิตสมุนไพร
- 2.2 โรงสี, ฝัดข้าว
- 2.3 ส่วนเรือนรู้วนเกษตร
- 2.4 พื้นที่เก็บอุปกรณ์ทำผ้าย
- 2.5 พื้นที่แปรรูปผลิตภัณฑ์จากไม้ เช่น ถ่าน
- 2.6 โรงเพาะเห็ด 3 โรง
- 2.7 พื้นที่เลี้ยงสัตว์ เช่น ไก่ หมู
- 2.8 พื้นที่แปรรูปผลผลิตทางการเกษตร
- 2.9 พื้นที่จัดเก็บผลผลิตแปรรูป
- 2.10 บ่อเลี้ยงไส้เดือน /บ่อหมักปุ๋ย
- 2.11 โรงผลิตน้ำหมักชีวภาพ
- 2.12 โรงผลิตผลิตภัณฑ์จากมูลสัตว์
- 2.13 โรงผลิตแก๊สชีวภาพ
- 2.14 โรงผลิตน้ำมันไบโอดีเซล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ภายในโรงเรียนเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้เผยแพร่สิ่งนี้ไปยังสื่อออนไลน์ถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.15 โรงพักเลี้ยงช้าง

2.16 พื้นที่ทำการเกษตรและป่าเรียนรู้

- 1) พื้นที่เพาะปลูกพืชตามฤดูกาล พืชเมืองหนาว พืชล้มลุก
- 2) พื้นที่ทำนาขั้นบันได
- 3) พื้นที่ป่า 3 อย่าง ประโยชน์ 4 อย่าง

โดยในแต่ละส่วนมีรายละเอียดและหลักการในการกำหนดพื้นที่โครงการ ดังนี้

องค์ประกอบของโครงการ

โครงการรีสอร์ทแห่งนี้ เป็นโครงการที่เน้นให้บริการด้านที่พักแก่นักท่องเที่ยว กลุ่มเรียนรู้ ธรรมชาติและอนุรักษ์วิถีชีวิตภายในท้องถิ่น เป็นส่วนหลัก โดยมีกาให้บริการด้านสุขภาพและ ประชุมสัมมนาเป็นส่วนรอง และมีส่วนบริการด้านสหนาการและส่วนส่งเสริมภูมิปัญญาและวิถี ชีวิตท้องถิ่น เป็นส่วนเสริมของโครงการ ซึ่งมีการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกที่ได้มาตรฐาน แบ่งออกเป็นส่วนต่างๆ ได้ดังนี้

5.1.1.1 องค์ประกอบหลักของโครงการ

เป็นส่วนประกอบหลักของ โครงการรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และอนุรักษ์ วัฒนธรรมท้องถิ่น ที่ใช้รองรับผู้ที่เข้ามาใช้โครงการโดยเป็นส่วนสำคัญ เช่น ส่วนห้องพัก ส่วน บริการสาธารณะ และส่วนสำนักงาน เป็นส่วนที่จะทำให้โครงการบรรลุวัตถุประสงค์ได้ โดยมี รายละเอียดในส่วนต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. ส่วนห้องพัก

แนวทางการออกแบบ ส่วนห้องพักของโครงการเป็นส่วนหัวใจหลักของโครงการ เพราะ เป็นส่วนที่แขกใช้พักผ่อน ซึ่งต้องมีความเป็นส่วนตัวสูง รวมถึงเห็นทัศนียภาพที่สวยงามของ โครงการ และมีเอกลักษณ์ของโครงการประกอบอยู่ด้วย และต้องเปรียบเทียบกับคู่แข่งทางการตลาด ในพื้นที่อีกด้วย โดยห้องพักในรีสอร์ทระดับ 4 ดาว จะต้องมีความสูงของพื้นถึงเพดานไม่น้อยกว่า 2.7 ม.

- ในส่วนห้องพักจะต้องที่เป็นแบบมาตรฐาน (Standard Room) จะต้องมีพื้นที่ 36 ตาราง เมตรขึ้นไป ไม่รวมห้องน้ำและระเบียง

- ห้องพักแบบ สุวีท (Suite) จะต้องมีไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 ในกรณีที่มีห้องพักไม่เกิน 100 ห้อง และมีแบบของห้องพักแบบสุวีท (Suite) ต้องมีแบบต่างกันอย่างน้อย 3 แบบ และมีพื้นที่ไม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์และสงวนสิทธิ์ในข้อมูลและข้อมูลอื่นใดที่ปรากฏในเอกสารนี้ หากมีการนำข้อมูลไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยตรง (ยกเว้น ห้องพักแบบ Junior Suite) ตามมาตรฐานสถานพักตากอากาศ (รีสอร์ท) ของ
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ประโยชน์ใช้สอย เป็นที่พักอาศัยชั่วคราวและเป็นสถานที่พักส่วนตัว

ผู้ที่มาใช้โครงการ หมายถึง แยกหรือลูกค้ำ

ตำแหน่งที่ตั้ง เป็นพื้นที่ๆ มีความเป็นส่วนตัวสูง แยกออกจากส่วนสาธารณะ และมีระยะที่
เชื่อมถึงพื้นที่ต่างๆของโครงการในระยะที่สัญจรได้สะดวก

ลักษณะเฉพาะ สามารถมองเห็นทัศนียภาพได้จากส่วนของห้องพัก มีความเงียบสงบ
อากาศถ่ายเทได้สะดวก และมีพื้นที่ที่เปิดออกสู่ภายนอกได้

ส่วนห้องพักของโครงการ เป็นส่วนบริการที่เป็นปัจจัยหลักในการทำรายได้แก่ธุรกิจ
โรงแรม มากที่สุดห้องพักแยกต้องสมบูรณ์และสร้างความประทับใจให้แขกได้มากที่สุด เพื่อที่จะ
ได้กลับมาใช้บริการอีก ซึ่งผู้ให้บริการส่วนใหญ่จะมาเป็นคนคู่ ครอบครัว หรือกลุ่มเพื่อน ซึ่งภายใน
ห้องแยกแต่ละห้องจะประกอบด้วย

- ห้องนอน
- ส่วนนั่งเล่น
- ห้องน้ำ - ส้วม
- ตู้เก็บเสื้อผ้า
- อุปกรณ์อำนวยความสะดวกในการติดต่อสื่อสาร เช่น โทรศัพท์ อินเทอร์เน็ต เป็นต้น

เนื่องด้วยสภาพที่ตั้งของ โครงการที่ไม่เหมาะสำหรับการก่อสร้างเป็นอาคารหลังใหญ่
ประกอบกับอยู่ท่ามกลางธรรมชาติ ตัวอาคารจึงออกมาในรูปแบบ ห้องพักแบบแยกหลัง หรือแบบ
วิลล่า (Villa) ซึ่งมีรูปแบบห้องพักที่มีความสัมพันธ์และกลมกลืนกับธรรมชาติได้เป็นอย่างดี

ห้องพักแบบวิลล่า (Villa) เป็นห้องพักที่มีลักษณะแยกตัวออกมาเป็นหลังๆ โดยจัดให้มี
ส่วนนั่งเล่น ส่วนสำหรับนอน ส่วนเตรียมอาหาร ส่วนรับประทานอาหาร สระว่ายน้ำส่วนตัว และ
สามารถมองเห็นทัศนียภาพที่สวยงาม มีความเป็นส่วนตัวสูง ชนิดของห้องพักแยก (TYPE OF
GUEST ROOM) สามารถแบ่งประเภทใหญ่ๆ ได้ 3 ประเภท คือ

1. ห้องพักแบบวิลล่า หลังละ 2 คน A (Villa for Two Person) จำนวน 17 หลัง (ห้อง)
หมายถึง ห้องพักที่จัดไว้สำหรับแขกที่มาพัก 2 คน โดยมีเตียงเดี่ยวขนาดกว้างนอนได้ 2 คน หรือมี
เตียงเดี่ยว 2 เตียงแยกต่างหาก

2. ห้องพักแบบวิลล่า หลังละ 2 คน B (Villa for Two Person) จำนวน 13 หลัง (ห้อง)

หมายถึง ห้องพักที่จัดไว้สำหรับแขกที่มาพัก 2 คน โดยมีเตียงเดี่ยวขนาดกว้างนอนได้ 2 คน หรือมี
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เตียงเดี่ยว 2 เตียงแยกต่างหาก เช่นเดียวกับแบบที่หนึ่ง แต่จะมีพื้นที่พักผ่อนบริเวณศาลาเพิ่มเข้าไปอีกในส่วนด้านหน้า

3. ห้องพักแบบวิลล่า หลังละ 4 คน สำหรับครอบครัว (Villa for Four Person) จำนวน 6 หลัง (ห้อง) หมายถึง ห้องพักที่มีขนาดใหญ่กว่าห้องคู่ หรือห้องเดี่ยวเหมาะสำหรับแขกที่มาพักเป็นครอบครัวหรือกลุ่มเพื่อนตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป นอกจากนี้ยังจัดให้มีห้องนั่งเล่นพร้อมเก้าอี้รับแขก ที่เตรียมอาหาร บริเวณทางอาหารมีโทรทัศน์และวิทยุ การตกแต่งสวยงาม อัตราค่าเช่าประเภทนี้จะสูงกว่าห้องคู่ นอกจากนี้ห้องชุดอาจออกแบบให้มีห้องนอนมากกว่า 1 ห้องใน 1 ชุด

4. ห้องแบบ Honeymoon Suite หลังละ 2 คน จำนวน 4 หลัง (ห้อง) หมายถึง ห้องพักที่จัดไว้สำหรับแขกที่มาพัก 2 คน โดยมีเตียงเดี่ยวขนาดกว้างนอน 2 คน เหมาะสำหรับคู่สามีภรรยาที่ต้องการความหรูหราสะดักสบาย มากกว่าห้องพักแบบวิลล่า

รายละเอียดเกี่ยวกับชนิด ขนาด และความสัมพันธ์ของเครื่องเรือน

รายละเอียดส่วนประกอบภายในห้องพักมีดังนี้

1.1 เตียงนอน (Beds)

ตารางที่ 5.2 ขนาด (Side) ของเตียงแบบยุโรป

ชนิดของเตียง	กว้าง		ยาว	
	มม.	นิ้ว	มม.	นิ้ว
แบบยุโรป				
1. SINGLE	1,000	39.5	2,000	79
2. DOUBLE	1,500	59	2,000	79

ตารางที่ 5.3 ขนาด (Side) ของเตียงแบบอเมริกา

ชนิดของเตียง	กว้าง		ยาว	
	มม.	นิ้ว	มม.	นิ้ว
แบบอเมริกา				
1. TWIN	990	39	1,900	75
2. DOUBLE	1,370	54	2,030	80
3. QUEEN SIZE	1,520	60	2,100	84
4. KING SIZE	1,830	72	2,100	84

เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ไม่สามารถนำออกจำหน่ายโดยไม่ได้รับอนุญาต การนำออกจำหน่ายโดยไม่ได้รับอนุญาตจะถือว่าผิดกฎหมายและต้องชดเชยค่าเสียหาย

ตารางที่ 5.4 ความสูงของเตียง

ข้อพิจารณาในการเลือกใช้	มม.	นิ้ว
1. ใช้กันทั่วไป	400 – 450	16 – 18
2. ใช้สำหรับคนแก่ ขึ้น-ลง ลำบาก	700	28
3. ถึงความสะอาดในการจัดเตียง	500 - 600	22 - 24

1.2 HEADBOARDS AND ENDBOARDS

HEADBOARDS หรือ BED HEAD (หัวเตียง) เป็นส่วนที่จำเป็นสำหรับอ่านหนังสือบนเตียง ทำให้เกิดความรู้สึกมั่นใจในที่ไม่รู้จักคุ้นเคยของบริเวณ โดยรอบและยังช่วยรักษาหมอน HEADBOARDS อาจจะถูกขึ้นหัวเตียง ติดตามที่ผนังห้องพัก ความสูงโดยทั่วไปประมาณ 9.00 ม. (3 ฟุต) สำหรับส่วน ENDBOARDS นั้น โดยทั่วไปสูงประมาณ 75 ม.(3 นิ้ว) และควรติดตั้งอย่างหนาแน่น

1.3 HANGING, SHELF AND DRAWER SPACE

ที่แขวนผ้า ชั้นเก็บและลิ้นชักสำหรับเป็นที่แขวนและเก็บเสื้อผ้าของแขกที่มาพัก

ตารางที่ 5.5 HANGING, SHELF AND DRAWER SPACE

REQUIREMENT	MODERATE TARIFF		HIGH TARIFF	
	มม.	นิ้ว	มม.	นิ้ว
1. HANGING SPACE LENGTH				
- SINGLE	500	21	900	36
- DOUBLE	900	36	1,200	48
2. STORAGE SPACE AREA	ตร.ม.	ตร.ฟุต	ตร.ม.	ตร.ฟุต
- SINGLE	0.70	7.5	1.10	12
- DOUBLE	1.10	1.2	1.50	16
3. WRITING AND DRESSING TABLE	ตร.ม.	ตร.ฟุต	ตร.ม.	ตร.ฟุต
- TOTAL AREA	0.50	6	1.00	12

1.4 BESIDE TABLES OR NIGHT TABLE (โต๊ะหัวเตียง)

สำหรับวางถาด ที่เขียนหรี โทรศัพท์ หรืออื่นๆ รวมถึงสวิทช์ ไฟฟ้าต่างๆ ด้วย

- ความกว้างสำหรับใช้เพียงเตียงเดียว ประมาณ 0.38 – 0.4 เมตร

- ความกว้างสำหรับใช้ร่วมกันระหว่าง 2 เตียง ประมาณ 0.60 เมตร

- ความสูงประมาณ 0.60 – 0.75 เมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5 LUGGAGE RACK (ชั้นวางกระเป๋าเดินทาง)

ในการออกแบบอาจให้ต่อเนื่องกับโต๊ะเขียนหนังสือ โต๊ะเครื่องแป้ง หรืออาจแยกเป็นชั้นของเครื่องเขียนก็ได้

- ความยาว ประมาณ 0.75 – 0.90 เมตร
- ความสูง ประมาณ 0.45 เมตร

1.6 WRITING DESK – DRESSING TABLE (โต๊ะเขียนหนังสือ โต๊ะแต่งตัว)

- ความกว้าง ประมาณ 0.40 – 0.45 เมตร
- ความสูงของโต๊ะ ประมาณ 0.70 – 0.75 เมตร

1.7 MIRRORS (กระจกเงา)

ตำแหน่งที่ตั้ง ควรจะเป็นบริเวณ โต๊ะเครื่องแป้งและในห้องน้ำหรือตำแหน่งตามสมควรเหมาะสม

1.8 LOOSE FURNITURE (เครื่องเรือนที่สามารถเคลื่อนย้ายได้) เครื่องเรือนพื้นฐานประกอบด้วยสิ่งเหล่านี้

- PRESSER CHAIR OR STOOL (เก้าอี้นั่งแต่งตัว)
- SIDE OR EASY CHAIR (เก้าอี้นั่งพักผ่อน)
- STANDARD OR TABLE LAMPS (โต๊ะตั้งโคมไฟ)
- COFFEE TABLE (โต๊ะวางของชุดรับแขก)
- WAST BASKET (ตะกร้าทิ้งขยะ)
- ASH TRAYS (สำหรับเขี่ยบุหรี่)

1.9 OTHER FACILITIES

นอกจากนี้ยังประกอบด้วยองค์ประกอบย่อยที่ช่วยเสริมสร้างบรรยากาศในการพักผ่อนและอำนวยความสะดวกให้แก่แขกที่มาพักเช่น

- TELEVISION
- RADIO
- TELEPHONE
- SELF SERVICE

ซึ่งรวมทั้งกรังคเรียกพนักงานบริการ ให้มาบริการ แผ่นประกอบบอกอัตราค่าห้องพักพร้อมแบบฟอร์ม 1 แผ่น ประกาศฎข้อบังคับของโรงแรม และ อื่นๆ

1.10 LIGHTING AND ELECTRICAL FITTING

ก) ตำแหน่งติดตั้งดวงโคมไฟ ได้แก่ บริเวณ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- BEDHEAD โดยปกติแล้วจะอยู่บน HEAD BOARD ใน กรณีของเตียง แบบ TWIN BED อาจอยู่บริเวณตรงกลางเหนือ NIGHT TABLE หรือจะแยกดวงไฟ ไว้เหนือเตียงทั้งสองควรมี เครื่องกรองแสงให้เหมาะสมการควบคุมควรมีมาจาก ตำแหน่งสวิตช์ไฟแห่งเดียว

- CENTRE ควรมีเป็นแสงที่ให้ความสว่างได้ทั่ว โดยมีสวิตช์ไฟอยู่ที่ทางเข้าห้องพัก แสงสว่างทั่วไปนี้อาจให้จาก TABLE LAMPS

- DRESSET อาจจะซ่อนอยู่ที่กระจกหรือจาก TABLE LAMP

- ENTRANCE ภายใน โถงทางเข้าห้องพัก รวมถึงการให้แสงสว่างภายในห้องน้ำ - ส้วม และทางเข้า โดยอาจจะซ่อนไว้ภายในเพดาน ควบคุมโดย สวิตช์ที่ประตู

- BATHROOM แยกส่วนควบคุมสวิตช์ดวงไฟเป็นอิสระภายในห้องน้ำ- ส้วมดวงไฟอาจ อยู่เหนือ WASHBASIN หรือ MIRROR ที่ใช้ประจำ

- DRESSING AREA ถ้าหากแยกพื้นที่ที่จะ ได้รับแสงแล้ว โดยทั่วไปจะควบคุมโดย LOCAL SWITCH หรือจะเชื่อมต่อกับ MAIN LIGHTING

ข) ตำแหน่งติดตั้งปลั๊กสวิตช์ (SWITCH AND OUTLET POSITION)

ตารางที่ 5.6 ตำแหน่งติดตั้งปลั๊กสวิตช์ (SWITCH AND OUTLET POSITION)

อุปกรณ์ไฟฟ้า	ความสูงจากพื้นห้อง (ตรงกลาง)	
	มม.	นิ้ว
1. SOCKET OR RECEPTABLE OUTLETS	300	12
2. PORTABLE MOUNTED EQUIPMENT	1,200	48
3. LIGHT SWITCHES	1,200	48
4. SHAVER POINTS	1,350	54
5. BATHROOM LIGHT FIXTURES	2,100	84

1.11 ENTRANCE DOOR

ขนาดของความกว้างของประตู ควรมีพอดีสำหรับการขนกระเป๋าหรือรถเข็นเข้าออก โดยไม่ทำให้วงกบเสียหายประมาณ 840 – 900 มม. (33-36 นิ้ว) โดยปกติความหนาไม่ต่ำกว่า 45 มม. (1 ¾ นิ้ว) และสามารถทนไฟได้ดีไม่ต่ำกว่า 20 นาที

1.12 BATHROOMS

ส่วนประกอบภายในห้องน้ำ - ส้วม อาจจัดให้บรรยากาศให้อยู่กับธรรมชาติก็ไม่ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับครูใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ผู้สืบ อื่นๆ หนึ่ง ให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส้วมกระเบื้องเคลือบ

- อ่างล้างหน้า ล้างมือพร้อมที่วางสบู่
- ชั้นเหนืออ่างล้างหน้า
- กระจกติดฝาผนังสำหรับส่องหน้า
- โลหะหรือพลาสติกติดฝาผนังห้องน้ำ สำหรับแขวนผ้าเช็ดตัว
- ที่ใส่สบู่และกระดาษชำระ
- พรหมยางเช็ดเท้าก่อนเข้าและออกจากห้องน้ำ

รายละเอียดอุปกรณ์ประกอบห้องน้ำมีดังนี้

อ่างล้างหน้า (LAVATORY)

โดยทั่วไปมีมิติ 0.40 – 0.55 เมตร ความสูง 0.75 – 0.80 เมตร

อ่างอาบน้ำ (BATH TAB) นิยมใช้อ่างแบบนอน 0.70 – 1.50 – 1.70 เมตรมากกว่า
อย่างนั่งอาบ หรืออ่างแบบสี่เหลี่ยมจัตุรัส

โถส้วม (WATER CLOSET) นิยมใช้ชนิดที่มี โถเก็บน้ำในการชำระมากกว่าชนิด
FLUSHING VALUE เพราะเงียบกว่าและมีประสิทธิภาพแน่นอนกว่า

การกำหนดพื้นที่ใช้สอยของห้องพักแขก (DIMENSION OF HOTEL GUEST
ROOMS) ขึ้นกับตำแหน่งที่ตั้งขนาด ความสัมพันธ์ของเฟอร์นิเจอร์และอุปกรณ์อำนวยความสะดวก
ต่างๆ โดยมีห้องน้ำ - ส้วมอยู่ด้านในติดกับ โถงทางเดิน เพื่อประหยัดและสะดวกในการติดตั้งระบบ
ท่อและการบำรุงรักษา

- ทางเดินระหว่างปลายเตียงกับผนัง ประมาณ 0.50 เมตร

- ถ้ากำหนดให้เตียงคิดผนังด้านหนึ่งของห้อง เตียงจะมีขนาด ยาวประมาณ 2.10 ม.

ถ้าจัดตู้เสื้อผ้าขนาดกว้าง 0.60 เมตร ในบริเวณทางเข้าพร้อมชั้นวางกระเป๋าและ
โต๊ะแต่งหน้าสำหรับเปิดลิ้นชักนั่งแต่งหน้าเพราะฉะนั้น ขนาดของห้องพักจึงควรกว้างไม่น้อยกว่า
3.50 เมตร (ซึ่งเป็นขนาดห้องมาตรฐาน สำหรับภัตตราคารบริการระดับปานกลาง และอาจเพิ่มเป็น
3.65 – 4.00 เมตรก็ได้) ความยาวของห้องพักที่เหมาะสม ประมาณ 4.50 เมตร (กำหนดโดยพื้นที่
สำหรับนั่งและความเหมาะสมอื่นๆ)

มาตรฐานในการออกแบบขนาดห้องพัก (ROOM SIZE STANDARD)

1. ขนาดพื้นที่ห้องพักโดยเฉลี่ย (ไม่คำนึงถึงการคิด ห้องน้ำ – ส้วม ระเบียง)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5.7 ขนาดพื้นที่ห้องพักโดยเฉลี่ย

ชนิดของห้องพัก	เมตร	ฟุต	ตร.ม.	ฟุต
1. ONE BED UNIT	3.7 x 4.3	12 x 4	15.6	168
2. STANDARD TWIN	3.8 x 4.9	12.5 x 16	18.6	200
3. TWIN DOUBLES AND SUITES	3.8 x 5.5 to 4.5 x 5.5	12.5 x 18 to 14.5 x 18	20.9 to 24.2	225 to 210

2. ขนาดพื้นที่ห้องพักต่ำสุด (ไม่คิดห้องน้ำ - ส้วม)

ตารางที่ 5.8 ขนาดพื้นที่ห้องพักต่ำสุด (ไม่คิดห้องน้ำ - ส้วม)

ชนิดของห้องพัก	ขนาดเตียง	พื้นที่ห้องพัก	
		ตร.ม.	ฟุต
1. SINGLE BED	1m. x 2 m.	6.00	65
2. DOUBLE BED	1.5m. x 2m.	8.40	90
3. TWIN BED AND SUITES	1 m. x 2 m.	10.20	110

หมายเหตุ พื้นที่กำหนดเฉพาะเครื่องเรือนที่จำเป็นและระยะห่างต่ำสุดของเครื่องเรือนซึ่งเพียงพอสำหรับการใช้สอยและการทำความสะอาด

ตารางที่ 5.9 การกำหนดพื้นที่ของห้องน้ำ - ห้องส้วมของห้องรับแขก

ชนิดของห้อง	พื้นที่ (ตารางเมตร)
1. SINGLE BED	4.5
2. DOUBLE BED	6.0
3. TWIN BED AND SUITES	8.0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5.10 สรุปพื้นที่ใช้สอยสำหรับในส่วนของห้องพักแขก

ชนิดของห้องพัก	ห้องพักแขก ตร.ม.	ห้องน้ำ – ส้วม ตร.ม.	โถงทางเข้า ตร.ม.	พื้นที่รวม ตร.ม.
1. SINGLE BED	19	4.5	4.05	27.6
2. DOUBLE BED	26	6.0	5.40	37.4
3. TWIN BED AND SUITES	52	8.0	7.2	67.2

ตารางที่ 5.11 กำหนดความสูงของเพดาน

บริเวณที่กำหนดความสูง	เมตร
1. บริเวณส่วนนอกและนั่งเล่น (มาตรฐานต่ำสุด)	2.3
2. บริเวณส่วนนอกและนั่งเล่น (มาตรฐานทั่วไป)	2.5
3. บริเวณโถงทางเข้า เพื่อความสะดวกในการเดินที่ระบายอากาศ และท่ออื่น ๆ (มาตรฐานต่ำสุด)	2.0

2. ส่วนบริการสาธารณะ (Public department)

2.1 โถงทางเข้า (main entrance)

ก. Main Entrance ทางเข้าหลักเป็นจุดแรกที่แขกเข้ามาพักได้พบเห็นดังนั้นจึงต้องออกแบบให้มีความดึงดูดและน่าประทับใจเพื่อให้แขกเกิดภาพพจน์ที่ดีแก่โรงแรม และต้องสามารถมองเห็น ได้ชัดเจนและบ่งบอกหน้าที่ใช้สอยอย่างชัดเจน ตำแหน่งที่อยู่ต้องนำพาไปสู่ส่วนต้อนรับโดยตรง การเข้าถึงภายนอกต้องสะดวกและรวดเร็วและต้องเข้าถึงทั้งทางรถยนต์และทางเท้า

- ขนาดพื้นที่แล้วแต่ความเหมาะสม สัดส่วนโดยส่วนรวมไม่มีข้อกำหนดตายตัว แต่ควรจะดูโอ โถง และสามารถรองรับผู้มาพักที่มาเป็นกลุ่ม

- ขนาดของถนนหรือลานจอดรถด้านหน้าทางเข้าต้องกว้างไม่ต่ำกว่า 5.5 เมตร และควรมีสัญญาณจราจรบอกทิศทางและตำแหน่งโดยชัดเจน โดยทั่วไปจะคิดไว้สูง 5.00 เมตร เหนือระดับถนน

- ต้องมีส่วนป้องกันแดดและฝนเช่น กันสาด (Canopy) ซึ่งอาจเป็นตัวเน้นทางเข้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์และต้องชัดเจน เพื่อความสะดวกในคอนทราสต์และเวลา
ไม่ว่ากรณีใดๆ ก็ตามห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ประตูทางเข้าต้องกว้างพอสำหรับคนหิ้วกระเป๋าเดินทางหรือรถกระเป๋าผ่านได้ (ขนาดมาตรฐานต่ำสุด 0.90 เมตร) วัสดุที่ใช้ต้องมีความทนทาน สภาพทั่วไปไม่แตกหักง่ายหรือมีคม และต้องป้องกันไฟได้ตามข้อกำหนด

ในกรณีที่มีการยกทางเข้าให้สูงเพื่อเป็นการเน้นความสำคัญและต้องการใช้ทางยกระดับเป็นทางขึ้น ต้องจัดให้มีทางลาด (Ramp) เพื่อบริการขนกระเป๋า (luggage) ด้วยความชันประมาณ 1:10 หรือ 1:12

ข. Sub Entrance ทางเข้าสำรองนี้จัดไว้เพื่อเป็นทางเข้าไปยังส่วนของห้องอาหารหรือร้านค้าในโรงแรม เพื่อช่วยแบ่งเบาภาระของทางเข้าหลักไม่ให้วุ่นวายเกินไป

2.2 โถงต้อนรับ (main lobby)

โถงต้อนรับนี้ จัดไว้สำหรับเป็นส่วนแรกเพื่อรับรองแขกที่จะมาพักตำแหน่งต้องติดกับทางเข้าใหญ่เข้าถึงข้างในทันที เนื้อที่ส่วนนี้รวมถึงส่วนนั่งเล่น พักผ่อนซึ่งมักจะใช้เป็นที่พักปะสังสรรค์และนั่งคุยกันของแขกผู้มาพัก รวมทั้งเป็นพื้นที่พักคอยสำหรับบุคคลภายนอกด้วย และส่วนของฝ่ายธุรการส่วนหน้า (Front office) ซึ่งติดต่อกับโถงต้อนรับได้โดยตรงและมองเห็นชัดเจน แต่ต้องไม่กีดขวาง พร้อมกับจัดให้มีบริเวณนั่งพักคอย โดยทั่วไปมักจะตกแต่งบริเวณ Lobby ให้สวยงาม ตลอดจนสีเส้นกลมกลืนกัน รวมทั้งบรรยากาศที่ทำให้แขก ประทับใจขนาดของ Lobby ขึ้นอยู่กับชนิดขนาดของโรงแรม จำนวนร้านค้า ในบริเวณส่วนหน้านี้ รวมทั้งส่วนบริการด้านการท่องเที่ยว โถงนั่งเล่น บาร์และ COFFEE SHOP

หมายเหตุ สำหรับในกรณีโรงแรมขนาดใหญ่ การหาพื้นที่ LOBBY จากจำนวนห้องพักทั้งหมดอาจทำให้พื้นที่ขนาดใหญ่มากเกินความจำเป็นทำให้เกิดความสิ้นเปลืองและยังทำให้เกิดบรรยากาศเสียเหง้าอีกด้วย และแขกที่มาพักมิได้ลงมาใช้ LOBBY พร้อมๆ กันหมด แต่จะเป็นลักษณะหมุนเวียนกัน ใช้ในกรณีนี้เพื่อความเหมาะสม และไม่เกิดความสิ้นเปลือง จึงอาจลดเนื้อที่ได้โดยอาจยึดเอาตัวเลขมากที่สุดของแขกที่มาพักพร้อมๆ กันเป็นกลุ่มใหญ่ เช่น ขนาดของ GROUP TOUR เป็นเกณฑ์พิจารณา

สิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ ในบริเวณ LOBBY

- โทรศัพท์สาธารณะ โทรศัพท์ภายในพร้อมสมุดโทรศัพท์
- ระบบป้องกันภัย
- นาฬิกา ปฏิทิน
- หนังสือพิมพ์ การบริการข่าวสาร

2.3 ส่วนติดต่อสอบถาม (front office/ front desk)

เป็นส่วนที่ติดกับ LOBBY และอยู่ใกล้กับ MAIN ENTRANCE สามารถมองเห็นไม่ยากกรณีใดๆ ได้ชัดเจนเมื่อเข้าสู่ LOBBY ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางควบคุมกิจการต่างๆ ของโรงแรม เป็นจุด

ที่แขกผู้มาพัก หรือผู้ที่ต้องการมาติดต่อธุรกิจใน โรงแรมจะต้องมาส่วนนี้ก่อน และยังเป็น ส่วนที่ควบคุมการเข้าออกของแขกด้วย ประกอบด้วยกิจกรรม ดังนี้

- ส่วนสอบถามและประชาสัมพันธ์ (INFORMATION OR INQUIRY)
- ส่วนต้อนรับและลงทะเบียนแขก (GUEST RECEPTION AND

REGISTRATION)

- ส่วนเก็บเงิน (CASHIER)
- ส่วนไปรษณีย์ ข่าวนสาร และเอกสารแนะนำ (POST OFFICE MESSAGES

AND BROCHURES)

- ส่วนแลกเปลี่ยนเงินตรา (MONEY EXCHANGE)

ทั้งหมดจะเป็นเคาน์เตอร์ยาวเรียกว่า FRONT DESK ควรอยู่ติดกับส่วน ADMINISTRATION OFFICE เพื่อสะดวกในการติดต่อประสานงานในการดำเนินงาน สามารถแบ่งส่วนของ FRONT DESK ออกเป็นส่วนต่างๆ ตามรายละเอียดดังนี้

ก) ส่วนการลงทะเบียน (REGISTRATION)

เป็นส่วนที่สำคัญในการบริการแขกผู้เข้าพักซึ่งจะทำงานสัมพันธ์กับส่วน CASHIER โดยมีรายละเอียดอุปกรณ์ที่ใช้ในส่วนนี้ ดังนี้

ตารางที่ 5.12 รายละเอียดอุปกรณ์ที่ใช้ในส่วนลงทะเบียน

อุปกรณ์	ประโยชน์ใช้สอย
- ROOM ROCK	- เป็นอุปกรณ์ที่ติดตั้งสำหรับแจ้งให้ทราบว่าห้องพักห้องใดมีผู้พักอยู่ หรือจองห้องพักไว้
- INFORMATION ROCK (RESERVATION ROCK)	- ทะเบียนประวัติแสดงรายชื่อแขกผู้เข้าพัก เรียงตามตัวอักษรเป็นส่วนบริการจองห้องพัก
- CABINET (SALE TICKET BOXES)	- กล่องสำหรับเก็บสัญลักษณ์ แสดงถึงสถานภาพของห้องพัก ห้องว่างอยู่ หรือถูกจองไว้แล้ว
- ROOM STATUS PANAL	- ผังแสดงสถานภาพความพร้อมของห้องพักว่าห้องใดพร้อมที่จะให้เข้าพักได้ ซึ่งอาจใช้ควบคุมโดยระบบอิเล็กทรอนิกส์
- MAIL AND KEYS คลังเก็บรักษากุญแจห้องพัก	- ช่องใส่จดหมายและข่าวสารต่างๆ จัดวางอย่างมีระเบียบตามหมายเลขห้องพัก โดยมีระบบรักษาความปลอดภัยเป็นกุญแจที่รับคืนจากแขก ซึ่งอยู่ภายใต้ระบบรักษาความปลอดภัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานภายในเท่านั้น ไม่ควรเผยแพร่หรือแจกจ่ายแก่บุคคลอื่นโดยไม่ได้รับอนุญาต
หากกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงแก้ไขหรือทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต
สงวนลิขสิทธิ์ © 2018 โดย บริษัท อีเอสเอส จำกัด

ตารางที่ 5.12 (ต่อ) รายละเอียดอุปกรณ์ที่ใช้ในส่วนลงทะเบียน

อุปกรณ์	ประโยชน์ใช้สอย
- BROCHURE ROCKS ถาดหรือกล่องรับกุญแจห้องพัก	เป็นกุญแจที่รับคืนจากแขก ซึ่งอยู่ภายใต้ระบบรักษาความปลอดภัย เป็นที่สำหรับรองรับกุญแจที่แขกฝากคืนกับทางโรงแรมอยู่ระหว่างแผนกทะเบียน กับแผนกติดต่อสอบถาม

ตารางที่ 5.13 พื้นที่ใช้สอยต่ำสุดบริเวณเคาน์เตอร์

พื้นที่ใช้สอยต่ำสุดบริเวณเคาน์เตอร์	ความกว้าง (ม.)	ความสูง (ม.)
- เคาน์เตอร์สำหรับเขียนหนังสือ	0.60	0.75
- ที่วางหน้าเคาน์เตอร์สำหรับแขกและกระเป๋า	0.90	0.90
- พื้นที่สำหรับการสัญจรของแขกพร้อมกระเป๋า	0.80	-
- ที่ว่างสำหรับการทำงานของพนักงานพร้อมอุปกรณ์เอกสาร	0.60	1.50
- ที่ว่างด้านหลังสำหรับการทำงานของพนักงานพร้อมพื้นที่การสัญจร	1.05	-

ข) CASHIER มีอุปกรณ์ต่างๆ ดังนี้

ตารางที่ 5.14 อุปกรณ์ต่างๆ บริเวณ CASHIER

อุปกรณ์	ประโยชน์ใช้สอย
- CASH RESTORE	- สำหรับรวบรวม และบันทึกรายจ่ายซึ่งแขกจะต้องจ่ายให้กับทางโรงแรม ในโรงแรมขนาดใหญ่อาจเชื่อมต่อโดยตรงกับคอมพิวเตอร์
- CASHIER CARBINET	- เป็นบริเวณทำงานของแคชเชียร์
- RACKS	- เป็นที่เก็บบัญชีรายชื้อสิ่งของ บันทึกจำนวน
- บัญชีรายชื้อสิ่งของ SAFE DEPOSIT BOXES	- บั๊กทิกใบสั่งต่างๆ ของแขกตามหมายเลขห้องสำหรับเก็บของมีค่าของแขก ควรแยกจากบริเวณธรรมดาโดยมีความเป็นส่วนตัว และมีการรักษาความปลอดภัย
- TELEPHONE METERS	- เครื่องบันทึกเทปให้บริการโทรศัพท์ของแขก
- อุปกรณ์เบ็ดเตล็ดอื่นๆ	- เครื่องบันทึกเวลา เครื่องป้อนข้อโน้ตครเครดิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีเหตุที่ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนโทรศัพท์และการกระจายเสียง (TELEPHONE OPERATION/ SOUND & MESSAGE RELAYS)

ค) แผนกโทรศัพท์ (TELEPHONE OPERATION) ทำหน้าที่รับและส่งข่าวสารระหว่างบุคคลภายนอกกับบุคคลภายใน โรงแรมช่วยติดต่อธุระระหว่างแขกผู้มาพักกับผู้มาพักซึ่งอยู่กันคนละห้อง หรือผู้มาพักกับแผนกต่างๆ ตามความเป็นจริง นอกจากนี้ควรมีโทรศัพท์สาธารณะ เพื่อบริการให้แก่ผู้เข้ามาใช้บริการของโรงแรม ในส่วนของ LOBBY และควรอยู่ในตำแหน่งที่สามารถมองเห็นจากส่วน FRONT DESK หรือแผนกยกกระเป๋า

2.4 ส่วนบริการเครื่องดื่ม (Lounge)

เป็นบริเวณพักผ่อนสำหรับแขกผู้มาพักได้ใช้ประโยชน์ร่วมกับสำหรับนั่งเล่นอ่านหนังสือ ดูโทรทัศน์ เขียนจดหมาย พบปะสนทนา ดื่มชา กาแฟ นั่งรอเวลาที่จะออกไปข้างนอกสถานที่ หรือไปยังห้องอาหารต่างๆ หรือบาร์ต่างๆ นอกจากนี้ยังเป็นบริเวณที่แขกผู้มาพักสามารถพักผ่อนเมื่อผู้มาพักยังไม่ถึงหรือยังไม่ออกจากห้องพัก

ส่วน LOUNGE นี้มักจะออกแบบเป็นแบบ WIDE CORRIDOR หรือบน MEZZANINE FLOOR ของ LOBBY ก็ได้ และอยู่ต่างหากจากทางสัญจร ปกติแล้วจะอยู่ติดกันเพื่อที่แขกที่รออยู่ LOBBY จะถ่ายเทเข้าไปได้ใน LOUNGE เข้าด้วยกันเป็น LOBBY LOUNGE ก็ได้ แต่ต้องอยู่ในที่สะดวกสบาย มีทิวทัศน์งดงาม โดยอาจจะหันเข้าหาสวน สระว่ายน้ำ หรือธรรมชาติที่งดงามก็ได้ นอกจากนี้อาจจัดให้มีบริเวณเขียนจดหมาย และกรอกแบบฟอร์มไว้ตามจุดต่างๆ หรือทำเป็นเคาน์เตอร์เล็กๆ ยาวสำหรับนั่งเขียนก็ได้ ตอนปลายส่วนนี้ควรอยู่ใกล้ห้องน้ำ ส้วมสาธารณะสำหรับการบริการแขกด้วย

หมายเหตุ MAIN LOBBY และ LOUNGE นี้ นับได้ว่าเป็นศูนย์กลางการกระจายตามแนวนอนของโรงแรม (HORIZONTAL CIRCULATION) เนื่องจากเป็นตัวกระจายการสัญจรไปยังส่วนอื่นๆ ทั้งหมดในส่วน FRONT OF THE HOUSE

2.5 ห้องเก็บกระเป๋า (Baggage Handling Storage)

เป็นส่วนบริการด้านกระเป๋าเดินทางของแขก โดยเฉพาะแขกที่มาเป็นกลุ่มใหญ่ๆ มักจะมีปัญหา เรื่องกระเป๋าเดินทางขนตามารวมไว้บริเวณด้านหน้า RECEPTION ดังนั้น บริเวณ BAGGAGE HANDING จะเป็นส่วนที่คอยรับกระเป๋าเดินทางของแขกแขกมาอีกทาง แล้วนำไปเก็บไว้ในห้องเก็บกระเป๋าเดินทาง LUGGAGE ROOM ซึ่งสามารถขนย้ายได้สะดวกจากบริเวณที่จอดรถ โดยทั่วไปกระเป๋าเดินทางจะนำไปพร้อมกับแขก หรือจะแยกส่วนตามไปก็ได้ แล้วแต่นโยบายของ โรงแรม ส่วนทำงานของ PORTER หรือ

BELLMAN ควรจะอยู่ใกล้กับ RECEPTION DESK และควรอยู่ที่สามารถมองเห็นจาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยเท่านั้น ไม่ควรเผยแพร่ไปโดยไม่ขออนุญาตจากเจ้าของเอกสาร
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น ถือว่าหนังสือนี้เป็นต้นฉบับของหนังสือและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประตูทางเข้า สำหรับส่วนทำงานของ BELL CAPTAIN ควรจะติดต่อกับส่วน RECEPTION DESK CASHIER LUGGAGE ROOM และ PARKING ได้สะดวก

2.6 ห้องน้ำ (Public Toilet)

- ห้องน้ำชาย ห้องน้ำที่จัดไว้สำหรับแขกผู้ชายที่มาหาแขก ควรอยู่บริเวณที่แขกและผู้มาใช้บริการ ห้องอาหาร ห้องประชุม บาร์ หรือจากโถงต้อนรับสามารถเข้าไปใช้ได้สะดวก โดยทั่วไปมักจะจัดไว้ใกล้กับทางเดินที่จะไปภัตตาคาร หรืออื่นๆซึ่งอาจจะเป็นห้องโถงใหญ่ห้องเดียว หรือจำเป็นอาจแยกเป็น 2 ห้องก็ได้ ในกรณีโรงแรมขนาดใหญ่ ห้องน้ำ-ห้องส้วมอาจมีขนาดใหญ่ไปด้วย ดังนั้นการออกแบบจึงควรให้กระจายออกเป็นจุดๆ เพื่อลดขนาดและการกระจายให้แขกทุกส่วนได้ใช้กันอย่างทั่วถึง

- ห้องน้ำหญิง ห้องน้ำส่วนนี้จัดไว้สำหรับแขกผู้หญิงรวมทั้งผู้ที่มาพบแขกด้วย ควรอยู่ใกล้กับส่วน MEN'S TOILET FOR GUEST มีทางเข้าที่ที่สะอาด แต่ต้องไม่ปะปนกัน สำหรับห้องน้ำ – ห้องส้วมสาธารณะนั้น การคิดจำนวน โถส้วม โถปัสสาวะ และอ่างล้างหน้าขึ้นอยู่กับกฎหมายและเทศบัญญัติ

การกำหนดจำนวนสุขภัณฑ์แต่ละชนิด (มาตรฐานต่ำสุด)

ตารางที่ 5.15 การกำหนดจำนวนสุขภัณฑ์แต่ละชนิด (มาตรฐานต่ำสุด)

เครื่องสุขภัณฑ์	สำหรับชาย	สำหรับหญิง
โถส้วม (ต่ำสุด)	1 : 100 2 ที่	1 : 50 2 ที่
โถปัสสาวะ	1 : 25	-
อ่างล้างหน้า	1 : 1-15 2 : 14-35 3 : 36-65 4. : 65- 100 5. มากกว่า 100 คน	

2.7 ร้านอาหาร (Restaurant)

เป็นส่วนที่ให้บริการด้านอาหารและเครื่องดื่มแก่แขกที่มาพักรวมทั้งผู้มาใช้บริการทั่วไปด้วย นับว่าเป็นส่วนที่มีบทบาทสำคัญมากอย่างหนึ่งในการดำเนินธุรกิจโรงแรม เนื่องจากการบริการอาหารและเครื่องดื่มทำรายได้ให้แก่โรงแรม มากกว่ารายได้การบริการห้องพักของ โรงแรมนั่นเอง คือสามารถสร้างรายได้ถึง 45% ของรายได้ทั้งหมดของโรงแรม

จำนวนชนิด และขนาดขององค์ประกอบในส่วนนี้ ขึ้นกับนโยบายของทางโรงแรม เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับบริการเชิงวิชาการเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่หรือใช้ในการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ พึงสน อีทีพีพีเอ็มเอ็ดดิแอสเอ็งเนอฮาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. RESTAURANT (MAIN DINING ROOM) เป็นส่วนที่ให้บริการ อาหารทั้ง 3 มื้อ หรืออาจเปิดเฉพาะอาหารเที่ยง และเย็นก็ได้

มื้อเช้า 07.00 - 09.00 น.

มื้อกลางวัน 11.00 - 14.00 น.

มื้อเย็น 19.00 - 22.00 น.

นอกเวลาดังกล่าวจะปิดเพื่อเตรียมอาหารมื้อต่อไป

การจัดวางตำแหน่งของ RESTAURANT นี้ ควรอยู่ในตำแหน่งที่มองเห็นทิวทัศน์ หรือธรรมชาติ หรือบริเวณที่จัดตกแต่งไว้อย่างสวยงาม ทำให้เกิดบรรยากาศน่าภิรมย์ขึ้นในระหว่างทานอาหาร นอกจากนี้ยังต้องอยู่ต่อเนื่องกับ MAIN KITCHEN และห้องเตรียมอาหาร เพื่อสะดวกในการขนส่งอาหาร และส่วนนี้จะต้องบริการทั้งแขกในโรงแรมและบุคคลภายนอก จึงต้องให้มีทางเข้าออกได้สะดวก

พื้นที่ทานอาหาร 1.3- 1.5 ตร.ม./ คน (ระดับกลาง)

” 1.7- 1.9 ตร.ม./ คน (ระดับหรูหรา)

ขนาดของห้องอาหาร จะคิดความจุประมาณ 30-40 % ของจำนวนแขกทั้งหมด ที่มาพักเต็มอัตราหรือ ขนาดความจุ 0.5-1.0 ที่นั่ง/ 1 ห้องพัก

พื้นที่ต่อ 1 ที่นั่ง 1.0 - 1.5 ตร.ม./ ที่นั่ง

ขนาดของห้องครัว พื้นที่เท่ากับ 30-60 % ของส่วนทานอาหาร

2. COFFEE SHOP เป็นส่วนที่บริการอาหารเช้า อาหารว่าง ตลอดจนเครื่องดื่มต่างๆ ในลักษณะเป็นกันเอง สดชื่น แจ่มใส ไม่มีพิธีรีตองมากนัก แต่ต้องสะอาด โดยปกติมักจะบริการตลอด 24 ชม. บริการทั้งแขกภายนอกและแขกภายใน อาหารในรายการอาหารมีไม่มากนัก ใช้วิธีเตรียมที่ง่ายและสะดวกต่อการบริโภค ที่นั่งแขก หรือผู้ใช้บริการอาจจัดไว้ที่เคาน์เตอร์ หรือ บูธ (BOOTH)

ตำแหน่งของส่วนนี้ควรอยู่ติดส่วนหน้าของโรงแรม เพื่อให้บุคคลภายนอกเข้ามาใช้ได้สะดวก และถ้าอยู่ด้านที่ติดกับถนนใหญ่ได้ก็ยิ่งเป็นการดี เนื่องจากเป็นส่วนที่เปิดบริการตลอด 24 ชม. จึงจำเป็นต้องมีครัวต่างหาก (AUXILIARY KITCHEN) เนื่องจาก MAIN KITCHEN จะไม่มีการปรุงอาหารนอกเวลาครัวเฉพาะนี้จะทำอาหารเบาๆ โดยอาจมีครัวใหญ่ไว้คอยค้ำจุนในกรณีที่แขกสั่งอาหารพิเศษ

พื้นที่ของครัวเฉพาะนี้ ประมาณ 20-25 % ของพื้นที่ COFFEE SHOP

- ลักษณะของการปรุงอาหารส่วนนี้ จะนำอาหารที่เตรียมมาเรียบร้อยแล้วใน

ลักษณะ HALF-COOKED หรือ PRE-COOKED จากครัวใหญ่ แล้วนำมาเก็บไว้ในครัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารสำหรับอ่านแล้วเสร็จต่อไป เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- อาจใช้ครัวของ COFFEE SHOP นี้สำหรับบริการอาหารแก่ห้องพักด้วย เนื่องจากเปิดบริการ 24 ชม. และอาหารก็เป็นประเภทเดียวกัน ทำให้ไม่ต้องเปลืองเนื้อที่ของ ROOM SERVICE และ MAIN KITCHEN

- นอกจากนี้แล้ว ยังมีส่วนที่บริการเครื่องดื่ม กับแกล้ม และของขบเคี้ยวด้วย การคิดพื้นที่ 1.45 ตร.ม. / คน

- สามารถมาได้จาก LOBBY, DINNING ROOM หรือ CONCESSION SPACE เนื่องจากแขกชาวต่างประเทศนิยมดื่มเครื่องดื่มก่อนรับประทานอาหาร

- การ SERVICE ในส่วนนี้มาจาก MAIN KITCHEN STORAGE เช่นกัน ดังนั้นเส้นทาง SERVICE จึงต้องจัดให้เป็นสัดส่วน

- การให้แสงสว่างในบริเวณต่างๆ ไป ควรใช้ DIMMER ความสว่าง ตั้งแต่ 0-320 ลักซ์ ส่วนบริเวณเคาน์เตอร์ควรติดแสงสว่างให้ความนุ่มนวล และรู้สึกอบอุ่น

- การป้องกันเสียงรบกวนจากบริเวณข้างเคียง เช่น ในคัลล์ ครัวอาจใช้วัสดุอ่อนนุ่มดูดซับเสียง

- บริเวณตู้เก็บเครื่องดื่ม อาจจัดให้อยู่ด้านหลังหรือด้านในของเคาน์เตอร์ โดยความเพียงพอสำหรับปริมาณการใช้ในแต่ละวัน และอุปกรณ์อื่นๆ ด้วย เช่น ตู้เย็น เครื่องทำน้ำเย็น เครื่องรักษาอุณหภูมิ เป็นต้น

2.8 ตลาด เป็นส่วนที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียงกับที่จอดรถ โดยมีพื้นที่ต่างๆ ดังนี้

1. ร้านขายของที่ระลึก
2. ส่วนแสดงศิลปะ
3. ร้านอาหาร
4. ส่วนต้อนรับร้านอาหาร
5. ร้านกาแฟ
6. ร้านหนังสือ / ร้านโปสการ์ด
7. ตลาด
8. ศาลา
9. ห้องน้ำ

2.9 ส่วนที่จอดรถ (parking area)

แบ่งเป็น 3 ส่วนดังนี้

1. ที่จอดรถสำหรับแขกที่มาใช้บริการส่วนห้องพัก
2. ที่จอดรถสำหรับลูกค้าที่มาใช้บริการส่วนร้านอาหาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในวงจำกัดเท่านั้น ไม่ควรเผยแพร่ไปโดยไม่ขออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ส่วนสำนักงาน

3.1 ส่วนต้อนรับ (Front Desk)

ส่วนนี้จะเป็นพื้นที่หน้าสุดของส่วนสำนักงาน เป็นส่วนต้อนรับรับรองผู้ใช้ บริการ และติดต่อสอบถาม เป็นส่วนที่ควรอยู่ในตำแหน่งด้านหน้าเชื่อมต่อกับโถงทางเข้า เพื่อให้ เกิดการต่อเนื่องในขณะทำงาน

3.2 ส่วนพักคอย (Waiting Area)

เป็นส่วนที่นั่งสำหรับคอยชำระต่างๆ หรือคอยการนัดหมายกับบุคคลภายใน ส่วนนี้ จะอยู่ติดกับส่วนต้อนรับ

3.3 ส่วนทำงานผู้จัดการ (General Manager Area)

เป็นส่วนทำงานของระดับหัวหน้าฝ่ายบริหาร โครงการ ควบคุมและออกคำสั่งตาม นโยบายด้านต่างๆ ประกอบด้วยฝ่ายนโยบายและการบริการต่างๆ ในส่วนนี้ควรอยู่ใกล้กับ ส่วนโถงและประชาสัมพันธ์ของสำนักงาน ต้องการความเป็นส่วนตัวและเงียบสงบ สำหรับการดำเนินงานเพราะเป็นส่วนทำงานของบุคลากรที่มีหน้าที่รับผิดชอบสูง ควรอยู่ใน บริเวณที่ไม่มีเสียงรบกวน

3.4 ส่วนงานเลขธิการ (Secretary)

3.5 ส่วนงานหัวหน้าฝ่ายบริการ (Service Manager Area)

3.6 ส่วนงานหัวหน้าฝ่ายบุคคล (Personal Manager Area)

3.7 ส่วนงานหัวหน้าฝ่ายบัญชี (Accounting Work Area)

เป็นส่วนที่คอยดูแลด้านการเงินทั้งหมดของโครงการ ด้านรายรับ-รายจ่ายเงินเดือน พนักงาน สวัสดิการ และเก็บรวบรวมสถิติด้านการเงิน

3.8 ส่วนงานพนักงาน (Working Area)

เป็นส่วนงานดำเนินการของโครงการในด้านต่างๆ ผู้ที่ใช้พื้นที่ส่วนนี้เป็น พนักงานของโครงการ ส่วนนี้ควรอยู่ภายในสำนักงานติดกับบริเวณทางเข้าและใกล้กับ ส่วนงานผู้บริหารเพื่อเกิดความต่อเนื่องในการส่งมอบงาน ควรออกแบบให้มีแสงสว่างที่ เพียงพอ

3.9 ห้องประชุม (Conference Room)

เป็นห้องประชุมสำหรับเจ้าหน้าที่บริการระดับสูงและคณะกรรมการ โรงแรมเพื่อ ภารกิจ การปรึกษาหารือในเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวกับกิจการ โรงแรมการวางตำแหน่ง ควรใกล้เคียงกับส่วนงานของเจ้าหน้าที่ระดับสูง การกำหนดจำนวนคนในการประชุมที่ พอเพียงประมาณ 15 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.10 ห้องเก็บเอกสาร (File Storage)

เป็นห้องที่เก็บข้อมูลและเอกสารต่างๆ ของโครงการ ห้องเก็บเอกสารสามารถติดต่อกับส่วนทำงานได้โดยตรง เพื่ออำนวยความสะดวกค้นหาและจัดเก็บข้อมูล

3.11 ส่วนจัดเตรียมอาหารว่างและเครื่องดื่ม (Pantry)

เป็นส่วนสำหรับเตรียมเครื่องดื่มหรืออาหารเล็กๆ น้อยๆ ในสำนักงาน นอกจากนี้ยังเป็นส่วนจัดเตรียมเครื่องดื่มเมื่อมีการประชุมด้วย

3.12 ห้องน้ำ (Toilet)

ห้องน้ำในส่วนนี้เป็นห้องน้ำสำหรับพนักงานในสำนักงาน โดยตำแหน่งห้องน้ำควรติดต่อกับส่วนกลางสำนักงาน ซึ่งจะอยู่ใกล้กับส่วนกลางสำนักงานด้วย

5.1.1.2 องค์ประกอบ

1. ส่วนบริการเพื่อสุขภาพ

1.1 โถงพักคอย (Waiting Area)

ส่วนของที่นั่งสำหรับพักคอย หรือพักผ่อน หรือรอที่จะใช้งานสไปต่อไป

1.2 ส่วนติดต่อสอบถาม (Information Area)

ทำหน้าที่แจกจ่ายไปยังส่วนเสริมความงาม ส่วนออกกำลังกายและส่วนอื่นๆ ประกอบด้วยพื้นที่พักคอยและพื้นที่ต้อนรับ ซึ่งทำหน้าที่เช็กตารางเวลาใช้พื้นที่และตรวจโปรแกรมต่างๆ ของสมาชิกแต่ละคน เช่น นวดคลายเส้น ลดความอ้วน พิธีร่างกาย

1.3 ส่วนทำงานและพักผ่อนพนักงาน (Staff Working and Rest Area)

ส่วนทำงานประกอบด้วยผู้จัดการสปาและพนักงานบริการ แยกออกจากส่วนสำนักงานของโครงการ เพื่อการสะดวกในการบริการ และมีส่วนพักผ่อนให้กับพนักงานด้วย

1.4 ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้าและห้องน้ำเจ้าหน้าที่ (Staff Toilet and Locker Room)

เป็นส่วนสำหรับเปลี่ยนเครื่องแต่งตัวของพนักงาน ประกอบด้วยตู้เก็บของห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า และห้องน้ำ-ส้วม โดยจัดแยกเป็นส่วนของพนักงานชายและหญิง

1.5 ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า (Locker Room)

เป็นส่วนสำหรับเปลี่ยนเครื่องแต่งตัวของผู้มาใช้บริการ ประกอบด้วยตู้เก็บของและห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า อยู่ใกล้กับส่วนของห้องน้ำ

1.6 ห้องนวด (Massage Room)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับภายในเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เข้าไปประโยชน์ด้านการค้า ส่วนนวดกล้ามเนื้อเป็นส่วนบริหารนวดร่างกาย เพื่อคลายเส้นคลายกล้ามเนื้อ
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหามาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
บรรเทาความเครียด แก้อาการเมื่อย โดยผู้เชี่ยวชาญ ลักษณะห้องแยก หญิง ชาย ประกอบด้วย

- นวดแบบไทย

เป็นการนวดแบบจับเส้น โดยผู้นวดจะนั่งอยู่เบาะด้านล่างซึ่งมีความสูงต่ำกว่าตำแหน่งที่นอนของผู้มาใช้บริการ เป็นการนวดแผนโบราณแบบจับเส้น ผู้ใช้บริการสามารถแต่งตัวได้ตามปกติ ดังนั้นสามารถจัดให้เห็นวิวทิวทัศน์ด้านนอกได้แต่มีการกั้นพื้นที่เป็นสัดส่วน เพื่อแสดงขอบเขตพื้นที่ความเป็นส่วนตัว แยกหญิง - ชาย อย่างละ 2 เตียง และมีห้องแยกอีก 1 ห้อง สำหรับสมาชิกที่ต้องการความเป็นส่วนตัว

- นวดน้ำมัน

เป็นการนวดคลายกล้ามเนื้อ โดยการใช้ น้ำมันมะกอก น้ำมันมะกอกมาทาตามส่วนต่างๆ ของร่างกายเพื่อให้กล้ามเนื้อคลายตัว

- นวดแบบอโรมา

เป็นการนวดแบบใช้น้ำมันหอมระเหย ช่วยในการผ่อนคลายระบบประสาท หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า Hydrotherapy ช่วยในการกระตุ้นหมุนเวียนโลหิต เป็นวิถีธรรมชาติบำบัดที่นิยมมากอีกวิธีหนึ่ง ภายในห้องจะมีส่วนอาบน้ำแบบอ่างนวดตัวและฝักบัวแบบยืนอาบน้ำ

- ห้องนวดแบบหมักโคลน

เป็นการนวดตัวด้วยโคลน เพื่อช่วยให้ผิวพรรณสะอาดนุ่มนวล เป็นการบำรุงผิวอีกทางหนึ่ง

1.7 ห้องซาวน่า (Sauna Room)

เป็นห้องอบด้วยความร้อนเหมาะกับผู้ที่ผิวมัน เนื่องจากจะช่วยลดเอาความชื้นและความมันใต้ผิวหนังออกไป ควรอบแบบให้อยู่ใกล้กับสระน้ำเย็น เพราะเป็นส่วนที่ต้องใช้สัมผัสกัน ห้องซาวน่าเป็นห้องที่อบด้วยวัสดุไม้สำเร็จรูป ให้แสงสว่างภายในห้องด้วยหลอดไฟ

1.8 ห้องอบไอน้ำ (Steam Room)

เป็นห้องอบไอน้ำร้อน เหมาะกับผู้ที่ผิวแห้ง เพราะไอน้ำร้อนจะช่วยให้ผิวชุ่มชื้นมากขึ้น ภายในห้องอบไอน้ำจะไม่มีแสงไฟภายในเพราะเป็นห้องที่มีไอน้ำมากซึ่งมีความชื้นและความร้อนสูง อาจนำแสงจากภายนอกห้องมาใช้เป็นลักษณะห้องติดกระจกพื้นที่ส่วนนี้จะต้องใช้ร่วมกับสระน้ำเย็น เพราะเป็นส่วนที่ต้องใช้สัมผัสกัน จึงจะต้องจัดให้อยู่ในส่วนเปียก

1.9 ห้องออกกำลังกาย (gymnasiums room)

เป็นห้องออกกำลังกายประเภทที่ต้องใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ต่างๆ Gymnasium

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาและวิจัยเท่านั้น ไม่สามารถนำข้อมูลไปใช้
 เป็นห้องที่ต้องรับน้ำหนักมาก เนื่องจากน้ำหนักของอุปกรณ์ ปกติเป็นห้องพื้นคอนกรีตเสริมเหล็กรับ น้ำหนัก 450 กิโลกรัมต่อตารางเมตร ปูพรมด้านบน การตกแต่งจะต้องคิด

กระจกเช่นกัน เพื่อให้สามารถมองเห็นการออกกำลังกายของคุณ และอีกด้านหนึ่งควรให้เห็นลักษณะธรรมชาติเพื่อให้เกิดอารมณ์ที่พักผ่อน

1.10 สระว่ายน้ำ (Swimming pool)

ได้กลายเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับโรงแรมไปแล้ว เพราะเป็นการ บริการที่ผู้เข้าพักพอใจมาก การวางตำแหน่งสระว่ายน้ำควรจะพิจารณาให้ ผู้เข้าพักได้ใช้สะดวกเมื่อลงมาจากส่วน GUEST ROOM คือ ห้องน้ำและต้องมีการควบคุมการเข้า ออกพอสมควร ตำแหน่งของสระว่ายน้ำมีทั้งบน ดิน คือในส่วนที่ติดกับห้องนั่งเล่น ห้องอาหาร ในกรณีที่มีที่ดินมาก

- สระว่ายน้ำของเด็ก และผู้ใหญ่ ขนาดตามความเหมาะสม
- ลีอกเกอร์ชาย - หญิง
- ที่เปลี่ยนเสื้อผ้า เก็บของ
- ที่อาบน้ำ
- ห้องส้วม
- ส่วนเก็บของสำหรับเก็บ FURNITURE ของสระหรือของส่วนอื่นๆ เช่น เก้าอี้นอน ร่มกันแดด
- เก้าอี้นั่งเล่นรอบสระ สำหรับสนทนา อาบแดด
- ห้องเครื่องกลของสระ

1.11 ส่วนให้บริการเครื่องดื่ม บริเวณริมสระว่ายน้ำ (Pool Side Bar)

เป็นส่วนให้บริการเครื่องดื่ม บริเวณริมสระว่ายน้ำ เพื่อสะดวกแก่ ผู้มาใช้บริการสระว่ายน้ำ

2. ส่วนจัดประชุมสัมมนา

2.1 โถงพักคอย (Hall)

เป็นส่วนติดต่อและลงทะเบียนการใช้บริการเป็นจุดแรกที่เชื่อมจากจุดต่างๆ ก่อนการเข้าใช้บริการในส่วนนี้ ทั้งยังเป็นส่วนพักคอยหลังจากใช้ประชุมสัมมนาเสร็จเรียบร้อยแล้วหรือรอที่จะเข้าใช้การประชุม ดังนั้นจึงควรออกแบบให้มีความเป็นธรรมชาติร่มรื่นเพื่อให้เกิดความสบายใจในขณะพักคอยไม่รู้สึกรอ

2.2 ส่วนพักคอย (waiting area)

2.3 ห้องประชุมสัมมนา ขนาด 50 คน (Convention Room)

เป็นห้องประชุมขนาดรองรับการประชุมได้สูงสุด 50 คน เป็นการประชุมที่มีขนาดเล็ก เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4 ห้องควบคุมอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และเตรียมการ (Electronics Room)

เป็นห้องที่มีไว้สำหรับรองรับผู้ที่มาใช้บริการห้องประชุมสัมมนาโดยแบ่งแยกชายหญิงอย่างเด็ดขาด มีขนาดที่เพียงพอต่อการให้บริการ

2.5 ห้องน้ำ (Public Toilet)

เป็นห้องน้ำที่มีไว้สำหรับรองรับผู้ที่มาใช้บริการห้องประชุมสัมมนาโดยแบ่งแยกชายหญิงอย่างเด็ดขาดมีขนาดที่เพียงพอต่อการให้บริการ

2.6 ห้องเก็บของ (Storage Room)

เป็นห้องที่มีไว้สำหรับเก็บอุปกรณ์ประกอบการประชุมหรือสัมมนา เช่น โต๊ะ เก้าอี้ เป็นต้น

3. ส่วนบริการ

3.1 ห้องเก็บอาหารและเครื่องดื่ม (Food and Beverage Storage)

3.1.1 STEWARD STORE ROOM

เป็นส่วนที่เก็บอาหารแห้ง อาหารสด อาหารกระป๋อง ผัก ฯลฯ ควรจะอยู่ในตำแหน่งใกล้กับวัตถุดิบกับส่วนครัว เพราะจะช่วยให้ขั้นตอนการทำงานไปทางเดียวกันสามารถแบ่งออกได้เป็น

3.1.1.1 COLD STORE เป็นห้องเย็นสำหรับเก็บอาหารสด

โดยเฉพาะ มีพื้นที่ประมาณ 2/5 ของ STEWARD STORE ROOM ได้แก่

- FISH REFRIGERATOR เก็บพวกอาหารปลา กุ้ง หอย ปู
- MEAT REFRIGERATOR เก็บพวกอาหาร เนื้อ ไก่ เป็ด
- VEGETABLE REFRIGERATOR เก็บอาหาร ผักต่างๆ

3.1.1.2 DRY STORE เป็นห้องเก็บอาหารแห้ง เช่น ซึ่งอาจจะ

เป็นห้องเฉพาะภายในจะมีชั้นตู้ ไม้หรือโลหะ สำหรับ เก็บอาหารไว้ มีพื้นที่ประมาณ 3/4 ของห้อง

3.1.2 BEVERAGE STORAGE

เป็นส่วนเก็บเครื่องดื่มต่างๆ ควรแยกเก็บออกจากห้องเก็บอาหารทั่วไป อาจจะเป็นห้องเก็บไวน์ หรือสุรา หรืออาจจะแบ่งเป็น 4 ส่วน สำหรับไวท์ สุรา เบียร์ และเครื่องดื่มเบาๆ ปกติส่วนที่เท่ากับ 0.13 ตร.ม./1 ห้องพัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5.16 ระดับอุณหภูมิสำหรับเก็บอาหาร – เครื่องดื่มประเภทต่างๆ

อาหาร – เครื่องดื่ม	อุณหภูมิเก็บรักษา (C)
- RED WINE	55
- WHITE WINE	55
- BEER	40
- เครื่องดื่มแอลกอฮอล์อื่นๆ	อุณหภูมิปกติของห้อง
- เนื้อสด	34-36
- อาหารแช่เย็นแข็ง	10-0
- อาหารแห้ง	70-72

3.2 ห้องครัว (Kitchen) ประกอบด้วย

3.2.1 MAIN KITCHEN

ครัวเป็นส่วนปรุงอาหารที่จะส่งไปยังส่วนต่างๆ ของโรงแรมเช่น RESTAURANT, BANQUET HALL, PRIVATE DINING ROOM, COFFEE SHOP, ROOM SERVICE หรืออาจจะรวมไปถึงห้องอาหารสำหรับพนักงานด้วยก็ได้ ดังนั้นจึงต้องอยู่ในบริเวณนี้ สามารถบริการได้สะดวกที่สุด สามารถส่งไปยังแผนกต่างๆ ได้สะดวก รวดเร็ว ไม่ขัดกับทางสัญจรของแขกผู้มาพัก 40-50 % ของพื้นที่ห้องอาหาร และส่วนจัดเลี้ยง แต่ถ้ากำหนดให้ครัวใหญ่ให้บริการอาหารแก่ทุกส่วนของ โรงแรมตามมาตรฐานครัวใหญ่ ต้องมีพื้นที่ ประมาณ 85 % ของพื้นที่ทานอาหาร

องค์ประกอบของ MAIN KITCHEN

ก. ส่วนเตรียมอาหาร (PREPARATION AREA) เป็นบริเวณเตรียมเครื่องปรุง ทำความสะอาด ล้างผัก หรือเนื้อก่อนปรุงอาหาร ในส่วนนี้ยังแบ่งออกเป็น ส่วนย่อยๆ ตามประเภทของอาหาร เช่น บริเวณเตรียมอาหารผัก อาหารเนื้อ อาหารปลา ฯลฯ ควรคำนึงถึงแสงสว่างและอากาศถ่ายเทสะดวก โถ๊ะเตรียมอาหารก่อนปรุงนั้น ควรจะเป็น โถ๊ะสี่เหลี่ยมผืนผ้า แต่ไม่ควรสูงหรือเตี้ยเกินไป ความสูงประมาณ 0.75 ม. ความกว้างแล้วแต่เหมาะสม ควรมีลิ้นชักสำหรับเก็บเครื่องใช้ เช่น ขางกันเปื้อน เขียงหรือเครื่องใช้ต่างๆ หรือควรมีตู้เก็บของต่างหาก บริเวณใกล้กับ โถ๊ะเตรียมอาหารเพื่อสะดวกในการใช้

ข. ส่วนปรุงอาหาร (COOKING AREA) เป็นบริเวณปรุงอาหารควรจะอยู่ใกล้กับบริเวณที่อาหารจะต้องถูกนำไปบริการ เช่น PANTRY สำหรับเสริฟอาหารหรือ ROOM SERVICE มักจะมีผู้ช่วย เป็นลูกมือ (ASSISTANTS) ในการหั่นการล้างต่างๆ สำหรับ KITCHEN นั้นแบ่งออกเป็น 3 ส่วนคือ

- **HOT KITCHEN** คือแผนกผัด ทอด นึ่ง และอบ เป็นอาหารหลัก อาหารพร้อมทำทันที อุปกรณ์ใช้ประกอบอาหาร เช่น

- เตาแก๊ส
- เตาอบ
- เตาอุ่นอาหารให้ร้อน
- อ่างล้างมือ ล้างภาชนะ มีอยู่หลายชุด
- โถ้จัดวางของและเตรียมอาหาร ส่วนเก็บอุปกรณ์ในครัว เช่น ตู้ ชั้นวางของ

- **COLD KITCHEN** คือ แผนกที่ทำอาหารประเภทสลัดคอกเทลฟร็อกซ์ สำหรับพวกสลัด หรือทำอาหารประเภทที่ต้องใช้ความเย็นอยู่เสมอ จำเป็นต้องใช้ห้องแคะสลัก พ่อครัวจะต้องมีความชำนาญอยู่หลายอย่าง รวมทั้งแคะสลักผลไม้ พับเนย และแคะสลักน้ำแข็ง

- **PASTRIES KITCHEN** คือ แผนกที่รับผิดชอบในการทำของหวาน ขนมปัง ตลอดจนไอศกรีมต่างๆ

- **FOOD SERVICE ROOM** เป็นบริเวณเตรียมอาหาร ก่อนที่จะนำไปยังส่วนต่างๆ ที่เก็บเหล้า และเครื่องดื่ม ซึ่งมักจะต้องการไปยังห้องอาหารและถูกเปิดไปยังบาร์ ก่อนที่จะถึงเวลาบริการ ในเวลานี้จะต้องมีที่เก็บของ ชั้นวางของตู้เย็น ที่มีอุณหภูมิต่างๆ แล้วแต่ชนิดของอาหาร

- **WASHING AREA** เป็นบริเวณที่ใช้ล้างถ้วยชาม ซ้อนส้อมทุกชนิดตาม โรงแรมใหญ่ๆ ที่ทันสมัยมักจะให้เครื่องล้างภาชนะแยกกัน ไปแต่ละชนิด โดยมีคนควบคุมและตรวจสอบความสะอาด ในส่วนนี้ยังรวมแผนกส้วกอยู่ด้วย คือแผนกรักษาความสะอาดภายในครัวต่างๆ ซึ่งแผนกนี้ขึ้นอยู่กับหัวหน้าคนครัวอีกต่อหนึ่ง

- ส่วนตรวจเช็คอาหาร (**DISPENSER BAY**) เป็นส่วนหน้าสุดของครัว สำหรับตรวจเช็คอาหารที่จะแยกไปเสิร์ฟ พร้อมทั้งตรวจเช็คของที่ล้างเรียบร้อยแล้วว่าครบหรือไม่

- **BAKE SHOP** โรงแรมขนาดเล็กนิยมจัดให้อยู่ส่วนใดส่วนหนึ่งภายในครัว สำหรับโรงแรมขนาดใหญ่มักจะแยกออกต่างหากเป็นที่จัดอาหาร ลักษณะขนมปังประกอบด้วยเครื่องอบ ชั้นเก็บขนมปัง ห้องล้างมือ พร้อมตู้เก็บอาหารสำเร็จรูปเนื้อที่ประมาณ 30 %ของพื้นที่ครัวใหญ่

- **AUXILIARY KITCHEN**

เป็นห้องครัวที่จัดแยกครัวใหญ่ ในกรณี **COFFEE SHOP** อยู่ไกลจากครัวใหญ่ จะทำแต่เพียงอาหารเบาๆ ส่วนอาหารหนัก หรือแขกมาทานอาหารมักจะส่งมาจากครัวใหญ่

อย่างไรก็ตามในครัวย่อยนี้ อาจจะเป็นอุปกรณ์ในการประกอบอาหารทุกประเภทที่มีตามเมนูเนื้อที่ประมาณ 20-25% ของพื้นที่ **COFFEE SHOP**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานในวงจำกัดการศึกษานานาชาติ ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายละเอียดการใช้เนื้อที่ของห้องครัว

1. ส่วนของห้องครัว แบ่งออกได้เป็น

- ส่วนเนื้อสัตว์และส่วนเตรียมอาหาร (MEAT PREPARATION) 4 % ของพื้นที่ครัว
 - ส่วนผักและส่วนเตรียมอาหาร (VEGETABLE PREPARATION) 7 % ของพื้นที่ครัว
 - ส่วนปรุงอาหาร (COOKING) 12 % ของพื้นที่ครัว
 - ส่วนอาหารที่แช่เย็น (COOL FOODS) 10 % ของพื้นที่ครัว
 - ส่วนทากขนมปัง (BAKERY) 20 % ของพื้นที่ครัว
 - ส่วนล้างจาน (DISH WASHING) 10% ของพื้นที่ครัว
 - ส่วนเนื้อที่โล่ง (CIRCULATION SPACE) 37 % ของพื้นที่ครัว
- รวมพื้นที่ 100% ของพื้นที่ครัว

2. ส่วนบริการของห้องครัว (KITCHEN SERVICE) แบ่งออกได้เป็น

- ส่วนเก็บของแห้ง (DRY STORAGE) 15% ของพื้นที่ครัว
 - ส่วนเก็บของห้องเย็น (REFRIGERATOR) 15% ของพื้นที่ครัว
 - ส่วนที่รับของ (RECEIVING) 10% ของพื้นที่ครัว
 - ส่วนที่ทิ้งขยะ (TRASH AND GARBAGE) 10% ของพื้นที่ครัว
 - ส่วนของผู้ช่วย (HELP'S FACILITIES) 20% ของพื้นที่ครัว
 - ส่วนสำนักงานทั่วไป (GENERAL OFFICE) 5% ของพื้นที่ครัว
- รวมพื้นที่ 75 % ของพื้นที่ครัว

3.3 ห้องพักพ่อครัว (Chef Office)

เป็นส่วนทำงานของหัวหน้าซึ่งส่วนมากจะเป็นชาวต่างประเทศที่ชำนาญการเรื่องอาหาร เครื่องดื่มโดยเฉพาะทำหน้าที่ออกรายการอาหารประจำในห้องอาหารต่างๆ จัดรายการอาหาร สำหรับงานเลี้ยงต่างๆ ด้วย โดยมีหัวหน้าคอยรับคำสั่งและคอยดูแลสอดส่องคนงานในการทำงานและควบคุมกิจการภายในทั้งหมด

3.4 ห้องรับประทานอาหารพนักงาน (Employee Cafeteria)

ส่วนห้องอาหารของเจ้าหน้าที่ระดับสูง อาจแยกได้ต่างหากอีกห้องหนึ่ง ในส่วนนี้ต้องเตรียมพื้นที่สำหรับ PANTRY ไว้ด้วยบริการแก่พนักงานฝ่ายต่างๆ สำหรับจำนวนที่นั่งปกติคิดจากครึ่งหนึ่งของจำนวนพนักงานทั้งหมด สำหรับอาหารมือเที่ยง การบริการจะเป็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
แบบ CAFATERIA
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.5 ห้องเก็บอุปกรณ์สำหรับครัว (Equipment Storage)

เป็นส่วนเก็บเครื่องถ้วยชามของใช้และภาชนะต่างๆ ซึ่งมีสำรองไว้ ตำแหน่งควรอยู่ใกล้ครัวและส่วนเสิร์ฟอาหาร

3.6 ห้องเก็บขยะ (Garbage Holding Room)

เป็นส่วนเก็บขยะเพื่อรอการกำจัด โดยจะต้องสามารถแก้ปัญหากลิ่นรบกวนและสภาพไม่น่าดูได้

องค์ประกอบในส่วนนี้ประกอบด้วย

- ส่วนการแยกชนิดของขยะ (GARBAGE SORTING AREA)
- ส่วนเก็บขยะที่ต้องแช่เย็น ไม่ให้บูดเน่า (REFRIGERATED STORAGE)
- ส่วนเก็บขยะแห้ง (TRASH STORAGE)
- ส่วนที่เก็บขวดเปล่า (EMPTY BOTTLE STORAGE)

3.7 ห้องซักรีด (Laundry)

เป็นส่วนซักรีด เครื่องแบบพนักงานของโรงแรม รวมทั้งเสื้อผ้าแขกที่ต้องการให้ซัก ในปัจจุบัน โรงแรมขนาดใหญ่มักจะมีส่วนบริการซักรีดของตนเอง ภายในห้องซักรีดนี้ จะมีเครื่องซักผ้า (WASHER) เครื่องบิดผ้า (EXTRACTORS) ที่รีดผ้า (IRONER), TUMBLE DRIED ฯลฯ โดยเริ่มแรกพนักงานจะเก็บผ้าสกปรกจากห้องพักแขก ภัตตาคาร และส่วนอื่นๆ ของโรงแรม โดยใช้รถเข็น (CART) ไปยังบริเวณส่วนพื้นที่บริการ โดยทั่วไปแบ่งอัตราส่วนลักษณะงานเครื่องที่ใช้ดังนี้

70 % เป็น FLAT WORK (SNEETS, COLTHS NAPKINS)

25 % เป็น TUMBLE DRIED (TOWEL, BATH MATS)

5 % เป็น UNIFORMS AND MISCELLANEOUS ITEMS (GUEST ITEMS)

การกำหนดชั่วโมงการทำงาน ประมาณ 40 ชั่วโมง / สัปดาห์

- การคำนวณหาปริมาณผ้าที่ต้องการซัก/ ชั่วโมง
ขั้นตอนการปฏิบัติงาน
ผ้าจากห้องพักแขก คัดแยกผ้า นำเข้าเครื่องซัก
ห้องอาหาร ทำเครื่องหมาย
บรรจุรถเข็นไปใช้ เครื่องรีด นำเข้าเครื่องบิดแห้ง

- LAUNDRY SUPERVISOR

เป็นผู้ดูแลในแผนกซักรีดมีหน้าที่ควบคุมการทำงานในแผนก

- SUPPLIES STORAGE

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามแก้ไขตัดแปลงแก้ไขและต้องขออนุญาตทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
เป็นส่วนเก็บของใช้ในแผนกซักรีดเช่น ผงซักฟอก เป็นต้น

3.8 ห้องเก็บผ้าไหม (Linen Storage)

เป็นส่วนที่เก็บของใช้ประเภทผ้า เช่น ผ้าปูที่นอน ผ้าปูโต๊ะ ผ้าเช็ดตัว ผ้าเช็ดหน้า ปลอกหมอน พูก หมอน ฯลฯ ที่ใช้ในแต่ละโซน โดยแยกต่างหาก MAIN LINEN ประกอบด้วยส่วนต่างๆ ดังนี้

- บริเวณเก็บรถเข็น (CARTS) โดยทั่วไปกำหนดจำนวนเข็น 1 คันต่อ ห้องพักแขก 12-18 ห้อง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับชนิดหรือ GRADE ของโรงแรมรวมทั้งรถเข็นสำรองจำเป็น - บริเวณเก็บผ้า (RACKING AND SHELVES FOR LINEN) ประกอบด้วยช่องและชั้น สำหรับเก็บผ้าทั่วไปมีขนาดกว้าง 60 ซม. ความสูงประมาณ 1.50 – 2.00 ม. เนื้อที่ประมาณ 5.4 ตร.ม.

3.9 ห้องเก็บอุปกรณ์ซักรีด (Storage)

3.10 ห้องเก็บผ้าซักแล้ว (Linen Storage)

เป็นส่วนที่เก็บผ้าที่ซักแล้วในส่วนของแขกผู้เข้าพัก ส่วนใหญ่จะเป็นเสื้อผ้าทั่วไป

3.11 ห้องควบคุมน้ำร้อน (Boiler Room)

เป็นห้องสำหรับควบคุมอุณหภูมิ และจ่ายน้ำร้อนที่จะใช้มาเชื้อโรคในการทำ ความสะอาดผ้า

3.12 ห้องตรวจสอบคุณภาพผ้า

3.13 พื้นที่รับส่งของ (Loading Area)

เป็นบริเวณขนถ่ายวัตถุดิบต่างๆ ที่นำมาส่ง โดยการท่าขนชาลา สำหรับเทียบ รถบรรทุกเพื่อสะดวกในการขนถ่ายระดับความสูง 0.90-1.20 ม. LOADING PLATFORM จะต้องติดต่อกับ RECEIVING AREA โดยตรงเพื่อสามารถทำการตรวจสอบของเข้า – ออกได้โดยสะดวก

3.14 บริเวณตรวจรับของ (Receiving Area)

เป็นบริเวณที่จัดเตรียมสำหรับการพักสินค้า และวัตถุดิบต่างๆ ที่ส่งเข้ามาใน โรงแรม เพื่อรอการตรวจเช็คจากเจ้าหน้าที่และขนถ่ายไปยังแผนกต่างๆ ตำแหน่งของห้อง ควรอยู่ติดกับลานส่งของและเข้าออกของส่วนบริการ

3.15 คลังพัสดุ (Storage)

- ห้องเก็บของขนาดใหญ่ - ขนาดหนัก (BULK STORAGE) เก็บของประเภท เครื่องอะไหล่ต่างๆ วัตถุดิบที่ใช้ทำเฟอร์นิเจอร์ ตำแหน่งควรอยู่ใกล้บริเวณตรวจรับของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับครูใช้เท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า และเส้นทางที่สามารถติดต่อกับส่วนอื่นได้สะดวก

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- GROUNDS EQUIPMENT STORAGE ห้องเก็บอุปกรณ์ในการทำสวน คูแลไม่
ระดับต่างๆ ในโรงแรม

- GENERAL STORAGE ควรอยู่กับบริเวณ LOADING DOCK ภายในห้องจะ
แยกเก็บของต่างๆที่ใช้ประจำเช่น สมุด ดินสอ หลอดไฟ สบู่ ฯลฯ จัดวางเป็นระเบียบอยู่ใน
ชั้นหรือตู้

3.16 ห้องพักผ่อนพนักงาน (Staff Rest Room)

จัดเอาไว้เป็นส่วนพักผ่อนสำหรับพนักงาน

3.17 ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้าพนักงาน (Staff Locker Room)

เป็นส่วนสำหรับเปลี่ยนเครื่องแต่งตัวของพนักงาน ประกอบด้วยตู้เก็บของ ห้องน้ำ
ดื่ม โดยจัดแยกเป็นส่วนของพนักงานชายและหญิง

3.18 ห้องทำงานพนักงานแม่บ้าน (Housekeeping)

ลักษณะที่เปิดโล่งมีพนักงานประจำ (SERVICE BOY ROOM) โดยจัดให้มี
เคาน์เตอร์พร้อมที่นั่ง โต๊ะเขียนหนังสือ แผงกริ่งหรือไฟสัญญาณ ซึ่งต่อจากห้องพักต่างๆ
มารวมกันอยู่ที่นี้ พนักงานบริการ โดยสับเปลี่ยนกันตลอด 24 ชั่วโมง รวมทั้งมีหน้าที่รับคำ
สั่งจากแผนกต้อนรับชั้นล่างให้ปฏิบัติการอื่นๆ

ส่วนนี้ขึ้นอยู่กับขนาดโรงแรม ซึ่งอาจจะแยกห้องหรือจัดอยู่ในส่วนของที่เก็บผ้า
ซึ่งจะรวมที่พับของพนักงานทำความสะอาด (MAID'S ROOM) ด้วย UNIFORM ISSUE/
STORAGE ห้องเก็บและเบิกจ่ายเครื่องแบบของพนักงาน โดยเฉพาะไม่ปะปนกับส่วนของ
LINEN STORAGE

- SUPPLIES STORAGE ห้องเก็บของใช้แผนกแม่บ้าน
- วัสดุทำความสะอาด ผ้า สบู่ ผงซักฟอก แปรง
- อุปกรณ์ทำความสะอาด เช่น เครื่องดูดฝุ่น ไม้กวาด
- ถังหรือภาชนะ
- อ่างสำหรับล้างทำความสะอาด (CLEANER'S SINK)
- DRAINING BOARD
- LOST AND FOUND เป็นส่วนเก็บของที่แขกลืมไว้ในห้องพัก เพื่อรอการติดต่อ
ขอรับกลับ อาจจัดเป็นห้องหรือเป็นตู้ รวมอยู่ในส่วนของ LINEN STORAGE ก็ได้
- SEWING ROOM เป็นห้องซ่อมแซมเสื้อผ้า และผ้าทุกชนิดในโรงแรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ส่วนซ่อมบำรุง

4.1 ห้องปฏิบัติงานซ่อมบำรุง (Maintenance Office)

เป็นที่ทำงานของวิศวกรผู้ควบคุมงานส่วนซ่อมบำรุงต่างๆ ส่วนนี้ควรวางอยู่ไกลจากส่วนที่พักและส่วนกลางมากที่สุด อาจเป็นชั้นล่างสุดหรือชั้นใต้ดิน

4.2 ห้องเก็บอุปกรณ์ซ่อมบำรุง (Storage)

เป็นห้องที่มีไว้สำหรับเก็บอุปกรณ์ต่างๆ สำหรับซ่อมบำรุงทุกอย่างที่จำเป็นต่อโครงการ

4.3 ห้องเครื่องไฟฟ้า (Electrical Room)

4.4 ห้องปั่นกระแสไฟฟ้าสำรอง (Generator Room)

4.5 ห้องเก็บสำรอง เชื้อเพลิงและน้ำมัน

ห้องหม้อแปลงไฟฟ้าและเครื่องผลิตกระแสไฟฟ้าสำรอง เป็นบริเวณติดตั้งเครื่องลดกำลังไฟฟ้า จากกระแสไฟฟ้าแรงเคลื่อนสูงเป็นกระแสไฟฟ้าแรงเคลื่อนต่ำ สำหรับใช้กับอุปกรณ์เครื่องกลต่างๆ ในโครงการและเตรียมพื้นที่สำหรับติดตั้งเครื่องกำเนิดไฟฟ้าสำรอง (GENERATOR) ขนาดใหญ่ 2.00-5.00 ม. หรือขนาดเล็ก 0.80 – 2.00 ม. โดยอาจเตรียมพื้นที่สำหรับเติม ในอนาคตอีก 1 เครื่องด้วย นอกจากนี้ยังมี SWITCH BOARD ขนาด 1.00-3.00 ม. รวมทั้งถังเก็บเชื้อเพลิง (FUEL TANK) สำหรับ GENERATOR อีกด้วย ตำแหน่งทั้งสองส่วนนี้ควรอยู่ติดกัน และอยู่ติดริมนอกอาคาร เพื่อประโยชน์ในการระบายความร้อนจากเครื่อง และรวมทั้งการซ่อมบำรุงด้วย ผนังติดริมนอกอาคารอาจทำเป็นเกราะระบายอากาศ และสามารถถอดออกได้ ในกรณีที่ต้องมีการขนเครื่องออกซ่อมพื้นที่เหมาะสมใน โครงการนี้

4.6 ห้องอุปกรณ์เกี่ยวกับโทรศัพท์และอินเทอร์เน็ต (Telephone and Internet Equipment)

เป็นศูนย์รวมหุ้มนสายโทรศัพท์และอินเทอร์เน็ต รวมถึงห้องโสตทัศนศึกษาของโครงการ ควรอยู่ใกล้กับ ELECTRICAL ROOM เนื่องจากสายโทรศัพท์ และ AUDIO จะเดินคู่กับสายไฟฟ้า สำหรับ โครงการนี้ไว้ยู่ติดกับห้องควบคุมระบบโทรศัพท์วงจรปิดและรักษาความปลอดภัย จัดรวมไว้ในส่วนบริหาร ในห้องผู้บริหาร เพื่อให้่ายต่อการดูแลและควบคุม

4.7 ห้องเครื่องปั้มน้ำ

เป็นห้องที่เก็บอุปกรณ์เกี่ยวกับงานประปาและสุขาภิบาลของโครงการ จัดไว้ให้อยู่

ในส่วนของส่วนเรียนรู้ฯ บริเวณใกล้กับถังเก็บน้ำ เพื่อให้่ายต่อการเชื่อมต่อแหล่งน้ำและจ่ายไปยังส่วนต่างๆ ของโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.8 พื้นที่จัดเก็บ รีไซเคิล และกำจัดขยะ

จัดรวมไว้กับส่วนเรียนรู้ ในส่วนของการแปรรูปผลผลิตจากขยะ เช่น เศษอาหาร ใบไม้ เป็นต้น ในส่วนของขยะอื่นๆ ที่ไม่สามารถย่อยสลายได้นั้น จะนำออกไปทิ้งภายนอก เพื่อทำการรีไซเคิลต่อไป

4.9 ห้องควบคุมระบบโทรทัศน์วงจรปิดและรักษาความปลอดภัย

จัดรวมไว้ในส่วนบริหาร ในห้องผู้บริหาร เพื่อให้ง่ายต่อการดูแลและควบคุมทั่วถึง

4.10 ห้องพักผ่อนพนักงานซ่อมบำรุง

4.11 ห้องน้ำและห้องเปลี่ยนเสื้อผ้าพนักงาน (Staff Toilet and Locker Room)

เป็นส่วนสำหรับเปลี่ยนเครื่องแต่งตัวของพนักงาน ประกอบด้วยตู้เก็บของและห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า อยู่ใกล้กับส่วนของห้องน้ำ

5.1.1.3 องค์ประกอบเสริม

1. ส่วนบริการเพื่อกิจกรรมสันตนาการ

1.1 โถงพักคอย (Waiting Area)

1.2 ส่วนติดต่อสอบถาม (Information Area)

เพื่อให้ความสะดวกแก่ผู้มาใช้บริการส่วนสันตนาการ

1.3 ห้องเก็บอุปกรณ์ผจญภัยเกี่ยวกับน้ำ

ห้องนี้เป็นห้องเก็บอุปกรณ์เกี่ยวกับการผจญภัยเกี่ยวกับน้ำ เช่น การล่องแก่ง การพายเรือคายัก เรือแคนู หรือล่องแพไม้ไผ่ เป็นต้น ห้องนี้จึงจำเป็นสำหรับเก็บเสื้อชูชีพ ไม้พายต่างๆ เรือยาง จึงควรมีขนาดใหญ่เพียงพอ

1.4 ห้องเก็บอุปกรณ์เกี่ยวกับจักรยาน

ห้องนี้เป็นห้องเก็บจักรยานและอุปกรณ์ซ่อมบำรุงของจักรยาน ทั้งยังเป็นส่วนที่มีพื้นที่สำหรับแขกที่จะมาติดต่อเช่าจักรยานอีกด้วย

1.5 ห้องน้ำ และห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า

1.6 ลานกิจกรรมกลางแจ้ง

2. ส่วนส่งเสริมภูมิปัญญาและวิถีชีวิตท้องถิ่น

2.1 โรงผลิตสมุนไพร

2.2 โรงสี, ฝัดข้าว

2.3 ส่วนเรียนรู้วนเกษตร

2.4 พื้นที่เก็บอุปกรณ์ทำผ้าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับบุคลากรในหน่วยงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 2.5 พื้นที่แปรรูปผลิตภัณฑ์จากไม้ เช่น ถ่าน
- 2.6 โรงเพาะเห็ด
- 2.7 พื้นที่เลี้ยงสัตว์ เช่น ไก่ หมู
- 2.8 พื้นที่แปรรูปผลผลิตทางการเกษตร
- 2.9 พื้นที่จัดเก็บผลผลิตแปรรูป
- 2.10 บ่อเลี้ยงไส้เดือน /บ่อหมักปุ๋ย
- 2.11 โรงผลิตน้ำหมักชีวภาพ
- 2.12 โรงผลิตผลิตภัณฑ์จากมูลสัตว์
- 2.13 โรงผลิตแก๊สชีวภาพ
- 2.14 โรงผลิตน้ำมันไบโอดีเซล
- 2.15 โรงพักเลี้ยงช้าง
- 2.16 พื้นที่ทำการเกษตรและป่าเรียนรู้

1) พื้นที่เพาะปลูกพืชตามฤดูกาล

เป็นพื้นที่สำหรับเพาะปลูกพืชตามฤดูกาล เช่น พืชผักเมืองหนาว และพืชล้มลุก เป็นต้น เน้นการปลูกแบบไร้สารพิษ และนำผลผลิตมาใช้ในโครงการด้วย โดยสามารถให้ผู้ให้บริการ โครงการมาร่วมชมและเก็บพืชผักได้

2) พื้นที่ทำน้าขึ้นบันได

เป็นพื้นที่ทำการเกษตรที่เป็นกิจกรรมใน โครงการคือการสาธิตการทำน้าขึ้นบันไดด้วยวิถีชาวบ้าน คือการใช้แรงงานคน โดยสามารถให้ผู้สนใจร่วมทำน้าได้ด้วย

3) พื้นที่เพาะปลูกป่า 3 อย่าง ประโยชน์ 4 อย่าง

การปลูกป่า 3 อย่าง ได้ประโยชน์ 4 อย่าง พระองค์มีพระราชดำรัส ดังนี้ “การปลูกป่าถ้าจะให้ราษฎรมีประโยชน์ให้เขาได้ให้ใช้วิธีปลูกไม้ 3 อย่าง แต่มีประโยชน์ 4 อย่าง คือ ไม้ใช้สอย ไม้กินได้ ไม้เศรษฐกิจ โดยปลูกรองรับการชลประทาน ปลูกรองรับ ชันน้ำ และปลูกอุดช่วงไหล่ตามรอยห้วย โดยรับน้ำฝนอย่างเดียว ประโยชน์อย่างที่ 4 คือสามารถช่วยอนุรักษ์ดินและน้ำ”

แปลความสรุปอย่างเข้าใจง่าย ปลูกไม้ให้พออยู่ พอกิน พอใช้ และระบบนิเวศน์พออยู่ หมายถึง ไม้เศรษฐกิจปลูกไว้ทำที่อยู่อาศัย และจำหน่าย

พอกิน หมายถึง ปลูกพืชเกษตรเพื่อการกินและสมุนไพร

พอใช้ หมายถึง ปลูกไม้ไว้ใช้สอยโดยตรงและพลังงาน เช่น ไม้ฟืน, และไม้ไผ่ เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยและส่งเสริมการเกษตรอย่างยั่งยืน การค้าไม้ว่ากรณีใดในพื้นที่ป่าทั้งหมดมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

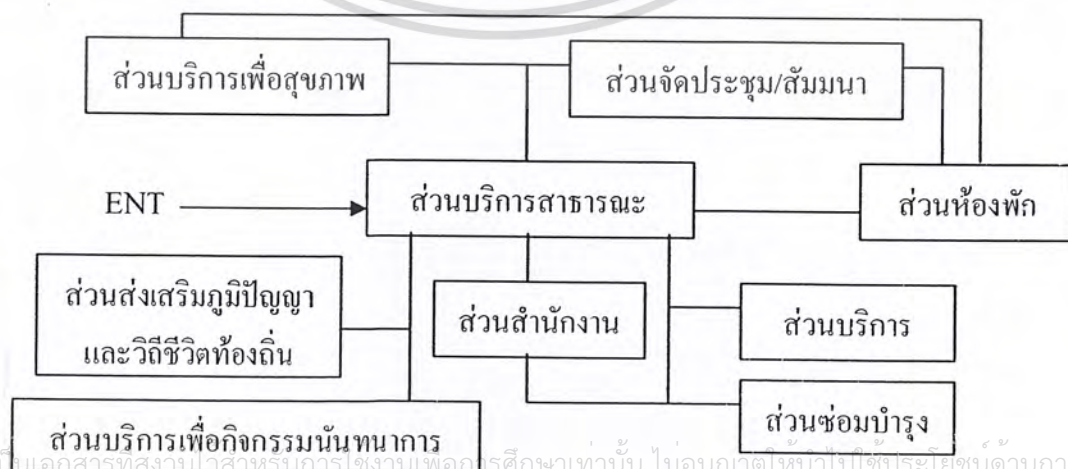
5.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบโครงการ

การศึกษาองค์ประกอบโครงการ โดยการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบนั้น เพื่อนำไปสู่การวางผังอาคาร โดยพิจารณาความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของโครงการในลักษณะการให้ค่าน้ำหนักคะแนน และแผนผังแสดงความสัมพันธ์เพื่อง่ายต่อการศึกษาในขั้นถัดไป โดยมีค่าความสัมพันธ์ ดังต่อไปนี้

- 0 หมายถึง ไม่มีค่าความสัมพันธ์
- 1 หมายถึง มีความสัมพันธ์กันน้อย
- 2 หมายถึง มีความสัมพันธ์ปานกลาง
- 3 หมายถึง มีความสัมพันธ์กันมาก

ตารางที่ 5.17 แสดงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบโครงการ

องค์ประกอบ	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1. ส่วนห้องพัก									
2. ส่วนบริการสาธารณะ	3								
3. ส่วนสำนักงาน	1	2							
4. ส่วนบริการเพื่อสุขภาพ	3	1	1						
5. ส่วนจัดประชุม/สัมมนา	2	3	2	0					
6. ส่วนบริการ	2	2	2	1	2				
7. ส่วนซ่อมบำรุง	0	2	1	0	0	1			
8. ส่วนบริการเพื่อกิจกรรมนันทนาการ	3	3	1	2	1	0	0		
9. ส่วนส่งเสริมภูมิปัญญาและวิถีชีวิตท้องถิ่น	1	0	0	1	1	2	0	1	

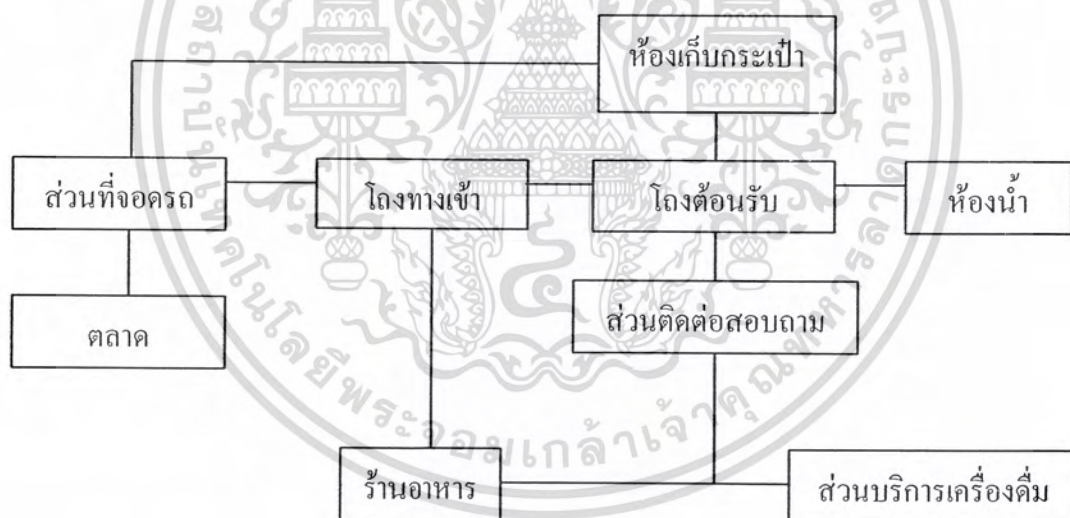

รูปที่ 5.1 แผนผังแสดงระบบทางสัญจรขององค์ประกอบโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับบริการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น

ตารางที่ 5.18 แสดงความสัมพันธ์ของส่วนบริการสาธารณะ

องค์ประกอบ	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1. โถงทางเข้า									
2. โถงต้อนรับ	3								
3. ส่วนติดต่อสอบถาม	3	3							
4. ส่วนบริการเครื่องพิมพ์	2	2	2						
5. ห้องเก็บกระเป๋า	0	0	3	0					
6. ห้องน้ำ	2	2	2	2	0				
7. ร้านอาหาร	1	2	2	1	0	1			
8. ตลาด	0	0	0	0	0	1	1		
9. ส่วนที่จอดรถ	1	0	0	0	1	2	2	2	

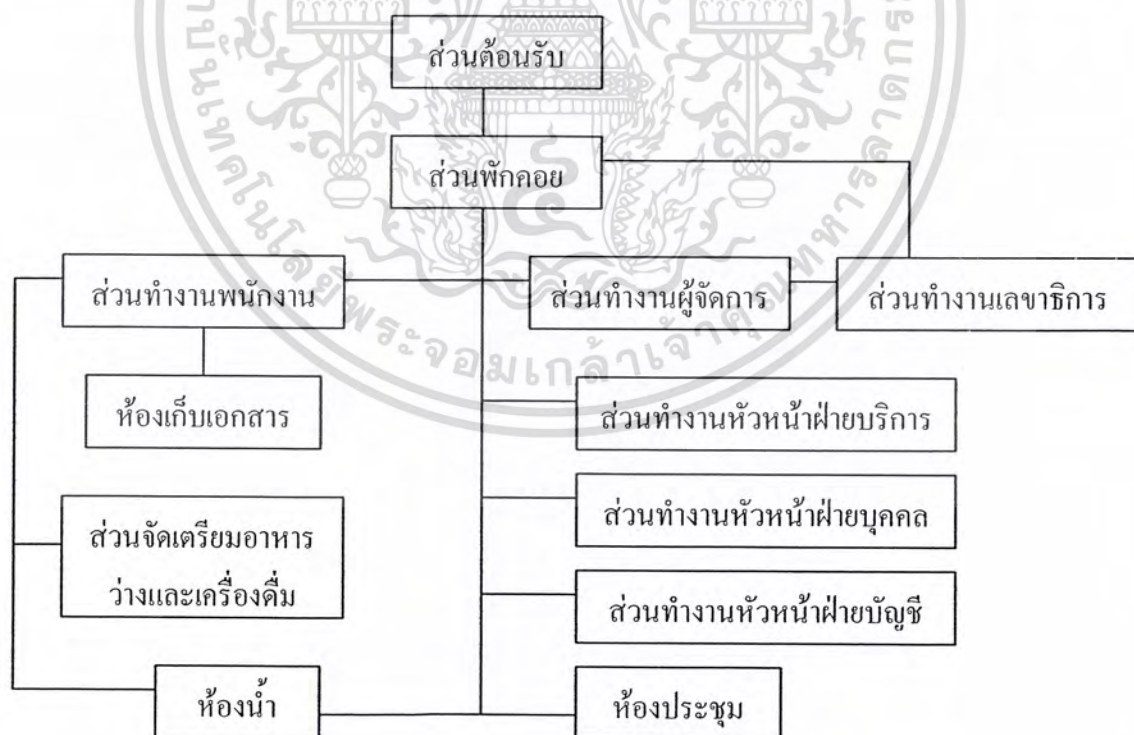

รูปที่ 5.2 แผนผังแสดงระบบทางสัญจรของส่วนบริการสาธารณะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5.19 แสดงความสัมพันธ์ของส่วนสำนักงาน

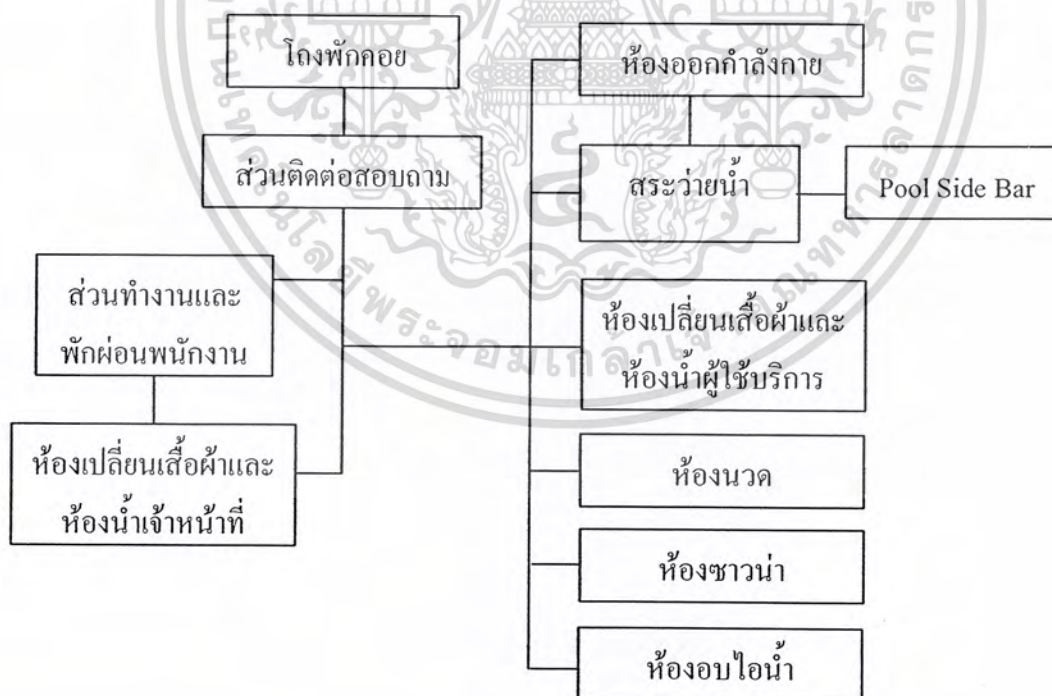
องค์ประกอบ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1. ส่วนต้อนรับ												
2. ส่วนพัสดุ	3											
3. ส่วนงานผู้จัดการ	2	2										
4. ส่วนงานเลขานุการ	3	3	3									
5. ส่วนงานหัวหน้าฝ่ายบริการ	2	2	2	2								
6. ส่วนงานหัวหน้าฝ่ายบุคคล	2	2	2	2	2							
7. ส่วนงานหัวหน้าฝ่ายบัญชี	2	2	2	2	2	2						
8. ส่วนงานพนักงาน	2	1	2	1	2	2	2					
9. ห้องประชุม	2	2	2	2	2	2	2	1				
10. ห้องเก็บเอกสาร	0	0	1	2	1	1	1	3	1			
11. ส่วนจัดเตรียมอาหารว่างและเครื่องดื่ม	1	1	1	2	1	1	1	2	2	0		
12. ห้องน้ำ	1	2	2	2	2	2	2	2	2	0	3	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 รูปที่ 5.3 แผนผังแสดงระบอบทางสัญจรของส่วนสำนักงาน
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5.20 แสดงความสัมพันธ์ของส่วนบริการเพื่อสุขภาพ

องค์ประกอบ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1. โถงพักคอย											
2. ส่วนติดต่อสอบถาม	3										
3. ส่วนทำงานและพักผ่อนพนักงาน	2	3									
4. ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้าและห้องน้ำเจ้าหน้าที่	0	0	3								
5. ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้าและห้องน้ำผู้ให้บริการ	2	2	0	0							
6. ห้องนวด	1	2	2	2	2						
7. ห้องชามาน่า	1	3	2	2	2	2					
8. ห้องอบไอน้ำ	1	3	2	2	2	2	2				
9. ห้องออกกำลังกายและแอโรบิค	1	3	2	2	2	1	2	2			
10. สระว่ายน้ำ	1	1	1	1	1	1	2	2	2		
11. ส่วนให้บริการเครื่องดื่มริมสระว่ายน้ำ	1	1	1	1	1	1	1	2	2	3	

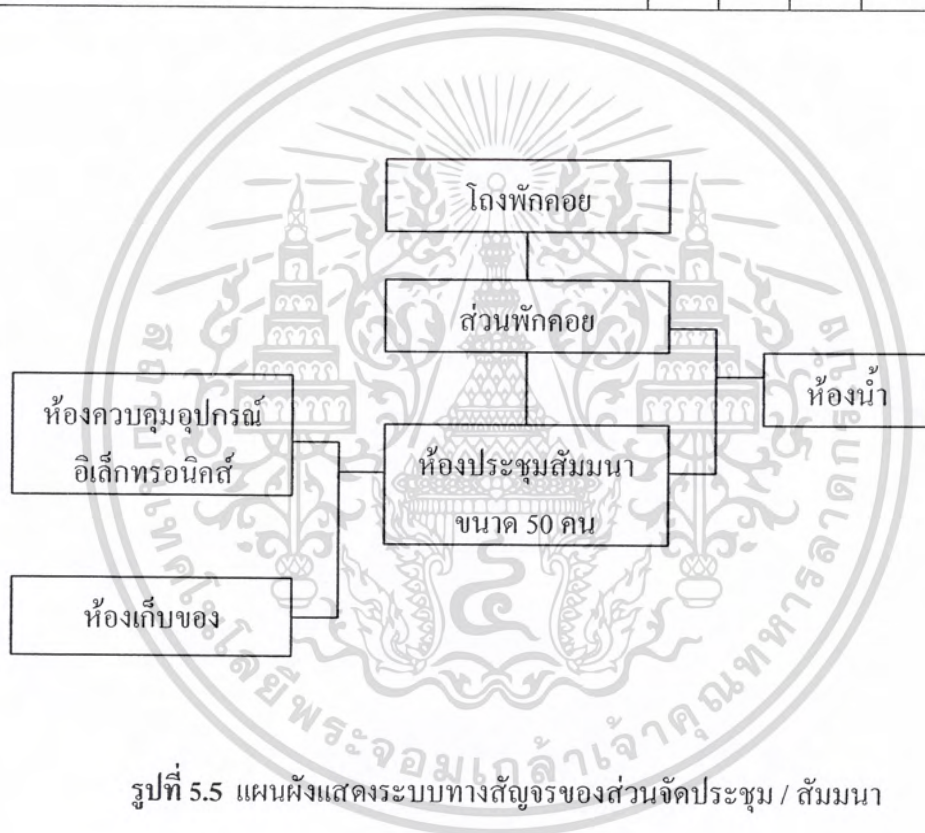

รูปที่ 5.4 แผนผังแสดงระบบทางสัญจรของส่วนบริการเพื่อสุขภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5.21 แสดงความสัมพันธ์ของส่วนจัดประชุม / สัมมนา

องค์ประกอบ	1	2	3	4	5	6
1. โถงพักคอย						
2. ส่วนพักคอย	3					
3. ห้องประชุมสัมมนา ขนาด 50 คน	3	3				
4. ห้องควบคุมอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์	1	1	3			
5. ห้องน้ำ	2	2	2	1		
6. ห้องเก็บของ	2	2	2	2	0	

รูปที่ 5.5 แผนผังแสดงระบบทางสัญจรของส่วนจัดประชุม / สัมมนา

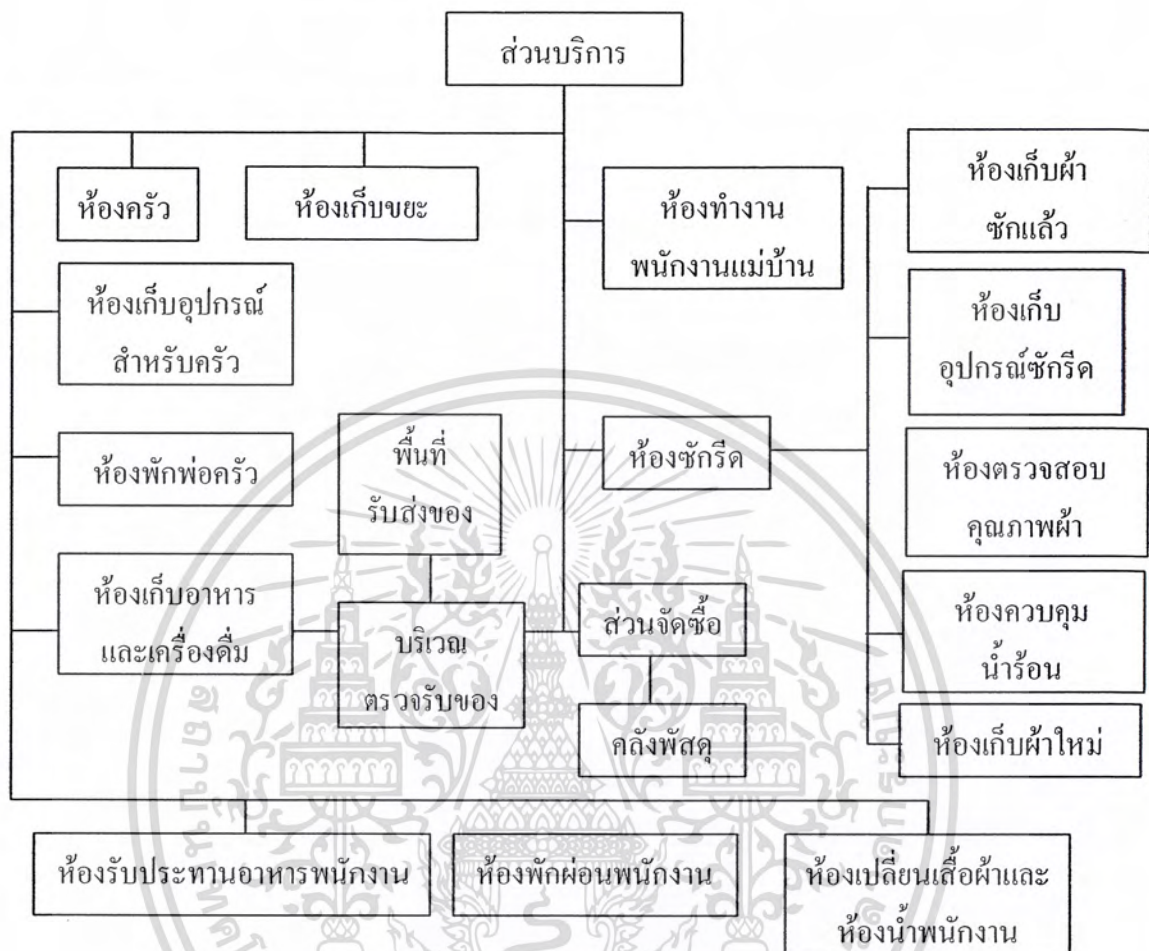
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5.22 แสดงความสัมพันธ์ของส่วนบริการ

องค์ประกอบ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
1. ห้องเก็บอาหาร และเครื่องดื่ม																		
2. ห้องครัว	3																	
3. ห้องพักพ่อกครัว	2	3																
4. ห้องรับประทานอาหาร พนักงาน	2	2	1															
5. ห้องเก็บอุปกรณ์ สำหรับครัว	2	3	2	1														
6. ห้องเก็บขยะ	1	2	0	0	1													
7. ห้องซักรีด	0	0	0	1	0	1												
8. ห้องเก็บผ้าใหม่	0	0	0	0	0	0	3											
9. ห้องเก็บอุปกรณ์ ซักรีด	0	0	0	0	0	1	3	2										
10. ห้องเก็บผ้า ซักแล้ว	0	0	0	0	0	0	3	2	2									
11. ห้องควบคุม น้ำร้อน	0	0	0	0	0	0	3	2	2	3								
12. ห้องตรวจสอบ คุณภาพผ้า	0	0	0	0	0	0	3	2	2	2	2							
13. บริเวณตรวจ รับของ	2	1	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0						
14. พื้นที่รับส่งของ	2	2	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	3					
15. คลังพัสดุ	2	2	0	0	0	0	2	0	0	0	0	0	3	3				
16. ห้องพักพนักงาน	0	0	0	1	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0			
17. ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า และห้องน้ำพนักงาน	0	1	1	0	0	0	1	1	1	1	1	1	0	0	0	3		
18. ห้องทำงาน	1	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1	1	1	1	1

เอกสารนี้พนักงานแม่บ้าน ivo สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

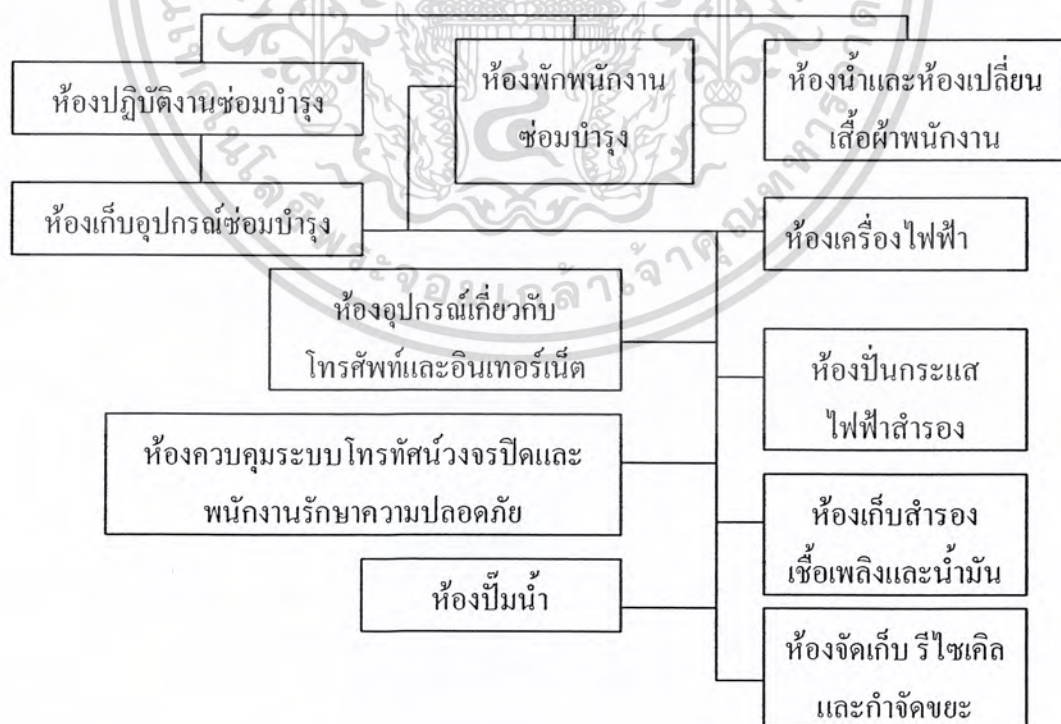

รูปที่ 5.6 แผนผังแสดงระบบทางสัญจรส่วนบริการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5.23 แสดงความสัมพันธ์ของส่วนซ่อมบำรุง

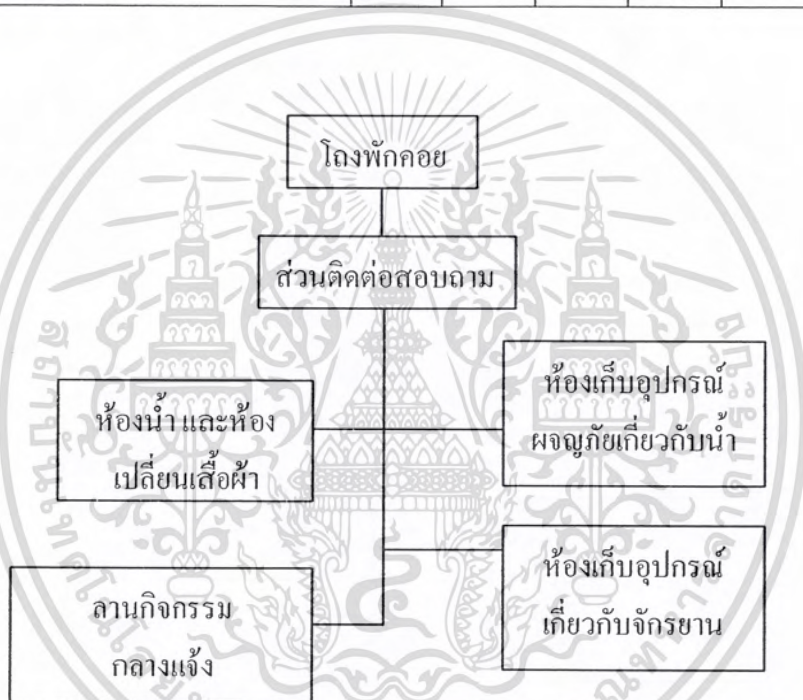
องค์ประกอบ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1. ห้องปฏิบัติการซ่อมบำรุง											
2. ห้องเก็บอุปกรณ์ซ่อมบำรุง	3										
3. ห้องเครื่องไฟฟ้า	0	1									
4. ห้องปั่นกระแสไฟฟ้าสำรอง	0	1	2								
5. ห้องเก็บสำรอง เชื้อเพลิงและน้ำมัน	0	1	2	2							
6. ห้องอุปกรณ์เกี่ยวกับโทรศัพท์และ อินเทอร์เน็ต	0	1	1	1	1						
7. ห้องเครื่องปั๊มน้ำ	0	1	1	1	1	1					
8. ห้องจัดเก็บ รีไซเคิล และกำจัดขยะ	0	0	0	0	0	0	0				
9. ห้องควบคุมระบบโทรทัศนังจรปิด และพนักงานรักษาความปลอดภัย	0	1	0	0	0	0	0	0			
10. ห้องพักพนักงานซ่อมบำรุง	3	2	2	2	1	1	1	1	0		
11. ห้องน้ำและห้องเปลี่ยนเสื้อผ้าพนักงาน	2	1	1	1	1	2	1	1	1	2	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ที่ 5.7 แผนผังแสดงระบบทางสัญจรของส่วนซ่อมบำรุงไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5.24 แสดงความสัมพันธ์ของส่วนบริการเพื่อกิจกรรมสันตนาการ

องค์ประกอบ	1	2	3	4	5	6
1. โถงพักคอย						
2. ส่วนติดต่อสอบถาม	3					
3. ห้องเก็บอุปกรณ์ผจญภัยเกี่ยวกับน้ำ	3	2				
4. ห้องเก็บอุปกรณ์เกี่ยวกับจักรยาน	3	2	2			
5. ห้องน้ำ และห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า	2	2	2	2		
6. ลานกิจกรรมกลางแจ้ง	0	1	0	0	1	

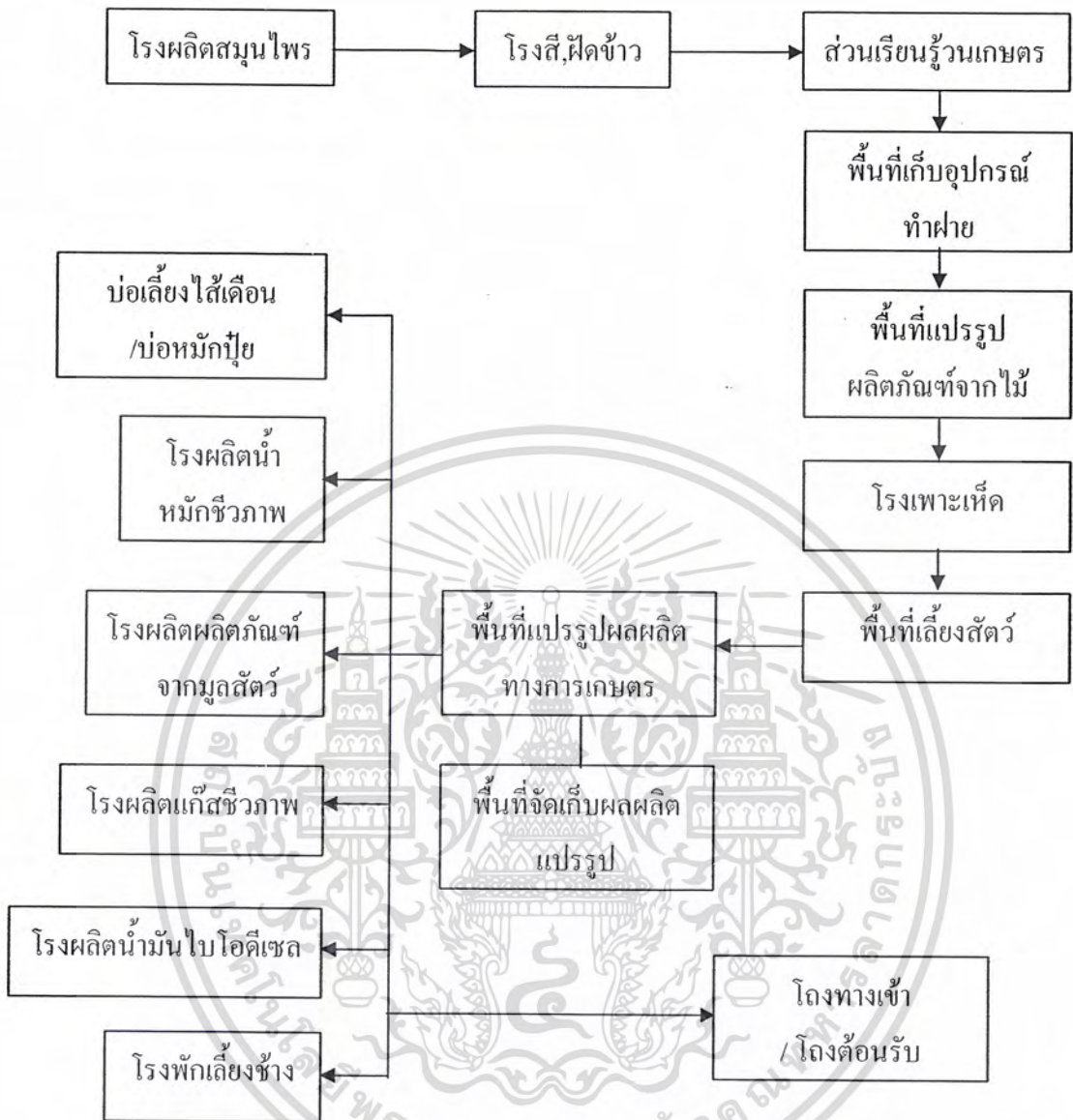
รูปที่ 5.8 แผนผังแสดงระบบทางสัญจรของส่วนบริการเพื่อกิจกรรมสันตนาการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5.25 แสดงความสัมพันธ์ของส่วนส่งเสริมภูมิปัญญาและวิถีชีวิตท้องถิ่น

องค์ประกอบ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
1. โรงผลิตสมุนไพร															
2. โรงสี, ฝัดข้าว	1														
3. ส่วนเรียนรู้อวนเกษตร	1	1													
4. พื้นที่เก็บอุปกรณ์ทำฝาย	1	1	1												
5. พื้นที่แปรรูปผลิตภัณฑ์จากไม้	1	1	1	1											
6. โรงเพาะเห็ด	1	1	1	1	1										
7. พื้นที่เลี้ยงสัตว์	1	1	1	1	1	0									
8. พื้นที่แปรรูปผลผลิตทางการเกษตร	1	1	1	1	1	1	1								
9. พื้นที่จัดเก็บผลผลิตแปรรูป	1	1	1	1	1	1	1	3							
10. บ่อเลี้ยงไส้เดือน / บ่อหมักปุ๋ย	0	0	0	0	0	0	0	0	0						
11. โรงผลิตน้ำหมักชีวภาพ	0	0	0	0	0	1	1	0	0	3					
12. โรงผลิตผลิตภัณฑ์จากมูลสัตว์	1	0	1	0	0	0	0	0	0	2	1				
13. โรงผลิตแก๊สชีวภาพ	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1	2			
14. โรงผลิตน้ำมันไบโอดีเซล	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2		
15. โรงพักเลี้ยงช้าง	0	0	0	1	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 5.9 แผนผังแสดงระบบทางสัญจรของส่วนส่งเสริมภูมิปัญญาและวิถีชีวิตท้องถิ่น

5.3 การวิเคราะห์พื้นที่การใช้สอยอาคาร

5.3.1 องค์ประกอบหลัก

1. ส่วนห้องพักมีทั้งหมด 40 ห้อง

1.1 ห้องพักแบบวิลล่า (A)	หลังละ 2 คน	จำนวน 17 หลัง
1.2 ห้องพักแบบวิลล่า (B)	หลังละ 2 คน	จำนวน 13 หลัง
1.3 ห้องพักแบบวิลล่า หลังละ 4 คน สำหรับครอบครัว		จำนวน 6 หลัง
1.4 ห้องพักแบบ Honeymoon Suite หลังละ 2 คน		จำนวน 4 หลัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุเปลี่ยนแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งหากนำไปใช้

ตารางที่ 5.26 การกำหนดพื้นที่ของห้องน้ำของห้องรับแขก

ชนิดของห้อง	พื้นที่ (ตร.ม. / คน)	จำนวนผู้เข้าพัก (หลังละ)	พื้นที่รวม (ตารางเมตร)
ห้องพักแบบวิลล่า (A) หลังละ 2 คน	7.50	2	15.00
ห้องพักแบบวิลล่า (B) หลังละ 2 คน	7.50	2	15.00
ห้องพักแบบวิลล่า หลังละ 4 คน	7.50	4	30.00
ห้องพักแบบ Honeymoon Suite	15.00	2	30.00

ตารางที่ 5.27 สรุปพื้นที่ใช้สอยสำหรับในส่วนของห้องพักแขก

ชนิดของห้องพัก	ห้องนอน (ตร.ม.)	พท.พักผ่อน +ชานระเบียง (ตร.ม.)	ห้องน้ำ (ตร.ม.)	โถง ทางเข้า (ตร.ม.)	พื้นที่ รวม (ตร.ม.)
ห้องพักแบบวิลล่า หลังละ 2 คน (A)	36.00	33.00	12.00	12.00	93.00
ห้องพักแบบวิลล่า หลังละ 2 คน (B)	36.00	42.00	12.00	12.00	102.00
ห้องพักแบบวิลล่า หลังละ 4 คน	72.00	52.00	30.00	18.00	172.00
ห้องพักแบบ Honeymoon Suite	36.00	112.00	18.00	12.00	178.00

ดังนั้น ห้องพักแบบวิลล่า หลังละ 2 คน (A) จำนวน 17 หลัง
 มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ $93.00 \times 17 = 1,581.00$ ตร.ม.
 ห้องพักแบบวิลล่า หลังละ 2 คน (B) จำนวน 13 หลัง
 มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ $102.00 \times 13 = 1,326.00$ ตร.ม.

ห้องพักแบบวิลล่า หลังละ 4 คน สำหรับครอบครัว จำนวน 6 หลัง
 มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ $172.00 \times 6 = 1,032.00$ ตร.ม.
 ห้องพักแบบ Honeymoon Suite หลังละ 2 คน จำนวน 4 หลัง
 มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ $178.00 \times 4 = 712.00$ ตร.ม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ส่วนบริการสาธารณะ (public department)

2.1 โถงทางเข้า (main entrance)

ตารางที่ 5.28 ขนาดพื้นที่โถงทางเข้า (main entrance)

โถงทางเข้า	พื้นที่ (ตร.ม. / ห้องพัก)	จำนวนห้องพัก (ห้อง)	พื้นที่รวม (ตร.ม.)
ขนาดพื้นที่ใช้สอย	0.92	40	36.80

2.2 โถงต้อนรับ (main lobby)

ตารางที่ 5.29 ขนาดพื้นที่โถงต้อนรับ (main lobby)

โถงต้อนรับ	พื้นที่ (ตร.ม. / ห้องพัก)	จำนวนห้องพัก (ห้อง)	พื้นที่รวม (ตร.ม.)
ขนาดพื้นที่ใช้สอย	0.92	40	36.80

2.3 ส่วนติดต่อสอบถาม (front office / front desk)

ตารางที่ 5.30 ขนาดพื้นที่ส่วนติดต่อสอบถาม (front office / front desk)

ส่วนติดต่อสอบถาม	พื้นที่ (ตร.ม. / ห้องพัก)	จำนวนห้องพัก (ห้อง)	พื้นที่รวม (ตร.ม.)
ขนาดพื้นที่ใช้สอย	0.09	40	3.60

2.4 ส่วนบริการเครื่องดื่ม (lounge)

ตารางที่ 5.31 ขนาดพื้นที่ส่วนบริการเครื่องดื่ม (lounge)

ส่วนบริการเครื่องดื่ม	พื้นที่ (ตร.ม. / ห้องพัก)	จำนวนห้องพัก (ห้อง)	พื้นที่รวม (ตร.ม.)
ขนาดพื้นที่ใช้สอย	0.54	40	21.60

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5 ห้องเก็บกระเป๋า (baggage handing storage)

ตารางที่ 5.32 ขนาดพื้นที่ห้องเก็บกระเป๋า (baggage handing storage)

ห้องเก็บกระเป๋า	พื้นที่ (ตร.ม. / ห้องพัก)	จำนวนห้องพัก (ห้อง)	พื้นที่รวม (ตร.ม.)
ขนาดพื้นที่ใช้สอย	0.40	40	16.00

2.6 ห้องน้ำ (public toilet)

- ห้องน้ำชาย

พื้นที่อ่างล้างหน้า 1.00 ตร.ม./อ่าง จำนวน 3 อ่าง

พื้นที่โถส้วม 1.20 ตร.ม./ที่ จำนวน 4 โถ

โถส้วมสำหรับรถเข็น 2.40 ตร.ม./ที่ จำนวน 1 โถ

พื้นที่โถปัสสาวะชาย 1.00 ตร.ม./ที่ จำนวน 4 โถ

พื้นที่ใช้สอย $(1.00 \times 3) + (1.20 \times 4) + (2.40 \times 1) + (1.00 \times 4) = 14.20$ ตร.ม.

- ห้องน้ำหญิง

พื้นที่อ่างล้างหน้า 1.00 ตร.ม./อ่าง จำนวน 3 อ่าง

พื้นที่โถส้วม 1.20 ตร.ม./ที่ จำนวน 4 โถ

โถส้วมสำหรับรถเข็น 2.40 ตร.ม./ที่ จำนวน 1 โถ

พื้นที่ใช้สอย $(1.00 \times 3) + (1.20 \times 4) + (2.40 \times 1) = 10.20$ ตร.ม.

รวมพื้นที่ใช้สอยส่วนห้องน้ำ $14.20 + 10.20 = 24.40$ ตร.ม.

2.7 ร้านอาหาร (restaurant)

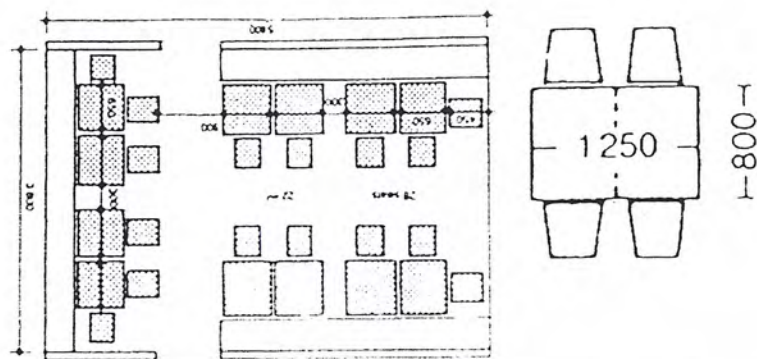
ตารางที่ 5.33 ขนาดพื้นที่ร้านอาหาร (restaurant)

ร้านอาหาร	พื้นที่ (ตร.ม. / ห้องพัก)	จำนวนห้องพัก (ห้อง)	พื้นที่รวม (ตร.ม.)
ขนาดพื้นที่ใช้สอย	2.00	40	80.00

ตารางที่ 5.34 ขนาดพื้นที่ส่วนบริการเครื่องดื่ม (cocktail lounge)

ส่วนบริการเครื่องดื่ม	พื้นที่ (ตร.ม. / ห้องพัก)	จำนวนห้องพัก (ห้อง)	พื้นที่รวม (ตร.ม.)
ขนาดพื้นที่ใช้สอย	2.00	40	80.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ (ตร.ม. / ห้องพัก) เท่านั้น (ห้อง) ญาติให้ (ตร.ม.) ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น ขนาดพื้นที่ใช้สอย แปลงเนื้อ 2.00 ละต้องอ้างอิงถึงค่าของเอกสาร 80.00 ครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 5.10 แสดงลักษณะการจัดวางโต๊ะ(ส่วนร้านอาหาร)

2.8 ตลาด

1. ร้านขายของที่ระลึก

- ร้านขายของที่ระลึก (1) 12.00 ตารางเมตร
- ร้านขายของที่ระลึก (2) 12.00 ตารางเมตร
- ร้านขายของที่ระลึก (3) 12.00 ตารางเมตร
- ร้านขายของที่ระลึก (4) 12.00 ตารางเมตร
- ร้านขายของที่ระลึก (5) 12.00 ตารางเมตร
- ร้านขายของที่ระลึก (6) 12.00 ตารางเมตร
- ร้านขายของที่ระลึก (7) 12.00 ตารางเมตร
- ร้านขายของที่ระลึก (8) 12.00 ตารางเมตร
- ร้านขายของที่ระลึก (9) 12.00 ตารางเมตร
- ร้านขายของที่ระลึก (10) 12.00 ตารางเมตร

2. ร้านอาหาร 40.00 ตารางเมตร

3. ส่วนต้อนรับร้านอาหาร 6.25 ตารางเมตร

4. ร้านกาแฟ 24.00 ตารางเมตร

5. ร้านหนังสือ / ร้านโปสการ์ด 36.00 ตารางเมตร

6. ศาลา 16.00 ตารางเมตร

7. ห้องน้ำ

- ห้องน้ำชาย 20.00 ตารางเมตร

- ห้องน้ำหญิง 20.00 ตารางเมตร

รวมพื้นที่ในส่วนตลาดทั้งหมด = 282.25 ตารางเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.9 ส่วนที่จอดรถ (parking area)

ก. หาจากจำนวนห้องพักของรีสอร์ท

ที่พักที่มีห้องพักไม่เกิน 100 ห้อง ให้มีที่จอดรถไม่น้อยกว่า 10 คัน สำหรับห้องพัก 30 ห้องแรก ส่วนที่เกิน 30 ห้อง ให้คิดอัตรา 1 คัน ต่อ 5 ห้อง เศษของ 5 ห้อง ให้คิดเป็น 5 ห้อง

ใน 30 ห้องแรก ต้องการที่จอดรถ = 10 คัน

ส่วนที่เกิน 30 ห้อง ต้องการที่จอดรถ = $10 / 5$ คัน = 2 คัน

รวมจำนวนที่จอดรถในส่วนห้องพักทั้งหมด = 12 คัน

ข. หาจากพื้นที่โถงของรีสอร์ท

ส่วนประกอบของห้องโถงโรงแรมมีดังนี้

- โถงทางเข้า = 41.40 ตร.ม.

- โถงต้อนรับ = 46.00 ตร.ม.

รวม = 87.40 ตร.ม.

จากข้อกำหนดให้มีที่จอดรถยนต์ไม่น้อยกว่า 1 คันต่อพื้นที่โถง 10.00 ตร.ม. เศษของ 10.00 ตร.ม. ให้เป็น 10.00 ตร.ม.

รวมจำนวนรถตามพื้นที่ห้องโถงของโรงแรม = $87.40 / 10 = 9$ คัน

ค. หาจากพื้นที่ร้านอาหารและส่วนจัดเลี้ยง ซึ่งมีส่วนประกอบดังนี้

- ร้านอาหาร = 115.20 ตร.ม.

- ห้องประชุมสัมมนา = 75.00 ตร.ม.

- Coffee Shop = 50.00 ตร.ม.

- Bar & Cocktail Lounge = 100.00 ตร.ม.

รวม = 375.00 ตร.ม.

จากข้อกำหนด ภัตตาคารที่มีพื้นที่ตั้งโต๊ะอาหารไม่เกิน 750.00 ตร.ม. ให้มีที่จอดรถไม่น้อยกว่า 1 คันต่อพื้นที่ตั้งโต๊ะอาหาร 15.00 ตร.ม. เศษของ 15.00 คิดเต็มจำนวนเป็น 15.00 ตร.ม.

รวมจำนวนรถตามพื้นที่ภัตตาคารและส่วนจัดเลี้ยง = $375 / 15.00 = 25$ คัน

รวมจำนวนที่จอดรถสำหรับแขกทั้งหมด = $13 + 9 + 25 = 47$ คัน

จาก TIME SEVER STANDARD คือพื้นที่ 12.50 ตร.ม. ต่อที่จอดรถ 1 คัน นั่นคือ

พื้นที่จอดรถยนต์ สำหรับ PUBLIC PARKING = $47 \times 12.50 = 587.5$ ตร.ม.

รวมพื้นที่จอดรถสำหรับแขกทั้งหมด = 587.5 ตร.ม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่วนรถจักรยานยนต์นั้นคิดเป็น 20% ของนักท่องเที่ยวเฉลี่ย เนื่องจากการเดินทาง
ไม่ว่ากรณีใดๆ อาจมีส่วนของรถจักรยานยนต์ให้บริการ นักท่องเที่ยวเฉลี่ย 94 คน

นั่นคือ พื้นที่จอดรถจักรยานยนต์ สำหรับ PUBLIC PARKING

$$= 18.80 \text{ คัน หรือ ประมาณ } 20 \text{ คัน จะได้ } 20 \times 2.50 \text{ ตร.ม.}$$

รวมพื้นที่จอดรถจักรยานยนต์สำหรับ PUBLIC PARKING = 50.00 ตร.ม.

ง. พื้นที่จอดรถสำหรับพนักงาน

1. คิดจากแผนกต่าง ๆ ของโรงแรมซึ่งมี 9 แผนก ๆ ละ 3 คัน

$$\text{ต้องการรถจักรยานยนต์} = 3 \times 9 = 27 \text{ คัน}$$

$$\text{รวมพื้นที่จอดรถจักรยานยนต์} = 27 \times 1.50 = 40.50 \text{ ตร.ม.}$$

2. คิดจากข้อกำหนด ให้คิดอัตราที่จอดรถ 1 คัน ต่อพื้นที่ส่วนสำหรับ

พนักงาน 60.00 ตร.ม. เศษของ 60.00 ตร.ม. ให้ถือเป็น 60.00 ตร.ม.

$$\text{พื้นที่ส่วนสำนักงานทั้งหมด} = 150.00 \text{ ตร.ม.}$$

$$\text{ต้องการที่จอดรถยนต์} = 150.00 / 60 = 3 \text{ คัน}$$

$$\text{ดังนั้น พื้นที่จอดรถยนต์} = 3 \times 12.50 = 37.50 \text{ ตร.ม.}$$

จ. ที่จอดรถสำหรับบริการ

รถสำหรับบริการรับ – ส่ง แขกผู้เข้าพักในโครงการ = 3 คัน

$$\text{นั่นคือ จำนวนรถบริการรับ – ส่ง} = 3 \times 12.50 = 37.50 \text{ ตร.ม.}$$

รถบรรทุกอาหาร และวัตถุดิบ = 1 คัน

รถบรรทุกเครื่องดื่ม = 1 คัน

รถขนขยะ = 1 คัน

นั่นคือ จำนวนรถบรรทุกสำหรับบริการ = 3 คัน

$$\text{พื้นที่จอดรถบรรทุก} = 3.50 \times 8.00 = 28.00 \text{ ตร.ม.}$$

$$\text{รวมพื้นที่จอดรถสำหรับบริการ} = (3 \times 12.50) + (3 \times 28.00) = 121.50 \text{ ตร.ม.}$$

รวมพื้นที่จอดรถสาธารณะทั้งหมด

$$\text{ก. ที่จอดรถสาธารณะ } 47 \text{ คัน พื้นที่จอดรถ} = 587.50 \text{ ตร.ม.}$$

$$\text{ข. ที่จอดรถจักรยานยนต์ } 20 \text{ คัน พื้นที่จอดรถ} = 50.00 \text{ ตร.ม.}$$

$$\text{รวมพื้นที่จอดรถสาธารณะ} = 637.50 \text{ ตร.ม.}$$

รวมพื้นที่จอดรถพนักงานและรถบริการ

$$\text{ก. ที่จอดรถฝ่ายพนักงานทั่วไป } 3 \text{ คัน} = 37.50 \text{ ตร.ม.}$$

$$\text{ข. ที่จอดรถจักรยานยนต์พนักงานทั่วไป } 27 \text{ คัน} = 40.50 \text{ ตร.ม.}$$

$$\text{ค. ที่จอดรถบริการ } 6 \text{ คัน} = 121.50 \text{ ตร.ม.}$$

$$\text{รวมพื้นที่จอดรถพนักงานและรถบริการ} = 199.50 \text{ ตร.ม.}$$

$$\text{ดังนั้น รวมพื้นที่จอดรถทั้งหมด} = 637.5 + 199.5 = 837.00 \text{ ตร.ม.}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(หมายเหตุ : บริเวณที่จอดรถของโครงการ ได้กำหนดให้อยู่ในบริเวณพื้นที่ด้านล่าง เป็นบริเวณจุดที่ขึ้นจากน้ำหลังจากการล่องแก่งหรือแพไม้ไผ่ โดยข้อกำหนดนี้เป็นนโยบายของทาง อบต.กีดช้างร่วมกับเจ้าของพื้นที่ โดยการให้แขกผู้เข้าพักจอดรถไว้ ณ บริเวณที่กำหนดไว้ เพื่อความสะดวกและความปลอดภัยในการเดินทางเนื่องจากเส้นทางสัญจรค่อนข้างเป็นอุปสรรคต่อการนำรถเข้าไปเอง โดยจะมีรถบริการของทางโครงการรับ-ส่งเข้าและออกระหว่างโครงการ และเพื่อเป็นการรักษาสภาพแวดล้อมให้คงความเป็นธรรมชาติไว้ให้มากที่สุด)

3. ส่วนสำนักงาน

3.1 ส่วนต้อนรับ (front desk)

ผู้ใช้พื้นที่ : ผู้มาใช้บริการเจ้าหน้าที่และผู้มาติดต่องาน
พื้นที่ : ประมาณพื้นที่จากขนาดและเฟอร์นิเจอร์
พื้นที่ใช้สอย : 16.00 ตร.ม.

3.2 ส่วนพักคอย (waiting area)

ผู้ใช้พื้นที่ : ผู้มาใช้บริการเจ้าหน้าที่และผู้มาติดต่องาน
พื้นที่ : ประมาณพื้นที่จากขนาดและเฟอร์นิเจอร์
พื้นที่ใช้สอย : 16.00 ตร.ม.

3.3 ส่วนทำงานผู้จัดการ (general manager area)

ผู้ใช้พื้นที่ : ผู้จัดการ
พื้นที่ : Time Saver Standard
พื้นที่ใช้สอย : 16.00 ตร.ม.

3.4 ส่วนทำงานเลขานุการ (Secretary)

ตารางที่ 5.35 ขนาดพื้นที่ส่วนทำงานเลขานุการ (Secretary)

ส่วนทำงานเลขานุการ	จำนวนผู้ใช้	พท. (ตร.ม. / คน)	พท.รวม (ตร.ม.)
ขนาดพื้นที่ใช้สอย	1	4.00	4.00

3.5 ส่วนทำงานหัวหน้าฝ่ายบริการ (Service manager area)

ผู้ใช้พื้นที่ : หัวหน้าฝ่ายบริการ
พื้นที่ใช้สอย : Time Saver Standard

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ **รวม** ไว้สำหรับภาระ 12.00 ตร.ม. วรรคศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.6 ส่วนทำงานหัวหน้าฝ่ายบุคคล (Personal manager area)

ผู้ใช้พื้นที่ : หัวหน้าฝ่ายบุคคล
พื้นที่ใช้สอย : Time Saver Standard
รวม : 12.00 ตร.ม.

3.7 ส่วนทำงานหัวหน้าฝ่ายบัญชี (Accounting work area)

ผู้ใช้พื้นที่ : หัวหน้าฝ่ายบัญชี
พื้นที่ใช้สอย : Time Saver Standard
รวม : 12.00 ตร.ม.

3.8 ส่วนทำงานพนักงาน (Working area)

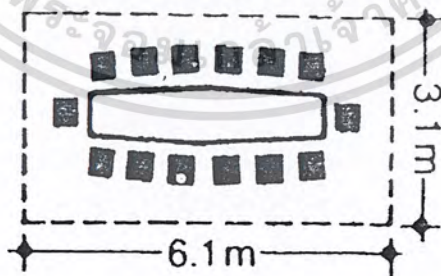
ตารางที่ 5.36 ขนาดพื้นที่ส่วนทำงานพนักงาน (Working area)

ส่วนทำงานพนักงาน	จำนวนผู้ใช้	พท. (ตร.ม. / คน)	พท.รวม (ตร.ม.)
ขนาดพื้นที่ใช้สอย	13	4.00	52.00

3.9 ห้องประชุม (Conference room) ขนาด 15 คน

ตารางที่ 5.37 ขนาดพื้นที่ห้องประชุม (Conference room)

ห้องประชุม	จำนวนผู้ใช้	พท. (ตร.ม. / คน)	พท.รวม (ตร.ม.)
ขนาดพื้นที่ใช้สอย	15	2.50	37.50

รูปที่ 5.11 แสดงลักษณะการจัดวางโต๊ะห้องประชุม

3.10 ห้องเก็บเอกสาร (File Storage)

ผู้ใช้พื้นที่ : เจ้าหน้าที่ฝ่ายต่างๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในการปฏิบัติงานที่ปริมาณพื้นที่จากขนาดและเฟอร์นิเจอร์ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามนำเอกสารไปเผยแพร่ลงนอกระบบอย่างอื่นถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

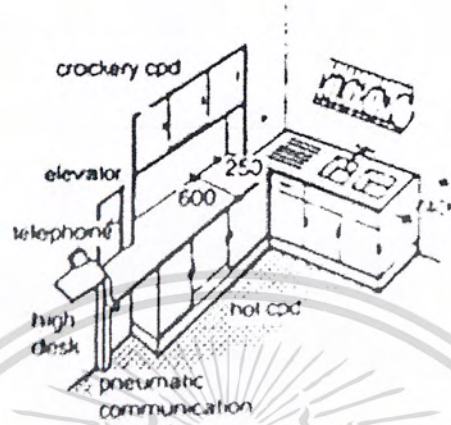
พื้นที่ใช้สอย : 6.00 ตร.ม.

3.11 ส่วนแพนทรี (Pantry)

ผู้ใช้พื้นที่ : เจ้าหน้าที่ฝ่ายต่างๆ

พื้นที่ : ประมาณพื้นที่จากขนาดและเฟอร์นิเจอร์

พื้นที่ใช้สอย : 6.00 ตร.ม.

รูปที่ 5.12 แสดงลักษณะการจัดวางแพนทรี

3.12 ห้องน้ำ (Toilet)

ประกอบด้วย	พื้นที่อ่างล้างมือ	1.00	ตร.ม./ อ่าง
	พื้นที่โถส้วม	1.20	ตร.ม./ ที่
	พื้นที่โถปัสสาวะชาย	1.00	ตร.ม./ ที่
ห้องน้ำชาย	อ่างล้างมือ	2	อ่าง
	โถส้วม	2	ที่
	โถชาย	3	ที่
พื้นที่รวม	$(1.00 \times 2) + (1.20 \times 2) + (1.00 \times 3) =$		5.00 ตร.ม.
ห้องน้ำหญิง	อ่างล้างหน้า	2	อ่าง
	โถส้วม	4	ที่
พื้นที่รวม	$(1.00 \times 2) + (1.20 \times 4) =$		6.80 ตร.ม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.3.2 องค์ประกอบรอง

1. ส่วนบริการสปา

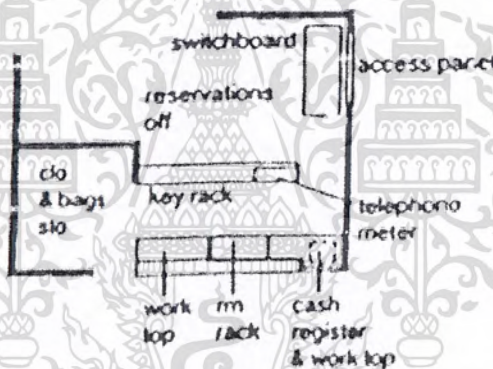
1. โถงพักคอย (Waiting area)

ตารางที่ 5.38 ขนาดพื้นที่โถงพักคอย (Waiting area)

โถงพักคอย	จำนวนผู้ใช้	พท. (ตร.ม. / คน)	พท.รวม (ตร.ม.)
ขนาดพื้นที่ใช้สอย	5	2.50	12.50

2. ส่วนติดต่อสอบถาม (Information area)

ผู้ใช้พื้นที่ : เจ้าหน้าที่ฝ่ายต่างๆ
พื้นที่ : ประมาณพื้นที่จากขนาดและเฟอร์นิเจอร์
พื้นที่ใช้สอย : 8.00 ตร.ม.

รูปที่ 5.13 แสดงลักษณะการจัดวางผังส่วนติดต่อสอบถาม

3. ส่วนทำงานและพักผ่อนพนักงาน (Staff working and rest area)

ผู้ใช้พื้นที่ : เจ้าหน้าที่ฝ่ายต่างๆ
พื้นที่ : ประมาณพื้นที่จากขนาดและเฟอร์นิเจอร์
พื้นที่ใช้สอย : 30.00 ตร.ม.

4. ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้าและห้องน้ำเจ้าหน้าที่ (Staff locker room & toilet)

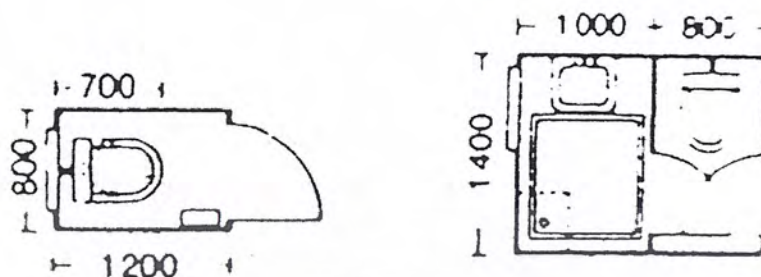
4.1 ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า

ผู้ใช้พื้นที่ : เจ้าหน้าที่ฝ่ายต่างๆ
พื้นที่ : ประมาณพื้นที่จากขนาดและเฟอร์นิเจอร์
พื้นที่ใช้สอย : 10.00 ตร.ม.

4.2 ห้องน้ำเจ้าหน้าที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับบริการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่เปลี่ยนแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผู้ใช้พื้นที่ : เจ้าหน้าที่ฝ่ายต่างๆ
 พื้นที่ : ประมาณพื้นที่จากขนาดและเฟอร์นิเจอร์
 พื้นที่ใช้สอย : 10.00 ตร.ม.

รูปที่ 5.14 แสดงลักษณะการจัดวางอุปกรณ์ประกอบห้องน้ำ

5. ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า (Locker room) และห้องน้ำ

- ส่วนชาย

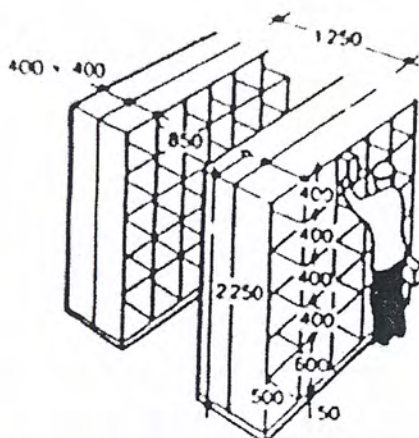
พื้นที่อ่างล้างหน้า	1.00 ตร.ม./ อ่าง จำนวน 4 อ่าง
พื้นที่โถชาย	1.00 ตร.ม./ โถ จำนวน 4 โถ
พื้นที่ห้องอาบน้ำ	1.20 ตร.ม./ ห้อง จำนวน 3 ห้อง
พื้นที่ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า	2.66 ตร.ม./ ห้อง จำนวน 3 ห้อง
พื้นที่โถส้วม	1.20 ตร.ม./ ห้อง จำนวน 3 ห้อง
Locker	1.50 ตร.ม./ ตู้ จำนวน 10 ตู้
รวมพื้นที่ใช้สอย	38.20 ตร.ม.

- ส่วนหญิง

พื้นที่อ่างล้างหน้า	1.00 ตร.ม./ อ่าง จำนวน 4 อ่าง
พื้นที่ห้องอาบน้ำ	1.20 ตร.ม./ ห้อง จำนวน 3 ห้อง
พื้นที่ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า	2.66 ตร.ม./ ห้อง จำนวน 3 ห้อง
พื้นที่โถส้วม	1.20 ตร.ม./ ห้อง จำนวน 3 ห้อง
Locker	1.50 ตร.ม./ ตู้ จำนวน 10 ตู้
รวมพื้นที่ใช้สอย	34.20 ตร.ม.

รวมพื้นที่ใช้สอยของส่วนเปลี่ยนเสื้อผ้า $38.20+34.20 = 72.40$ ตร.ม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 5.15 แสดงลักษณะการจัดวางตู้ล็อกเกอร์

6. ห้องนวด (Massage room)

- ห้องนวดแบบไทย

ผู้ใช้พื้นที่ : แยกและผู้อำนวยการนวด

พื้นที่ใช้สอย : 48.00 ตร.ม./ ห้อง

ห้องนวดน้ำมัน

ผู้ใช้พื้นที่ : แยกและผู้อำนวยการนวด

พื้นที่ใช้สอย : 30 ตร.ม./ ห้อง

- ห้องนวดแบบอโรมา

ผู้ใช้พื้นที่ : แยกและผู้อำนวยการนวด

พื้นที่ใช้สอย : 30.00 ตร.ม./ ห้อง แยกชาย-หญิง

รวม $30.00 \times 2 = 60.00$ ตร.ม.

- ห้องนวดแบบหมักโคลน

ผู้ใช้พื้นที่ : แยกและผู้อำนวยการนวด

พื้นที่ใช้สอย : ประมาณตามความเหมาะสม แยกชาย-หญิง

รวม 30.00 ตร.ม.

- ห้องนวดพิเศษ (ห้องชุด นวดทุกประเภท)

ผู้ใช้พื้นที่ : แยกและผู้อำนวยการนวด

พื้นที่ใช้สอย : 64 ตร.ม./ ห้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. ห้องซาวน่า (Sauna room)

ตารางที่ 5.39 ขนาดพื้นที่ห้องซาวน่า (Sauna room)

ห้องซาวน่า	จำนวนผู้ใช้	พท. (ตร.ม. / คน)	พท.รวม (ตร.ม.)
ขนาดพื้นที่ใช้สอย	8	2.00	16.00

8. ห้องอบไอน้ำ (Steam room)

ตารางที่ 5.40 ขนาดพื้นที่ห้องอบไอน้ำ (Steam room)

ห้องอบไอน้ำ	จำนวนผู้ใช้	พท. (ตร.ม. / คน)	พท.รวม (ตร.ม.)
ขนาดพื้นที่ใช้สอย	8	2.00	16.00

9. ห้องออกกำลังกายและแอโรบิก

- จักรยาน 4 เครื่อง	4.00 ตร.ม.
- Pacer Machine	8.00 ตร.ม.
- Stair Master	8.00 ตร.ม.
- Rowing Machine	6.00 ตร.ม.
- Skiing Exercise	6.00 ตร.ม.
- Pneumatic Weight 2 เครื่อง	6.00 ตร.ม.
- Free Weight	8.00 ตร.ม.
- ผู้ดูแล	4.00 ตร.ม.
รวม	60.00 ตร.ม.

10. สระว่ายน้ำ (Swimming pool)

ขนาดของสระว่ายน้ำประมาณ 15 – 25 ม. ระเบียงทางเดิน โดยรอบกว้างประมาณ 10 ม.

ตารางที่ 5.41 ขนาดพื้นที่สระว่ายน้ำ (Swimming pool)

องค์ประกอบ	พท. (ตร.ม. /ห้องพัก)	พท.รวม (ตร.ม.)
SWIMMING POOL & RECREATION SPACE	5.00	200.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

11. ส่วนให้บริการเครื่องดื่ม บริเวณริมสระว่ายน้ำ (Pool Side Bar)

ผู้ใช้พื้นที่ : แยกที่มาพัก

พื้นที่ใช้สอย : ประมาณพื้นที่จากขนาดและเฟอร์นิเจอร์

รวม 18.00 ตร.ม.

2. ส่วนจัดประชุมสัมมนา

1. โถงพักคอย (Hall)

ตารางที่ 5.42 ขนาดพื้นที่โถงพักคอย (Hall)

โถงพักคอย	จำนวนผู้ใช้	พท. (ตร.ม. / คน)	พท.รวม (ตร.ม.)
ขนาดพื้นที่ใช้สอย	50	0.92	46.00

2. ส่วนพักคอย (Waiting area)

ตารางที่ 5.43 ขนาดพื้นที่ส่วนพักคอย (Waiting area)

ส่วนพักคอย	จำนวนผู้ใช้	พท. (ตร.ม. / คน)	พท.รวม (ตร.ม.)
ขนาดพื้นที่ใช้สอย	50	0.92	46.00

3. ห้องประชุม / สัมมนา ขนาด 50 คน (Convention room)

การคิดพื้นที่

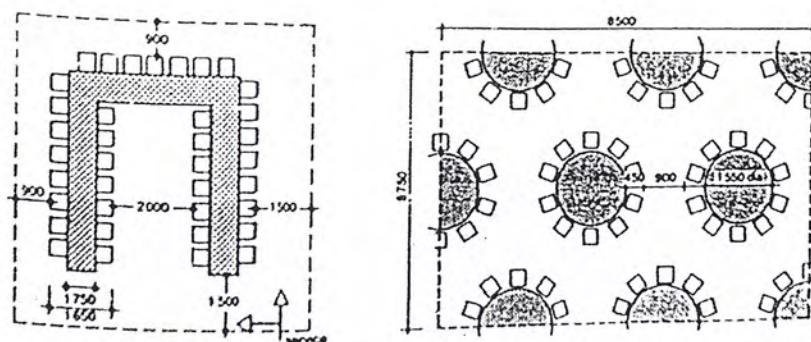
การจัดเลี้ยง : จัดโต๊ะแบบ BANQUET STYLE ใช้พื้นที่ 1.10- 1.30 ตร.ม. / คน

การประชุม : จัดเป็นกลุ่ม โต๊ะประชุม ใช้พื้นที่ 0.90 – 1.10 ตร.ม. / คน

ตารางที่ 5.44 ขนาดพื้นที่ห้องประชุม / สัมมนา (Meeting area)

ห้องประชุม / สัมมนา	จำนวนผู้ใช้	พท. (ตร.ม. / คน)	พท.รวม (ตร.ม.)
ขนาดพื้นที่ใช้สอย	50	1.50	75.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 5.16 แสดงลักษณะการจัดห้องประชุมสัมมนา

4. ห้องควบคุมอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และเตรียมการ (Electronic room)

ผู้ใช้พื้นที่ : พนักงาน

พื้นที่ใช้สอย : ประมาณพื้นที่จากขนาดและเฟอร์นิเจอร์

รวม 25.00 ตร.ม.

5. ห้องน้ำ (Public toilet)

- ส่วนชาย

พื้นที่อ่างล้างหน้า 1.00 ตร.ม./ อ่าง จำนวน 3 อ่าง

พื้นที่โถชาย 1.00 ตร.ม./ โถ จำนวน 4 โถ

พื้นที่โถส้วม 1.20 ตร.ม./ ห้อง จำนวน 3 ห้อง

รวมพื้นที่ใช้สอย 18 ตร.ม.

- ส่วนหญิง

พื้นที่อ่างล้างหน้า 1.00 ตร.ม./ อ่าง จำนวน 3 อ่าง

พื้นที่โถส้วม 1.20 ตร.ม./ ห้อง จำนวน 5 ห้อง

รวมพื้นที่ใช้สอย 16 ตร.ม.

รวมพื้นที่ใช้สอยห้องน้ำทั้งหมด = 34.00 ตร.ม.

6. ห้องเก็บของ (Storage room)

ผู้ใช้พื้นที่ : พนักงาน

พื้นที่ใช้สอย : ประมาณพื้นที่จากขนาดและเฟอร์นิเจอร์

รวม 25.00 ตร.ม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ส่วนบริการ

1. ห้องเก็บอาหารและเครื่องดื่ม (Food and beverage storage)

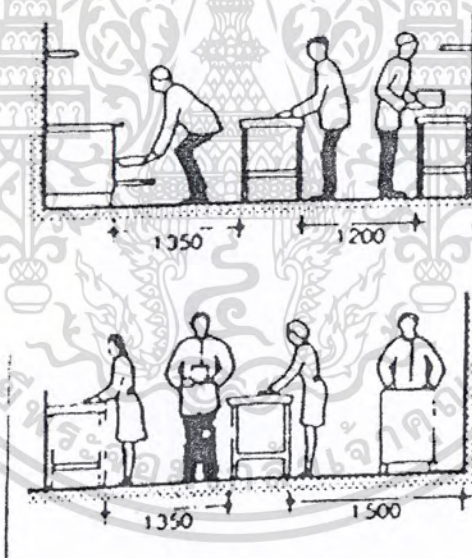
ตารางที่ 5.45 ขนาดพื้นที่ห้องเก็บอาหารและเครื่องดื่ม (Food and beverage storage)

ห้องเก็บอาหารและเครื่องดื่ม	พท. (ตร.ม. /ห้องพัก)	จำนวนห้องพัก (ห้อง)	พท.รวม (ตร.ม.)
ขนาดพื้นที่ใช้สอย	1.00	40	40.00

2. ห้องครัว (kitchen)

ตารางที่ 5.46 ขนาดพื้นที่ห้องครัว (kitchen)

ห้องครัว	พท. (ตร.ม.)	พท.รวม (ตร.ม.)
ขนาดพื้นที่ใช้สอย	50 % ของพื้นที่ทานอาหาร	80.00

รูปที่ 5.17 แสดงระยะการใช้งานของอุปกรณ์ประกอบห้องครัว

3. ห้องพักพ่อครัว (Chef office)

ผู้ใช้พื้นที่ : พนักงานพ่อครัว

พื้นที่ใช้สอย : ประมาณพื้นที่จากขนาดและเฟอร์นิเจอร์

รวม 12.00 ตร.ม.

4. ห้องรับประทานอาหารพนักงาน (Employee cafeteria)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับบริการเชิงงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5.47 ขนาดพื้นที่ห้องรับประทานอาหารพนักงาน (Employee cafeteria)

ห้องรับประทานอาหารพนักงาน	พท. (ตร.ม. /ห้องพัก)	จำนวนห้องพัก	พท.รวม (ตร.ม.)
ขนาดพื้นที่ใช้สอย	0.50	40	20.00

5. ห้องเก็บอุปกรณ์สำหรับครัว (Equipment storage)

ตารางที่ 5.48 ขนาดพื้นที่ห้องเก็บอุปกรณ์สำหรับครัว และทำความสะอาด (Equipment storage and clean area)

ห้องเก็บอุปกรณ์สำหรับครัว	พท. (ตร.ม. /ห้องพัก)	พท.รวม (ตร.ม.)
ขนาดพื้นที่ใช้สอย	0.75	30.00

6. ห้องเก็บขยะ (Garbage holding room)

ตารางที่ 5.49 ขนาดพื้นที่ห้องเก็บขยะ (Garbage holding room)

ห้องเก็บขยะ	พท. เฉลี่ย (ตร.ม. /ห้องพัก)	พท.รวม (ตร.ม.)
ขนาดพื้นที่ใช้สอย	0.15	6.00

7. ห้องซักรีด (Laundry)

ตารางที่ 5.50 ขนาดพื้นที่ห้องซักรีด (Laundry)

ห้องซักรีด	พท. (ตร.ม. /ห้องพัก)	จำนวนห้องพัก	พท.รวม (ตร.ม.)
ขนาดพื้นที่ใช้สอย	4.00	40	160.00

8. ห้องเก็บผ้าใหม่ (Linen storage)

- บริเวณเก็บรถเข็น (CARTS) โดยทั่วไปกำหนดจำนวนเข็น 1 คันต่อห้องพักแขก 12- 18 ห้อง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับชนิดหรือ GRADE ของโรงแรมรวมทั้ง รถเข็นสำรองจำเป็น
- บริเวณเก็บผ้า (RACKING AND SHELVES FOR LINEN) ประกอบด้วยช่อง และชั้นสำหรับเก็บผ้าทั่วไปมีขนาดกว้าง 60 ซม. ความสูงประมาณ 1.50-2.00 ม. เนื้อที่ ประมาณ 5.4 ตร.ม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5.51 ขนาดพื้นที่ห้องเก็บผ้าใหม่ (Linen storage)

ห้องเก็บผ้าใหม่	พท. (ตร.ม. /ห้องพัก)	จำนวนห้องพัก	พท.รวม (ตร.ม.)
ขนาดพื้นที่ใช้สอย	0.15	40	6.00

9. ห้องเก็บอุปกรณ์ซักกรีด (Storage)

ตารางที่ 5.52 ขนาดพื้นที่ห้องเก็บอุปกรณ์ซักกรีด (Storage)

ห้องเก็บอุปกรณ์ซักกรีด	พท. (ตร.ม. /ห้องพัก)	จำนวนห้องพัก	พท.รวม (ตร.ม.)
ขนาดพื้นที่ใช้สอย	0.15	40	6.00

10. ห้องเก็บผ้าซักแล้ว

ตารางที่ 5.53 ขนาดพื้นที่ห้องเก็บผ้าซักแล้ว

ห้องเก็บผ้าซักแล้ว	พท. (ตร.ม. /ห้องพัก)	จำนวนห้องพัก	พท.รวม (ตร.ม.)
ขนาดพื้นที่ใช้สอย	0.15	40	6.00

11. ห้องควบคุมน้ำร้อน

ตารางที่ 5.54 ขนาดพื้นที่ห้องควบคุมน้ำร้อน

ห้องควบคุมน้ำร้อน	พท. (ตร.ม. /ห้องพัก)	จำนวนห้องพัก	พท.รวม (ตร.ม.)
ขนาดพื้นที่ใช้สอย	0.15	40	6.00

12. ห้องตรวจสอบคุณภาพผ้า

ตารางที่ 5.55 ขนาดพื้นที่ห้องตรวจสอบคุณภาพผ้า

ห้องตรวจสอบคุณภาพผ้า	พท. (ตร.ม. /ห้องพัก)	จำนวนห้องพัก	พท.รวม (ตร.ม.)
ขนาดพื้นที่ใช้สอย	0.15	40	6.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

13. พื้นที่รับส่งของ (Loading area)

ตารางที่ 5.56 ขนาดพื้นที่พื้นที่รับส่งของ (Loading area)

พื้นที่	จำนวน	พื้นที่ที่ต้องการ (ตร.ม.)
รถขนอาหารและเครื่องคัม	1	30
รถขนพัสดุอื่นๆ	1	30
รวม	3	60

14. บริเวณตรวจรับของ (Receiving area)

ตารางที่ 5.57 ขนาดพื้นที่บริเวณตรวจรับของ (Receiving area)

บริเวณตรวจรับของ	พท.เฉลี่ย (ตร.ม./ ห้องพัก)	พท. รวม (ตร.ม.)
ขนาดพื้นที่ใช้สอย	0.40	16.00

15. คลังพัสดุ (Storage)

ตารางที่ 5.58 ขนาดพื้นที่คลังพัสดุ (Storage)

คลังพัสดุ	พท. (ตร.ม./ห้องพัก)	จำนวนห้องพัก	พท.รวม (ตร.ม.)
ขนาดพื้นที่ใช้สอย	0.80	40	32.00

16. ห้องพักผ่อนพนักงาน (Staff rest room)

ตารางที่ 5.59 ขนาดพื้นที่ห้องพักพนักงาน (Staff rest room)

ห้องพักพนักงาน	พท. (ตร.ม./ห้องพัก)	จำนวนห้อง	พท.รวม (ตร.ม.)
ขนาดพื้นที่ใช้สอย	20.00	10	200.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

17. ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้าพนักงานและห้องน้ำ (Staff locker room & toilet)

ตารางที่ 5.60 ขนาดพื้นที่ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้าพนักงาน (Staff locker room) และห้องน้ำ

องค์ประกอบ	พท. (ตร.ม. /ห้องพัก)	พท.รวม (ตร.ม.)
ห้องน้ำชายและตู้เก็บของ – เปลี่ยนเสื้อผ้า	0.22	8.80
พื้นที่ห้องน้ำ	35 % ของพื้นที่ทั้งหมด	12.00
	(0.40 ตร.ม. / พนักงาน 1 คน)	
พื้นที่ตู้เก็บของ – เปลี่ยนเสื้อผ้า	65 % ของพื้นที่ทั้งหมด	22.00
	(0.70 ตร.ม. / พนักงาน 1 คน)	
ห้องน้ำหญิงและตู้เก็บของ – เปลี่ยนเสื้อผ้า	0.22	8.80
การเฉลี่ยพื้นที่เท่ากับห้องน้ำชาย		

หมายเหตุ : ถือว่าพนักงานชาย – หญิงมีจำนวนใกล้เคียงกัน

18. ห้องทำงานพนักงานแม่บ้าน (Housekeeping)

ตารางที่ 5.61 ขนาดพื้นที่ห้องทำงานพนักงานแม่บ้าน (Housekeeping)

ห้องทำงานพนักงานแม่บ้าน	พท. (ตร.ม. /ห้องพัก)	จำนวนห้องพัก	พท.รวม (ตร.ม.)
ขนาดพื้นที่ใช้สอย	1.50	40	60.00

4. ส่วนซ่อมบำรุง

1. ห้องปฏิบัติงานซ่อมบำรุง (Maintenance office)

ผู้ใช้พื้นที่ : เจ้าหน้าที่

พื้นที่ใช้สอย : ประมาณพื้นที่จากขนาดและเฟอร์นิเจอร์

รวม 60 ตร.ม.

2. ห้องเก็บอุปกรณ์ซ่อมบำรุง (Storage)

ผู้ใช้พื้นที่ : เจ้าหน้าที่

พื้นที่ใช้สอย : ประมาณพื้นที่จากขนาดและเฟอร์นิเจอร์

รวม 30 ตร.ม.

3. ห้องเครื่องไฟฟ้า (Electrical Room , Transformer Room) 25.00 ตร.ม.

4. ห้องปั่นกระแสไฟฟ้าสำรอง (Generator Room) 37.5 ตร.ม.

5. ห้องเก็บสำรอง เชื้อเพลิงและน้ำมัน 30.00 ตร.ม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการดำเนินงานเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(ห้องปั่นกระแสไฟฟ้าสำรอง และห้องเก็บสำรอง เชื้อเพลิงและน้ำมันนั้น อาจไม่ได้เป็นห้องเดียวขนาดใหญ่ แต่อาจจะเป็นห้องขนาดเล็ก แยกกระจายไปตามอาคารส่วนกลางแต่ ละส่วนอย่างทั่วถึง)

6. ห้องอุปกรณ์โทรศัพท์และการสื่อสาร (นำไปรวมไว้ที่ส่วนบริหาร ห้อง ผู้จัดการ)

ตารางที่ 5.62 ขนาดพื้นที่ห้องอุปกรณ์โทรศัพท์และการสื่อสาร

ห้องอุปกรณ์เกี่ยวกับโทรศัพท์	พท. (ตร.ม. /ห้องพัก)	จำนวนห้องพัก	พท.รวม (ตร.ม.)
ขนาดพื้นที่ใช้สอย	0.125	40	5.00

7. ห้องเครื่องปั๊มน้ำ (Pump room)

ผู้ใช้พื้นที่ : เจ้าหน้าที่

พื้นที่ใช้สอย : ประมาณพื้นที่จากขนาดและเฟอร์นิเจอร์

รวม 30.00 ตร.ม. (นำไปรวมไว้ที่ส่วนเรียนรู้ ใกล้เคียงเก็บน้ำ)

8. ห้องจัดเก็บ รีไซเคิล และกำจัดขยะ 20.00 ตร.ม.

9. ห้องควบคุมระบบโทรศัพท์สวิตช์วงจรปิดและพนักงานรักษาความปลอดภัย

พื้นที่ใช้สอย : ประมาณพื้นที่จากขนาดและเฟอร์นิเจอร์

รวม 6.00 ตร.ม. (นำไปรวมไว้ที่ส่วนบริหาร ห้องผู้จัดการ)

5.3.3 องค์ประกอบเสริม

1. ส่วนบริการเพื่อกิจกรรมสันทนาการ

1. โถงพักคอย (Waiting area)

ตารางที่ 5.63 ขนาดพื้นที่โถงพักคอยส่วนบริการเพื่อกิจกรรมสันทนาการ

โถงพักคอย	พท. (ตร.ม. /ห้องพัก)	จำนวนห้องพัก	พท.รวม (ตร.ม.)
ขนาดพื้นที่ใช้สอย	0.92	40	5.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ส่วนติดต่อสอบถาม (Information area)

ตารางที่ 5.64 ขนาดพื้นที่ส่วนติดต่อสอบถาม (Information area)

ส่วนติดต่อสอบถาม	พท. (ตร.ม. /ห้องพัก)	จำนวนห้องพัก	พท.รวม (ตร.ม.)
ขนาดพื้นที่ใช้สอย	0.09	40	5.00

3. ห้องเก็บอุปกรณ์พลาสมาเกี่ยวกับน้ำ 40.00 ตร.ม.
4. ห้องเก็บอุปกรณ์เกี่ยวกับจักรยาน 40.00 ตร.ม.
5. ห้องน้ำ และห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า
 - ห้องน้ำชาย
 - พื้นที่อ่างล้างหน้า 1.00 ตร.ม./ อ่าง จำนวน 3 อ่าง
 - พื้นที่โถส้วม 1.20 ตร.ม./ ที่ จำนวน 3 โถ
 - พื้นที่โถปัสสาวะชาย 1.00 ตร.ม./ ที่ จำนวน 3 โถ
 - พื้นที่ใช้สอย $(1.00 \times 3) + (1.20 \times 3) + (1.00 \times 3) = 9.60$ ตร.ม.
 - ห้องน้ำหญิง
 - พื้นที่อ่างล้างหน้า 1.00 ตร.ม./ อ่าง จำนวน 3 อ่าง
 - พื้นที่โถส้วม 1.20 ตร.ม./ ที่ จำนวน 4 โถ
 - พื้นที่ใช้สอย $(1.00 \times 3) + (1.20 \times 4) = 8.80$ ตร.ม.
 - รวมพื้นที่ใช้สอยส่วนห้องน้ำ 21.60 ตร.ม.
6. ลานกิจกรรมกลางแจ้ง 3 ส่วน 750.00 ตร.ม.

2. ส่วนส่งเสริมภูมิปัญญาและวิถีชีวิตท้องถิ่น

- 2.1 โรงผลิตสมุนไพร 32.00 ตร.ม.
- 2.2 โรงสี, ฝัดข้าว 32.00 ตร.ม.
- 2.3 ส่วนเรียนรู้วนเกษตร 32.00 ตร.ม.
- 2.4 พื้นที่เก็บอุปกรณ์ทำฝาย 32.00 ตร.ม.
- 2.5 พื้นที่แปรรูปผลิตภัณฑ์จากไม้ 32.00 ตร.ม.
- 2.6 โรงเพาะเห็ด 3 โรง 96.00 ตร.ม.
- 2.7 พื้นที่เลี้ยงสัตว์ 64.00 ตร.ม.
- 2.8 พื้นที่แปรรูปผลผลิตทางการเกษตร 96.00 ตร.ม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ภายในเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้เพื่อการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่ข้อมูลใดๆ ถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้ง 40.00 ตร.ม.
2.9 พื้นที่จัดเก็บผลผลิตแปรรูป 40.00 ตร.ม.
2.10 บ่อเลี้ยงไส้เดือน /บ่อหมักปุ๋ย 64.00 ตร.ม.

2.11 โรงผลิตน้ำหมักชีวภาพ	16.00 ตร.ม.
2.12 โรงผลิตผลิตภัณฑ์จากมูลสัตว์	16.00 ตร.ม.
2.13 โรงผลิตแก๊สชีวภาพ	16.00 ตร.ม.
2.14 โรงผลิตน้ำมันไบโอดีเซล	16.00 ตร.ม.
2.15 โรงพักเลี้ยงช้าง	96.00 ตร.ม.

รวมพื้นที่ส่วนส่งเสริมภูมิปัญญาและวิถีชีวิตท้องถิ่น

(พื้นที่อาคารรวม)

= 680.00 ตร.ม.

2.16 พื้นที่ทำการเกษตรและป่าเรียนรู้

- 1) พื้นที่เพาะปลูกพืชตามฤดูกาล พืชเมืองหนาว พืชล้มลุก จำนวน 3 ไร่
- 2) พื้นที่ทำนาขั้นบันได จำนวน 3 ไร่
- 3) พื้นที่ป่า 3 อย่าง ประโยชน์ 4 อย่าง จำนวน 10 ไร่

5.4 การสรุปพื้นที่องค์ประกอบของโครงการ

ตารางที่ 5.65 สรุปพื้นที่องค์ประกอบของโครงการ

องค์ประกอบ	พื้นที่ใช้สอย	หมายเหตุ
องค์ประกอบหลัก		
1. ส่วนห้องพัก		
- ห้องพักแบบวิลล่า (A) หลังละ 2 คน ทั้งหมด 17 ห้อง ห้องละ 93.00 ตารางเมตร	1,581.00	APPROXIMATE และ CASE STUDY
- ห้องพักแบบวิลล่า (B) หลังละ 2 คน ทั้งหมด 13 ห้อง ห้องละ 102.00 ตารางเมตร	1,326.00	
- ห้องพักแบบวิลล่า หลังละ 4 คน ทั้งหมด 6 ห้อง ห้องละ 172.00 ตารางเมตร	1,032.00	
- ห้องพักแบบ Honeymoon Suite ทั้งหมด 4 ห้อง ห้องละ 178.00 ตารางเมตร	712.00	
รวมพื้นที่ส่วนห้องพัก	4,651.00	
พื้นที่ + Circulation 30 %	6,046.30	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.11 โรงผลิตน้ำหมักชีวภาพ	16.00 ตร.ม.
2.12 โรงผลิตผลิตภัณฑ์จากมูลสัตว์	16.00 ตร.ม.
2.13 โรงผลิตแก๊สชีวภาพ	16.00 ตร.ม.
2.14 โรงผลิตน้ำมันไบโอดีเซล	16.00 ตร.ม.
2.15 โรงพักเลี้ยงช้าง	96.00 ตร.ม.

รวมพื้นที่ส่วนส่งเสริมภูมิปัญญาและวิถีชีวิตท้องถิ่น

(พื้นที่อาคารรวม)

= 680.00 ตร.ม.

2.16 พื้นที่ทำการเกษตรและป่าเรียนรู้

- 1) พื้นที่เพาะปลูกพืชตามฤดูกาล พืชเมืองหนาว พืชล้มลุก จำนวน 3 ไร่
- 2) พื้นที่ทำนาขั้นบันได จำนวน 3 ไร่
- 3) พื้นที่ป่า 3 อย่าง ประโยชน์ 4 อย่าง จำนวน 10 ไร่

5.4 การสรุปพื้นที่องค์ประกอบของโครงการ

ตารางที่ 5.65 สรุปพื้นที่องค์ประกอบของโครงการ

องค์ประกอบ	พื้นที่ใช้สอย	หมายเหตุ
องค์ประกอบหลัก		
1. ส่วนห้องพัก		
- ห้องพักแบบวิลล่า (A) หลังละ 2 คน ทั้งหมด		
17 ห้อง ห้องละ 93.00 ตารางเมตร	1,581.00	APPROXIMATE และ CASE STUDY
- ห้องพักแบบวิลล่า (B) หลังละ 2 คน ทั้งหมด		
13 ห้อง ห้องละ 102.00 ตารางเมตร	1,326.00	
- ห้องพักแบบวิลล่า หลังละ 4 คน ทั้งหมด 6		
ห้องห้องละ 172.00 ตารางเมตร	1,032.00	
- ห้องพักแบบ Honeymoon Suite ทั้งหมด 4		
ห้อง ห้องละ 178.00 ตารางเมตร	712.00	
รวมพื้นที่ส่วนห้องพัก	4,651.00	
พื้นที่ + Circulation 30 %	6,046.30	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5.65 (ต่อ) สรุปพื้นที่องค์ประกอบของโครงการ

องค์ประกอบ	พื้นที่ใช้สอย	หมายเหตุ
2. ส่วนบริการสาธารณะ		
2.1 โถงทางเข้า	36.80	ARCHITECT DATA
2.2 โถงต้อนรับ	36.80	ARCHITECT DATA
2.3 ส่วนติดต่อสอบถาม	3.60	ARCHITECT DATA
2.4 ส่วนบริการเครื่องดืม	21.60	ARCHITECT DATA
2.5 ห้องเก็บกระเป๋า	16.00	ARCHITECT DATA
2.6 ห้องน้ำ	24.40	ARCHITECT DATA
2.7 ร้านอาหาร	160.00	ARCHITECT DATA
2.8 ตลาด	282.25	APPROXIMATE
รวมพื้นที่ส่วนบริการสาธารณะ	561.05	
พื้นที่ + Circulation 30 %	730.00	
2.9 ส่วนที่จอดรถ		
พื้นที่จอดรถสาธารณะ		
- ที่จอดรถสาธารณะ 47 คัน	537.50	
- ที่จอดรถจักรยานยนต์ 20 คัน	50.00	TIME SAVER STANDARD
พื้นที่จอดรถพนักงานและรถบริการ		และเทศบัญญัติ
- ที่จอดรถพนักงาน 3 คัน	37.50	
- ที่จอดรถจักรยานยนต์พนักงาน 27 คัน	40.50	
- ที่จอดรถบริการ 6 คัน	121.50	
รวมพื้นที่จอดรถ	837.00	
พื้นที่ + Circulation 100%	1,674.00	
รวมพื้นที่ส่วนบริการสาธารณะ	2,554.95	
และพื้นที่จอดรถ		
3. ส่วนสำนักงาน		
3.1 ส่วนต้อนรับ	16.00	APPROXIMATE
3.2 ส่วนพักคอย	16.00	APPROXIMATE
3.3 ส่วนทำงานผู้จัดการ	16.00	TIME SAVER STANDARD
3.4 ส่วนทำงานเลขานุการ	4.00	TIME SAVER STANDARD

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5.65 (ต่อ) สรุปลพื้นที่องค์ประกอบของโครงการ

องค์ประกอบ	พื้นที่ใช้สอย	หมายเหตุ
3.5 ส่วนงานหัวหน้าฝ่ายบริการ	12.00	TIME SAVER STANDARD
3.6 ส่วนงานหัวหน้าฝ่ายบุคคล	12.00	TIME SAVER STANDARD
3.7 ส่วนงานหัวหน้าฝ่ายบัญชี	12.00	TIME SAVER STANDARD
3.8 ส่วนงานพนักงาน	52.00	TIME SAVER STANDARD
3.9 ห้องประชุม 15 คน	37.50	TIME SAVER STANDARD
3.10 ห้องเก็บเอกสาร	6.00	APPROXIMATE
3.11 ส่วนแพนตรี	6.00	APPROXIMATE
3.12 ห้องน้ำ	6.80	ARCHITECT DATA
รวมพื้นที่ส่วนสำนักงาน	196.30	
พื้นที่ + Circulation 30 %	255.20	
องค์ประกอบรอง		
1. ส่วนบริการสถาป		
1.1 โถงพักคอย	12.50	ARCHITECT DATA
1.2 ส่วนติดต่อสอบถาม	8.00	ARCHITECT DATA
1.3 ส่วนงานและพักผ่อนพนักงาน	30.00	ARCHITECT DATA
1.4 ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้าและห้องน้ำเจ้าหน้าที่	20.00	ARCHITECT DATA
1.5 ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้าและห้องน้ำผู้ใช้บริการ	46.00	ARCHITECT DATA
1.6 ห้องนวด		
- นวดแบบไทย	48.00	APPROXIMATE และ CASE STUDY
- นวดน้ำมัน	30.00	
- นวดแบบอโรม่า	60.00	
- ห้องนวดแบบหมักโคลน	30.00	
- ห้องนวดพิเศษ (ห้องชุด นวดทุกประเภท)	64.00	
1.7 ห้องชาน้ำ	16.00	ARCHITECT DATA
1.8 ห้องอบไอน้ำ	16.00	ARCHITECT DATA
1.9 ห้องออกกำลังกายและแอโรบิค	60.00	ARCHITECT DATA
1.10 สระว่ายน้ำ	200.00	ARCHITECT DATA
1.11 ส่วนให้บริการเครื่องคัม รีมสระว่ายน้ำ	18.00	APPROXIMATE

เอกสารนี้เป็นเอกสารลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า
 ไม่สามารถแก้ไข ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีกรณีนำไปใช้

ตารางที่ 5.65 (ต่อ) สรุปพื้นที่องค์ประกอบของโครงการ

องค์ประกอบ	พื้นที่ใช้สอย	หมายเหตุ
รวมพื้นที่ ส่วนบริการสถา	658.50	
พื้นที่ + Circulation 30 %	856.00	
2. ส่วนจัดประชุมสัมมนา		
2.1 โถงพักคอย	46.00	ARCHITECT DATA
2.2 ส่วนพักคอย	46.00	ARCHITECT DATA
2.3 ห้องประชุม / สัมมนา ขนาด 50 คน	75.00	ARCHITECT DATA
2.4 ห้องควบคุมอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์	25.00	APPROXIMATE
2.5 ห้องน้ำ	34.00	APPROXIMATE
2.6 ห้องเก็บของ	25.00	
รวมพื้นที่ส่วนจัดประชุมสัมมนา	251.00	
พื้นที่ + Circulation 30 %	326.30	
3. ส่วนบริการ		
3.1 ห้องเก็บอาหารและเครื่องดื่ม	40.00	ARCHITECT DATA
3.2 ห้องครัว	80.00	ARCHITECT DATA
3.3 ห้องพักพ่อครัว	12.00	APPROXIMATE
3.4 ห้องรับประทานอาหารพนักงาน	20.00	ARCHITECT DATA
3.5 ห้องเก็บอุปกรณ์ และทำความสะอาด (ครัว)	30.00	ARCHITECT DATA
3.6 ห้องเก็บขยะ	6.00	ARCHITECT DATA
3.7 ห้องซักรีด	160.00	ARCHITECT DATA
3.8 ห้องเก็บผ้าใหม่	6.00	ARCHITECT DATA
3.9 ห้องเก็บอุปกรณ์ซักรีด	6.00	ARCHITECT DATA
3.10 ห้องเก็บผ้าซักแล้ว	6.00	ARCHITECT DATA
3.11 ห้องควบคุมน้ำร้อน	6.00	ARCHITECT DATA
3.12 ห้องตรวจสอบคุณภาพผ้า	6.00	ARCHITECT DATA
3.13 บริเวณตรวจรับของ	60.00	ARCHITECT DATA
3.14 ซานชาลารับส่งของ	16.00	ARCHITECT DATA
3.15 คลังพัสดุ	32.00	ARCHITECT DATA
3.16 ห้องพักพนักงาน	200.00	ARCHITECT DATA

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่วางไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5.65 (ต่อ) สรุปพื้นที่องค์ประกอบของโครงการ

องค์ประกอบ	พื้นที่ใช้สอย	หมายเหตุ
3.17 ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้าพนักงาน	50.00	ARCHITECT DATA
3.18 ห้องทำงานพนักงานแม่บ้าน	60.00	ARCHITECT DATA
รวมพื้นที่ส่วนบริการ	796.00	
พื้นที่ + Circulation 30 %	1,034.80	
4. ส่วนซ่อมบำรุง		
4.1 ห้องปฏิบัติงานซ่อมบำรุง	60.00	APPROXIMATE
4.2 ห้องเก็บอุปกรณ์ซ่อมบำรุง	30.00	APPROXIMATE
4.3 ห้องเครื่องไฟฟ้า	25.00	ARCHITECT DATA
4.4 ห้องปั่นกระแสไฟฟ้าสำรอง	37.50	APPROXIMATE
4.5 ห้องเก็บสำรอง เชื้อเพลิงและน้ำมัน	30.00	APPROXIMATE
4.6 ห้องอุปกรณ์โทรศัพท์และการสื่อสาร	5.00	ARCHITECT DATA
4.7 ห้องปั๊มน้ำ	30.00	APPROXIMATE
4.8 ห้องจัดเก็บ รีไซเคิล และกำจัดขยะ	20.00	APPROXIMATE
4.9 ห้องควบคุมระบบโทรศัพท์สวิตจิ้งเปิดและพนักงานรักษาความปลอดภัย	20.00	APPROXIMATE และ CASE STUDY
4.10 ห้องพักพนักงานซ่อมบำรุง	20.00	ARCHITECT DATA
4.11 ห้องน้ำและห้องเปลี่ยนเสื้อผ้าพนักงาน	40.00	ARCHITECT DATA
รวมพื้นที่ส่วนซ่อมบำรุง	425.00	
พื้นที่ + Circulation 30 %	552.50	
องค์ประกอบเสริม		
1. ส่วนบริการเพื่อกิจกรรมสันทนาการ		
1.1 โถงพักผ่อน	5.00	ARCHITECT DATA
1.2 ส่วนติดต่อสอบถาม	5.00	ARCHITECT DATA
1.3 ห้องเก็บอุปกรณ์ผจญภัยเกี่ยวกับน้ำ	40.00	APPROXIMATE
1.4 ห้องเก็บอุปกรณ์เกี่ยวกับจักรยาน	40.00	APPROXIMATE
1.5 ห้องน้ำ และห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า	21.60	APPROXIMATE
1.6 ลานกิจกรรมกลางแจ้ง	750.00	APPROXIMATE

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5.65 (ต่อ) สรุปพื้นที่องค์ประกอบของโครงการ

องค์ประกอบ	พื้นที่ใช้สอย	หมายเหตุ
รวมพื้นที่ส่วนบริการเพื่อกิจกรรมสันตนาการ	861.60	ARCHITECT DATA
พื้นที่ + Circulation 30 %	1120.00	
2. ส่วนส่งเสริมภูมิปัญญาและวิถีชีวิตท้องถิ่น		
2.1 โรงผลิตสมุนไพร	32.00	CASE STUDY
2.2 โรงสี, ฝัดข้าว	32.00	CASE STUDY
2.3 ส่วนเรียนรู้วนเกษตร	32.00	APPROXIMATE
2.4 พื้นที่เก็บอุปกรณ์ทำฟาย	32.00	APPROXIMATE
2.5 พื้นที่แปรรูปผลิตภัณฑ์จากไม้	32.00	CASE STUDY
2.6 โรงเพาะเห็ด	96.00	CASE STUDY
2.7 พื้นที่เลี้ยงสัตว์	64.00	CASE STUDY
2.8 พื้นที่แปรรูปผลผลิตทางการเกษตร	96.00	APPROXIMATE
2.9 พื้นที่จัดเก็บผลผลิตแปรรูป	40.00	APPROXIMATE
2.10 บ่อเลี้ยงไส้เดือน / บ่อหมักปุ๋ย	64.00	APPROXIMATE
2.11 โรงผลิตน้ำหมักชีวภาพ	16.00	CASE STUDY
2.12 โรงผลิตผลิตภัณฑ์จากมูลสัตว์	16.00	CASE STUDY
2.13 โรงผลิตแก๊สชีวภาพ	16.00	CASE STUDY
2.14 โรงผลิตน้ำมันไบโอดีเซล	16.00	CASE STUDY
2.15 โรงพักเลี้ยงช้าง	96.00	APPROXIMATE
รวมพื้นที่ส่วนส่งเสริมภูมิปัญญาฯ	680.00	
พื้นที่ + Circulation 30 %	884.00	
2.16 พื้นที่ทำการเกษตรและป่าเรียนรู้		
1) พื้นที่เพาะปลูกพืชตามฤดูกาล พืชเมืองหนาว พืชล้มลุก	3 ไร่	APPROXIMATE
2) พื้นที่ทำนาขั้นบันได	3 ไร่	APPROXIMATE
3) พื้นที่ป่า 3 อย่าง ประโยชน์ 4 อย่าง	10 ไร่	APPROXIMATE

สรุป รวมพื้นที่องค์ประกอบอาคารทั้งหมดของโครงการคือ 11,805.00 ตารางเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การศึกษาและเลือกที่ตั้งโครงการ

โครงการ “เชียงใหม่ วัลเลย์ รีสอร์ท” ซึ่งเป็น รีสอร์ทธรรมชาติเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น เป็น โครงการที่มีความต้องการที่ตั้ง โครงการที่มีลักษณะเฉพาะทั้งทางด้านกายภาพ ด้านทัศนียภาพ และการเข้าถึงที่ตั้ง โดยการศึกษาที่ตั้งโครงการในครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อสามารถเลือกพื้นที่ตั้งโครงการให้มีลักษณะตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

1. ที่ตั้งโครงการมีความเหมาะสม มีความเป็นส่วนตัวของพื้นที่สูง
2. มีทัศนียภาพที่สวยงาม ภูมิอากาศเหมาะสม
3. ลักษณะทางภูมิศาสตร์
4. การเข้าถึงที่ตั้งโครงการ
5. เป็นพื้นที่ที่ถืออำนาจต่อการเป็นรีสอร์ทระดับ 4 ดาว
6. มีพื้นที่เหมาะสมกับขนาดของโครงการ
7. ระบบสาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวก และการบริการด้านสาธารณสุข
8. การได้มาของที่ดิน
9. พื้นที่โครงการเป็นพื้นที่ที่มีโอกาสในการขยายโครงการในอนาคตได้

โดยมีการศึกษาในด้านต่างๆเพื่อสามารถเลือกที่ตั้งโครงการได้อย่างเหมาะสม และส่งเสริมให้โครงการมีประสิทธิภาพในการดำเนินงานต่อไปได้อย่างสะดวกราบรื่น โดยมีการศึกษาในด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้

6.1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับทำเลที่ตั้งโครงการในจังหวัดเชียงใหม่

6.1.1 ประวัติความเป็นมาของจังหวัดเชียงใหม่

เมืองเชียงใหม่สร้างขึ้นโดยพญามังราย ในปี พ.ศ. 1839 ในชื่อ "นพบุรีศรีนครพิงค์ เชียงใหม่" และใช้เป็นราชธานีของอาณาจักรล้านนา ในอดีต เชียงใหม่มีฐานะเป็นราชอาณาจักรนครรัฐอิสระ ซึ่งปกครองโดยกษัตริย์ราชวงศ์มังรายตั้งแต่ พ.ศ. 1839-2101 แต่ต่อมาเชียงใหม่ได้เสียเมืองให้แก่พระเจ้าบุเรงนองในปี พ.ศ. 2101 และได้ถูกปกครองโดยพม่ามานานกว่าสองร้อยปี จนถึงสมัยสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชและพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช ได้มีการทำสงครามเพื่อขับไล่พม่าออกจากเมืองเชียงใหม่และเชียงแสนได้สำเร็จ โดยการนำของเจ้ากา

เอกสารวิเศษและพระยาเจ้าบ้าน พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช โปรดเกล้าฯ สถาปนาเจ้ากาวิละขึ้นเป็นพระเจ้านครเมืองราชบุรีคากวิละ โดยให้ปกครองหัวเมืองฝ่ายเหนือในฐานะประเทศราช

ของสยาม และราชวงศ์ทิพย์จักราธิวงศ์หรือ ราชวงศ์เจ้าเจ็ดตน ซึ่งเป็นเชื้อสายของพระเจ้าบรม
 ราชาธิบดีกาวิลละ ก็ได้ปกครองเมืองเชียงใหม่และหัวเมืองต่าง ๆ สืบต่อมาและเปลี่ยนชื่อเมืองเป็นรัตน
 นดิงสาอภินวบุรีเชียงใหม่และในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้มีการ
 ปฏิรูปการปกครองหัวเมืองประเทศราช และมีการจัดตั้งการปกครองแบบมณฑลเทศาภิบาล เรียกว่า
 มณฑลพายัพ หรือ มณฑลลาวเฉียง ต่อมาเชียงใหม่ได้มีการปรับปรุงการปกครองและมีฐานะเป็น
 จังหวัดตั้งแต่ปี พ.ศ. 2476 รัชสมัยพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวจนถึงปัจจุบัน

รูปที่ 6.1 แผนที่แสดงตำแหน่งที่ตั้งประเทศไทย

ที่มา : www.kc-indochinatour.com

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.1.2 สภาพทางกายภาพของที่ตั้ง

6.1.2.1 ขนาดและอาณาเขตของจังหวัดเชียงใหม่

จังหวัดเชียงใหม่ตั้งอยู่ทางตอนเหนือของประเทศไทย โดยมีพื้นที่ 20,107 ตารางกิโลเมตร ซึ่งมีขนาดใหญ่เป็นอันดับที่ 2 ของประเทศไทย โดยมีความสูงจากระดับน้ำทะเล 1,027 ฟุต (310 เมตร) ในเส้นรุ้งที่ 16 องศาเหนือ และเส้นแวงที่ 99 องศาตะวันออก ส่วนกว้างที่สุดของจังหวัดทิศตะวันตกถึงตะวันออกประมาณ 138 กิโลเมตร เมาะส่วนยาวจากทิศเหนือจรดทิศใต้ประมาณ 320 กิโลเมตร โดยมีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่อื่นๆ ดังต่อไปนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับรัฐฉานของสหภาพพม่า โดยมีคอยผีปันน้ำของคอยคำ คอยปก กลา คอยหลักแตง คอยถ้ำป่อง คอยถ้ำ้วย คอยผาออก และคอยอ่างขางอันเป็นส่วนหนึ่งของ ทิวเขาแดนลาว เป็นเส้นกั้นอาณาเขต

ทิศใต้ ติดกับอำเภอสามเงา แม่ระนาด และอำเภอท่าสองยาง (จังหวัดตาก) มีร่องน้ำแม่ต้นและคอยผีปันน้ำ คอยเรียม คอยหลวงเป็นเส้นกั้นอาณาเขต

รูปที่ 6.2 แผนที่แสดงตำแหน่งที่ตั้งจังหวัดเชียงใหม่

ที่มา : www.kc-indochinatour.com

ทิศตะวันออก อำเภอแม่จัน อำเภอเมืองเชียงราย อำเภอแม่สรวย อำเภอเวียงป่าเป้า (จังหวัดเชียงราย) อำเภอเมืองปาน อำเภอเมืองลำปาง (จังหวัดลำปาง) อำเภอบ้านธิ อำเภอ

เมืองลำพูน อำเภอป่าซาง อำเภอเวียงหนองล่อง อำเภอบ้านโฮ่ง และอำเภอถ้ำ (จังหวัดลำพูน) ส่วนที่ติดจังหวัดเชียงรายและลำปางมีร่องน้ำหลักของแม่น้ำกก สันปันน้ำคอยขาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่งานวิจัยสำหรับการเรียนเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออยู่ดูให้เข้าใจระเบียบข้อควรปฏิบัติ
ไม่ว่ากรณีใดๆ ห้ามนำออกให้ผู้อื่นเห็นได้แก่เอกสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้องเอกสารทุกฉบับที่ส่งมาให้ใช้

คอยหลุมข้าว คอยแม่วัวน้อย คอยวังผาและคอยแม่โตเป็นเส้นกั้นอาณาเขต ส่วนที่ติด
จังหวัดลำพูน มีคอยขุนห้วยหละ คอยข้างสูง และร่องน้ำแม่ปิงเป็นเส้นอาณาเขต

ทิศตะวันตก ติดกับอำเภอปาย อำเภอเมืองแม่ฮ่องสอน อำเภอขุนยวม อำเภอแม่ลา
น้อย อำเภอแม่สะเรียง และอำเภอสบเมย (จังหวัดแม่ฮ่องสอน) มีคอยผีปันน้ำคอยขุนแม่ตื่น
เป็นเส้นกั้นอาณาเขต แม่น้ำสำคัญที่ไหลผ่านจังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่ แม่น้ำปิง แม่น้ำแดง
แม่น้ำแจ่ม แม่น้ำกก แม่น้ำกวัง แม่น้ำตื้น และแม่น้ำฝาง

6.1.2.2 ลักษณะภูมิอากาศ

จังหวัดเชียงใหม่มีลักษณะภูมิอากาศค่อนข้างเย็นเกือบตลอดทั้งปี มีอุณหภูมิเฉลี่ย
ทั้งปี 25.4 องศาเซลเซียส โดยมีค่าอุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย 31.8 องศาเซลเซียส อุณหภูมิต่ำสุด
เฉลี่ย 20.1 องศาเซลเซียส สภาพภูมิอากาศจังหวัดเชียงใหม่อยู่ภายใต้อิทธิพลมรสุม 2 ชนิด
คือ มรสุมตะวันตกเฉียงใต้และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ แบ่งภูมิอากาศออกได้
เป็น 3 ฤดู ได้แก่

ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคมจนถึงเดือนตุลาคม

ฤดูหนาว เริ่มต้นตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ไปจนถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์

ฤดูร้อน เริ่มต้นตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ถึงกลางเดือนพฤษภาคม

6.1.2.3 สภาพภูมิประเทศ

โดยทั่วไปมีสภาพพื้นที่เป็นภูเขาและป่าละเมาะ มีที่ราบอยู่ตอนกลางตามสองฟาก
ฝั่งแม่น้ำปิง มีภูเขาสูงที่สุดในประเทศไทย คือ "คอยอินทนนท์" สูงประมาณ 2,565 เมตร
อยู่ในเขตอำเภอจอมทอง นอกจากนี้ยังมีคอยอื่น ๆ ที่มี ความสูงรองลงมาอีกหลายแห่ง เช่น
คอยฟ้าห่มปก สูง 2,297 เมตร คอยหลวงเชียงดาว สูง 2,195 คอยสุเทพ สูง 1,678 เมตร
สภาพพื้นที่แบ่งออกได้เป็น 2 ลักษณะ คือ

1. พื้นที่ภูเขา ส่วนใหญ่อยู่ทางทิศเหนือและทิศตะวันตกของจังหวัด คิดเป็นพื้นที่
ประมาณ 80% ของพื้นที่จังหวัด เป็นพื้นที่ป่าต้นน้ำลำธารไม่เหมาะต่อการเพาะปลูก
2. พื้นที่ราบลุ่มน้ำและที่ราบเชิงเขา กระจายอยู่ทั่วไประหว่างหุบเขาทอดตัวใน
แนวเหนือ-ใต้อันได้แก่ ที่ราบลุ่มน้ำปิง ลุ่มน้ำฝาง และลุ่มน้ำแม่งัด เป็นพื้นที่ที่มีความอุดม
สมบูรณ์เหมาะสมต่อการเกษตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.1.2.4 สภาพสังคมและเศรษฐกิจ

(1) ลักษณะการปกครอง

แบ่งเขตการปกครอง ออกเป็น 24 อำเภอ 204 ตำบล และ 2,066 หมู่บ้าน มีหน่วยงานที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ ดังนี้

ก. หน่วยงานบริหารราชการส่วนกลาง จำนวน 166 หน่วยงาน

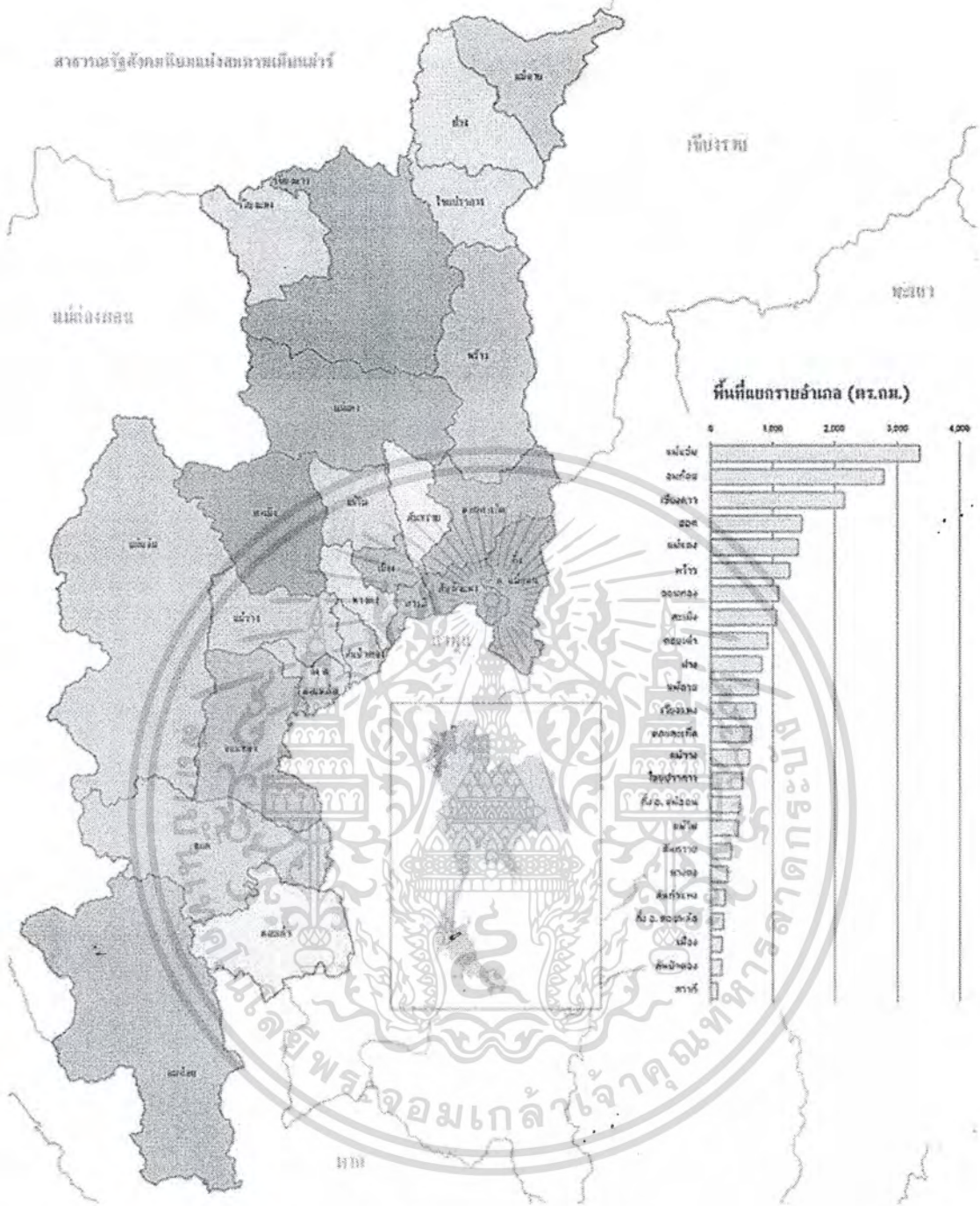
ข. หน่วยงานบริหารราชการส่วนภูมิภาค จำนวน 32 หน่วยงาน

ค. หน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย

- องค์การบริหารส่วนจังหวัด จำนวน 1 แห่ง
- เทศบาลนคร จำนวน 1 แห่ง
- เทศบาลเมือง จำนวน 1 แห่ง
- เทศบาลตำบล จำนวน 41 แห่ง
- องค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 167 แห่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 6.3 แสดงการแบ่งพื้นที่การปกครองจังหวัดเชียงใหม่

ที่มา : www.chaingmai.go.th

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(2) จำนวนประชากร

เนื่องจากจังหวัดเชียงใหม่เป็นจังหวัดที่มีลักษณะภูมิประเทศที่เป็นทั้งที่ราบ และพื้นที่สูงชันสลับกันทั่วทั้งจังหวัดทำให้มีประชากรกระจายอยู่ตามส่วนต่างๆ แบ่งเป็นจำนวนประชากรดังต่อไปนี้

ก. จำนวนประชากรพื้นที่ราบ

- มีประชากรรวม 1,666,024 คน แยกเป็น ชาย 814,958 คน หญิง 851,066 คน
- ความหนาแน่นเฉลี่ย 83 คน/ตร.กม. (ข้อมูล ณ วันที่ 11 มีนาคม 2552)

ข. จำนวนประชากรชุมชนบนพื้นที่สูง

- กระจายตามอำเภอต่าง ๆ 20 อำเภอ จำนวน 1,251 หมู่บ้าน มีจำนวนประชากร 312,447 คน เป็นชาย 157,367 คน เป็นหญิง 155,080 คน 70,820 ครอบครัว
- อำเภอที่มีประชากรชุมชนบนพื้นที่สูงมากที่สุด ได้แก่ อมก๋อย รองลงมาได้แก่ อำเภอแม่แจ่ม อำเภอเชียงดาว อำเภอฮอด
- มีกลุ่มชนต่าง ๆ รวม 13 ชนเผ่า เป็นชาวเขา มีจำนวน 7 เผ่า ได้แก่ กะเหรี่ยง ม้ง เมี่ยน (เย้า) อาข่า (อีก้อ) ลาหู่ (มูเซอ) ลีซอ (ลีซู) และ ลัวะ จำนวน 229,382 คน เป็นชนกลุ่มน้อย จำนวน 5 กลุ่ม ได้แก่ ปะหล่อง ไทยใหญ่ ไทยลื้อ จีนฮ่อ และอื่น ๆ รวมกันเป็นจำนวน 34,022 คน และคนไทยที่อาศัยอยู่ในชุมชนบนพื้นที่สูง จำนวน 49,043 คน ชนเผ่ากะเหรี่ยงมีจำนวนมากที่สุด คือ 128,880 คน รองลงมาได้แก่ ไทย มูเซอ ม้ง

(3) สภาพสังคม ศาสนา ประเพณี

จังหวัดเชียงใหม่มีประชากรมีผู้นับถือ ศาสนาพุทธร้อยละ 91.80 ศาสนาอิสลาม ร้อยละ 1.17 ศาสนาคริสต์ร้อยละ 5.60 ศาสนาพราหมณ์ ฮินดู ซิกข์ร้อยละ 0.02 ศาสนาอื่น ๆ ร้อยละ 1.41

โดยมีประเพณีที่สำคัญที่นับเป็นประเพณีที่มีชื่อเสียงของจังหวัดเชียงใหม่ คือ

- เดือนเมษายน (หรือเดือนเจ็ด ตามการนับเดือนของชาวล้านนา) ประเพณีสงกรานต์ คำห้า ประเพณีสืบชะตาบ้านเมือง บวชลูกแก้วและพิธีสู่ขวัญ
- เดือน พฤศจิกายน (หรือเดือน ยี่ ตามการนับเดือนของชาวล้านนา) ประเพณีเดือนยี่เป็ง (ลอยกระทง)

(4) การขนส่งและคมนาคม

เนื่องจากจังหวัดเชียงใหม่มีความสะดวกสบายทางด้านคมนาคม จึงมีทางเลือกในการเดินทางหลายด้าน ดังต่อไปนี้

การเดินทางโดยรถยนต์ จากกรุงเทพมหานคร ใช้ทางหลวงหมายเลข 1

(พหลโยธิน) แยกเข้าทางหลวงหมายเลข 32 (สายเอเชีย) ผ่านจังหวัดอุตรดิตถ์ อ่างทอง

นครสวรรค์ หลังจากนั้นใช้ทางหลวงหมายเลข 117 ไปยังพิษณุโลก ต่อด้วยทางหลวง

หมายเลข 11 ผ่านจังหวัดลำปาง ลำพูน ถึงเชียงใหม่ ระยะทางประมาณ 695 กิโลเมตร อีกเส้นทางหนึ่งไปตามทางหลวงหมายเลข 1 ผ่านกำแพงเพชร ตากและลำปาง ถึงเชียงใหม่ ระยะทางประมาณ 696 กิโลเมตร

การเดินทางโดยรถไฟ มีรถด่วน และรถเร็ว เดินทางออกจากสถานีรถไฟกรุงเทพฯ (หัวลำโพง – เชียงใหม่) ทุกวัน

การเดินทางโดยรถโดยสารประจำทาง มีรถประจำทางปรับอากาศสายกรุงเทพฯ-เชียงใหม่ ออกจากสถานีขนส่งสายเหนือ (หมอชิต 2) ทุกวันๆ หลายเที่ยว ใช้เวลาเดินทางประมาณ 10 ชั่วโมง

การเดินทางทางอากาศ มีสายการบินทั้งในและต่างประเทศ โดยมีเที่ยวบินจากทั่วประเทศถึงเชียงใหม่ และมีเที่ยวบินจากกรุงเทพฯ – เชียงใหม่ เช่น สายการบินไทย บางกอกแอร์เวย์สายการบินวันทูโก สายการบินนกแอร์ สายการบินแอร์เอเชีย และสายบิน เอส จี เอ และสายการบินส่วนตัว ใช้เวลาประมาณ 1 ชั่วโมงจากกรุงเทพมหานคร

การคมนาคมภายในจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่มีการคมนาคมโดยรถยนต์หรือรถโดยสาร และทางรถไฟโดยมีระยะทางดังนี้

ตารางที่ 6.1 แสดงระยะทางจากอำเภอเมืองไปยังอำเภอต่างๆ ของจังหวัดเชียงใหม่

อำเภอ	ระยะทาง(กิโลเมตร)
เมือง	0
แม่ริม	8
สารภี	10
สันทราย	12
สันกำแพง	13
หางดง	15
ดอยสะเก็ด	18
สันป่าตอง	22
แม่อน	29
ดอยหล่อ	34
แม่ว้าง	35

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 6.1 (ต่อ) แสดงระยะทางจากอำเภอเมืองไปยังอำเภอต่างๆของจังหวัดเชียงใหม่

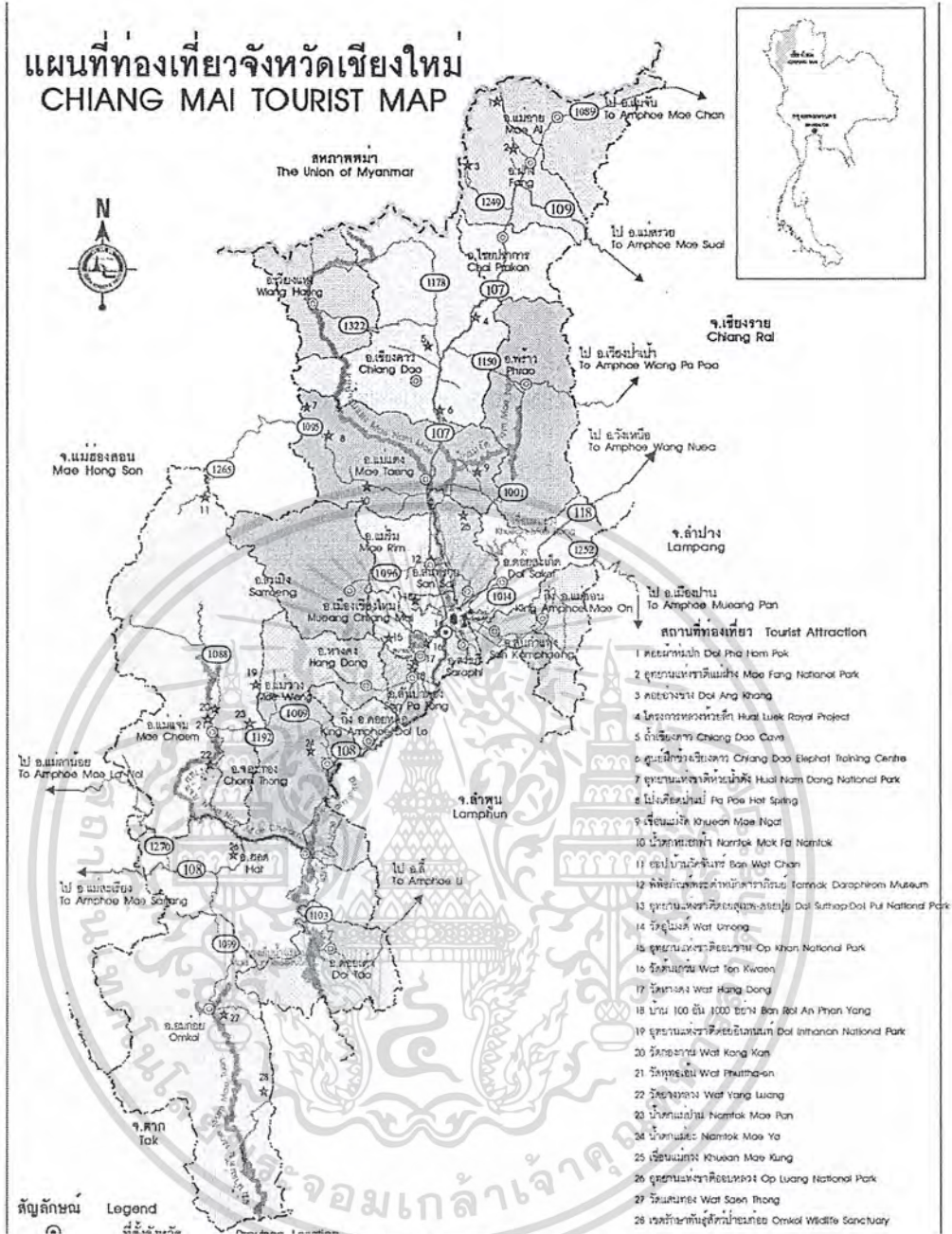
อำเภอ	ระยะทาง(กิโลเมตร)
แม่แตง	40
สะเมิง	54
จอมทอง	58
เชียงดาว	68
ฮอด	88
พร้าว	103
คอยเต่า	121
ไชยปราการ	131
เวียงแหง	150
ฝาง	154
แม่แจ่ม	156
กัลยาณิวัฒนา	157
แม่อาว	174
อมก๋อย	179

6.1.2.5 ทรัพยากรด้านการท่องเที่ยว

จังหวัดเชียงใหม่ เป็นจังหวัดที่มีทรัพยากรทางด้านการท่องเที่ยวมากมาย ทั้งทางด้านธรรมชาติ สังคม และประเพณีวัฒนธรรม รวมถึงประวัติศาสตร์และสถาปัตยกรรมต่างๆที่มีมาอย่างยาวนานรวมถึงโครงการในพระราชดำริ จึงเป็นเหตุให้จังหวัดเชียงใหม่จึงได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวชาวไทยและต่างประเทศ โดยแบ่งตามด้านต่างๆ ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แผนที่ท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ CHIANG MAI TOURIST MAP

รูปที่ 6.4 แผนที่ท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่

ที่มา www.tourism.go.th

(1) ทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวตามแหล่งธรรมชาติที่สำคัญ

(ก) หน่วยจัดการต้นน้ำขุนแม่ยะ อำเภอแม่แตง เป็นแหล่งชมธรรมชาติ

อยู่ห่างจากอำเภอเมืองประมาณ 95 กิโลเมตร สามารถกางเต็นท์พักแรมได้ เดินป่าไป
ยังยอดคอกที่สูง 2,007 เมตร สูงเป็นอันดับ 9 ของประเทศ และเป็นแหล่งชมดง

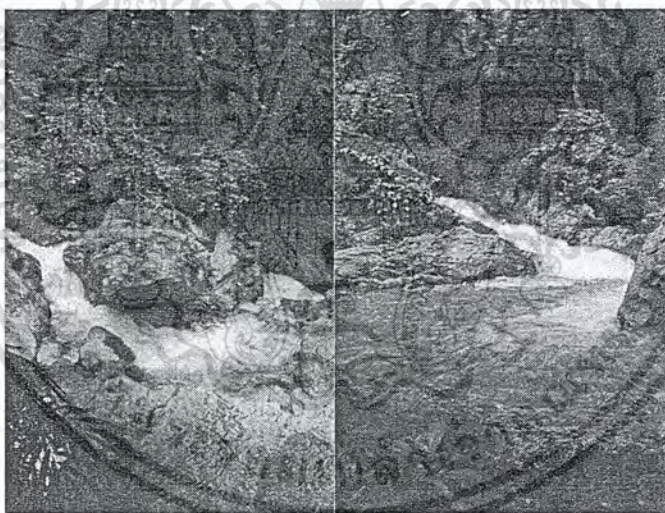
ดอกพญาเสือโคร่งที่สวยงาม ถูกขนานนามว่า “ซากุระเมืองไทย” ในช่วงต้นเดือน
มกราคมของปี (สัปดาห์ที่ 1-3)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับบริการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น เมื่อผู้ยืมได้เห็นว่าไม่เหมาะสมในการคัด
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่ต่อแหล่งอื่นและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 6.5 ทิวทัศน์ของหน่วยจัดการต้นน้ำขุนแม่ยะ

(ข) น้ำตกแม่ลำ อำเภอมะริม ห่างจากอำเภอเมืองเชียงใหม่ 23 กิโลเมตร ตั้งอยู่ในเขตวนอุทยานสุเทพ-ปุย มีความสูง 8 ชั้น ชั้นละประมาณ 6-8 เมตร ทั่วบริเวณปกคลุมด้วยต้นไม้ใหญ่ ทำให้สภาพอากาศร่มเย็นตลอดทั้งปี

รูปที่ 6.6 ทิวทัศน์ของน้ำตกแม่ลำ

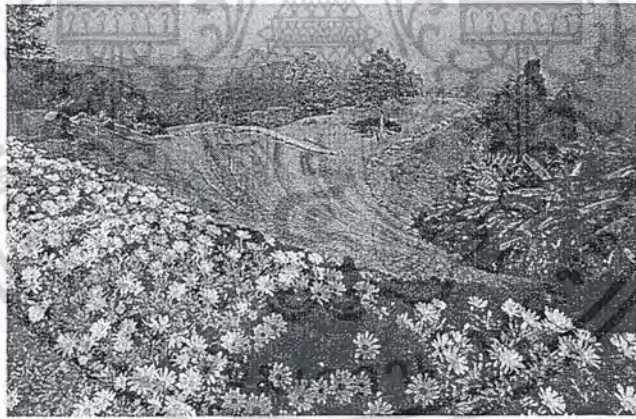
(ค) อุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์ ครอบคลุมพื้นที่อำเภอสันป่าตอง จอมทอง แม่แจ่ม ระยะทางจากตัวเมืองเชียงใหม่ 60 กิโลเมตร ประกอบด้วยภูเขา สลับซับซ้อน มีดอยอินทนนท์ซึ่งเป็นยอดดอยที่สูงที่สุดในประเทศไทย มีสภาพป่า อุดมสมบูรณ์และเป็นต้นน้ำของแม่น้ำหลายสาย มีเนื้อที่ประมาณ 482 ตาราง กิโลเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 6.7 ทศนิยมภาพของอุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์

(ง) อุทยานแห่งชาติห้วยน้ำดัง ครอบคลุมพื้นที่ อำเภอแม่แตง จังหวัด เชียงใหม่ และ อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน รวมเนื้อที่ทั้งหมดประมาณ 179.5 ตร.กม. หรือ 112,187.5 ไร่ ลักษณะภูมิประเทศเป็นเทือกเขา และภูเขาสูง สลับซับซ้อน มีภูเขาที่สูงที่สุด คือ ดอยช้าง เป็นป่าต้นน้ำลำธาร มีลำห้วยน้อยใหญ่ มากมาย

รูปที่ 6.8 ทศนิยมภาพของอุทยานแห่งชาติห้วยน้ำดัง

(2). ทรัพยากรการท่องเที่ยวตามแหล่งสถานที่สำคัญ

- (ก) วัดพระสิงห์วรวิหาร อำเภอเมือง
- (ข) วัดพระบรมธาตุดอยสุเทพ อำเภอเมือง
- (ค) สวนสัตว์จังหวัดเชียงใหม่ อำเภอเมือง
- (ง) เชียงใหม่ไนท์ซาฟารี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามใช้เพื่อเผยแพร่ข้อมูลเชิงลบหรือข้อมูลเท็จของเจ้าหน้าที่ที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 6.9 ทักษะภาพของเมืองเชียงใหม่มุมมองจากดอยสุเทพ

(3) ทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร

(ก) ไร่สตอร์เบอร์รี่ อำเภอสะเมิง แหล่งปลูกสตอร์เบอร์รี่ที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทยและเป็นสตอร์เบอร์รี่พันธุ์ดี มีคุณภาพดีที่สุดใน และปลูกมากที่สุด

(ข) สถานีเกษตรหลวงอ่างขาง มีโครงการวิจัยผล ไม้ ไม้ดอกเมืองหนาว งานสาธิตพืชไร่ พืชน้ำมัน โดยมุ่งที่จะหาผลิตผลที่มีคุณค่าพอที่จะทดแทนการปลูกฝิ่นของชาวเขา และทำการส่งเสริมพัฒนาอาชีพเกษตรกรกรรมแก่ชาวเขาในบริเวณใกล้เคียง

(ค) โครงการหลวงดอยอินทนนท์ ผลิตผลหลักคือ ไม้ดอกเมืองหนาว นักท่องเที่ยวสามารถเข้าชมแปลงดอกไม้และการเพาะขยายพันธุ์

(4) ทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวตามแหล่งชุมชนและความเป็นอยู่

(ก) หมู่บ้านนอแล ใกล้สถานีเกษตรหลวงอ่างขาง ตั้งอยู่บริเวณชายแดน ไทย - พม่า คนที่นี่เป็นชาวเขาเผ่าปะหล่องเชื้อสายพม่า ซึ่งมีภาษาและวัฒนธรรม เป็นของตนเอง จากหมู่บ้านนี้สามารถมองเห็นทิวทัศน์สวยงามของธรรมชาติ บริเวณพรมแดน ไทย-พม่า

(ข) หมู่บ้านขอบด้ง เป็นที่ที่ชาวเขาเผ่ามูเซอดำและเผ่ามูเซอแดงอาศัยอยู่ ร่วมกัน คนที่นี่นับถือผี มีวัฒนธรรมและความเป็นอยู่อย่างเรียบง่าย หมู่บ้านแห่งนี้ ได้รับการส่งเสริมจากโครงการหลวงในด้านการเกษตรและด้าน หัตถกรรม พื้นบ้าน

(ค) หมู่บ้านหลวง ชาวหมู่บ้านหลวงเป็นชาวจีนยูนานที่อพยพมาจาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สําคัญและเป็นลิขสิทธิ์ของกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ การคัดลอกหรือเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตจะถือว่าผิดกฎหมาย การนำเอกสารนี้ไปใช้โดยไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น เป็นหน้าที่ของกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ เอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(5) แหล่งทรัพยากรการท่องเที่ยวตามประเพณีและวัฒนธรรม (เทศกาล)

(ก) เทศกาลสงกรานต์หรือ ประเพณีปีใหม่เมือง จัดขึ้นในช่วงเดือนเมษายนของทุกปี ในวันที่ 13-15 โดยในวันที่ 13 จะเป็นวันมหาสงกรานต์ มีขบวนแห่พระพุทธรูปสีหิงค์ และขบวนแห่นางสงกรานต์ โดยเริ่มจากวัดพระสิงห์วรมหาวิหาร แห่ไปรอบเมืองเชียงใหม่ แล้วมีพิธีสงฆ์หน้าพระ ก่อพระเจดีย์ทราย รดน้ำขอพรผู้ใหญ่ และเล่นสาดน้ำกัน

(ข) ประเพณีเข้าอินทขิล ช่วงเดือนพฤษภาคมถึงมิถุนายน ชาวเชียงใหม่จะร่วมกันประกอบพิธีบูชาอินทขิล ซึ่งเป็นเสาหลักเมือง โดยจะนำดอกไม้ธูปเทียนมาใส่ขันหรือถาดกราบไหว้บูชาอินทขิล

(ค) ประเพณียี่เป็ง ช่วงเดือนพฤศจิกายนจัดขึ้นในช่วงวันลอยกระทงของทุกปี จะมีการปล่อยโคมลอยเพื่อเป็นการบูชาพระธาตุจุฬามณีบนสวรรค์ มีการจุดดอกไม้ไฟ ประทัดกระทง ขบวนแห่นางนพมาศ ฯลฯ

(ง) ประเพณีสำคัญทางศาสนาต่างๆ จัดจัดขึ้นตามวันสำคัญทางศาสนา เช่น ศาสนาพุทธ วันเข้าพรรษา ออกพรรษา วันวิสาขบูชา เช่น ประเพณีจุลกฐินหรือ พิธีกฐินเล่นหลังจากผ่านเทศกาลออกพรรษาแล้ว ที่มีลักษณะพิเศษคือ ไม่ใช่ถึงเวลาที่สามารไปทอดที่วัดได้ หากแต่คิดจะร่วมจุลกฐินแล้ว ต้องเตรียมตัวก่อนเข้าพรรษาคัวเข้าไป โดยเริ่มตั้งแต่ ปลูกฝ้าย ดูแลรักษาให้งอกงามจนต้นฝ้าย โดแตกเป็นปุย พอดีเมื่อถึงเวลาทอดกฐิน

6.2 เกณฑ์การเลือกที่ตั้งโครงการ

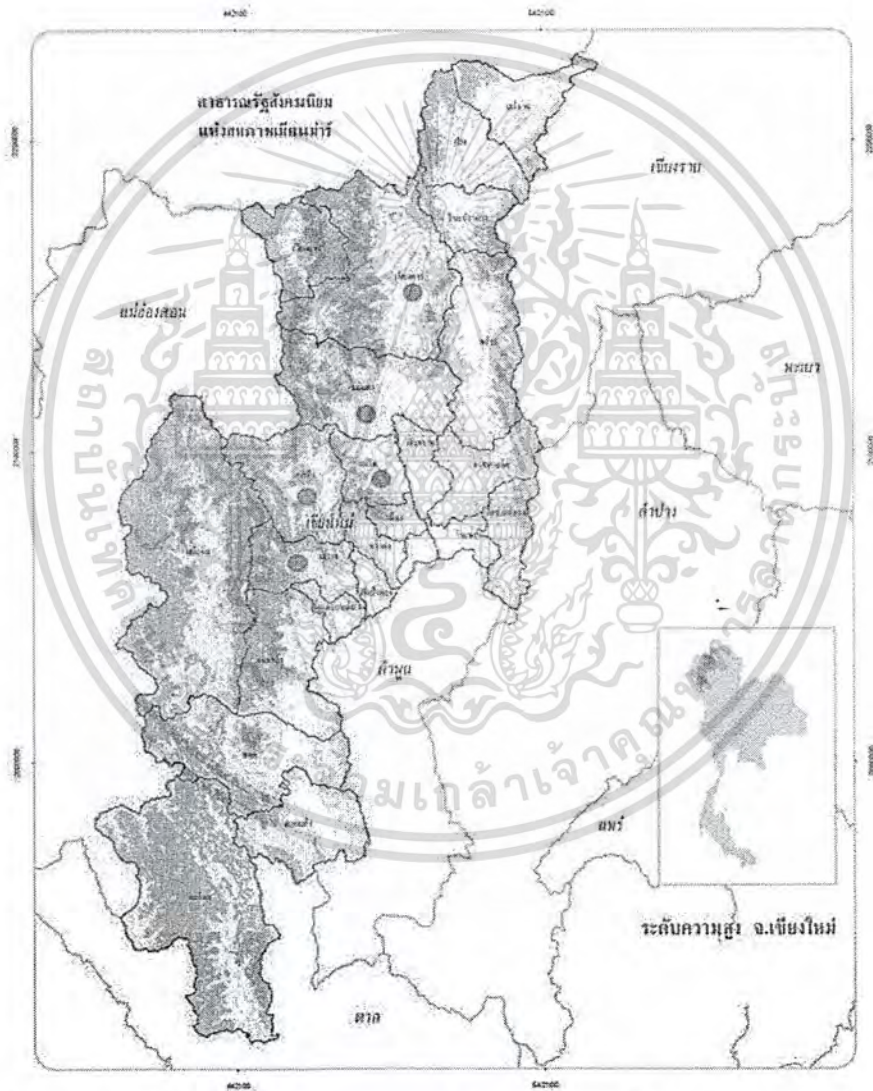
เนื่องจากโครงการ “เชียงใหม่ วัลเลย์ รีสอร์ท” ซึ่งเป็น รีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น เป็นโครงการที่ต้องศึกษาพื้นที่ตั้งโครงการในจังหวัดเชียงใหม่ซึ่งมีศักยภาพในการตั้งโครงการ ทั้งทางด้าน การรองรับนักท่องเที่ยว ความสะดวกสบาย พื้นที่เหมาะสมกับโครงการ และความเป็นส่วนตัวของพื้นที่ ที่ตั้งโครงการซึ่งจังหวัดเชียงใหม่มีศักยภาพดังกล่าวตามที่กล่าวมา (ดูในบทที่ 2 การศึกษาข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับโครงการและการลงทุน)

6.2.1 เกณฑ์การเลือกที่ตั้งโครงการระดับอำเภอ

ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่มีการแบ่งออกเป็นอำเภอต่างๆ แบ่งออกเป็น 24 อำเภอ โดยมีระยะทาง และความเหมาะสมที่ต่างกันออกไป โดยมีเกณฑ์ในการเลือกที่ตั้งโครงการในระดับอำเภอดังต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

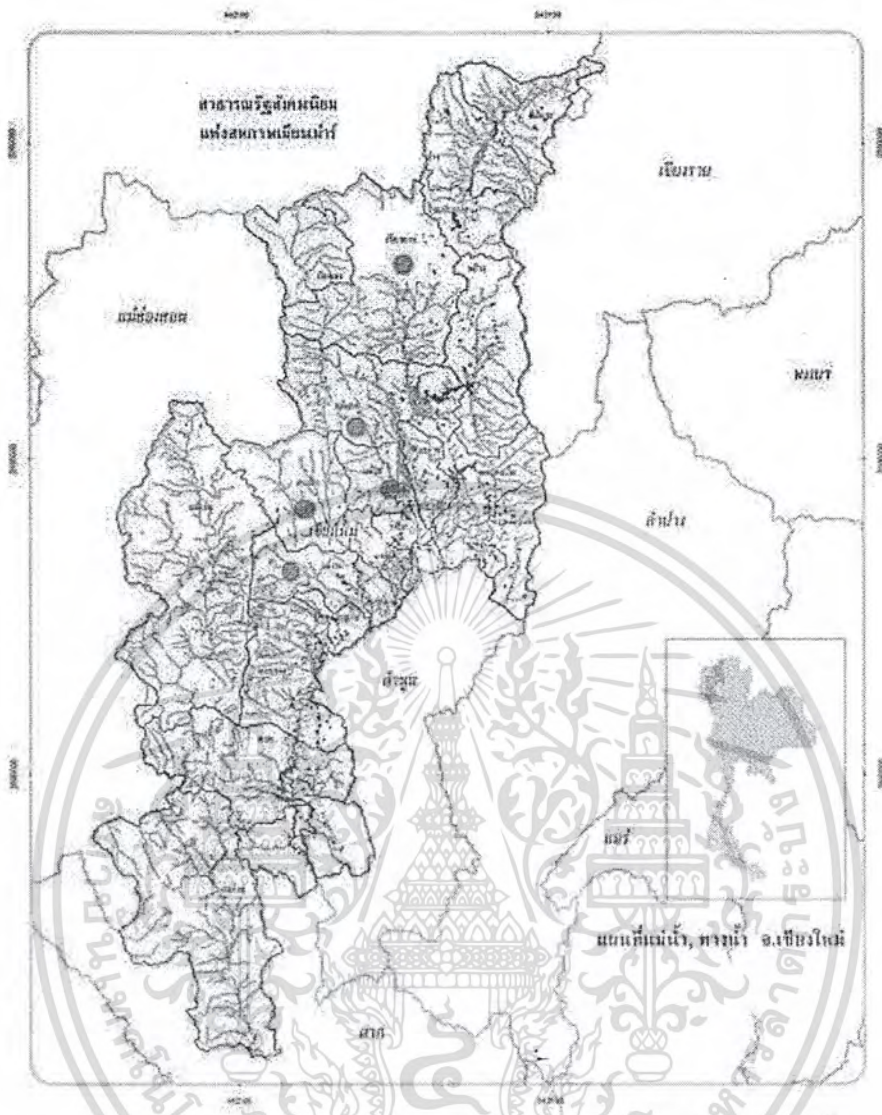
1. มีแหล่งทรัพยากรธรรมชาติที่ส่งเสริมการท่องเที่ยว เนื่องจากโครงการ “เชียงใหม่ วัลเลย์ รีสอร์ท” ซึ่งเป็น รีสอร์ทธรรมชาติเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น ดังนั้นทางด้านทรัพยากรธรรมชาติที่ส่งเสริมโครงการจึงมีความสำคัญ และเนื่องจากโครงการนี้ตั้งอยู่ในภูมิภาคที่มีลักษณะภูมิประเทศที่สลับซับซ้อน สลับกับแหล่งน้ำหรือต้นน้ำสำคัญของจังหวัดและประเทศไทย จึงถือเป็นจุดขายสำคัญของโครงการ ดังนั้นการเลือกที่ตั้งโครงการระดับอำเภอ จึงต้องจัดหาพื้นที่ที่มีแหล่งทรัพยากรธรรมชาติที่หากหลายเป็นการส่งเสริมโครงการอีกทางหนึ่ง

รูปที่ 6.10 แสดงตำแหน่งเทือกเขาและระดับความสูงของพื้นที่ในจังหวัดเชียงใหม่

ที่มา : www.chaingmai.go.th

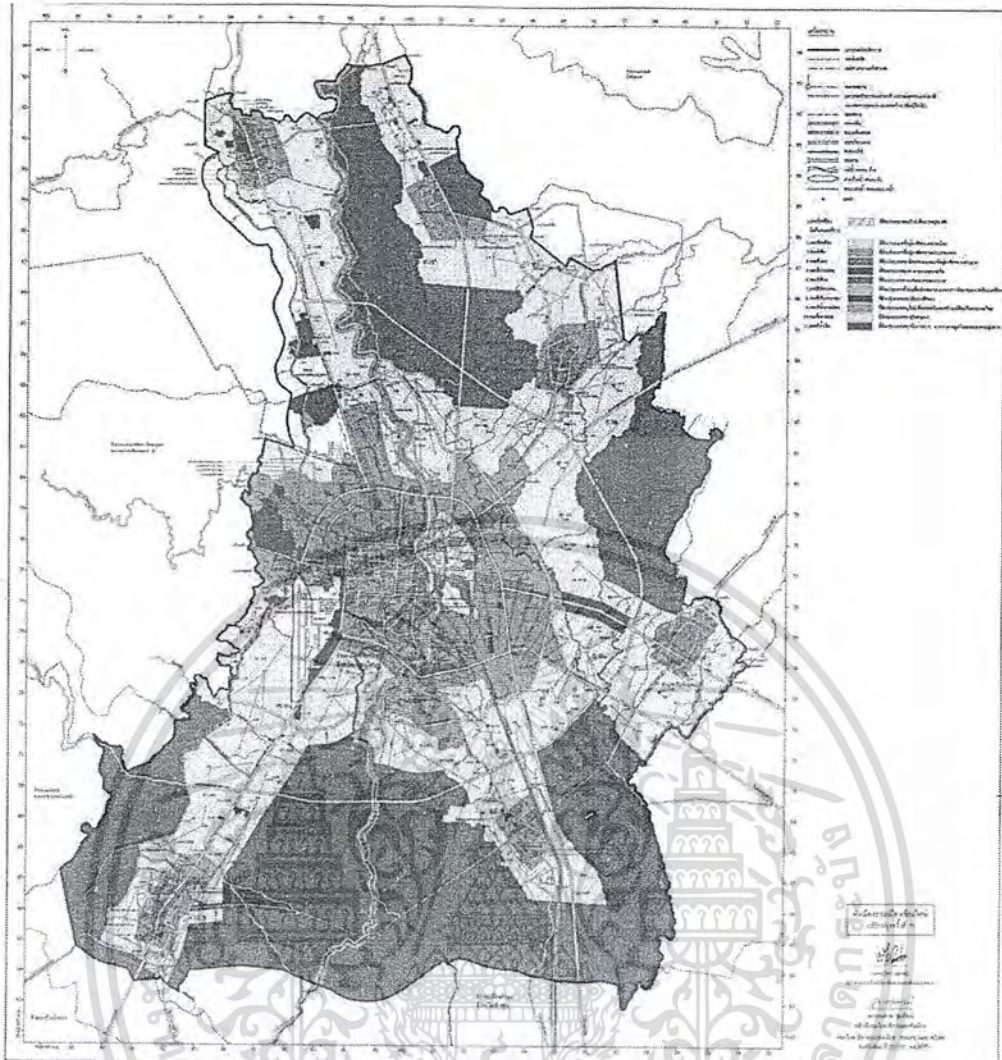
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งอำเภอที่อยู่ในเกณฑ์การเลือกที่ตั้งนี้ได้แก่ อำเภอแมริม หางดง แม่แตง สะเมิง
ไม่ว่ากรณีใดและอำเภอเชียงคาวมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 6.11 แสดงทิศทางของแม่น้ำและทางน้ำในจังหวัดเชียงใหม่
ที่มา : www.chaingmai.go.th

2. เป็นพื้นที่ที่มีการใช้ประโยชน์จากพื้นที่ที่มีความหนาแน่นน้อย เป็นพื้นที่หนาแน่นน้อยเพื่อความเป็นส่วนตัวของผู้เข้ารับบริการ โครงการ โดยพิจารณาจากแผนผังการใช้ประโยชน์ที่ดินของจังหวัดเชียงใหม่ ดังต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 6.12 แผนผังการใช้ประโยชน์ที่ดิน จังหวัดเชียงใหม่

ที่มา : www.dpt.go.th

ตารางที่ 6.2 สรุปประโยชน์ใช้สอยที่ดินในอำเภอต่างๆ ของจังหวัดเชียงใหม่

อำเภอ	ลักษณะการใช้ที่ดินส่วนใหญ่
แมริม	พื้นที่ประเภทชนบท และเกษตรกรรม (สีเขียว) และที่อยู่อาศัยหนาแน่นน้อย (สีเหลือง)
หางดง	พื้นที่ที่อยู่อาศัยหนาแน่นน้อย (สีเหลือง)
แม่แตง	อยู่นอกเหนือเขตแผนผังการใช้ประโยชน์ที่ดิน จังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่เป็นที่ชนบท และเกษตรกรรม การใช้งานขึ้นอยู่กับเอกสารสิทธิ และกฎหมายควบคุมของท้องถิ่น
สะเมิง	อยู่นอกเหนือเขตแผนผังการใช้ประโยชน์ที่ดิน จังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่เป็นที่ชนบท และเกษตรกรรม การใช้งานขึ้นอยู่กับเอกสารสิทธิ และกฎหมายควบคุมของท้องถิ่น
เชียงดาว	อยู่นอกเหนือเขตแผนผังการใช้ประโยชน์ที่ดิน จังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่เป็นที่ชนบท และเกษตรกรรม การใช้งานขึ้นอยู่กับเอกสารสิทธิ และกฎหมายควบคุมของท้องถิ่น

6.2.2 สรุปการเลือกที่ตั้งโครงการระดับอำเภอ

จากเกณฑ์การเลือกที่ตั้งโครงการระดับอำเภอ ในจังหวัดเชียงใหม่ในข้างต้นสามารถสรุปข้อมูลโดยการให้คะแนนดังต่อไปนี้

ระดับ 4 ดีมาก, เหมาะสมที่สุด

ระดับ 3 ดี, เหมาะสม

ระดับ 2 พอใช้

ระดับ 1 ไม่เหมาะแก่การตั้งโครงการ

ตารางที่ 6.3 สรุปการเลือกที่ตั้งโครงการระดับอำเภอ ในจังหวัดเชียงใหม่

เกณฑ์การให้คะแนน /อำเภอ		แม่ริม	หางดง	แม่แตง	สะเมิง	เชียงดาว
ลำดับที่	คำนำหน้า					
1.	ทรัพยากรธรรมชาติ	2	3	4	3	3
2.	ความหนาแน่นของพื้นที่	2	2	3	3	3
3.	ระยะทางจากตัวเมืองเชียงใหม่	3	3	2	2	1
รวม		7	8	9	8	7

จากตารางข้างต้น สรุปได้ว่าอำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ มีความเหมาะสมในการตั้งโครงการ “เชียงใหม่ วัลเลย์ รีสอร์ท” ซึ่งเป็น รีสอร์ทธรรมชาติเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น เนื่องจาก มีทรัพยากรธรรมชาติทั้งทางน้ำและแม่น้ำที่ไหลมาจากพื้นที่เทือกเขา เป็นพื้นที่ที่ยังเป็นธรรมชาติอยู่สูง พื้นที่ส่วนใหญ่ใช้ในการประกอบอาชีพเกษตรกรรม และเป็นพื้นที่ที่อยู่อาศัยหนาแน่นน้อย ทำให้โครงการมีความเป็นส่วนตัวสูง นอกจากนั้นยังมีระยะทางที่ห่างจากตัวเมืองจังหวัดเชียงใหม่ เป็นระยะทางประมาณ 40 กิโลเมตร ซึ่งเป็นพื้นที่ที่ห่างไกลจากมลภาวะต่างๆ ในตัวเมือง อีกทั้งยังสามารถรองรับสำหรับการพักผ่อนของนักท่องเที่ยวได้อย่างเต็มที่อีกด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.3.1.3 ข้อมูลสถิติ

- (1) มีพื้นที่ทั้งหมด 1,362.784 ตร.กม.
- (2) มีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 75,538 คน (พ.ศ. 2552)
 - จำนวนประชากรชาย 37,593 คน
 - จำนวนประชากรหญิง 38,945 คน
 - ความหนาแน่นของประชากรเฉลี่ย 41 คน/ตร.กม.
- (3) สภาพภูมิอากาศโดยทั่วไป แบบมรสุม 3 ฤดู คือ ฤดูร้อน (มี.ค.-พ.ค.) ฤดูฝน (มี.ย.-ต.ค.) ฤดูหนาว (พ.ย.-ก.พ.)

6.3.1.4 ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ

- (1) อาชีพหลัก ได้แก่ เกษตรกรรม ค้าขาย อุตสาหกรรม ช่าง อื่นๆ
- (2) อาชีพเสริม ได้แก่ กิจการเลี้ยงช้าง, การเลี้ยงวัวเพื่อเทียมเกวียนสำหรับนักท่องเที่ยว, เป็นสมาชิกกลุ่มพัฒนาสตรี, กลุ่มแม่บ้านเพื่อเข้ารับการศึกษาฝึกอบรมอาชีพสร้างอาชีพเสริม
- (3) จำนวนธนาคารมี 4 แห่ง ได้แก่ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด สาขาแม่มาลัย, ธนาคารออมสิน ธนาคาร ธ.ก.ส., ธนาคารกรุงไทย จำกัด สาขาย่อยโลดส์แม่มาลัย

6.3.1.5 ด้านการเกษตร และอุตสาหกรรม

- (1) ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ ข้าวเหนียว, ข้าวนา-ไร่, ถั่วเหลือง, ถั่วลิสง, ยาสูบ, อ้อยโรงงานลำไย, ลิ้นจี่, มะม่วง, กระจับปี่, มันฝรั่ง, ชา, กาแฟ, พริกเล็ก, ฝ้าย, กะหล่ำปลี, โคนเนื้อ, โคนม, กระจับปี่, สุก, เป็ด, ไก่
- (2) แหล่งน้ำที่สำคัญได้แก่ แม่น้ำปิง, แม่น้ำแม่แตง, แม่น้ำจืด, คลองชลประทาน, ฝาย, บ่อบาดาล, บ่อน้ำตื้น
- (3) โรงงานอุตสาหกรรมที่สำคัญ ได้แก่ โรงงานอุตสาหกรรมฝัก และผลไม้กระป๋อง, โรงบ่มยาสูบ, โรงสีข้าว, โรงสีข้าวขนาดเล็ก

6.3.1.6 ด้านสังคม

- (1) โรงเรียนมัธยม ได้แก่ โรงเรียนเชียงใหม่มัธยม โรงเรียนแม่แตง โรงเรียนแม่หอพระ วิทยาคม และ โรงเรียนสันป่ายางวิทยาคม
- (2) มหาวิทยาลัย ไม่มี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.3.1.7 การปกครองส่วนภูมิภาค

อำเภอแม่แตง แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 13 ตำบล 128 หมู่บ้าน ได้แก่

(1) สันมหาพน (San Maha Phon)	10 หมู่บ้าน
(2) แม่แตง (Mae Taeng)	8 หมู่บ้าน
(3) ชี้เหล็ก (Khilek)	10 หมู่บ้าน
(4) ช่อแล (Cho Lae)	16 หมู่บ้าน
(5) แม่หอพระ (Mae Ho Phra)	9 หมู่บ้าน
(6) สบเปิง (Sop Poeng)	13 หมู่บ้าน
(7) บ้านเป้า (Ban Pao)	7 หมู่บ้าน
(8) สันป่ายาง (San Pa Yang)	5 หมู่บ้าน
(9) ป่าเป่ (Pa Pae)	14 หมู่บ้าน
(10) เมืองกาย (Mueang Kai)	5 หมู่บ้าน
(11) บ้านช้าง (Ban Chang)	5 หมู่บ้าน
(12) กัดช้าง (Kuet Chang)	8 หมู่บ้าน
(13) อินทขิล (Inthakhin)	18 หมู่บ้าน

6.3.1.8 การปกครองส่วนท้องถิ่น

ท้องที่อำเภอแม่แตงประกอบด้วยองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น 13 แห่ง ได้แก่

(1) เทศบาลเมืองเมืองแกนพัฒนา ครอบคลุมพื้นที่ตำบลช่อแลทั้งตำบล และ
บางส่วนของตำบลอินทขิล

(2) เทศบาลตำบลสันมหาพน ครอบคลุมพื้นที่ตำบลสันมหาพนทั้งตำบล และ
บางส่วนของตำบลชี้เหล็ก

(3) เทศบาลตำบลอินทขิล ครอบคลุมพื้นที่ตำบลอินทขิล (เฉพาะนอกเขตเทศบาล
เมืองเมืองแกนพัฒนา)

(4) องค์การบริหารส่วนตำบลแม่แตง ครอบคลุมพื้นที่ตำบลแม่แตงทั้งตำบล

(5) องค์การบริหารส่วนตำบลชี้เหล็ก ครอบคลุมพื้นที่ตำบลชี้เหล็ก (เฉพาะนอก
เขตเทศบาลตำบลสันมหาพน)

(6) องค์การบริหารส่วนตำบลแม่หอพระ ครอบคลุมพื้นที่ตำบลแม่หอพระทั้ง
ตำบล

(7) องค์การบริหารส่วนตำบลสบเปิง ครอบคลุมพื้นที่ตำบลสบเปิงทั้งตำบล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ (8) องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเป้า ครอบคลุมพื้นที่ตำบลบ้านเป้าทั้งตำบล
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น (9) องค์การบริหารส่วนตำบลสันป่ายาง ครอบคลุมพื้นที่ตำบลสันป่ายางทั้งตำบล ใช้

- (10) องค์การบริหารส่วนตำบลป่าเป๋ ครอบคลุมพื้นที่ตำบลป่าเป๋ทั้งตำบล
- (11) องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่า ครอบคลุมพื้นที่ตำบลเมืองเก่าทั้งตำบล
- (12) องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง ครอบคลุมพื้นที่ตำบลบ้านช้างทั้งตำบล
- (13) องค์การบริหารส่วนตำบลกีดช้าง ครอบคลุมพื้นที่ตำบลกีดช้างทั้งตำบล

6.3.2 ข้อมูลระดับตำบล : ตำบลกีดช้าง อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่

อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่

รูปที่ 6.16 แสดงตำแหน่งที่ตั้งในแต่ละตำบลในอำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่

6.3.2.1 ลักษณะที่ตั้ง

ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของตัวเมืองเชียงใหม่ ห่างจากอำเภอเมืองเชียงใหม่ มีอาณาเขตติดต่อกับหน่วยงานราชการ เทศบาล และอำเภอใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับ ตำบลเมืองคอง ตำบลเมืองนะ อำเภอเชียงดาว

ทิศใต้ ติดต่อกับ ตำบลบ้านช้าง ตำบลเมืองเก่า

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ ตำบลอินทขิล ตำบลแม่แตง

ทิศตะวันตก ติดต่อกับ ตำบลป่าเป๋ และตำบลแม่ฮี้ อำเภอฝาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ของสำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ เมืองเชียงใหม่ โดยสงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น ขอสงวนสิทธิ์ในข้อมูลและเนื้อหาและข้อมูลทั้งหมดที่ปรากฏในเอกสารฉบับนี้ไว้เพื่อประโยชน์ด้านการค้า

6.3.2.2 เนื้อที่

พื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลกุดช้าง มีเนื้อที่ประมาณ 306.25 ตารางกิโลเมตร หรือ 191,406.25 ไร่

6.3.2.3 ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศเป็นภูเขาสลับซับซ้อน พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นภูเขาอยู่ในเขตป่าสงวน และอุทยานแห่งชาติห้วยน้ำดัง มีแม่น้ำสำคัญที่ไหลผ่านได้แก่ แม่น้ำแดงซึ่งมีต้นน้ำอยู่ในเขตอำเภอเวียงแหง ไหลผ่านอำเภอเชียงดาวและอำเภอแม่แตง โดยไหลผ่านเขตตำบลกุดช้าง รวมระยะทางประมาณ 45 กิโลเมตร ก่อนลงสู่ลำน้ำปิง บ้านป่าจี้ ตำบลสันมหาพน

6.3.2.4 จำนวนหมู่บ้าน

องค์การบริหารส่วนตำบลกุดช้าง มีพื้นที่รับผิดชอบทั้งหมด 8 หมู่บ้านได้แก่

1. บ้านเมืองกุด	หมู่ที่ 1	มีจำนวน	503	ครัวเรือน
2. บ้านแม่ตะมาน	หมู่ที่ 2	มีจำนวน	279	ครัวเรือน
3. บ้านสบกำย	หมู่ที่ 3	มีจำนวน	332	ครัวเรือน
4. บ้านต้นขาม	หมู่ที่ 4	มีจำนวน	65	ครัวเรือน
5. บ้านห้วยน้ำดัง	หมู่ที่ 5	มีจำนวน	296	ครัวเรือน
6. บ้านทุ่งละคร	หมู่ที่ 6	มีจำนวน	115	ครัวเรือน
7. บ้านป่าข้าวหลาม	หมู่ที่ 7	มีจำนวน	175	ครัวเรือน
8. บ้านผาปู่จอม	หมู่ที่ 8	มีจำนวน	95	ครัวเรือน
รวมทั้งหมด			1,860	ครัวเรือน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.3.2.5 ประชากร

ตารางที่ 6.4 จำนวนประชากรในเขตหมู่บ้านต่างๆ ในตำบลกีดช้าง

ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนประชากร		
	ชาย	หญิง	รวม
เมืองกีด	654	629	1,283
แม่ตะมาน	272	263	535
สบก้าย	388	358	746
ต้นขาม	97	88	185
ห้วยน้ำคิง	338	313	651
ทุ่งละคร	157	150	307
ป่าข้าวหลาม	406	368	774
ผาปูน	214	204	418
รวมทั้งหมด	2,526	2,373	4,899

6.3.2.6 สภาพเศรษฐกิจ

(1) อาชีพ

อาชีพหลักของประชากรในตำบลกีดช้าง ได้แก่ ทำการเกษตร เช่น การทำนา ทำสวน (ลิ้นจี่, ส้ม, กล้วยปลี, กระท้อน, เงาะ, ขิง, ข้าวไร่, ถั่วเขียว, ข้าวโพด, ถั่วเหลือง, กาแฟ, เสาวรส) เลี้ยงสัตว์ (โค, กระบือ, สุกร, ไก่) กิจการท่องเที่ยว ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นและรับจ้างทั่วไป

(2) สถานประกอบการด้านพาณิชยกรรม

ปั้มน้ำมันย่อย (ปั้มหลอด)	11	แห่ง
โรงสี	6	แห่ง
ปางช้าง	12	แห่ง
ร้านซ่อมรถจักรยานยนต์	3	แห่ง
ท่าแพ	10	แห่ง
บ้านพัก	28	แห่ง
ร้านค้าปลีก	113	แห่ง
รีสอร์ท	3	แห่ง
โรงแรม	1	แห่ง

(3) การท่องเที่ยว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์การบริหารส่วนตำบลกุดช้าง มีแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ ได้แก่ อุทยานแห่งชาติห้วยน้ำดัง, กีดแม่ตะมาน, ปางช้างแม่ตะมาน, ปางช้างแม่แดง, โรงเรียนฝึกควาญช้างบ้านช้างไทย, ปางช้างแม่แดงทัวร์, ปางช้างห้วยน้ำดัง, ปางช้างปางป่าคา, บ้านถุกษ์ระพี, บ้านอนันตดา, น้ำยาตรีศอร์ท, แก่งกีด, น้ำตกห้วยสถาน และกิจกรรมการท่องเที่ยวต่างๆ เช่น ล่องแพไม้ไผ่บ้านป่าข้าวหลาม, ล่องแพยางบ้านสบก้าย, โสมสเคย์, กิจกรรมเดินป่า, ปั่นจักรยานเสือภูเขา และชมวิถีชีวิตชาวไทยภูเขาเผ่าต่างๆ

6.3.2.7 สภาพสังคม

(1) การศึกษา

โรงเรียนที่อยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล	8	แห่ง
1. โรงเรียนบ้านเมืองกีด		หมู่ที่ 1
2. โรงเรียนบ้านแม่ตะมาน		หมู่ที่ 2
3. โรงเรียนบ้านต้นขาม		หมู่ที่ 4
4. โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน ไลออนสัมหาจักร 9		หมู่ที่ 7
5. ศูนย์การศึกษาแม่ฟ้าหลวงบ้านป่าไม้แดง		หมู่ที่ 7
6. ศูนย์การศึกษาแม่ฟ้าหลวงบ้านทุ่งยั้ง		หมู่ที่ 3
7. ศูนย์การศึกษาแม่ฟ้าหลวงบ้านผาแดง		หมู่ที่ 1
8. ศูนย์การศึกษาแม่ฟ้าหลวงบ้านห้วยกุ่มกุ่ม		หมู่ที่ 1

(2) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

	4	แห่ง
1. ศูนย์เด็กเล็กบ้านเมืองกีด		หมู่ที่ 1
2. ศูนย์เด็กเล็กบ้านแม่ตะมาน		หมู่ที่ 2
3. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านป่าข้าวหลาม		หมู่ที่ 7
4. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านผาปู่จอม		หมู่ที่ 8

(3) โรงเรียนอนุบาล

	2	แห่ง
1. โรงเรียนอนุบาลบ้านเมืองกีด		หมู่ที่ 1
2. โรงเรียนอนุบาลบ้านแม่ตะมาน		หมู่ที่ 2

- ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน	2	แห่ง
- หอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน	8	แห่ง
- ศูนย์ข้อมูลข่าวสาร	1	แห่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์กิจกรรมชุมชนเชิงคุณธรรม อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.3.2.8 สถาบันและองค์กรทางศาสนา

(1) วัด	5	แห่ง
1. วัดเมืองกีด		หมู่ที่ 1
2. วัดแม่ตะมาน		หมู่ที่ 2
3. วัดสบก้าย		หมู่ที่ 3
4. วัดต้นขาม		หมู่ที่ 4
5. วัดทุ่งละคร		หมู่ที่ 6
(2) สำนักสงฆ์	5	แห่ง
1. บ้านห้วยกุ่มก๊ีบ		หมู่ที่ 1
2. บ้านผาแดง		หมู่ที่ 1
3. บ้านแม่ตะมาน		หมู่ที่ 2
4. บ้านป่าไม้แดง		หมู่ที่ 7
5. บ้านผาปูกอม		หมู่ที่ 8
(3) โบสถ์คริสต์จักร	8	แห่ง
1. บ้านเมืองกีด		หมู่ที่ 1
2. บ้านทุ่งยี่ะ		หมู่ที่ 3
3. บ้านป่าเมียง		หมู่ที่ 6
4. บ้านป่าไม้แดง		หมู่ที่ 7
5. บ้านแม่หมาโน		หมู่ที่ 7
6. บ้านป่าข้าวหลาม		หมู่ที่ 7
7. บ้านผาปูกอม		หมู่ที่ 8
(4) ศาลเจ้า	1	แห่ง
บ้านห้วยน้ำดัง		หมู่ที่ 5

6.3.2.9 การสาธารณสุข

(1) สถานีอนามัยประจำตำบล	1	แห่ง
- สถานีอนามัยบ้านแม่ตะมาน		หมู่ที่ 2
(2) สถานีอนามัยสาขาประจำตำบล	1	แห่ง
- ศูนย์สาธารณสุขมูลฐานบ้านสบก้าย		หมู่ที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.3.2.10 ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

(1) ป้อมตำรวจ	1	แห่ง	
- บ้านเมืองกีด			หมู่ที่ 1
(2) จุดตรวจ อปพร./ชรบ.	5	แห่ง	
- บ้านเมืองกีด			หมู่ที่ 1
- บ้านแม่ตะมาน			หมู่ที่ 2
- บ้านต้นขาม			หมู่ที่ 4
- บ้านทุ่งละคร			หมู่ที่ 6
- บ้านผาปูน			หมู่ที่ 8
(3) หน่วยงานราชการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล			
- ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลกีดช้าง			
- สถานีอนามัยบ้านแม่ตะมาน			
- ป้อมตำรวจประจำตำบล			
- ที่ทำการอุทยานแห่งชาติห้วยน้ำดัง			
- หน่วยพิทักษ์อุทยานบ้านสบก้าย			
- โรงเรียนบ้านเมืองกีด			
- โรงเรียนบ้านแม่ตะมาน			
- โรงเรียนบ้านต้นขาม			
- โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน ไลออนส์สมหวังจักร 9			
- ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนชาวไทยภูเขาแม่ฟ้าหลวง			
- ศูนย์การศึกษาแม่ฟ้าหลวงบ้านป่าไม้แดง			
- ศูนย์การศึกษาแม่ฟ้าหลวงบ้านทุ่งยั้ง			
- ศูนย์การศึกษาแม่ฟ้าหลวงบ้านผาแดง			
- ศูนย์การศึกษาแม่ฟ้าหลวงบ้านห้วยกุ่มก๊ับ			
- ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนตำบลกีดช้าง			

6.3.2.11 การบริการพื้นฐาน

1. การคมนาคม

(1) ถนนติดต่อระหว่างหมู่บ้าน ระหว่างตำบล เข้าสู่อำเภอ มีการคมนาคมทางบก

โดยทางรถยนต์ มีถนนสายหลักในการคมนาคมติดต่อระหว่างตำบลและระหว่างหมู่บ้านในตำบล การค้า
ไม่คือ ธรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- สายทางแม่มาลัย – ปาย - ห้วยน้ำดัง ระยะทาง 90 กม. เป็นถนนลาดยาง 84 กม. คอนกรีตเสริมเหล็ก 2 กม. และถนนลูกรัง 4 กม.

- สายทางบ้านปางกว้าง - บ้านแม่ตะมาน – บ้านต้นขาม - บ้านผาปู่จอม ระยะทาง 18 กม. เป็นถนนลาดยาง 12 กม. และถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก 6 กม.

- สายทางบ้านห้วยไร่ – บ้านเมืองก๊ิด – บ้านสบกาย - บ้านป่าข้าวหลาม ระยะทาง 43 กม. เป็นถนนลาดยาง 17 กม. ถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก 3 กม. และถนนลูกรัง 23 กม.

- สายทางบ้านแม่ตะมาน - บ้านเมืองก๊ิด - บ้านสบกาย - ป่าข้าวหลาม ระยะทาง 39 กม. เป็นถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก 8 กม. และถนนลูกรัง 31 กม.

(2) ถนนระหว่างหมู่บ้านภายในตำบล

- สายเมืองก๊ิด - ห้วยกุ่มก๊ิบ ระยะทาง 4 กม. เป็นถนนลูกรังตลอดทั้งสาย

- สายเมืองก๊ิด- บ้านโห่งป่าซาง ระยะทาง 4 กม. เป็นถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก 400 เมตร ถนนลูกรัง 3.4 กม.

- สายบ้านต้นขาม – บ้านผาแดง ระยะทาง 6 กม. เป็นถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก 200 เมตร ถนนลูกรัง 5.8 กม.

- สายบ้านต้นขาม – บ้านป่าเมียง ระยะทาง 4 กม. เป็นถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก 200 เมตร ถนนลูกรัง 3.8 กม.

- สายบ้านห้วยน้ำดัง – ป่าข้าวหลาม ระยะทาง 20 กม. เป็นทางเดินเท้าตลอดสาย

- สายทางบ้านสบกาย – ตำบลเมืองก๊าย - ตำบลสบเปิง ระยะทาง 25 กม. เป็นถนนลาดยาง 18 กม. ถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก 3 กม. และถนนลูกรัง 4 กม.

- สายบ้านป่าข้าวหลาม - ตำบลเมืองคอง ระยะทาง 12 กม. เป็นถนนลูกรังตลอดทั้งสาย

- สายบ้านห้วยน้ำดัง - ตำบลเมืองคอง ระยะทาง 20 กม. เป็นถนนลูกรังตลอดสาย

- สายบ้านป่าข้าวหลาม – บ้านป่ากล้วย – บ้านแม่หมาใน ระยะทาง 6 กม. เป็นถนนลูกรังตลอดสาย

- สายบ้านป่าข้าวหลาม – ป่าไม้แดง ระยะทาง 6 กม. เป็นถนนลูกรังตลอดสาย

- สายบ้านทุ่งยี่วะ – บ้านแม่กอก - บ้านป่าไม้แดง ระยะทาง 10 กม. เป็นถนนลูกรังตลอดสาย

- สายบ้านทุ่งยี่วะ – บ้านโป่งเง็น ระยะทาง 5 กม. เป็นถนนทางเดินตลอดสาย

2. การโทรคมนาคม

- ตู้โทรศัพท์สาธารณะ

12 แห่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับเครือข่ายโทรศัพท์ที่เคลื่อนที่เท่านั้น ไม่อนุญาตให้ทำซ้ำ 3 ปีข้างหน้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. การไฟฟ้า

ครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้จำนวน 1,746 ครัวเรือน

- ระบบบ่อกเสาพาดสาย	จำนวน 1,401 ครัวเรือน
- ระบบพลังงานแสงอาทิตย์	จำนวน 345 ครัวเรือน
- ไม่มีไฟฟ้าใช้	จำนวน 57 ครัวเรือน

4. แหล่งน้ำธรรมชาติ

- แม่น้ำ	5 สาย
- ลำห้วย	28 สาย
- บึง , หนอง , สระน้ำ	5 แห่ง

6.3.2.12 จุดเด่นของพื้นที่

พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นภูเขา และป่าไม้อุดมสมบูรณ์ มีสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญ แยกได้ดังนี้

1. เขิงผจญภัยและกีฬา

(1) ประเภทปางช้าง

- ปางช้างแม่คะมาน
- ปางช้างแม่แดง
- ปางช้างโชคชัย
- ปางช้างแม่แดงท้าว
- ปางช้างห้วยน้ำคิง
- ปางช้างปางป่าคา
- ปางช้างแพนคำท้าว
- ปางช้างแก่งกีด
- ปางช้างกุดช้าง

โดยมีกิจกรรมดังนี้

- ชี่ช้าง , นั่งเกวียน, การแสดงช้างโชว์, ล่องแพไม้ไผ่, ล่องแก่งเรือยาง, ร้านอาหาร, เดินป่า และชมวิถีชีวิตชนเผ่า

(2) ประเภทผจญภัย

- เดอะพีค แอดเวนเจอร์
- สยาม แอดเวนเจอร์
- เชียงใหม่ แอดเวนเจอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ประกอบการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามใช้ข้อมูลข้างเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- จิตนติ เอทีวี

- แก่งกี้ ริเวอร์ไซด์
- การาวาล ทัวร์

โดยมีกิจกรรมดังนี้

- ขับรถ ATV, แคมป์ปิ้ง, ล่องแพไม้ไผ่, เดินป่า, ขี่ช้าง, ปั่นจักรยาน, ล่องแก่งเรือยาง, พายเรือแคนู และป็นหน้าผา

2. เชิงวัฒนธรรม

- วิถีชีวิต 5 ชนเผ่า คือ เผ่าละหู่, เผ่ามูเซอ, เผ่าม้ง, เผ่าลีซอ, เผ่ากระเหรี่ยง
- วัดเมืองกี้ด
- วัดแม่ตะมาน
- วัดต้นขาม
- วัดธรรมชัชวาราม (ทุ่งละคร)
- พระธาตุเก้าหน้า
- พระธาตุม่อนจอมธรรม
- อนุสาวรีย์พระนเรศวร (บ้านเมืองกี้ด)
- รอยพระหัตถ์

3. เชิงเกษตร

- บ้านผาปู่จอม
- บ้านห้วยน้ำดัง
- บ้านสบกำย
- บ้านเมืองกี้ด

โดยมีกิจกรรมเยี่ยมชมสวน

- กะหล่ำปลี, ลูกท้อ, เสาวรส, เงาะ, ถิ่นจี้, ส้ม, ส้มโอ, ชา, กาแฟ, เมี่ยง

4. เชิงนิเวศและการอนุรักษ์

- น้ำตกตาดหมอก
- น้ำตกห้วยสถาน
- น้ำตกแม่แจ่ม
- แก่งกี้ด แก่งป่าป่าง ฝายลาด
- ผาผึ้ง ผาฮ้าง ผาควบ ดอกบัวหิน
- แหล่งอนุรักษ์พันธุ์ปลาบ้านป่าข้าวหลาม
- ศูนย์อภิบาลช้าง Elephant Nature Park

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับโรงเรียนฝึกควาญช้างบ้านช้างไทยแม่แตงให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้เผยแพร่ข้อมูลนี้แก่บุคคลอื่นใดโดยไม่ได้รับอนุญาตจากโรงเรียนฝึกควาญช้างบ้านช้างไทยแม่แตง
ปางช้างบุตติกแคมป์ Elephant Life Experient

โดยมีกิจกรรมดังนี้

- การเลี้ยงช้าง, ดูแลช้าง, ฝึกควาญช้าง, การอยู่ร่วมกับช้าง และรักษาช้าง

5. เจริญสุขภาพ

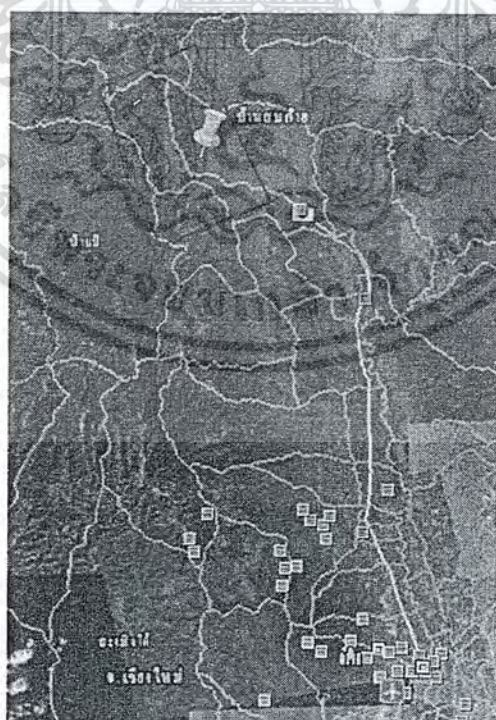
- หมู่บ้านสมุนไพรทุ่งละคร
- นวดแผนไทยบ้านเมืองกีด
- นวดแผนไทยบ้านแม่ตะมาน

โดยมีกิจกรรมดังนี้

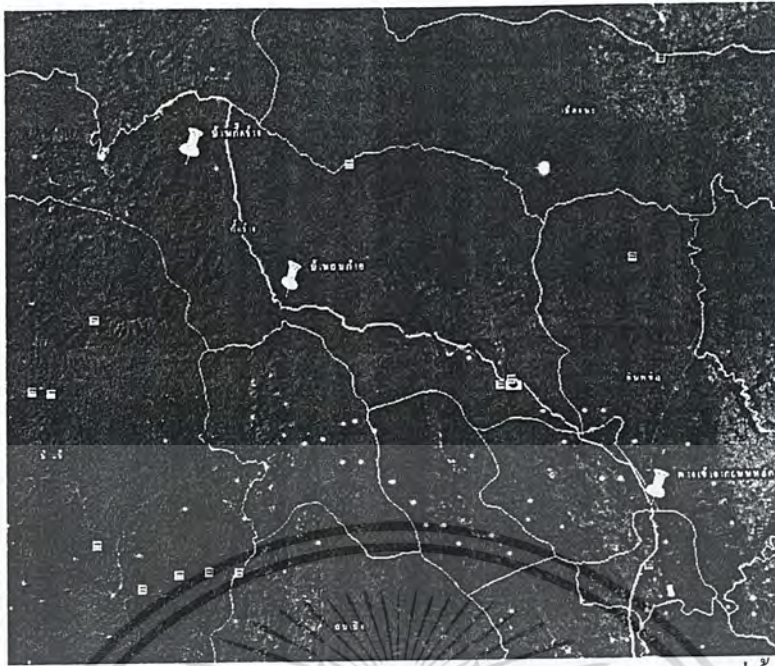
- การนวดตัว, การนวดจับเส้น, การนวดฝ่าเท้า, ออบสมุนไพร, นวดสมุนไพร

6.4 การพิจารณาที่ตั้งโครงการระดับพื้นที่

จากเกณฑ์การเลือกที่ตั้งโครงการ ที่กล่าวมาข้างต้น ในการเลือกที่ตั้งโครงการระดับอำเภอ สรุปได้ว่าโครงการจะตั้งอยู่ใน อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งมีศักยภาพในการตั้งโครงการ นอกจากนี้จะต้องมีการพิจารณาที่ตั้งโครงการในระดับพื้นที่ของอำเภอแม่แตง โดยเปรียบเทียบที่ดินสำหรับตั้งโครงการในครั้งนี้อยู่ 3 แห่ง และนำมาพิจารณาและวิเคราะห์ตามเกณฑ์การเลือกที่ตั้งโครงการที่กล่าวมาในหัวข้อ 6.2 โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

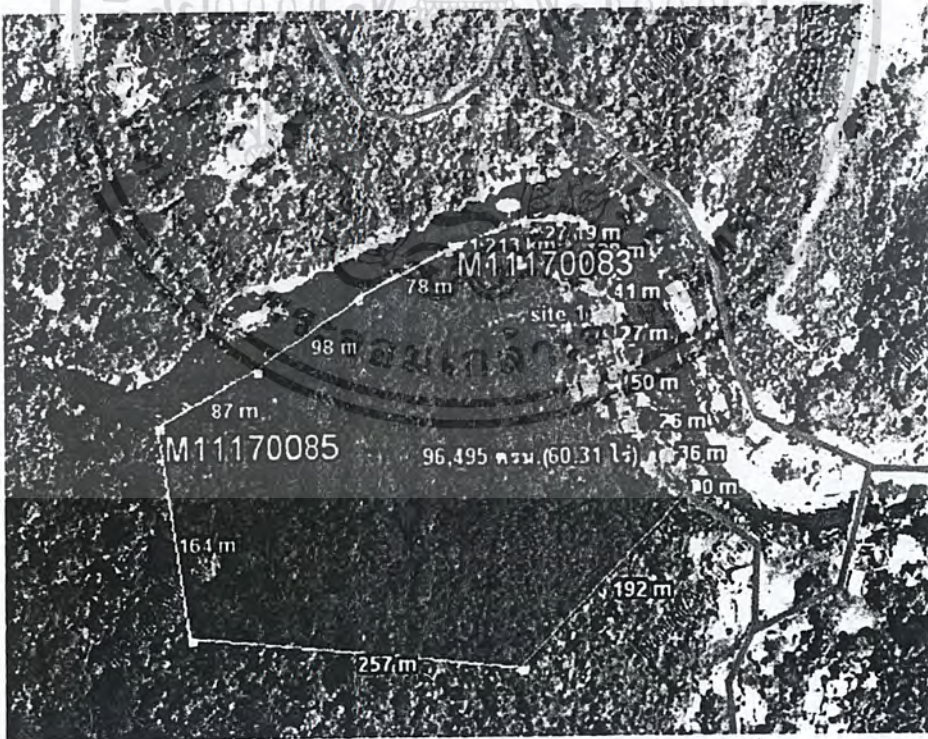
รูปที่ 6.17 แสดงเส้นทางรถยนต์จากอำเภอเมือง มายังบริเวณพื้นที่ที่ตั้งโครงการ อำเภอแม่แตง
 เอกสารที่ผู้ประกอบการส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิผู้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
 ที่มา : ภาพถ่ายทางอากาศ Google Earth

รูปที่ 6.18 แสดงเส้นทางรถยนต์จากถนนสาย 107 เชียงใหม่-ฝาง เข้ามายังที่ตั้งโครงการ

ที่มา : ภาพถ่ายทางอากาศ Google Earth

6.4.1 ที่ตั้งโครงการที่ 1 (Site 1) : บ้านสบก้าย ต.กุดช้าง อ.แม่แตง จ.เชียงใหม่

รูปที่ 6.19 แสดงที่ตั้งโครงการที่ 1 (Site 1) บริเวณ บ้านสบก้าย ต.กุดช้าง อ.แม่แตง

ที่มา: ภาพถ่ายทางอากาศ Google Earth

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ลักษณะที่ดินและอาณาเขตที่ดิน

ทิศเหนือ : ติดกับแม่น้ำแม่แตง ฝั่งตรงข้ามเป็นที่ดินทำการเกษตร และบ้านพักอาศัยส่วนบุคคล (มีลักษณะเป็นที่ลาดชันค่อนข้างสูง)

ทิศใต้ : ที่ดินส่วนบุคคล (มีลักษณะเป็นที่ลาดชันค่อนข้างสูง)

ทิศตะวันออก : ที่ดิน และบ้านพักอาศัยส่วนบุคคล (มีลักษณะเป็นที่ราบลุ่มริมน้ำ)

ทิศตะวันตก : ที่ดินส่วนบุคคล (มีลักษณะเป็นที่ลาดชันค่อนข้างสูง)

2. การเข้าถึงพื้นที่

ระยะทางจากตัวเมือง ประมาณ 40 กิโลเมตร โดยใช้ทางหลวงหมายเลข 107 เส้นทาง เชียงใหม่-ฝาง จากนั้นตรงเข้ามาตามเส้นทางถนนเข้าสู่ อบต.สันป่ายาง (ทางเข้าหลักเดียวกับ ปางช้างแม่แตง) ประมาณ 20 กิโลเมตร จนถึงสะพานข้ามแม่น้ำแม่แตง เลี้ยวขวาข้ามสะพาน ก็จะถึงที่ตั้งโครงการซึ่งอยู่บริเวณขวามือจากตัวสะพาน

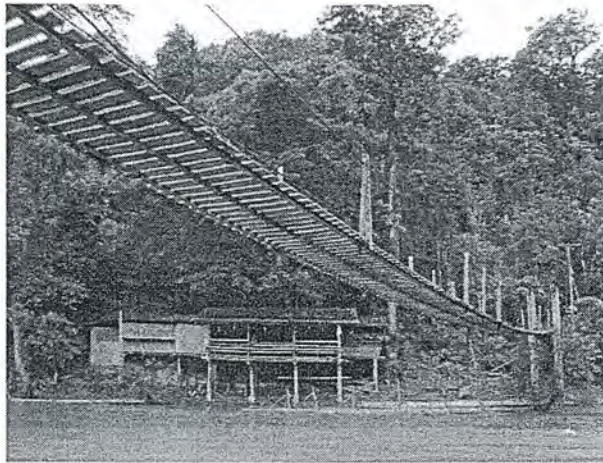

รูปที่ 6.20 ถนนทางเข้าถึงที่ตั้งโครงการที่ 1 (Site 1) บริเวณสะพานข้ามแม่น้ำแม่แตง

รูปที่ 6.21 มุมมองบริเวณสะพานข้ามแม่น้ำแม่แตง ซึ่งเป็นจุดเชื่อมต่อการล่องแพไม้ไผ่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยและเป็นข้อมูลเบื้องต้นเท่านั้น ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 6.22 ทางเข้าถึงที่ตั้งโครงการที่ 1 (Site 1) บริเวณสะพานข้ามแม่น้ำแม่แดง จากฝั่งตรงข้าม

3. ลักษณะทางภูมิประเทศ

เป็นพื้นที่ที่มีความลาดชันเล็กน้อย มีที่ราบบริเวณทิศเหนือ ที่ดินมีความชันเพิ่มขึ้น ไปทางทิศใต้ มีลำธารขนาดเล็กที่มีน้ำไหลมาจากตาน้ำด้านบนภายในที่ตั้งโครงการ

รูปที่ 6.23 ที่ดินบางส่วนอยู่ในช่วงพัฒนา ตัดถนนเข้าสู่บริเวณที่ตั้งโครงการที่ 1 (Site 1)

รูปที่ 6.24 ทักษณียภาพในส่วนของไร้ชา ภายในที่ตั้งโครงการที่ 1 (Site 1)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 6.25 ทักษณียภาพที่ดิน (ป่า) ฝั่งตรงข้าม และแม่น้ำแม่แตง

รูปที่ 6.26 ทักษณียภาพรวมของที่ตั้งโครงการที่ 1 (Site 1) จากฝั่งตรงข้าม

รูปที่ 6.27 ทักษณียภาพมุมสูงของที่ตั้งโครงการที่ 1 (Site 1) จากถนนฝั่งตรงข้าม

- สักยภาพในการพัฒนา และใช้พื้นที่ที่ตั้งโครงการ ที่ตั้งโครงการที่ 1 สามารถรองรับโครงการได้ และมีพื้นที่ที่สามารถต่อขยายภายในอนาคตได้ และในส่วนทางเข้าหลักสามารถมองเห็นพื้นที่บริเวณด้านหน้าโครงการได้อย่างชัดเจน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ศักยภาพในการพัฒนา และใช้แหล่งน้ำรอบๆ โครงการ ที่ตั้งโครงการที่ 1 มีพื้นที่ติดกับแม่น้ำแม่แตง ซึ่งไหลผ่านด้านหน้าของที่ตั้งโครงการตลอดทั้งปี จึงเห็นควรว่าอาจสามารถนำสิ่งที่มีอยู่มาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างเช่น การทำกังหันวิดน้ำ หรือการปั่นกระแสไฟฟ้าได้ เป็นต้น

4. ทัศนียภาพโดยรอบ และความเหมาะสมต่อโครงการ มุมมองของทัศนียภาพของป่าและธรรมชาติ รวมถึงแม่น้ำแม่แตงที่ไหลผ่าน เป็นมุมมองกว้างที่สวยงาม สามารถมองเห็นได้ในระยะไกลออกไปจากพื้นที่ตั้งโครงการ ซึ่งสามารถเป็นจุดขายหลักอย่างหนึ่งของ โครงการ

5. ระบบสาธารณูปโภคของพื้นที่

การไฟฟ้าจากโรงไฟฟ้าย่อยแม่แตง ระบบประปา มีการนำน้ำจากแหล่งน้ำธรรมชาติบริเวณแม่น้ำแม่แตงเข้ามาบำบัด และฆ่าเชื้อเพื่อนำมาใช้ใน โครงการ

6. ข้อกำหนดทางกฎหมายและการใช้ที่ดิน

ที่ดินนี้เป็นประเภท นส.3 ก. กรรมสิทธิ์ถือครองที่ดินของเจ้าของที่ สามารถใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการทำกิน ได้ซึ่งควบคุมการใช้ประโยชน์ที่ดินตามประกาศกรมโยธาธิการและผังเมืองเรื่องกำหนดหลักเกณฑ์การใช้ประโยชน์ในทรัพย์สิน เพื่อประโยชน์ในการวางและจัดทำเมืองรวมในท้องที่จังหวัดเชียงใหม่

7. ราคาที่ดินและขนาดที่ดิน

บริเวณบ้านสบถ้าย ต.สบถ้าย ประมาณราคาที่ดิน ไร่ละ 2 แสนบาท เนื่องจากเป็นที่ดินประเภท นส.3 ก. โดยหลักแล้วเป็นที่ดินไม่มีโฉนด แต่สามารถถือครองกรรมสิทธิ์ในการใช้ประโยชน์ที่ดินซึ่งเจ้าของโครงการเป็นเจ้าของที่ดินโดยตรงทำให้มีกรรมสิทธิ์ในการถือครองที่ดินเพื่อใช้ประโยชน์ตามกฎหมาย และสามารถขออนุญาตออกเอกสารเป็นที่ดิน โฉนดได้ในภายหลัง ขนาดของที่ดิน ประมาณ 35 ไร่ ขนาดกว้างประมาณ 200 เมตร ด้านหน้าโครงการติดแม่น้ำแม่แตง ยาวประมาณ 350 เมตร บริเวณด้านทิศตะวันออกติดกับถนนด้านข้างโครงการเป็นที่ดินเจ้าของเดียวกัน และบริเวณรอบๆเป็นที่ดินเอกชนของชาวบ้านทั่วไป สามารถติดต่อขอซื้อถ่ายโอนกรรมสิทธิ์การถือครองและใช้ประโยชน์ที่ดินได้ ถ้าหากโครงการต้องการขยายตัว ปัจจุบันเป็นพื้นที่เกษตรกรรม (ไร่ชา กาแฟ และลิ้นจี่) และเป็นพื้นที่ป่าต้นน้ำที่มีความอุดมสมบูรณ์อยู่สูง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การพิจารณาที่ตั้งโครงการกับพื้นที่องค์ประกอบต่างๆ ของโครงการ

ข้อดี

- ที่ตั้งโครงการที่ 1 สามารถรองรับโครงการได้ และมีพื้นที่ที่สามารถต่อขยายภายในอนาคตได้

- ทางเข้าหลักสามารถมองเห็นพื้นที่บริเวณด้านหน้าโครงการได้อย่างชัดเจน

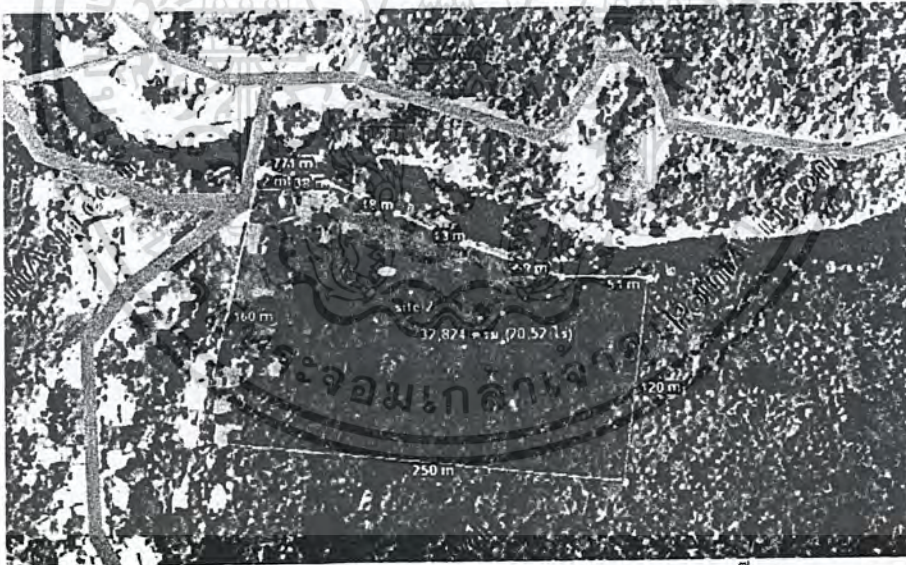
- มุมมองของทัศนียภาพเป็นมุมกว้างที่สวยงาม สามารถมองเห็นได้ในระยะไกลออกไปจากพื้นที่ตั้งโครงการสามารถเป็นจุดขายหลักอย่างหนึ่งของโครงการ

ข้อเสีย

- พื้นที่ลักษณะส่วนใหญ่เป็นที่ลาดชัน ในการวางผังจริงอาจทำให้การจัดพื้นที่การใช้งานถูกกำหนดด้วย ระดับความชัน ทำให้ระยะการสัญจรในโครงการยาวมากขึ้น

- ถนนระหว่างทางเข้าโครงการจากถนนสายหลัก (ทางหลวง 107) มีขนาดแคบ (ประมาณ 6 เมตร) ยากแก่การขยายช่องทางการจราจร

6.4.2 ที่ตั้งโครงการที่ 2 (Site 2) : บ้านสบก้าย ต.กุดช้าง อ.แม่แตง จ.เชียงใหม่

รูปที่ 6.28 แสดงที่ตั้งโครงการที่ 2 (Site 2) บริเวณ บ้านสบก้าย ต.กุดช้าง อ.แม่แตง

ที่มา: ภาพถ่ายทางอากาศ Google Earth

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ลักษณะที่ดินและอาณาเขตที่ดิน

ทิศเหนือ : ติดกับแม่น้ำแม่แตง ผังตรงข้ามเป็นที่ดินทำการเกษตร และบ้านพักอาศัยส่วนบุคคล (มีลักษณะเป็นที่ลาดชันค่อนข้างสูง)

ทิศใต้ : ที่ดินส่วนบุคคล (มีลักษณะเป็นที่ลาดชันค่อนข้างสูง)

ทิศตะวันออก : ที่ดินส่วนบุคคล (มีลักษณะเป็นที่ลาดชันค่อนข้างสูง)

ทิศตะวันตก : ที่ดิน และบ้านพักอาศัยส่วนบุคคล (มีลักษณะเป็นที่ราบลุ่มริมน้ำ)

2. การเข้าถึงพื้นที่

ระยะทางจากตัวเมือง ประมาณ 40 กิโลเมตร โดยใช้ทางหลวงหมายเลข 107 เส้นทาง เชียงใหม่-ฝาง จากนั้นตรงเข้ามาตามเส้นทางถนนเข้าสู่ อบต.สันป่ายาง (ทางเข้าหลักเดียวกับ ปางช้างแม่แตง) ประมาณ 20 กิโลเมตร จนถึงสะพานข้ามแม่น้ำแม่แตง เลี้ยวขวาข้ามสะพาน ก็จะถึงที่ตั้งโครงการซึ่งอยู่บริเวณซ้ายมือจากตัวสะพาน

รูปที่ 6.29 ลักษณะถนนทางเข้าสู่ที่ตั้งโครงการที่ 2 (Site 2)

รูปที่ 6.30 ถนนทางเข้าถึงของที่ตั้งโครงการที่ 2 (Site 2) บริเวณสะพานข้ามแม่น้ำแม่แตง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 6.31 มุมมองบริเวณสะพานข้ามแม่น้ำแม่แตง ซึ่งเป็นจุดเชื่อมต่อการล่องแพไม้ไผ่

3. ลักษณะทางภูมิประเทศ

เป็นพื้นที่ที่มีความลาดชันเล็กน้อยถึงปานกลาง และมีที่ราบริมน้ำเป็นบางส่วน ด้านหน้าทางเข้าที่ตั้งโครงการ ในบริเวณทิศเหนือ โดยที่ดินมีความชันเพิ่มขึ้นไปทางทิศใต้ มีป่าไผ่ในพื้นที่ส่วนใหญ่ของที่ตั้งโครงการ บริเวณทางลาดชันริมน้ำแม่แตง

รูปที่ 6.32 บริเวณที่ราบริมน้ำ ด้านหน้าทางเข้าของที่ตั้งโครงการที่ 2 (Site 2)

รูปที่ 6.34 ทักษณียภาพในส่วนของไร่ชา และป่าไผ่ ภายในที่ตั้งโครงการที่ 2 (Site 2)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 6.35 ทศนิยมภาพที่ดิน (ป่า) ผังตรงข้าม และแม่น้ำแม่แตง

รูปที่ 6.36 ทศนิยมภาพมุมสูงของที่ตั้ง โครงการที่ 2 (Site 2) จากผังตรงข้าม

- ศักยภาพในการพัฒนา และใช้พื้นที่ที่ตั้งโครงการ ที่ตั้งโครงการที่ 2 สามารถรองรับโครงการได้ และมีพื้นที่ที่สามารถต่อขยายภายในอนาคตได้ และในเส้นทางเข้าหลักสามารถมองเห็นพื้นที่บริเวณด้านหน้าโครงการได้อย่างชัดเจน

- ศักยภาพในการพัฒนา และใช้แหล่งน้ำรอบๆ โครงการ ที่ตั้งโครงการที่ 2 มีพื้นที่ติดกับแม่น้ำแม่แตง ซึ่งไหลผ่านด้านหน้าของที่ตั้งโครงการตลอดทั้งปี จึงเห็นควรว่าอาจสามารถนำสิ่งที่มีอยู่มาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างเช่น การทำกั้นกันวิดน้ำ หรือการปั่นกระแสไฟฟ้าได้ เป็นต้น

4. ศักยภาพโดยรอบ และความเหมาะสมต่อโครงการ มุมมองของทัศนียภาพของป่าและธรรมชาติ รวมถึงแม่น้ำแม่แตงที่ไหลผ่าน เป็นมุมมองที่ไม่กว้างมากนักเมื่อเทียบกับที่ตั้งโครงการที่ 1 มีความสวยงาม สามารถมองเห็นได้ในระยะไกลออกไปจากพื้นที่ตั้งโครงการ ซึ่งสามารถเป็นจุดขายหลักอย่างหนึ่งของโครงการ เช่นเดียวกับที่ตั้งโครงการที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ระบบสาธารณูปโภคของพื้นที่

การไฟฟ้าจากโรงไฟฟ้าย่อยแม่แตง ระบบประปา มีการนำน้ำจากแหล่งน้ำธรรมชาติ บริเวณแม่น้ำแม่แตงเข้ามาบำบัด และฆ่าเชื้อเพื่อนำมาใช้ในพื้นที่

6. ข้อกำหนดทางกฎหมายและการใช้ที่ดิน

ที่ดินนี้เป็นประเภท นส.3 ก. กรรมสิทธิ์ถือครองที่ดินของเจ้าของที่ สามารถใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการทำกิน ได้ซึ่งควบคุมการใช้ประโยชน์ที่ดินตามประกาศกรมโยธาธิการและผังเมืองเรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การใช้ประโยชน์ในทรัพย์สิน เพื่อประโยชน์ในการวางและจัดทำเมืองรวมใน ท้องที่จังหวัดเชียงใหม่

7. ราคาที่ดินและขนาดที่ดิน

บริเวณบ้านสบก่าย ต.สบก่าย ประมาณราคาที่ดิน ไร่ละ 2 แสนบาท เนื่องจากเป็นที่ดิน ประเภท นส.3 ก. โดยหักแล้วเป็นที่ดินไม่มีโฉนด แต่สามารถถือครองกรรมสิทธิ์ในการใช้ประโยชน์ที่ดินซึ่งเจ้าของโครงการเป็นเจ้าของที่ดินโดยตรงทำให้มีกรรมสิทธิ์ในการถือครองที่ดิน เพื่อใช้ประโยชน์ตามกฎหมาย และสามารถขออนุญาตออกเอกสารเป็นที่ดิน โฉนดได้ในภายหลัง ขนาดของที่ดิน ประมาณ 25 ไร่ ขนาดกว้างประมาณ 200 เมตร ด้านหน้าโครงการติดแม่น้ำแม่แตง ยาวประมาณ 300 เมตร บริเวณด้านทิศตะวันตกติดกับถนนด้านข้างโครงการเป็นที่ดินเจ้าของ เดียวกัน และบริเวณรอบๆเป็นที่ดินเอกชนของชาวบ้านทั่วไป สามารถติดต่อขอซื้อถ่ายโอน กรรมสิทธิ์การถือครองและใช้ประโยชน์ที่ดินได้ ถ้าหากโครงการต้องการขยายตัว ปัจจุบันเป็น พื้นที่เกษตรกรรม (ไร่ชา กาแฟ และลิ้นจี่) และเป็นพื้นที่ป่าต้นน้ำที่มีความอุดมสมบูรณ์อยู่สูง เช่นเดียวกับที่ตั้งโครงการที่ 1 (Site 1)

การพิจารณาที่ตั้งโครงการกับพื้นที่องค์ประกอบต่างๆ ของโครงการ

ข้อดี

- ที่ตั้งโครงการที่ 2 สามารถรองรับโครงการได้ และมีพื้นที่ที่สามารถต่อขยาย ภายในอนาคตได้

- ทางเข้าหลักสามารถมองเห็นพื้นที่บริเวณด้านหน้าโครงการได้อย่างชัดเจน

- มุมมองของทัศนียภาพเป็นมุมกว้างที่สวยงาม สามารถมองเห็นได้ในระยะไกล

ออกไปจากพื้นที่ตั้งโครงการมุมมองของทัศนียภาพของป่าและธรรมชาติ รวมถึงแม่น้ำแม่

แตงที่ไหลผ่าน เป็นมุมมองที่ไม่กว้างมากนักเมื่อเทียบกับที่ตั้งโครงการที่ 1 สามารถเป็นจุด

ขายหลักอย่างหนึ่งของโครงการ เช่นเดียวกับที่ตั้งโครงการที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่มอบให้ใช้เฉพาะโครงการนี้เท่านั้น ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อเสีย

- พื้นที่ลักษณะส่วนใหญ่เป็นที่ลาดชัน ในการวางผังจริงอาจทำให้การจัดพื้นที่การใช้งานถูกกำหนดด้วย ระดับความชัน ทำให้ระยะการสัญจรในโครงการยาวมากขึ้น
- ถนนระหว่างทางเข้าโครงการจากถนนสายหลัก (ทางหลวง 107) มีขนาดแคบ (ประมาณ 6 เมตร) ขากแก่การขยายช่องทางทางการจราจร

6.4.3 ที่ตั้งโครงการที่ 3 (Site 3) : ต.กุดช้าง อ.แม่แตง จ.เชียงใหม่

รูปที่ 6.37 แสดงที่ตั้ง โครงการที่ 3 (Site 3) บริเวณ บ้านกุดช้าง ต.กุดช้าง อ.แม่แตง

ที่มา : ภาพถ่ายทางอากาศ Google Earth

1. ลักษณะที่ดินและอาณาเขตที่ดิน

ทิศเหนือ : ติดกับถนนเข้าสู่ที่ตั้ง โครงการ ผังตรงข้ามเป็นที่ดินทำการเกษตร และบ้านพักอาศัยส่วนบุคคล (มีลักษณะเป็นที่ลาดชันค่อนข้างสูง)

ทิศใต้ : ที่ดินส่วนบุคคล (มีลักษณะเป็นที่ลาดชันค่อนข้างสูง) มีเส้นทางเดินป่าที่สามารถเดินไปยังริมแม่น้ำแม่แตงได้

ทิศตะวันออก : ที่ดินส่วนบุคคล (มีลักษณะเป็นที่ลาดชันค่อนข้างสูง)

ทิศตะวันตก : ที่ดินส่วนบุคคล (มีลักษณะเป็นที่ลาดชันค่อนข้างสูง)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. การเข้าถึงพื้นที่

ระยะทางจากตัวเมือง ประมาณ 40 กิโลเมตร โดยใช้ทางหลวงหมายเลข 107 เส้นทาง เชียงใหม่-ฝาง จากนั้นตรงเข้ามาตามเส้นทางถนนเข้าสู่ อบต.สันป่ายาง (ทางเข้าหลักเดียวกันกับ ปางช้างแม่แตง) ประมาณ 20 กิโลเมตร จนถึงสะพานข้ามแม่น้ำแม่แตง ตรงเลยบริเวณสะพานเข้าไป อีกประมาณ 15 กิโลเมตร ก็จะถึงที่ตั้ง โครงการซึ่งอยู่บริเวณชายมือ

รูปที่ 6.38 ลักษณะถนนทางเข้าสู่ที่ตั้ง โครงการที่ 3 (Site 3)

3. ลักษณะทางภูมิประเทศ

เป็นพื้นที่ที่มีความลาดชันเล็กน้อยถึงปานกลาง ด้านหน้าทางเข้าที่ตั้ง โครงการ ในบริเวณทิศ ตะวันตกเฉียงเหนือ โดยที่ดินมีความชันเพิ่มขึ้นไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ

รูปที่ 6.39 ทศนียภาพรวม ภายในที่ตั้ง โครงการที่ 3 (Site 3) (1)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 6.40 ทศนิยมภาพรวม ภายในที่ตั้งโครงการที่ 3 (Site 3) (2)

รูปที่ 6.41 ทศนิยมภาพรวม ภายในที่ตั้งโครงการที่ 3 (Site 3) (3)

รูปที่ 6.42 ทศนิยมภาพที่ดิน (ป่า) ผังตรงข้ามที่ตั้งโครงการที่ 3 (Site 3)

- ศักยภาพในการพัฒนา และใช้พื้นที่ที่ตั้งโครงการ ที่ตั้งโครงการที่ 3 สามารถรองรับโครงการได้ และในเส้นทางเข้าหลักสามารถมองเห็นพื้นที่บริเวณด้านหน้าโครงการได้อย่างชัดเจน
- ศักยภาพในการพัฒนา และใช้แหล่งน้ำรอบๆ โครงการ ที่ตั้งโครงการที่ 3 ไม่มีพื้นที่ติดกับแม่น้ำแม่แตง ทำให้ไม่สามารถใช้ประโยชน์จากแหล่งน้ำได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ทัศนียภาพโดยรอบ และความเหมาะสมต่อโครงการ มุมมองของทัศนียภาพของป่าและธรรมชาติ เป็นมุมมองที่กว้างมากเมื่อเทียบกับที่ตั้ง โครงการที่ 1 และ 2 แต่มีความลาดชันน้อยกว่า มีความสวยงาม สามารถมองเห็นได้ในระยะไกลออกไป ทั่วพื้นที่ที่ตั้งโครงการ ซึ่งสามารถเป็นจุดขายหลักอย่างหนึ่งของ โครงการ เช่นเดียวกับที่ตั้ง โครงการที่ 1 และ 2

5. ระบบสาธารณูปโภคของพื้นที่

การไฟฟ้าไม่สามารถเข้าถึงบริเวณที่ตั้งโครงการนี้ได้ ระบบประปา มีการนำน้ำจากแหล่งน้ำธรรมชาติบริเวณแม่น้ำแม่แตงเข้ามาบำบัด และฆ่าเชื้อเพื่อนำมาใช้ในพื้นที่

6. ข้อกำหนดทางกฎหมายและการใช้ที่ดิน

ที่ดินนี้เป็นประเภท นส.3 ก. กรรมสิทธิ์ถือครองที่ดินของเจ้าของที่ สามารถใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการทำกิน ได้ซึ่งควบคุมการใช้ประโยชน์ที่ดินตามประกาศกรมโยธาธิการและผังเมืองเรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การใช้ประโยชน์ในทรัพย์สิน เพื่อประโยชน์ในการวางและจัดทำเมืองรวมในท้องที่จังหวัดเชียงใหม่

7. ราคาที่ดินและขนาดที่ดิน

บริเวณบ้านสบก้าย ต.สบก้าย ประมาณราคาที่ดิน ไร่ละ 2 แสนบาท เนื่องจากเป็นที่ดินประเภท นส.3ก. โดยหลักแล้วเป็นที่ดินไม่มีโฉนด แต่สามารถถือครองกรรมสิทธิ์ในการใช้ประโยชน์ที่ดินซึ่งเจ้าของโครงการเป็นเจ้าของที่ดิน โดยตรงทำให้มีกรรมสิทธิ์ในการถือครองที่ดินเพื่อใช้ประโยชน์ตามกฎหมาย ขนาดของที่ดิน ประมาณ 20 ไร่ ขนาดกว้างประมาณ 200 เมตร ด้านหน้าโครงการติดแม่น้ำแม่แตง ยาวประมาณ 300 เมตร บริเวณด้านทิศเหนือติดกับถนนเข้าสู่โครงการพื้นที่ในส่วนด้านหน้าของทางเข้าที่ตั้งโครงการ เป็นที่ดินของเจ้าของเดียวกัน และบริเวณรอบๆเป็นที่ดินเอกชนของชาวบ้านทั่วไป ปัจจุบันเป็นพื้นที่เกษตรกรรม

การพิจารณาที่ตั้งโครงการกับพื้นที่องค์ประกอบต่างๆ ของโครงการ

ข้อดี

- ที่ตั้งโครงการที่ 3 สามารถรองรับโครงการได้ และมีพื้นที่ที่สามารถต่อขยายภายในอนาคตได้

- ทางเข้าหลักสามารถมองเห็นพื้นที่บริเวณด้านหน้าโครงการได้อย่างชัดเจน

- มุมมองของทัศนียภาพของป่า และธรรมชาติ เป็นมุมมองที่กว้างมากเมื่อเทียบกับที่ตั้งโครงการที่ 1 และ 2 แต่มีความลาดชันน้อยกว่า มีความสวยงาม เป็นมุมมองที่กว้างที่

สวยงาม สามารถมองเห็นได้ในระยะไกลออกไปจากพื้นที่ตั้งโครงการซึ่งสามารถเป็นจุดขายหลักอย่างหนึ่งของโครงการ เช่นเดียวกับที่ตั้งโครงการที่ 1 และ 2

ข้อเสีย

- พื้นที่ลักษณะส่วนใหญ่เป็นที่ลาดชัน ในการวางผังจริงอาจทำให้การจัดพื้นที่การใช้งานถูกกำหนดด้วย ระดับความชัน ทำให้ระยะการสัญจรในโครงการยาวมากขึ้น
- ถนนระหว่างทางเข้าโครงการจากถนนสายหลัก (ทางหลวง 107) มีขนาดแคบ (ประมาณ 6 เมตร) ยากแก่การขยายช่องทางทางการจราจร
- ระยะการเข้าถึงที่ตั้งโครงการที่ 3 มีระยะค่อนข้างไกล เมื่อเทียบกับที่ตั้งโครงการที่ 1 และ 2

6.5 สรุปการพิจารณาเลือกที่ตั้งโครงการ

จากการกำหนดที่ตั้ง บริเวณที่ 1, 2 และ 3 เมื่อรวบรวมรายละเอียดเพื่อมาเปรียบเทียบแล้ว สามารถหาที่ตั้งที่เหมาะสมกับโครงการมากที่สุด โดยพิจารณาจากหลักเกณฑ์ในการเลือกที่ตั้ง โดยให้คะแนนความสำคัญเท่ากันในทุกๆด้าน ดังนี้

- ระดับ 4 มีความเหมาะสมมาก, ดีมาก
- ระดับ 3 มีความเหมาะสม, ดี
- ระดับ 2 มีความเหมาะสมปานกลาง, พอใช้
- ระดับ 1 ไม่มีความเหมาะสม, ควรปรับปรุง

ตารางที่ 6.5 แสดงการพิจารณาการเลือกที่ตั้งโครงการต่างๆ

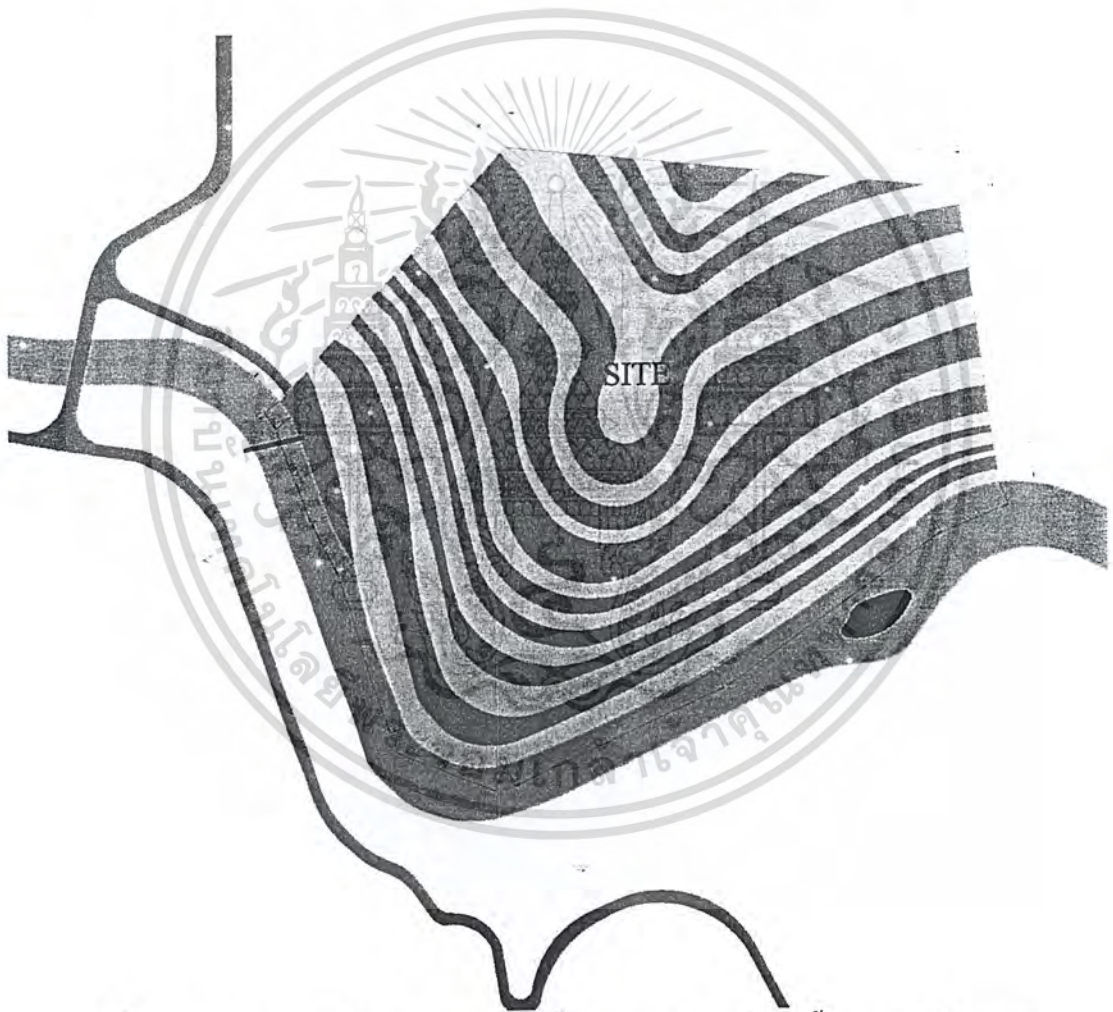
เกณฑ์ที่พิจารณาในด้านต่างๆ	ที่ตั้ง 1	ที่ตั้ง 2	ที่ตั้ง 3
1. ลักษณะที่ดินและอาณาเขตที่ดิน	4	3	3
2. การเข้าถึงพื้นที่	3	3	2
3. ลักษณะทางภูมิประเทศ (ต่อการพัฒนาโครงการ)			
- ศักยภาพในการพัฒนา และใช้พื้นที่ที่ตั้งโครงการ	3	3	3
- ศักยภาพในการพัฒนา และใช้แหล่งน้ำรอบๆ โครงการ	4	3	1
4. มุมมองและทัศนียภาพโดยรอบ	4	4	3
5. ระบบสาธารณูปโภคของพื้นที่	2	2	1
6. ข้อกำหนดทางกฎหมายและการใช้ที่ดิน	2	2	2
7. ราคาที่ดินและขนาดที่ดิน	3	3	3
รวม	25	23	18

เอกสารนี้เป็นเอกสารตัวอย่างที่ใช้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ที่ตั้งโครงการ คือ บริเวณที่ตั้งที่ 1 บ้านสบก่าย ต.กุดช้าง อ.แม่แตง จ.เชียงใหม่ ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีความเหมาะสมต่อการจัดทำ และดำเนิน โครงการ “เชียงใหม่ วัลเลย์ รีสอร์ท” ซึ่งเป็นรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น โดยมีความเหมาะสมทั้งทางด้านพื้นที่ และโอกาสทางธุรกิจ ซึ่งจะมีการศึกษาและวิเคราะห์พื้นที่ในหัวข้อต่อไป

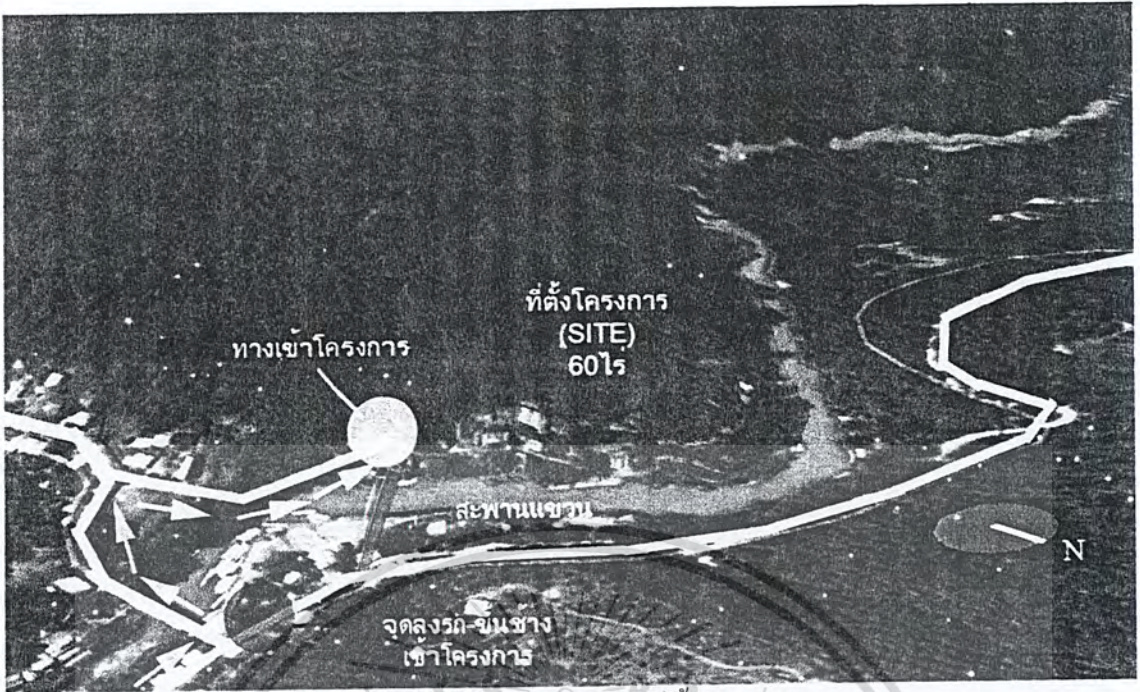
6.6 การวิเคราะห์สภาพที่ตั้งโครงการ

ที่ตั้งโครงการที่ 1 (Site 1) : บ้านสบก่าย ต.กุดช้าง อ.แม่แตง จ.เชียงใหม่

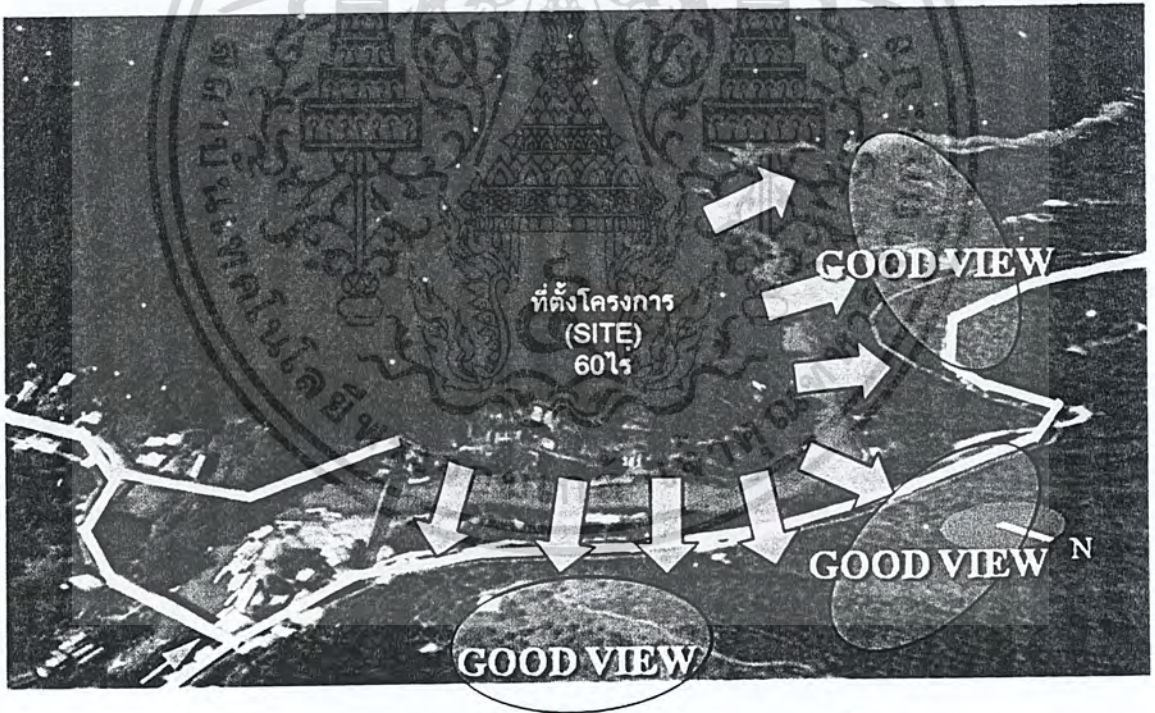

รูปที่ 6.43 ระยะ และระดับความสูงของที่ตั้งโครงการ รวมถึงแม่น้ำ และถนน โดยรอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

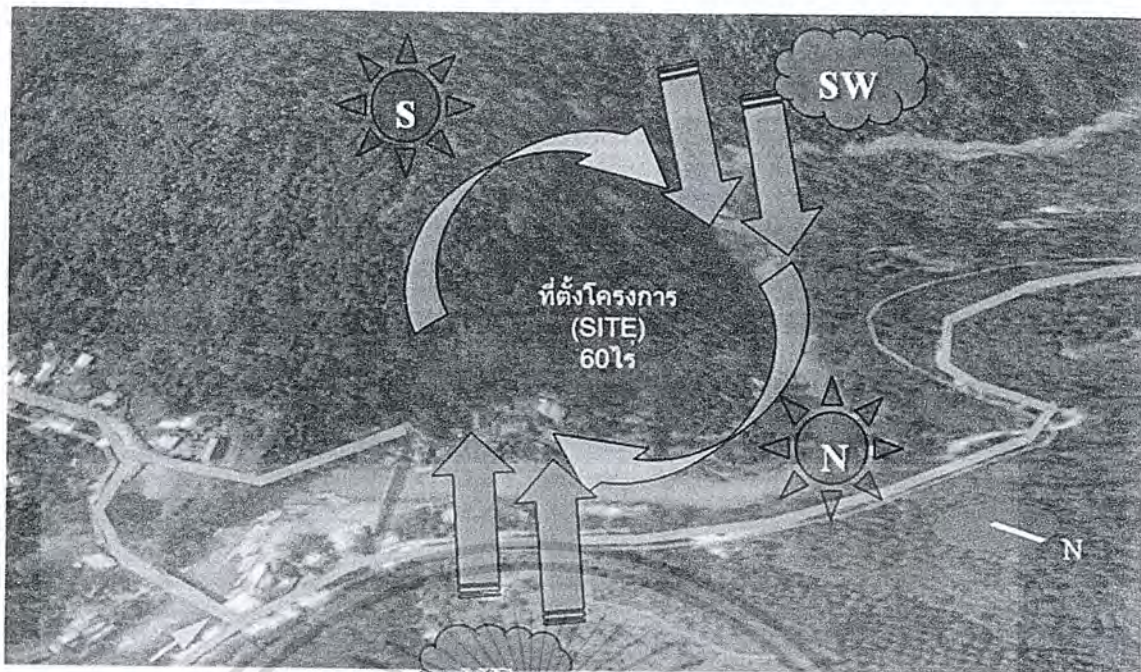

รูปที่ 6.44 ผังแสดงการเข้าถึงที่ตั้งโครงการ

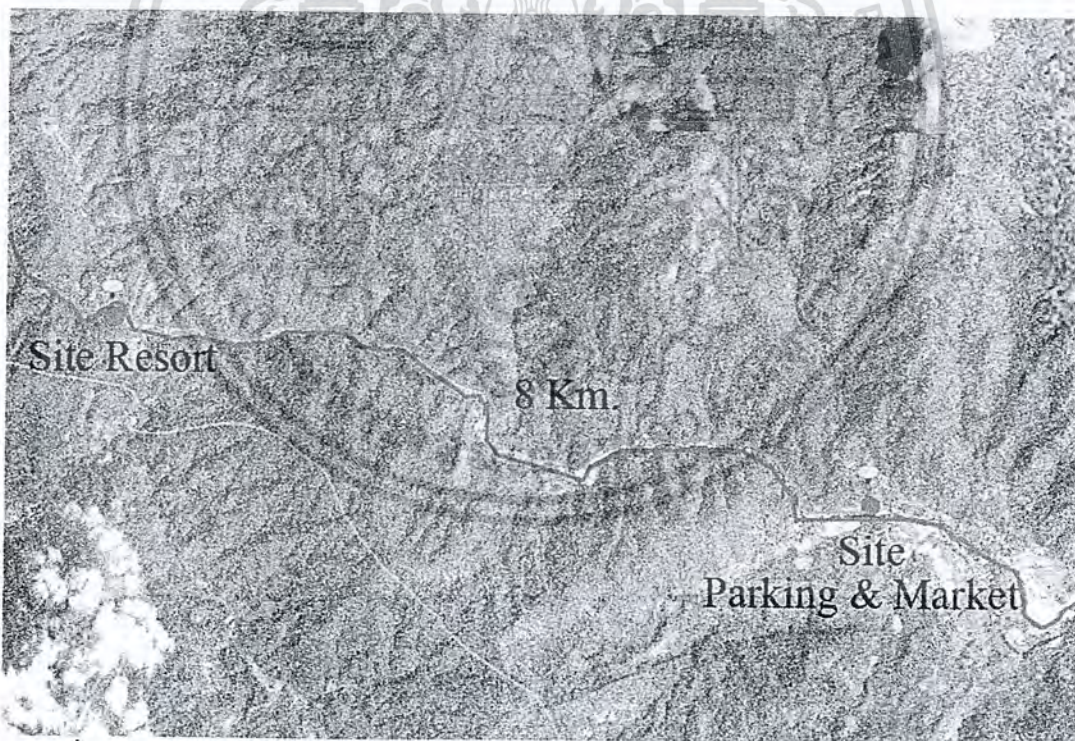

รูปที่ 6.45 ผังแสดงลักษณะมุมมองของทัศนียภาพรอบๆ ที่ตั้งโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

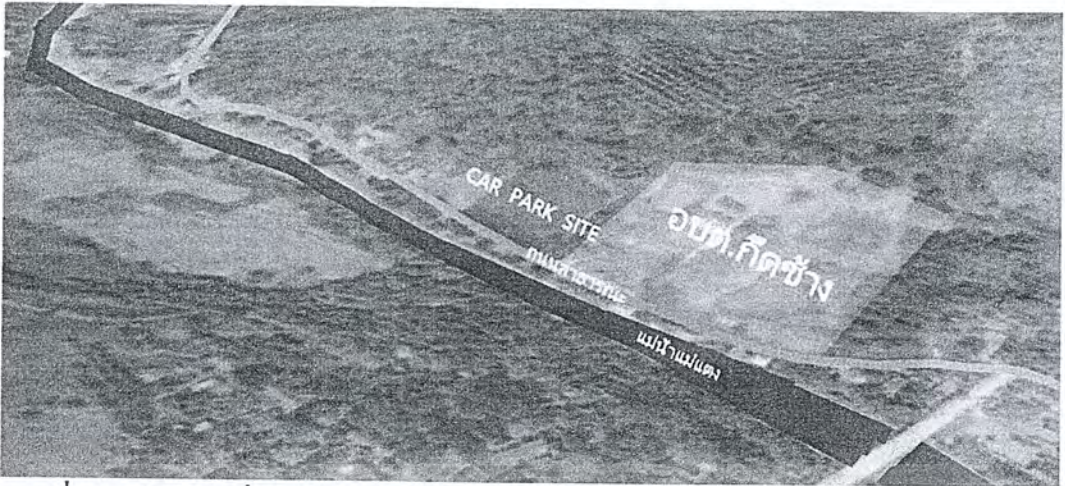

รูปที่ 6.46 ผังแสดงลักษณะทิศทางแดด และลม รอบๆ ที่ตั้งโครงการ

รูปที่ 6.47 ระยะทางระหว่าง ที่จอดรถภายนอกและตลาดของโครงการ ถึงที่ตั้งโครงการหลัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 6.48 ผังแสดงที่จอดรถภายนอกและตลาดของโครงการ รวมถึงแม่น้ำ และถนนโดยรอบ

รูปที่ 6.49 ทศนิยภาพแสดงที่ตั้งที่จอดรถภายนอกและตลาดของโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระบบวิศวกรรมอาคารและงานระบบที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษางานระบบวิศวกรรมและงานระบบต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับ โครงการ “เชียงใหม่ วัลเลย์ รีสอร์ท” เป็น โครงการรีสอร์ทธรรมชาติเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และอนุรักษ์ วัฒนธรรมท้องถิ่น มุ่งเน้นถึงในส่วนที่มีความเกี่ยวข้องกับงานระบบที่มีผลต่อการออกแบบ สถาปัตยกรรม และสถาปัตยกรรมที่ตั้งอยู่ในเขตจังหวัดภาคเหนือ คือ จังหวัดเชียงใหม่ โดยแบ่ง ออกเป็นหัวข้อในการศึกษาดังต่อไปนี้

7.1 ระบบโครงสร้างอาคาร

เนื่องจากโครงการนี้ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ภาคเหนือตอนบนความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยตลอดปี ร้อย ละ 72 ซึ่งมีผลต่อวัสดุของอาคาร และอยู่ในเขตที่ได้รับผลกระทบจากแผ่นดินไหวซึ่งอาจเกิดขึ้นได้ จึงต้องมีการเลือกใช้โครงสร้างที่เหมาะสม เพื่อประโยชน์และประสิทธิภาพสูงสุด โดยพิจารณาจาก เกณฑ์ดังต่อไปนี้

7.1.1 แนวทางในการเลือกใช้โครงสร้างของอาคาร

โครงการนี้ตั้งอยู่ในพื้นที่ภาคเหนือ ซึ่งมีความชื้นสูง โดยมีความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยตลอดปี ร้อยละ 72 ทำให้เกิดในอากาศ เป็นปรากฏการณ์ที่เรียกว่า การกลั่นตัวเป็นหยดน้ำ (Condensation) คือ ความชื้นที่เกิดขึ้น ในสภาวะที่อุณหภูมิภายนอกและภายในอาคารต่างกัน ทำให้ เกิดการกลั่นตัว ของอากาศเป็นละอองน้ำหรือหยดน้ำ แล้วโดนดูดซึมโดย วัสดุพอรู (Porous or Hydroscopic materials) ของอาคาร ในส่วนของผนังอาคาร และผนังที่เป็นโยสังเคราะห์ซึ่งอาจเป็นวัสดุในการ ตกแต่งภายใน และในส่วนของฝ้าเพดานและหลังคา ดังนั้นจำเป็นต้องมีการป้องกันความชื้นเข้าสู่ วัสดุในการก่อสร้าง เพื่อป้องกันการเสียหายแก่โครงสร้าง เช่น การเป็นสนิม การเกิดเชื้อรา การเกิด กลิ่นอับชื้น ซึ่งมีผลกระทบต่อความปลอดภัยต่อผู้ใช้โครงการ โดยการออกแบบให้มีความลาดเอียง เล็กน้อยในส่วนต่างๆ เพื่อป้องกันการเกาะตัวของไอน้ำ การควบคุมอุณหภูมิโดยการจัดให้มีการ ระบายอากาศที่ถ่ายเทได้สะดวก ทาด้วยสารเคลือบต่างๆเพื่อป้องกันความชื้น ป้องกันการรั่วซึมของ โครงสร้างเป็น เป็นต้น

นอกจากนี้ภูมิอากาศในจังหวัดภาคเหนือมีอุณหภูมิค่อนข้างต่ำในบางช่วงของปี ซึ่งอาจทำ ให้ผู้ใช้โครงการที่มีสุขภาพไม่แข็งแรงอยู่แล้วเกิดการเจ็บป่วยได้ ดังนั้นจำเป็นต้องจัดให้มีพื้นที่ ป้องกันภูมิอากาศภายในภายนอกได้ และมีอุณหภูมิภายในที่เหมาะสม โดยการออกแบบให้ทิศทาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ของบริษัทฯ หากมีข้อสงสัยหรือต้องการข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อฝ่ายงานการค้ำ
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อาคารรับลมเย็นน้อยลง และเลือกวัสดุที่สามารถป้องกันการไหลเข้าของอากาศเย็นได้ดี ในบางส่วนของอาคาร

ในแนวทางการเลือกโครงสร้างหรือออกแบบอาคารในส่วนที่รับน้ำหนักจำเป็นต้องคำนึงถึงแรงกระทำด้านข้างที่เกิดจากแผ่นดินไหว ทำให้อาคารมีการสั่นสะเทือน เนื่องจากในเขตจังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดในเขตภาคเหนือ ได้รับอิทธิพลจากแนวแผ่นดินไหวในประเทศพม่า ดังนั้นจึงต้องคำนึงถึง ความสมดุลของรูปร่างอาคารเพื่อช่วยในการกระจายแรง มีการเสริมวัสดุที่ช่วยในการรับแรงสั่นสะเทือน ในพื้นที่ต่างอาจใช้เป็นผนัง แทนที่จะเป็นเสาโล่งเนื่องจากจะช่วยในการรักษาสมดุลให้กับอาคาร ไม่ให้เกิดการสั่นพ้องกับแรงแผ่นดินไหว

7.1.2 ลักษณะโครงสร้างที่ใช้กับอาคาร

7.1.2.1 โครงสร้างใต้ดิน (Sub Structure) เป็นระบบ โครงสร้างของอาคารในส่วนล่างซึ่งไม่สามารถมองเห็น แต่ทำหน้าที่ในการรับน้ำหนักของอาคาร ได้แก่

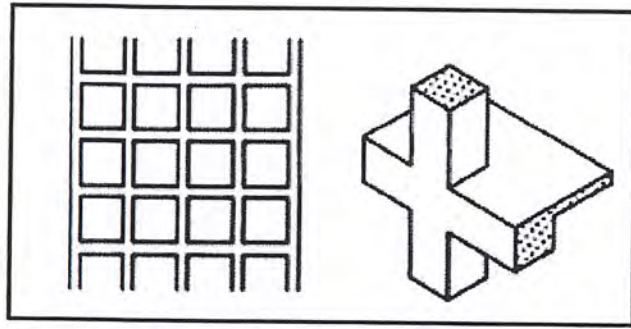
(1) ฐานรากอาคาร (Foundation) เลือกใช้ฐานรากแบบแผ่ (Spread footing) เพื่อช่วยในการกระจายน้ำหนักลงสู่ดิน ซึ่งเป็นฐานรากคอนกรีตเสริมเหล็ก และเสริมเหล็กในการช่วยรับแรงแผ่นดินไหว และเหมาะสมกับสภาพดินในจังหวัดภาคเหนือที่มีชั้นดินเป็นดินร่วนปนทรายและชั้นหินที่สามารถรับน้ำหนักได้และเนื่องจากเป็นอาคารที่มีความสูง ไม่มาก (Low Rise Structure)

(2) กำแพงกันดิน ในโครงการนี้พื้นที่โครงการอาจมีการออกแบบบนเส้นระดับ ซึ่งจะต้องมีการจัดทำกำแพงกันดินเพื่อป้องกันการเลื่อนตัวของดินมากระทบต่ออาคาร โดยเลือกใช้กำแพงกันดินที่เป็นคอนกรีตเสริมเหล็ก ร่วมกับการใช้วิธีธรรมชาติ คือ การใช้หญ้าแฝกเพื่อช่วยในการช่วยยึดหน้าดินเอาไว้และป้องกันการไหลตัวของดินจึงจำเป็นต้องจัดให้มีทางระบายน้ำเพื่อป้องกันการกัดเซาะตัวอาคารอีกด้วย

7.1.2.2 โครงสร้างเหนือดิน (Super Structure) ในการออกแบบโครงสร้างเหนือชั้นดินนั้น จำต้องคำนึงถึงความงามทางสถาปัตยกรรม ทำให้อาคารน่าอยู่ ขณะเดียวกันก็ต้องมีความสมดุลใน โครงสร้าง เพื่อการรับน้ำหนักที่มีประสิทธิภาพ และไม่สิ้นเปลืองงบประมาณเกิดประโยชน์สูงสุด

(1) การกำหนดช่วงเสา นอกจากจะออกแบบช่วงเสาให้มีประสิทธิภาพในการทำงานแล้ว ยังมีส่วนช่วยในการลดแรงสั่นสะเทือนจากแผ่นดินไหวได้ เช่น การวางแนวเสาและคาน ให้มีความสมดุลและเป็นเนื้อเดียวกันช่วยในการลดแรงสั่นสะเทือนของแผ่นดินไหว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 7.1 แสดงลักษณะเสาและคานที่มีประสิทธิภาพในการรับแรงแผ่นดินไหว

ที่มา : จุลสาร ACS กรกฎาคม-ธันวาคม

ในการเลือกใช้ช่วงเสาแบ่งออกเป็นส่วนต่างๆดังนี้

ก. ในส่วนห้องพัก เลือกใช้ขนาดช่วงเสาประมาณ 5x7 เมตร ซึ่งเป็นขนาดความกว้างของห้องพักที่นิยมใช้กันในรีสอร์ทในปัจจุบัน ที่มีช่วงเสา 7.00-10.00 เมตร ซึ่งเป็นโครงสร้างคานคอนกรีตเสริมเหล็ก ก็จะช่วยในการทำ ให้ใช้โครงสร้าง ได้เกิดประสิทธิภาพ ในส่วนของการสัญจรทางตั้งจะออกแบบให้มีส่วนของผนังรับน้ำหนักเพื่อช่วยในการรับน้ำหนักอีกด้วย ในบางส่วนอาจมีโครงสร้างพื้นไม้ เช่น ในส่วนระเบียง เป็นต้น ในการเลือกใช้พื้นในบางส่วนเป็นพื้นไม้ เพื่อความงาม และในบางส่วนเป็นพื้นคอนกรีตและปูทับด้วยวัสดุปูพื้นในส่วนที่ต้องการความแข็งแรงทนทาน

ข. ในส่วนพื้นที่ส่วนกลาง เป็นพื้นที่ที่เป็นอาคารสาธารณะ รองรับคนจำนวนมาก ดังนั้นจึงเลือกใช้โครงสร้างที่มีช่วงเสากว้างในพื้นที่ส่วนที่จำเป็น และผสมผสานกับการเลือกใช้โครงสร้างที่เป็น โครงสร้างไม้เพื่อความสวยงามของอาคาร อาจมีช่วงเสาประมาณ 6.00 ม. ซึ่งจะช่วยให้มีประสิทธิภาพในการรับน้ำหนัก และมีความประหยัด ในการเลือกใช้พื้นเป็นพื้นคอนกรีตปูทับด้วยวัสดุปูพื้น ที่เหมาะสมกับการใช้งาน และมีความคงทนแข็งแรง

(2) การเลือกใช้โครงสร้างในส่วนอื่นๆ ในส่วนอื่นของอาคารเช่นส่วนผนัง และส่วนหลังคา เลือกใช้วัสดุที่เหมาะสมกับพื้นที่ และเกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการเลือกใช้ งาน โดยแบ่งเป็นส่วนต่างๆดังต่อไปนี้

ก. หลังคา เลือกใช้โครงสร้างหลังคาเหล็กและมุงกระเบื้องด้วยวัสดุที่เหมาะสมกับพื้นที่ ซึ่งจะใช้ในส่วนของห้องพักที่ต้องการความรวดเร็ว ต้องการ

ความคงทนสูง และมีอาคารอยู่จำนวนมากในส่วนอื่นๆ ที่ต้องการความสวยงาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นพิเศษเลือกใช้งานเป็น โครงสร้างไม้ แสดงโครงสร้างหลังคาและมุงด้วยวัสดุที่เป็นเอกลักษณ์ในท้องถิ่น

ข. ส่วนผนัง เลือกใช้โครงสร้างผนังที่มีความคงทนแข็งแรง เหมาะกับพื้นที่โดยเลือกใช้ผนังก่ออิฐฉาบปูนทาสีที่กันความชื้น ในส่วนที่เป็นพื้นที่ที่ต้องการความทันทนเป็นพิเศษ ในส่วนที่ต้องการความสวยงามเป็นเอกลักษณ์ทางสถาปัตยกรรมเป็นพิเศษเลือกใช้ผนังและ โครงสร้างไม้ ในพื้นที่บางส่วนของโครงการเลือกใช้วัสดุเป็นผนังดิน เพื่อการสร้างบรรยากาศ และลักษณะพิเศษทางสถาปัตยกรรม อาจมีการเสริมเหล็กเส้นเพื่อความแข็งแรง

ค. ส่วนทางเดิน พื้นที่ทางเดินในโครงการจัดให้มีหลังคาคลุมเพื่อป้องกันแดดและฝน โดยเลือกใช้เป็นโครงสร้างเบา และมีความสวยงาม คือ โครงสร้างไม้ สลับกับทางเดินที่ปลูกไม้เลื้อยเพื่อการสร้างบรรยากาศ

(4) ระบบทางลาด ระบบทางลาดเป็นส่วนสำคัญในการก่อสร้างอาคารซึ่งต้องคำนึงถึงความชันของพื้นที่ รวมถึงระบบทางลาดภายในโครงการ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 7.1 แสดงลักษณะความชันของพื้นที่

ความชัน	ลักษณะความชัน
น้อยกว่า 10 % (ตี)	เหมาะกับการก่อสร้างอาคาร สะดวกต่อระบบการก่อสร้างทั่วไป
10 % - 25 % (ปานกลาง)	การปรับหน้าดินอาจเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับเตรียมพื้นที่ก่อสร้าง การขุดคู, ร่องน้ำ ควรปรับให้อยู่ในความชันที่เหมาะสม
มากกว่า 25 % (รุนแรง)	การปรับหน้าดินอาจเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับเตรียมพื้นที่ก่อสร้าง การขุดคู, ร่องน้ำ ควรปรับให้อยู่ในความชันที่เหมาะสมเป็นอันตรายต่องานเครื่องมือหนักการปรับดินเป็นสิ่งจำเป็นอย่างมากต่อพื้นที่ก่อสร้าง ต้องระมัดระวังในเรื่องของความขรุขระและการตกลงมาของดิน

การปรับหน้าดินอาจเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับเตรียมพื้นที่ก่อสร้าง การขุดคู, ร่องน้ำ ควรปรับให้อยู่ในความชันที่เหมาะสม ไม่เป็นอันตรายต่องานเครื่องมือหนักในการปรับดิน เป็นสิ่งจำเป็นอย่างมากต่อพื้นที่ก่อสร้างต้องระมัดระวังในเรื่องของความขรุขระและการตกลงมาของดิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 7.2 แสดงระบบทางลาดสำหรับงานก่อสร้าง

พื้นที่	ความชัน	
	สูงสุด	ต่ำสุด
ถนนในที่จอดรถ (Street parking)	8.00	0.50
ทางเดิน (Approach walks)	10.00	0.50
ทางเดินเข้าอาคาร (Entrance walks)	4.00	1.00
ทางลาด (Ramps)	15.00	-
ทางเดินที่ปูพื้น, ที่นั่ง (Pave play, Pitting area)	2.00	0.50
สนามหญ้า (Lawn areas)	25.00	1.00
สนามเด็กเล่น (Grassed playgrounds)	4.00	0.50
ที่ว่างปลูกหญ้า (Grassed banks)	4/1	
ที่ว่างปลูกต้นไม้ (Planted banks)	3/1	

7.2 งานระบบที่เกี่ยวข้อง

นอกจากงาน โครงสร้างทางวิศวกรรมแล้วงานระบบประกอบอาคารก็ยังมีส่วนสำคัญในการดำเนินโครงการ เนื่องจากเป็นสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ใช้โครงการ โดยแบ่งออกดังต่อไปนี้

7.2.1 ระบบไฟฟ้า

(1) ระบบไฟฟ้ากำลัง

ระบบไฟฟ้าทั่วไปใช้แบบ 3 เฟส 3 สาย ตามมาตรฐานของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จังหวัด และมีแรงดันไฟฟ้า 220 / 380 โวลต์ โดยการติดตั้งสายเคเบิลจากระบบสายส่งของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ในท่อโลหะฝังดิน ไปยังห้องติดตั้งหม้อแปลงไฟฟ้า และติดตั้งเครื่องวัดกระแสไฟฟ้าด้านแรงสูงของหม้อแปลง เพื่อลดขนาดของแรงดันไฟฟ้า จากนั้นจึงสามารถจ่ายกระแสไฟฟ้า เข้าสู่แผงจ่ายกระแสไฟฟ้าแรงเคลื่อนต่ำ แผงจ่ายกระแสไฟฟ้าแรงเคลื่อนสูง และอุปกรณ์ไฟฟ้าอื่นตามลำดับ สำหรับหม้อแปลงไฟฟ้าที่นิยมใช้กัน เป็นหม้อแปลงไฟฟ้าชนิดที่ใช้ระบบการระบายความร้อนด้วยอากาศ (Cast resin Dry-Type) เพราะไม่เปลืองพื้นที่ในการติดตั้ง และสามารถบำรุงรักษาได้ง่าย โดยมีหม้อแปลงไฟฟ้า 2 ชุด สำหรับระบบแสงสว่าง และระบบไฟฟ้ากำลังทั่วไป และสำหรับระบบปรับอากาศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(2) ระบบไฟฟ้าแสงสว่าง

ก. การใช้แสงธรรมชาติกับอาคาร เป็นแสงที่มีขอบเขตจำกัดของเวลา ประโยชน์ของแสงที่เกิดจากธรรมชาตินั้นนอกจากจะสบายตากว่าแสงประดิษฐ์แล้ว การใช้แสงธรรมชาติยังไม่เป็นการสิ้นเปลืองพลังงานอีกด้วย การออกแบบอาคารเพื่อรับแสงธรรมชาติ ในสภาพพื้นที่อย่างบ้านเรานั้น มักมีแสงแดดแรงตลอดทั้งปี สิ่งที่ต้องนำมาพิจารณาในการออกแบบ คือ เราต้องการแสงเข้าสู่ตัวอาคาร ขณะเดียวกันก็ไม่ต้องการความร้อนมากและต้องการลมเพื่อไประบายความร้อน ในการออกแบบอาคารที่ต้องการนำแสงธรรมชาติเข้าสู่ตัวอาคารนั้น โดยทั่วไปมักให้แสงสว่างเข้า 2 ทาง

1. ด้านผนังอาคาร มักเป็นช่องเปิด คือ ประตูหรือหน้าต่าง เพื่อไม่ให้เกิดความอับทึบ และมีแสงสว่างเข้าถึงอย่างเพียงพอ การออกแบบช่องเปิดควรคำนึงถึงช่องทางลมด้วย
2. ด้านหลังคาอาคาร เป็นส่วนที่ต้องรับแดดมากที่สุด ดังนั้น ปัญหาความร้อนมักจะเกิดจากหลังคาเป็นส่วนใหญ่ การออกแบบหลังคาที่ต้องการให้แสงสว่างเข้ามาในอาคารได้ ควรจะกำหนดเฉพาะพื้นที่ที่ต้องการแสงจริงๆ เช่น พื้นที่ที่ไม่สามารถนำแสงเข้ามาทางผนังได้ เพราะจะเกิดปัญหาความร้อนมากเกินไปตามมาที่หลัง หรือออกแบบให้เป็นแสงสะท้อน (Indirect light)

ข. การใช้แสงประดิษฐ์กับอาคาร เป็นแสงสว่างที่มนุษย์ประดิษฐ์ขึ้นเพื่อใช้ในการอยู่อาศัยและทำกิจกรรมต่าง ๆ แสงไฟฟ้าเกิดจากพลังงานไฟฟ้า ซึ่งให้ทั้งแสงสว่างและความร้อนเหมือนแสงจากธรรมชาติโดยผ่านตัวกลางทำให้เกิดแสง คือ หลอดไฟดวงโคมต่างๆ เป็นระบบการจ่ายกระแสไฟฟ้าสำหรับใช้ในดวงโคมต่างๆ ตลอดจนอุปกรณ์เครื่องใช้ต่างๆ ทั่วไป ควรคำนึงเรื่องการประหยัดพลังงานในอาคารด้วย รวมทั้งอุปกรณ์หลอดไฟฟ้าต่างๆ ควรเลือกใช้หลอดประหยัดพลังงาน และอุปกรณ์ที่มีระบบประหยัดพลังงาน โดยชนิดของหลอดไฟฟ้าที่เลือกมาใช้กับอาคารดังนี้

1. หลอดไฟฟ้า INCANDESCENT ชนิด TUNGSTEN

HALOGEN หลอดไฟชนิดนี้ จะให้แสงสว่างที่สวยงาน เป็นธรรมชาติ แสงไม่เพี้ยน สามารถหรี่ไฟได้ตามความต้องการ แต่มีข้อเสียคือ ค่อนข้างกินไฟ และอายุการใช้งานสั้น นิยมใช้กันในบริเวณที่ต้องการบรรยากาศ

เพื่อให้ผู้ใช้บริการเกิดความประทับใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ภายในเท่านั้น กรุณาอย่าเผยแพร่ให้ผู้อื่นภายนอกหน่วยงานโดยไม่ได้รับอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. หลอดไฟฟ้าชนิด FLUORESCENT LAMP หลอดไฟฟ้านชนิดนี้สามารถให้แสงสว่างได้มาก อีกทั้งยังประหยัดไฟ และมีอายุการใช้งานยาวนาน แต่แสงสว่างที่ได้ค่อนข้างแข็ง ไม่มีความนุ่มนวลเป็นธรรมชาติ ใช้งานในพื้นที่ทั่วไปที่ไม่ต้องการบรรยากาศมากนักทั้งในส่วนห้องพักแขก และส่วนสาธารณะ ซึ่งต้องการความเข้มของแสงในการส่องสว่างแตกต่างกันตามลักษณะการใช้งาน และช่วงเวลาของแต่ละประเภท ซึ่งจะต้องมีการพิจารณาถึงตำแหน่ง จำนวน ระยะห่าง และความเข้มของอุปกรณ์แต่ละชนิด ที่นำมาติดตั้งตามความเหมาะสมของแต่ละประเภทดวงไฟ และอุปกรณ์ที่ใช้ในอาคารควรคำนึงถึงเรื่องการประหยัดพลังงานด้วย เพราะอุปกรณ์บางชนิดต้องเปิดใช้งานตลอด 24 ชั่วโมง เช่น ห้องแช่เย็นในห้องครัวกำหนดให้ใช้พลังงานไฟฟ้าให้ประหยัดที่สุด โดยอาศัยแสงธรรมชาติผ่านทางช่องแสง และผนังแบบเปิดต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่มีการใช้งานมากๆ เช่น ส่วนล็อบบี้ (Lobby) และภายในส่วนบริเวณแกนการสัญจรของอาคาร (Circulation core) ส่วนชนิดของโคมไฟและหลอดไฟนั้น จะจัดให้ใช้แบบที่มีประสิทธิภาพสูง และมีความเข้มของแสงเหมาะกับบริเวณต่างๆ

ตารางที่ 7.3 แสดงปริมาณความสว่างที่ต้องการในส่วนต่างๆ ของโรงแรม

พื้นที่	ความสว่างวัตต์ (Watt)
ห้องพักแขก	27
ห้องโถง , LOBBY	65
ภัตตาคาร	32
ส่วนทำงานและบริหาร	55
ร้านค้า , COFFEE SHOP	32 - 55
ห้องจัดเลี้ยง	32 - 55

(3) ระบบไฟฟ้าฉุกเฉิน

เมื่อไฟฟ้าหลักเกิดขัดข้อง เครื่องกำเนิดไฟฟ้าฉุกเฉินจะทำงานทันทีภายใน

ระยะเวลา 10 วินาที โดยจะต้องผลิตไฟฟ้าได้ไม่น้อยกว่า 30 % ของอัตราไฟฟ้าสูงสุดใน

เวลาปกติ โดยทั่วไปจะจัดให้มีแหล่งกำเนิดไฟฟ้าฉุกเฉิน 2 แบบ ตามลักษณะการใช้งาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาร่วมกัน เมื่อผู้ใดเห็นจำเป็นต้องใช้เอกสารนี้
ไม่ว่ากรณีใดๆ พึงสัน อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ก. เครื่องดีเซลเจนเนอเรเตอร์ (DESEL GENERATOR)

ทำงานโดยใช้ แผงควบคุม MICRO PROCESSER ควบคุมกระแสไฟฟ้า ซึ่งจะถูกจ่ายให้ระบบต่าง ๆ ดังนี้

- ไฟฟ้าแสงสว่าง การให้แสงสว่างจากเครื่องกำเนิดไฟฟ้าฉุกเฉิน
นี่จะเป็น จำนวน 50 % ของไฟฟ้าแสงสว่างบริเวณบันได
จำนวน 20 % ของไฟฟ้าแสงสว่างบริเวณโถงทางเดิน
- ไฟฟ้าแสงสว่างจำนวน 1 จุด ภายในห้องพักแขก
- ระบบดับเพลิง เช่น ปิมน้ำสำหรับดับเพลิง
- ปิมน้ำทั่วไปในระบบสาธารณูปโภค เช่น น้ำเย็น - น้ำร้อน และระบบกำจัดน้ำเสีย
- ลิฟต์โดยสาร
- ส่วนบริการอาหาร
- ห้องเย็นและห้องเก็บอาหาร

ข. แบตเตอรี่ (Battery)

เป็นอีกระบบที่จัดเตรียมไว้ คือ ระบบไฟฟ้าแสงสว่างที่ใช้ป้อนจากแบตเตอรี่เพื่อให้ไฟฟ้าสตาร์ทติด โดยระบบแบตเตอรี่นี้จะติดตั้งอยู่ในบริเวณที่สำคัญต่อความปลอดภัยของชีวิต เช่น หลอดไฟป้ายบอกทางบันไดหนีไฟฉุกเฉิน ไฟฟ้าแสงสว่างในห้องเครื่องกำเนิดไฟฟ้า เป็นต้น

(4) ระบบเดินท่อไฟฟ้า

เป็นระบบเดินท่อไฟฟ้าในท่อโลหะ ซึ่งจะช่วยป้องกันสายไฟจากความร้อน ความชื้น และยังป้องกันอุบัติเหตุ จากไฟฟ้าลัดวงจร ระบบนี้ (CONDUIT SYSTEM) จะมีท่อซึ่งทำด้วยเหล็ก สายสังกะสี ภายในไม่มีตะเข็บ เพื่อกันสายไฟชำรุดจากความร้อน โดยเลือกใช้แบบ ELECTRICAL METER TRICE (E.M.T.) เป็นท่อชนิดบางใช้ฝังในกำแพง หรือแขวนในฝ้าเพดานซึ่งระบบนี้มีข้อดี ดังนี้

- มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย สามารถซ่อนอยู่ในผนัง หรือ เพดานได้อย่างมิดชิด โดยไม่ทำให้สายไฟฟ้าชำรุดเสียหาย
 - มีความสะดวกในการติดตั้ง สามารถตรวจสอบซ่อมแซมได้ง่าย มีความประหยัด ทั้งยังช่วยรักษาสภาพสายไฟฟ้าให้อายุการใช้งานยืนยาวอีกด้วย
 - ช่วยป้องกันไฟไหม้ ที่สาเหตุเกิดจากไฟฟ้าลัดวงจร
- การเดินสายไฟภายใน และภายนอกโครงการ ใช้ระบบท่อร้อยสายไฟ เพื่อความปลอดภัยทนทาน และสะดวกต่อการแก้ไขซ่อมแซม การเพิ่มคู่สาย การเปลี่ยนสาย หรือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถนำข้อมูลไปใช้ในการค้า การติดตั้งสายดินในระบบไฟฟ้า โดยใช้ท่อร้อยสายไฟทุกแห่งที่มีการแยกสายเข้าดวงโคมได้

เต้าเสียบ หรือ อุปกรณ์อื่นๆ จะต้องแยกสายในกล่องสวิตช์จ่ายไฟฟ้าใหญ่ในห้องควบคุมไฟฟ้า และแผงสวิตช์จ่ายไฟฟ้าย่อย (BREAKER) โดยระบบอุปกรณ์ไฟฟ้า และอุปกรณ์ต่างๆ ให้เป็นไปตามมาตรฐานของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคและวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย

7.2.2 ระบบปรับอากาศ และระบายอากาศ

7.2.2.1 ระบบปรับอากาศ

เนื่องจาก โครงการนี้เป็นรีสอร์ทธรรมชาติเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ และอนุรักษ์วิถีชีวิตท้องถิ่น รวมถึงเป็นที่พักตากอากาศด้วย ดังนั้นในพื้นที่ส่วนกลางส่วนใหญ่ จึงเป็นพื้นที่เปิดโล่ง เพื่อเปิดรับอากาศภายนอก และสามารถเปิดมุมมองทัศนียภาพได้ นอกจากนี้ ในส่วนของพื้นที่ห้องพักเลือกระบบปรับอากาศเป็นแบบแยกส่วน (Split-Type) เนื่องจากมีการใช้งานในเวลาที่ไม่ตรงกัน และตัวอาคารตั้งแยกกันอยู่ อีกทั้งยังสะดวกแก่การซ่อมบำรุงอีกด้วย ในส่วนของพื้นที่ส่วนกลางส่วนอื่น เช่น ห้องประชุม สำนักงาน ห้องภัตตาคารบางส่วน ก็เลือกใช้เป็นแบบแยกส่วนเช่นกัน

7.2.2.2 ระบบระบายอากาศ

การออกแบบอาคารนั้นจำเป็นต้องคำนึงถึงการถ่ายเทอากาศที่ดี ให้เข้าสู่ภายในอาคาร และถ่ายเทอากาศไม่ค้อออกไปพร้อมๆ กับระบายความร้อนออกจากอาคาร การระบายอากาศสำหรับอาคาร อาจอาศัยการติดตั้งหน้าต่าง ช่องลม หรือพัดลมดูดอากาศออก จึงเป็นหลักการออกแบบระบบระบายอากาศสำหรับอาคารทั่วไปที่เลือกใช้กับโครงการนี้

- (1) ในห้องปรับอากาศควรที่จะนำอากาศบริสุทธิ์ เข้าไปให้น้อยที่สุด สำหรับการปรับภาวะอากาศที่กำลังสบายพอดี
- (2) สำหรับอาคารควรมีขนาดหน้าต่าง ประมาณ 15 % ของพื้นที่แต่ละชั้น เพื่อให้มีแสงสว่าง และการระบายอากาศเพียงพอ โดย 50 % ของขนาดหน้าต่างนี้ ควรเป็นลักษณะที่เปิดได้เพื่อการระบายอากาศ
- (3) ในการระบายอากาศภายในห้องจะต้องอาศัยอากาศที่ไหลจากแหล่งความกดอากาศสูง สู่อากาศที่ต่ำ ทำให้เกิดลมพัดอ่อนๆ ภายในห้อง และเพื่อให้เกิดอากาศถ่ายเทอากาศที่เหมาะสมที่สุดในห้อง ห้องจะต้องมีช่องลมออกเท่ากับช่องลมเข้า และถ้าต้องการเพิ่มความเร็วลม จะต้องเพิ่มให้ ช่องลมออกใหญ่กว่าช่องลมเข้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(4) ภายในอาคารบางแห่งอาจมีการระบายอากาศอย่างไม่เหมาะสม อาจมีการนำฉากมาช่วยเป็นตัวกั้นลม (Wind Break) เพื่อให้ได้รับลมอย่างเต็มที่ และอาจทำปล่องขึ้นหลังคาในกรณีที่ไม่ได้รับลมเลย

7.2.3 ระบบดับเพลิงและการป้องกันอัคคีภัย

ลักษณะอาคารภายในโครงการนี้เป็นอาคารถาวรความสูงไม่เกิน 3 ชั้น การป้องกันอัคคีภัย ได้แก่ การเลือกใช้วัสดุก่อสร้าง เช่น คอนกรีตและวัสดุที่สามารถทนความร้อนได้ ได้แก่ ส่วนบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ครัวไฟของภัตตาคาร การป้องกันโดยการติดตั้งเครื่องดับเพลิงชนิด ถึงเคมีดับเพลิงแบบมือถือ (Dry Chemical) ไว้ตามจุดต่าง ๆ ที่เหมาะสมอย่างเพียงพอ

ระบบป้องกัน ไฟไหม้ ดับเพลิง และหนีไฟ เป็นระเบียบที่มีความสำคัญต่อความปลอดภัยของผู้ที่อยู่ใน โครงการอย่างยิ่ง ดังนั้นจึงจำเป็นต้องคำนึงถึงการออกแบบในส่วนนี้ด้วย และยึดถือกฎเกณฑ์การป้องกัน ไฟไหม้ที่นานาชาติยอมรับ คือมาตรฐาน NEPA มาตรฐานของ วสท. และมาตรฐานตามเทศบัญญัติ เป็นหลักการเลือกใช้ระบบแจ้งเหตุเพลิงไหม้และ ระบบดับเพลิงในโครงการ

7.2.3.1 ระบบสัญญาณแจ้งเหตุ (Fire Alarm System)

ทำงานควบคู่กับระบบดับเพลิง ระบบควบคุมอาคารอัตโนมัติ ระบบประกาศเรียกฉุกเฉิน ระบบติดต่อสำหรับพนักงานดับเพลิง สำหรับใน โครงการนี้เลือกใช้

ก. ระบบกดปุ่มในบริเวณห้อง โถงทั่วไป

ข. ระบบตรวจจับควันและความร้อน (Heat & Smoke detector) ในบริเวณห้อง โถงทั่วไป โถงทางเดิน ห้องพัก และในส่วนที่อาจเป็นต้นเหตุเพลิงไหม้ ตามพื้นที่ทั่วไปใช้ ตรวจจับความร้อน (Heat Detector) ที่มีราคาถูกกว่า ตรวจจับควัน (Smoke Detector) ที่ติดตั้งเฉพาะที่สำคัญเท่านั้น

7.2.3.2 ระบบดับเพลิง เลือกใช้วิธีดังต่อไปนี้

ก. เครื่องมือผจญเพลิง, ดับไฟที่เคลื่อนที่ได้

ข. ระบบน้ำดับเพลิง ใช้น้ำจากระบบน้ำใช้ โดยมีการสำรองระดับน้ำเอาไว้เพื่อการดับไฟ นอกจากนี้ยังมีปั้มน้ำฉุกเฉินที่สามารถทำงานได้โดยใช้ไฟฟ้า และน้ำมันดีเซล เพื่อให้สามารถทำงานได้ในกรณีฉุกเฉิน นอกจากนี้ยังมีบริเวณที่เตรียมติดตั้ง SIAMESE CONNECTOR เอาไว้ในกรณีที่ต้องการนำน้ำจากแหล่งน้ำอื่น เช่น รถขนน้ำของตำรวจดับเพลิงมาใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.2.4 ระบบติดต่อสื่อสารในโครงการ

จัดขึ้นเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ใช้โครงการ โดยแบ่งเป็นระบบต่างๆ ดังนี้

7.2.4.1 ระบบโทรศัพท์

เป็นแบบสื่อสารที่สามารถทำการติดต่อทั้งภายในและภายนอก มีขอบข่ายการติดต่อที่กว้างขวาง และการติดต่อค่อนข้างสะดวกรวดเร็วกว่าวิธีการติดต่อแบบอื่นๆ ในปัจจุบันโทรศัพท์ติดต่อที่ใช้ภายในโรงแรมแบ่งออกเป็น 4 ระบบดังนี้

ตารางที่ 7.4 แสดงระบบโทรศัพท์ภายใน

ระบบ	ลักษณะการทำงาน
Private Manual Branch Exchange (Pmbx or Pbx)	การโทรศัพท์เข้า-ออก กระทำโดยเชื่อมระบบการติดต่อภายในเข้ากับระบบการติดต่อภายนอกผ่านพนักงานต่อสายโดยปกติ ข่ายการติดต่อจะสามารถติดต่อภายในได้ 50 คู่สาย และติดต่อภายนอกได้ 10 คู่สาย โดยใช้พนักงานต่อสาย 2 คน
Private Automatic Branch Exchange (Pabx or Pbx)	เป็นการติดต่อระหว่างภายนอกกับภายในหรือภายในกับภายใน โดยผ่านเครื่องอัตโนมัติ หรือพนักงานต่อสาย เหมาะกับการใช้ในธุรกิจโรงแรม ซึ่งสามารถติดต่อได้มากกว่า 50 คู่สาย
Private Manual Exchange (PMX) and Private Automatic Exchange (PAX)	เป็นระบบการติดต่อสู่บริเวณที่เป็นสาธารณะ โคนแยะระบบเป็นอิสระ โดยมีการกำหนดขอบเขตการติดต่อเอาไว้ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นการบริการ หรือเกี่ยวข้องกับสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น การเรียกพนักงานรักษาความปลอดภัย การแจ้งสัญญาณเพลิงไหม้ ฯลฯ
Intercom or Direct Speech Systems	เป็นระบบการติดต่อโดยตรงระหว่างคู่สายภายใน ซึ่งโดยปกติจะสามารถรวมการติดต่อได้เต็มที่ 8 คู่สาย แต่อาจเพิ่มได้ถึง 64 คู่สายถ้าเป็นการติดต่อจากห้องพักรับรองที่ถูกรักษาเอาไว้เช่นห้องบริการ

(1) การแบ่งระบบโทรศัพท์ภายในโรงแรม

สามารถแยกได้เป็น 3 ส่วน ดังนี้

- ส่วนผู้พัก (แขก)
- ส่วนบริหาร
- ส่วนบริการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 7.5 แสดงการใช้งานของโทรศัพท์ภายในโครงการ

คู่สายสำหรับผู้พัก	การปฏิบัติงาน
เชื่อมต่อกับส่วนบริการ และส่วนบริการ การท่องเที่ยว	ติดต่อผ่านพนักงานต่อสายโดยใช้รหัสเลขเดียว
ติดต่อกับผู้พักอื่นๆ ที่พักอยู่ในที่พักเดียวกัน	ติดต่อ โดยผ่านพนักงานต่อสาย
ติดต่อสู่ภายนอก (ภายในเขต)	ติดต่อ โดยอัตโนมัติ หรือ VIA Operator
ติดต่อสู่ภายนอก (ภายนอกเขตหรือต่างประเทศ)	VIA Operator
การติดต่อเข้าภายในโรงแรม	VIA Operator
ติดต่อกับส่วนบริหาร	VIA Operator

(2) สรุปการเลือกใช้ระบบโทรศัพท์ของโครงการ เลือกใช้ระบบ PABX เพราะเป็นระบบที่เหมาะสมกับการใช้ในธุรกิจรีสอร์ทมากกว่าระบบอื่น อาจมีการเพิ่มโทรศัพท์ภายใน เพื่อเพิ่มความสะดวกในเหตุการณ์ฉุกเฉิน และการซ่อมบำรุง ซึ่งจะมีในตำแหน่งต่อไปนี้

- ห้องวิศวกรเครื่องกล
- ครัว, ภัตตาคาร, บาร์
- ห้องเก็บของ
- ห้องควบคุมระบบวิทยุ และ โทรศัพท์
- ทุกๆ ชั้นของชานพักบันไดหนีไฟ

(3) โทรศัพท์สาธารณะ โทรศัพท์สาธารณะส่วนใหญ่จะติดตั้งตามตำแหน่งดังต่อไปนี้

- ห้องโถงใหญ่
- ส่วนพักผ่อนที่เป็นสาธารณะ
- ห้องพักพนักงาน

ตารางที่ 7.6 แสดงพื้นที่ที่ต้องการของโทรศัพท์สาธารณะ

ขนาดของพื้นที่ที่ใช้สำหรับการโทรศัพท์	กว้าง	ลึก	สูง
	ม.ม.	ม.ม.	2,100 ม.ม.
ต่อหนึ่งหน่วย	34 นิ้ว	34 นิ้ว	83 นิ้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(4) ลำโพงกระจายเสียง ติดตั้งไว้ในพื้นที่สาธารณะ เพื่อประกาศเสียงตามสายในบางกรณี และใช้ในการกระจายเสียงเพลงเพื่อสร้างบรรยากาศ ลำโพงอาจจะติดตั้งไว้ในตู้ลำโพง, เสา หรือเพดาน ซึ่งสามารถทำให้กลมกลืนกับการตกแต่งได้

ตารางที่ 7.7 แสดงตำแหน่งที่ติดตั้งลำโพงกระจายเสียง

ระบบ	ส่วนผู้พัก	ส่วนพนักงาน
ทั่วไป	ห้องโถง, Lobby, Lounge, โถงลิฟต์, ภัตตาคาร, บาร์	ห้องพักพนักงาน, ส่วนบริการและส่วนทำงานอื่นๆ
เฉพาะส่วน	ห้องจัดเลี้ยง, ห้องนิทรรศการ, สระว่ายน้ำ, ส่วนพักผ่อน	

7.2.4.2 ระบบโทรทัศน์ และวิทยุ

การรับและการแพร่ภาพขึ้นอยู่กับสภาพพื้นที่, การจัดและการติดตั้งอุปกรณ์ ซึ่งโดยทั่วไปจะประกอบด้วย ระบบเสาอากาศหลัก (Television System) เครื่องขยายสัญญาณและเครื่องกระจายสัญญาณ ไปตามเครื่องรับแต่ละเครื่อง โทรทัศน์วงจรปิดอาจเชื่อมต่อเข้ากับเครื่องรับได้โดยใช้ระบบ VHF.

7.2.4.3 สายอากาศสำหรับเครื่องรับโทรทัศน์ภายในโรงแรม

โดยปกติเครื่องรับโทรทัศน์จะต้องใช้สายอากาศ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการรับสัญญาณ ซึ่งในระบบการรับสัญญาณในปัจจุบันที่นิยมใช้มีอยู่ 2 ระบบ คือ

(1) ระบบการใช้เสาอากาศเดี่ยว เป็นที่นิยมมากในปัจจุบันเพราะจะทำให้อาคารดูสวยงาม ไม่เกะกะ รุงรัง และตรงตามประโยชน์ใช้สอย คือ เสาอากาศ เสาเดี่ยว ใช้ร่วมกันได้ทั้งอาคาร หลักการทำงานกระทำโดยต่อสายจากเสาอากาศเกี่ยวผ่านเข้าเครื่อง ระบบการรับของโทรทัศน์ก็จะกลายเป็น Cable Vision ทำให้สามารถกระจายไปตามจุดต่างๆ ได้ โดยมีความสวยงามและประหยัด

(2) ระบบการใช้จานดาวเทียม หรือจานสายอากาศ (Satellite) เป็นระบบที่เริ่มเข้าสู่ความนิยมโดยเร็วในต่างประเทศ เพราะประสิทธิภาพการทางานดีกว่าการใช้ระบบเสาอากาศเดี่ยว สามารถรับสัญญาณไมโครเวฟจากภายในประเทศ และจากภายนอกประเทศได้ โดยผ่านสัญญาณโทรทัศน์จากดาวเทียมแล้วป้อนเข้าสู่ทุกๆ จุดที่มีการติดตั้งเครื่องรับสัญญาณ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุประบบสายอากาศที่พิจารณานำมาใช้ภายในโครงการ เลือกใช้ระบบจานสายอากาศ เพราะบริเวณรอบโครงการเป็นภูเขา ซึ่งเสาอากาศแบบเสาเดี่ยวอาจทำให้ได้สัญญาณที่ไม่ชัดเจน ประกอบกับปัจจุบัน สายอากาศประเภทจานสายอากาศนี้ก็เป็นที่ยอมรับโดยแพร่หลายกว่าที่ผ่านมาทำให้มีราคาถูกลง และยังสามารถรับสัญญาณที่เป็นภาษาต่างประเทศ ซึ่งสามารถรองรับลูกค้าที่เป็นชาวต่างประเทศได้

7.2.4.4 ระบบเชื่อมต่อแบบอินเทอร์เน็ต (Internet)

อินเทอร์เน็ตไร้สาย (Wi-Fi) กำลังเป็นที่นิยมใช้งานเนื่องจากมีความสะดวกสบาย ความคล่องตัวในการใช้งานสูง สามารถใช้งานได้ทุกที่ที่เหมาะสมกับการนำมาให้บริการในโรงแรมเพื่อให้แขกที่มาพักหรือลูกค้าที่มาใช้บริการของโรงแรมใช้งานอินเทอร์เน็ตได้อย่างสะดวก เป็นการอำนวยความสะดวกให้กับลูกค้าเพื่อให้ลูกค้าท่านประทับใจในบริการของโรงแรม นอกจากนี้ยังเป็นแรงจูงใจให้ลูกค้าใหม่เข้ามาพักเพิ่มมากขึ้น ผู้เข้าพักในโรงแรมและลูกค้าที่มาใช้บริการของโรงแรมสามารถที่จะใช้งานอินเทอร์เน็ตได้จากทุกที่ภายในโรงแรม รวมทั้งส่วนอื่นๆ ของโรงแรม เช่น ห้องออกกำลังกาย ห้องประชุม ห้องรับรอง เป็นต้น ทำให้ผู้ใช้งานได้รับความสะดวกสบายเป็นการสร้างความประทับใจที่ดีให้กับลูกค้าของรีสอร์ท ดังนั้นจึงเลือกใช้ระบบอินเทอร์เน็ตไร้สาย (Wi-Fi) มาใช้ในโครงการนี้เพื่อความสะดวกสบายของลูกค้าและการบริการที่ดีได้มาตรฐาน

7.2.5 ระบบสุขาภิบาล

7.2.5.1 ระบบน้ำใช้ น้ำสะอาดที่นำไปใช้ในส่วนต่างๆ ของอาคาร เช่น ประกอบอาหาร , ทำความสะอาด , ใช้ในระบบดับเพลิง , ใช้ในระบบทำความเย็นความร้อน , ใช้กับสระว่ายน้ำ ฯลฯ ซึ่งในแต่ละส่วนมีปริมาณและคุณภาพต่างกัน ดังนี้

ก. การเก็บการจ่ายน้ำ และการเพิ่มแรงดันน้ำ ปริมาณน้ำใช้ในแต่ละวันจะต้องพอเพียงกับความต้องการ โดยมีการเก็บและจ่ายน้ำอย่างต่อเนื่อง โดยมีปริมาณและอัตราแรงดันที่สม่ำเสมอ ในการเก็บน้ำควรจะมีถังเก็บอย่างน้อย 2 ถัง เพื่อให้สามารถทำความสะอาดและบำรุงรักษาได้

ข. ระบบการจ่ายน้ำ (Water Distribution system)

แบ่งออกเป็น 2 ระบบ คือ

- ระบบจ่ายน้ำแบบส่งขึ้นจากด้านบน (Up Feed Distribution System)

ใช้หลักการ นำแรงดันน้ำจากข้างล่างดันน้ำขึ้นสู่ชั้นบน โดยอาศัยปั้มน้ำ มีข้อจำกัดในการใช้คือ เหมาะกับอาคารที่สูงระหว่าง 4-6 ชั้น (แต่ละชั้นสูงประมาณ 3 เมตร)

ข้อเสีย คือ เครื่องปั้มน้ำจะต้องทำงานตลอดเวลาที่มีการใช้น้ำ ทำให้สิ้นเปลือง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์โดย บริษัท อีทีอี จำกัด การนำเอกสารนี้ไปใช้โดยไม่ผ่านการอนุมัติจากบริษัทฯ ถือว่าผิดกฎหมาย

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น บริษัทฯ ขอสงวนสิทธิ์ในการเปลี่ยนแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ระบบจ่ายน้ำแบบส่งลงโดยอาศัยแรงโน้มถ่วง (Down feed distribution system) เหมาะกับอาคารที่มีความสูงเกิน 4 ชั้นขึ้นไป การทำงานกระทำโดยสูบน้ำจากถังเก็บน้ำชั้นล่าง (Suction tank) ขึ้นไปไว้บนถังเก็บน้ำชั้นบน (Reservoir) แล้วจ่ายน้ำโดยอาศัยแรงโน้มถ่วงของโลก ช่วงของการเก็บน้ำและจ่ายน้ำ นิยมแบ่งเป็นช่วง ๆ ช่วงละประมาณ 8 ชั้น โดยในถังเก็บแต่ละถังจะมีการสำรองน้ำไว้ในยามฉุกเฉิน เช่น การดับเพลิง อีกด้วย ทำให้ประหยัดพลังงานมากขึ้น เพราะปั๊มน้ำจะทำงานเมื่อระดับน้ำลดลงมาถึงระดับที่กำหนด และจะหยุดทำงานเมื่อถึงระดับที่กำหนด เช่นกัน

โดยการเตรียมถังเก็บน้ำของโครงการจะมี 2 จุด ถังเก็บน้ำบนดิน เพื่อรับน้ำจากการประปาส่วนภูมิภาค และหอเก็บน้ำถังสูง ซึ่งจะจัดขึ้นเพื่อสำรองน้ำเพื่อจ่ายไปยังส่วนต่างๆ ของโครงการ

น้ำที่ใช้ในรีสอร์ท จะเป็นน้ำอุณหภูมิปกติที่ใช้ในอาคารทั่วไป

ปริมาณการใช้น้ำ และขนาดถังเก็บน้ำในโครงการ

1. น้ำอุณหภูมิปกติ และขนาดถังเก็บน้ำ

ตารางที่ 7.8 แสดงปริมาณการใช้น้ำ

ประเภทการใช้งาน	ปริมาณการใช้น้ำ ต่อวัน (ลิตร)	จำนวนผู้ใช้งาน (คน)	จำนวนน้ำใช้รวม ต่อวัน (ลิตร)
จำนวนผู้เข้าพัก (มากที่สุด)	135	112	15,120
ลูกจ้างของโรงแรม (พักอาศัยภายนอกโครงการ)	43	50	2,150
ภัตตาคาร	7.5	10	75
รวม		172	17,345

ขนาดของถังเก็บน้ำ จึงควรรองรับปริมาณน้ำได้ไม่ต่ำกว่า 20,000 ลิตร/วัน เพื่อให้เพียงพอต่อปริมาณการใช้น้ำในแต่ละวัน จึงจำเป็นต้องมีการสำรองน้ำเพื่อให้ใช้ได้เป็นระยะเวลา 2 วันเป็นอย่างต่ำ และรวมถึงน้ำสำหรับการดับเพลิง 10% ของน้ำใช้ในแต่ละวัน จะได้ปริมาตรน้ำ = $(17,345 \times 2) + (17,345 \times 10\%) = 19,079.50$ ลิตร

ดังนั้น จะต้องสำรองน้ำจำนวน 19,079.50 ลิตร โดยถังเก็บน้ำสำรอง
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาดูงาน เมื่อผู้ใดเห็นใจไปเผยแพร่ข้อมูลด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่ต่อผู้อื่นและต้องรับผิดชอบต่อเจ้าของข้อมูลทั้งหมดที่ส่งมอบไปใช้

down feed ร่วมกับถังสำรองน้ำ 2 ถัง คือ ถังสำรองน้ำระดับพื้นดิน และถังสำรองน้ำทางสูง เพื่อประสิทธิภาพในการจ่ายน้ำในโครงการ

7.2.5.2 ระบบการระบายน้ำ (DRAINAGE SYSTEM)

แบ่งระบบการระบายน้ำ ในโครงการในรูปแบบต่างๆ ดังนี้

ก. ระบบระบายน้ำฝน (Storm Water Drainage)

ระบบระบายน้ำฝนแยกออกเป็นการระบายน้ำฝนบนหลังคาของอาคาร และการระบายน้ำฝนระดับพื้นดิน ซึ่งประกอบด้วย รางรับน้ำฝน ตะแกรงครอบ ท่อระบายน้ำฝน และบ่อพักน้ำ สำหรับการระบายน้ำฝนบนหลังคา ถ้าหากสามารถระบายลงตามแนวคิงได้ทันเวลา น้ำฝนก็จะไม่มีโอกาสล้นรางนี้ได้ เมื่อน้ำถูกระบายลงมาในแนวคิงลงสู่ระดับพื้นดิน แล้วจึงระบายออกจากอาคารลงสู่ท่อระบายน้ำ และสามารถกักเก็บเพื่อนำไปใช้ในโครงการต่อไปได้ โดยอาจนำกลับมาใช้ประโยชน์อีกครั้ง เช่น การรดน้ำต้นไม้ในโครงการ เป็นประโยชน์ที่ได้จากน้ำอย่างเต็มที่ และประหยัดค่าใช้จ่ายในโครงการ ได้อีกส่วนหนึ่ง

ข. ระบบระบายน้ำทิ้ง (Sewage Treatment)

การระบายน้ำทิ้งจากสุขภัณฑ์ต่างๆ ภายในอาคารนิยมทำกัน 2 วิธี คือ แยกน้ำทิ้งจากอ่างล้างมือ อ่างอาบน้ำ ออกจากน้ำทิ้งจากส้วมหรือที่ปัสสาวะ โดยให้น้ำทิ้งจากอ่างล้างมือ อ่างอาบน้ำอาจปล่อยลงสู่บ่อ (Soaked away pool) หรือลงท่อน้ำสาธารณะ ไปเลย ส่วนน้ำทิ้งจากส้วม หรือที่ปัสสาวะนั้น จะระบายลงสู่บ่อเกรอะ บ่อซึม หรือท่อซึมสนาม และต้องมีท่ออากาศต่อไว้

ค. ระบบกำจัดน้ำโสโครก (SOIL TREATMENT)

คือ น้ำที่ระบายออกจากระบบสุขภัณฑ์ต่างๆ รวมทั้งน้ำจากส่วนห้องครัวของรีสอร์ท น้ำที่ระบายออกจากเครื่องจักร และอุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น เครื่องสูบน้ำ ก็จัดอยู่ในประเภทนี้ ระบบการระบายน้ำที่เสียจากสุขภัณฑ์ที่ไม่ใช่ โถปัสสาวะ โถส้วม น้ำทิ้งจากส่วนครัว และภัตตาคาร รวมทั้งน้ำทิ้งจากเครื่องจักรต่าง ๆ จำเป็นต้องผ่านกระบวนการกำจัดไขมัน จาระบี หรือของเสียอื่นๆ โดยใช้วิธีทำให้ลอย (Floatation) ที่บ่อดักไขมันก่อนที่จะเข้าสู่ระบบกำจัดน้ำเสียหลักของโครงการ เพื่อทำการบำบัดต่อไป

7.2.6 ระบบป้องกันอันตรายจากฟ้าผ่า

ระบบที่นิยมนำมาใช้คือ Lighting active system เป็นระบบสายล่อฟ้าที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป โดยติดตั้งเสาที่มีลักษณะเป็นสายปลายแหลมเอาไว้เป็นช่วง ๆ บนชั้นดาดฟ้า

แล้วโยงสายไฟเชื่อมติดต่อกันทุกช่วง แล้วเดินสายไฟจากชั้นดาดฟ้าลงสู่พื้นดิน เพื่อถ่ายเทประจุไฟฟ้า (EARTH) ทาให้สะเทินในการออกแบบโครงสร้างอาคารออกแบบให้เหล็ก

เสริมในช่วงเสาช่วงใดช่วงหนึ่งเป็นตัวถ่ายเทประจุไฟฟ้าจากชั้นคานฟ้าลงสู่ดินก็ได้เพื่อความสวยงามของตัวอาคาร จึงเป็นระบบที่เลือกใช้เพื่อความปลอดภัยต่อตัวอาคารและผู้ใช้บริการ

7.2.7 ระบบน้ำร้อน

ระบบน้ำร้อนที่ใช้สำหรับอาคารต่าง ๆ โดยเฉพาะโรงแรมขนาดกลางและขนาดใหญ่จะมีใช้กันเกือบทุกแห่ง ดังนั้นจำเป็นที่จะต้องเข้าใจระบบน้ำร้อนภายในอาคาร ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในระบบจ่ายน้ำประปาของระบบท่อสุขภัณฑ์ โดยแยกจากท่อจ่ายน้ำเย็นเข้าสู่เครื่องทำน้ำร้อนแบบต่าง ๆ น้ำมัน ก๊าซ ใอน้ำ ไฟฟ้า และแสงอาทิตย์ ระบบทำน้ำร้อน ที่ใช้ภายในอาคารจะมีอยู่สองประเภท คือ น้ำร้อนที่มีอุณหภูมิประมาณ 80 องศาเซลเซียส ซึ่งใช้กับเครื่องซักผ้า ล้างจาน ฆ่าเชื้อโรค และประกอบอาหาร น้ำร้อนที่มีอุณหภูมิประมาณ 35 องศาเซลเซียส ซึ่งใช้กับงานชำระล้างและอาบน้ำ แต่น้ำร้อนที่ใช้ฝักบัวอาบน้ำหรืออ่างล้างมือ มักจะมีน้ำร้อนจากท่อน้ำร้อนประมาณ 60 องศาเซลเซียสเพื่อทำการเปิดก๊อกน้ำเย็นให้น้ำเย็นผสมกับน้ำร้อนจน ได้อุณหภูมิของน้ำ สำหรับชำระล้างประมาณ 35 - 40 องศาเซลเซียส ซึ่งขึ้นอยู่กับความพอใจของผู้ใช้น้ำด้วย

7.2.7.1 ระบบท่อจ่ายน้ำร้อน มีความจำเป็นที่ต้องออกแบบให้ ได้มีประสิทธิภาพสูงสุด เพราะอาจเกิดปัญหาเนื่องจากได้รับน้ำร้อนช้ากว่าที่อุณหภูมิของน้ำจะถึงระดับการใช้งานปกติ คือ ต้องการอาบน้ำร้อนทันทีหลังจากเปิดก๊อกน้ำร้อน และน้ำเย็นผสมกัน แต่ไม่ได้ดังที่ต้องการ ดังนั้นในการออกแบบระบบท่อจ่ายน้ำร้อนจึงมีขั้นตอนที่ยู่ยากกว่าระบบท่อน้ำประปาปกติ (น้ำเย็น) วิธีจัดระบบจ่ายน้ำร้อนในอาคารมีอยู่ด้วยกัน 2 วิธีใหญ่ ๆ คือ

1. วิธีจ่ายแบบแรงโน้มถ่วงโลก ระบบนี้อาศัยระดับความสูงของถังน้ำที่ติดตั้งอยู่ด้านบนหลังคา แล้วทำการจ่ายน้ำร้อนไปทั้งอาคาร อาจมีท่อน้ำไหลเวียนกลับ เช่น ระบบน้ำร้อนที่ติดตั้งไว้ตามบ้านพักอาศัยทั่วไปที่ใช้ระบบพลังงานแสงอาทิตย์ ทำการอุ่นน้ำให้ร้อนถึงอุณหภูมิที่ต้องการ วิธีนี้นิยมใช้กับอาคารที่สูงไม่เกินสามชั้น

2. วิธีใช้เครื่องสูบน้ำ ทำการไหลเวียนน้ำร้อน วิธีนี้เป็นระบบที่อาศัยเครื่องสูบน้ำทำการเพิ่มแรงดันน้ำในระบบท่อน้ำร้อน มีระบบท่อน้ำร้อนไหลเวียนกลับอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา แม้จะใช้หรือไม่ใช้น้ำร้อนก็ตาม ระบบนี้นิยมใช้กับอาคารขนาดใหญ่ หรืออาคารสูง ค่าสูญเสียความร้อนของน้ำในท่อน้ำร้อน และค่าอัตราสูบน้ำของเครื่องสูบน้ำหมุนเวียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 7.9 ข้อมูลการใช้ความร้อนในอาคารแต่ละประเภท

ชนิดของอาคาร	ปริมาณการใช้ความร้อน ลิตร/(คน. ชั่วโมง)
สำนักงาน	15 - 19
อาคารที่อยู่อาศัย	38
โรงแรม	<u>30 - 38</u>
โรงงานทั่วไป	15 - 22.7
อพาร์ทเมนต์	30
โรงเรียน	7.6 - 11

ตารางที่ 7.10 ขนาดความจุถังเก็บน้ำร้อนสำหรับจำนวนผู้ใช้น้ำร้อน

จำนวนผู้ใช้น้ำร้อน (คน)	ความจุถังเก็บน้ำร้อน
5	113
25	473
50	757
75	946
100	1249
150	<u>1703</u>
200	2082
250	2366
350	3028
500	3785

ที่มา : ดร.เกรียงศักดิ์ อุคมสินโรจน์, การออกแบบท่ออาคารและสิ่งแวดล้อม , บทที่ 4

7.2.7.2 ระบบทำน้ำร้อน ระบบทำน้ำร้อนเป็นเครื่องทำน้ำร้อนที่ใช้เชื้อเพลิงในการต้มน้ำให้ร้อน ซึ่งได้แก่ ก๊าซ ไฟฟ้า น้ำมัน และพลังงานแสงอาทิตย์ โดยมีวิธีให้ความร้อนแก่น้ำอยู่ 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

1. วิธีให้ความร้อนโดยตรง ซึ่งเป็นการทำให้น้ำสัมผัสกับผิวโลหะที่มีอุณหภูมิสูงโดยตรง

2. วิธีให้ความร้อนโดยทางอ้อม ซึ่งเป็นการทำให้น้ำสัมผัสกับท่อทองแดงที่มีน้ำเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นับว่าเป็นการค้า ร้อนหรือไอน้ำไหลผ่าน วิธีที่สองจะให้ความร้อนดีกว่าวิธีแรก ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.2.8 ระบบการเก็บและกำจัดขยะ

ขยะที่เกิดขึ้นจากโรงแรม นับเป็นขยะที่เกิดขึ้น โดยมีองค์ประกอบสำคัญหลายชนิด เช่น เศษอาหาร เศษภาชนะ โลหะ เศษแก้ว ฯลฯ ปริมาณขยะในแต่ละวันจะมีปริมาณ 0.25 ลิตรต่อคนซึ่งมี ขบวนการในการกำจัดขยะ ดังนี้

7.2.8.1 การเก็บกักขยะ (Refuse and Garbage Collection & Storage)

- **Waste Paulding System** ใช้กับขยะเปียกที่เป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อย หรือเป็นตะกอน ซึ่งส่วนใหญ่จะมาจากครัว หรือบริเวณที่ล้างจานในขบวนการนี้จะต้องทำการแยกรวบรวม เศษอาหาร หรือขยะก่อนที่จะทำการขนส่งไปยังที่เก็บขยะต่อไป

- **Individual Refuse Bins and Sacks** กระสอบ, ถังเก็บขยะ สามารถใช้ได้ในห้องพักของแขก โดยการนำมาเก็บรวบรวมขยะลงไปที่ Chutes เพื่อให้ลงสู่ถังเก็บใหญ่ต่อไป

7.2.8.2 รายละเอียดห้องรวมขยะ มีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะให้มีพื้นที่สำหรับเก็บรวมขยะ และสิ่งที่เหลือใช้ให้ถูกสุขลักษณะ สะดวกต่อการเก็บ และกำจัด

- ที่ตั้งของห้องจะต้องไม่อยู่ในตำแหน่งที่เห็นได้ชัด
- ตัวห้องต้องสร้างด้วยวัสดุแข็งแรงทนทาน มีผิวที่ทนทานไม่ซึมน้ำ สามารถล้างทำความสะอาดได้โดยสะดวก โดยมีการระบายน้ำที่ดี ในห้องควรจัดให้มีก๊อกน้ำ 1 ที่ และมีท่อรับระบายน้ำ เพื่อล้างทำความสะอาดได้อย่างทั่วถึง
- ขนาดของห้องจะต้องสามารถบรรจุเครื่องรับขยะที่ปิดมิดชิดได้อย่างพอเพียงขณะรอการกำจัด (ปริมาณขยะในแต่ละวันจะมีประมาณ 0.25)
- ส่วนตัวเครื่องรับขยะนั้นจะต้องสร้างด้วยวัสดุที่ทนทาน ทำความสะอาดง่าย และสามารถรับน้ำหนักขยะได้เป็นปริมาณ 0.5 กก./คน/วัน

7.2.8.3 การนำขยะออกไปทิ้ง (Transportation) ในการวางผังควรจะกำหนดเส้นทางสำหรับการบริการในการนำขยะจากแหล่งที่เก็บขยะออกไปทิ้งการนำขยะออกไปทิ้งนั้นกระทำได้โดยผ่านกระบวนการ 2 กระบวนการ คือ

- การใช้รถเข็น ซึ่งเป็นยานพาหนะขนาดเล็กสามารถใช้สำหรับการขนขยะภายในโรงแรมจากห้องพักต่างๆ ลงสู่ปล่องทิ้งขยะ (Chutes)
- การใช้รถบรรทุกขยะ เป็นยานพาหนะขนาดใหญ่ที่จะรับขยะจากห้องเก็บ (Depot) ไปสู่ขบวนการกำจัดขยะสาธารณะต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.2.9 ระบบสระว่ายน้ำ และสระวารีบำบัด (Swimming pool and Hydrotherapy pool)

โดยสระทั้ง 2 ประเภทเป็นสระที่ให้บริการในโครงการ คือ สระว่ายน้ำ ซึ่งให้บริการแก่ผู้ใช้โครงการทั่วไปสำหรับการผ่อนคลาย และออกกกำลังกาย ส่วนสระวารีบำบัด ใช้ในส่วนบริการสปาเพื่อสุขภาพของผู้ใช้โครงการ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

7.2.9.1 โครงสร้างสระ (Pool Construction) โดยสระทั่วไปจะมีโครงสร้าง 2 ประเภท คือ

(1) สระว่ายน้ำโครงสร้างคอนกรีต โดยผนังและพื้นเป็นโครงสร้างคอนกรีตเสริมเหล็กทั้งหมด โดยมีการจัดให้มีโครงสร้างฐานรากเป็นคอนกรีตเสริมเหล็ก เพื่อช่วยในการรับน้ำหนักและกระจายน้ำหนักเพื่อป้องกันให้สระร้าวและแตกได้

ข้อดี : มีความแข็งแรง ทนทานสูง และสามารถออกแบบ ได้หลายรูปทรง

ข้อเสีย : ใช้เวลานานในการก่อสร้าง ราคาค่อนข้างแพง ต้องใช้ช่างผู้ชำนาญการ อาจรั่วซึม และแตกร้าวได้ง่าย

(2) สระว่ายน้ำสำเร็จรูป โดยแบ่งตามวัสดุการทำออกเป็น 3 ประเภทดังนี้

- สระว่ายน้ำที่ผลิตจาวัสดุประเภทพอลิเมอร์ที่ทำสำเร็จรูปแล้วมาจากโรงงาน แล้วมาติดตั้งบนโครงสร้างที่เตรียมไว้

- สระว่ายน้ำสำเร็จรูปที่ทำจากพลาสติกห่อคุณภาพดี แล้วปูด้วยไวนิล (Vinyl) ให้แนบไปกับโครงสร้างพื้น และผนังที่เตรียมไว้

- สระว่ายน้ำสำเร็จรูปที่ใช้โพลีพรอพอลีน (Polypropylene) ในการฉีกพลาสติก ซึ่งเป็นกระบวนการที่ป้องกันการผุกร่อน และง่ายในการจัดการ

เทคอนกรีตลง ในผนังเพื่อให้ได้

โครงสร้างที่ต้านทานต่อการเคลื่อนตัวของดิน สามารถลดอัตราความเสี่ยงของการรั่วซึมได้เป็นอย่างดี

ข้อดี : ราคาถูกและสร้างได้อย่างรวดเร็ว

ข้อเสีย : ไม่สามารถเลือกแบบได้มากเท่ากับสระว่ายน้ำแบบคอนกรีต และมีอายุการใช้งานสั้น

7.2.9.2 ตำแหน่งของสระว่ายน้ำ ควรอยู่ชั้นที่ติดกับพื้นดิน หรือชั้นล่างของอาคาร หากอยู่ชั้นบนของอาคารจะต้องมีการเสริมความแข็งแรงของเพดานเพื่อมิให้รับน้ำหนักมากเกินไปไม่สิ้นเปลืองงบประมาณ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.2.9.3 พื้นสระและความลึก โดยพื้นสระมีอยู่ 2 ประเภท ดังนี้

(1) สระที่พื้นเรียบเท่ากันหมด โดยมีความลึกทั่วไปอยู่ที่ 1.20 เมตร แต่สระที่ให้บริการทั่วไปอยู่ที่ 1.20-1.40 เมตร โดยพื้นที่ราบเรียบจะทำให้สะดวกต่อผู้ใช้งานที่เป็นผู้สูงอายุ

(2) สระน้ำที่พื้นเป็นทางลาดหรือเป็นระดับ 2-3 ระดับ เพื่อให้ผู้ใช้งานได้หลายวัย ทั้งเด็ก วัยรุ่น ผู้สูงอายุ โดยพื้นสระจะมีความลึกไม่เท่ากัน โดยด้านลึกอาจลึกประมาณ 1.42 เมตร และด้านตื้นประมาณ 0.84 เมตร โดยมีการบอกระดับด้วยสีที่แตกต่างกันกับพื้นและผนังด้วยตัวเลขอารบิก ในส่วนของสระวารีบำบัดจะสร้างเป็นมุมแคบๆ หรือส่วนที่เรียกว่า มุมเหลือ (Bay) ซึ่งผู้ให้บริการจะออกกำลังในส่วนนี้ได้ทีละคน มักมีความกว้างประมาณ 1.83-2.44 เมตร และลึก 0.46-0.84 เมตร อาจใช้ส่วนนี้ในการเริ่มทำท่าวารีบำบัดขั้นต้น

7.2.9.4 ที่ล้างเท้า โดยผู้ใช้งานทุกคนก่อนลงสระต้องจุ่มเท้าในน้ำผสมคลอรีน (Voxsan 100 ml/น้ำ 5 ลิตร) โดยจัดให้อยู่ใกล้ทางลงสระหรือขึ้นบันได และควรมีรูระบายน้ำ และก๊อกน้ำเป็นของตัวเอง

7.2.9.5 ระบบของสระ (Pool System) ปัจจุบันระบบของสระว่ายน้ำที่นิยมใช้มีอยู่ 2 ประเภท คือ

(1) ระบบน้ำล้น (Overflow) มีหลักการคือ จะมีการนำน้ำไปบำบัดอีก โดยการให้น้ำในสระล้นออกมายังราวรับน้ำล้นข้างสระ โดยมีรางน้ำล้น โดยรอบแล้วนำน้ำที่ล้นออกไปพักไว้ในถังพักน้ำ (Surge Tank) ก่อนที่จะผ่านเครื่องกรองน้ำในห้องเครื่อง ทำให้ระดับน้ำในสระดูเสมอกับขอบสระ

(2) ระบบสกิมเมอร์ (Skimmer) มีหลักการคือ จะนำน้ำไปบำบัดอีกโดยผ่านช่องทางด้านข้างของผนังสระว่ายน้ำ โดยช่องทางข้างจะอยู่ต่ำกว่าขอบสระประมาณ 4-10 เซนติเมตร ระบบนี้ไม่ต้องมีถังพักน้ำ

7.2.9.6 ระบบบำบัดน้ำ (Water Treatment) ปัจจุบันระบบบำบัดน้ำในสระที่นิยมใช้มีอยู่ 3 ระบบ คือ

(1) ระบบคลอรีน สารคลอรีนเป็นสิ่งที่ใช้ในการทำน้ำให้บริสุทธิ์ และใช้โดยทั่วไป คลอรีนอาจใช้ในรูปของของเหลว หรือสารประกอบที่เป็นของแข็ง ซึ่งสะดวกในการใช้ เช่น คลอโรส (chloros) หรือลาวาโซน (lavazone:Soduim Hydrochlorite) คลอรีนที่ใช้ในสระอาจใช้ในรูปแบบของ free chloros หรือ combined chlorine อย่างไม่อย่างหนึ่ง free chloros จะเป็นสิ่งกำจัดเชื้อโรคแบคทีเรียโดยเฉพาะพวก Bacterium coli และ Escherichia coli พวก algal สารอินทรีย์ต่างๆที่อยู่ในน้ำ combined chlorine นั้น จะ

เอกสารนี้เป็นเอ...
ไม่ว่ากรณีใด...
ระเหยออกไปได้...
และอาจติดตามผิวหนังของผู้ลงสระ...
ทำให้ปริมาณความเข้มข้นลด...
ลงนำไปใช้

น้อยลงไปได้ จึงควรทำการตรวจหาปริมาณคลอรีนวันละ 3-4 ครั้ง โดยใช้อุปกรณ์เครื่องมือ ปริมาณความเข้มข้นของสารคลอรีนมีผลต่อความเป็นกรดด่างของน้ำ ปกติจะมีค่า อยู่ระหว่าง 7.5 และ 8 เพื่อไม่ให้เปิดความระคายเคืองต่อผิวหนังและตา ค่า pH ต้องต่ำกว่า 7.3 ถ้าน้ำอยู่ในสภาพเป็นกรดมากเกินไป ให้เติม โซดาแอส (soda ash) และถ้าเป็นด่างมากเกินไปให้เติม กรดไฮโดรคลอริก (Hydrochloric acid) วิธีการนี้อาจใช้เช่นเดียวกันกับถังน้ำวน อ่างน้ำ แต่ ปริมาณของสารคลอรีนลดน้อยกว่า บางรายที่มีแผลเปิด หรือติดเชื้อจะรักษาในอ่างน้ำ (Hubbard tank) และเติมน้ำยาฆ่าเชื้อผสมลงไปด้วย (disinfectant solution) ตามปริมาณที่ ระบุไว้ในสลากกำกับการใช้ การใส่คลอรีนเพื่อฆ่าเชื้อควรจะทำในช่วงเย็นหลังจากเสร็จ การใช้สระและควรที่เปิดเครื่องกรองต่ออีกอย่างน้อย 4 ชั่วโมง

(2) ระบบ โอโซน เป็นระบบการฆ่าเชื้อที่กำลังเป็นที่นิยมอีกระบบหนึ่งในปัจจุบัน โดยการผลิตก๊าซโอโซนจากเครื่องอัดอากาศมาบดในน้ำโดยตรง การฆ่าเชื้อด้วยระบบนี้ เป็นระบบที่มีประสิทธิภาพมากเพราะเป็นระบบที่ไม่มีสารตกค้างในน้ำ ข้อด้อยของระบบ การฆ่าเชื้อโดยระบบโอโซนคือระยะการฆ่าเชื้อจะสั้นกว่าการฆ่าเชื้อด้วยคลอรีน และ ค่าใช้จ่ายในการติดตั้งระบบฆ่าเชื้อจะสูง

(3) ระบบน้ำเกลือ เป็นระบบการฆ่าเชื้อโรคด้วยน้ำเกลือ ซึ่งเมื่อก้าวถึงระบบนี้ ผู้ใช้สระมักจะเข้าใจผิดว่าเป็นระบบที่มีความปลอดภัย ไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ แต่มี ข้อด้อยตรงที่ค่าใช้จ่ายในการติดตั้งระบบฆ่าเชื้อสูง และน้ำในสระมีรสจืดเล็กน้อย

7.2.9.7 ปัมพ์น้ำที่ใช้สำหรับสระว่ายน้ำ

ปั้มน้ำเป็นหัวใจสำคัญของสระว่ายน้ำ และสระวารีบำบัด เพราะไม่เพียงแต่ปั้มน้ำ จะทำหน้าที่ในการหมุนเวียนน้ำผ่านไปยังระบบกรองน้ำ แต่ยังทำหน้าที่ให้มีการหมุนเวียน ที่รวดเร็ว และแรงอีกด้วย ฉะนั้นการพิจารณาปั้มน้ำเป็นสิ่งที่สำคัญมากที่ไม่ควรมองข้าม หลักในการปั้มน้ำ

1. มีกำลังสูง สามารถปั้มน้ำได้อย่างรวดเร็ว
2. ประหยัดไฟฟ้า
3. มีความทนทานสูง
4. มีเสียงเงียบ
5. ใช้ง่าย และสะดวกในการดูแลรักษา
6. บริการหลังการขายที่ดีน่าเชื่อถือ

7.2.9.8 สระบำบัด (Hydrotherapy Pool)

สระบริการจะไม่เหมือนกับสระว่ายน้ำ เริ่มตั้งแต่ความลึก เพราะความลึกของสระ บริการจะมีความลึกประมาณ 1.20-1.40 เมตรซึ่งเป็นระดับเดียวกับหน้าอกของผู้ใช้ทั่วไป เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ของ บริษัท ออสมาร์ค จำกัด การค้า ไม่ว่ากรณีใด ๆ ก็ตาม บริษัท ขอสงวนสิทธิ์ในสิ่งที่ปรากฏ และไม่รับผิดชอบต่อการใช้

หัวเจ็ทฉีดพ่นน้ำ หรืออากาศอยู่รอบสระที่สามารถใช้ใน โปรแกรมการนวดได้น้ำในทุก ส่วนของร่างกายได้เป็นอย่างดี

ส่วนระบบของสระบริการจะเหมือนกับสระว่ายน้ำโดยทั่วไป ที่จะต้องพิจารณา เป็นพิเศษคือ ปั๊ม และมอเตอร์ที่ใช้สำหรับสระบริการจะต้องมีความอดทน และเพียงพอ เพราะบางครั้งในการบริการต้องเปิดหัวเจ็ทพร้อมๆ กันมากกว่า 10 จุด

สรุป โครงสร้างสระว่ายน้ำเลือกใช้เป็นระบบคอนกรีตเสริมเหล็ก เนื่องจาก สามารถออกแบบรูปทรงได้ง่ายได้หลายรูปแบบ โดยพื้นของสระจะเป็นพื้นสระแบบต่าง ระดับเพื่อให้ผู้ใช้งานได้หลายประเภท โดยระบบการบำบัดน้ำเลือกใช้ลักษณะแบบน้ำล้น และบำบัดน้ำด้วยระบบ โอโซน เพื่อปลอดภัยต่อผู้ใช้งาน

7.2.10 ระบบห้องซาวน่า และสตรีม (Sauna & Stream)

โครงสร้างของห้องซาวน่ามีส่วนที่สำคัญ ดังนี้

7.2.10.1 โครงสร้างฐานราก จะต้องคำนึงถึงเรื่องการรับน้ำหนักให้เหมาะสมโดย

- พื้นดินเดิม ในกรณีที่เป็นห้องซาวน่า แบบภายในอาคาร พื้นห้องคือ

- พื้นดินเดิม ส่วนห้องซาวน่าแบบภายนอกนั้น จำเป็นต้องเทฐานราก

คอนกรีต หรือมีการทำเสาเข็มก่อน

- พื้นแผ่นวัสดุฐานความร้อนซึ่งจะต้องมีโครงกรอบวางบนฐานพื้นล่าง ก่อนแล้วกรุแผ่นฉนวนกันที่ใช้เป็นวัสดุที่ทากจากเศษหินเล็กๆ นำมาบดเป็นฝุ่น หรืออาจจะใช้แผ่น ไฟเบอร์กลาสที่ทำจากใยแก้ว

- หลังจากกรุฉนวนเรียบร้อยแล้ว ก็นำแผ่น ไม้อัดมาปิดทับเพื่อเป็น พื้นฐาน สะดวกในการวาง โครงสร้างของพื้นจริง โครงสร้างของพื้นห้อง พื้นใน ห้องซาวน่าเป็นส่วนที่ได้รับความร้อนน้อยที่สุด คือ จะมีอุณหภูมิประมาณ 80-100 องศาฟาเรนไฮด์ หรือ 27-38 องศาเซลเซียส การใช้วัสดุในการทำพื้นอาจใช้ไฟเบอร์กลาสด้าน หรือแผ่นวัสดุเคลือบที่ไม่มีรอยต่อ สามารถกันน้ำได้ และไม่ลื่น กระเบื้องเคลือบเซรามิกพื้นที่ดี แต่จำเป็นต้องเชื่อมรอยต่อให้กันน้ำซึมลงสู่พื้น ด้านล่าง การใช้พื้น ไม้ก็เป็นที่นิยม แต่มีข้อเสียเมื่อไม่เปียกน้ำจะทำให้ลื่นและไม้จะเป็นตัวที่เก็บกลิ่นได้เร็วและนาน ยากต่อการทำความสะอาด ภายในห้องซาว น่าจะมีพื้น ไม้อีกแผ่นหนึ่งซึ่งทำหน้าที่เป็นตัวรับ และตัวกระจายความร้อนไปสู่ ส่วนต่างๆ ของห้อง แผ่นไม้ี้จะมีขนาดปานกลาง โครงสร้างดีเป็นช่องไม้ระแนง วางไว้บนพื้นห้องบริเวณที่ความร้อนจากเตาไฟจะมากระทบได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.2.10.2 โครงสร้างของโครงห้อง และการเดินท่อสายไฟกับฉนวนความร้อน

โครงสร้างห้อง หมายถึง โครงผนังถึงเพดานห้องซึ่ง ไม่รวมถึงแผ่นผนังและฝ้าเพดาน การวางโครงผนังห้องจะเริ่มทำเมื่อ วางแผ่นไม้ชั้น โดยมีการวางโครงไม้ทางแนวนอนและทางแนวตั้ง มีช่องว่างห่างกันกว้างช่องละ 0.40 - 0.60 ม. จากจุดศูนย์กลางของไม้ ในการทำโครงห้องนี้จะมีการจัดแบ่งช่องประตูไว้และเว้นช่องระบายอากาศเข้า - ออก ไว้ด้วย การทำโครงเพดานก็มีการวางโครงเช่นกันกับผนัง

7.2.10.3 ฉนวนกันความร้อน ฉนวนกันความร้อนที่ดีจะต้องมีความสามารถเก็บ

ความร้อนภายในห้องมิให้รั่วไหลออกสู่ภายนอกได้ วัสดุที่ใช้ทำฉนวนกันความร้อนมีอยู่ 2 ชนิดคือ ไฟเบอร์กลาส ทำจากใยแก้วพอยและแผ่น ROCK WOOL ทำจากเศษหินเล็กๆ นำมาบั่นรวมเข้ากันเป็นแผ่นใหญ่ มีความอ่อนตัว และนิ่มกว่าไฟเบอร์กลาส การติดตั้งแผ่นฉนวนนี้แตกต่างกันไปตามแต่ละด้านของผนัง ขึ้นกับสภาพแวดล้อม การใช้แผ่นไฟเบอร์กลาสที่เคลือบผิวหน้าด้วยตะกั่ว นิยมใช้แผ่นที่มีความหนา 3.5 นิ้ว ขนาดของแผ่น 15*23 นิ้ว หรือ 1.37x0.575 ม. กรุหรือติดกับ โครงไม้โดยให้ผิวด้านที่มีตะกั่วเคลือบอยู่ด้านในของห้องเพื่อให้สามารถกันความชื้นภายในห้องได้ด้วย

7.2.10.4 โครงสร้างของประตู และหน้าต่าง ประตูของห้องชานานั้นจะเป็นช่อง

ระบายอากาศของห้อง เมื่อทำการเปิดประตู และประตูที่ดีต้องเปิด ปิดได้ง่าย และเมื่อปิดประตูจะต้องปิดสนิท ไม่มีช่องว่างที่ความร้อนสามารถรั่วไหลออกไปได้ การติดตั้งประตูจะต้องคำนึงถึงการขยายตัวเมื่อ โคนความร้อน ขนาดของประตูจะสูง 1.80 - 2.00 ม. กว้างอย่างน้อยที่สุด 0.60 ม. โครงสร้างของบานประตูมี 2 ชั้น โดยผนังด้านนอกจะเป็นโครงสร้างจริงเข้าลิ้น ระหว่างประตูชั้นนอก และชั้นในจะมีช่อง โครงไม้กรุด้วยฉนวนกันความร้อน การเปิดปิดประตูควรเปิดออกด้านนอก และควรมีที่จับทั้งสองด้าน บานประตูติดกับโครงห้องโดยใช้จุดหมุนด้านบน

หน้าต่างห้องชานานี้หมายถึง บานกระจกที่สามารถมองออกไปเห็นภายนอกได้ ซึ่งการติดตั้งช่องแสงบานกระจก ส่วนมากจะเจาะช่องที่ประตู โดยมีขนาดเล็ก รูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า เป็นกระจกสองชั้นติดตาย ในกรณีที่ต้องการผนังด้านใดด้านหนึ่งเป็นกระจก โครงสร้างของผนังต้องมีลักษณะเป็นกระจกสองชั้นติดตายที่ทนต่ออุณหภูมิสูง เป็นพวกกระจกเคลือบที่มีความอ่อนตัว ช่องว่างระหว่างกระจกทั้งสองชั้น เป็นช่องอากาศ

7.2.10.5 ผนังด้านใน และด้านนอก สมัยก่อนนั้นการทำผนังห้องจะใช้ไม้ที่ตัดมา

โดยไม่มีการคัด และผ่านกรรมวิธีอบผึ่ง ไม้ที่ดีจึงทำให้เมื่อโดนความร้อนจะเกิดกลิ่นของยางไม้ ปัจจุบันมีการคัดเลือกไม้ที่มีคุณภาพดีไม่มีที่ติ ทนทานต่อความร้อนสูง ไม่บิดโค้ง

ง่าย และจะต้องผ่านการอบผึ่งเรียบร้อยแล้วการที่ผนังห้องจำเป็นต้องใช้ไม้นั้น เพราะว่าไม้มีคุณสมบัติในการดูดความร้อนไว้ได้ช้ากว่าวัสดุอื่น การสัมผัสกับผนังห้องจึงไม่เป็น นำไปใช้

อันตรายต่อผิวหนัง ไม้ที่เลือกควรเป็น ไม้เนื้ออ่อน มีความหนาแน่นน้อยเพราะไม้สามารถ ดูดความร้อนได้น้อยแต่มีการต้านทานต่อความร้อนสูง เช่น ไม้แดง ไม้ซีดาร์แดง และ เหลือง ไม้สน ไม้ไพน์ ไม้เฟอร์ ขนาดของแผ่นไม้ที่ใช้ทำผนังคือ 1x4 นิ้ว หรือ 1x6 นิ้ว เข้า ลึกลงตามแนวตั้ง เพื่อให้รอยต่อของผนังต่อกันสนิทกันความร้อนรั่วไหล

7.2.10.6 ชนิดของห้องซาวน่า ชนิดของห้องซาวน่าแบ่งได้ดังนี้

แบ่งตามลักษณะที่ตั้ง จัดออกเป็น 2 ประเภทคือ แบบภายนอก และภายใน

- **แบบภายนอก** เป็นห้องซาวน่าที่สร้างอยู่นอกบ้านเพื่อต้องการสัมผัส ธรรมชาตินอกบ้าน โดยจะต้องมีบริเวณใกล้ห้องอาบน้ำ และส่วนแต่งตัว สำหรับ ซาวน่าแบบภายนอกจะต้องมีโครงสร้างฐานราก และหลังคาเพิ่มขึ้น
- **แบบภายใน** เป็นห้องซาวน่าที่สร้างขึ้นภายในบ้าน ควรติดตั้งอยู่ใกล้กับ ห้องอาบน้ำ และส่วนแต่งตัว การสร้างห้องซาวน่า ภายในจะใช้โครงสร้างของ ห้องที่ประหยัดกว่าแบบภายนอก เนื่องจากไม่ต้องใช้โครงสร้างของฐานราก และ หลังคา

7.2.10.7 แบ่งตามลักษณะการสร้างห้อง จัดออกเป็น 3 ประเภท คือ

- **แบบ Prefabricated or Modular** เป็นซาวน่าที่มีโครงสร้างของห้อง เป็นชุดสำเร็จรูป จะมีส่วนประกอบของโครงห้อง ผนังกันความร้อน เพดาน ผนัง ที่นั่ง ประตู และเตาเผาหิน สำหรับซาวน่าภายนอกจะต้องมีโครงหลังคาและ ผนังด้านนอก โครงสร้างทั้งหมดสามารถประกอบตามที่ต้องการ
- **แบบ Precut Saunas** เป็นชนิดที่สร้างขึ้นตามความต้องการของห้องที่ มีอยู่แล้วโดยมีการทำขึ้นเป็นชิ้นส่วนประกอบตามขนาดที่ต้องการ
- **แบบ Custom Built Saunas** เป็นการสร้างห้องซาวน่าในลักษณะคล้าย กระท่อมไม้ซุงของของฟินแลนด์โบราณ แต่มีโครงสร้างภายในเหมือนห้องซาว น่าทั่วไป

7.2.10.8 แบ่งตามลักษณะการให้ความร้อน จัดออกเป็น 4 ประเภท คือ

- **Smoke Saunas** เตาเผาหินที่ได้ความร้อนจากการเผาไม้ เริ่มเผาไม้ เปิดประตูไล่ควันออกจากห้อง เเผาหินจนกระทั่งร้อนแดงจึงนำออกไป ปิดประตู เมื่อไล่ควัน ไล่ออกจากห้องแล้วตักน้ำราดบนก้อนหินที่ร้อนแดง ลักษณะนี้จะเป็น การซาวน่า ในระยะเวลาสั้นๆ
- **Fume Saunas** เป็นการให้ความร้อนแก่ก้อนหินที่อุณหภูมิ 500 องศา เซลเซียส จะทำให้ความชื้นภายในห้องหมดไป และอุณหภูมิห้องสูงขึ้นอย่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ การนำเอกสารนี้ไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตถือว่าผิดกฎหมาย การนำเอกสารนี้ไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตถือว่าผิดกฎหมาย การนำเอกสารนี้ไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตถือว่าผิดกฎหมาย

- **Stove Saunas** ด้านบนของเตาชนิดนี้ทำด้วยหินหรือโลหะ ครอบเพื่อให้ควันไฟออกไปทางปล่องระบายอากาศ ความร้อนจะออกมาทางช่องไฟเมื่อก่อนหินมีความร้อนพอ จึงปิดช่องไฟนั้น และรอน้ำลงบนก้อนหิน
- **Town Saunas** เป็นการให้ความร้อนแก่หิน โดยใช้เตาไฟฟ้า ภายในเตาจะมีขดลวดเพื่อให้ความร้อนต่อหิน

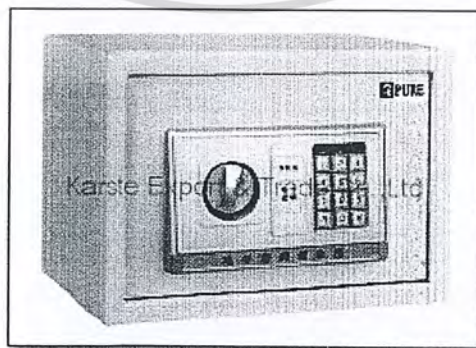
7.2.11 ระบบรักษาความปลอดภัย

การรักษาความปลอดภัยแก่แขกผู้เข้าพักเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง จึงได้แบ่งการดำเนินการออกเป็น 5 ขั้นตอนคือ

- การจำกัดเขตหวงห้าม
- การสอดส่องโดยกล้องวงจรปิด
- การกำหนดจุดตรวจภายในโรงแรม
- ใช้เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย
- ใช้ตรวจให้ความอารักขา และระบบเตือนภัย

7.2.12 ระบบนิรภัยในโครงการ

โดยการให้บริการในโรงแรมมาตรฐาน และมาตรฐาน โรงแรมระดับ 4 ดาว (ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา) กำหนดให้โรงแรมมีตู้นิรภัย (Safety Box) บริการแก่ลูกค้าภายในห้องพัก โดยจัดให้มีตู้นิรภัย ซึ่งผู้ใช้โครงการจะต้องตั้งรหัสผ่านเอง ออกแบบให้ซ่อนไว้ในตู้เสื้อผ้า หรือตู้อเนกประสงค์ภายในห้องพัก ซึ่งจะเป็นระบบตู้นิรภัยแบบใช้ไฟฟ้า (Electronic Safety Box) โดยตู้นิรภัยจะตัดการทำงานเมื่อไฟฟ้าดับ โดยจะมีคีย์การ์ดให้กับผู้ใช้ และตั้งรหัส โดยผู้ใช้โครงการ

รูปที่ 7.2 ลักษณะตู้นิรภัยที่ใช้ในโรงแรม

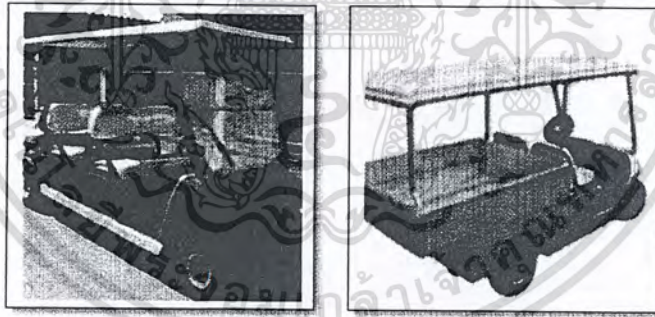
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ที่ www.diytrade.com ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.2.13 ระบบขนส่งในโครงการ

เนื่องจากโครงการมีพื้นที่บริการขนาดใหญ่ ในการขนส่งในโครงการ แบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ

1. การขนส่งผู้ใช้โครงการไปยังจุดต่างๆของโครงการ ระบบที่ใช้ คือ การขนส่งด้วยระบบรถไฟฟ้า (Electric Car) ซึ่งเดินเครื่องด้วยแบตเตอรี่ ขนาด 12 หรือ 24 โวลต์ ซึ่งไม่มีเสียงรบกวน และไม่ก่อให้เกิดมลพิษในโครงการ โดย 1 คัน สามารถขนส่งคนได้สูงสุด 6 คน พร้อมสัมภาระโดยการใช้งานในลักษณะรถไฟฟ้าจะต้องจัดให้ที่จอดรถมีปลั๊กสำหรับชาร์จแบตเตอรี่เข้ารถไฟฟ้าได้โดยตรง นานครั้งละ 8-12 ชม. ต่อเนื่องกัน

2. การขนส่งสิ่งของบริการไปยังจุดต่างๆ ของโครงการ เนื่องจากมีพื้นที่ในการบริการเป็นพื้นที่ขนาดใหญ่ จึงจัดให้มีจุดที่เป็นห้องเก็บของและเป็นจุดบริการในพื้นที่ต่างๆ ที่กระจายทั่วไปในพื้นที่โครงการ โดยมีการขนส่งสิ่งของบริการ ได้แก่ อาหาร เครื่องดื่ม ชุดเครื่องนอนที่ซักกรีด และอุปกรณ์ต่างๆ ซึ่งในระยะทางที่ไม่ไกลมาก ใช้การขนส่งโดยรถเข็นบริการ ซึ่งมีขนาดต่างๆ กันไป ตามประเภทการใช้งาน นอกจากนี้การขนส่งสิ่งของที่มีระยะทางไกลจากจุดหนึ่งไปยังอีกจุดหนึ่ง จะใช้รถไฟฟ้าเพื่อความสะดวกของผู้ปฏิบัติงาน และลดเสียงรบกวน มลพิษภายในโครงการ โดยเป็นรถที่สามารถบรรทุกสิ่งของท้ายรถได้

รูปที่ 7.3 ลักษณะรถไฟฟ้าที่ใช้ในโครงการ

ที่มา : www.unitedgolfcar.com

รูปที่ 7.4 แสดงลักษณะรถเข็นประเภทต่างๆที่ใช้ในโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์หรือมีเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนไว้เพื่อใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดต่อหรือแก้ไขเนื้อหาใดๆ ของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

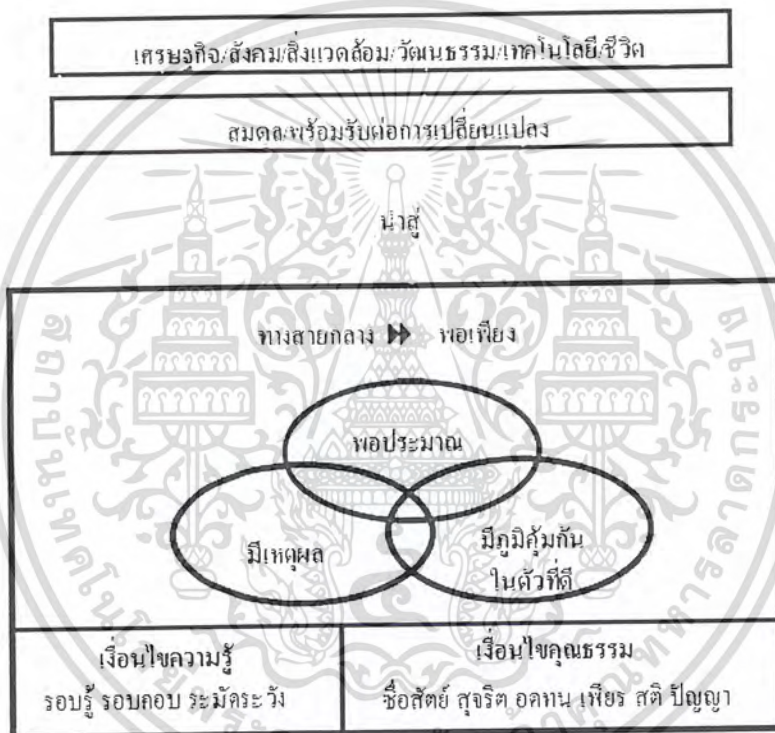
ที่มา : www.cleanworld-th.com

บทที่ 8

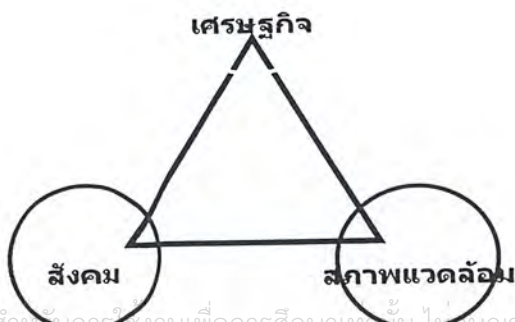
แนวคิดและผลงานการออกแบบ

8.1 แนวคิดในการออกแบบโครงการ

8.1.1 แนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษาและการออกแบบโครงการ

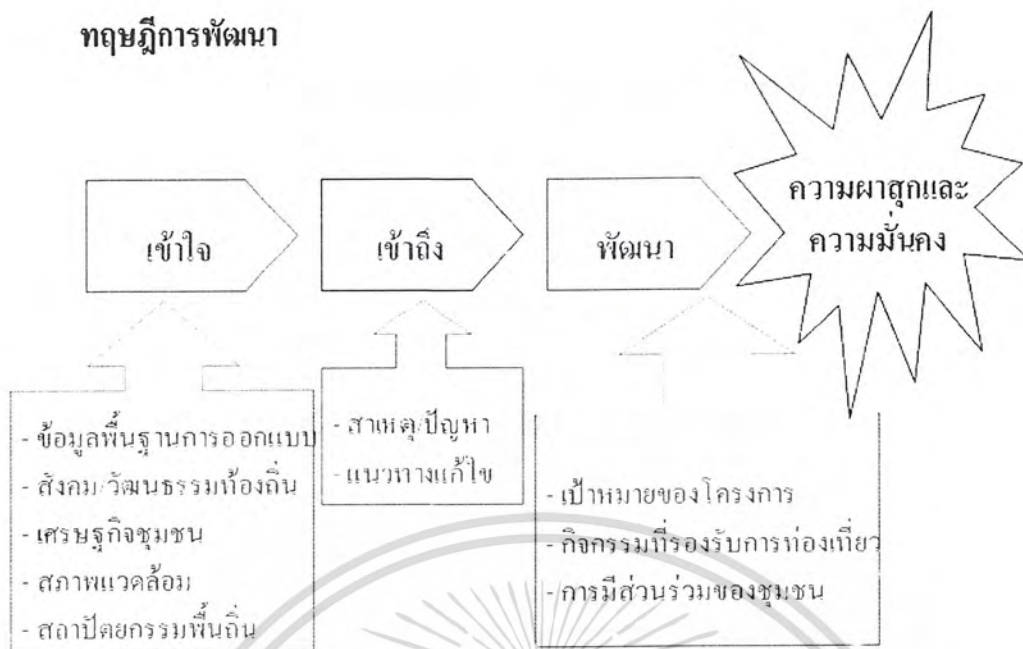

รูปที่ 8.1 ผังแสดงหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

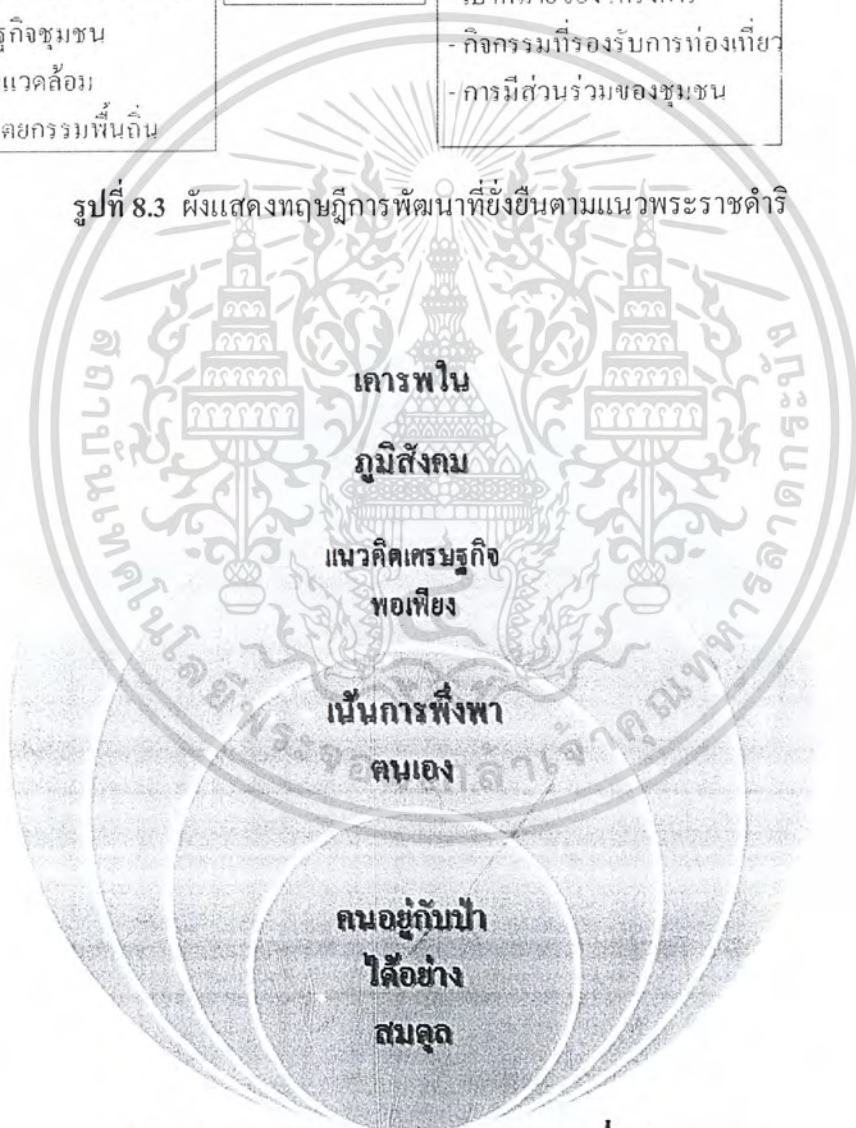

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับครูใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ รูปที่ 8.2 ผังแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อม

ทฤษฎีการพัฒนา

รูปที่ 8.3 แสดงทฤษฎีการพัฒนาที่ยั่งยืนตามแนวพระราชดำริ

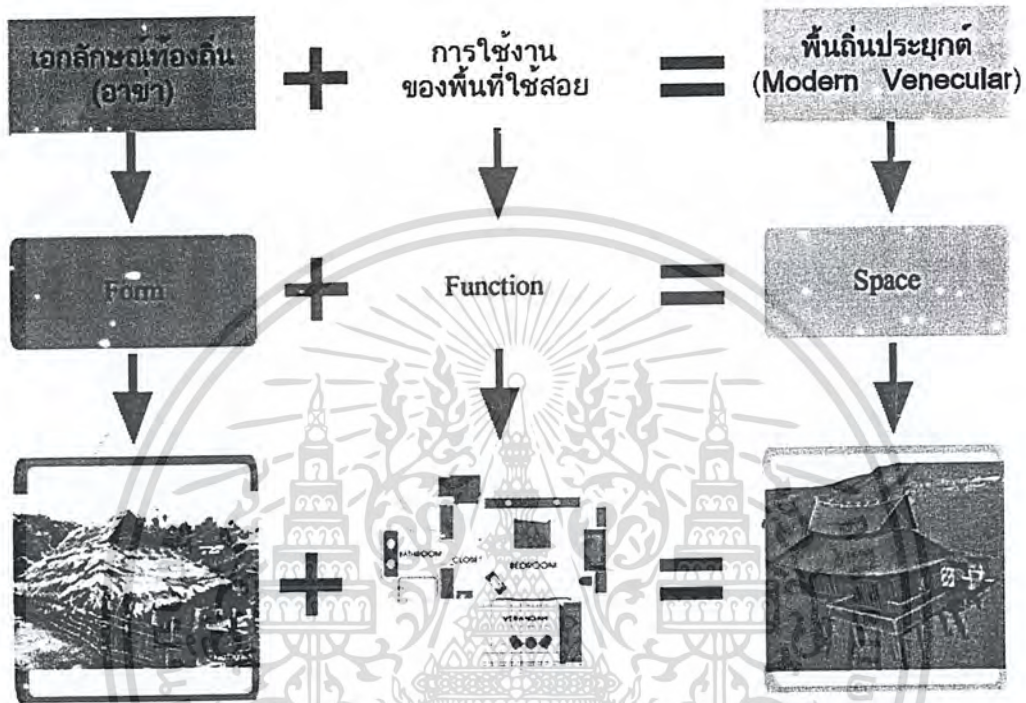

รูปที่ 8.4 แสดงแนวทางการพัฒนาภูมิสังคมที่เหมาะสม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8.1.2 แนวคิดในการออกแบบอาคารและงานสถาปัตยกรรม

มีการนำรูปแบบเอกลักษณ์ของบ้านอำมาประยุกต์ใช้ร่วมกับการจัดการพื้นที่ การใช้งานสมัยใหม่ให้สามารถตอบสนองความต้องการด้านการใช้งานภายในบ้านพักเพื่อการพักผ่อนได้อย่างเต็มที่ เป็นการผสมผสานที่กลมกลืนเข้ากับสภาพธรรมชาติและภูมิสังคมของท้องถิ่นได้อย่างลงตัว

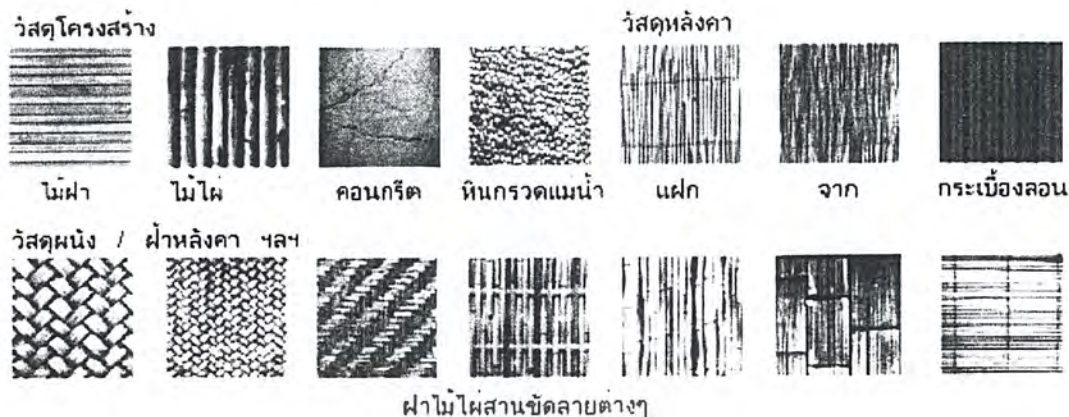
รูปที่ 8.5 ผังแนวคิดในการออกแบบอาคารและงานสถาปัตยกรรม

8.1.3 แนวคิดในการใช้โครงสร้าง และวัสดุของอาคาร

วัสดุที่นำมาใช้กับอาคาร จะเลือกใช้โดยคำนึงถึงวัสดุที่หาได้ง่ายในท้องถิ่นเป็นหลัก เป็นวัสดุที่หาทดแทนได้ และสามารถก่อสร้างได้โดยภูมิปัญญาของชาวบ้านเอง รองลงมาคือวัสดุด้านโครงสร้าง ที่จำเป็นต่อการชิดฐานรากหรือส่วนต่างๆ ที่ต้องการความแข็งแรงเป็นพิเศษ จากการสำรวจรูปแบบบ้านพักอาศัยหรือส่วนต่างๆ ที่ต้องการความแข็งแรงเป็นพิเศษ จากการสำรวจรูปแบบบ้านพักอาศัยของชาวบ้านในท้องถิ่นแล้ว พบว่าวัสดุต่างๆ เหล่านี้ ได้แก่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัสดุที่ใช้ร่วมกับอาคารในโครงการ

รูปที่ 8.6 วัสดุที่ใช้ร่วมกับอาคารในโครงการ

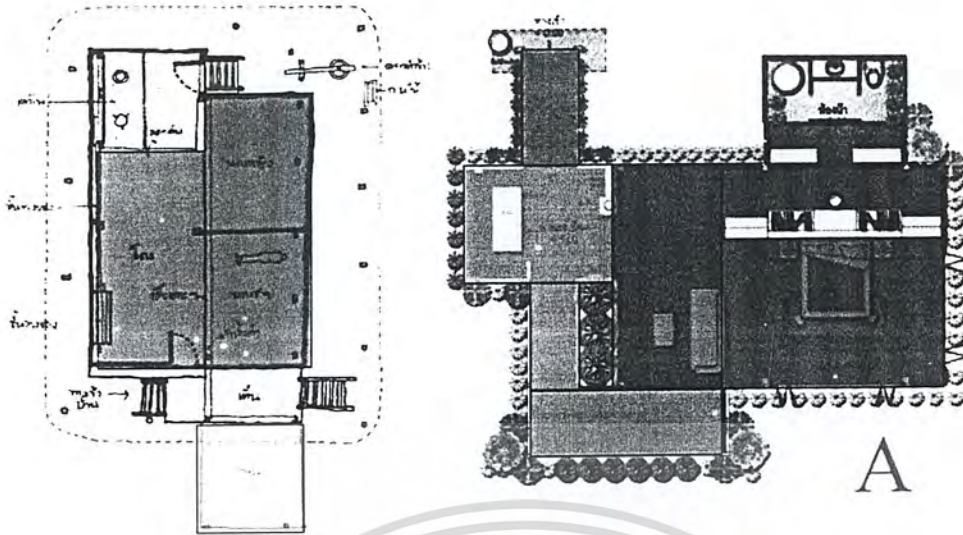

รูปที่ 8.7 ลักษณะบ้านในพื้นที่ข้างเคียงรอบๆ ที่ตั้งโครงการ

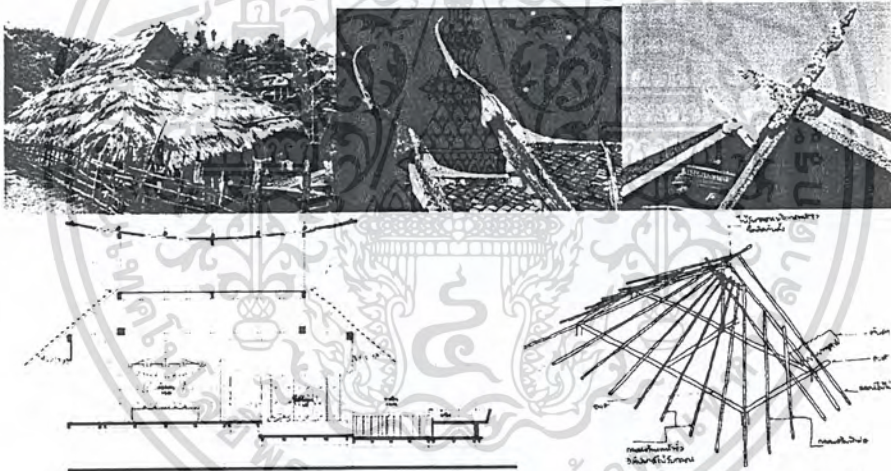
8.1.4 รูปแบบอาคารที่นำมาประยุกต์ใช้กับอาคารภายในโครงการ

เนื่องจากในท้องถิ่นและรอบๆ ที่ตั้งโครงการมีชาวบ้านอาศัยอยู่ตามที่ราบสูงเป็นจำนวนมาก ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นชาวอาข่าที่อพยพย้ายถิ่นฐานมาจากเชียงราย ด้วยรูปแบบอาคารที่มีเอกลักษณ์เฉพาะและกลมกลืนกับธรรมชาติ อีกทั้งยังเป็นอาคารที่ตั้งอยู่ตามสันเขา ซึ่งสอดคล้องกับลักษณะที่ตั้งของโครงการเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้น จึงเลือกนำมาศึกษาเป็นอาคารตัวอย่างและปรับปรุงประยุกต์ใช้ต่อไป

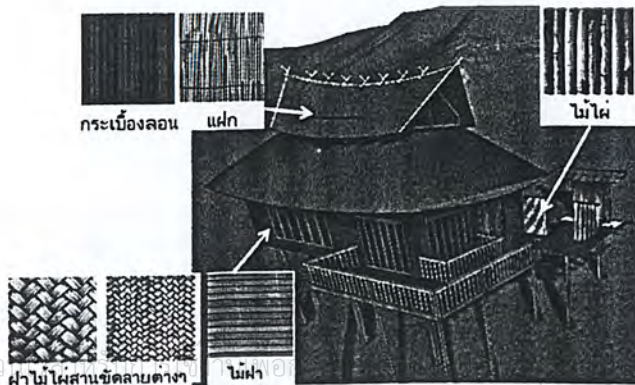
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

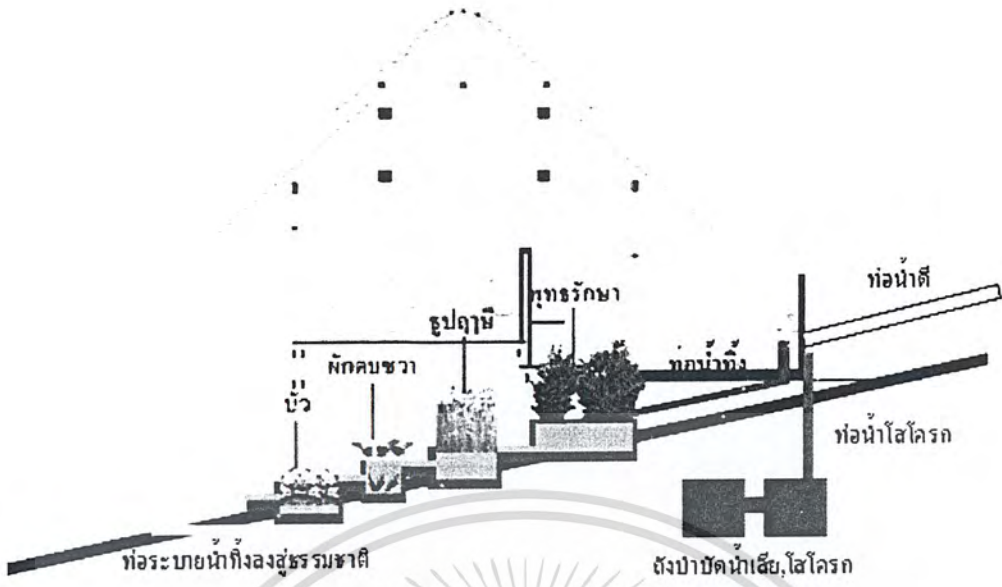
รูปที่ 8.8 การนำรูปแบบผังบ้านอาข่ามาประยุกต์จนได้รูปแบบบ้านพักภายในโครงการ

รูปที่ 8.9 การนำเอารูปแบบและโครงสร้างบ้านอาข่ามาผสมผสานกับลักษณะของช่อฟ้าและกาแลจนได้ออกมาเป็นรูปแบบหลังคาของอาคารในโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยเท่านั้น ไม่ควรนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
รูปที่ 8.10 การใช้วัสดุร่วมกับส่วนต่างๆ ของบ้านพักในโครงการครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 8.11 แนวคิดการจัดการระบบน้ำของบ้านพักในโครงการ

“คืนทางป่าไม้ ปลายทางการท่องเที่ยว ระหว่างทางเป็นการเกษตร ปศุสัตว์ และอื่นๆ”

รูปที่ 8.12 แนวพระราชดำริรูปแบบการพัฒนา ที่ดิน ป่า และแหล่งน้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8.2 ผลงานการออกแบบ

โครงการ : เชียงใหม่ วัลเลย์ รีสอร์ท

Introduction

โครงการเชียงใหม่ วัลเลย์ รีสอร์ท เป็นโครงการพัฒนาพื้นที่เกษตรกรรมเดิมให้เป็นพื้นที่พักผ่อนและท่องเที่ยวเชิงนิเวศ โดยแบ่งพื้นที่ออกเป็น 2 โซนหลัก คือ โซนที่พักและโซนกิจกรรมนันทนาการ

วัตถุประสงค์หลักของโครงการคือการสร้างพื้นที่พักผ่อนและท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของท้องถิ่น

พื้นที่โครงการประกอบด้วยพื้นที่เกษตรกรรมเดิม และพื้นที่ป่าไม้บางส่วน

พื้นที่โครงการประกอบด้วยพื้นที่เกษตรกรรมเดิม และพื้นที่ป่าไม้บางส่วน

พื้นที่โครงการประกอบด้วยพื้นที่เกษตรกรรมเดิม และพื้นที่ป่าไม้บางส่วน

Site Selection & Analysis

การเลือกทำเลที่ตั้งโครงการต้องคำนึงถึงปัจจัยต่างๆ ดังนี้

1. สภาพภูมิประเทศและสภาพแวดล้อม
2. ความเหมาะสมของพื้นที่เกษตรกรรมเดิม
3. ความเหมาะสมของพื้นที่ป่าไม้
4. ความเหมาะสมของพื้นที่น้ำ
5. ความเหมาะสมของพื้นที่ถนน

การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น

ประเภทข้อมูล	รายละเอียด
พื้นที่โครงการ	รวม 40 ไร่
พื้นที่เกษตรกรรมเดิม	รวม 30 ไร่
พื้นที่ป่าไม้	รวม 10 ไร่

แผนผังแสดงการแบ่งพื้นที่โครงการ

รูปที่ 8.13 ข้อมูลความเป็นมาองค์ประกอบ ผู้ใช้งาน และการเลือกที่ตั้ง โครงการ

แนวคิดในการออกแบบ

การออกแบบโครงการต้องคำนึงถึงปัจจัยต่างๆ ดังนี้

1. การออกแบบพื้นที่เกษตรกรรมเดิม
2. การออกแบบพื้นที่ป่าไม้
3. การออกแบบพื้นที่น้ำ
4. การออกแบบพื้นที่ถนน

การออกแบบพื้นที่เกษตรกรรมเดิม

การออกแบบพื้นที่ป่าไม้

การออกแบบพื้นที่น้ำ

การออกแบบพื้นที่ถนน

การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น

การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น

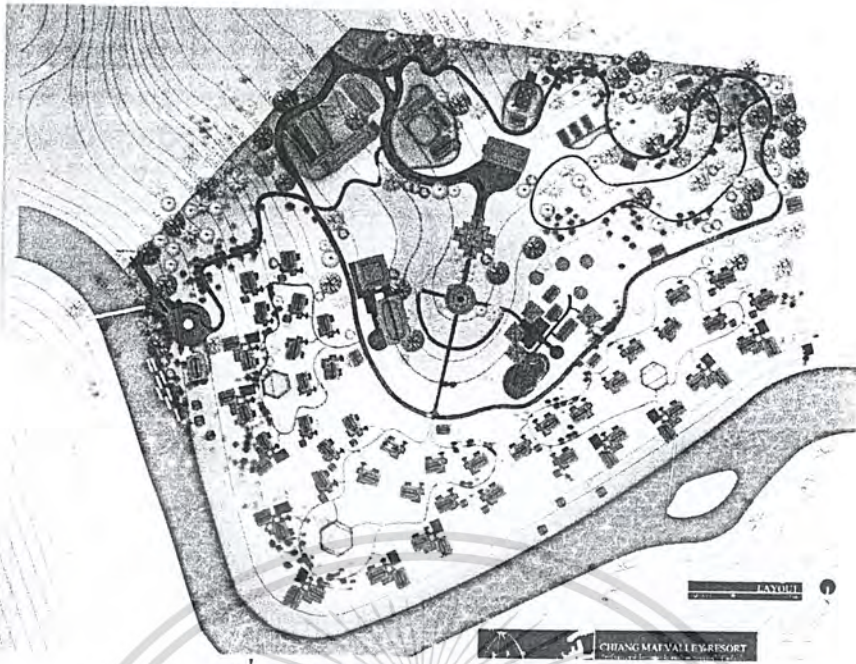
การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น

การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น

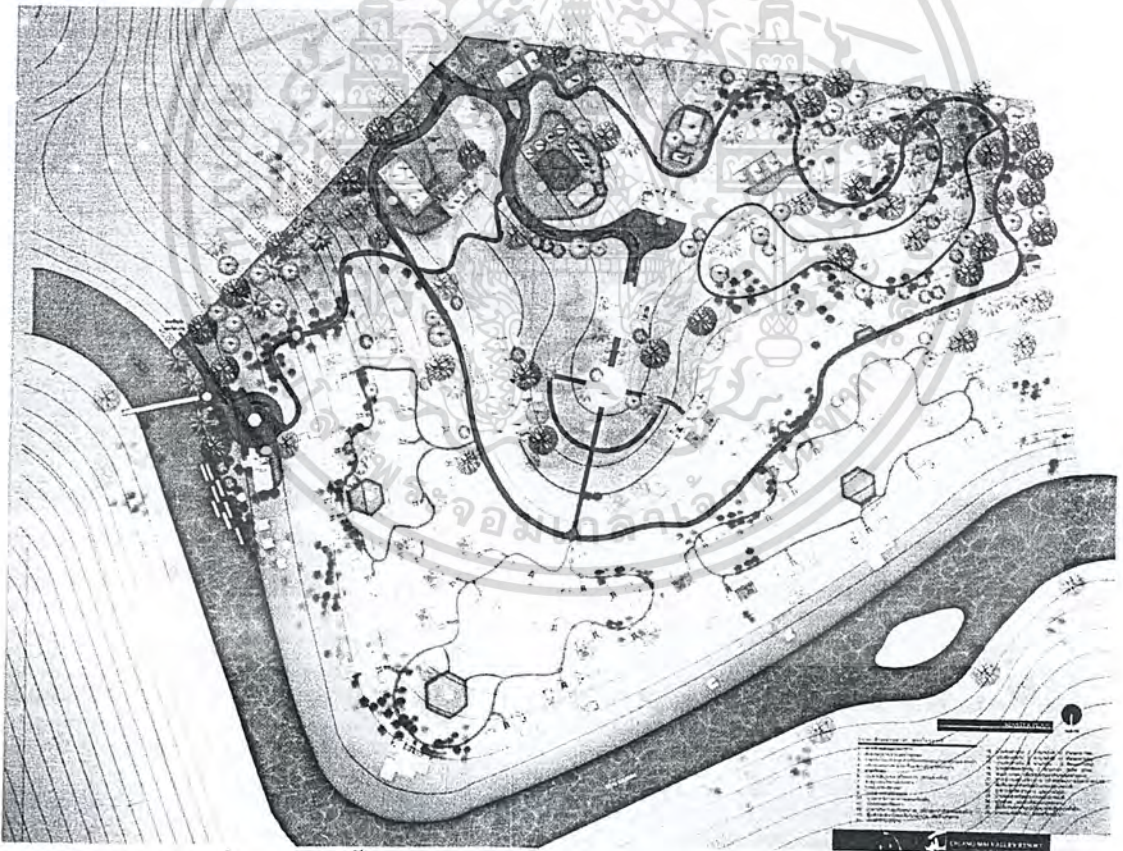
การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น

รูปที่ 8.14 แนวคิดการต่างๆ ในการออกแบบโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารทงงานที่จัดทำขึ้นเพื่อการนำเสนอข้อมูลเบื้องต้นเท่านั้น ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

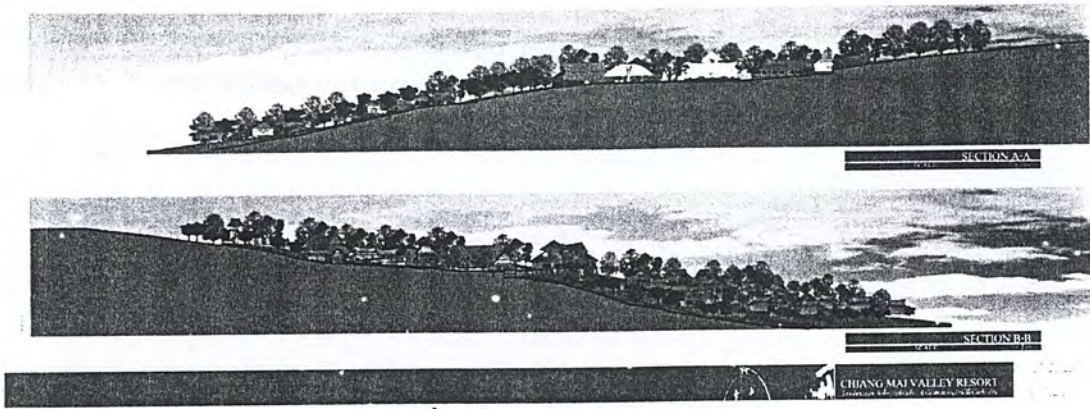

รูปที่ 8.15 ผังบริเวณรวมของโครงการ

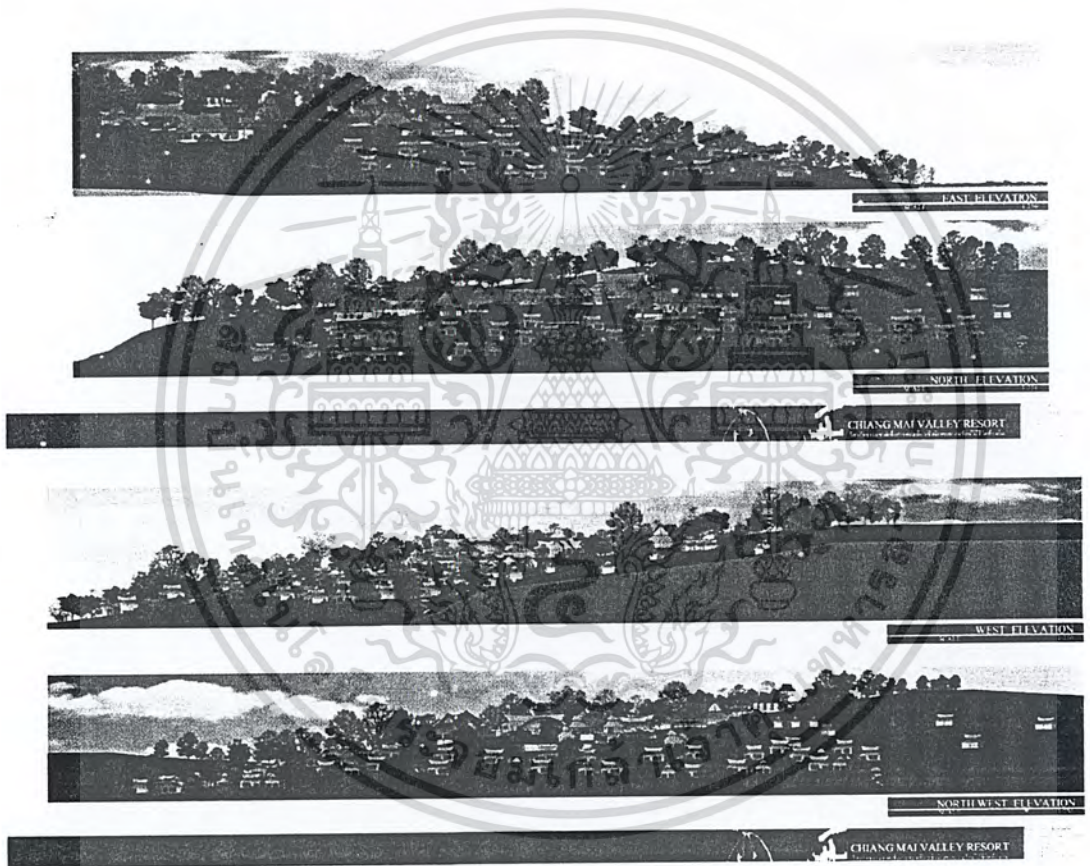

รูปที่ 8.16 ผังพื้นพร้อมแสดงตำแหน่งส่วนต่างๆ ของโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

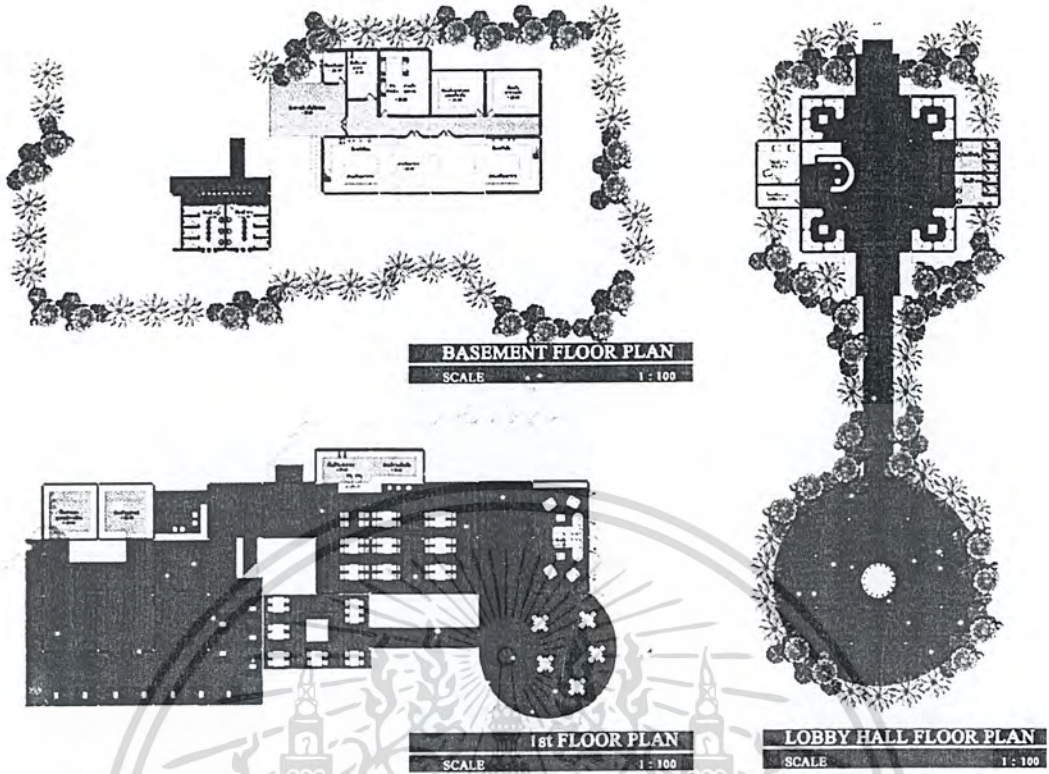

รูปที่ 8.17 รูปตัดของโครงการ

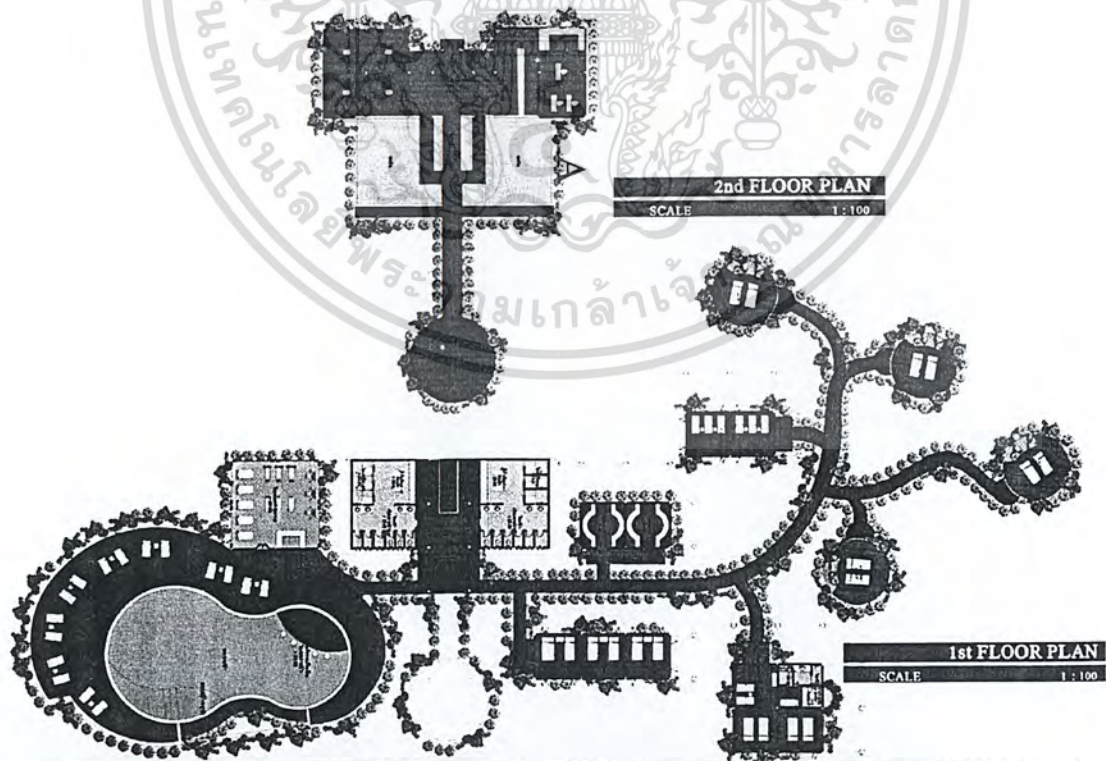

รูปที่ 8.18 รูปด้านของโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

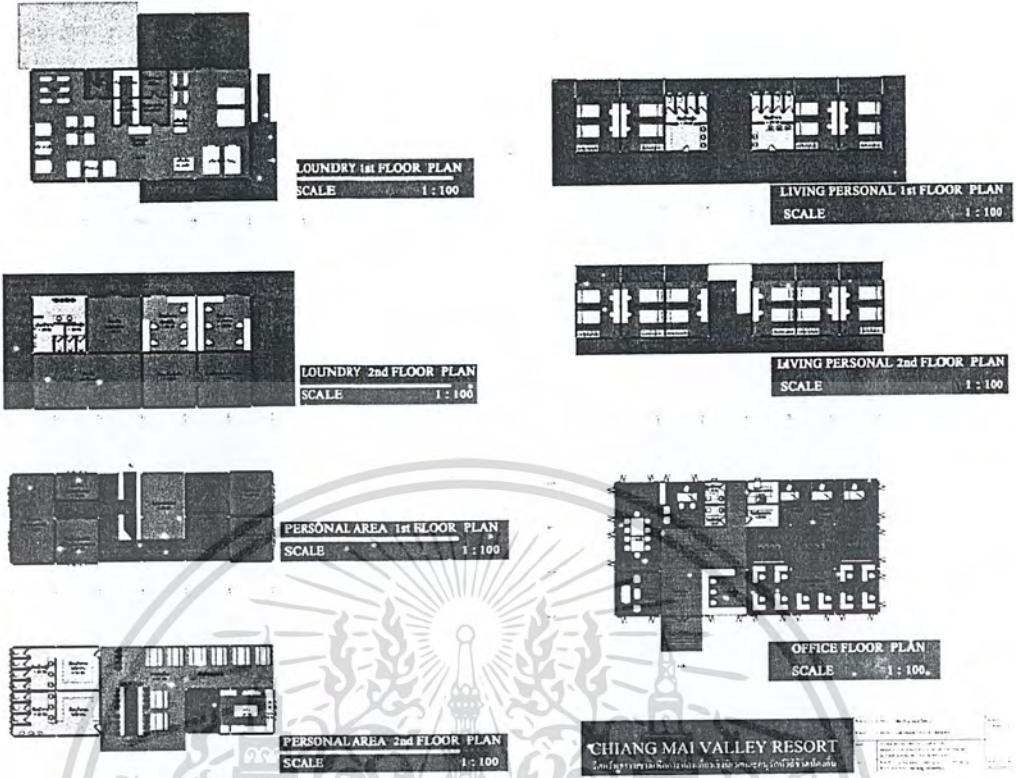

รูปที่ 8.19 ผังพื้นที่ส่วนร้านอาหาร และส่วนโถงต้อนรับของโครงการ

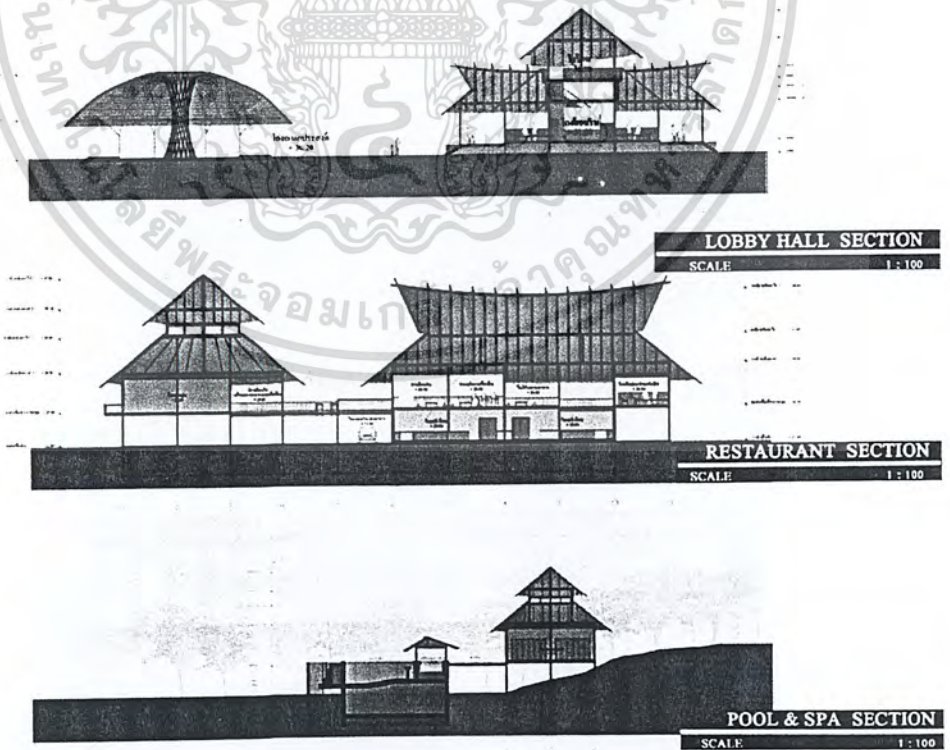

เอก... CHIANG MAI VALLEY RESORT

ไม่ว่ากรณีรูปที่ 8.20 ผังพื้นที่ส่วนสปา สระว่าน้ำ และส่วนออกกำลังกายของโครงการ

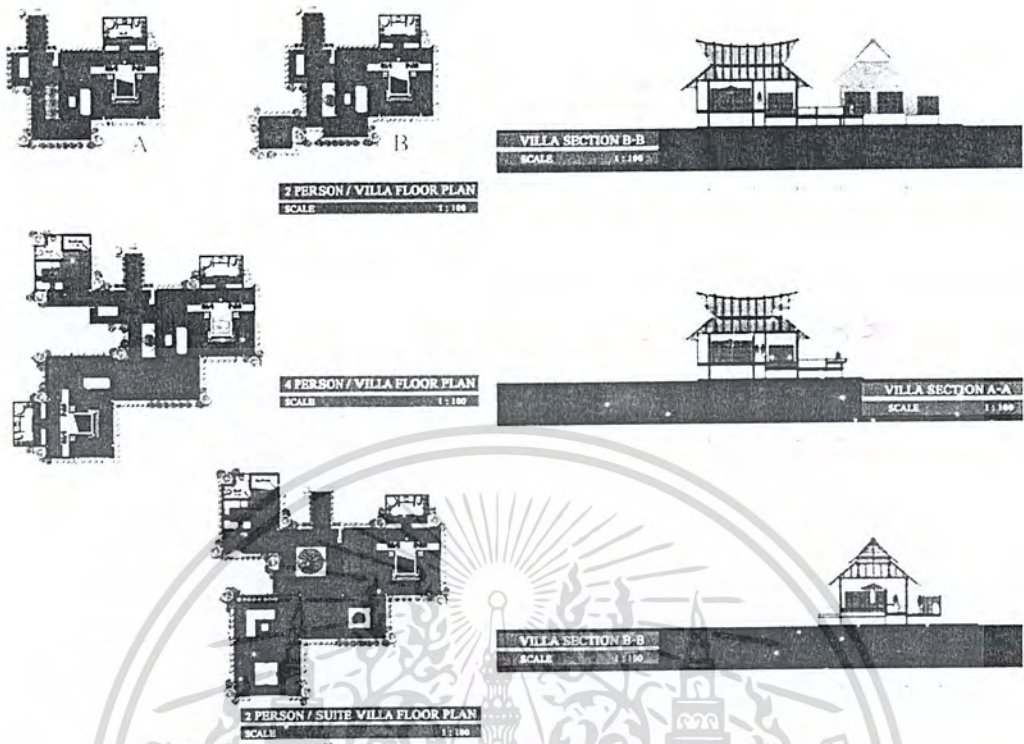

รูปที่ 8.21 ผังพื้นที่ส่วนบริการ และพื้นที่สำหรับพนักงานของโครงการ

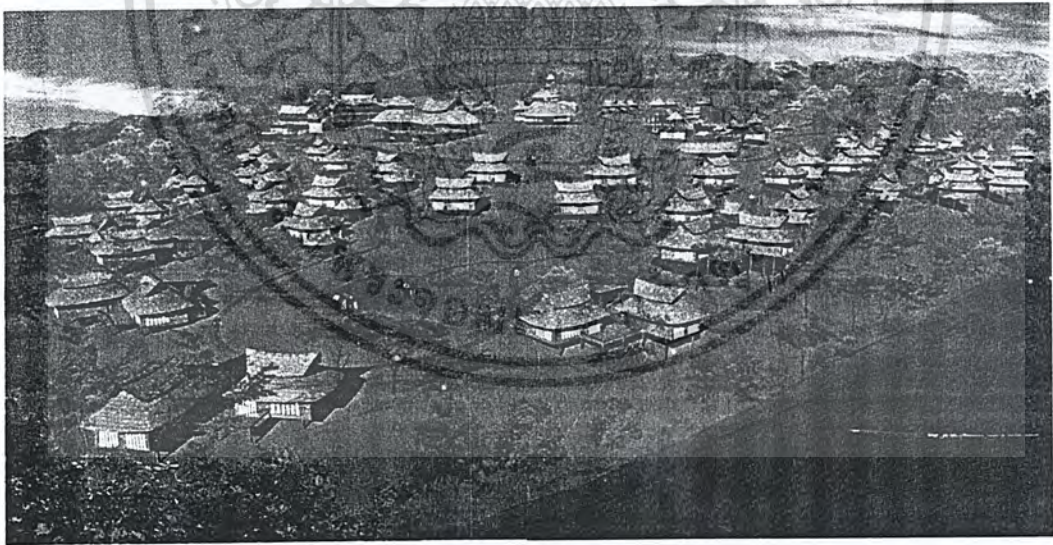

เอกส... CHIANG MAI VALLEY RESORT

ไม่อาจกรณิได้ รูปที่ 8.22 รูปตัดขยายส่วน โถงต้อนรับ ร้านอาหาร และสระว่ายน้ำของโครงการ

รูปที่ 8.23 ผังพื้น และรูปตัดขยายส่วนบ้านพักของโครงการ

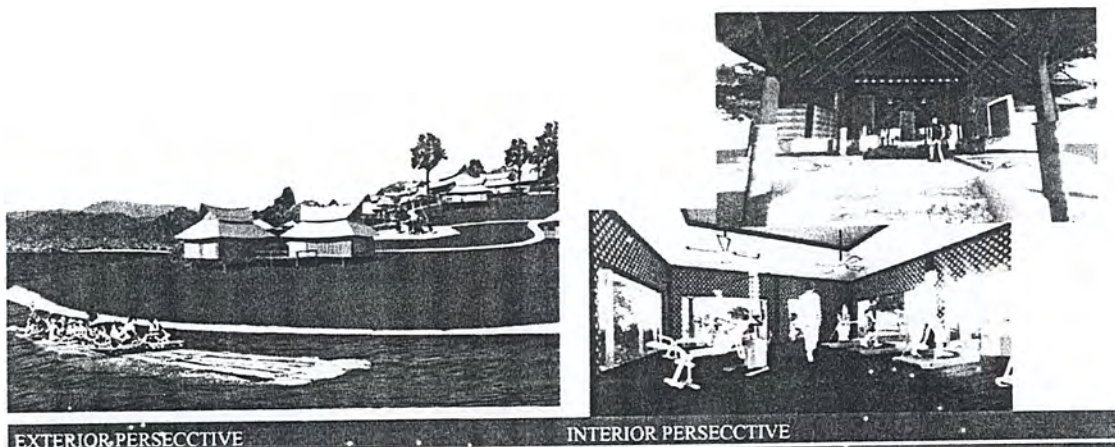

EXTERIOR PERSECITIVE

CHIANG MAI VALLEY RESORT

รูปที่ 8.24 ทศนียภาพรวมของโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

EXTERIOR PERSECITIVE

INTERIOR PERSECITIVE

CHIANG MAI VALLEY RESORT

รูปที่ 8.25 ทักษณียภาพภายนอก และภายในพื้นที่ส่วนต่างๆ ของโครงการ

INTERIOR BEDROOM

COURT & CORRIDOR

TYPICAL VILLA : EXTERIOR PERSPECTIVE

TYPICAL VILLA : INTERIOR PERSPECTIVE

TYPE 1
2 VILLA / PERSON (A)

TYPE 2
2 VILLA / PERSON (B)

TYPE 3
4 PERSON / VILLA

TYPE 4
2 PERSON / SUITE VILLA

รูปที่ 8.26 ทักษณียภาพภายนอก และภายในพื้นที่ส่วนบ้านพักของโครงการ
ไม่ว่ากรณีใดๆ พืชพันธุ์ที่นำมาใช้ตกแต่งสวนและตกแต่งอาคารนั้นจะต้องเป็นพันธุ์ไม้ที่ทนทานและดูแลง่าย

ภาคผนวก ก.

ประเภท – ขนาดโรงแรม

ความหมายของโรงแรม

โรงแรม คือ ที่พักแรมที่สร้างขึ้นเฉพาะและแบ่งเป็นห้องพัก มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นแก่ นักเดินทาง และเก็บค่าเช่าเป็นรายห้อง

โรงแรมกลุ่มต่าง ๆ คือ การแบ่งกลุ่มโรงแรมตามระดับราคา และเป็นการจัดกลุ่มเพื่อประโยชน์ทางสถิติเท่านั้น ไม่ได้ถือเป็นเกณฑ์ตามมาตรฐานสากล

1. กลุ่มที่ 1 ราคาห้องเดี่ยว ตั้งแต่ราคา 2,500 บาทขึ้นไป
2. กลุ่มที่ 2 ราคาห้องเดี่ยว ตั้งแต่ราคา 1,500 – 2,499 บาท
3. กลุ่มที่ 3 ราคาห้องเดี่ยว ตั้งแต่ราคา 1,000 – 1,499 บาท
4. กลุ่มที่ 4 ราคาห้องเดี่ยว ตั้งแต่ราคา 500 – 999 บาท
5. กลุ่มที่ 5 ราคาห้องเดี่ยว ราคาต่ำกว่า 500 บาท

ลักษณะสำคัญของโรงแรม

1. โรงแรมเป็นสถานที่เคลื่อนไหวจากแหล่งที่ตั้งไม่ได้
2. ทุกคนมีสิทธิเข้าพัก ได้ ยกเว้นเด็กซึ่งไม่มีผู้ดูแลมาพักด้วย
3. โรงแรมเป็นวิสาหกิจที่ขายสินค้าและบริการอย่างชนิดที่คำนวณให้มีกำไรพอสมควรซึ่งขึ้นอยู่กับข้อปฏิบัติการของสากล การเงินของโรงแรมมีสถานะ “อับบาล” คือ ไม่มีผู้ใดสั่งการในเรื่องการเงิน นอกจากเจ้าของ, ผู้จัดการ หรือคณะกรรมการที่ได้รับมอบหมาย
4. โรงแรมควรจัดให้บริการทั้งแบบเดี่ยว และแบบกลุ่ม
5. โรงแรมจะต้องจัดให้มีการบริการเอกรูปครบถ้วน สำหรับสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว โดยอย่างน้อยจะต้องมีทั้งห้องนอนและห้องน้ำ ส่วนบริการอื่นที่โรงแรมควรมีคือ อาหาร, บริการซักรีด, เครื่องดื่ม, ไปรษณีย์, ที่ระลึก, ที่ประชุมหรืออื่น ๆ

การศึกษารูปแบบของโรงแรม

สามารถแบ่งออกได้ตามหลักวิชาการดังนี้ คือ

1. การแบ่งชนิดตามลักษณะที่ตั้ง
2. การแบ่งชนิดตามมาตรฐานโรงแรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น กรุณาแจ้งผู้จัดทำเอกสารหากมีข้อสงสัยหรือข้อผิดพลาดใดๆ แจ้งถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. การแบ่งชนิดตามขนาดของโรงแรม
4. การแบ่งชนิดตามการดำเนินการของโรงแรม

5. การแบ่งชนิดตามระยะเวลาการเข้าพัก
6. การแบ่งชนิดตามลักษณะการเข้าพัก

ซึ่งแต่ละชนิดมีรายละเอียดดังนี้

1. การแบ่งชนิดตามลักษณะที่ตั้ง สามารถแบ่งได้ 4 ชนิด ดังนี้

- ก. โรงแรมในเมือง (City Hotel, Conventional Hotel) คือ โรงแรมตามเมืองใหญ่ ๆ ที่มีความสำคัญทางการค้า, ธุรกิจ, การทูต, การท่องเที่ยว หรืออื่น ๆ
- ข. โรงแรมในเมืองเล็ก (Small City Hotel) คือ โรงแรมที่อยู่ในเมืองขนาดเล็ก ห่างไกลจากชุมชนของเมืองใหญ่
- ค. โรงแรมตากอากาศ คือ โรงแรมที่อยู่ตามสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เช่น ชายหาด, ริมทะเล,ภูเขา
- ง. โรงแรมท่าอากาศยาน คือ โรงแรมซึ่งตั้งอยู่ใกล้กับท่าอากาศยาน

2. การแบ่งชนิดตามมาตรฐานโรงแรม

- ก. โรงแรมชั้นพิเศษ (Luxury Hotel) มีส่วนที่ให้บริการและการบริการพิเศษต่าง ๆ ครบถ้วน
- ข. โรงแรมชั้นหนึ่ง (First Class Hotel) มีส่วนที่ให้บริการและสิ่งอำนวยความสะดวก ครบถ้วน
- ค. โรงแรมชั้นสอง (Second Class Hotel) ลักษณะการบริการและองค์ประกอบต่าง ๆ ต่ำกว่าโรงแรมชั้นหนึ่ง
- ง. โรงแรมชั้นสาม (Third Class Hotel) การบริการและส่วนประกอบที่อำนวยความสะดวกต่าง ๆ มีน้อยหรือบางส่วนไม่มี
- จ. โรงแรมชั้นสี่ หรือโรงแรมราคาถูก (Cheap Hotel) ให้บริการด้านที่พักค้างคืน หรือห้องนอนเท่านั้น

3. การแบ่งชนิดตามขนาดของโรงแรม

- ก. โรงแรมขนาดใหญ่ มีจำนวนตั้งแต่ 300 ห้องพักขึ้นไป
- ข. โรงแรมขนาดกลาง มีจำนวนห้องพัก 25 – 299 ห้อง
- ค. โรงแรมขนาดเล็ก มีจำนวนห้องพักน้อยกว่า 25 ห้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. การแบ่งชนิดตามการดำเนินการของโรงแรม

- ก. ลักษณะอเมริกัน (American Plan Hotel) คือห้องพักรวมกับค่าอาหารด้วย ซึ่งอาจเป็น 2-3 มื้อ
- ข. ลักษณะยุโรป (Europe Plan Hotel) คือ คิดเพียงอัตราค่าห้องพักเท่านั้น ไม่รวมค่าอาหาร
- ค. ลักษณะผสม (Dual Plan Hotel) คือมีทั้ง 2 แบบ ให้แขกเลือกในการรับบริการได้ตามต้องการ

5. การแบ่งชนิดตามระยะเวลาการเข้าพัก

- ก. Transient Hotel มีระยะเวลาการเข้าพักสั้นเพียงวันเดียวหรือมากกว่านั้น ไม่มีการจองห้องพักล่วงหน้า
- ข. Resident Hotel มีระยะเวลาการเข้าพักนานหลายวัน อาจเป็นอาทิตย์, เดือน หรือปี
- ค. Resort Hotel เป็นแบบที่พักผ่อนหรือพักผ่อน อาจมีระยะเวลาการเข้าพักตั้งแต่ 3-20 วัน ตามความต้องการของผู้เข้าพัก

6. การแบ่งชนิดตามลักษณะการเข้าพัก

- ก. Business เป็นโรงแรมสำหรับนักธุรกิจ ซึ่งอาจมีส่วนประชุมหรือจัดงานเลี้ยงเพิ่มเข้าด้วย
- ข. Leisure of Tourist เป็น โรงแรมสำหรับพักผ่อนและท่องเที่ยว อาจมีส่วนบริการต่าง ๆ สำหรับการพักผ่อนรอบ ๆ โรงแรม
- ค. Sport เป็นโรงแรมสำหรับกีฬา โดยอาจมีส่วนเล่นกีฬาประกอบภายในตัวโรงแรมด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ข.

คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับ โรงแรม/รีสอร์ท

แผนกต้อนรับส่วนหน้า

Back of the house

- แผนกหลังบ้าน หมายถึง แผนกต่าง ๆ ของ โรงแรม ให้บริการด้านวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ แก่แขก โดยที่ไม่ค่อยได้ติดต่อกับแขก หรือสาธารณชนทั่วไป

Complimentary

- ให้ฟรี ให้เป็นอภิชนนทานการ พนักงานโรงแรมนิยมพูดว่า คอม เช่น ห้องคอม หมายถึง ห้องที่ไม่ต้องคิดเงิน

Double

- ห้องพักสำหรับพัก 2 คน

F.I.T.

- เป็นคำย่อมาจาก หมายถึงแขกที่มาพักโรงแรมแบบเดี่ยว คือ ไม่ได้มาเป็นกลุ่มและไม่สังกัดกลุ่มใดเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า Transient guest

Front desk

- บริเวณในห้องโถงส่วนหน้าของโรงแรมที่แขกมาลงทะเบียน แจ้งออก รับหรือฝากกุญแจ รับจดหมายและติดต่อเรื่องอื่น ๆ ได้แก่เคาน์เตอร์ส่วนหน้านั้นเอง

Front Office

- แผนกต้อนรับส่วนหน้าของโรงแรม ซึ่งรับผิดชอบการลงทะเบียนแขกเข้าพัก การเก็บเงินแขกที่จะกลับดูแลกุญแจ ห้องพัก การฝากข้อความต่าง ๆ ฯลฯ

Front of the house

- แผนกหน้าบ้าน หมายถึงแผนกต่าง ๆ ของโรงแรมที่เกี่ยวข้องกับสาธารณชนในด้านธุรกิจหรือบริการ ได้แก่ แผนกต้อนรับส่วนหน้า แผนกสัมภาระ แผนกประชาสัมพันธ์ เป็นต้น

Key drop

- ช่องหรือกล่องที่ให้แขกทิ้งกุญแจไว้เวลาจะออกไปข้างนอก Lobby ห้องโถงซึ่งเป็นที่ยอมรับแขกของโรงแรมและปกติจะอยู่ติดกับประตู

Red-carpet

- แพลตตรง ๆ ว่าพรมสีแดง หมายถึงวิธีปฏิบัติแบบพิเศษสำหรับบุคคลสำคัญมาก บางคนการปฏิบัติที่เป็นพิเศษนี้เรียกว่า Redcarpet treatment

Room clerk

- พนักงานที่ทำหน้าที่ลงทะเบียนแขกและจ่ายห้อง

Single

- ห้องพักสำหรับคนเดียว ห้องเดี่ยว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อพนักงานที่ทำหน้าที่ลงทะเบียนแขกและจ่ายห้องด้านการค้า
ไม่ว่าในรูปแบบใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาหรือเผยแพร่ข้อมูลนี้โดยไม่ได้รับอนุญาต

Suite (สวีท)	- ห้องชุด ห้องพิเศษ ซึ่งมักกว้างกว่าปรกติ และมีชุดรับแขก และมีห้องรับแขก บางประเภทก็มีห้องนอนมากกว่า 1 ห้อง
Surcharge	- ค่าบริการเพิ่มเติม เช่น ในวันเทศกาลทางโรงแรม อาจจะเก็บค่าบริการพิเศษเพิ่มเติมด้วย
Voucher	- ตัวหรือบัตรที่ใช้แทนเงิน เช่นเช็คที่จ่ายเงินกับบริษัท การท่องเที่ยวไปแล้ว เวลาเข้าพักก็จะถือตัว ไปแสดงให้เจ้าหน้าที่โรงแรมดูด้วย
WC.	- ห้องน้ำ เป็นคำย่อจากคำเต็มว่า Water closer ซึ่งแปลว่าห้องน้ำในยุโรป นิยมเรียกห้องน้ำว่า WC ส่วนในอเมริกาจะนิยมเรียกว่า Restroom ในเมืองไทยนิยมเรียกว่า Toilet ในประเทศอังกฤษเอง นอกจากใช้คำว่า Lavatories หรือ WC. แล้วบางครั้งก็ถึงไปใช้คำว่า Public Conveniences หรือ Gentleman / ladies แต่ถ้าเป็นภาษาพูดของชาวบ้าน จะเป็น Loo (ลู)
แผนกแม่บ้าน	
Baby – sitter	- พี่เลี้ยงเด็ก
General clean	- ทำความสะอาดครั้งใหญ่ ที่ไม่ใช่ที่ต้องทำทุกวัน
Maid’s cart	- รถเข็นของพนักงานทำความสะอาดห้องพัก ซึ่งเก็บอุปกรณ์ทำความสะอาดต่าง ๆ
Master key	- ลูกกุญแจที่สามารถเปิดประตู ได้หลายห้องหรือทุกห้อง
Rollaway	- เตียงพับและมีล้อเลื่อนได้ (เตียงเสริม)
Sleepout	- ห้องพักที่แขกลงทะเบียนไว้ แล้วไม่ได้มานอนค้างคืน
Skipper	- เช็คที่ไม่ได้จ่ายค่าห้องพัก (เช็คหนี)
Vacancy	- ห้องว่าง ห้องที่ไม่มีแขกเข้าพัก

แผนกอาหารและเครื่องดื่ม

A la carte	- เมนูอาหาร แบบที่กำหนดราคาอาหารแต่ละจานไว้ให้
------------	--

ชายเป็นชุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Banquet

- งานจัดเลี้ยง

Banquet manager	- ผู้จัดการงานเลี้ยง
Brunch	- เป็นคำที่นำคำว่า Breakfast กับ Lunch มารวมกัน หมายถึงอาหารที่รวมมือเช้ากับมือเที่ยงเอาไว้ด้วยกัน คือ กินมือเดียว ที่ประมาณ 10 โมงเช้า แทนที่จะเป็นสองมือ เหมาะสำหรับคนที่ตื่นสายในวันหยุด จะเรียกอาหารเช้าที่กินสาย หรืออาหารกลางวันที่ยังกินเร็วก็ได้
Cover	- หมายถึงอุปกรณ์รับประทานอาหารที่จัดวางไว้สำหรับ 1 คน ดังนั้นเมื่อพูดว่าห้องอาหารขายอาหารได้ 10 covers แสดงว่าสามารถรับแขกได้ 10 คนนั่นเอง
Hostess	- พนักงานต้อนรับในห้องอาหารมีหน้าที่พาแขกไปนั่งโต๊ะ
Hapery	- ผ้าที่ใช้บนโต๊ะอาหาร เช่นผ้าปูโต๊ะ (Tablecloths) ผ้าเช็ดปาก (napkins) หรือเรียกว่า Table linens
Room service	- บริการอาหารเครื่องดื่มที่บริการส่งถึงห้องพักแขก
Side Work	- งานที่ต้องทำก่อนห้องอาหารเปิด
Table d'hote	- เมนูอาหารที่แขกทุกคนบนโต๊ะจะได้รับอาหารแบบเดียวกัน โดยมีราคาที่กำหนดไว้ตายตัว
Turn the table	- เคลียร์โต๊ะแล้วจัดใหม่
Linens	- เครื่องใช้ที่ทำด้วยผ้า เช่น ผ้าเช็ดตัว ผ้าปูที่นอน ปลอกหมอน
Valet service	- บริการชักแห้งและรีดผ้า
แผนกโทรศัพท์	
Collect call	- โทรศัพท์ประเภทผู้รับสายปลายทางเป็นผู้จ่ายค่าบริการ
Conference call	- โทรศัพท์ที่สามารถคุยกันได้ทีละหลายคนโดยแต่ละคนอยู่กับคนละสถานที่
House telephone	- โทรศัพท์ที่ใช้ติดต่อกันภายในโรงแรม
Wake up service	- บริการโทรปลุกแขกในห้องพัก หรือที่นิยมเรียกกันว่า Morning Call

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แผนกซ่อมบำรุงอาคารสถานที่

Maintenance	- หมายถึง การซ่อมบำรุงต่าง ๆ ในลักษณะเพื่อการรักษาโรงแรมให้คงสภาพเดิมไว้ ได้แก่ งานทาสี ซ่อมแซมระบบท่อ ซ่อมเฟอร์นิเจอร์ที่เสียหาย ซ่อมพรม ฯลฯ
Engineering	- แผนกช่างที่มีหน้าที่ดูแลให้เครื่องจักร และเครื่องยนต์ต่างๆ ทำงานได้
Utilities	- บริการต่าง ๆ ที่มีลักษณะเป็นสาธารณูปโภค เช่น ไฟฟ้า น้ำประปา ก๊าซ เป็นต้น

แผนกรักษาความปลอดภัย

Emergency exit	- ทางออกฉุกเฉิน
Escape route	- เส้นทางหนีภัย
Fire drill	- การซ้อมดับเพลิง
Fire extinguisher	- เครื่องดับเพลิง
First aid kit	- ชุดปฐมพยาบาล
Lost and found	- ห้องที่สามารถตามหาสิ่งของที่หายไป หรือ ห้องส่งของที่เก็บได้
Safe – deposit box	- ตู้นิรภัยสำหรับเก็บของมีค่า

แผนกขาย

Allotment	- การจัดสรรห้องพักจำนวนหนึ่งสำรองให้บริษัททัวร์ แต่จะรายไว้ถ้ายังขายไม่ได้ในเวลาที่กำหนดไว้โรงแรมจะเรียกคืน คือยกเลิกการสำรอง ในธุรกิจสายการบินก็มี การจัดสรรในทำนองเดียวกัน
American plan	- ระบบการขายแบบหนึ่งที่เสนอราคาโดยรวมราคาห้องพัก กับอาหารวันละ 3 มื้อ เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า Full board หรือ en pension (ออง ปองซีออง)
Demi –pension	- (เดมิ-ปองซีออง) ระบบการขายแบบหนึ่งที่เสนอราคาโดยรวมราคาห้องพัก อาหารเช้าและอาหารมื้ออื่นอีก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะเท่านั้น ไม่ควรเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

European plan	- ระบบการขายแบบที่เสนอราคาห้องพักอย่างเดียว โดยไม่รวมค่าอาหารเช้า
Patron	- ลูกค้าประจำ
Rack rate	- อัตราค่าห้องพักที่ประกาศอย่างเป็นทางการ มักจะสูงกว่าราคาซื้อขายจริง เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า Published rate

แผนกจัดการ

Apprentice	- พนักงานฝึกงาน
Clientele	- กิจการหลายอย่างที่ดำเนินการ โดยบริษัทเดียวกัน
Deluxe	- คำที่พูดถึงลูกค้าที่มีลักษณะเป็นกลุ่มก้อน กลุ่มลูกค้า หรือ ดีเลิศ ดีเป็นพิเศษ
Facilities	- สิ่งอำนวยความสะดวก หรือบริการต่าง ๆ ที่จัดไว้ให้
High season	- ช่วงที่ขายดีที่สุดในปีหรือเรียกว่า Peak
Inn	- ที่พักสำหรับผู้เดินทาง โดยมากจะมีบริการด้านอาหารด้วย
Low season	- ช่วงที่มีแขกน้อยของปี เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า Off season
Night manager	- บุคคลที่ทำหน้าที่บริหารงานในตอนกลางคืน
Resident manager	- ผู้จัดการโรงแรมที่อาศัยอยู่ในโรงแรมนั้นด้วย
Resort	- สถานที่ใช้สำหรับพักผ่อนหรือเพื่อการบันเทิง
Tavern	- สถานที่ที่ขายเหล้า หรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ค.

การควบคุมการก่อสร้างและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

การควบคุมการก่อสร้างและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

1. เทศบัญญัติเกี่ยวกับลักษณะของอาคารและส่วนต่าง ๆ ของอาคาร

1.1 อาคารที่มีได้ก่อสร้างด้วยวัสดุถาวรและวัตถุทนไฟเป็นส่วนใหญ่ คร่าวไฟนั้นจะต้องอยู่นอกอาคารเป็นส่วนตัดต่างหาก ถ้าจะรวมคร่าวไฟไว้ในอาคารด้วยก็ได้ แต่ต้องลาดพื้นบุผนังฝาเพดานคร่าวไฟด้วยวัสดุถาวรและวัตถุทนไฟเป็นส่วนใหญ่

1.2 อาคารที่ปลูกสร้างเกินกว่า 2 ชั้น ต้องใช้วัสดุถาวรและวัตถุทนไฟเป็นส่วนใหญ่ และพื้นอาคารทุกชั้นต้องทำด้วยวัตถุทนไฟ

1.3 อาคารที่ปลูกสร้างเกินกว่าสามชั้น นอกจากมีบันไดตามปกติแล้วต้องมีทางลงหนีไฟอย่างน้อยอีกหนึ่งทาง

1.4 อาคารพาณิชย์ ห้องแถว ตึกแถว โรงงานอุตสาหกรรมและอาคารสาธารณะต้องมีที่ว่างเป็นทางเดินหลังอาคาร เพื่อใช้ติดต่อถึงกันโดยกันเขตให้ปรากฏกว้างไม่น้อยกว่า 2.00 เมตร เว้นแต่แนวอาคารด้านหลังอยู่ติดต่อกับทางสาธารณะ แต่ถ้าทางสาธารณะนั้นกว้างไม่ถึง 4.00 เมตร ต้องเว้นทางเดินด้านหลังอาคารกว้าง 2.00 เมตร จากจุดกึ่งกลาง ทางสาธารณะนั้น แต่ถ้าอาคารปลูกสร้างเป็นหน่วยเดียวกันอยู่บนถนนสองสายติดกันและแนวอาคารด้านที่อยู่ติดถนน แต่ละด้านยาวไม่เกิน 15.00 เมตร จะไม่มีทางเดินด้านหลังอาคารก็ได้

1.5 อาคารทุกชนิดจะปลูกสร้างบนที่ดินซึ่งถมด้วยขยะมูลฝอยมิได้เว้นแต่มูลฝอยนั้นจะได้กลายเป็นดินแล้วหรือได้ทับด้วยดินระทุบแน่น ไม่น้อยกว่า 30 เซนติเมตร และมีลักษณะไม่เป็นอันตรายแก่นามัย และมั่นคงพอแก่การปลูกสร้างแล้ว

1.6 รั้วหรือกำแพงเขตให้ทำได้สูงไม่เกิน 300 เซนติเมตร เหนือระดับถนนประตูรั้วหรือกำแพงทางรถเข้าเมื่อมีคานบนให้วางคานสูงตั้งแต่ 300 เซนติเมตรขึ้นไปจากระดับถนน

1.7 สะพานสำหรับรถข้ามได้ต้องมีช่องกว้างเป็นทางจราจรไม่น้อยกว่า 300 เมตรและมีส่วนลาดไม่ชันกว่า 1 ใน 10 ถ้ามีหลังคาคลุมต้องวางบนคานบนให้วางคานสูงตั้งแต่ 30 เซนติเมตรจากระดับพื้นสะพาน

1.8 ช่องทางเดินภายในอาคารให้ทำกว้างไม่น้อยกว่า 100 เซนติเมตร กับมิให้มีเสาติดกันให้ส่วนหนึ่งส่วนใดแคบกว่ากำหนด ทั้งให้มีแสงสว่างธรรมชาติและเห็นได้เวลากลางวันด้วย

1.9 ระยะคิงระหว่างพื้นถึงเพดานตรงยอดฝาหรือยอดผนังของอาคารตอนที่ต่ำสุดต้องไม่ต่ำกว่าที่กำหนดไว้ตามตารางต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารของสำนักงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประเภทการใช้อาคาร	มีระบบปรับอากาศ (ม.)	ไม่มีระบบปรับอากาศ(ม.)
พักอาศัย ห้องเรียนนักเรียนอนุบาล	2.40	2.40
สำนักงาน ห้องพักในโรงแรม	2.40	3.00
ห้องเรียน ห้องโถง ภัตตาคาร	2.70	3.00
ห้องขายสินค้า ห้องประชุม ห้องเก็บสินค้า	3.00	3.50
ห้องน้ำ - ส้วม ระเบียง ช่องทางเดิน	2.00	2.00

1.10 ห้องน้ำ ห้องส้วม ระเบียงของอาคารต้องมีระยะดิ่งระหว่างพื้นถึงเพดานตอนที่ต่ำสุด ไม่ต่ำกว่า 2.00 เมตร

1.11 โรงเก็บรถยนต์ต้องมีระยะดิ่งระหว่างพื้นถึงเพดานตรงยอดฝาหรือยอดผนังตอนที่ต่ำสุด ไม่ต่ำกว่า 2.10 เมตร

1.12 ห้องในอาคารพาณิชย์ โรงงานอุตสาหกรรม อาคารสาธารณะ ซึ่งมีระยะดิ่งระหว่างพื้นที่ถึงเพดานตรงยอดฝาหรือผนังตอนที่ต่ำสุดตั้งแต่ 4.60 เมตรขึ้นไปจะทำพื้นเพื่อประโยชน์ใช้สอยของบุคคลอีกชั้นหนึ่งในห้องนั้นก็ได้ โดยพื้นดังกล่าวนั้น จะต้องมีเนื้อที่ไม่เกิน 1 ใน 3 ของเนื้อที่ห้อง และระยะดิ่งของพื้นดังกล่าวถึงเพดานตรงยอดฝาหรือยอดผนังตอนที่ต่ำสุดต้องไม่ต่ำกว่า 2.40 เมตร และในกรณีที่จะใช้พื้นที่ห้องส่วนที่อยู่ใต้ดินดังกล่าวนี้เป็นพื้นเพื่อใช้พักอาศัยหรือเป็นทางผ่านด้วยแล้ว ระยะดิ่งระหว่างพื้นถึงเพดานใต้พื้นดังกล่าวต้องไม่ต่ำกว่า 30 เซนติเมตร

1.13 พื้นชั้นล่างของอาคารที่ตั้งอยู่ริมแนวถนนในที่ราดจะเป็นอาคารที่พักอาศัยหรือไม่ก็ตาม ต้องสูงกว่าระดับถนนนั้น ไม่ต่ำกว่า 30 เซนติเมตร

1.14 เตาไฟสำหรับการอุตสาหกรรมหรือการพาณิชย์ชนิดเป็นเตาก่อหรือเตาเหล็กให้ตั้งได้เฉพาะในอาคาร ซึ่งประกอบด้วยวัตถุน้ำมันเป็นส่วนใหญ่ เตาไฟและปล่องระบายควันไฟ จะต้องทำมิให้ฝาหรือผนังหรือหลังคาถูกความร้อนจัดได้

1.15 บันได อันเป็นประธานสำหรับอาคารสาธารณะ โรงงานอุตสาหกรรม และอาคารพาณิชย์ ต้องทำขนาดกว้างไม่น้อยกว่า 160 เซนติเมตร ช่วงหนึ่งไม่สูงเกิน 400 ซม. ลูกตั้งไม่สูงกว่า 19 เซนติเมตร ลูกนอนไม่แคบกว่า 24 เซนติเมตร ถ้าไม่มีบันไดขึ้นลงให้มากพอที่จะใช้เป็นทางลงหนีไฟได้ดีพอสมควรแล้ว ต้องมีทางลงหนีไฟอีก ตอนใดที่ต้องทำเหลี่ยมบันไดเวียน ส่วนแคบที่สุดของลูกนอนต้องไม่แคบกว่า 10 เซนติเมตร

1.16 บันไดซึ่งช่วงสูงกว่าระยะที่กำหนดไว้ ให้ทำที่พักขนาดกว้างยาวไม่น้อยกว่า ส่วนกว้างของบันไดนั้น

1.17 วัตถุหลังคาให้ทำด้วยวัตถุน้ำมัน เว้นแต่อาคารซึ่งตั้งอยู่ห่างจากอาคารอื่น ซึ่งมุงด้วยวัสดุที่ไม่ใช่วัสดุน้ำมันหรือจิกเซตที่ดินหรือทางสาธารณะเกิน 40 เมตร จึงจะใช้มุงด้วยวัสดุอื่นก็ได้

1.18 ลิฟต์สำหรับใช้บรรทุกบุคคล ให้ทำได้แต่ในอาคารซึ่งประกอบด้วยวัตถุทนไฟเป็นส่วนใหญ่ และโดยเฉพาะส่วนต่อเนื่องกับลิฟต์นั้นต้องเป็นวัตถุทนไฟทั้งสิ้น และลิฟต์นั้นจะต้องเป็นส่วนปลอดภัยไม่น้อยกว่า 4 เท่าของน้ำหนักที่กำหนดไว้

1.19 อาคารที่ปลูกสร้างสูงเกิน 7 ชั้น ให้มีพื้นที่ลาดฟ้าเพื่อใช้เป็นทางหนีไฟทางอากาศตามสภาพที่เหมาะสม

2. เทศบัญญัติเกี่ยวกับแนวอาคารและระยะต่าง ๆ

2.1 ห้ามมิให้บุคคลใดปลูกสร้างอาคาร หรือส่วนของอาคารยื่นออกมาในหรือเหนือทางเดินสาธารณะ เว้นแต่จะ ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือซึ่งจะต้องไม่เกินกำหนดต่อไปนี้ สำหรับกันสาดของพื้นที่ชั้นแรกเหนือระดับถนน

- ระยะยื่นของกันสาดไม่เกิน 200 เซนติเมตรจากผนัง
- ระยะปลายกันสาดไม่ต่ำกว่า 30 เซนติเมตร เหนือทางเท้า
- ระยะยื่นของกันสาดจะต้องไม่เกินกำหนดของสูตรนี้ด้วย

$$y = (g + r) / 10$$

สำหรับส่วนประณีตสถาปัตยกรรมของพื้นที่ชั้นอื่น ๆ

- ระยะยื่นของชายคาไม่เกิน 150 เซนติเมตรจากผนัง
- ระยะยื่นของส่วนประกอบสถาปัตยกรรมไม่เกิน 120 เซนติเมตรจากผนัง
- ระยะที่กล่าวนั้นจะต้องไม่เกินกำหนดของสูตรนี้ด้วย

$$y = (g + r) / 20$$

- ให้
- ย. = ระยะยื่นออกมาจากผนังเป็นเซนติเมตร
 - ก = ความกว้างของถนนเป็นเซนติเมตร
 - ร = ระยะผนังอาคารจากแนวถนนเป็นเซนติเมตร

2.2 ห้ามมิให้ปลูกสร้างอาคาร มีระยะค้ำระหว่างพื้นดินถึงเพดานตรงยอดฝ้ายหรือยอดผนังสูงเกินกว่าระยะราบจากผนังด้านหน้าของอาคารจนถึงแนวถนนปากตรงข้าม

2.3 สำหรับอาคารหลังเดียวกัน ซึ่งมีถนนสองสายขนานอยู่และถนนสองสายนั้นขนาดไม่เท่ากัน เมื่อส่วนกว้างของอาคารนั้นไม่เกิน 15 เมตร อนุญาตให้ปลูกสร้างถึงระดับสูงเท่าตอมแนวถนนที่กว้างได้ทั้งหลังสำหรับอาคารหลังเดียวกันซึ่งอยู่ที่มุมถนนสองสายขนาดไม่เท่ากัน อนุญาตให้ปลูกสร้างด้านถนนแคบถึงระดับสูง 2 ½ ของความกว้างแห่งถนนแคบและให้ปลูกสร้างอาคารสูง ดังว่านี้ได้เป็นระยะยาวจากมุมถนนเพียงสองเท่าของความกว้างแห่งถนนแคบนั้น

2.4 ห้ามมิให้ปลูกสร้างอาคารริมแนวทางสาธารณะ โดยมีระยะค้ำระหว่างพื้นดินถึงเพดาน

ตรงยอดฝ้าย หรือยอดผนังสูงเกินระดับ 40 เมตร ถึงแม้ว่าตรงนั้นจะเป็นถนนขนาดกว้างเท่าใดก็ตาม
 เอกสารนี้ใช้ได้ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น

2.5 อาคารที่ปลูกชิดกับที่ดินของผู้อื่นหรือชิดกับอาคารหลังหนึ่งนั้น ถ้ามีระยะต่ำหางน้อยกว่า 200 เซนติเมตร สำหรับอาคารสองชั้นลงมา หรือน้อยกว่า 300 เซนติเมตร สำหรับอาคารสองชั้นขึ้นไป ห้ามมิให้มีหน้าต่าง ประตู หรือช่องระบายลมในด้านที่ชิดกับเขตที่ดิน หรืออาคารอื่นนั้น อย่างไรก็ตาม อาคารที่ปลูกชิดกับที่ดินของผู้อื่นนั้น จะมีระยะห่างจากเขตที่ดินต่ำกว่า 50 เซนติเมตรไม่ได้ เว้นแต่จะปลูกสร้างโดยวิธีตกลงทำผนังร่วมกัน แต่ทั้งนี้ไม่เสียประโยชน์ทางสถาปัตยกรรม

2.6 อาคารต้องมีที่ว่างอันปราศจากสิ่งก่อสร้างปกคลุมไม่น้อยกว่าส่วนที่กำหนดไว้ดังต่อไปนี้

อาคารที่พักอาศัย ห้องแถว ตึกแถวและอาคารอื่นซึ่งใช้เป็นที่พักอาศัยด้วยแต่ละหลังหรือห้องให้มีที่ว่าง 30 ใน 100 ส่วนของพื้นที่ชั้นใดชั้นหนึ่งซึ่งมากที่สุดของอาคาร

อาคารซึ่งไม่ได้ใช้เป็นที่พักอาศัยด้วย แต่ละหลังหรือห้องให้มีที่ว่าง 10 ใน 100 ส่วนของพื้นที่ชั้นใดชั้นหนึ่งซึ่งมากที่สุดของอาคาร

ภายในบังคับ อาคารพาณิชย์ ห้องแถว หรืออาคารสาธารณะที่มีหน้าต่างหรือประตูเปิดสู่ภายนอกไม่น้อยกว่า 20 ใน 10 ส่วนของพื้นที่แต่ละชั้นของอาคารจะไม่มีที่ว่างเลยก็ได้

หน้าต่าง ประตู ด้านที่เปิดสู่ภายนอก หมายถึง ช่องเปิดของผนังด้านทิศทางสาธารณะ หรือด้านที่ติดต่อกับที่ดินของผู้อื่นไม่น้อยกว่า 2.00 เมตร สำหรับอาคารตั้งแต่ชั้นที่ 2 ลงมา หรือไม่น้อยกว่า 3.00 เมตร สำหรับอาคารตั้งแต่ 3 ชั้นขึ้นไป

3. เทศบัญญัติเกี่ยวกับที่จอดรถ

3.1 ให้กำหนดประเภทของอาคารซึ่งต้องมีที่จอดรถยนต์ ที่กับริยนต์และทางเข้า – ออกของรถยนต์ไว้ดังต่อไปนี้

- โรงมหรสพที่มีพื้นที่สำหรับจัดที่นั่งสำหรับคนดูตั้งแต่ 50 ที่ขึ้นไป
- โรงแรมที่มีห้องพักตั้งแต่ 30 ห้องขึ้นไป
- อาคารชุดที่มีพื้นที่แต่ละครอบครัว ตั้งแต่ 60 ตารางเมตรขึ้นไป
- ภัตตาคารที่มีพื้นที่สำหรับตั้งโต๊ะอาหารตั้งแต่ 150 ตารางเมตรขึ้นไป
- สำนักงานที่มีพื้นที่ตั้งแต่ 300 ตารางเมตรขึ้นไป
- อาคารขนาดใหญ่ที่มีความสูงเกิน 15 เมตร มีพื้นที่รวมกันเกิน 1,000 ตร.ม./ชั้น
- ห้องโถงของ โรงแรม ภัตตาคาร หรืออาคารขนาดใหญ่

3.2 อาคารหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารที่ใช้เป็นที่ประกอบกิจการหลายประเภท ถ้าเป็นประเภทของที่ต้องมีที่จอดรถยนต์ที่กับริยนต์ และทางเข้า – ออก ของรถยนต์ ตามข้อ 2 ต้องจัดให้มีจำนวนที่จอดรถยนต์ตามที่กำหนดในข้อ 3 ของแต่ละประเภทของอาคารที่ใช้เป็นที่ประกอบกิจการในอาคารหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารนั้นรวมกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ลงนามแล้วหรือมีเครื่องหมายอื่นใดที่บ่งชี้ว่าเอกสารนี้เป็นเอกสารที่ออกโดยเจ้าพนักงานเทศาภิบาลให้ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3 ที่จอดรถยนต์ 1 คัน ต้องเป็นพื้นที่สี่เหลี่ยมผืนผ้ากว้างไม่น้อยกว่า 2.50 เมตร ยาวไม่น้อยกว่า 6 เมตร โดยต้องทำเครื่องหมายแสดงลักษณะและขอบเขตของที่จอดรถยนต์ไว้ให้ปรากฏ

3.4 ที่จอดรถยนต์ต้องจัดให้อยู่ภายในบริเวณของอาคารนั้น ถ้าอยู่นอกอาคารต้องมีทางไปสู่อาคารนั้นไม่เกิน 200 เมตร

3.5 ที่กั๊บลรยนต์ต้องมีพื้นที่เพียงพอและอยู่ในที่เหมาะสมให้สามารถกั๊บลรยนต์เข้าสู่ทางเข้า – ทางออกของรยนต์ได้โดยสะดวก โดยต้องทำเครื่องหมายแสดงแนวการกั๊บลรยนต์ไว้ให้ปรากฏในกรณีที่จะจัดให้รยนต์จากทางออกจะไม่มีที่กั๊บลรยนต์ก็ได้

3.6 ทางเข้าออกของรยนต์ต้องกว้างไม่น้อยกว่า 3.50 เมตร โดยต้องทำทำเครื่องหมายแสดงทางเข้าและทางออกให้ปรากฏ และปากทางเข้าออกของรยนต์ต้องเป็นดังนี้

- แนวศูนย์กลางปากทางเข้า – ออกของรยนต์ ต้องไม่อยู่ที่ที่เป็นทางร่วมหรือทางแยก และต้องห่างจากจุดเริ่มต้น ไค้งหรือหักมุมของขอบทางร่วมหรือขอบทางแยกสาธารณะมีระยะไม่น้อยกว่า 20 เมตร สำหรับโรงมหรสพ ระยะดังกล่าว ต้องไม่น้อยกว่า 50 เมตร

- แนวศูนย์กลางปากทางเข้า – ออกของรยนต์ ต้อง ไม่อยู่เชิงลาดสะพาน และต้องห่างจากจุดเชิงลาดสะพานมีระยะไม่น้อยกว่า 50 เมตร สำหรับโรงมหรสพ ระยะดังกล่าว ต้องไม่น้อยกว่า 100 เมตร

4 เทศบัญญัติเกี่ยวกับการสุขภาพ

4.1 อาคารที่บุคคลอาจเข้าพักอาศัยหรือใช้สอยได้ ให้มีเครื่องสุขภัณฑ์ไว้ตามจำนวนอันสมควร แต่ต้องไม่น้อยกว่าอัตราที่กำหนดไว้ต่อไปนี้

ประเภทของอาคาร	ที่บัสสาวะ	อ่างล้างหน้า
- อาคารที่พักอาศัยต่อหนึ่งหลัง	-	-
- อาคารชุดต่อหนึ่งหน่วย	-	1
- ห้องแถว ตึกแถว สูงไม่เกิน 3 ชั้น ต่อ 1 คูหา	-	1
- ตึกแถวสูงเกิน 3 ชั้นต่อ 1 คูหา	1	1
- โรงแรมต่อ 1 ห้อง	-	1
- ห้องพักต่อ 50 ตารางเมตร	-	1
- อาคารสำนักงาน โรงเรียน โรงพยาบาล และอาคารพาณิชย์ ต่อ 75 ตารางเมตร	1	1
- หอประชุม โรงมหรสพ ต่อ 250 ตารางเมตร	1	1
- โรงงานอุตสาหกรรม ต่อ 400 ตารางเมตร	1	1

เอกสารนี้ (เนื้อหาของพื้นที่ถ้าเกินหนึ่งให้คิดจำนวนเต็ม) การศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 ห้องต้องมีขนาดเนื้อที่ภายในไม่น้อยกว่า 0.90 ตารางเมตร และต้องมีความกว้างภายในไม่น้อยกว่า 0.90 เมตร ถ้าเป็นห้องอาบน้ำด้วยต้องมีเนื้อที่ภายในไม่น้อยกว่า 1.50 เมตร มีลักษณะที่จะรักษาความสะอาดได้ง่าย และต้องมีห้องระบายอากาศไม่น้อยกว่าร้อยละสิบของพื้นที่ห้องหรือมีพัดลมระบายอากาศ

4.3 ส้วมต้องเป็นชนิดชำระสิ่งปฏิกูลด้วยน้ำลงบ่อเกรอะ บ่อซึม การสร้างส้วมภายในระยะ 20.00 เมตร จากเขตकुคลองสาธารณะ ต้องสร้างเป็นส้วมถึงเก็บชนิดน้ำซึมไม่ได้

4.4 อาคารชุดพักอาศัย อาคารขนาดใหญ่ที่มีใช้ตึกแถว ห้องแถว ซึ่งมีพื้นที่เกิน 2,000 ตารางเมตร หรือโรงแรม ต้องจัดให้มีที่ทิ้งขยะอันไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่ใกล้เคียง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ง.

พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๓๘

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล
 คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
 (ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๓๘)

อาทิตยทิพอาภา

เจ้าพระยามรราช

เจ้าพระยาพิชัยนทรโยธิน

ตราไว้ ณ วันที่ ๘ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๓๘

เป็นปีที่ ๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติไว้ว่า สมควรให้โรงแรมมีระเบียบอันดี
 จึงมีพระราชโองการ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภา
 ผู้แทนราษฎรดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช ๒๕๓๘”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้เมื่อพ้นกำหนด ๓ เดือนนับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้มีหน้าที่รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

“โรงแรม” หมายความว่า บรรดาสถานที่ทุกชนิดที่จัดตั้งขึ้นเพื่อรับสินจ้างสำหรับคนเดินทาง หรือบุคคลที่ประสงค์จะหาที่อยู่ หรือที่พักชั่วคราว

“นายทะเบียน” หมายความว่า เจ้าพนักงานที่รัฐมนตรีได้แต่งตั้งขึ้นให้มีหน้าที่รับจดทะเบียน และควบคุมโรงแรม

“ผู้พัก” หมายความว่า คนเดินทางหรือบุคคลอื่นใดซึ่งเจ้าสำนักจัดให้พักอาศัยในโรงแรมเพื่ออยู่หรือพักชั่วคราว โดยจะเสียสินจ้างหรือไม่ก็ตาม

“เจ้าสำนัก” หมายความว่า บุคคลผู้ควบคุมและจัดการโรงแรม

มาตรา ๔ โรงแรมจะเปิดดำเนินการได้ก็แต่เมื่อได้รับใบอนุญาตและจดทะเบียน โดย

เอกสารที่ส่งมอบเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โรงแรมที่เปิดกิจการอยู่ก่อนวันใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นคำขออนุญาตจดทะเบียนภายในกำหนดสองเดือน นับตั้งแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้เป็นต้นไป

มาตรา ๕ คำขออนุญาตเปิดโรงแรมนั้น จะต้องระบุข้อความที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง และกรณีจะเป็นอย่างไรก็ตามจะต้องมี

- (๑) ชื่อหรือยี่ห้อโรงแรม
- (๒) ประเภทโรงแรม
- (๓) ชื่อสำนักและอาชีพของเจ้าของและเจ้าสำนัก
- (๔) คำบลที่ตั้งโรงแรม

ใบอนุญาตจะต้องมีรายการดังกล่าวนี้ด้วย

ถ้าโรงแรมยังไม่ได้จัดสร้างให้ผู้ขออนุญาตยื่นแผนผังและรายการของโรงแรมที่ประสงค์จะสร้างต่อนายทะเบียน เมื่อนายทะเบียนเห็นเป็นที่พอใจว่าไม่มีสิ่งใดขัดต่อความประสงค์แห่ง

มาตรา ๖ ก็ให้นายทะเบียนอนุมัติจัดสร้างขึ้นได้

มาตรา ๖ ให้นายทะเบียนอนุญาตให้เปิดดำเนินกิจการโรงแรมต่อเมื่อเป็นที่พอใจตามคำแนะนำของพนักงานสาธารณสุขว่าความมั่นคง ความสะอาด ช่ออากาศ และสถานที่ไม่ขัดกับอนามัย ใบอนุญาตฉบับหนึ่งให้ใช้ได้เฉพาะโรงแรมเดียวและสิ้นอายุในวันที่ ๓๑ ธันวาคมของทุกปี

มาตรา ๗ (ถูกยกเลิกและบัญญัติความใหม่แทนโดยมาตรา ๓ แห่ง พ.ร.บ. โรงแรม ฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๔๕๕ และใช้ความใหม่แทนอีกครั้งโดยมาตรา ๓ แห่ง พ.ร.บ. โรงแรม ฉบับที่ ๔ พ.ศ. ๒๔๕๕ ดังต่อไปนี้)

มาตรา ๗ ในการออกใบอนุญาตเปิดโรงแรม ให้เก็บค่าธรรมเนียมตามประเภทของ โรงแรม หรือตามลักษณะของห้องพัก ตามหลักเกณฑ์หรือวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๘ การเปลี่ยนชื่อหรือยี่ห้อ การย้ายสถานที่ การเพิ่มหรือลดจำนวนห้องสำหรับพักแห่งโรงแรมจะทำได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากนายทะเบียนซึ่งได้บันทึกการอนุญาตไว้โดยถูกต้องแล้ว

มาตรา ๙ การเปลี่ยนตัวเจ้าของทั้งเจ้าของคนเก่าและคนใหม่จะต้องแจ้งเป็นหนังสือแก่นายทะเบียนภายในห้าวันนับแต่วันเปลี่ยน เมื่อเจ้าของต้องการจะเลิกดำเนินกิจการ โรงแรมจะต้องแจ้งแก่นายทะเบียนล่วงหน้าก่อนห้าวัน

มาตรา ๑๐ ในกรณีที่นายทะเบียนปฏิเสธไม่ยอมออกใบอนุญาตตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ก่อนๆ ให้อุทธรณ์ไปยังรัฐมนตรีภายในกำหนด ๑๕ วัน คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีเป็นที่สุด

มาตรา ๑๑ โรงแรมจะต้องมี

- (๑) ป้ายบอกชื่อหรือยี่ห้อเป็นภาษาไทยให้เด่นชัดติดไว้หน้าโรงแรม

(๒) ใบอนุญาตติดไว้ในที่เปิดเผยภายในโรงแรมและให้ใกล้ทางเข้าออกหน้า
 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยหรือเพื่อใช้ในการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น ยกเว้นกรณีที่มีให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(๓) เลขที่ประจำห้องพักติดไว้หน้าห้อง

มาตรา ๑๒ โรงแรมต้องมีสมุดที่มีเลขหน้าเรียงต่อกันตามลำดับสำหรับจดนามผู้พัก โดยก่อนนี้เจ้าสำนักต้องยื่นสมุดต่อนายทะเบียนเพื่อประทับตราและลงมือชื่อกำกับทุกแผ่น

มาตรา ๑๓ การที่สมุดจดนามผู้พักสูญหายหรือถูกลักนั้น มิให้ถือเป็นข้อแก้ตัวเว้นแต่จะได้แจ้งนายทะเบียนโดยไม่รอช้า

มาตรา ๑๔ (ถูกยกเลิกและบัญญัติความใหม่แทนโดยมาตรา ๔ แห่ง พ.ร.บ. โรงแรม ฉบับที่ ๔ พ.ศ.๒๕๐๓ ดังต่อไปนี้)

“ มาตราที่ ๑๔ เจ้าสำนักมีหน้าที่ต้องจัดให้จดข้อความลงในสมุดจดนามผู้พักในโอกาสแรกที่จะทำได้และให้ผู้พักซึ่งมีอายุเกิน ๑๘ ปีลงลายมือชื่อหรือลายพิมพ์นิ้วมือไว้ในสมุดจดนามผู้พักหรือในบัตรจดนามผู้พักด้วย หากผู้ใดมิยอมลงลายมือชื่อหรือพิมพ์นิ้วมือ ห้ามมิให้ผู้นั้นเข้าพักในโรงแรมสมุดจดนามผู้พักและบัตรจดนามผู้พักให้ขึ้นไปตามแบบที่กำหนดในกระทรวง และให้ถือบัตรจดนามผู้พักเป็นส่วนหนึ่งของสมุดจดนามผู้พักการจดข้อความลงในสมุดจดนามผู้พักหรือบัตรจดนามผู้พัก ต้องจดทุกรายการ ห้ามมิให้ปล่อยช่องว่างโดยไม่มีเหตุอันสมควร ถ้ารายการใดเขียนผิดห้ามมิให้ลบ แต่ให้ขีดฆ่าหรือแก้ตกเติม แล้วให้ผู้จดลงลายมือชื่อกำกับไว้ ”

มาตรา ๑๕ (ถูกยกเลิกและบัญญัติความใหม่แทนโดยมาตรา ๔ แห่ง พ.ร.บ. โรงแรม ฉบับที่ ๓ พ.ศ.๒๔๙๕ ดังต่อไปนี้)

“ มาตรา ๑๕ ผู้พักคนใดจงหรือแจ้งให้เจ้าสำนักจดลงในสมุดจดนามผู้พัก ซึ่งข้อความอย่างใด ๆ ที่รู้ว่าเป็นความเท็จก็ดี หรือข้อความที่จดหรือแจ้งนั้นอาจทำให้ผู้อื่นหรือสาธารณะชนเสียหายก็ดี มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๒๐๐ บาท ”

มาตรา ๑๖ (ถูกยกเลิกและบัญญัติความใหม่แทนโดยมาตรา ๔ แห่ง พ.ร.บ. โรงแรม ฉบับที่ ๓ พ.ศ.๒๔๙๕ ดังต่อไปนี้)

“ มาตรา ๑๖ เจ้าสำนักคนใด โดยรู้อยู่แล้วและในลักษณะอันจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่สาธารณะชนหรือผู้พัก ลงในสมุดจดนามผู้พักซึ่งรายการใด ๆ อันไม่ถูกต้องตรงกันกับข้อความซึ่งผู้พักได้ให้ถ้อยคำหรือแจ้งไว้จริง มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๒๐๐ บาท ”

มาตรา ๑๗ ให้เจ้าสำนักจัดทำหนังสือแจ้งรายการประจำวันขึ้นไว้โดยคัดสำเนารายการซึ่งลงไว้ในวันนั้นในสมุดจดนามผู้พักตามมาตรา ๑๔ และจัดส่งไปให้นายทะเบียนวันรุ่งขึ้น แล้วให้นายทะเบียนทำใบรับมอบให้ไว้เป็นสำคัญ

มาตรา ๑๘ นายทะเบียนมีอำนาจตรวจสอบสมุดจดนามผู้พักและตรวจค้นห้องพักที่ว่าง หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของโรงแรมที่เปิดไว้ให้ใช้ร่วมกันได้ทุกเมื่อ

มาตรา ๑๙ (ถูกยกเลิกและบัญญัติความใหม่แทนโดยมาตรา ๖ แห่ง พ.ร.บ. โรงแรม ฉบับที่ ๓ พ.ศ.๒๔๙๕ ดังต่อไปนี้)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“ มาตรา ๑๕ ผู้ใดเปิดโรงแรมขึ้นโดยมิได้รับอนุญาตตามมาตรา ๔ มีความผิดต้องระวางโทษปรับ ไม่เกิน ๒๐๐๐ บาท ผู้ใดดำเนินกิจการในฐานะเป็นเจ้าสำนักแห่งโรงแรมที่กล่าวมาแล้ว หรือโรงแรมซึ่งถูกยึด หรือเพิกถอนใบอนุญาต มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๑๐๐๐ บาท ”

มาตรา ๒๐ (ถูกยกเลิกและบัญญัติความใหม่แทนโดยมาตรา ๗ แห่ง พ.ร.บ. โรงแรม ฉบับที่ ๓ พ.ศ.๒๔๕๕ ดังต่อไปนี้)

“ มาตรา ๒๐ เจ้าสำนักคนใดไม่ปฏิบัติตามให้เป็นไปตามบทบัญญัติมาตรา ๘ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๔ หรือ มาตรา ๑๖ กก็ดี หรือปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎกระทรวง ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ก็ดี มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๒๐๐ บาท และถ้าศาลเห็นสมควรอาจสั่งให้ยึดใบอนุญาตได้ไม่เกินหนึ่งเดือน ”

มาตรา ๒๑ (ถูกยกเลิกและบัญญัติความใหม่แทนโดยมาตรา ๘ แห่ง พ.ร.บ. โรงแรม ฉบับที่ ๓ พ.ศ.๒๔๕๕ ดังต่อไปนี้)

“ มาตรา ๒๑ เจ้าสำนักคนใดหรือผู้พักคนใดซึ่งเห็นชัดว่าป่วยเป็นโรคเรื้อน หรือโรคติดต่ออันตราย หรือโรคติดต่อตามความหมายในกฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๒๐๐ บาท ”

มาตรา ๒๒ ถ้าเจ้าสำนัก

(๑) ละเลยไม่รักษาความสะอาดหรือช่องอากาศของโรงแรมให้เรียบร้อย แม้ได้รับคำตักเตือนเป็นหนังสือจากนายทะเบียน โดยมีความเห็นพ้องต้องกันกับเจ้าพนักงานสาธารณสุขแล้ว

(๒) โดยรู้อยู่แล้วยินยอมให้บุคคลใดๆ หลบซ่อนหรือมั่วสุมในเขตโรงแรมกับบุคคลอื่นอย่างน้อยสองคน ในลักษณะอันควรเชื่อได้ว่าจะก่อความไม่สงบในบ้านเมือง เมื่อข้าหลวงประจำจังหวัดเห็นชอบด้วยแล้ว นายทะเบียนมีอำนาจยึดใบอนุญาตได้ไม่เกินสิบห้าวัน

มาตรา ๒๓ นายทะเบียนอาจปฏิเสธใบอนุญาตได้

(๑) ถ้าเจ้าสำนักหรือบุคคลใดๆ ในสำนักโรงแรมป่วยเป็นโรค หรือเป็นพาหะของโรคใดๆ ซึ่งอาจติดต่อแก่ผู้อื่น ได้ตามความเห็นของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๒) ถ้าเจ้าสำนักถูกปรับสำหรับความผิดอันเดียวกันตั้งบัญญัติไว้ในมาตรา ๑๒ หรือ ๑๕ ซ้ำสองครั้ง

(๓) ถ้าเจ้าสำนักถูกปรับสำหรับความผิดอันเดียวกันตั้งบัญญัติไว้ในมาตรา ๑๒ หรือ ๑๕ และ ๒๑ สามครั้ง

(๔) ถ้าเจ้าสำนักได้ดำเนินกิจการ โรงแรม ในลักษณะที่ใบอนุญาตถูกยึดสองครั้งแล้ว ตามบทบัญญัติตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) ถ้าเจ้าสำนักถูกพิพากษาลงโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีขึ้นไป ตามส่วนที่ ๓, ๕ (หมวด ๒,๓)

๖,๓) (หมวดที่๑) แห่งกฎหมายลักษณะอาญา การศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(๖) ถ้าเจ้าสำนักถูกพิพากษาลงโทษจำคุกตั้งแต่สามเดือนขึ้นไปตามส่วนที่ ๕ (เว้นแต่หมวดที่ ๗ และ ๘) แห่งกฎหมายลักษณะอาญา

มาตรา ๒๔ ในกรณีที่นายทะเบียนมีอำนาจยึดใบอนุญาตตามความในมาตราก่อนๆ ถ้าเห็นสมควรที่จะตัดเตือนเจ้าสำนักนายทะเบียนอาจเรียกเจ้าสำนักมายังสำนักงาน เพื่อรับคำตัดเตือน โดยไม่ยึดใบอนุญาตก็ได้

มาตรา ๒๕ เคหะสถานใดใช้เป็นบ้านพัก กล่าวคือใช้เฉพาะเป็นที่รับบุคคลที่ประสงค์จะไปพักอาศัยอยู่ชั่วระยะเวลาสั้นอย่างหนึ่งเดือน โดยผู้มีสิทธิให้ใช้มิได้ขายอาหาร หรือเครื่องดื่มใดๆ แก่ผู้พักเป็นปกติธุระหรือแก่ประชาชน ไม่ถือว่าเป็น โรงแรมตามความหมายแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๖ สถานที่ใดจัดตั้งขึ้นให้บุคคลพักอาศัยชั่วคราวเพื่อประโยชน์ในราชการ การกุศล หรือการศึกษา หรือเพื่อประโยชน์อย่างอื่นอันเข้าหลวงประจำจังหวัดเห็นสมควรเข้าหลวงประจำจังหวัดมีอำนาจให้ความยกเว้นหรือผ่อนผันหน้าที่หรือปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ได้ตามควรแก่กรณี

มาตรา ๒๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงวางระเบียบการและกำหนดค่าธรรมเนียมต่างๆ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

(ตามมติคณะรัฐมนตรี)

นิติศาสตร์ไพศาล

รัฐมนตรี

(๕๒ ร.จ. ๑๓๖๘ ตอนที่ ๔๕ ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม

๒๔๗๘

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก จ.

ประกาศกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
เรื่อง กำหนดมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย
มาตรฐานที่พักเพื่อการท่องเที่ยว ประเภทสถานพักตากอากาศ

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย มาตรฐานที่พักเพื่อการท่องเที่ยว ประเภทสถานพักตากอากาศ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงคุณภาพการพัฒนามาตรฐานบริการด้านการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยสำนักพัฒนาการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีภารกิจในการพัฒนามาตรฐานการบริการด้านการท่องเที่ยวและแหล่งท่องเที่ยว ได้ศึกษาและจัดทำมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย มาตรฐานที่พักเพื่อการท่องเที่ยว ประเภทสถานพักตากอากาศ เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และเพื่อให้เกิดการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา จึงประกาศมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย มาตรฐานที่พักเพื่อการท่องเที่ยว ประเภทสถานพักตากอากาศ ให้สถานประกอบกิจการทั้งหลายได้ทราบและนำไปปฏิบัติโดยทั่วกัน ดังมีรายละเอียดแนบท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๐

(นายศักดิ์ทิพย์ ไกรฤกษ์)

ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก จ.

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ¹

นายสมชัย เบลูจชัย

การท่องเที่ยวคืออะไร ?

การท่องเที่ยวมีความสำคัญอย่างไร? คือคำตอบของการท่องเที่ยว ซึ่งมีความสำคัญที่หลากหลายมาก ดังนี้ (สุรเชษฐ์, 2546)

1. การท่องเที่ยวเป็นการใช้เวลาว่างของมนุษย์เพื่อแสวงหาความสุขและความเพลิดเพลินจากแหล่งท่องเที่ยวที่ไปเยือนเป็นการช่วยผ่อนคลายความเหน็ดเหนื่อยเมื่อยล้าและความเครียด ทำให้สุขภาพทางกายและจิตใจสดชื่นดีขึ้น พร้อมทั้งจะกลับไปเผชิญกับภารกิจต่างๆ และการดำรงชีวิตที่จำเจได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. การท่องเที่ยวเปิดโอกาสให้มีการศึกษาเรียนรู้ประสบการณ์ความแปลกใหม่ตลอดเวลา การเดินทาง ช่วยเพิ่มพูนประสบการณ์ชีวิตในด้านต่างๆ และเข้าใจสภาพแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยวที่ไปเยือนดีขึ้น ซึ่งเท่ากับเป็นการเพิ่มจิตสำนึกที่มีต่อสิ่งแวดล้อม

3. หากการจัดการแหล่งท่องเที่ยวมีระบบที่ดี จะสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยวและบริเวณโดยรอบได้ ซึ่งเรื่องนี้ในอดีตไม่ได้สนใจกันมากนัก จนกระทั่งกระแสการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในระดับโลกได้เข้ามามีบทบาทในประเทศไทย หลายฝ่ายเริ่มมองเห็นคุณค่าของการท่องเที่ยวต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมมากขึ้นตามลำดับ

4. การท่องเที่ยวเป็นกลไกธรรมชาติที่ก่อให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักท่องเที่ยวกับชุมชนท้องถิ่น เปิดโอกาสให้มีการเรียนรู้วัฒนธรรมของแต่ละฝ่ายดีขึ้น และนำไปสู่ความเข้าใจและมีมิตรภาพที่ดีต่อกัน

5. การท่องเที่ยวก่อให้เกิดรายได้การไหลเวียนของเศรษฐกิจและการจ้างงานทั้งในระดับท้องถิ่นภูมิภาคและประเทศโดยรวม

1-เอกสารประกอบการบรรยาย หลักสูตร “การบริหารจัดการป่าชุมชนและการพัฒนาอาชีพด้านป่าไม้” ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2549 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศคืออะไร ?

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ หรือ Ecotourism เป็นแนวความคิดที่เพิ่งปรากฏขึ้นเมื่อไม่นานมานี้ และยังมีการใช้คำภาษาอังกฤษอื่นๆ ที่ให้ความหมายเช่นเดียวกัน ที่สำคัญได้แก่ Nature Tourism, Bio Tourism, Green Tourism เป็นต้น อย่างไรก็ตาม การท่องเที่ยวดังกล่าวล้วนแต่เป็นการบ่งบอกถึง การท่องเที่ยวแบบยั่งยืน (sustainable tourism) ซึ่งจากการประชุม Globe 1990 ณ ประเทศแคนาดาได้ให้คำจำกัดความของการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนว่า "การพัฒนาที่สามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวและผู้เป็นเจ้าของท้องถิ่นในปัจจุบัน โดยมีการปกป้องและสงวน รักษา โอกาสต่างๆ ของอนุชนรุ่นหลังด้วย การท่องเที่ยวนี้มีความหมายรวมถึงการจัดการทรัพยากรเพื่อตอบสนองความจำเป็นทางเศรษฐกิจสังคม และความงามทางสุนทรียภาพ ในขณะที่สามารถรักษาเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมและระบบนิเวศด้วย" (สฤญ์, 2548)

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีลักษณะที่สำคัญคือ เป็นการท่องเที่ยวที่ดำเนินการภายใต้ขีดจำกัดความสามารถของธรรมชาติและต้องตระหนักถึงการมีส่วนร่วมของประชากร ชุมชน สภาพสังคม ขนบธรรมเนียม ประเพณี ที่มีต่อขบวนการท่องเที่ยว อีกทั้งต้องยอมรับให้ประชาชนทุกส่วนได้รับผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่เกิดจากการท่องเที่ยวอย่างเสมอภาคเท่าเทียมกัน และต้องชี้้นำภายใต้ความปรารถนาของประชาชนท้องถิ่นและชุมชนในพื้นที่ท่องเที่ยววันั้นๆ (สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และสิ่งแวดล้อม แห่งประเทศไทย, 2539 อ้างใน สฤญ์, 2548)

สำหรับความหมายของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ได้มีบุคคลหรือองค์กรต่างๆ ให้ความหมายและคำจำกัดความไว้มากมาย เป็นที่ยอมรับในระดับหนึ่งและได้รับการอ้างอิงถึงเสมอ ที่สำคัญมีดังนี้

Ceballos Lascurain (1991) อาจจะเป็นคนแรกที่ได้ให้คำจำกัดความของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศว่า "เป็นการท่องเที่ยว รูปแบบหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางไปยังแหล่งธรรมชาติ โดยไม่ให้เกิดการรบกวนหรือทำความเสียหายแก่ธรรมชาติ แต่มีวัตถุประสงค์ เพื่อชื่นชม ศึกษาเรียนรู้ และเพลิดเพลินไปกับทัศนียภาพ พืชพรรณ และสัตว์ป่า ตลอดจนลักษณะทางวัฒนธรรมที่ปรากฏในแหล่งธรรมชาติ เหล่านั้น"

Elizabeth Boo (1991) ให้คำจำกัดความการท่องเที่ยวเชิงนิเวศว่า "การท่องเที่ยวแบบอิงธรรมชาติที่เอื้อประโยชน์ต่อการอนุรักษ์ อันเนื่องมาจากการมีเงินทุนสำหรับการปกป้องดูแลรักษาพื้นที่ มีการสร้างงานให้กับชุมชนหรือท้องถิ่น พร้อมทั้งให้การศึกษาและสร้างจิตสำนึกด้านสิ่งแวดล้อม"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

The Ecotourism Society (1991) ได้ให้คำจำกัดความการท่องเที่ยวเชิงนิเวศว่า "การเดินทางไปเยือนแหล่งธรรมชาติ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการเรียนรู้ถึงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ด้วยความระมัดระวัง ไม่ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหรือทำลายคุณค่าของระบบนิเวศและในขณะเดียวกันก็ช่วยสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจที่ส่งผลให้การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติเกิดประโยชน์ต่อประชาชนท้องถิ่น"

Western (1993) ได้ปรับปรุงคำจำกัดความการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของ The Ecotourism Society ให้สั้นและกระชับ แต่มีความหมายสมบูรณ์มากขึ้นคือ "การเดินทางท่องเที่ยวที่รับผิดชอบต่อแหล่งธรรมชาติซึ่งมีการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนท้องถิ่นดีขึ้น"

The Common Wealth Department of Tourism (1994) ได้ให้คำจำกัดความการท่องเที่ยวเชิงนิเวศคือ การท่องเที่ยวธรรมชาติที่ครอบคลุมถึงสาระด้านการศึกษา การเข้าใจธรรมชาติสิ่งแวดล้อม และการจัดการเพื่อรักษาระบบนิเวศให้ยั่งยืน คำว่า ธรรมชาติสิ่งแวดล้อมยังครอบคลุมถึงขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่นด้วย ส่วนคำว่ารักษาระบบนิเวศให้ยั่งยืนนั้นหมายถึง "การป็นผลประโยชน์ต่างๆ กลับสู่ชุมชนท้องถิ่นและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ"

เสรี เวชบุษกร (2538) ให้คำจำกัดความการท่องเที่ยวเชิงนิเวศว่า "การท่องเที่ยวที่มีความรับผิดชอบต่อแหล่งท่องเที่ยว ที่เป็นธรรมชาติและต่อสิ่งแวดล้อมทางสังคม ซึ่งหมายรวมถึงวัฒนธรรมของชุมชนในท้องถิ่น ตลอดจนโบราณสถาน โบราณวัตถุที่มีอยู่ในท้องถิ่นด้วย"

กรมป่าไม้ (2548) ให้ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศว่าเป็น "การท่องเที่ยวรูปแบบหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางไปยังแหล่งธรรมชาติและแหล่งวัฒนธรรมอย่างมีความรับผิดชอบ โดยไม่ก่อให้เกิดการรบกวนหรือความเสียหายแก่ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แต่มีวัตถุประสงค์อย่างมุ่งมั่น เพื่อชื่นชม ศึกษาเรียนรู้ และเพลิดเพลินไปกับทัศนียภาพ พืชพรรณ และสัตว์ป่า ตลอดจนลักษณะทางวัฒนธรรมที่ปรากฏในแหล่งธรรมชาตินั้น อีกทั้งช่วยสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจที่ส่งผลให้การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเกิดประโยชน์ต่อชุมชนอีกด้วย"

โดยสรุปก่อนอื่นมีข้อสังเกตจากความหมายของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ซึ่งมาจากนิยามศัพท์และความหมายของคำ "Ecotourism" นั้น ขึ้นอยู่กับพื้นฐานอาชีพ ความเข้าใจ และวัตถุประสงค์ของแต่ละคนหรือองค์กร ซึ่งในภาษาไทยอาจเรียกว่า "การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์" แต่ในที่สุดราชบัณฑิตยสถาน ได้พิจารณากำหนดคำศัพท์ Ecotourism ว่า "การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อพิจารณาต่อมาคือความหมายของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศดังกล่าวข้างต้น เกือบทั้งหมดให้การยอมรับว่าการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นเพียงรูปแบบหนึ่งของการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน (sustainable tourism) ที่มีลักษณะพิเศษเป็นของตัวเอง และแตกต่างไปจากการท่องเที่ยวในรูปแบบอื่น คือ

1. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เป็นการท่องเที่ยวที่อาศัยธรรมชาติเป็นฐาน (nature - based tourism) เช่น แหล่งท่องเที่ยวประเภท อุทยาน วนอุทยาน เกาะแก่ง และชายทะเล เป็นต้น แต่อาจหมายรวมถึง ศิลปวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ และวิถีชีวิตของคนท้องถิ่น หากสิ่งเหล่านี้ปรากฏอยู่ในหรือเกี่ยวข้องกับระบบนิเวศธรรมชาติ

2. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เป็นการท่องเที่ยวที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อระบบนิเวศน้อยหรือต่ำ หรือไม่มีผลกระทบต่อวิถีทางธรรมชาติและวัฒนธรรมท้องถิ่น จนทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางลบ เพราะฉะนั้นการป้องกันและควบคุมผลกระทบอันเกิดจากการท่องเที่ยว จึงเป็นหัวใจสำคัญของการบริหารจัดการ เช่น ไม่เน้นปริมาณนักท่องเที่ยว ไม่สนับสนุนให้มีการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกเกินความจำเป็น เน้นธรรมชาติและองค์ประกอบของธรรมชาติเป็นสิ่งดึงดูด เป็นต้น

3. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เป็นการท่องเที่ยวที่เปิดโอกาสให้ผู้มาเยือนได้สัมผัส เรียนรู้และเข้าใจธรรมชาติและองค์ประกอบธรรมชาติ (รวมทั้งศิลปวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ และวิถีชีวิตของคนท้องถิ่น) ตลอดจนผลกระทบของมนุษย์ที่มีต่อระบบนิเวศ เพื่อให้นักท่องเที่ยวมีพฤติกรรมด้านสิ่งแวดล้อมในเชิงบวก เพราะฉะนั้นการจัดระบบบริการข้อมูลและการสื่อความหมายธรรมชาติ รวมทั้งการเพิ่มพูนศักยภาพของมัคคุเทศก์จึงเป็นเรื่องสำคัญลำดับต้น

4. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เป็นการท่องเที่ยวที่สนับสนุนให้ชุมชนท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการคิด (วางแผน) การทำ (ปฏิบัติหรือดำเนินการ) และการติดตามตรวจสอบประเมินผล ร่วมกับผู้เกี่ยวข้องส่วนอื่นๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน พร้อมได้รับผลตอบแทนในเชิงเศรษฐกิจ เพื่อยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิตของท้องถิ่นด้วยความเหมาะสมเป็นธรรม

จากลักษณะดังกล่าวข้างต้น อาจสรุปความหมายของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศได้ดังนี้ “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ” หมายถึง “การเดินทางท่องเที่ยวไปตามแหล่งธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์ และมีการอนุรักษ์สภาพแวดล้อม โดยมีการควบคุมผลกระทบและสร้างบรรยากาศของการศึกษาเรียนรู้ ธรรมชาติแวดล้อม พร้อมให้ชุมชนท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมและได้รับประโยชน์เพื่อเป็นการเพิ่มพูนคุณภาพชีวิต”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ตามคำจำกัดความการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของราชบัณฑิตยสถาน แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศจะหมายรวมถึง แหล่งท่องเที่ยวที่มีเอกลักษณ์ทุกแห่งตั้งแต่แหล่งธรรมชาติ โบราณสถาน ไปจนถึงชุมชนท้องถิ่น เพราะฉะนั้นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ได้แก่ อุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เขตห้ามล่าสัตว์ป่า อุทยานประวัติศาสตร์ แหล่งโบราณคดี ไปจนถึงชุมชนต่างๆ ที่เปิดให้มีการท่องเที่ยว

แต่ปัจจุบันเรื่องการป้องกันผลกระทบสิ่งแวดล้อม และการให้ข้อมูลความรู้แก่ผู้มาเยือนตามคำจำกัดความกระทำได้บ้างในระดับหนึ่ง คือยังไม่สมบูรณ์หรือได้มาตรฐานเพียงพอ ยกเว้นแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นอุทยานแห่งชาติบางแห่งเท่านั้น อย่างเช่น อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ ดอยอินทนนท์ น้ำหนาว เขาสก แก่งกระจาน ฯลฯ

อย่างไรก็ตาม หากยึดความหมายและองค์ประกอบด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ปฏิบัติกันอยู่หลายประเทศ เช่น คอสตาริกา เคนย่า และประเทศในทวีปอเมริกากลางและอเมริกาใต้ ลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวที่จัดว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จะจำกัดวงเฉพาะที่เป็นแหล่งธรรมชาติเท่านั้น (nature-based destinations) โดยเฉพาะแหล่งท่องเที่ยวที่มีการอนุรักษ์ธรรมชาติและวัฒนธรรมของชุมชนท้องถิ่น ที่สำคัญได้แก่ อุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า และแหล่งสงวนธรรมชาติในรูปแบบอื่น

ดังนั้น ตามความหมายที่เป็นสากล ซึ่งว่าแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศนี้ ควรจะเน้นการพัฒนาและการจัดการ เฉพาะในแหล่งธรรมชาติซึ่งถือกันว่าเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เพื่อสนองตลาดการท่องเที่ยวเฉพาะ (niche market) โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มตลาดนักท่องเที่ยวที่แสวงหาความรู้และอยากเข้าไปมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและระบบนิเวศของแหล่งท่องเที่ยวควบคู่ไปกับความเพลิดเพลินและมีปฏิสัมพันธ์กับคนท้องถิ่น รวมทั้งให้ประโยชน์กลับคืนไปสู่แหล่งท่องเที่ยวและชุมชนท้องถิ่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

โดยลักษณะทั่วไปของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีดังนี้

1. เป็นพื้นที่ธรรมชาติที่มีการอนุรักษ์ไว้ รวมถึงแหล่งประวัติศาสตร์ โบราณคดี และวัฒนธรรมที่ปรากฏในพื้นที่ธรรมชาตินั้นๆ
2. มุ่งเน้นที่คุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวมากกว่าการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ
3. เน้นให้ทุกฝ่ายมีความรับผิดชอบต่อสภาพแวดล้อมธรรมชาติและวัฒนธรรมของแหล่งท่องเที่ยว
4. ให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสเรียนรู้ หรือมีประสบการณ์โดยตรงกับสภาพแวดล้อมธรรมชาติ นอกจากจะได้รับความพึงพอใจแล้ว ยังเป็นการส่งเสริมประสบการณ์ด้านสิ่งแวดล้อม
5. เป็นการท่องเที่ยวที่คืนประโยชน์สู่ธรรมชาติและชุมชนท้องถิ่นทั้งทางตรงและทางอ้อม
6. เป็นการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน

วัตถุประสงค์การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

วัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีความแตกต่างอย่างชัดเจนจากการท่องเที่ยวทั่วไป กล่าวคือ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศมุ่งเน้นในด้านการท่องเที่ยวควบคู่กับการดูแลรักษาและคงไว้ซึ่งคุณภาพสิ่งแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยว การเพิ่มพูนประสบการณ์ที่มีคุณค่าให้แก่นักท่องเที่ยว การพัฒนาจิตสำนึกและความเข้าใจของนักท่องเที่ยวในการทำคุณประโยชน์ให้แก่สิ่งแวดล้อมและเศรษฐกิจ และการปรับปรุงคุณภาพชีวิตของชุมชนที่แหล่งท่องเที่ยวตั้งอยู่ นอกจากนี้ ยังมุ่งเน้นด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตความเป็นอยู่ที่น่าสนใจของชุมชนท้องถิ่นดั้งเดิมที่ปรากฏในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เพื่อเปิดโอกาสให้มีการศึกษาเรียนรู้และสร้างความพึงพอใจเกี่ยวกับความหลากหลายและวิวัฒนาการทางวัฒนธรรมของกลุ่มชนเหล่านั้นด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์ประกอบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีองค์ประกอบสำคัญที่ควรพิจารณาอยู่ 3 ประการ คือ การสร้างจิตสำนึกเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว และการมีส่วนร่วมของชุมชนการสร้างจิตสำนึกเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นปัจจัยพื้นฐานสำคัญของแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติและระบบนิเวศ หากปัจจัยข้างต้นได้รับผลกระทบกระเทือนจากการใช้ประโยชน์ในรูปแบบใดก็ตาม โอกาสที่จะเกิดความเสื่อมโทรมหรือถูกทำลายจนด้อยคุณค่าไปก็มีอยู่สูง

1. การให้ความรู้ความเข้าใจให้แก่นักท่องเที่ยว พร้อมทั้งการสร้างจิตสำนึกในการปกป้องรักษาธรรมชาติแวดล้อมระหว่างการเดินทางท่องเที่ยวจึงเป็นสิ่งจำเป็น รวมถึงการสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ให้กับราษฎรท้องถิ่น มัคคุเทศก์ และเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ดูแลรับผิดชอบแหล่งท่องเที่ยวนั้นด้วย วิธีการสร้างจิตสำนึกในด้านการอนุรักษ์สำหรับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่นิยมใช้กันโดยทั่วไปได้แก่ การจัดทำโปรแกรมสื่อความหมายธรรมชาติ เช่น การจัดตั้งศูนย์สื่อความหมายธรรมชาติในแหล่งท่องเที่ยว การจัดเอกสารสิ่งพิมพ์ที่จำเป็นต่อการศึกษาเรียนรู้ การจัดนิทรรศการ/แผ่นป้ายบรรยายตามจุดท่องเที่ยวต่างๆ การจัดทำเส้นทางเดินป่าศึกษาธรรมชาติ รวมถึงการฝึกอบรมมัคคุเทศก์และเจ้าหน้าที่ให้สามารถชี้แนะและอธิบายเกี่ยวกับธรรมชาติและนิเวศวิทยาของสิ่งต่างๆ ที่นักท่องเที่ยวพบเห็น

2. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวเชิงนิเวศส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีความสนใจที่จะศึกษาเรียนรู้เกี่ยวกับธรรมชาติในลักษณะต่างๆ ทั้งสภาพภูมิทัศน์ตามธรรมชาติ ตลอดจนแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติที่ยากลำบากต่อการเดินทางและทำท่าย นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้จึงต้องการการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกที่ให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับธรรมชาติในแง่มุมต่างๆ ทั้งในระดับกว้างและระดับลึกซึ้ง ซึ่งเป็นเสมือนการเพิ่มพูนประสบการณ์และได้รับความพึงพอใจในการท่องเที่ยว

3. การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น การท่องเที่ยวมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของชุมชนท้องถิ่นในระยะยาว และขณะเดียวกันการท่องเที่ยวมีผลต่อการคงอยู่ของธรรมชาติแวดล้อม ดังนั้นการเปิดโอกาสให้ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศจะช่วยให้ชุมชนได้รับผลประโยชน์จากการท่องเที่ยวทั้งทางตรงและทางอ้อม และทำให้ชุมชนท้องถิ่นตระหนักถึงคุณค่าและความสำคัญของแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติและลดการพึ่งพาทรัพยากรธรรมชาติลง ซึ่งนับว่าเป็นวิธีการหนึ่งในการส่งเสริมการอนุรักษ์ ซึ่งมีความสำคัญต่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นกิจกรรมที่เอื้อให้เกิดประสบการณ์เรียนรู้แก่นักท่องเที่ยวและไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม อาทิเช่น กิจกรรมการเดินป่า กิจกรรมศึกษาธรรมชาติ กิจกรรมถ้ำรูปธรรมชาติดั้งเดิมที่ทิวทัศน์โอท็อปเสียงธรรมชาติ กิจกรรมส่อง/ดูนก กิจกรรมศึกษา/เที่ยวถ้ำ หรืออาจเป็นกิจกรรมประเภทตื่นตื่นผจญภัยหรือชื่นชมธรรมชาติก็ได้

ดังที่กล่าวมาข้างต้น การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นแนวคิดที่จะทำให้กิจกรรมการท่องเที่ยวช่วยส่งเสริมการศึกษาธรรมชาติและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศจะช่วยสร้างรายได้ และยังเป็นการสร้างงานให้กับประชาชนในท้องถิ่นเพื่อเพิ่มรายได้ เมื่อประชาชนในท้องถิ่นมีรายได้เพิ่มขึ้นจากกิจกรรมการท่องเที่ยว ก็จะช่วยลดความจำเป็นในการพึ่งพาทรัพยากรธรรมชาติเพื่อดำรงชีพ ด้วยเหตุผลดังกล่าวการท่องเที่ยวเชิงนิเวศจึงเป็นวิธีการหนึ่งที่จะทำให้การพัฒนาเศรษฐกิจการท่องเที่ยว และการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมสามารถดำเนินควบคู่กันไปได้ หรืออาจกล่าวได้ว่า การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นรูปแบบหนึ่งของการพัฒนาอย่างยั่งยืน

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศกับการพัฒนาที่ยั่งยืน

ปัจจุบันการท่องเที่ยวเชิงนิเวศได้รับการผลักดันและส่งเสริมให้เป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งของการพัฒนาอย่างยั่งยืน และยังสามารถใช้เป็นเครื่องมือหรือมาตรการหนึ่งในการส่งเสริมเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรชีวภาพซึ่งมีแนวโน้มว่าจะลดน้อยหรือเสื่อมโทรมลง อันเป็นผลมาจากการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นแนวคิดที่มีสาเหตุจากการบรรจบของแนวโน้มในด้านการอนุรักษ์และแนวโน้มแห่งการเปลี่ยนแปลงด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว กล่าวคือ ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมาประเทศต่างๆ โดยเฉพาะประเทศที่กำลังพัฒนาทั้งหลายได้พยายามผสมผสานเรื่องของการอนุรักษ์กับการพัฒนาเศรษฐกิจ โดยการใช้ประโยชน์พื้นที่อนุรักษ์ให้เป็นแหล่งพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคม ควบคู่ไปกับการสงวนรักษาระบบนิเวศตามธรรมชาติ โดยส่งเสริมให้มีการท่องเที่ยวในพื้นที่อนุรักษ์ ด้วยความเชื่อที่ว่านักท่องเที่ยวดังกล่าวนี้ จะเป็นทางเลือกหนึ่งที่เปิดโอกาสให้มีการจ้างงานและสร้างรายได้จำนวนมากทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ ซึ่งจะเป็นแรงจูงใจให้แก่ราษฎรในชนบทให้ตระหนักถึงความสำคัญและช่วยสนับสนุนการสงวนรักษาพื้นที่อนุรักษ์และทรัพยากรธรรมชาติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำหรับแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว พบว่าในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา มนุษย์มีความต้องการการท่องเที่ยวในรูปแบบผจญภัยมากขึ้น รวมทั้งการได้เข้าไปมีส่วนร่วมและสัมผัสธรรมชาติอย่างแท้จริง นอกจากนี้นักท่องเที่ยวธรรมชาติมีความต้องการที่จะศึกษาเรียนรู้เกี่ยวกับสถานที่ที่ได้ไปเยือนทั้งในด้านระบบนิเวศ ชนิดพันธุ์พืช และสัตว์ที่ได้พบเห็น รวมถึงประเด็นปัญหาด้านการอนุรักษ์ การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวนี้มีสาเหตุสำคัญจากการตื่นตัวและให้ความสนใจในเรื่องคุณภาพสิ่งแวดล้อมและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นปัญหาในประเทศต่างๆ ทั่วโลก

จากกรอบแนวความคิด Earth Summit ที่ประเทศบราซิลในปี 2535 กำหนดกระแสการท่องเที่ยวที่สำคัญ 3 ด้าน คือ ความต้องการการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ ความต้องการของตลาดการท่องเที่ยวในด้านการศึกษาเรียนรู้ และความต้องการพัฒนาดนโดยการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มาจากรากหญ้า ซึ่งจะนำไปสู่การกระจายรายได้ที่เหมาะสมในท้องถิ่น จึงนำไปสู่การเกิดทางเลือกใหม่ในการท่องเที่ยว คือ การท่องเที่ยวแบบยั่งยืน

ดังนั้นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศจึงมีแนวคิดที่สำคัญ คือ การท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบในแหล่งธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น และแหล่งวัฒนธรรมที่เกี่ยวกับระบบนิเวศโดยมีกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้องภายใต้การจัดการสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมของท้องถิ่น เพื่อมุ่งเน้นให้เกิดจิตใต้สำนึกต่อการรักษาระบบนิเวศอย่างยั่งยืน (สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย, 2540 อ้างใน มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2548)

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศจะแตกต่างไปจากแนวคิดการท่องเที่ยวเดิมๆ ที่เน้นในการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกด้านสาธารณูปโภคแต่เพียงมิติเดียว โดยการท่องเที่ยวเชิงนิเวศต้องอาศัยกระบวนการพัฒนาดน ชุมชน และสังคม โดยการนำศักยภาพที่มีเป็นทุนเดิมของสังคมมาพัฒนาและจัดการโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน ซึ่งเป็นกระบวนการบูรณาการกิจกรรมด้านต่างๆ ในท้องถิ่นเข้าด้วยกัน โดยคำนึงถึงบริบทของท้องถิ่น และสร้างเอกลักษณ์และอัตลักษณ์ท้องถิ่นอย่างแท้จริง (การสัมมนาระดับชาติเรื่องท่องเที่ยวเชิงนิเวศ, 2545 อ้างใน มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2548)

ดังนั้น โดยนัยแนวความคิดระดับชาติและนานาชาติสำหรับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศจะเกี่ยวกับการนำแหล่งทุนทางธรรมชาติและแหล่งทุนทางวัฒนธรรม มาพัฒนาบริหารจัดการเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน โดยการมีส่วนร่วมของท้องถิ่นนั้นๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Ecotourism) เป็นการท่องเที่ยวเพื่อรักษาระบบนิเวศ ซึ่งบ่งบอกให้ เห็นว่าเป็นการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน (Sustainable Tourism) การท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีสาระสำคัญ ดังนี้

1. แหล่งท่องเที่ยวที่จะส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ควรเป็นพื้นที่ธรรมชาติ ที่ มีการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อม และอาจรวมไปถึงแหล่งประวัติศาสตร์ โบราณคดี และวัฒนธรรมที่ปรากฏในพื้นที่ธรรมชาตินั้นด้วย

2. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นการท่องเที่ยวที่ทุกฝ่ายมีความรับผิดชอบต่อสภาพแวดล้อม ธรรมชาติและระบบนิเวศ โดยเป็นการท่องเที่ยวที่ไม่ทำลาย หรือทำให้ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม

3. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เน้นให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสหรือมีประสบการณ์กับสภาพ แวดล้อมธรรมชาติโดยตรง และเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวได้ศึกษาเรียนรู้สภาพแวดล้อมธรรมชาติ ซึ่งนอกจากจะได้รับความพึงพอใจแล้ว ยังจะเป็นการเสริมสร้างจรรยาบรรณด้านสิ่งแวดล้อมเชิง บวกด้วย

4. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศจะต้องเป็นการท่องเที่ยวที่ให้ประโยชน์กลับคืนสู่ธรรมชาติและ การอนุรักษ์ธรรมชาติ ในขณะที่เดียวกันจะเอื้อประโยชน์ต่อชุมชนท้องถิ่นทั้งทางตรงและทางอ้อม นอกจากนี้ จะมุ่งเน้นที่คุณค่าของธรรมชาติ หรือลักษณะเด่นที่เป็นเอกลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยว เป็นสิ่งดึงดูดนักท่องเที่ยว ไม่ใช่เน้นที่การเสริมแต่งหรือการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศกับการมีส่วนร่วมของชุมชน

มีการศึกษาวิจัยโดยชุมชนเป็นฐานในเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ แต่ยังคงขาดการศึกษา ประเมินความยั่งยืนของการมีส่วนร่วมของชุมชนในการดูแลจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อย่างไรก็ตาม ได้มีสิ่งบ่งชี้ว่าการมีส่วนร่วมของชุมชนจะยั่งยืนได้ ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ ซึ่งสรุปได้ ดังนี้

1. ความต้องการของชุมชน โครงการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศสำหรับชุมชนใดก็ตาม จะต้องเกิดจากความสนใจและความต้องการของสมาชิกชุมชนเองเป็นหลัก มิใช่หน่วยงานของทาง ราชการหรือองค์กรภาคเอกชนหรือใครก็ตามไปยึดเย็บให้ โดยที่ชุมชนไม่เต็มใจที่รับโครงการไว้ และมีส่วนร่วม อาจเพราะความเกรงใจเกรงबरมีหรืออำนาจตามวิถีธรรมชาติของชุมชนในชนบท

2. ความรู้และความตระหนักของชุมชน เป็นปัจจัยสำคัญอีกตัวหนึ่งที่จะชี้ว่าการมีส่วนร่วม ของชุมชนจะยั่งยืนหรือไม่ ความรู้และความตระหนักนี้ รวมไปถึงแนวคิดและองค์ประกอบของการ

ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ทรัพยากรท่องเที่ยวของชุมชนและศักยภาพ ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อ วัฒนธรรมและวิถีชีวิตของชุมชน (ต้นทุนทางสังคม) และสภาพแวดล้อมธรรมชาติ (ต้นทุนทาง ธรรมชาติแวดล้อม) หากดำเนินงานด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและความรู้อื่นๆ ที่จำเป็นต้องใช้ในการ พัฒนาและการบริหารจัดการ

3. การได้รับการสนับสนุนจากภายนอก ชุมชนท้องถิ่นในชนบทส่วนใหญ่มักอยู่ในภาวะ ค้อยโอกาสในหลายเรื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องความรู้และทักษะในการพัฒนาและการจัดการ ยิ่ง เรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ซึ่งเป็นงานบริการที่ต้องมีมาตรฐานขั้นต่ำ เพราะมีการแข่งขันทาง การตลาดแล้ว เป็นสิ่งที่ชุมชนท้องถิ่นไม่คุ้นเคย ก็เป็นสาเหตุทำให้เกิดความท้อแท้และไม่สามารถ ดำเนินการต่างๆ ตามความตั้งใจได้ ตรงจุดนี้หน่วยงานราชการ หรือภาคเอกชนรวมทั้ง NGOs หรือผู้รู้ต่างๆ จะต้องเข้ามาสนับสนุนหรือช่วยเหลือ สร้างความ เข้มแข็งให้แก่ชุมชนดังกล่าวในข้อ 2 อย่างจริงจังและต่อเนื่อง พร้อมสร้างภูมิคุ้มกันด้านทานต่ออิทธิพลต่างๆ เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่มี ผลมาจากการท่องเที่ยวด้วย

4. การตัดสินใจและการแบ่งปันประโยชน์ การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นจะต้องพัฒนา ให้รวมไปถึงการมีส่วนร่วมในการคิด การปฏิบัติ การแก้ไขปัญหา และการติดตามประเมินผลแบบ ครบวงจร ไม่ใช่ผู้นำหรือกลุ่มผู้นำท้องถิ่นดำเนินการเองทั้งหมด และที่สำคัญจะต้องมีกลไกและ ระบบการแบ่งปันรายได้หรือประโยชน์อื่นๆ อันเกิดจากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เป็นธรรมและความ โปร่งใส โดยเฉพาะประเด็นหลังนี้มักจะพบว่าเป็นสาเหตุของความไม่ยั่งยืนในการมีส่วนร่วมของ ชุมชนท้องถิ่นค่อนข้างสูงทีเดียว

แนวโน้มการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

การตอบรับหรือขานรับเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มีค่อนข้างสูงมาตั้งแต่จุดเริ่มต้นเมื่อ ประมาณ 10 ปีก่อน และขณะนี้การตอบรับดังกล่าวก็ยังคงมีแนวโน้มคืบหน้าไปเรื่อยๆ ในกลุ่มของ ผู้เกี่ยวข้อง กล่าวคือ

กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ผู้ดูแลอุทยานแห่งชาติได้วางกรอบนโยบายการ ท่องเที่ยวตามอุทยานแห่งชาติต่างๆ ทั้งบกและทะเล เป็นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทั้งหมด โดยเปิด โอกาสให้ชุมชนท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วม และได้ประโยชน์จากการท่องเที่ยวอย่างกว้างขวางขึ้นกว่า แต่ก่อน พร้อมดำเนินการให้เกิดโอกาสในการศึกษาเรียนรู้เกี่ยวกับระบบนิเวศและความหลากหลาย ทางชีวภาพแก่นักท่องเที่ยวที่ไปเยือน โดยผ่านกระบวนการสื่อความหมายธรรมชาติ เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารของกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ขยายการเปิดรับนักท่องเที่ยวให้ไปเยือนราคา ไม้ว่าเพื่อศึกษาเรียนรู้ประเพณีวัฒนธรรม และวิถีชีวิตของดินพร้อมหาความเพลิดเพลินกับแหล่ง

ธรรมชาติบริเวณข้างเคียง บางแห่งมีการจัดที่พักแบบ Home stay เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศที่สนใจการท่องเที่ยวในรูปแบบนี้

องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) หลายแห่งเริ่มหันมาให้เจ้าหน้าที่ความสำคัญของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมากขึ้น แม้ส่วนใหญ่ จะยังมีขีดความสามารถในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวของตน ตามแนวคิดและหลักการด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศค่อนข้างจำกัด

ส่วนราชการซึ่งมีที่ดินและทรัพยากรท่องเที่ยวอยู่บ้าง อย่างเช่น กระทรวงกลาโหม (ที่ดินทหารในจังหวัดต่างๆ) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (กรมวิชาการเกษตร กรมส่งเสริมการเกษตร กรมส่งเสริมสหกรณ์ ฯลฯ) เริ่มมีการจัดสรรงบประมาณลงไปพัฒนาที่ดินในความรับผิดชอบ เพื่อรองรับการท่องเที่ยวในรูปแบบที่เรียกกันว่า การท่องเที่ยวเชิงนิเวศบ้าง การท่องเที่ยวเชิงเกษตรบ้าง แล้วแต่ความเหมาะสม

ผู้ประกอบการการท่องเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่งบริษัททัวร์ทั้งในส่วนกลางและภูมิภาค และ NGOs ด้านการอนุรักษ์หลายราย มีการจัดนำเที่ยวเชิงนิเวศและการศึกษาเรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ในพื้นที่เป้าหมายเพิ่มมากขึ้น พร้อมจัดให้มีมัคคุเทศก์ ที่ผ่านการฝึกอบรมและมีใบอนุญาตประกอบอาชีพเป็นผู้นำ สถาบันการศึกษาหลายแห่งมีการเปิดหลักสูตร สอนเรื่องการท่องเที่ยวมากขึ้น โดยบางสถาบันมีวิชาหรือสาขาที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยตรง และมีโครงการศึกษาวิจัย และ/หรือบริการทางวิชาการ ด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศตาม โอกาสจะอำนวย นอกจากนี้หน่วยงานที่ให้การสนับสนุนด้านงบประมาณวิจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ อย่างเช่น สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ฯลฯ ก็ให้การสนับสนุนนักวิจัยทุกระดับ ดำเนินการศึกษาเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในประเด็นต่างๆ อย่างต่อเนื่อง

สำหรับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) มีบทบาทในเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมาตั้งแต่ต้น ตั้งแต่เป็นผู้นำแนวคิดเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเข้าสู่ประเทศ สนับสนุนให้มีการศึกษาศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศทุกภูมิภาค กำหนดกรอบนโยบายและแบบปฏิบัติการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของประเทศ ไปจนถึงเป็นสื่อกลางในการประสานการประชุมระดับชาติ และระดับท้องถิ่นมากมาย ต่างกรรมต่างวาระกัน รวมทั้งจัดให้มีเว็บไซต์ทางวิชาการด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ คือ http://conservation.forest.ku.ac.th/ecotourdb/cgi-bin/frame_main.asp

Home stay

Home stay ถือว่าเป็นสินค้า (product) ด้านการท่องเที่ยวที่ค่อนข้างใหม่ โดยเฉพาะในประเทศไทย เท่าที่ทราบการดำเนินงานเรื่อง Home stay ในบ้านเรา มีทั้งที่ล้มเหลวและประสบความสำเร็จในช่วงต้น เพราะขาดการมองภาพในแบบองค์รวม โดยมักจะคิดกันว่า Home stay เป็นสินค้าตัวหลัก ยิ่งแต่ให้ความสำคัญต่อทรัพยากรท่องเที่ยวและกิจกรรมท่องเที่ยวที่ค่อนข้างจำกัด

โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์ประกอบด้านการให้ความรู้หรือการสื่อความหมายสิ่งแวดล้อมเกือบไม่ปรากฏเลย

โดย Home stay เป็นเพียงองค์ประกอบหนึ่งของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ยังมีกิจกรรมการท่องเที่ยวอีกหลากหลาย เช่น การเดินป่าศึกษาธรรมชาติ การศึกษาเรียนรู้วิถีชีวิตชุมชนที่พึ่งพาทรัพยากรธรรมชาติ ซึ่งอาจมีความสัมพันธ์กันจนไม่อาจจะแยกออกได้ รวมไปถึงกิจกรรมที่บ้านอื่นๆ ที่สมาชิกชุมชนร่วมกันจรรโลง ฯลฯ จนกลายเป็นเอกลักษณ์ดึงดูดความสนใจจากนักท่องเที่ยวไทยและต่างประเทศ เป็นต้น ดังนั้น การดำเนินงานด้าน Home stay จำเป็นจะต้องให้เกิดความสมดุลกับกิจกรรมท่องเที่ยวด้านอื่นๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมธรรมชาติควบคู่ไปกับประเพณี วัฒนธรรม และวิถีชีวิตชุมชน ก็จะช่วยให้ Home stay มีคุณค่าโดดเด่นคู่ไปด้วย

Home stay แบบไทยๆ หากจะให้เหมือนสากลใน ประเทศออสเตรเลีย อเมริกา เยอรมัน นั้นไม่ได้ เพราะวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ บ้าน ไทยไม่มีห้องพักส่วนตัวเหมือนต่างประเทศ เวลารับญาติ ก็ใช้ห้องโถง จึงหาความเป็นส่วนตัวไม่ค่อยได้

Long stay

Long stay คือ การท่องเที่ยวผ่านระยะยาว ตามความหมายจาก Long stay Foundation หมายถึง การพักผ่อนระยะเวลานานในต่างประเทศ ซึ่งไม่ใช่การอพยพย้ายถิ่น หรือไปมีถิ่นฐานที่ถาวรในต่างประเทศ ลักษณะโดยทั่วไปของ Long stay คือ

1. ต้องอาศัยอยู่เป็นระยะเวลานาน คือจะอยู่นานกว่าการอยู่ในต่างประเทศโดยทั่วไปแต่ต้องกลับมายังประเทศเดิมของตน
2. มีจุดมุ่งหมายที่จะทำกิจกรรมเพื่อเป็นการพักผ่อน
3. เน้นการอาศัยอยู่กับที่มากกว่าการเดินทางท่องเที่ยว โดยการเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศคือ การหาประสบการณ์ในต่างประเทศที่ไม่สามารถพบได้ในชีวิตประจำวัน ในขณะที่ Long stay คือการหาประสบการณ์ที่พบได้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งจะมีลักษณะที่เหมือนกับการใช้ชีวิตประจำวันในต่างประเทศ
4. ต้องมีหรือเช่าที่พักในต่างประเทศที่อยู่อาศัยในชีวิตประจำวัน ไม่ใช่อยู่โรงแรมแบบนักท่องเที่ยวทั่วไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารของกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ หากมีข้อสงสัยหรือต้องการข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ โทร. 02-262-4000 หรือเว็บไซต์ www.dft.go.th

กลุ่มเป้าหมายหลักได้แก่ กลุ่มนักท่องเที่ยวที่เกษียณอายุการทำงานแล้ว กลุ่มนักเรียน นักศึกษาและเยาวชน เนื่องจากปัจจุบันมีการเกษียณอายุการทำงานเร็วกว่าในอดีตและปัจจุบันมีการ ส่งเสริมและประชาสัมพันธ์ ให้มีการศึกษามากยิ่งขึ้น จึงทำให้กลุ่มผู้เกษียณอายุการทำงานและกลุ่ม นักศึกษาเป็นกลุ่มเป้าหมายที่สำคัญเป็นกลุ่มเป้าหมายที่สำคัญ ซึ่งมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิเช่น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงสาธารณสุข กรม ประชาสัมพันธ์ ทบวงมหาวิทยาลัย สำนักงานวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงอุตสาหกรรม เป็นต้น

ผลกระทบจากการท่องเที่ยว

โดยรวมผลกระทบจากการท่องเที่ยวคือ กระแสเงินตราและค่านิยมที่ผิดๆ จากการ ท่องเที่ยว ชุมชนจะต้องมีความเข้มแข็งเพื่อเป็นฐานรากสำหรับการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน และเป็นเกราะป้องกันกระแสความชั่วร้าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งผลประโยชน์ในรูปของเงินตราที่มา กับการท่องเที่ยว

เราเห็นตัวอย่างเรื่องการพัฒนาของประเทศมากมาย ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาในด้านใดก็ตาม ผลลัพธ์สุดท้ายในด้านลบมักจะตกอยู่กับชุมชนท้องถิ่น แต่ด้านบวกซึ่งเป็นเป้าหมายสำคัญของ รัฐบาล กลับถึงมือชุมชนชนบท ซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศค่อนข้างจำกัด เพราะกระบวนการ ของการพัฒนาเหล่านั้น ให้ความสำคัญหรือนำหน้าหนักกับการเปิด โอกาสให้ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วม น้อยมาก และบางกรณีการมีส่วนร่วมที่เปิดให้ก็มีจะเป็นช่วงปลายของโครงการหรือใกล้จบ โครงการแล้ว จนชุมชนไม่อาจจะเตรียมตัวเตรียมใจรับสถานการณ์ได้ทัน เพราะเนื่องมาจากขาด องค์ความรู้ ข้อมูล และทักษะ ที่พร้อมจะรับผลพวงอันเกิดจากการพัฒนาได้ แทนที่การพัฒนาจะ เป็นประโยชน์ แต่กลับเป็นผลเสียแก่คนหมู่มากในชุมชน ซึ่งถือว่าเป็นการพัฒนาแบบไม่ยั่งยืน

จะด้วยเหตุผลดังกล่าวหรือ ไม่ก็ตาม การประชุมระดับสุดยอดของโลก หรือที่เรียกว่า The World Summit on Environment and Development ที่กรุง Rio de Janeiro ประเทศบราซิล เมื่อปี ค.ศ. 1992 ซึ่งจัดโดย UN ได้มีข้อสรุป เรื่องการพัฒนาอย่างยั่งยืน และได้รวบรวมเป็นเอกสารชื่อ Agenda 21 ซึ่งภายในมีสาระระบุว่า ทำไมการพัฒนาต่างๆ ของสมาชิกองค์การสหประชาชาติ จะต้องกระทำ ภายใต้อกรอบแนวคิดความยั่งยืน ชุมชนท้องถิ่น (ชุมชนรากหญ้า) ควรจะต้องมีบทบาทและหน้าที่ อย่างไร กระบวนการวางแผนพัฒนาและดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามแผน จะต้องเปิดโอกาสให้ ชุมชนท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมอย่างไรและในเรื่องใดบ้าง รวมทั้งการติดตามประเมินผล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การท่องเที่ยวกับสิ่งแวดล้อม

สิ่งแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยวมีหลากหลายลักษณะขึ้นอยู่กับประเภทของแหล่งท่องเที่ยว โดยทั่วไปประกอบด้วสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ชีวภาพและทางสังคมหรือวัฒนธรรม รวมทั้งวิถีชีวิตของคนในสังคม สิ่งแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยวมีความสำคัญต่อการท่องเที่ยวและการดำรงชีวิตของคนที่สำคัญอยู่เพราะเป็นฐานของการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวอันสำคัญยิ่ง

ดังนั้นการท่องเที่ยวกับสิ่งแวดล้อมจึงสัมพันธ์กันอย่างแยกไม่ออก เปรียบเสมือน "ปากกับสัตว์ป่า" หรือ "ปลากับน้ำ" หากสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมลง เช่น อากาศเป็นพิษ น้ำเสีย การจราจรแออัด ระบบนิเวศของป่าถูกทำลาย ชายหาดสกปรกหรือปะการังเสื่อมโทรม ฯลฯ การท่องเที่ยวก็ไม่สามารถดำเนินต่อไปได้อย่างยั่งยืน ประชาชนที่อาศัยอยู่บริเวณนั้นก็จะมีคุณภาพชีวิตด้อยลง ผู้ประกอบการท่องเที่ยวกลุ่มต่างๆ จะขาดรายได้ และการจ้างงานจะลดน้อยถอยลง ซึ่งทั้งหมดเป็นผลเสียต่อสังคมโดยรวม

ในอดีตที่ผ่านมา หลายประเทศในโลกเคยประสบปัญหาดังกล่าวมาแล้ว ประเทศไทยเองก็มีบทเรียนในเรื่องนี้ตามแหล่งท่องเที่ยวหลายแห่ง ซึ่งสาเหตุสำคัญเกือบทุกกรณีมักเกิดจากการพัฒนาสาธารณูปโภคสาธารณูปการและสิ่งอำนวยความสะดวก ประเภทสิ่งปลูกสร้าง สร้างเกินขอบเขตหรือกำลังความสามารถที่แหล่งท่องเที่ยวจะรับได้ ขาดการแบ่งโซนที่ถูกต้องเหมาะสม คำนึงถึงปริมาณนักท่องเที่ยวมากกว่าคุณภาพ และขาดการให้ข้อมูลความรู้เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวและฐานทรัพยากร รวมไปถึงการไม่เคารพต่อวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของคนท้องถิ่น โดยขาดการวางแผนและการจัดการที่ดี รายได้ซึ่งเกิดจากการท่องเที่ยวในแต่ละปี จึงไม่มากพอที่จะนำมาใช้ในการฟื้นฟูหรือบูรณะสิ่งแวดล้อมตามแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ได้

Carrying Capacity

Carrying Capacity หรือ CC เป็นแนวคิดทางนิเวศวิทยา ที่สื่อให้ทราบวาระบบนิเวศหนึ่งๆ นั้น มีความเปราะบางแตกต่างกัน หรือระบบนิเวศหนึ่งๆ มีระดับหรือขีดความสามารถทนทานต่อการพัฒนาหรือถูกกระทำในระดับใดระดับหนึ่งเท่านั้น หากเกินกว่านี้ระบบนิเวศจะได้รับผลกระทบกระเทือนและอาจถูกทำลายลงจนไม่อาจฟื้นกลับสู่สภาพเดิมได้อีก ทั้งนี้โดยพิจารณาจากปัจจัย ที่เป็นองค์ประกอบและโครงสร้างของระบบนิเวศเป็นบรรทัดฐาน

จากแนวคิดดังกล่าว นักวิชาการและผู้ปฏิบัติ จึงได้นำมาประยุกต์ใช้เป็นเครื่องมืออย่างหนึ่ง

ในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม Carrying Capacity ตรงกับภาษาไทยว่า "ขีดความสามารถในการรองรับได้" และเมื่อนำมาประยุกต์ใช้กับการท่องเที่ยว จึงหมายถึงขีดหรือไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระดับของแหล่งท่องเที่ยว หรือทรัพยากรท่องเที่ยวที่สามารถรองรับการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ และปริมาณการใช้ประโยชน์ของนักท่องเที่ยวสูงสุดได้โดยไม่ก่อให้เกิดผลกระทบจนทำความเสื่อมโทรมหรือทำลายทรัพยากรท่องเที่ยวหรือตัวแหล่งท่องเที่ยว

ในทางปฏิบัติ CC มักมีมาตรวัดหรือตัวกำหนดเป็น “จำนวนนักท่องเที่ยวต่อช่วงเวลา” เช่น 1 แสนคน/ปี 2 หมื่นคน/เดือน 500 คน/คืน เป็นต้น แล้วแต่ว่าจะเลือกกำหนดหน่วยวัดอย่างไรอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ยกตัวอย่างกรณีอุทยานแห่งชาติภูกระดึง ซึ่งเคยมีผู้ศึกษาไว้และกำหนดว่าขีดความสามารถในการรองรับได้ สำหรับการพักแรมของนักท่องเที่ยวบนภูอยู่ที่ 1,800 – 2,500 คน/คืน หมายความว่า ภูกระดึงสามารถรองรับนักท่องเที่ยวเข้าพักแรมได้สูงสุดระหว่าง 1,800 คน/คืน และ 2,500 คน/คืน (ขึ้นอยู่กับฤดูกาลโดยมีปริมาณน้ำเป็นตัวแปรสำคัญ นอกเหนือไปจากองค์ประกอบทางธรรมชาติอื่นๆ และขีดความสามารถในการจัดการของหน่วยงาน)

หากนักท่องเที่ยวเข้าไปพักค้างแรมมากกว่าจำนวนที่ระบุข้างต้น แม้แต่เพียงเล็กน้อย การใช้ประโยชน์พื้นที่ของนักท่องเที่ยว และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกรองรับ จะสร้างความกระทบกระเทือนต่อองค์ประกอบใดองค์ประกอบหนึ่งของระบบนิเวศ (เช่น การอัดแน่นตัวของดิน บริเวณลานกางเต็นท์ เส้นทางเดินเท้า ฯลฯ) และอาจส่งผลกระทบต่อองค์ประกอบอื่นๆ ที่เชื่อมโยงกันตามธรรมชาติเป็นแบบลูกโซ่ (เช่น ทำให้น้ำไหลซึมลงดินได้น้อยจึงทำให้พืชพรรณบริเวณข้างเคียงขาดน้ำไม่เจริญเติบโตตามปกติ) จนอาจทำให้ระบบนิเวศธรรมชาติ โดยรวมของภูกระดึงได้รับความเสียหายหรือถูกเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม (เช่น ระบบนิเวศทุ่งหญ้าป่าสนลดความอุดมสมบูรณ์ลงและอาจทำให้สภาพภูมิทัศน์โดยรวมขาดความโดดเด่นเป็นเอกลักษณ์)

นอกจากนี้ การที่มีปริมาณนักท่องเที่ยวเกิน CC ที่กำหนด ยังก่อให้เกิดปัญหาหลายประการตามมา ตั้งแต่เรื่องขยะ น้ำเสีย แสง และเสียง ไปจนถึงทำให้เกิดความหนาแน่นของปริมาณนักท่องเที่ยว เกินขีดจำกัดด้านจิตวิทยา ทำให้คุณภาพประสบการณ์ ของนักท่องเที่ยวด้อยลงไม่เป็นที่ประทับใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งแก่นักท่องเที่ยวที่ชื่นชอบและสนใจเรียนรู้ระบบนิเวศตามธรรมชาติ อย่างเช่น นักท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ซึ่งเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีแนวโน้มว่าจะมีปริมาณเพิ่มสูงขึ้นเรื่อยๆ ในอนาคต

จากทั้งหมดที่กล่าวข้างต้นแล้ว แนวคิดเกี่ยวกับ Carrying Capacity หากได้มีการนำไปศึกษากำหนดในแหล่งท่องเที่ยวที่มีระบบนิเวศเปราะบาง จะช่วยให้ผู้เป็นเจ้าของหรือผู้รับผิดชอบแหล่งท่องเที่ยว มีภาพหรือ scenario ที่ใช้เป็นกรอบทิศทาง และขอบเขตของการพัฒนา ทรัพยากรท่องเที่ยวบนฐานทางวิชาการ อันจะนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวในรูปแบบที่ยั่งยืน (sustainable tourism) ทั้งในเชิงคุณภาพ (quality) ความต่อเนื่อง (continuity) และความสมดุล (balance)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การบริหารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

เนาวรัตน์ (2545) ได้ศึกษาทักษะการทำงานของแรงงานภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในภาคเหนือตอนบน โดยพิจารณาทั้งในระดับกลุ่มประชาคมและระดับปัจเจกบุคคลจังหวัดน่าน เชียงใหม่ เชียงราย และแม่ฮ่องสอน ที่มีกิจกรรมการท่องเที่ยวในชุมชน มีการจัดเวทีเพื่อผลักดันให้เกิดความร่วมมือพัฒนาการท่องเที่ยวในทิศทางที่พึงประสงค์ พบว่าประชาคมการท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีกิจกรรมการท่องเที่ยวเป็นอาชีพหรือแหล่งรายได้เสริม มีทุนทางระบบนิเวศ (ecology capital) ทุนทางสังคมวิถีชีวิตวัฒนธรรม (social and cultural capital) เป็นเงื่อนไขที่สำคัญในการจัดการท่องเที่ยว ผวนวกเข้ากับการมีทุนมนุษย์ (human capital) ในบางด้าน เช่น ด้านอักษาศัพท์ไมตรีที่ดีงาม ประกอบเป็นเงื่อนไขให้การท่องเที่ยวเกิดขึ้นและดำรงอยู่ในชุมชนท่องเที่ยวนั้นๆ

ประชาคมการท่องเที่ยวส่วนใหญ่ยังขาดทักษะด้านการวางแผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวในชุมชน ยังขาดจุดเน้น โดยแน่ชัดว่าจะจัดการท่องเที่ยวในแนวทางที่มุ่งปริมาณนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยว หรือจะมุ่งเน้นการท่องเที่ยวในกระแสทางเลือก (alternative tourism) ที่มุ่งการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่สร้างความสมดุลระหว่างรายได้กับการท่องเที่ยวและการอนุรักษ์ระบบนิเวศ รวมทั้งการสืบทอดอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม

แนวทางการพัฒนาทักษะที่ควรเกิดขึ้นคือ การสร้างความเข้มแข็งให้กับกลุ่มประชาคมทั้งในด้านองค์กร (civic organization) ด้านสำนึกสาธารณะ (civic consciousness) และเครือข่ายขององค์กรประชาคม (civic network) พัฒนาทักษะการทำงานร่วมกันในแนวราบภายใต้ความไว้วางใจต่อกัน (trust) มากขึ้น ระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน การจัดให้มีกองทุนพัฒนาทักษะแรงงานด้านการท่องเที่ยวอย่างบูรณาการเป็นสิ่งที่ควรพิจารณาทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น

พันธกิจของการท่องเที่ยวชุมชน โดย สกว. กล่าวว่า การท่องเที่ยวชุมชน หมายถึง ทางเลือกในการจัดการท่องเที่ยวที่ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางของการท่องเที่ยวบนฐานคิดที่ว่าชาวบ้านทุกคนเป็นเจ้าของทรัพยากร และเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากการท่องเที่ยว โดยการนำเอาทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่นด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิตและวิถีการผลิตของชุมชนมาใช้เป็นต้นทุน หรือปัจจัยในการจัดการท่องเที่ยวอย่างเหมาะสม รวมทั้งมีการพัฒนาศักยภาพของคนในชุมชนให้มีความรู้ ความสามารถในการดำเนินงาน ตั้งแต่ การตัดสินใจ การวางแผน การดำเนินงาน การสรุปบทเรียน โดยเน้นให้เกิดความยั่งยืน สู้คนรุ่นลูกหลานและเกิดประโยชน์ต่อท้องถิ่น ตลอดจนคำนึงถึงความสามารถในการรองรับของ **ธรรมชาติเป็นสำคัญ**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยสนับสนุนการสร้างความรู้เพื่อพัฒนาโครงสร้างและรูปแบบการจัดการท่องเที่ยวที่นำไปสู่การกำหนดนโยบายและแผนการท่องเที่ยวระดับมหภาคและพื้นที่ ที่จะเกิดประโยชน์กับประเทศและกระจายรายได้สู่ท้องถิ่นมากขึ้น โดยเชื่อมโยงกับการสร้างความรู้ของท้องถิ่นในด้านประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ความหลากหลายทางชีวภาพ โบราณสถาน โบราณวัตถุ รวมทั้งการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน เพื่อให้ชุมชนมีทางเลือกในการพัฒนาตนเองและจัดการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรของท้องถิ่นสำหรับการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

บทสรุป

การท่องเที่ยวได้สร้างรายได้หมุนเวียนให้กับประเทศไทยมีมูลค่านับแสนล้านบาท โดยในปี 2551 รัฐบาลตั้งเป้ารายได้จากการท่องเที่ยวประมาณ 700,000 ล้านบาท จากจำนวนนักท่องเที่ยว 20 ล้านคน พร้อมมีนโยบายทำให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเอเชีย (tourism of ASIA) หวังทำกำไรกับโครงการอินชิ่งไทยแลนด์ที่บูมไปก่อนหน้านี้ (นสพ.ข่าวสด, 18 พฤศจิกายน 2549)

เป้าหมายรายได้ดังกล่าวเพิ่มขึ้นเกือบสามเท่าจาก 10 ปีที่แล้ว (ในปี 2541 มีรายได้จากการท่องเที่ยวประมาณ 242,000 ล้านบาท โดยมีนักท่องเที่ยวต่างชาติประมาณ 7 ล้านคน ซึ่งคิดเป็นประมาณร้อยละ 5 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (Gross Domestic Product, GDP) ในขณะนั้น (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2545 อ้างใน มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2548))

อย่างไรก็ตามที่ผ่านมการท่องเที่ยวทำให้เกิดผลกระทบจากการหวังผลประโยชน์จากการท่องเที่ยวของผู้ประกอบการและผู้เกี่ยวข้อง ทำให้มีผลกระทบต่อชุมชนในท้องถิ่นทั้งวิถีชีวิตและวัฒนธรรม รวมทั้งทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การจัดการการท่องเที่ยวในปัจจุบันยังขาดมาตรฐานคุณภาพรูปแบบที่เหมาะสม ขาดความตระหนักรู้ ขาดความรู้ความเข้าใจ ขาดการมีส่วนร่วมของชุมชน และขาดการร่วมมือของทุกภาคส่วนทั้งราชการ องค์กรเอกชน และประชาชน กรณีการท่องเที่ยวนี้ยังต้องรวมไปถึงนักท่องเที่ยวอีกด้วย

การบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ชุมชนต้องมีความพร้อมในการดูแลแหล่งท่องเที่ยว มีความรู้ความเข้าใจ หรือตระหนักในคุณค่าของมรดกทางวัฒนธรรมและธรรมชาติของท้องถิ่น ให้มีการพัฒนาอย่างมีทิศทางและเท่าทันกระแสทุนกระแสการท่องเที่ยวจากภายนอกให้เป็นการต่อยอดจากอารยธรรมดั้งเดิมในท้องถิ่นให้ได้

นอกจากประชาชนแล้ว องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในปัจจุบันมีบทบาทหน้าที่สำคัญมาก ดังนั้นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการสิ่งแวดล้อม ศิลปกรรมและสิ่งแวดล้อมธรรมชาติ เช่น ไม่ปล่อยให้มีการก่อสร้างบดบังภูมิทัศน์ชุมชนโบราณหรือ

สถานที่สำคัญ หรือการก่อสร้างในรูปแบบที่ไม่สอดคล้องกับศิลปกรรม ตลอดจนการบุกรุกที่สาธารณะหรือพื้นที่ป่าไม้ เป็นต้น สำหรับการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศนี้อาจจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่นที่มีพื้นที่แหล่งทรัพยากรต่อเนื่องกันด้วย เช่น พื้นที่ป่าไม้ การสร้างถนน คูคลอง เป็นต้น

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นการบริหารจัดการที่ต้องการความยั่งยืน จำเป็นต้องมีการวางแผน ทั้งในระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาวที่เป็นระบบเช่นเดียวกับการบริหารงานอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นโดยชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรราชการส่วนกลาง ร่วมกันกับองค์กรเอกชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการท่องเที่ยวแต่ละพื้นที่ โดยอยู่บนพื้นฐานข้อมูลที่ต้องร่วมกัน มีการบูรณาการความคิดเห็นร่วมกัน

นอกจากการบูรณาการผู้มีส่วนเกี่ยวข้องร่วมกันแล้ว อำนาจหน้าที่ตามระเบียบกฎหมายก็มีความสำคัญที่ต้องพิจารณาเช่นกัน คือ ขอบเขตอำนาจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดูแลทรัพยากรธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรม การส่งเสริมฝึกอบรมให้ประชาชนและเยาวชนตระหนักในคุณค่าหรือมีความรู้ความสามารถเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่น ขอบเขตอำนาจขององค์กรส่วนกลางด้านทรัพยากรธรรมชาติ โบราณสถาน การจัดการท่องเที่ยว จะมีส่วนสนับสนุนส่งเสริมหรือกระจายอำนาจให้แก่ประชาชนหรือองค์กรส่วนท้องถิ่นได้อย่างไรบ้าง ทั้งนี้ให้อยู่บนพื้นฐานการท่องเที่ยวเชิงนิเวศได้อย่างแท้จริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- ปรีชา แดงโรจน์. การโรงแรม. พิมพ์ครั้งที่ 4 กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ยูไนเต็ดโปรดักชั่น 2530
- ปรีชา แดงโรจน์. ศิลป์และศาสตร์การบริหารจัดการโรงแรม = The art and science of hotel management กรุงเทพฯ: บริษัทงษ์ชัยการพิมพ์ 2538

เอกสารอ้างอิง

- กรมป่าไม้. 2548. การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์. <http://www.forest.go.th/WEFCOM/Part2TAT.html>
- กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. 2548. นโยบาย. <http://www.mots.go.th/office.php?OfficeId=5&Action=policy>
- กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. 2548. วิสัยทัศน์. <http://www.mots.go.th/office.php?OfficeId=5&Action=vision>
- ปกรณ์ จริงสูงเนิน. 2540. การจัดการทรัพยากรป่าไม้โดยชุมชนเพื่ออนุรักษ์ป่าต้นน้ำลำธาร. (คำบรรยายนำเสนอรายงานการศึกษาต่อ คณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์วุฒิสภา. 2 มีนาคม 2540 ณ โรงแรมเวสติน จังหวัดเชียงใหม่)
- ปกรณ์ จริงสูงเนิน, เสมอ ลิ้มชูวงศ์ และ ชัยรัตน์ จงก้องเกียรติ. 2539. การจัดทำแผนงานพัฒนาป่าชุมชนแนวใหม่ ภาคเหนือ. (ไม่ปรากฏสถานที่พิมพ์). 27 น.
- นิรนาม. 2005. Ecotourism. <http://encyclopedia.thefreedictionary.com/ecotourism>
- เนาวัฒน์ พลายน้อย. 2545. ทักษะการทำงานและปัจจัยเงื่อนไขในการพัฒนาทักษะการทำงานของแรงงานภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในท้องถิ่น : การศึกษาในกลุ่มประชาคม (civic groups) ภาคเหนือตอนบน.
- มหาวิทยาลัยรามคำแหง. 2548. โครงการวิจัยยุทธศาสตร์การพัฒนาบริเวณเหนือเขื่อนภูมิพลเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์.
- สฤณี แสงอรุณ. 2548. การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์หรือเชิงนิเวศ (Ecotourism). http://www.dnp.go.th/NPO/html/Tour/Eco_Tour.html
- สมชัย เบญจชย. 2539. ทศนคติของชาวบ้านต่อความสำเร็จของป่าชุมชนในจังหวัดเชียงใหม่. สำนักงานป่าไม้จังหวัดเชียงใหม่, กรมป่าไม้. 158.
- สุรเชษฐ์ เศรษฐมาต. 2546. http://conservation.forest.ku.ac.th/ecotourdb/cgi-bin/Question_Week

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) สำนักงานภาคเหนือ. 2548. การศึกษาและพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวที่เหมาะสมบนคอกยหลวงเชียงดาว โดยความร่วมมือร่วมของชุมชนบริเวณรอบคอกยหลวงเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่.

- อุทิศ ภูฏินทร์. 2537. การจัดการทรัพยากรสัตว์ป่า. ภาควิชาชีววิทยาป่าไม้, คณะวนศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 47 น.

- <http://www.thaitambon.com>. 2548.

- <http://www.fca16.com>. 2548.

- <http://thai.tourismthailand.org/>

- <http://www.chiangmai.go.th/newweb/main/>

- <http://www.dpt.go.th/>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้